

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208017

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—23—4—4—69—5,000.

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No.

Tm 894.8111

Accession No.

PG Tm 225

Author

S26 U

Title

Saminathian, V.

Ulamoor Kovai. 1931.

This book should be returned on or before the date
last marked below.

உலாநூற் கோவை

மதுரைச் சொக்கநாதருலா
திருப்பூவண நாதருலா
திருக்காளத்தி நாதருலா
திரு இலஞ்சி முருகன் உலா
தேவையுலா

டாண்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்
அவர்கள் பதிப்பு

உ
ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசர் துணை,
புராணத்திருமலைநாதர்
இயற்றிய
மதுரைச் சோக்கநாதருலா.

இது
திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவர்களாகிய
கௌரவம் பொருந்திய
ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி ஸ்வாமிநாத ஸ்வாமிகளவர்கள்
விரும்பத்தின்படி

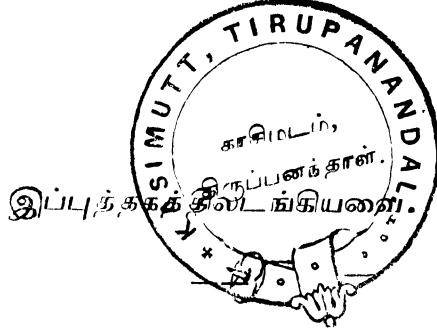
மகாமகோபாத்தியாய சாக்ஷினாத்ரய கலாநிதி
உத்தமதானபுரம்
வே. சாமிநாதையரால்
நூதனமாக எழுதிய குறிப்புரை முதலியவற்றுடன்

சென்னை :
கேஸரி அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

[முதற் பதிப்பு.]

பிரமோதாத்ரு பங்குனிமீ

1931

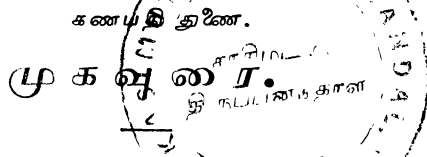
பக்கம்

1. இந்நூற் குறிப்புரையில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்
முதலியவற்றின் முதற் குறிப்பகராதி		iv
2. முகவுரை		v-xii
3. நூலாசிரியர் வரலாறு		xiii-xvii
4. இந்நூலின் பொருட் சுருக்கம்		xvii-xix
5. நூற்சிறப்புப் பாயிரம்		xx
6. மதுரைச் சோக்கநாதருலா மூலமும் குறிப்புரையும்		க-சூ0

இந்தூற் குறிப்புரையில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அழகர்கலம் - அழகர் கலம்பகம்.
 இராச. உலா - இராசராச சோழ
 னுலா.
 கந்த - கந்தபுராணம்.
 கந்தரலங் - கந்தரலங்காரம்.
 கந்தரனு - கந்தரனுபூதி.
 கம்ப - கம்பராமாயணம்.
 கல் - கல்லாடம்.
 கலி - கலித்தொகை.
 காஞ்சி, காஞ்சிப் - காஞ்சிப் புரா
 ணம்.
 குறுந் - குறுந்தொகை.
 சிதம்பர - சிதம்பர புராணம்.
 சிதம்பரப், சிதம்பரப்பாட் - சிதம்
 பரப் பாட்டியல்.
 சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
 சிறப்புப் - சிறப்புப்பாயிரம்.
 சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
 சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
 சூ - சூத்திரம்.
 தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
 தமிழ்விடு - தமிழ்விடுதூது.
 தணிப் - தணிப்பாடல்.
 திருக்குற்றாலப் - திருக்குற்றாலப்
 புராணம்.
 திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோ
 வையார்.
 திருஞா - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
 நாயனார்.

திருநா - திருநாவுக்கரசு நாயனார்.
 திருவரங்கக் - திருவரங்கக்கலம்
 பகம்.
 திருவரங்கத் - திருவரங்கத்தந்தாதி.
 திருவள்ளுவ - திருவள்ளுவ மாலை.
 திருவா - திருவாசகம்.
 திருவாரூர்ப் - திருவாரூர்ப் புரா
 ணம்.
 திருவால - திருவாலவாயுடையார்
 திருவிளையாடற் புராணம்.
 திருவிளை - திருவிளையாடற்புரா
 ணம்.
 திருவிளையாடற் பயகர - திருவிளை
 யாடற் பயகரமலை.
 தே - தேவாரம்.
 தொல் - தொல்காப்பியம்.
 ந - நச்சினூர்க்கினியருரை.
 நன் - நன்னூல்.
 நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.
 பதிற் - பதிற்ப்பத்து.
 பரி - பரிபாடல்.
 புறநா - புறநானூறு.
 பெரிய - பெரியபுராணம்.
 மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
 மதுரைக்கலம் - மதுரைக்கலம்
 பகம்.
 மீ, பிள்ளை, மீனாட்சி, பிள்ளை - மீனா
 ட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.
 மேற் - மேற்கோள்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாசம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முனைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி
முதிருஞ் சடைமுடிமேன் முகிழ்வெண் டிங்கள்
வளைத்தானை வல்லசுரர் புரங்கண் மூன்றும்
வரைசிலையா வாசுகிமா நாணாக் கோத்துத்
துளைத்தானைச் சுசுரத்தாற் றுவள நீறாத்
துழுத்த வெண்முறுவ லுமையோ டாடித்
திளைத்தானைத் தென்கூடற் றிருவால வாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தமிழ்மொழிக்கு உரியனவாகக் கூறப்படும் 96-வகைப்பிரபத் தங்களுள் உலாவென்பது ஒன்று. இஃது உலாப்புறமெனவும் வழங்கும். பேதைமுதற் பேரிளம்பெண் ஈறாகவுள்ள ஏழு பருவமாதர்களும் மால்கொள்ளும் வண்ணம் தலைவன் வீதியிற் பவனி போந்தானென்று கலிவெண்பாவாற் பாடப்படுவது இது. இதன் இலக்கணம் பன்னிருபாட்டியல் முதலியவற்றால் விளங்கும். “ஊரொடு தோற்றமு முரித்தென மொழிப” (தொல். புறத். ௫. 30) என்பதன் உரையில், ‘பக்கு நின்ற காமம் ஊரிற் போது மகளிரோடு கூடிவந்த விளக்கமும் பாடாண்டிணைக்கு உரித் தென்று கூறுவர் ஆசிரியர்; அது பின்னுள்ளோர் ஏழு பருவ மாகப் பகுத்துக் கலி வெண்பாட்டாகச் செய்யும் உலாச் செய்யு ளாம்’ என்று நச்சினூர்க்கினியர் எழுதியிருத்தலால், இது பாடாண்டிணையின்பாற்படுமென்பதும் இவ்வேழு பருவ மகளி ரும் பொதுமகளிரென்பதும் பெறப்படும். இந்நூல் போன்ற சைவப் பிரபந்தங்களிற் கூறப்பட்டுள்ள இம்மாதர்கள் உருத்திர கணிகையராவர். இவர்கள் தனிப்பெண்களெனவும் வழங்கப் பெறுவர். சில பழைய சிவஸ்தலங்களில் உருத்திர கணிகையர்

இறைவன் திருமுன்னர் அவற்றிற்குரிய திருவுலாப் பகுதியைப் பாடி வருதல் இந்நூல் அவ்வகையாரோடு பொருத்தமுடைய தென்பதைப் புலப்படுத்தும்.

“பேதைமுத லேழ்பருவப் பெண்கண் மயக்கமுற, ஓதுமறு குற்றானென் வேலோனென் - நேதம், அறக்கலி வெண்பாவி னுக்க லுலாவாம், புறத்தசாங் கந்தாங்கிப் போற்று” (பிரபந்தத்திரட்டு) என்பதனால் உலாக்களில் தலைவனுடைய தசாங்கங்கள் கூறப்பட வேண்டுமென்பதும், பன்னிருபாட்டியல், 234 - ஆம் சூத்திரத்தில் சிற்றில், பாவை, கழங்கு, அம்மனை, ஊசல், கிளி, யாழ், புன லாட்டு, பொழில் விளையாட்டு முதலியன இவ்வேழு பருவமாதர்க ளின் செயல்களென்று கூறப்படுவதால் அவற்றைப்பற்றிய செய்திக ளும் அமையவேண்டுமென்பதும் அறியப்படுகின்றன.

சோக்கநாதருலாவென்பது மதுரையிற் கோயில் கொண்டெ ழுந்தருளிய ஸ்ரீ சோக்கநாதக்கடவுள் விஷயமாக இற்றைக்கு ஏறக் குறைய 400 வருஷங்களுக்கு முன்பிருந்த புராணத் திருமலைநாத ரேன்னுங் கவிஞர்பெருமானால் மதுரையில் அக்காலத்தில் அரசாட்சிசெய்துவந்த வீரமாறனென்னும் அரசனது விருப்பத்தின் படி இயற்றப்பெற்றது. இது மதுரையுலாவெனவும் வழங்கும்.

இந்நூலிலுள்ள கண்ணிகள், 516.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருநாமங்கள் பலவற்றுள், சோக்கர் அல்லது சோக்கநாதரென்னும் திருநாமம் பண்டைக் காலத்தில் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலியவர்களாலும் தமிழ்ப்புலவர் பலராலும் பெரும்பான்மையாக எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளது. திருமுறைகள், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம், திருவிளையாடற் பயகரமலை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மதுரைக்கலம்பகம் முதலிய நூல்களிலுள்ள பிரயோகங்களும் சொக்கரப்பம் முதலிய வழக்குச்சொற்களும் இதனை வலியுறுத்தும். அவ்வாறே இந்நூலுள்ளும் அத்திருநாமம், ‘சொக்கன்’, ‘அழகிய சொக்கன்’, ‘அபிடேகச் சொக்கன்’, ‘பழியஞ் சிச்சொக்கன்’ எனத்தனித்தும் அடையடுத்தும் வந்துள்ளது. “திருவால வாய்ச்சோக்கநாதர்க் குலாப்பாடினன்” என்று இந்நூற் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளும் இத்திருநாமத்தையே கூறும்.

பிற சிவஸ்தல உலாக்களில், ‘சிவபெருமான் திருவிழாவில் ஒருநாள் தேரில் உலாவந்தனர் ; அன்றே ஏழு பருவ மாதர்களும்

முறையே அக்காட்சியைக் கண்டு மால்கொண்டார்கள்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வுலாவோ, 'ஸ்ரீ சொக்கநாதர் ஏழுநாட்கள் பவனி போந்தனர்; ஒவ்வொருநாளும் வேறு வேறான ஊர்தியில் எழுந்தருளினர்; ஒவ்வொருநாளிலும் ஒவ்வொரு பருவப்பெண் முறையே தரிசித்தனர்' என்று கூறும். மதுரையிற் பண்டைக் காலத்தே ஏழுநாளில் ஒருதிருவிழா நடந்ததென்று, "கழுநீர் கொண்ட வெழுநா ளந்தி"(427) என்ற மதுரைக் காஞ்சிப் பகுதியால் தெரிகின்றது. இவ்வாறே திருக்குறுக்கை வீரட்டத்திலும் ஏழுநாளில் ஒரு திருவிழா நடைபெற்றதை, "ஆத்தமா மயனு மாலு மன்றிமற் றெழிந்த தேவர், சோத்தமெம் பெருமானென்று தொழுதுதோத் திரங்கள் சொல்லத், தீர்த்தமா மட்ட மீமுன் சீருடையேழு நாளுங், கூத்தராய் வீதி போந்தார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே" (தே. திருநா.) என்ற தேவாரத்தாலறியலாகும். இங்ஙனம் நடைபெறும் திருவிழா, பவுடம் எனப்படும்; "சவுரஞ் சார் திரஞ்சா வித்திரங் கவுமா ரந்தைவீ கந்தழை பவுடம், பவுதி கங் கணஞ்சை வம்மென முறையே யிருபத்தேழ் பதினேழு பதினைர், துவமையில் பதினமூன் றென்பதேழைந்தா மொரு மூன்றென் றியற்றுநா ளென்னுந், தவமுளார் புகழு மாகமஞ் சிறந்த தவுமிய முனிவன்மா ணுக்க" திருப்பெருந்துறைப் புராணம், புருவன் திருவிழாச் செய்த படலம், 50.

இந்நூலுள், சொக்கநாதர் இயற்றிய 64 திருவிளையாடல்களும் ஒன்பது பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு முதல் மூன்று திருவிளையாடல்கள் முதற்பகுதியிலும், அடுத்த ஐந்து திருவிளையாடல்கள் குழாங்களின் கூற்றிலும், ஏனையவை பின்னர் எவ்வெட்டாக ஒவ்வொரு பருவத்திலும் அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. இவ்வாறமைந்த திருவிளையாடல்களின் முறை, பரஞ்சோதி முனிவரியற்றிய திருவிளையாடற்புராணத்திலுள்ளதை ஒத்துள்ளது. அம் முனிவர் இந்நூலாகிரியருக்குப் பிற்காலத்தவரென்று தெரிகின்றமையின் அவருடைய புராணத்திற்கு முதலூலாகிய வடமொழி நூலிலிருந்தோ அன்றி வேறென்றிலிருந்தோ இம்முறை இந்நூலாகிரியரால் அறிந்து அமைக்கப் பெற்றதெனக் கொள்ளவேண்டும். ஆனாலும், "தென்பாற், குலவு வடபாற் குடபாற் - கலையூரும், சூலிக்குங் காளிக்குந் துய்ய சுடராழி, மாலுக்குங் கோயில் வகுத்தமைத்து" (கண்ணி, 26-7), "பதஞ்சலிக்குச் சீர்க்குத் தருள்

வார்” (119 - 20), “நல்லபணி, நிற்கவெள்ளி மன்றாடு நித்தர்” (165 - 6) என வருவனவும், “செந்தமிழை யூமை தெரிவித்த தும்” (411) என்பது முதலிய இடங்களில் திருவிளையாடல்களைக் குறிப்பிக்கும் தொடர்மொழிகளும், “அபிடேகச் சொக்கன்” என்பது முதலியவையும் இவ்வாசிரியர், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தை அறிந்து அதிலிருந்து சில செய்திகளையும் சொல்வழக்காறுகளையும் அமைத்துள்ளாரென்று சொல்ல இடந்தருகின்றன.

இதனுள் ஏழுவகைப் பருவங்கட்கேற்ப மாதர்களுடைய செயல்களையும் மனநிலைகளையும் ஆசிரியர் கூறிச்செல்லும் முறையும் உவமைகளும், சிவபெருமானுடைய ஏற்றத்தைக்கூறும் பகுதிகளும் படிப்போர்க்கு மிக்க இன்பத்தை அளிக்கும்.

ஏழு பருவ மகளிருடைய உணர்ச்சிகளின் நிலையைப் புலப்படுத்தும் பகுதிகள் ஆதியுலா, மூவருலா என்பவற்றைப் பின்பற்றியும், தலவிருட்சங்களைப் பற்றிக்கூறும் பகுதி திருவானைக்காவுலாவைப்பின்பற்றியும் அமைந்துள்ளன.

மேலேகாட்டிய உலாவின் இலக்கணங்களுள், தசாங்கம் 7 - ஆம்சுண்ணி முதலியவற்றிலும், சிற்றில் பாவை சுழங்குமுதலியன 145 முதலியவற்றிலும், ஊசல் 25 முதலியவற்றிலும், கிளியைத் தூதுவிடுதல் 302 முதலியவற்றிலும், யாழ் 477 முதலியவற்றிலும், புனலாட்டு 198 முதலியவற்றிலும், பொழில் விளையாட்டு 354 முதலியவற்றிலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலில் வந்துள்ள மதுரைத்தல சம்பந்தமான குறிப்புக்களும் பிறவும்.

விநாயகர்: கற்பகவிநாயகர், சுண்ணி, 97.

ஸ்ரீ சொக்கநாதர் திருநாமங்கள்: அட்டாலைச் சேவகன், 276; அபிடேகச்சொக்கன், 157; அழகிய சொக்கர், 19, 21, 244; எண்ணெண்டிருவிளையாட்டண்ணல், 163 - 4; கடம்ப வனத்தான், 473; கான்மாரியாடுகின்ற காரணன், 434; கூடலமலர், 424-5; சித்தர், 334; சுந்தரமாறன், 516; செந்தமிழாகரன், 496; சேவிக்க வாழ்விக்குந் தெய்வப்பெருமான், 245; சொக்கன், 210, 334, 362; திருவாலவாயான், 215, 231, 301, 352; பழியஞ்சிச் சொக்கன், 275; பாண்டித் திருநாடன், 9; பொதியப் பொருப்

பன், 7 ; மணான், 379, 438; மதுராபுரிவேந்தன், 10 ; மதுராபு
ரேசன், 32, 195, 438, 494 ; மதுரேசன், 381, 516 ; மாணிக்க
வல்லி மணவாளன், 130 ; வெள்ளிமணி மன்றுடையான், 447 ;
வெள்ளிமன்றூடு நித்தர், 166 ; வைகைத்துறைவன், 8, 157.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள் : அங்கயற்கணம்மை, 6, 23,
39, 243, 516 ; அருட்பெண், 149-50 ; தமிழறியும் பேராட்டி, 5 ;
மரகதவல்லி, 5 ; மாணிக்கவல்லி, 5, 130.

ஆலயத்தின் திருநாமம் : திருவாலவாய், 71, 362.

மதுரையின் திருநாமங்கள் : ஆலவாய், 334, 362, 407 ;
கடம்பவனம், 210, 232, 414, 473 ; கூடல், 424 ; திருவாலவாய்,
126, 215, 231, 301, 352 ; நான்மாடக்கூடல், 204, 434 ;
மதுராபுரி, 10, 30, 110, 362 ; வாலவாய், 408.

தீர்த்தங்கள் : எழுகடல், 186 ; பொற்றாமரை, 414 ; வைகை,
8, 85, 248, 269.

தலவிருட்சம் : கடம்பு, 361.

லிமானம் : இந்திரலிமானம், 18, 195, 506.

மன்றம் : வெள்ளிமன்று, 166, 447.

மண்டபம் : மண்டபங்கனையன், 48.

வாயில் : முத்தளக்குந் திருவாயில், 144

ஸ்ரீ சோக்கநாதர் தசாங்கம் : (1) மலை - பொதியில், (2) ஆறு -
வைகை, (3) நாடு - பாண்டிநாடு, (4) நகர் - மதுரை, (5) மாலை -
கொன்றை, (6) குதிரை - இடபம், (7) பாலை - இடபம், (8)
கொடி - இடபம், (9) முரசு - மறை, (10) செங்கோல் - கருணை.

தேய்வங்கள் : அரம்பையர், 114 ; இந்திரன், 18 - ஆம்
கண்ணி முதலியன ; இரதி, 452 ; கலைமகள், 426, 431 ; காமன்,
120 முதலியன ; காலன், 178 முதலியன ; காளி 27 ; சூரியர்
முதலானோர், 100 ; சூலி, 27 ; திருமகள், திருமால், 1 முதலியன ;
நந்தி தேவர், 66 ; பதினெண் கணம், 101 ; பிரமன், 1 முதலியன ;
முருகக்கடவுள், 98.

வேறு தலங்களும் தலங்களில் நிகழ்ந்த அருட் செயல்களும் :
அருணாசலம், 314 ; காஞ்சியில் இறைவன் உமாதேவியார் தழுவக்
குழைந்தது, 356 - 8 ; சிதம்பரம், 92 ; திருவாரூரில் இறைவன்
செம்பொற்றியாகம் அளித்தது, 507-8.

பிறதல விருட்சங்கள் : ஆத்தி, ஆல், கடம்பு, குரா, கொன்றை, தில்லை, பலா, பாடலம், பாலை, மகிழ், மருது, மா, வெண்ணுவல், 356 - 61.

சிவபெருமானுடைய வீரச் செயல்கள் : அந்தகாசுர வதம், 259 ; இராவணனை நெரித்தது, 261, 436 ; காம தகனம், 262 ; காலசங்காரம், 260, 437 ; சரபாவதாரம், 16 ; தக்கயாக சங்காரம், 502 ; திரிபுரசங்காரம், 17, 143, 260 - 61 ; பிரமன் சிரங்கொய்தது, 260 ; யானையை உரித்தது, 260-62.

நாயன்மார்களும் ஏனையடியார்களும் : கண்ணப்ப நாயனார், 380-81 ; குலச்சிறை நாயனார், 95 ; சண்டிசர், 91 ; சுந்தாமூர்த்தி நாயனார், 89, 93 ; சேரமான் பெருமானாயனார், 93 ; திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், 87, 94 ; திருநாவுக்கரசுநாயனார், 88 ; திருநீற்றுச் சோழர், 92 ; நின்றசீர் நெடுமாறநாயனார், 94 ; மாணிக்கவாசகர், 90, 478.

சற்றேறக்குறைய 40 வருஷங்களுக்கு முன்பு இந்நூலின் எட்டுப்பிரதி ஒன்று திருநெல்வேலியிலிருந்த வித்வான் ஸ்ரீ சாலிவாடசுவர ஓதுவாரவர்கள் வீட்டிற் கிடைத்தது. அப்பிரதி மிகவும் பழமையானது. அதன் முதலில் ஏகாம்பரநாதருலாவும் அப்பால் இந்த உலாவும், இதற்குப் பின் திரிசிரகிரியுலாவின் இறுதிப் பகுதியுள்ள ஒரேமும் இருந்தன. அவ்வொற்றையேட்டிற் காணப்பட்ட கண்ணிகள் வருமாறு:

“.....மட்டு வார்துழலாம்
நல்லாளோ டின்ப நகைமேவிச் - சொல்லார்ந்த
மூவர் முதலோர் முழுத்தமிழு மன்புடையார்
யாவர் தமிழு மணிந்தருள்வோன் - ஆவியாய்
அத்தனு மாவதன்றி யன்ணையுந்தா னாயிரான்
சித்த மகிழ்தேன் சிரகிரியான் - சுத்த
நிலாவும் பகீரதியு ண்ட சடைமேல்
உலாவவே போந்தா னுலா.”

இந்நூலின் முதற் பகுதி கிடைக்கவில்லை.

இந்தச் சொக்கநாதருலாப் பிரதிகள் வேறு கிடைக்குமோ வென்று இதுகாறும் தேடிப்பார்த்தும் அகப்படாமையால், இதுவும் வீணய்விடுமே யென்னும் அச்சத்தாலும், இது தக்கவர்

கள் வீட்டிலிருந்து கிடைத்த பிரதி யென்னும் துணிவாலும் இப் பொழுது இதனை ஆராய்ந்து வெளியிடலானேன்.

இப்போது திருப்பனந்தாட்காசிமடத்துத் தலைவர்களாக விளங்கும் கௌரவம் பொருந்திய ஸ்ரீலக்ஷ்மி காசிவாசி ஸ்வாமியாதி ஸ்வாமிகளாவர்கள் தமிழ்க் கல்விகேள்விகளிற் சிறந்தவர்களென்பதும், முத்தமிழ்ப்புலமைவாய்ந்து பிரசித்திபெற்று விளங்கிய கொட்டையூர் ஸ்ரீசிவக்கொழுந்துதேசிகரவர்களுடையமரபில் உதித்தவர்களென்பதும், தமிழ்க்கல்வி பரவவேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடன் பல நற்காரியங்களைச் செய்துவருகிறார்களென்பதும் அநேகருக்குத்தெரிந்திருக்கலாம்; ஸ்ரீ மடத்து மூல புருஷர்களாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆதி குமரகுருபர ஸ்வாமிகளாவர்கள் இயற்றிய பிரபந்தங்களைக் குறிப்புரையுடன் வெளியிட்டு யாவருக்கும் இலவசமாக வழங்கச்செய்யவேண்டுமென்று எண்ணிச் சிலமாதங்களுக்கு முன், கந்தர் கலிவெண்பாவை முதலில் வெளியிடச் செய்தார்கள்.

சொற்சுவை பொருட்சுவை நிறைந்த மதுரைச்சோக்க நாதர்தமிழ்விடுவது என்னும் பிரபந்தத்தை முன்பு நான் வெளியிட்டபோது அதுவிஷயத்தில் பொருட்கவலை சிறிதும் உண்டாகாதபடி செய்வித்து இந்த இராசதானியிலுள்ள கலாசாலைகளுக்கும் புத்தகசாலைகளுக்கும் வேறு வகையான கல்வி நிலையங்களுக்கும் ஸ்ரீ பிரபந்தத்தின் பிரதிகளை இலவசமாக வழங்கி உபகரித்தார்கள். அதேநோக்கத்துடன் இந்தச் சொக்க நாதருலாவை வெளியிடும்விஷயத்திலும் எனக்குச் சிறிதும் பொருட்கவலை உண்டாகாதபடி செய்து ஊக்கமளித்தார்கள். இவ்விஷயமாக அவர்களுக்கு எனது மனமார்பந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன். நான் பரிசோதித்து வெளியிடக் கருதியிருக்கும் மற்றப் பிரபந்தங்களும் இத்தகைய ஆதரவினால் முறையே ஒவ்வொன்றாக வெளிவருமென்று எண்ணுகிறேன்.

சென்னை ஸர்வகலா சங்கத்தாரால் நடத்தப்பெறும் ஓரியண்டல் டைடில் என்னும் வித்வான் பரீக்ஷை ஸம்பந்தமாக ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளாவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் பரிசின் விவரத்தை யாவரும் தெரிந்துகொள்ளும்படி இங்கே தெரிவிக்கிறேன். ஸ்ரீ பரீட்சையில் வருடந்தோறும் தமிழில் முதல்வகுப்பில் முதல்வராகத் தேர்ச்சிபெறும் மாணக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாய்ப் பரிசு சென்ற இரண்டு வருஷங்களாக அளித்துவருகிறார்கள். இந்தப்

பரிசை 1929-ஆம் வருஷத்தில், சென்னைக்கிறிஸ்டியன் காலேஜில் தமிழ்ப் பண்டிதராகவுள்ள வித்வான் சிரஞ்சீவி வி. மு. சுப்பிரமணிய ஐயரும், 1930-ஆம் வருஷத்தில், சிதம்பரம் அண்ணாமலை ஸர்வகலாசாலையில் தமிழ்ப் பண்டிதராகவுள்ள வித்வான் சிரஞ்சீவி ஆ. பூவராகபிள்ளையும் முறையேபெற்றார்கள். இந்தப் பரிசளிப்பு சாசுவதமாக நடைபெறும் பொருட்டு ஷெ. காசி மடத்துத் தலைவரவர்கள் 1928-ஆம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதத்தில் அமெரிக்கா கண்டத்து டாரண்டோ என்னும் நகரத்திலுள்ள “தி மானுபாக்ச்சரர்ஸ் லைபிஇன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி” (The Manufacturers Life Insurance Company)-யில் தங்கள் ஆயுளை ரூபாய் நாற்பதினாயிரத்துக்கு இன்ஷ்யூர் செய்து, 4,46,416 என்னும் எண்ணுள்ள பாலிஸியை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மூலதனம் 15 வருஷங்களில் நிறைவடையும். அது வரையில் இப்பரிசை வேறு வரும்படியிலிருந்தே வருடந்தோறும் அவர்கள் தவறாமல் அளித்து வர நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். தமிழ்படித்தவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாயை ஒரேகாலத்திற் பெறும்படியான அதிர்ஷ்டம் பெரும்பாலும் இருந்ததில்லை. ஆதலின் இதனைக் கண்ணுறும் தமிழ் மாணாக்கர்கள் விசேடமான ஊக்கத்துடன் தமிழை நன்றாகப் படித்து இப்பரிசைப் பெறுவதற்குரியவழியைத் தேடிக்கொள்ளுவார்களென்று நம்புகிறேன்.

தமிழின் வளர்ச்சியின் பொருட்டு அருங்கலை விநோதர்களாகிய ஷெ. ஸ்வாமிகளவர்கள் செய்யக் கருதியிருக்கும் நற்காரியங்கள் இன்னும் பல. வித்தியா பரிபாலனத்தை அவர்கள் செய்து கொண்டு அரோக திடகரத்திரத்துடன் நெடுங்காலம் விளங்கும்படி செய்வித்தநாளும் வண்ணம் ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப் பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இந்நூலை ஆராயுங்காலத்தும் பதிப்பிக்குங்காலத்தும் உடனிருந்து உதவியெய்தவர்கள் சென்னை விமன்ஸ் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி வித்வான், சு. கோதண்டராமையரும், மேலேகூறிய வித்வான் சிரஞ்சீவி வி. மு. சுப்பிரமணிய ஐயரும், மோகனூர்த்தமிழ்ப் பண்டிதர் சிரஞ்சீவி கி. வா. ஜகந்நாதையரும் ஆவர்.

திருவேட்டசுவரன் }
பேட்டை.
27-3-1931.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியரது இயற்பெயர் திருமலைநாதரென்பது. இவர் காஞ்சீபுரம் ஞானப்பிரகாசமடத்துச் சிஷ்ய பரம்பரையைச் சார்ந்தவர். திருமுறைகளிலும் பழைய தமிழ் நூல்களிலும் ஸ்தல புராணங்களிலும் பிரபந்தங்களிலும் சைவ சாஸ்திரங்களிலும் பயிற்சியுள்ளவர். இவருடைய பக்தியையும் செய்யுள்செய்யும் நயத்தையும் அறிந்த தில்லைமாவாயிரவரும் *யதிகளும் மற்றப் பெரியோர்களும் சைவபுராணத்தின் ஒரு பகுதியாகிய சிதம்பரபுராணத்தைத் தமிழ்த் செய்யுள் நடையாக மொழிபெயர்க்கும்படி சொன்னமையால் அங்ஙனமே செய்ய உடன்பட்டனர். மலைநாட்டிலிருந்து வட மொழிப் பிரதியொன்றை வருவித்து அதனைக் கொண்டு அவர்கள் கூறியவண்ணம் மொழிபெயர்த்தனரென்றும், அப்பிரதியில் அப்புராணத்தின் பிற்பகுதி இல்லையென்றும், பின்பு அகப்படாமையால் அப்பகுதி இவரால் செய்யப்படவில்லையென்றும், அது கிடைக்கவில்லையென்றே வருத்தம் இவருக்கு இருந்ததென்றும் தெரிகின்றது.

அப்புராணத்தைக்கேட்டு அதன்சொற்சுவை பொருட்சுவைகளை நன்றாக அறிந்த பெரியோர்கள் இன்புற்று இவரைப்புராணத்திருமலைநாதரென்று சிறப்பித்து வழங்குவாராயினர். அப்புராணத்திலுள்ள, “முற்றுமுணர்” என்னும் செய்யுளால் இவர் உமாபதி சிவாசாரியரிடத்திற் பேரன்பு பூண்டொருகியவரென்பதும் அவர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டவரென்பதும் அறியப்படுகின்றன.

இன்னும், அப்புராணத்திலுள்ள, “சூழுமாகடல்” என்னும் செய்யுள் இவர் சாஸிவாகன சகாப்தம் ௧௪௩௦ (கி. பி. 1507)-ஆம் வருடத்தில் அந்தப் புராணத்தைச் செய்யத் தொடங்கியதாகக் கூறுதலால் இவர் காலம் இற்றைக்கு 400 வருடங்களுக்கு முற்பட்டதென்று தெரிகின்றது.

சொக்கநாதருலாவிலுள்ள, “மன்னன்குடைவீர மாறன் குலதிலகன்” (33) என்னுங்கண்ணியாலும், “வேதநூற் றென்முழைசை” என்னும் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளாலும் இவர், மதுரையில் அரசாண்டுகொண்டிருந்த வீரமாறனென்பவனால் ஆதரிக் கப்பெற்றவரென்றும் அவனது வேண்டுகோளின்மேல் இந்நூல் செய்து அரங்கேற்றப்பெற்றதென்றும் விளங்குகின்றது.

பின்னும், இவ்வுலாவில் வந்துள்ள மண்டபங்களுயன், முதத் தளக்குந்திருவாசல் என்னும் இரண்டும் மதுரைத்திருப்பணி மாலை யிலுள்ள, “தென்னவனடத்தாவணி மூலத்தின்” என்னும் செய் யுள் முதலியவற்றால் மல்லைய சின்னப்ப நாயக்கரென்பவரால் சக வருடம் கசசஅ (கி.பி. 1526) - இல் செய்விக்கப்பெற்றனவென்று தெரிதலால் அக்காலத்தின் பின்னர் இவ்வுலா இயற்றப்பெற்ற தென்று விளங்குகின்றது அச்செய்யுளிற் குறிப்பிடப்பட்ட தென் னவன் இவ்வீரமாரன்றானே வேறு யாரோ தெரியவில்லை.

இவருக்குப் பரஞ்சோதியென்ற பெயருள்ள குமாரர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் இவரிடத்தே தமிழ்க் கல்வி கற்றவர்; இலக்கண இலக்கியங்களில் நல்ல பயிற்சியுள்ளவர்; சிதம்பரத்தில் தந்தை யாரைப்போலவே விசேடப் பற்றுடையவராக இருந்தார். பொருத்த இலக்கணமும் பிரபந்த இலக்கணமும் அமைந்த சிதம் பரப் பாட்டியலென்னும் நூலொன்று அவரால் செய்யப்பெற்றது.

இந்நூலாசிரியர் செய்த நூல்களாக இப்பொழுது தெரிந் தவை சிதம்பர புராணமும் இந்தச் சொக்கநாதருலாவும். “சிதம் பர புராணமுதனாலும் மதுரையுலாவும் பகர்ந்தோன்” (சிதம்பரப் பாட். சிறப்பு.) என்பதனால் இவ்விரண்டையன்றி வேறு சில நூல் களும் இவரால் செய்யப்பெற்றனவென்று சொல்வதற்கிடமுண்டு. அவை இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

இவர் செய்த நூல்களை ஆராயும்பொழுது இவர் சைவ சம யத்திலும் சிவ ஸ்தலங்களிலும் மிக்க பற்றுடையவரென்றும் பல ஸ்தலங்களுடைய சரித்திரங்களையறிந்து அவற்றைப்பற்றிய செய்தி களை அழகுபெற அமைக்கும் தன்மை வாய்ந்தவரென்றும் சிவ ஞானத்தைப் பெறவேண்டுமென்னும் நோக்கமுடையவராக இருந் தாரென்றும் யாவர்க்கும் புலப்படும்படி எளிய சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் அமைத்துச் சந்தக்கவி செய்தலில் ஆற்ற லுடையவரென்றும் சிவபெருமானுடைய குண விசேடங்களையும் திருவிளையாடல்களையும் பாராட்டித் துதிப்பதில் பெருவேட்கை யுடையவரென்றும் தமிழ்மொழியிடத்து மிக்க அன்புடையவராக இருந்தாரென்றும் தெரிகின்றது.

இந்நூலில், சைவசமயத்தை வைதிகசைவம் (கண்ணி, 32), சைவச்சலதி (70), சுத்தநெறி (96) எனச்சிறப்பித்தலும், “சைவ சவுராதி சண்டாந்த வர்ச்சனைகள்” (47) எனலும் இவ

ருடைய சைவசமயப்பற்றையும், தேவாரங்களை, “அருட்பாடல்” (8), “மறைத்தண்டமிழ்” (35-6), “முத்திருஞ்சொல்” (154), “சுத்தத்திருப்பதிகம்” (154-5), “அரியநெறிச் செய்கைத்தமிழ்” (247-8) எனப் பாராட்டுதல் இவருக்கு அவற்றின்பாலுள்ள அன்பையும், சொக்கநாதர் திருவுலாப் போதுகையில் உடன்வந்தவர்களைப்பற்றிச் சொல்லும் பகுதியில் முதலில், சைவ சமயாசாரியர்களையும் பிற பெரியார்களையும் கூறிப் பின்பு கடவுளர்களைக் கூறுதல் இவருக்குச் சிவனடியார் மாட்டுள்ள பக்தியையும் புலப்படுத்தும்.

இவர் இந்நூலுள் இடையிடையே உவமை, உருவகம், சிலேடை, சொற்பொருட் பின்வருநிலை முதலிய அணிகளமையப் பாடியுள்ளார். அவ்வணிகளோடு நீதிகள் சிலவற்றையும் விளக்கியிருக்கின்றனர் :

உவமை : 52 - 8, 60, 63 - 4, 78 - 83, 113 - 6, 138 - 42, 176 - 84, 190 - 96, 218, 237, 250, 293 - 5, 299 - 300, 319-20, 322 - 5, 341 - 5, 348 - 51, 374 - 8, 393 - 7, 400, 431 - 2, 441 - 6, 454 - 6, 462 - 8, 508.

உருவகம் : 133 - 7, 230 - 32, 243, 245, 290 - 91, 321, 338 - 9, 449 - 50, 497 - 9.

சிலேடை : 239 - 40, 296 - 8, 398 - 400, 416 - 9, 505.

சொற்பொருட் பின்வருநிலை : 86 - 7, 178, 181 - 2.

நீதிகள் : “பொய்வாழ் வடைந்தோர் புலன்கள்போ லொன்றோடொன், றெவ்வா தலைகின்ற வோதியாள் - பவ்வத், துலகமயக்க மொழிந்தோர் மனம்போற், கலகஞ் சிறிதறியாக் கண்ணாள்” (141 - 2), “தவமடைந்தோர் வெவ்வினைபோ னானும், இளைக்க வடிக்கொண்ட விடையாள்” (179), “செங்கோ லொழித்தெவர்க்குந் தீது புரிவேந்தர், வெங்கோ லினுங்கொடிய வேற்கண்ணாள்” (295), “வஞ்சம் புரிவேந்தர் மண்டலத்துள் வாழ்வோர்தம், நெஞ்சம்போ னின்றலையு நேரிடையாள்” 299.

அரும்பதங்கள் : கட்டாண்மை, 256, 290 ; கான் - இசை, 9, 87 ; குனிப்பம், 73 ; சொற்பாடு - புகழ், 259 ; பணிலம் - ஒரு வகைவளை, 171 ; மகுடி - ஒருவகை வாச்சியம், 103 ; முகிழ்த்தம் - முகூர்த்தம், 75 ; வாறு - விதம், 328, 432.

ஒரு பொருள்தரும் இரண்டு சொற்களைச் சேர்த்து வழங்குதல் : கடலாழி, 88 ; திங்கண்மதி, 229 ; வல்லிக்கொடி 113.

இந்நூலாசிரியர் வரலாற்றை அறிந்துகொள்வதற்குக் கருவியாக
இருந்த செய்யுட்கள்.

க. முற்றுமுணர் மெய்கண்ட சந்ததிக்கோர் தீபமென
முதன்மை கொண்ட.

கொற்றவன்றன் குடிமருவு குலவுமுமா பதிசிவன்பொற்
கோயி லுண்மை

சொற்றபுரா ணமுமிருக்கப் பின்னுமொரு வகையானுஞ்
சொல்வான் புக்கேன்

மற்றவன்றன் நிருவடியின் வழிவந்தோர்க் கடியனெனும்
வழக்கான் மன்னே.

உ. ஆற்றல் சான்றமூ வாயிர மறையவ ரரனுக்
கேற்ற தொண்டர்கண் மறைநெறி யெதிகளா யுள்ளோர்
போற்ற ருஞ்சிதம் பரத்திடைப் புகழினைத் திகழச்
சாற்று வாய்வட மொழிவழித் தமிழினு லென்றார்.

ங. மறுவி லிங்கிது கூறயான் வல்லனோ புலத்தைச்
செறுநர் கேட்டிடச் சிதம்பர புராணமென் றருட்பேர்
நிறுவி யிப்பவ நீத்தற்கு நிமித்தமெய்ஞ் ஞானம்
பெறுது மென்பதோர் கருத்தினுற் றுணிந்தனன் பெரிதும்.

ச. சூழு மாகடற் புடவியாள் சுடர்முடிச் சகற்கீ
ரேழு தூறுடன் முப்பஃ தியைந்தவாண் டெல்லைத்
தாழு மாமதிச் சடைமுடித் தனிமுத லென்றும்
வாழு மம்பலப் பெருமையை வழுத்தலுற் றனன்யான்.

(சிதம்பர புராணம், பாயிரம், 13, 15, 17-8.)

டு. இந்த வெல்லை மலைநாட் டிடத்தினும்
வந்த தெய்வ வடமொழி யின்படிச்
செந்த மிழ்த்தொடை தூற்பாற் றெரித்தனம்
முந்து மற்றதும் வந்தான் மொழிதுமால்.

(ஊ. துற்றரிசனச்சருக்கம், 98.)

சு. பூமன்னு பொழில்வெண்ணை மெய்கண்டான் கச்சிப்
புகழ்புனைதத் துவஞான ப்ரகாசமாய் வந்து
பாமன்ன வுரையென்ன வவனருளா லவன்றன்
பதம்பரவிச் சிதம்பரப்பாட் டியலெனப்பேர் வகுத்தான்
மாமன்னு சிதம்பரபு ராணமுத னூலும்
மதுரையுலா வும்பகர்ந்தோன் மருவுகுல மைந்தன்
தேமன்னு புராணகலை பலதெரிபு ராணத்
திருமலைநா யகனருளின் நேசபூண் டோனே.

எ. சிதம்பரப் பாட்டியலைச் செய்தான் நயிழாந்
சிதம்பரபு ராணமுதற் செய்து - விதம்பெறுசீர்
சேர்ந்த புராணத் திருமலைநா தன்றவத்தாந்
சார்ந்தபரஞ் சோதியென்பான் ருன். (சீதம்பரப். சிறப்புப்.)

அ. திருமிகுதென் னவனடத்தா வணிமூ லத்தின்
திருநாட்டுத் தேர்புதிதா வீதி யூர்கள்
மருவியசொக் கருக்கினிதாம் புசை சந்தி
மண்டபங்க ணையகனா யகத்துப் பத்தி
அருண்மிகுசின் னீச்சரமுத் தளக்கும் வாயில்
அகவணைகள் புறவணைக ளன்பாற் செய்தான்
ஒருமைதிகழ் மல்லையசின் னப்ப பூபன்
ஒங்குபுகழ் சேர்குத்தி யூரன் ருனே.

(மதுரைத் திருப்பணிமலை, 37.)

இந் நூலின் பொருட்சுருக்கம்.

திருவாலவாயில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீசோக்கநாதக்கடவுள் திரு
வுலாப் போதத்திருவுளங்கொண்டு, பூசைமுதலியவற்றை ஏற்று மண்ட
பங்கணையனென்னும் மண்டபத்தில் வீற்றிருந்து திருவாபரணங்களை
அணிந்து திருத்தேரில் எழுந்தருளிச் சைவசமயாசாரியரும் பிற பெரி
யோர்களும் தேவர்களும் சூழ்ந்துவர மறுகிற் பவனி வருவாராயினர்.
அப்பொழுது, கின்னர மகளிர் முதலிய பலவகைமாதர்கள் குழாங்
கொண்டு அவருடைய திருமேனியழகிலே ஈடுபட்டு மயங்கி நின்றார்கள்.

அவர்களுள், பேதைப்பருவப் பெண்ணொருத்தி, சிற்றில் அமைத்துச்
சிறுசோறட்டு விளையாடிப் பின், சொக்கநாதர் திருவிளையாடல்களைக்
கிளிகள் கூறக்கேட்டு மகிழ்வுற்றுத் தாய்மாருடன் இருக்கும்பொழுது,
அவர் எழுந்தருளுவதையறிந்த தாய்மார் தரிசிக்கச்செல்லத் தானும்
உடன்சென்று தரிசித்தாள். தரிசித்துத் திருக்கரங்களில் உள்ள மான்
முதலியவற்றைப்பார்த்து அவர் தன்னுடன் விளையாடற்கு வந்தாரென
நினைத்துத் தாயர்களை வினாவு, அவர்கள் அவருடைய அருமை பெருமை
களை எடுத்துரைத்தனர். உடனே பேதை, அவருடைய திருத்தேரின்
மீது தன்னை ஏற்றவேண்டுமென்று சொல்லிக் கண்ணீர் பெருக உள்
ளந்தளர்ந்தாள். தாயர் இவ்வினாவை அறிந்து இவளை அணைத்தெடுத்து
வீட்டிற்குச்சென்றனர்.

திருவிழாவின் இரண்டாவது நாளில் சொக்கநாதப்பெருமான்
வெள்ளையானையின்மீது உலாப்போந்தனர். அன்று, பெதும்பைப்பருவப்
பெண் ஒருத்தி, பாங்கியர்களுடன் சென்று எழுகடலென்னும் தீர்த்தத்

தில் நீராடி அருகிலுள்ள சரபுண்ணைக்காவில் இருப்ப, பாங்கியருள் ஒருத்தி மதுரேசர் திருவிளையாடல்கள் சிலவற்றை விரித்துரைக்கக் கேட்டு மகிழ்ந்து அவரது திருவுலாவைத் தரிசித்தற்கு விரும்பி இருக்கையில் அவர் எழுந்தருளுதலையறிந்து உடனே சென்று தரிசித்து வணங்கினான். அப்பொழுது அதுகாறும் பெற்றறியாத ஒரு விருப்ப உணர்ச்சி இவளுக்கு உண்டாகவே அணிகள் முதலியன கழன்று நிறை யழிந்து நிற்க, தாயர் இவளைக்கொண்டு தம்முடைய மாடத்தை அடைந்தனர்.

மூன்றாவது நாள் திருவாலவாய்ப்பெருமான் வேதக்குதிரையிற் பவனிவந்தார். அன்று, மங்கைப் பருவத்தாளொருத்தி, பாங்கியர்களுடன் சென்று வைகைக்கரையில் உள்ள ஒரு சோலையில் ஊசலாட்டயர்ந்து தன் பாங்கியர்கள் சிலபெருமானுடைய வீரச் செயல்களைப் பாடத் தானும் அவருடைய திருவிளையாடல்கள் சிலவற்றைப்பாடி மகிழ்ந்து வைகையாற்றில் நீராடிவிட்டு ஓரிடத்து இருந்து அவர் உலாவருதலை அறிந்து சென்று தரிசித்து வணங்கினான், வழத்தினான், மாலோடு இணங்கினான், சிந்தை இளைத்தான். அவர் அவ்வீதியைக்கடந்து செல்ல, உடனிருந்தவர்கள் இவளைக்கொண்டுசென்று மாளிகையிற் புகுந்து பாயலிற் கிடத்தினார்கள். பின்னர் இரவுவரலும் சந்திரனையும் தென்றல் முதலியவற்றையும் கண்டு மிகத்துன்புற்றழுங்கினன்; தாயர் அதனைக்கண்டு, “நானே இறைவர்பாற் சென்று உனக்கு அருள்புரியுமாறு வேண்டிக்கொள்வோம்; இப்பொழுது வருந்தாதே” என்றுசொல்லி ஆற்ற ஒருவாறு ஆறினான்.

மடந்தைப்பருவத்தினொருத்தி, சுந்தரேசப் பெருமானைவிரும்பி அவர்பால் தூதுசெல்லும்படி ஒரு கிளியை அனுப்பிவிட்டு, இராப் பொழுதுவரவே உள்ளம் புழுங்கியிருந்தாள். அக்காலத்தில், பாங்கியருள் யாழ்வல்லா னொருத்தி அவருடைய திருவிளையாடல்களின் சிலவற்றைப் பாடினான். அவற்றைக்கேட்டு இன்புற்றிருக்கையில் பொழுது புலர்ந்தது. புலரவே நீராடி ஆடையணிகளை அணிந்திருப்பச் சொக்கநாதர் நான்காம் திருநாளாகிய அன்று திருமாலாகிய இடபத்தில் எழுந்தருளினார். அப்பொழுது, முன் தூதுவிடப்பட்ட கிளிவந்து அவர் எழுந்தருளுதலை அறிவிக்கவே, உடனேஇவன் சென்று திருவுலாவைக்கண்டான்; திருமேனி அழகில் ஈடுபட்டான்; உருகினான், உள்ளம் உடைந்தான். அருகிருந்த பாங்கியொருத்தி அவரிடம் இவளுடைய குறைகளைக்கூறி முறையிடலும் அவர் இவளுக்குத் திருக்கண் பார்வையீந்தருள் இவளும் சிந்தைகளிகூர்ந்து மீண்டனள்.

ஐந்தாம்நாள் மீனாட்சி சுந்தரேசர் தருமரிஷபத்தில் திருவுலாவந்தனர். அன்று, அவர்பால் மையல்கொண்ட அரிவைப்பருவத்தாளொருத்தி, சேடியர்குழ ஒரு பூஞ்சோலைக்கு வந்து அங்குள்ள மாமரம்

ஒன்றின்பிழ் இருத்தற்கு விரும்பச் சேடியருள் ஒருத்தி அம்மரமே காஞ்சித் தலத்தில் உமாதேவியார் தழுவக் குழைந்த திருவேகம்பருக்கு நிழலளிக் கும் பெருமைவாய்ந்ததென்று கூற, அரிவை பின்னும் சிவபெருமான் எழுந்தருளிய விருட்சங்கள் சிலவற்றை அச்சேடிவாயிலாக அறிந்து மதுரைத் தலத்திற்குரிய கடம்பொன்றை அங்கே கண்டு வணங்கித் துதித் துச சொக்கநாதர் கைம்மாறு கருதாமல் இயற்றிய திருவிளையாடல்கள் சிலவற்றை எடுத்துப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கையில் அவர் திருவுலா வந்ததை அறிந்து சென்று தரிசித்துக் குறைகளை விண்ணப்பஞ் செய்து நின்றான். நிற்கையில் அவர் அவ்வீதியைக் கடந்துசென்றான்.

தேரிவைப் பருவத்தாள் ஒருத்தி, இராப்பொழுதுவரச் சொக்க நாதரிடத்தே மையல் வளர இருந்து, நாகணவாய்ப் பறவைக்குச் கற் பிப்பாள் போல அவருடைய திருவிளையாடல்களைச் சொல்லி இராப் பொழுதைப் போக்கிவிட்டு, விடிந்தவுடன் தோழியர்களோடு பொற்றா மரைப் பொய்கைக்குச் சென்று நீராடி ஆடை முதலியவற்றை அணிந்து சிற்ப, ஒருபாணன் அன்றும் சொக்கநாதருடைய திருவுலா உண்டென்று கூறக்கேட்டு மகிழ்ந்து இருந்தாள். உடனே தோழியருள் ஒருத்தி இவளுக்கு மரகதத்தாற் செய்த அணிகளையணிய, பாணன் இவளுடைய தோற்றத்தை உமாதேவியாருடைய தோற்றமாகப் பாராட்டினான். அப்பொழுது மதுரேசர் ஆறும் திருநாளாகிய அன்று கற்பக விருட்ச வாசனத்திற் பவனி வருதலை யறிந்து விரைந்தனைந்து கண்டாள் ; இருகண்களிகூர்ந்தாள். அவர் இவளை நோக்கிப் புன்னகை புரிந்தருளினார். அதனால் இவள் தருக்கிப் புளகம் தழைத்தாள்.

பேரினம்பெண் ஒருத்தி இரவில் நிலாமுற்றத்திற் சுந்தரேசர்பா லுள்ள விருப்பத்தால் வருங்கியிருப்ப, விறலியொருத்தி தன்பாலுள்ள யாழை இவன்பாலீந்து அதனை வாசிக்குமாறு வேண்ட, இவள் சொக்க நாதருடைய திருவிளையாடல்கள் சிலவற்றைப் பாடிப் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தாள். பொழுது புலர்ந்தது. புலர்ந்தவுடன் அவர் ஏழாந் திருநாளாகிய அன்று இந்திரவிமானத்தில் திருவுலாவருதலையறிந்து சென்று இறைஞ்சி மயங்கி நின்றான். அப்பொழுது சேடியொருத்தி இவ ளுடைய காமமயக்கத்தைப்பற்றி அவர்பால் முறையிட்டான். அத னால் இவள் ஒருவாறு மயக்கம் ஒழிந்து அருள்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்பாளாயினள்.

இங்குணம் பேதை முதலிய எழுவகை மாதர்களும் மால்கொள்ள னுச் சொக்கநாதப் பெருமான் உலாப் போந்தருளினார்.

* நூற் சிறப்புப் பாயிரம்.

வேண்பா.

க. சீரார் புராணத் திருமலைநா தன்கருணைப்
பாராளன் மெய்ஞ்ஞானப் பால்விளங்க - ஆராய்ந்து
வேதக் குலாவால் விரித்தால வாய்ச்சொக்க
நாதர்க் குலாப்பாடி னான்.

உ. வேதநூற் நென்முழைசை வீரமா றன்கடல்கூழ்
பூதலங்க ளன்பாய்ப் புரக்குநாள் - ஆதிநெறித்
தெய்வ மதுரைத் திருவால வாயுறைந்த
ஐயருலாக் கொண்டருளி னார்.

ங. வாழி மறைவாழி மன்னன் புகழ்வாழி
வாழி மதுரை நகர்வாழி - வாழியே
தண்ணளிகூர் வைகைத் தமிழ்நாடு வாழியே
கண்ணுதலோன் சைவா கமம்.

* இச் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள் எட்டுப் பிரதியில் இவ்வுலா
வின் இறுதியில் எழுதப்பட்டிருந்தன. இவற்றையியற்றியவர் பெயர்
அப்பிரதியிற் காணப்படவில்லை.

உ
கணபதி துணை.

மதுரைச் சொக்கநாதருலா.

கலிவேண்பா.

பூமேவு செல்வி புணருந் திருமாலும்
தேமேவு கஞ்சத் திசைமுகனும் - தாமேவி
இன்னநெறி யின்னசெய லின்னவுரு வென்றறிவால்
உன்ன வரிய வொருமுதல்வன் - தன்னிகராம்
ஆதி யநாதி யடிமுடியொன் றில்லாத
சோதி யளவுபடாத் தோற்றத்தான் - ஓதும்
இமய முதல்வி யிறைவி மறைதேர்
சமய முதல்வி தலைவி - உமைகௌரி

- நு. மாணிக்க வல்லி மரகத வல்லியிசை
பேணித் தமிழறியும் பேராட்டி - காணரிய
பங்கயற்கண் ணண்கனக பங்கயக்கண் ணண்புகழ்ந்த
அங்கயற்க ணம்மைபுண ராகத்தான் - பொங்கும்
செழுந்தண் டமிழ்வெள்ளந் திணமுனிமா மேகம்
பொழிந்த பொதியப் பொருப்பன் - மொழிந்த

க. தாம் மேவி.

ச. சமய முதல்வி : “அறுவகை நெறிகளும் பிறவு மாக்கிய,
விறைவி” கநீத. கடவுள். 7.

டு. மாணிக்கவல்லி - அங்கயற்கண்மையின் திருநாமங்களுள்
ஒன்று ; கண்ணி, கநட. மாணிக்கவல்லி, மரகதவல்லி : “மாணிக்க
வல்லிமர கதவல்லி யபிடேக வல்லிசொற் றமிழ்தழையவே” (மீ.
பிள்ளை. காப்பு.) இசை - இசைத்தமிழை. காணரிய - பிறர் தன்னைக்
காணுதற்கு அரிய.

சு. பங்கயற்கு அண்ணன் - பிரமதேவரால் அணுகப்படாதவர் ;
“பங்கயற்க ணரியபரம் பரன்” (திருவிளை. கடவுள். 4.) பங்கயம்
கண்ணன் - திருமால்.

எ. இது முதல் கநட - ஆங்கண்ணி இறுதியாகத் தகாங்கம் கூறப்
படும்.

இறைமுனருட் பாட லெதிரேற்று நன்னூற்
 றுறைபுகழ்ந்த வைகைத் துறைவன் - நறைகமழும்
 வான்பாயுஞ் சோலை வயற்செந்நெல் கன்னலுக்குத்
 தேன்பாயும் பாண்டித் திருநாடன் - கான்பாடல்

க0. தங்கு மறையோசை சங்கத் தமிழோசை
 பொங்கு மதுரா புரிவேந்தன் - எங்கும்

கருதுங் கனகக் கதிர்தயங்க வாசம்
 மருவுந் தொடையிதழி மார்பன் - பொருவில்

துரகங் களிற் துவசங் கதிகள்
 விரவுங் கடிய விடையன் - பரவரிய

எங்கோன் மறைமுரசு நெவ்வுயிர்க்குந் தன்கருணைச்
 செங்கோ னடாத்துஞ் சிவானந்தன் - துங்கப்

தமிழ் வெள்ளம் - தமிழாகிய நீரை. திண்முனி - அகத்தியர்; பூமி
 யைச் சமன்செய்தல் விர்தத்தை அடக்குதல் கடலைக் குடித்தல் முதலி
 யன செய்தமையின் திண்முனியென்றார்.

அ. இறைமுன் - பாண்டியன் முன்பு. அருட்பாடலென்றது திரு
 ஞானசம்பந்தமூர்த்தியின் தேவாரத்தை. நன்னூல் துறை - சங்கச்
 செய்யுட்களின் வகைகள். எதிரேற்றும் வைகை யென்க; வைகை;
 வேகவதி யென்பதன் மருஉ.

கூ. சோலையினின்றும், செந்நெலுக்கும் கன்னலுக்கும் தேன்
 பாயும் என்க. காண் - இசை; “கானேற்ற பாடற் கவுணியனும்”
 என்பர் பின் (அஎ); புலமூராம்; தக்க. 448, உரை.

க0. மதுரையில் மறையோசையும் சங்கத்தமிழோசையும் இருந்தன
 வென்பது, “ஓத லந்தணர் வேதம் பாட” (மதுரை. 656), “நான்
 மறைக் கேள்வி நவில்குர லெடுப்ப, வேம வின்றயி லெழுத லல்லதை,
 வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும் போலக், கோழியி னெழாதெம் பேரூர்
 துயிலே” (பரி.), “தமிழ்நில பெற்ற தாங்கரு மரபின், மகிழ்நனை
 மறுகின் மதுரை” (சிறுபாண். 66 - 7) என்ற சான்றோர் வாக்குக்
 களால் உணரப்படும்.

கக. இதழி - கொன்றைப்பூ; கொன்றை பொன்னிறமுடையது;
 “தங்கநறு மாலை”, “பொன்னளவு கொன்றை” என்பர் பின்;
 கடரு, நடஅஅ.

கஉ. கதிகள் - நடைவகைகள். விடையே அவருக்குத் துரகமும்
 களிறும் துவசமுமாக உள்ளதென்பது ஈண்டுஅறியற்பாலது.

கங. மறைமுரசன் - வேதமாகிய முரசத்தையுடையவன்; “ஆரண

பனுவன் மறைகள் பரவு முனைவன்

அனக னசல னகண்டன் - வனசப்

கரு. பதியா ரணன்படைக்கப் பாவித்தோன் காக்கும்

அதிகார மாலுக் களித்தோன் - பதியாய்

நரமடங்க லாங்கார நீங்கி நடுங்கச்

சரபவுரு வங்கொண்ட தாணு - வெருவாமல்

எப்புவன மும்புரப்பா ரெவ்வெவரு மேத்துதலால்

முப்புரமுஞ் சுட்டவிள மூரலான் - ஒப்பிலா

ஐந்தருநாட் டண்ண லரும்பழிக்கா வன்றுதனக்

கிந்திரவி மான மினிதமைத்து - வந்தித்

தழுகிய சொக்கரென வானதிரு நாமம்

குழைவுதரு நேசமுடன் கொண்டோன் - பிழையகல

முரசம் பொங்க ” என்பர் பின்; உகக.

கச. அநகன் - பாவயில்லாதவன். அசலன் : “ அசல னமலன் ”

கண்ணி, நடகச.

கச - ரு. வனசப்பதி ஆரணன் - தாமரை மலரை இடமாக உடைய பிரமதேவன். காக்கும் அதிகாரத்தை.

கச. நரமடங்கல் - நரசிங்கமூர்த்தி. ஆங்காரம் - அகங்காரம்.

கஎ. இளமூரல் - புன்சிரிப்பு.

கஅ. அண்ணல் - இந்திரன். அரும்பழி - தீர்த்தற்கரிய விருத் திராசுரனைக்கொன்ற பழி.

இக்கண்ணிமுதல் இந்நீதிர் பழிநீர்த்தது முதலிய மூன்று திரு விளையாடல்கள் கூறப்படும்.

கக. அழுகிய சொக்கர் : “ அழுகிய சொக்கர், உறைந்த திரு வெல்லை புற்று ”, “ அழுகிய சொக்கனை ” (கண்ணி, உக, உசச); “ அழுகிய சொக்க னாமம் ”, “ அழுகிய சொக்கெனத் தேறி ”, “ அழுகிய சொக்க னென்னுந், துணிவுடைத் தோலாக் கையும் ” (திருவால-உரு : 19, உரு : 25, ருரு : 32); “ ஆனேறும் வலனுயர்த்த வழுகிய சொக்கர் ”, “ அழுகிய சொக்கர் கடம்ப வனச்சொக்கர் ”, “ மதுரை யழுகிய சொக்கர் ” (மதுரைக்கலம். 4, 53, 94.) என - என்று சொல்ல.

கஅ - கூ. “ மெய்ப்படு சிற்பம் வல்ல வுத்தம விரைந்து நீபோய், ஒப்பில்காஞ் சனவி மான மும்பலிற் கொணர்தி யென்ன, அப்பொழு தவன்போ யாசை யானையிற் கொணர்ந்து காட்டத், தப்பிலா விதியி னோங்கச் சாத்தினான் குளிர்வி மானம் ”, “ சிந்தைவாழ்ந் திறைஞ்சி யேத்திச் சிறந்தசெய் தியாரும் போற்ற, அந்தநீ டால யத்துக் கணியுற

- உ௦. மன்னு கடவுட் களிறுவினை மாற்றியதன்
பின்ன ரடைந்த பெருவணிகன் - தன்னால்
அறிந்த வழி யழகிய சொக்கர்
உறைந்த திருவெல்லை யுற்று - நிறந்தயங்கும்
மண்டபமுஞ் சூளிகையு மாளிகையு நீளுமணித்
தண்டரள பீடிகையுஞ் சாளரமும் - மண்டுமெழில்
அங்கயற்க ணம்மைதிரு வாலயமு மாமதிரும்
பொங்குமணிக் கோபுரமும் பூங்கிடங்கும் - எங்கணும்
நீடுபல வீதிகளு நேரின்றித் தாரகையைக்
கூடி வளர்மாட கூடமுடன் - ஆடகத்
- உ௧ தெற்றியுந் தோரணமுஞ் செய்குன்றுந் தேர்நிரையும்
சுற்று மலர்த்தடமுஞ் சோலைகளும் - மற்றும்
நலமுடைய வெல்லா நகரமைத்துத் தென்பாற்
குலவு வடபாற் குடபாற் - கலையூரும்
சூலிக்குங் காளிக்குந் துய்ய சுடராழி
மாலுக்குங் கோயில் வகுத்தமைத்துக் - கோலரிய

வியைந்தி ருந்த, சுந்தர வடிவங் கண்டே சொக்கெனு நாம மிக்க, எந்
தையே நினைக்கல் லாதோர் தேவர்க்கு மியையா தென்றான் ” திருவால.
க: 25 - 6.

உ௦. கடவுட் களிறு - ஐராவதம். அதன் பின்னர் - அக்காலத்
தின் பின்பு. பெருவணிகன் : இவன் பெயர் தனஞ்சயனென்று தெரி
கின்றது ; திருவிளை. ஈ : 3.

உ௧. வழிதி - குலசேகர பாண்டியன். திருவெல்லையென்றது
கடம்ப வனத்தை.

உ௨. சூளிகை - மாளிகையின் உச்சியிலுள்ள கட்டிடம் ; இது
சூழிகா என்பதன் திரிபு. பீடிகை - பீடம்.

உ௩. கிடங்கு - அகழி.

உ௪. தாரகையை - நட்சத்திர மண்டலத்தை.

உ௫. தெற்றி - திண்ணை. தோரணம் - தோரணவாயில். தேர்
நிரை - நிலைத்தேர்களின் வரிசை.

உ௬ - ஏ. கலை - கலைமானை. சூலி-சூலாயுத்தையுடையான் ; தூர்க்கை.
ஆழி - சக்ராயுதம். தென்பாற் சூலிக்கும், வடபாற் காளிக்கும், குட
பால் மாலுக்குமென நிரணிறையாகக் கொள்க. இம்மூவரும் இந்நக

பாசப் பகையாம் படர்ச்சடைமேற் கங்கைநீர்
வீசிப் புனித மிகவருளித் - தேச

மதியி னமிர்தத் துளியான் மதுரம்
பதிமுழுது மெய்தப் பணிப்பப் - புதுமை

௩௦. மருவு புரியு மதுரா புரியென்
றிருநிலமு மேத்துபெய ரேற்க - அருமறையோர்

ஆதிபல சாதிகளு மண்ணல் பணிவிடைக்கங்
கோது பரிகரமு முற்றமர்த்திப் - போத

மதுரா புரேசற்கு வைதிக சைவ
விதியாரப் பூசை விளக்கிப் - பதியுறையும்

மன்னன் குடைவீர மாறன் குலதிலகன்
தென்னன் செழியன் செகதீரன் - முன்னை

ஒருநாள் மறைவிதியா லுற்றருளாற் கண்ட
திருநாளி லங்கோர் தினத்தில் - உரியவரால்

௩௩. குற்றமிலா மெய்ப்பூசை கொண்டருளி மிண்டுநவை
அற்ற விழாச்சிறப்பு மானதற்பின் - கொற்றமறைத்

தண்டமீடும் வாசகமுஞ் சங்கத் தமிழமுதம்
மண்டுந் திருவிசையு மந்திரமும் - தொண்டர்

அருள்விரித்த சேக்கிழா ரான்றதமிழ்ப் பாடற்
றிருவிருத்தச் செய்யுட் சிறப்பும் - இருமருங்கும்

ரத்தைக் காக்கும் தெய்வங்களாவார் ; தீருவால. திருநகர. 12 - 4, ௩௩ :
16, பயன் முதலியன : 5.

௨௮. பாசப்பகையாம் கங்கை, அருளி - நகரத்திற்கு அருளி.

௨௯. மதி - சந்திரன்.

௩௧. பரிகரம் - கோயிற்பணிவிடைக்கு உரியோர்.

௩௩. வீரமாறன் - இந்நூலை ஆக்குவித்த ஓரசன். இவன்
“முழைசை வீரமாறன்” என்றுங் கூறப்படுவான்; சிறப்புப். 2.
வீரமாறன் குலதிலகனென்றது, முன்பு திருநகரங்கண்டருலசேகரபாண்
டியனை ; தீருவினை. ௩ : 2.

௩௬. விழாவாகிய சிறப்பு.

௩௬ - ௬. மறைத்தண்டமிழ் - தேவாரம். வாசகம் - திருவாசகம்.
திருவிசை - திருவிசைப்பா. மந்திரம் - திருமூலர் திருமந்திரம்.

௩௬ - ௭. ‘தொண்டாருள்விரித்த சேக்கிழார்’ என்பது, தொண்

பொங்க மகளிர் புரியுதம் பஃரீபம்
கங்குற் பொழுதைக் கடிதகற்ற - எங்களிடத்
தல்லற் பவந்தொலைக்கு மங்கயற்க ணம்மையுறை
செல்வத் திருக்கோயில் சேர்ந்தருளி - எல்லோர்க்கும்

- சௌ. நீங்கா விடையருளி நீங்கா வுரிமைபுரி
பாங்கா மடவார் பணிபுரியத் - தேங்குமணம்
சேர்ந்த மலர்த்தொடையுந் தெண்ணித் திலத்தொடையும்
ஆர்ந்ததிருப் பள்ளி யறையின்கண் - போந்து
மலயத் தனிக்கால் வரசாளந் தைவந்
துலவப் பரிமளங்க ளோங்கப் - பலவுயிரும்
முன்னை யகில முழுதும் பயந்தவொரு
கன்னிகையுந் தாமுங் கலந்தருளி - இன்னருளால்
ஈருருவு மோருருவா யெவ்வுயிரு மீடேற
ஒருருவு மீருருவா யுற்றுணர்ந்து - சீருதவும்
- சரு. வேதவொலி சங்கவொலி வீணையொலி யாழதவும்
கீதவொலி யெங்குங் கிளர்ந்திசைப்பப் - போதின்
மருவிரித்த தெய்வ மலரணையை நீங்கித்
திருவிருப்பி லன்பருடன் சேர்ந்து - பெருவிருப்பிற்

டர்சர் பரவுவாரென்னும் அவரது திருநாமத்தை நினைப்பிக்கின்றது.
செய்யுள் - பெரியபுராணம்.

ந.அ. பொங்க - மிகுந்து ஒலிப்ப. நடம்புரிய. கடிது - விரைவில்.

சௌ பாங்காம் மடவார் - தேவிக்கு அகம்படிமைத் தொழில் செய்
யும் மகளிர்; “அடையாள முளரித் தலைவியாதி மடவார், உடையா
டிருவகம் படியில்யோ கினிகளே” தக்க. 95.

சக. ஆர்ந்த - நிறைந்த.

சஉ. மலயத்தனிக்கால் - பொதியின்மலையிலிருந்து வரும் ஒப்
பற்ற தென்றற்காற்று. வர சாளம் - மேன்மையான பல்கணி; இப்பெயர்
சாலமெனவும் வழங்கும்; இது சரள மென்றும் படித்தற்கு இடமுண்டு.

சந. அகில முழுதும் பயந்த கன்னிகை - அங்கயற்கணம்மை;
கண்ணி, அசு, நுநுசு, சநஉ.

சரு. வீணை வேறு யாழ் வேறு; “வேயங்குழல் விளிகொணல்
யாழ் வீணையென் றினைய நாண” கஃப. கிட்கிந்தை. அரசியல், 8.

சசு-எ. திரு இருப்பில். சவுராதி - சூரியன் முதலாக. சண்டாந்
தம் - சண்டேசுவர் இறுதியாக உள்ள.

சைவ சவுராதி சண்டாந்த வர்ச்சனைகள்
மெய்வளரக் கொண்டு விளக்கமுறக் - கைவளரும்
மாறின்மணி மண்டபங்க னுயனெனு மண்டபத்தின்
ஏறிமணிப் பீடத் திருந்தருள - ஏறுடையான்
தன்பா லலகில்பணி சாத்துமறை யோரிறைஞ்சி
அன்பா லணிபுனைவா ராயினார் - ஒன்பதுகோள்

௫௦. ஏற்க வணங்கு மெழில்சேர் நவமணிசூழ்
காற்கமல வீரக் கழல்விளங்க - ஆர்க்கும்
புகற்கரிய பேரொளிகூர் பொன்னுடை யாதி
உகத்திருளை யெல்லா மொழிக்க - மிகுத்த
திகழ்வாள் வயிரமணி சேருதர பந்தம்
அகல்வான் கதிரைமதி யாக்கப் - புகலனிகள்
சாலத் திரண்டுசூழ் தாமரைபோற் செங்கைமேல்
நீலக் கடகவொளி நின்றிலங்க - கோலமணிச்
சுந்தரமார் திண்புயமேற் சோதிமணிக் கேயூரம்
மந்தரஞ்சூழ் வாசுகியின் வாய்ப்புதவ - எந்தைமுடி
௫௫. வைத்தநதி கைபரப்பி மார்பத்தைத் தைவரல்போல்
நித்தில மாலை நிலவெறிப்ப - முத்தம்

சஅ. மண்டபங்கனையன் : இஃது இப்பொழுது மண்டபங்கனைய
கனென்று வழங்கும் ; இது சின்னப்ப நாயக்கர் என்பவராற் செய்யப்
பெற்றதாக மதுரைத் திருப்பணிமாலை கூறும் ; அந்நூல், 37 - ஆம் செய்
புனைப் பார்க்க.

சக. பணிசாத்து மறையோர் - திருவாபரணம் முதலியவற்றைச்
சாத்தும் அந்தணர்கள். ஒன்பதுகோள் - நவக்கிரகங்கள்.

௫௧. புகற்கு அரிய - சொல்லுதற்கரிய. பொன் ஆடை - பீதாம்
பரம். உகத்துருளை - யுகாந்த காலத்தில் தோன்றும் பேரிருளை.

௫௨. வாள் - ஒளி. வயிரமணி - வயிரமாகிய இரத்தினம். உதர
பந்தம் - வயிற்றின் மேற்கட்டும் ஓரணி.

௫௩ - ௩. அளிகள் - வண்டிகள். தாமரைமலர் கைக்கும், அத
னைச் சூழ்ந்த வண்டிகள் நீலக்கடகத்துக்கும் உவமை.

௫௪. கேயூரம் - வாகுவலயம். மந்தரம் - மந்தரமலை. வாய்ப்பு உதவ.

௫௫. நதி - கங்கை. கை - தாரை. முத்துமலைக்கு நதி உவமை :
“காவிரி, மாதர்மண் மடந்தைபொன் மார்பிற் றுழ்ந்ததோர், ஓதநீர்

கதித்த திருமார்பிற் கதிரார மேரு
 உதித்தகதிர் மண்டில மொப்ப - மதிக்கரிய
 தற்படியொன் றில்லாத சாம்பு நதநிதியம்
 விற்பவள வெற்பினிடை வீழ்வதெனக் - கற்பகத்தின்
 பொற்புண் மலர்மாலை பூங்கொன்றை நாண்மாலை
 சொற்பூ தரமார்பிற் றேற்றமெழக் - கற்பூரச்
 சுண்ணம் பனிரீறிற் றேயும் பசுங்களபம்
 விண்ணும் புவியும் விடாயாற்ற - அண்ணலருட்

சூ0. கண்ட மரகதக் கோவை கடுவமைத்த
 ஒண்டொடி மெல்விரல்க ளொத்திலங்கத் - தண்டத்
 தருகா தவரு முருகக் குழைகள்
 இருகாதின் மீதி லிலங்கக் - கருதினர்தம்
 எண்ணிலாப் பாவ விருளகற்றும் வெண்ணீறு
 வெண்ணிலா நன்னுதலின் மேல்விளங்க - வண்ணப்

நித்திலத் தாம மொக்குமால்” (பெரிய. திருநாட்டு 2); தக்க. 106, 280.

௩௬. ஆரம் - மாணிக்கமாலை. கதிர் மண்டிலம் - சூரிய மண்டலம். மேரு திருமார்பிற்கும், கதிர் மண்டிலம் ஆரத்துக்கும் உவமை.

௩௭. தற்படி - தனக்கு ஒப்பு; படி : பிரதி யென்பதன் திரிபு. தற்படி.....சாம்புநதநிதியம்: “பொன்னுக்குச் சாம்புநதம்” (நீருவள்ளுவ. 36.) வில் - ஒளி.

௩௮ - அ. கற்பகத்தின் பொற்புண் மலர்மாலை - கற்பகத்தில் உண்டாகிய பொன்னணியும் பூமாலையும். பூதர மார்பு - மலைபோன்ற மார்பு.

௩௮ - கூ. கற்பூரச் சுண்ணம் - பச்சைக் கற்பூரப்பொடி. விடாய் - வெப்பம்.

சூ0. கடு அமைத்த ஒண்டொடி: இறைவன் விடம் உண்டபொழுது அஞ்சி உமாதேவியார் தமது திருக்கரத்தை இறைவன் கண்டத்திற் சேர்த்து அவ் விடத்தை அடக்கினாரென்பது புராண வரலாறு. தண்டத்து - தண்டைப் போல.

சூ0 - கூக. உருகாதவருக்குத் தண்டு உவமை.

சூஉ. பாவவிருளகற்றும் வெண்ணீறு: “வினைவள நீறெழு நீறணியம்பலவன்” (நீருச்சிற். 118.) நிலாநுதல் - பிறையையணிந்த நுதல்; “பிறை நுதல் வண்ண மாகின்று”, “பிறைநுதல் விளங்கு மொருகண்” புறநா. க: 9, ௩௩: 5.

புதிய மணிமுடிமேற் பொற்பே ரொளியின்
திதிலைத் திருவாசிச் சேவை - உதயகிரி

வந்தெழுந்த செஞ்சுடர்மேற் கால்கொண்டு வானிட்ட
இந்திரவில் போல வினிதிலங்கச் - சுந்தரத்துக்

௬௫. கொப்பனைபோற் சாத்தியபின் னொப்பிலான் பேரருட்கு
வைப்பனையான் தேவர் வரவருள - மெய்ப்பதிவாய்

நந்தி விரைவி னணுகிக் கடவுளர்கள்

வந்துதொழக் காலம் வருகவேனச் - செந்திருமால்

வந்திறைஞ்சி நான்முகனும் வாசவனும் வானவரும்

எந்தை யிவனிவனென் நேத்தெடுப்ப - ஐந்தொழிற்கும்

போக்காங் கலாதி மனாதி புலாதியுடன்

வாக்காதி சத்தாதி வாளுதி - தாக்கா

தடலே யுதவு மரணே பரணே

உடலே யுயிரே யுணர்வே - நடமருவு

௭௦. தெய்வச் சுடரே சிவானந்த போகமே

சைவச் சலதி தருமமுதே - மொய்வார்

௬௩. திதிலை - பொற்பிதிர்வு. சேவை - காட்சி.

௬௪. செஞ்சுடர் - சூரியன்.

௬௩ - ௪. திருமுடிக்குச் சூரியனும் திருவாசிக்கு இந்திரவிலும் உவமைகள்.

௬௪ - ௫. சுந்தரம் - அழகு. ஒப்பனை - அலங்காரம். சுந்தரத்துக் கொப்பனை : “அழகினுக் கழகு செய்தார்” (கம்ப. கோலங்காண். 3.) பதிவாய் - சிவபிரானிடத்து ; மண்டபத்தின் வாயிலென்றமாம்.

௬௬. காலம் வருக என - இது தரிசித்தற்கு உரியகாலமாகும்; நீவிர் வருவீராகவென்று திருமால் முதலியோரை நோக்கி நந்திதேவர் கூற.

௬௭. என்று - என்று திருமால் சொல்லி.

௬௮. கலாதி - கலாதத்துவ முதலியன. மனாதி - மனம் முதலிய நான்கு அந்தக்கரணங்கள். புலாதி - ஐம்பொறி முதலியன; புலம் : ஆகுபெயர். வாக்காதி - வாக்கு முதலிய கன்மேந்திரியங்கள். சத்தாதி - சப்தம் முதலிய புலன்கள். வாளுதி - வான் முதலிய ஐம்பூதங்கள். கலாதி புலாதி : “கலாநீ நீங்கின குணங்களு யிரிந்தன கரணங்க டனிச்சாய்ந்த, புலாநீ மாறின” சீதம்பா. சமாதி. 44.

௬௯. நடம் - தாண்டவம். ௭௦. சலதி - கடல்.

மருவார் குழலாண் மகிழ்வே மதுரைத்
 திருவால வாயுறையுந் தேவே - அருடா
 எனவரிய தொண்ட ரிருமருங்குந் சூழ்ந்து
 மனமுருகி மெய்யுருகி வாழ்த்தத் - கனமருவு
 தும்புருவு நாரதனுஞ் சுத்த விசைபாடக்
 கொம்பனைய மாதர் குனிப்பமிட - நம்பன்
 புனித விமயமலைப் பொற்றொடியுந் தானும்
 இனிதி னிருந்தருளு மெல்லை - நனிகூர்
 எடு. பொருவி றிருவுலாப் போத முகிழ்த்தம்
 மருமலரோன் கூறி வணங்க - அருளால்
 எழுந்து கனக வெழிற்கோ புரத்துச்
 செழுந்தண் டிருவாயில் சேர்ந்து - தொழுமடியார்
 பல்லாண்டு கூற விமையோர் பரவமறை
 வல்லாரு மாதவரும் வாழ்த்தெடுப்பச் - சொல்லரிய
 மாணிக்க ராசி வயங்குந் தமனியத்திற்
 பூணப் பதித்துப் பொலிதலாற் - காணரிய
 பன்னிரண்டு கோடி பருதியரும் வந்துதித்த
 பொன்னசல நேர்தேர் புகுந்தருளி - நன்னெறியால்
 அ0. மிக்க திருநீற்று மெய்த்தொண்டர் வெள்ளவொளி
 புக்கதிருப் பாற்கடலே போல்விளங்க - அக்கடலில்

எக. மதுரைத் திருவாலவாய் : மதுரை யென்றது நகரத்தை; திரு
 வாலவாயென்றது திருக்கோயிலை; “கூடலாலவாய்”, “மதுரையால
 வாயிலாய்” (தே. திருநா.); “தென்கூடற் றிருவாலவாய்” (ஷை.
 திருநா.) அருள் தா.

எங. சுத்த இசை - இயல்பான நடையுள்ள இசை; “சுத்தசா
 ளரசம் இதம்” (திருவால. இசை: 18, 40.) குனிப்பம் - ஆடல்; அம்:
 சாரியை.

எடு. போத - எழுந்தருளுதற்கு. முகிழ்த்தம் - முகூர்த்தத்தை;
 “பெரியோரைச் சேர்ந்த முகிழ்த்தத்தினால்” (திருவிளையாடற்பய
 கா. 63.

எஅ. ராசி - கூட்டம். தமனியம் - பொன்.

எஅ - கூ. பொன்னசலம் - மேருமலை. மாணிக்க ராசிகளுக்குச்
 சூரியர்களும் தேருக்கு மேருவும் உவமை.

அ0. தொண்டர் வெள்ள ஒளி - அடியார் கூட்டத்தின் ஒளி.

அம்பொற் கிரிமே லலைகளெனத் தேர்மீது
பைம்பொற் கவரி பணிமாற - அம்புவிக்கண்
மூன்றுடையா னைச்சேர்ந்து முன்னே த்தன் மெய்க்களங்கம்
கான்றொழுகு தெய்வக் கலைத்திங்கள் - போன்றணிந்த
நீல மணிவயங்கு நீள்காம்பு பற்றியவெண்
கோலமணி முத்தக் குடைவிளங்க - ஞாலங்கள்
முற்றுஞ் சருதி முழுதுங் கருணையாற்
பெற்றமடக் கன்னிதேர் பின்போதப் - பற்றியதம்
அரு. செய்கை யழிந்தயலே சேவைக் கயர்வோர்தம்
கைக டலையேறக் கண்பணிப்ப - வைகையெதிர்
ஏடேற்றித் தென்னவனை யீடேற்றி வெஞ்சமணக்
காடேற்ற மேறக் கழுவேற்றி - நீடேற்றம்
தானேற்ற புத்தன் றலையி லிடியேற்றும்
கானேற்ற பாடற் கவுணியனும் - மேனாள்

திருநீறணிந்த தொண்டர் ஒளிக்குப் பாற்கடல் உவமை; “புரமெ
ரிந்து விழந் கைத்த புனித னன்ப ரளவிலார், வரமி குந்த மேனி நீறு
மறுகி லங்கு மொளிகள்பாற், பரவை முன்பி ரிந்த மெய்ப்ப தஞ்ச
விக்க ணையமே, விரவி வந்து காண வெங்கு மேவி நேட லொக்குமே”
(சிதம்பர. துன்மதச். 48); “அரந்தை தீர்க்கு மடியவர் மேனிமே,
னிரந்தநீற்றொளியால்.....பரந்த வாயிரம் பாற்கடல் போல்வது”
பெரிய. திருக்கூட்டச்சிறப்பு, 3.

அ0 - அக. அக்கடலில் அம்பொன் கிரி - அந்தப் பாற்கடலில் மத்
தாக நாட்டிய மேருமலை; “மேருமத்தார்த்து” (மீ. பிள்ளைத். காப்பு.
4.) பணிமாற - அசைக்கப்பட்ட. கவரிக்குப் பாற்கடற்றிறை உவமை:
“பாலின் வெண்பர வைத்திரை.....பரந்தெனச் சாமரை பதைப்ப”
(கம்ப. நிர்தனை. 16); “திரண்டு வந்த வராயிர்த சீகராஞ் சிதற வீசித்
திருப்பாற் கடற்றிறை, யிரண்டு வந்தன வெங்கும் விடாவென விரு
மருங்குங் கவரி யிரட்டவே” தக்க. 284.

அக - ட. அம்புவி - பூமியில். கண் மூன்றுடையானை - சொக்க
நாதரை. குடைக்காம்பிற்குக் களங்கத்தின் ஒழுக்கும் குடைக்குத் திங்
களும் உவமை.

அச. கன்னி - அங்கயற்கணம்மை.

அரு. கைகள் தலை ஏற. பணிப்ப - துளிப்ப.

அக-ஈ. நீடு ஏற்றம் தான் ஏற்ற புத்தன் - மிக்க உயர்வைத் தானே

நிலைகடந்த கற்றாணு னீண்ட கடலாழி
 அலைகடந்த நாவுக் கரசும் - மலரடைந்த
 புள்ளவாம் பொய்கையிடைப் புக்க முதலேவாய்ப்
 பிள்ளைவா வென்ற பெருமாளும் - தள்ளரிய

- கூ0. போதிநிழற் புத்தன் பொன்னம் பலத்திட்ட
 வாதழித்த மாணிக்க வாசகனும் - மூதுணர்வால்
 முந்தை வினைகண் முழுதுஞ் செழுமறைநூற்
 றந்தையிரு தாளுந் தடிந்தோனும் - எந்தைமகிழ்ந்
 தாடுந் திருப்பெரும்பே ரம்பலம்பொன் மேய்ந்தருளைச்
 சூடுந் திருநீற்றுச் சோழனும் - நீடருளால்
 விண்புகழ்ச் சுந்தரர்தம் வெள்ளாணை முன்செல்லத்
 திண்புரவி மேற்கொண்ட சேரலனும் - வண்புகலி
 வேந்தரா லாருயிர்க்குன் மெய்க்குன் தவிர்ந்தருளே
 சேர்ந்துவாழ் நின்றசீர்த் தென்னவனும் - காந்துமனச்
- கூரு. செற்றம் புணையமணர் தீத்தொழிலை மாய்த்தடர்த்துக்
 கொற்றம் புணந்த குலச்சிறையும் - சொற்றகைய

ஏறட்டுக்கொண்ட பெளத்தன். கான் - இசை; கூ - ஆங்கண்ணியின்
 குறிப்பைப் பார்க்க. கவுணியன் - திருஞான சம்பந்தர்.

அக. பெருமாள் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்; “ திருத்தொண்டத்
 தொகைவிரித்த பேரருளின் பெருமா ளென்றுந், திருமணக்கோ லப்
 பெருமாண் மறைப்பெருமா ளெமதுகுல தெய்வ மாமால் ” காஞ்சிப்.
 கடவுள். 12.

கூ0. போதி - அரசமரம். கூக. தடிந்தோன் - சண்டேசர்.

கூக - உ. எந்தை - ஸ்ரீ நடராசமூர்த்தி. திருநீற்றுச்சோழன் -
 இரண்டாங் குலோத்துங்க சோழதேவர்; “ பருதிசூலத் தனிவூதித்துப்
 பரசமய விருளகற்றிப் பரமனாடும், பொருவருபே ரம்பலமுக் கோபுரமு
 மாலயமும் பொன்மேய்ந் துண்மைச், சுருதியுடன் சைவநெறி தழைத்
 தோங்கத் திருநீற்றுச் சோழனென்று, குருமணிமா முடிபுணந்த குலோத்
 துங்க வளவனருள் குறித்து வாழ்வாம் ” (சீதம்பர. கடவுள். 11);
 “ நாயகன், சிற்றம் பலமுந் திருப்பெரும்பே ரம்பலமும்.....பொன்
 னிற் குயிற்றி.....மூழ்குவித்த சென்னி ” இராச. உலா.

கூங். சேரலன் - சேரமான் பெருமானாயனார்.

கூங் - ச. புகலி வேந்தரால் - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தியால்.
 நின்ற சீர்த்தென்னவன் - நின்றசீர் நெடுமாறநாயனார்.

இத்தகைய ரென்னு மிவர்முதலா வெண்ணிறந்த
சுத்தநெறி நின்றமெய்த் தொண்டர்களும் - மெய்த்திறமை.

கோலும் படையசுரர் கொற்றமெலா முற்றிமதம்
காலுங் களிற்றுமுகக் கற்பகமும் - மேலோர்

குறைமீட்டு வெஞ்சூர் குடிமடியத் தேவர்
சிறைமீட்ட வேற்றடக்கைத் தேவும் - பொறைகூர்

திருமகளு மாலுந் திருநெடுமா லுந்தி
தருசதுர் வேத தரணும் - பருதியர்கள்

க00. பன்னிருவ ரீசர் பதினொருவ ரெண்வசுக்கள்
மன்னு மிருவர் மருத்துவர்கள் - இன்னவரும்

இந்திரனு மற்றெவரு மீரோன் பதுகணமும்
தந்தம வாகனங்க டாம்புகுத - அந்தர

தந்துபிக ளார்ப்பச் சுரரார்ப்பப் பூமாரி
வந்து பொழிய மழைதுளிப்பு - நந்து

வளைகண் முரல மகுடி வயிர்கள்
கிளைக ளொலிகள் கிளர - அளவில்

கௌ. அசுரர் - கயமுகாசுரன் முதலியோர். முற்றி - முடியச்
செய்து; அழியச்செய்து. களிற்றுமுகக் கற்பகம் - கற்பக விநாயகர்;
இவர் மதுரைத் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்த மூர்த்தியாவார்.
இவர் திருவாலவாயுடையாடி திருவிளையாடற் புராணத்திலும், சுந்தர
பாண்டியத்திலும், திருவிளையாடற்பயகாமாலையிலும் துதிக்கப்பெற்
றுள்ளார்.

கௌ. தேவு - முருகக்கடவுள்; தேவு, தெய்வத்திற்கு ஒரு பெயர்.
ரென்பர்; சீவக. 1, ந.

கௌ. சதுர் வேத தரன் - பிரமதேவர்.

க00. ஈசர்பதினொருவர் - ஏகாதச ருத்திரர்கள்.

க0க. ஈரொன்பது கணம் - பதினெண்கணங்கள்; "பதினெண்
கணனு மேத்தவும் படுமே" (புறநா. க : 10.) தந்தம - தங்கள் தங்
களுக்குரிய.

க0உ - ந. நந்து வளைகள் - இடம்புரிச் சங்கங்கள். மகுடி - ஒரு
வகை வாத்தியம். வயிர்கள் - ஊது கொம்புகள். கிளைகள் - மூங்கில்
கள் : என்றது வேயங்குழல்களை.

முரசு மதிர முழவு துடிகள்
பரசு பதலை பணவம் - விரசு

- க0௫. வலம்புரி யெங்கு முழங்க வயங்கு
சலஞ்சல நின்று தழங்க - நலம்புரியும்
சின்னங்க ளார்ப்பச் செழுநான் மறைமுழுதும்
முன்னெங்கும் பின்னெங்கு மொய்த்தொலிப்ப - இந்நிலமேல்
மானிடருங் கின்னரரும் வானவரும் விஞ்சையரும்
தானவருங் கூடித் தலைமயங்க - ஆன
படியுந் திசையும் பகிரண்ட கூட
முடியு மயக்க முயக்கக் - கொடிகள்
இரவி கிரண மெறியாத வண்ணம்
விரவு விசம்பை விழுங்கத் - தரைமேல்
- கக0. முதிரா முதல்வியுடன் முக்கட் பெருமான்
மதுரா புரிவீதி வந்தான் - பதியிலாக்

குழாங்கள்.

கின்னரர்தங் கன்னியருங் கிஞ்சகவாய் விஞ்சையர்தம்
கன்னியருங் கந்திருவக் கன்னியரும் - பொன்னடைந்த
விண்ணுலக மங்கையரும் விண்ணொருங்கத் தண்ணளிகூர்
மண்ணுலக மங்கையரும் வந்தீண்டி - எண்ணரிய

க0௪. பரசு பதலை - புகழப்படுகின்ற ஒரு கண்மாக்கிணை ; “பதலைப் பாணிப் பரிசிலர்” (குறுந். ஐகூ : 1.) பணவம் - ஒருவகைப் பறை.

க0௪ - ௫. விரசு வலம்புரி - முரசோடு கலந்துமுழங்குகின்ற வலம்புரிச் சங்கம். சலஞ்சலம் - ஒருவகைச் சங்கு. தழங்க - முழங்க.

க0௬. சின்னங்கள் - திருச்சின்னங்கள்.

க0௮. படி - பூமி. பகிரண்டம் - வெளியேயுள்ள அண்டங்கள். முயக்க - முயங்கச்செய்ய.

க0௯. எறியாத : வெயிலெறித்தலென்பது வழக்கம் ; “எறித்தருக திர்தாங்கி” கலி. கூ. 1.

க0௮ - கூ. கொடிகள் விசம்பை மறைத்தல் : “வாள் விசம்பைப், கொடிமறைத்தன” சித்திபா. துச்சக. 40.

கக0. பதி - சணவன்.

ககக. கிஞ்சகம் - முள்ள முருங்கைப்பூ.

கக௨. விண் ஒருங்க - ஆகாயத்தில் ஒருமிக்க ; ஒருங்க வந்தீண்டி.

செல்வக் கணகநிலைச் செய்குன்றிற் பொன்வரைமேல்
வல்லிக் கொடியின் வயங்குவார் - அல்லற்
பளிக்குநிலா முன்றின்மேற் பாலாழி முன்னம்
அளிக்கு மரம்பையர்நே ராவார் - விளிக்கரிய

ககரு. வீர மடவார் விமானத் தடைவதுபோல்
பாரநிலைத் தேரிற் படருவார் - ஆர்வமுடன்
பற்றிய வோவம் பரன்பவனி பார்க்கவுயிர்
பெற்றதென மாடம் பெயர்குவார் - சுற்றும்
விரிந்தமணி வீதி மிடைவா ரிறைதாள்
பரிந்து புகழ்வார் பணிவார் - பிரிந்துமையாள்
மும்முலையகொண் டெப்பவிக்க முன்முனிந்தார் தோள்விரும்பி
நம்முலையகன் விம்ம னகையென்பார் - செம்மை
விதம்பயின்ற வம்மடவாள் வேட்கையுற வேட்டார்
இதம்புரிவா ரெங்கட்கு மென்பார் - பதஞ்சலிக்குச்

ககரு. செய்குன்றிற்குப் பொன்மலையும் மகளிருக்குப் பூங்கொடி
க்ஞம் உவமை.

ககசு. பளிக்கு நிலா முன்றில்மேல் - பளிங்கினுற் செய்யப்பெற்ற
நிலாமுற்றத்தின் மேலே. பளிக்கு முற்றத்திற்குப் பாற்கடல் உவமை :
“பந்த மாட வீதியிற் பளிங்கிழைத்த முன்றில்வாய், முந்துசெம் மணிக்
கணத்தின் முறையிழைத்த நிறைகுடம், அந்தமற்ற பெருமைகொண்ட
வாசிலா திலங்குபாற், சீந்துவின்க ணிரவ்வந் துதித்தசெய்கை சிவ
னுமே ” சிதம்பர. துன்மத. 43.

ககரு. வீரமடவார் - போரில் இறந்த வீரர்களை அடைதற்குரிய
வீரசுவர்க்கத்துத் தெய்வமங்கையர். விமானம் - வீரர்களை அழைத்துச்
செல்லுதற்கு விண்ணில் வரும் விமானம்.

ககசு. ஓவம் - சித்திரம். மாடங்களிற் சித்திரமெழுதப்படுதல்
இயல்பு; “மாடக்குச் சித்திரமும்” (நள.) மாடம் பெயர்குவார் - மாடத்
தினின்றும் வருவார்.

கக௭. பரிந்து - விரும்பி.

இக்கண்ணி முதல் தடாதகைப் பிராட்டியார் நீருவவதாழம் முத
லிய ஐந்து திருவிளையாடல்கள் கூறப்படும்.

ககஅ. முனிந்தாரென்றது தடாதகைப் பிராட்டியாரோடு இறை
வர் கையையிற் போர்செய்தற்கு வந்ததைக் குறித்தது போலும். இக்
கண்ணி, தடை.

ககஈ. முன் கண்ணியில் எழுந்த தடைக்கு இதுவிடை. இவ்வாறே

கஉ௦. சீர்க்குத் தருள்வார் திருவுலா நாமதனன்

போர்க்குத்துக் காணப் புரிந்ததென்பார் - தார்க்கவிகைக்

குண்டோ தரற்குத்தா கம்பசிபோற் கொள்காதல்

கண்டோர்க்கு மீகை கடனென்பார் - கொண்டபசிக்

கன்னக் குழியா றழைத்தா ரவற்கெமக்கும்

இன்னற் துயரொழிப்பா ரின்றென்பார் - முன்னோன்

திருமுறுவல் போற்றுவார் செய்ய முறுவல்

தருநிலவா லுள்ளந் தளர்வார் - முருகு

செறியுந் திருமார்பஞ் சேவிப்பார் கொங்கைக்

குறிகண்டு நாணமால் கொள்வார் - அறிவுடையாற்

கஉ௫. கெங்க டுகிலு மெழிற்றொடியும் வேண்டிற்றோ

தங்கநறு மாலை தரவென்பார் - கங்கை

மருவார் மலரமுதால் வாசவனார் பேணும்

திருவால வாயுறையுந் தேவந் - கிருகண்ணீர்

கஉஉ - ஆம் கண்ணி இறுதியாகத் தடைவிடைகளாகச் சில கூறப்படும்.

ககக - உ௦. பதஞ்சலிக்குச் சீர்க்குத்தருள்வார் : திருமணத்தின் பின்னர்ப் பதஞ்சலிக்குமட்டும் நடனமிட்டாரென்று பழைய திருவிளையாடல் கூறும்; “பதஞ்சலிக் காடிய பரம நாடக” (திருவா.) சீர் - தாளவொற்று. திருவுலாப் புரிந்தது, கூத்தைக் காணவே புரிந்ததெனக் கூட்டுக. கவிகை - குடை.

கஉக. குண்டோதரனுக்குத் தாகத்தையும் பசியையும் கொடுத்தாற் போல. பசிக்கு - பசியைப் போக்குதற்கு.

கஉஉ. ஆறு - வைகைநதி. குழியையும் ஆற்றையும் அழைத்தார். அவற்கு - அக் குண்டோதரனுக்கு. துயரென்றது காமத்தை.

கஉங. முறுவல் - புன்சிரிப்பு.

கஉச. கொங்கைக்குறி : இது, காஞ்சித்தலத்தில் அம்பிகைதழுவு உண்டாய குறி; உகச, ஈடுசு - அ - ஆம் கண்ணிகளாலும் காஞ்சிப் புராணம் தழுவக்குழைந்த படலத்தாலும் இவ்வரலாறு அறியப்படும். நாணத்தையும் மாலையும்.

கஉடு. தங்கநறுமாலை தர - கொன்றை மாலையை அளித்தற்கு. தர வேண்டிற்றோ வென்க.

கஉடு - சு. கங்கையாலும் மலராலும் அமுதாலும். வாசவனார் - இந்திரன். இருகண்ணீர் - நம்முடைய இருகண்ணீர்.

மஞ்சனமோ வெங்கை வளைபள்ளித் தாமமோ
நெஞ்சமழு தோவென்று நின்றுரைப்பார் - அஞ்சாமற்
செல்வார் நகைப்பார் திகைப்பார் மதனனெமைக்
கொல்வான் வருமென்று கூறுவார் - சொல்வார்போல்
நீற்பார்தஞ் சேடியர்பா னித்தற் குரைக்குமொழி
கற்பார் மற்பார் கலங்குவார் - அற்புதமாம்

கந0. மாணிக்க வல்லி மணவாளற் கியாங்கொடுக்கும்
காணிக்கை யோநங் கலனென்பார் - நாணமுறச்
சாத்துந் துகிலிழப்பார் தம்மானம் வின்மாரன்
கோத்த மலர்மறைப்பக் கூசுவார் - பாத்து
விதமருவு மாத ரவரநிற்க வேளுக்
குதவவரு பேதை யொருத்தி - மதனூல்

பேதை.

படியாத பூவை படராத வல்லி
வடியா மதுமலரா மாலை - கடியாரப்
பூவாத சூதம் புனையாத மாணிக்கம்
கூவாத செல்வக் குயிற்பிள்ளை - மேவித்

கந1. கவடுபடா வஞ்சி கலைமலயத் தென்றற்
சுவடுபடாக் கன்னிநறுஞ் சோலை - கவினத்

கௌ. பள்ளித்தாமம் - பூசைக்குரிய மலர். அமுது - நைவேத்தியம்.

கௌ. வரும் - வருவான்.

கௌ. சேடியர் - தோழியர். நித்தற்கு - நித்தனுக்கு. சேடியர்
பால் மொழியைக்கற்பார். அற்புதம் - ஞானம்.

கந0. காணிக்கை - கையுறை. கலன் - ஆபரணம்.

கநக. துகில் - ஆடை. மானம் ; இடக்கரடக்கு. பாத்து - பகுத்து.

கந௩. பூவை - நாகணவாய்ப்புள். வல்லி - கொடி. வடியா
மது - வடித்தல் செய்யாத தேன். கடி ஆர - வாசனை நிறைய.

கந௪. சூதம் - மாமரம்.

கந௫. கவடு - கிளை, கபடம் ; “கவடார் மருதிடந்தானே” (அழகர் கலம், 2.) வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடி. கலைமலயம் - தமிழக்கலைக்கு இருப்
பிடமாகிய பொதியில். கன்னி - இளமை. கவின - அழகுபெற.

தெளிவுந் தெளியாத செய்கையுந் தாங்கித்
தளருங் குதலைமொழித் தத்தை - ஒளிகள்
நிறையா விளந்திங்க ணீருடன்பால் பேதித்
தறியாத பேடையிள வன்னம் - இயுதிநாள்
துற்ற பருதியர்தந் தோற்றத்து முன்னாக
உற்ற வருணத் துதயம்போற் - பற்றிய

வான்ற ரணிமுழுதும் வந்தழிக்குந் தம்பெருமை
தோன்றாமற் றேன்றுந் துணைநகிலாள் - ஆன்ற

கச௦. விடையா னுடையான் விளங்கு மழுவாட்
படையா னிருகமல பாதம் - அடையாமற்
பொய்வாழ் வடைந்தோர் புலன்கள்போ லொன்றோடொன்
றெவ்வா தலைகின்றவோதியாள் - பவ்வத்
துலக மயக்க மொழிந்தோர் மனம்போற்
கலகஞ் சிறிதறியாக்கண்ணாள் - உலவுமதிற்
செற்றார் புரமெரித்த தெய்வங்க னுயகற்குக்
கற்றார் புகன்மதுரைக் கண்ணுதற்கு - வெற்றி
மருவார் தொடைத்தென்னன் மாமுத் தளக்கும்
திருவாயின் மாதருடன் சேர்ந்து - பொருவிலா

கச௧. நித்திலத்தின் கூட்ட நிறையக் கொணர்ந்தேகி
வித்துருமக் காற்பந்தர் வீதிக்கண் - முத்தினத்தாற்

சிறற் றிழைத்துச் சிறுசோறம் முத்தத்தாற்
சற்று முணராள் சமைத்தனள்போற் - பற்றிவரும்

க௩௫ - சு. கவினத் தாங்கி. குதலை - எழுத்து வடிவுடைய சொல்.
க௩௭. இறுதி நாள் - யுகாந்தகாலம்.

க௩௮. துற்ற - நெருங்கிய. அருணத்து உதயம் - அருணேதயம்.
க௪௧. புலன்கள் - பொறிகள். ஒதி - தலைமயிர், பவ்வம் - கடல்.
க௪௨ - டு. சிறிதும் அறியாத. உலவுமதிற் செற்றார் உலவுகின்ற
மூன்று மதில்களிலுள்ள பகைவர்களுடைய. புரம் - ஊர்களை.

க௪௩ - ச. வெற்றி மருவார் தொடை - வெற்றிமலை ; மரு -
மணம்.

க௪௫. வித்துருமக்கால் - பவளக்கால்.

கிள்ளைக்குந் தாயர் கிளைக்குந்தன் கைப்பாவைப்
பிள்ளைக்கு மூட்டுகின்ற பெற்றியாள் - புள்ளினத்துள்
அற்புதமாம் பூவைக் கதன்வார்த்தை தான்மகிழ்ந்து
கற்பதுபோற் றன்வார்த்தை கற்பிப்பாள் - மற்றொருநாள்
மாதவிப் பந்தர் மருங்கேதன் கைத்தாயர்
போத வுடன்றானும் போயிருந்து - காதலருட்

கரு0. பெண்களிக்க வாரி யழைத்ததுவும் பெய்வளையாள்
கண்களிக்கத் தந்தைதனைக் காட்டியதும் - மண்களிக்க
உக்கிரனார் தோன்றியது முக்கிரற்கு வேல்வளைசெண்
டக்கணிவோ னல்கி யகன்றதுவும் - மைக்கடன்மேல்
மிக்கவயில் தொட்டதுவும் விண்ணோர் பிரான்முடியைத்
தக்க வளையாற் றகர்த்ததுவும் - அக்கனகத்
திண்மை வடகிரியிற் சேலிட் டதுமறைநூல்
உண்மை முனிவர்க் குணர்த்தியதும் - வண்மையால்
தத்தையினஞ் சாற்றவயல் சார்நூ வைகளிருந்து
முத்திருஞ் சொற்பொழிந்த முப்புலவோர் - சுத்தத்

கசஎ. தாயர்கிளை - ஐவகைத் தாயர் ; அவராவார் ஆட்டுவான்,
ஊட்டுவான், ஒலுறுத்துவான், நொடிபயிற்றுவான், கைத்தாயென்பார் ;
கீவக. 363, ந.

கசக. மாதவி - குருக்கத்தி. கைத்தாயர் - செவிலித்தாயர்.

இக்கண்ணி முதல் எழுகடலழைத்தது முதலிய எட்டுத் திருவிளை
யாடல்கள் கூறப்படும்.

கசக-ரு0. அருட்பெண் - அருளுருவமாகிய தடாதகாதேவி
யார். வாரி அழைத்தது - எழுகடலழைத்த திருவிளையாடல். தந்தை
தனை - மலையத்துவச பாண்டியனை.

கருக. உக்கிரனார் - உக்கிரப் பெருவழுதியார். அக்கு அணி
வோன் - அக்கு மாலையை அணிந்த சோமசுந்தரக் கடவுள்.

கருக-உ. அயில் - வேல். மைக்கடல்.....தொட்டது - கடல்
சுவறவேலெறிந்தது. விண்ணோர் பிரான்முடியை - இந்திரனுடைய கிரீ
டத்தை. வளை - ஒருவகை ஆயுதம்.

கருங். வடகிரியில் - மேருமலையில். சேல் இட்டது - தங்கள்
இலச்சினையாகிய கயல்மீன் வடிவத்தைப் பொறித்தது.

கருச. தத்தை இனம் - கிளிச்சாதி. முப்புலவோர் - திருஞான
சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய மூவர்.

கருடு. திருப்பதிகத் தோசை செவியூடு தேக்க
விருப்பமுடன் கேட்டிருக்கும் வேலை - நிருத்தன்

சரத னிமலன் சதானந்தன் மாறா
விரதன் வடமேரு வெற்பன் - வரதன்

அறவ னமல னருளாளன் வைகைத்
துறைவ னபிடேகச் சொக்கன் - நிறைவீதி

வந்தா னெனச்சின்னம் வாழ்த்தெடுப்பத் தாயருடன்
செந்தா மரைசேப்பச் சென்றடைந்து - சிந்தைமகிழ்ந்

தன்னையரைக் கண்டு மயலார் தமைக்கண்டும்
முன்ன ரிருகை முகிழ்த்திறைஞ்சி - அன்னமே

கசு0. பூவையே மானே புனமயிலே பூக்கிளியே
பாவையே யிங்கிவரைப் பார்த்திடர் - மேவுமான்
கன்றுமொரு பாற்கிளியுங் காதலித்தார் நம்முடனே
யொன்றிவினை யாடற் கொருப்பட்டோ - அன்றியுநம்
சிறற்றல்வாய் வந்தார் சிறுசோ றுகந்தோயாம்
கற்ற கழங்காடல் கற்கவோ - சொற்றகைய

கருடு. செவியூடு - கேட்பவர்கள் செலியில். தேக்க - நிறையச்
செய்ய.

கடுசு. சரதன் - உண்மைப் பொருளானவன்.

கடு௭. அபிடேகம் - கிரீடம். அபிடேகச் சொக்கன் : “ அகிலம்
புரக்கமுடி, குடும்.....சொக்கன் ”, “ முடிபுனைந் - தொப்பிலாச், சுந்
தரமாறன் ” என்பர் பின் (உ௭ச, ௧௧௪ - ௧௧); “ ஆண்டகை தெய்வ
வீரெட் டாண்டணி மவுலி குடித், துண்மொ வரசர் போகந் துய்த்துல
காள லாலே, பூண்டபி டேகக் கோக்கிள் புழுகுறெய்ச் சொக்க னென்
னும், ஈண்டியர் நன்னு மங்க னெங்கனும் பிறங்கு மாலோ ” தீருவால்.
கசு : 4.

கடு௮. செந்தாமரையென்றது பாதங்களை.

கடு௧. முகிழ்த்து - குவித்து. அன்னமேயென்பது முதல் பேதை
கூற்று.

கசு௧. கிளியென்றது அம்பிகை கரத்துள்ள கிளியை.

கசு௨. சிறுசோறு உகந்தோ - சிறுசோற்றை உண்பதற்கு விரும்பியோ. கழங்கு - கழற்சிக்காய்.

அண்ணல் கருத்தை யறையுமென வண்ணையர்கேட்
 ணெண்ணெகிழப் புல்லி யுரைசெய்வார் - எண்ணெண்
 திருவிளையாட் டண்ணனி செய்விளையா டற்கு
 வருவரெனச் சொன்னால் வழக்கோ - அருமறைநூல்

ககரு. வல்ல முனிவோர் மகத்தவியுங் கொள்ளாரின்
 சில்லடிசிறு காவின்னு சேர்வரோ - நல்லபணி
 நிற்கவெள்ளி மன்றாடு நித்தர் கழங்காடல்
 கற்கவந்தா ரென்றுரைத்தல் கற்பாமோ - அற்புதமென்
 றிந்த மொழியுரைக்குந் தாயர்க் கிவரிங்கு
 வந்ததுதா னேதென்று மான்வினவப் - பைந்தொடியே
 எல்லா வுயிருமகிழந் தீடேற வைந்தொழிலும்
 வல்லா னுலாவந்த வாறென்னச் - சொல்லுதலும்
 நீரேற்ற செய்யசடை நித்த னுறையுமணித்
 தேரேற்று மென்னையெனச் சென்றுரைத்துக் - காரேற்ற
 கஎ௦. கண்ணீர் வழிந்திழியக் காமந் தலைப்பட்டோர்
 உண்ணீர்மை போல வுளந்தளர்ந்தாள் - பெண்ணீர்மை
 இப்படியுண் டோவென்று தாய ரியம்புதலும்
 கைப்பணிலந் தன்னைக் கழற்றிவிடுத் - தொப்பனைசெய்

கக௩. அறையும் என - சொல்லுங்கொன்று பேதை கூற.

கக௪. வழக்கோ - நியாயமோ.

கக௫. மகத்து அவி - யாகத்திற் கொடுக்கப்படும் அவிர்ப்பாகம்.
 கொள்ளாரென்றது அவரதருமையைக் குறிப்பித்து நின்றது. சில் அடி
 சிற்கா - சிறுசோற்றை உண்பதற்காக ; சின்மை - சிறுமை. பணி - பதஞ்
 சலி ; தொழிலுமாம்.

கக௬. கற்பு - கல்வியறிவு. அற்புதம் - ஆச்சரியம்.

கக௭. மான் - பேதை.

கக௮. வந்தவாறு ஈடேறுதற்கென்க.

கக௯. தேர் ஏற்றும் என்னை - என்னைத் தேரில் ஏற்றுங்கள்.

கக௯ - எ௦. மையைக் கரைத்துக் கொண்டு வருவதாதலின்,
 காரேற்ற கண்ணீரென்றார் ; கஎ௨ - ஆங்கண்ணியைப் பார்க்க.

கஎ௧. கைப்பணிலம் - கைவளை ; பணிலம் - பணிலமென்னும் ஒரு
 வகைச் சங்கை அறுத்துப் பண்ணிய வளை ; காரணவாகுபெயர் ; “ வலம்
 புரி வளையோடு ” (நெடுநல், 142.) ஒப்பனை - அலங்காரம். வளையைக்
 கழற்றி விடுத்தல் முதலியன பேதை செயல்.

பொன்னணியிற் சில்லணிகள் போக்கிப் பொழிநீரால்
தன்னயனந் தீட்டஞ் சனமொழித்து - மின்னணையாள்
பேரிளம்பெண் ணீதிதனைப் பேனதப் பருவத்தே
யாரு மதிசயிப்ப வெய்தினள்போல் - ஓர்வின்றி
நிற்பதனைக் கைத்தாயர் நேர்கண் டெடுத்தனைத்துப்
பொற்புவளர் மானிகையிற்போய்ப்புகுந்தார்-மற்றொருத்தி

பெதும்பை.

களடு. பேதைப் பருவம் பிரிந்து பெதும்பையெனும்
காதற் பருவத்துக் காட்சியாள் - மேதக
முற்றாத வல்லி முளரி முகிழிரண்டு
பெற்றா லெனவழியாப் பேருலகம் - செற்றழிக்க
வேண்டிப் பிறக்குமெழில் வெள்ளத் துடன்வடவை
மூண்டிங் கிரண்டாய் முகிழ்த்ததென - மாண்டவத்தோர்
கைமுகிழ்க்க வெங்காலன் கண்முகிழ்க்கக் காமுகர்தம்
மெய்முகிழ்க்க மேன்முகிழ்க்கு மென்னகிலாள் - தண்மை
விளைக்குந் தவமடைந்தோர் வெவ்வினைபோ னாளும்
இளைக்கவடிக் கொண்ட விடையாள் - விளைத்த

கஅ0. அளவிலரும் பாலாழி யாலால மென்னக்
களவு பிறந்துடைய கண்ணாள் - அளிகள்

கள௨. நயனம் - கண் தீட்டு அஞ்சனம். கள௩. நீதி - இயல்பு.

கள௧ - ௩. கைவளைகள், ஆபரணங்கள், அஞ்சனம் முதலிய
வற்றை ஒழித்துவிடுதல் பேரிளம்பெண்ணின் இயல்பு ; “ நிறைகழிக்க
மையொழித்து.....கொண்ட கொடுங் கூர்விழியாள் ”, “ கைவளை
யுந் தோள்வளையுங் காதலியாள் ” (ச௫௪ - ௬, ௪௬0) என்று
இந்நூலிற் பேரிளம்பெண் கூறப்படுதலும், “ கைக்குவளை மைகுவளைக்
கண்ணுக் கிடாள் ” (சீவந்தேழந்தபல்லவராயனுலா) எனப் பிறர்
கூறுதலும் இங்கே அறிதற்குரியன. ஓர்வு - உணர்வு.

கள௬. முளரி முகிழ் - தாமரை அரும்பு.

கள௭. முகிழ்த்தது - தோன்றியது.

கள௮. மெய் முகிழ்க்க - மெய்யிற் புளகரும்பு.

கள௯. அடிக்கொண்ட - தொடங்கிய.

கஅ0. ஆலாலம் - விஷம்.

கடியாத தார்முடிக்கக் காமன் றனக்கு
 முடியாத வெல்லா முடிக்கப் - படிமுழுதும்
 கூடி முடிக்குங் கொடியவிருள் போலமுடிக்க
 கூடி முடிக்குங் குழலினுள் - நீடிவளர்
 முல்லையரும் புக்கும் முருந்துக்கும் பேரொளிகள்
 இல்லையென வீறு மிளங்கையாள் - தொல்லுலகில்
 மின்னுக் கொருவடிவ மேன்மேல் வளர்ந்தேறல்
 என்னப் பொலிந்துவளர் வெய்தினுள் - பன்னும்
 கஅரு. மலர்ச்சயன நீங்கி வரவுதய காலத்
 தலர்க்கை குவித்தோ ரணங்கு - கொலைக்கிங்
 கிடம்பார்த்த கண்ணு யெழுகடலாந் தெய்வத்
 தடம்பார்க்க வாவென்று சாற்ற - விடம்பார்த்த
 செங்கட் கருங்கூந்தற் சேடியர் கோடியர்
 அங்கட் புடைமிடைய வாயிழையும் - எங்கும்
 மருவுதவு சோலை வளர்வு கிளரத்
 திருமருவு வாவி செறிய - அருகொருத்தி
 மின்னே யமிர்த வினாவே செழுங்கமலப்
 பொன்னேயிப் பொய்கைதனைப் போற்றிடாய் - பன்னும்
 ககூ0. பரன்றன் பவனிதொழும் பாவையர்க்குட் காதல்
 அரும்பும் பருவத் தவர்போல் - திருந்து

கஅ௨. முடி - தலையின்கண்.

கஅ௩. முருந்து - மயிலிறகின் அடிக்குருத்து. என - என்று கண்
 டோர் சொல்ல.

கஅ௪. நீங்கி வர - நீங்கி வராரிற்க. காலத்து - காலத்தில். ஓர்
 அணங்கு - ஒரு பெண்ணைவன் ; எழுவாய்.

கஅ௫. எழுகடலாம் தடம் - ஒரு தீர்த்தம் ; காஞ்சனமாலை ஆடு
 வதற்கு இறைவன் வருவித்த எழுகடலுக்கும் இடமாயிருந்ததுபற்றி
 இஃது இப்பெயர் பெற்றது.

கஅ௬. கோடியர் : பன்மை குறித்துநின்றது.

கஅ௭. மரு - வாசனை. வளர்வு (வளர்ச்சி) கிளர் அ வாவி.
 செறிய - பெதும்பையானவன் அடைய.

கஅ௮. பொன்னே - திருமகளே. பொய்கை - மானிடராக்காத
 நீர்நிலை ; என்றது எழுகடலை.

ககூ0. பாவையர்க்குள் - பெண்களுக்குள்ளே.

வலம்புரி யேறி மகிழ்ந்தர சன்னம்

நலந்து பணிலங் கலிப்ப - நலங்கோள்

அளித்து வரவெதி ரன்னத்தோ டேகிக்

களிக்கு மினம்பேடை காணாய் - தளிர்ந்து

விரிந்தசடை யண்ணலுலா மேவுமவ ருள்ளம்

புரிந்து நெகிழ்வது போலத் - தெரிந்த

இரவிச் சுடர்கண் டிதழிவிழ்ந்து சேந்த

பருவக் கமலமுகை பாராய் - அருமறைதேர்

ககடு. மாக விமான மதுரா புரேசன்றன்

ஆக முறவெண்ணு மன்னவர்போல் - நாகத்

தடர்ந்து படர்வா னணிமென் பவளம்

நுடங்குகொடி நோக்கி னோக்காய் - தடங்கடல்கள்

வந்தடைந்த வாவி மகிழ்ந்தாடா யென்றியம்பப்

புந்திபெரு நாணமுறப் புன்மூரல் - தந்தருகு

ககக. வலம்புரி ஏறி - வலம்புரிச் சங்கத்தின்மேல் ஏறி. அரசன் னம் ஏறி.

ககஉ. வர - வாராநிற்க. அன்னத்தோடு - பிற அன்னப்பறவை களோடு. பேடை - அன்னப்பேடையை.

ககர-உ. வலம்புரிக்குச் சிவபிரான் ஊர்ந்துவரும் வெள்ளையானே யும் அரசன்னத்திற்குச் சிவபிரானும் அன்னங்களுக்குப் பவனி தொழும் பாவையர்களும் பேடைக்குக் காதலரும்புவனும் உவமை.

ககங. உலா மேவுமவர் - திருவுலாவைத் தரிசித்தற்கு விரும்பும் அடியார்களுடைய.

ககச. இரவிச்சுடர் - சூரிய கிரணத்தை. சேந்த - சிவந்த. முகை - அரும்பு.

ககடு. மாக விமானம் - இந்திர விமானத்தையுடைய ; கண்ணி, டு0௭. ஆகம் - திருமேனியை. நாகத்து - சுரபுன்னையின்மேல்.

ககசு. பவளம் நுடங்கு கொடி - நுடங்கு பவளக்கொடி; கடலென் றதற் கேற்பப் பவளக்கொடி கூறப்பட்டது, நோக்கின் - கண்களால்.

ககசு - ஏ. தடங்கடல்கள் வந்து அடைந்த வாவி : சொக்கநாதர் கட்டளையின்படி ஏழுகடல்கள் வந்து ஒரு தடாகத்துட் புகுந்தனவென் பது வரலாறு ; திருவால். அ : 9, பார்க்க.

நேசச் செவிலியர்க ணீராட்ட நீராடி
ஒசைக் கடலொன் றுதவுதிருக் - கூச
எழுகட றந்த விளந்திரு வென்னத்
தொழுது மகளிர் துதிப்பச் - செழுமைக்

௨௦௦. கரையிற் சுரபுன்னைக் காவினிடை மேவி
விரைமெய்த் தவிசின் விளங்கப் - புரைதீர்
கலனணிந்து நன்னீற்றுக் காப்பு மணிந்து
மலர்வதனக் கைத்தாயர் வாழ்த்தும் - பொலனிழைமுன்
ஆதி திருவிளையாடலிவ் வாவிரலம்
ஒதுமவள் பின்னு முரைக்கின்றாள் - பூதலங்கள்
வாழிபெற மாணிக்கம் விற்றதுவு மாகமுகில்
ஆழி பருக வருளியதும் - சூழமியற்
கோநகரை நான்மாடக் கூடலென வைத்ததுவும்
மானநெறிச் சித்தரென வந்ததுவும் - மீனவன்றன்

௨௦௧. கன்னலணி கல்லாளை வாங்கியதுங் காரமணர்
துன்னுமத யானை துணித்ததுவும் - உன்னரிய

ககஅ. கடலொன்று - பாற்கடல்; ஒசைக்கடல்: “ஒசை பெற்று
யர் பாற்கடல்” (கம்ப.) திரு - திருமகள்.

௨௦௦. கா - சோலை.

௨௦௧. கலன் - ஆபரணம். நீற்றுக் காப்பும் அணிந்து - திருநீற்
றையும் அணிந்து; காப்பென்பது திருநீற்றின் திருநாமம்; ரணையென்று
வடமொழியில் வழங்கும். பொலனிழைமுன் - பெதும்பையின்முன்.

௨௦௨. ஆதி - சொக்கநாதக்கடவுள். இவ்வாவியென்றது, எழு
கடலை. திருவிளையாடலை உரைக்கின்றாளென்க.

௨௦௩. வாழி - வாழ்வு. முகில் ஆழி பருக - மேகங்கள் வருணன்
விட்ட கடலைக் குடிக்கும்படி.

இக்கண்ணி முதல் மாணிக்கம்விற்கு முதலிய எட்டுத் திருவிளையாடல்கள் கூறப்படும்.

௨௦௪. கோநகரை - மதுரையை. சித்தரென - எல்லாம்வல்ல சித்
தராக. மீனவன் - பாண்டியன்.

௨௦௫. கன்னல் - கரும்பை. கார் அமணர் - கரிய நிறத்தை
புடைய சைனர்கள். யானை - சைனர்கள் விடுத்த யானையை. உன்ன
ரிய - நினைத்தற்கு அரிய.

ஒர்விருத்த வால குமாரனுரு வுற்றதுவும்
 ஆர்முடித்தோன் கான்மாறி யாடியதும் - பாரித்
 துரைத்தா ளவளை யுகந்தருளிச் செந்தா
 மரைத்தான மாதினியர் மாதும் - உரைத்தவற்றுப்
 பூணுங் கருத்தும் புனிதன் றிருவுலாக்
 காணும் பெருவிருப்புங் கைக்கொண்டாள் - சேணடைந்து
 தோற்றும் பொழிலாடு துய்யசீ தேவியினும்
 ஏற்றம் புனைவா ளிருந்திடலும் - நீற்றுக்

உக0. கவச னுமையாள் கணவ னிடபத்
 துவசன் கடம்பவனச் சொக்கன் - தவள
 மதவா ரணமீது வந்தா னெனவற்
 புதவா ரணமுரசம் பொங்க - இதயரிகர்
 பாங்கியர்முன் செல்லப் பதறியுடன் பின்சென்று
 தாங்கரிய பேருவகை தானெய்தி - நீங்காத
 மல்லற் கருணை மலையாண் முலைத்தடங்கள்
 புல்லக் குழைந்த புயத்தானைத் - தொல்லைமறை

உ0௬. விருத்தவால குமாரன் உரு - விருத்த குமார பால வடி
 வத்தை. ஆர் முடித்தோன் - ஆத்திமாலையை அணிந்த சொக்கநாதர்.
 பாரித்து - விரித்து; “பயனில பாரித் துரைக்கு முரை” துறன். 193.

உ0௭. உகந்தருளி - விரும்பி. தானம் - இடம். திருமகளிலும்
 உயர்ச்சிபெற்ற பெதும்பையானவள், உரைத்தவற்று - கூறிய திருவிளையாடல்களில்.

உ0௮. கருத்தையும் விருப்பையுங் கைக்கொண்டாளென்க.
 சேண் - நெடுந்தூரம்.

உ0௯. பொழிலாடு - சோலையினுள்ளே. துய்ய - துய்மையுள்ள;
 துய்வென்பது துய்யவெனவும் செய்யுட்களில் வழங்கும்.

உக0. சொக்கன்: எழுவாய்.

உக0 - கக. தவளமத வாரணமீது - வெள்ளையான வாகனத்தின்
 மேல். ஆரணமுரசம் - வேதமாகிய முரசம்; “மறை முரசன்” (கந)
 என்றார் முன்னும்; வாரணம் - சங்கமுமாம்.

உக௨. பின் செல்லல் பெதும்பையின் தொழில்.

உக௩. மல்லல் - வளம், மலையாள் - இமயமலையின் புத்திரியாகிய
 உமாதேவியார்.

கூறு தரமடந்தை கொங்கைக் குறியென்றும்
மாறு தழுகெறிக்கு மார்பாணை - வேறின்றித்

உகடு. தோற்றுமிரு தாளாணைத் தொல்லைக் கொடும்பாசம்
மாற்றுந் திருவால வாயாணை - ஏற்றமுறப்

பார்த்தாள் பணிந்தாள் பறிபோந் தனிநெஞ்சம்
காத்தாடன் னுணங் கடைப்பிடித்தாள் - வேர்த்தாண்முன்
காணாத காட்சியாற் கண்ணுக்குஞ் சிந்தைக்கும்
பேணாத நல்விருந்து பேணினுள் - நாணயந்து

விண்டலருஞ் செம்முகையின் மேவு முருகென்னக்
கண்டறியாக் காமமுங் கைகலப்பக் - கெண்டைவிழி

பாராத பார்வை படைப்ப மனத்துக்கும்
வாரா மகிழ்ச்சியும் வந்தெய்த - ஓராமல்

உஉ௦. நின்றதோர் முன்னை நிறையுங் கரையழிந்து
சென்றதோ வென்னென்று செப்புகேன் - ஒன்றிமால்

ஆளுந் தனிநெஞ்சத் தாதரவா லானனமும்
தோளுந் தனமுஞ் சரிகுழலும் - வேளைப்

உகச. ஆதரத்தையுடைய மடந்தை; என்றது உமாதேவியாரை.

உகந - ச. இவற்றிற் கூறப்படும் வரலாறு காஞ்சிப் புராணம் தழு
வக்குழைந்த படலத்தாலுணரலாகும்.

உகசு. பறிபோம் - தன்னைவிட்டு நீங்குகின்ற; “கதையும் பறி
போச்சோ” தனிப்.

உக௭. விருந்தென்றது இறைவன்காட்சியை. நாள் நயந்து.

உகஅ. அலரும் செம்முகையில் - மலரும் பருவமுள்ள அரும்பில்.
முருகு - நறுமணம்.

உக௭ - கூ. இக்கண்ணிகளிற் கூறப்பட்ட பெதும்பையின் நிலை
யும், விக்கிரம சோழனுலாவில், “தையலுங், கண்டகண் வரங்கா டொழ
முகிழ்த்த கைவிடாள், மண்டு மனமீட்கு மாறறியாள் - பண்டறியாக்,
காமங் கலக்கக் கலங்கிக் குழல்சரியத், தாமஞ் சரியத் தனிநின்றாள்”
என்று கூறப்படும் பெதும்பையின் நிலையும் ஒப்பிடற்பாலன.

உஉ௦. நிறை - பொறிவழியே செல்லாமல் மனத்தை நிறுத்தல்.
செப்புக்கேனென்றது கவியின் கூற்று. மால் - மயக்கத்தை.

உஉக. ஆனனம் - முகம். வேளை - மன்மதனை.

பொரவழைத்தல் போலப் பொலிந்தாலும் வேளும்
விரைமலர்ப் பாணம் விடுமே - பரவிநாம்
கட்டிய காஞ்சியின் கட்டுவிடச் செங்கைமேல்
இட்ட வளையி னினமுரியக் - கிட்டா
உருவமிகப் பேதித் தொளிபடைத்து மற்றைப்
பருவ மெனப்புளகம் பாரித் - தொருவாத

௨௨௫. பேரழகு நந்தம் பெருமாட்டிக் கெய்தியதிங்
காரறிய வல்லாரென் றன்னையரும் - மாரன்
சிறுநா ணெறிந்து சிலைபார்க்கு முன்னே
முறுகாமான் மேல்வளரு முன்னே - அறுகாட்சேர்
தாமஞ் சரிசுழலா டன்னைக் கரத்தனைத்துச்
சேமம் பெறமாடஞ் சென்றடைந்து - பூமலர்கள்
ஏறுந் திருப்பாய லேற்றி யவண்மோகம்
ஆறும் படியொருவா றுற்றினர் - கூறுமதன்

௨௨௨. பொர - போர் செய்தற்கு. விடுமே; ஏகாரம்: எதிர்மறை.

௨௨௩. காஞ்சி - மேகலைவகையுள் ஒன்று.

௨௨௪. மற்றைப் பருவம் - மங்கைப் பருவம். புளகம் - மயிர்
சிலிர்த்தல். பாரித்து - பிசுத்து.

௨௨௫. தாய்மார் ஐவராதலின் அன்னையரெனப் பன்மையாகக்
கூறினர்.

௨௨௮ - ௨௫. பெதும்பையின் நிலைமையை இந்துலாசிரியர் இங்கே
விரித்துரைத்ததனோடும், “நன்றறிவார் சொன்ன நலந்தோற்று நாண்
டோற்று, நின்றறிவு தோற்று நிறைதோற்று - நன்றாகக், கைவண்டுங்
கண்வண்டு மோடக் கலையோட, நெய்விண்ட பூங்குழலா ணின்றொழிந்
தாள்” (பெதும்பை) என்ற ஆதீயுலாப் பகுதியும், “மல்கு முவகைக்
கலுழி வரவரப், பில்கு.....கொங்கைப் புதுவரவுந் தோளுங் குறை
நிரம்ப, மங்கைப் பருவத்தே வாங்கினான்” (பெதும்பை) என்ற இராச
ராசசி சோழனுலாப் பகுதியும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௨௨௬. முறுகா - முறுகி, கனத்து; “முறுகித் தாழ்ந்து”;
(காஞ்சி. நகரப். 1.) மால் - மயக்கம். அறுகால் - வண்டு; “சிறுகா
லுடனே யறுகால் பயிலுஞ் சீதப்பொழில்” சிதம்பர. திருச்சிற்றம்
பல. 78.

௨௨௭. தாமம் - மாலை. சேமம் - பாதுகாப்பு.

௨௨௮. பாயல் - படுக்கை. அவள் மோகம் - அவளுடைய காம
மயக்கமானது.

மங்கை.

செங்கண் சிவப்பச் கருங்கண் சிவப்பூறும்
மங்கைப் பருவத்து மற்ருருத்தி - திங்கண்மதி

உரு0. சூழுஞ் சடையான் றுணைத்திண் புயாசலமேல்
வாழும் கருத்தே வளர்தோகை - ஆழித்
திருவால வாயண்ண நேங்கருணை வெள்ளப்
பெருவாவி தேடன்னப் பேடை - வருதென்றல்
கால்கொண் டுலவுங் கடம்பவனச் சோலைக்கு
மால்கொண் டிருகு மனத்தத்தை - கோலம்

படரு மதனன் படையுலகை யெல்லாம்
அடர வடர வடர்ந்து - புடவி

தளர மதனன் றனியாண்மை யெங்கும்
வளர வளர வளரக் - களவு

உரு1. பெருகத் தபோதனர்மேற் பேரநங்க னெஞ்சம்
கருகக் கருகக் கருகிப் - பொருதவியல்
பென்னப் புனைந்துலகத் தெய்தாத வெற்றிமதன்
தன்னைப் புனைவித்த தாழ்குழலாள் - முன்னொருவேல்
உந்து கடல்குடித்த தென்ன வுயிர்குடிக்க
வந்தவிட வேலனைய வாட்கண்ணுள் - முந்தைநிறம்

உஉக. திங்கண்மதி-திங்களாகிய பிறை: “ திங்கண்மதிக் கண்ணி
யானை ” திருநா. தே. ஐயாறு.

உரு0. புயாசலம் - தோள்களாகிய மலைகள். தோகை - மயில்;
மயில் மலையில் இருத்தற்குரியது. ஆழி - ஆக்ஞாசக்கரம்; வட்டமுமாம்.

உருக. வாவி - குளம்.

உருஉ. கால் கொண்டு - இடங்கொண்டு. தத்தை - கிளி.

உருக - உ. தென்றல் கால் கொண்டுலவும் கடம்பவனம்; “ மது
ரைத் தென்றல் வந்தது ” கீலப். கரு: 132.

உருரு. புடவி - பூமி.

உருரு. கடுக - கோபிக்க. கருகி - கறுத்து.

உருசு. மதன்றன்னை வெற்றி புனைவித்தவென இயைக்க.

உருஎ. வேல் கடல் குடித்ததென்றது உக்கிரப் பெருவழுதியார்
கடல் சுவற வேலெறிந்ததை. விடவேல்: வேலில் விடம் பூசுவதுண்டு;
விடம் மைக்கு உவமை. வாட்கண்: கண்ணென்னுந் துணையாய் நின்றது.

பேதித்து வேட்கை பெருத்தழகு பெற்றிலகும்
சோதிக்க கனகவளைத் தோளினுள் - மோதிக்

கரையழியா வாவி கலக்கிக் கமல

விரைமுகையைச் சாடிவிழ வீழ்த்திப் - பரவும்

உச௦. மலைக்கோட்டை யெற்றி வருமத்த யானைக்
கொலைக்கோட்டை யொப்பக் குலாவிச் - சொலற்கரிய

முத்தத் தொடைகண் முயங்குகிர ணப்பத்தி
தத்துங் களபத் தனக்குவட்டாள் - பத்திதரும்

தேர்த்தட் டினுக்குஞ் சிறுமை கொடுத்தகன்ற
ஆர்த்த மணிக்காஞ்சி யல்குலாள் - ஏத்தரிய

அங்கயற்க ணம்மைமுலை யானைக் கிடங்கொடுக்கும்
செங்கனாக் குன்றைச் சிவக்கொழுந்தை - எங்கள்

அழகிய சொக்கனைநா லாரணமுங் கூடப்

பழகியுங் காணப் பரனைத் - தொழுதெவரும்

உச௩. சேவிக்க வாழ்விக்குந் தெய்வப் பெருமானை

ஆவித் துணையா மருமருந்தை - மேவி

ஒருநாட் பவனியிற்கண் டுள்ளந் தனக்குத்

திருநாட் பொலிவுதனைச் செய்து - வருநாள்

திருமடந்தை போலத் தெரிவையர்கள் கோடி

இருமருங்குஞ் சேவிக்க வேகி - அரியநெறிச்

உ௩௬. ஆவி - உயிர், தடாகம். கலக்கி - வருத்தமுறச்செய்து, கலங்கச்செய்து.

உச௦. மலைக்கோட்டை - மலையின் சிகரத்தை. யானைக்கோட்டை - யானைக்கொம்பை.

உச௧. பத்தி - வரிசை. களபம் - கலவைச் சந்தனம்.

உச௨. அழகிய சொக்கன் : கக - ஆங்கண்ணியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

உச௩. சேவிக்க வாழ்விக்கும் : “சேவிக்க வாழ்விக்கு மெங்கோன்” (திருவாரங்குடி, 68.) ஆவித்துணையாம் - உயிர்த்துணையாகிய.

உச௩ - ஈ. மருந்தைக் கண்டு.

உச௪. கோடித் தெரிவையர்கள் ; கோடி : பன்மை குறித்து நின்றது.

செய்கைத் தமிழேடு செல்ல வெதிரேற்றும்
வைகைக் கரையின் மருங்குவளர் - பொய்கைப்

புடைமருவுந் தெய்வப் புதுமலர்ப்பூங் காவின்
இடைமருவு மண்டபத்தி லெய்தி - அடர்கனகத்

௨௫௦. தண்டரளப் பத்தித் தனிவே திகைத்தவளப்
புண்டரிகத் தன்னமெனப் போயிருப்பக் - கண்டொருத்தி

ஊசல் விளையாட் ளுளமகிழ்ச்சி நல்குமெனப்
பேச வுடனே பெயர்ந்தெழுந்து - நேசக்

கலக மதவேள் களிகூர மின்போல்
இலகு மணியூச லேறிக் - குலமதியம்

தக்க வமிர்தந் ததும்பித் துளிப்பதுபோல்
மிக்க முகத்தில் வெயர்வரும்பத் - திக்கின்

வழிபோய் முனிவர் மனமடைய வாரி
விழிவேல்க டாவடிபோய் மீளப் - பொழிபுயலைக்

௨௫௫. காந்திருளை வென்று களிவென்ற் பாடுவபோல்
ஏந்து குழல்வண் டிசைபரப்ப - மாந்தளிரைக்

காந்தளைக் கட்டுரைத்த கட்டாண்மை போற்செங்கை
ஏந்து வளைக ளினிதொலிப்பப் - பாந்தளை

௨௪௭-௮. அரிய நெறிச் செய்கைத்தமிழ் ஏடு செல்ல - திருஞான
சம்பந்த மூர்த்தியின் தேவாரம் வரைந்த ஏடு செல்லும்படி.

௨௫௦. தண் தரளப்பத்தி - முத்து வரிசையையுடைய, வேதிகை -
ஒருவகைத்திண்ணை. தவளப் புண்டரிகம் : செஞ்ஞாயிறு போல நின்
றது. இருப்ப - மங்கை இருப்ப.

௨௫௨. குலம் - மேன்மை.

௨௫௩. வெயர்வு அரும்ப - வேர்வை தோன்ற.

௨௫௪. தாவடிபோய் - தாண்டிப்போய்; “ வேற்கண்.....,
தாவடி வந்திப் படியென தாவி தளர்வித்ததே ” (புகலூரந்தாதி);
‘ தாவடி யோட்டு மயிலிலும் ’ கந்தரலங். 15.

௨௫௫. குழல் - கூந்தலில். பிரதியில் மாந்துளிரென்று காணப்
படுகிறது.

௨௫௬. கட்டுரைத்த - வஞ்சினங்கூறிய. கட்டாண்மை - பேராற்
றல்; “ காமன் றனக்குள்ள கட்டாண்மை ” என்பர்பின்; ௨௬௦.

மின்னைப் புறங்கண்ட வீரப் புகழ்பாடல்
என்னக் கலைக்காஞ்சி யேத்தெடுப்ப - அன்னத்தை
அம்பதுமந் தன்னை யடர்த்த வடலெனக்காற்
செம்பதுமந் தம்மிற் சிலம்பலம்ப - நம்பெருமான்
மாலந் தகவசுரன் மாறா வயமாறச்
சூலந் தனிலிட்ட சொற்பாடும் - காலன்

உசு0. உரத்தி லுதைத்த வுரமும் பிரமன்
சிரத்தை யறுத்த திறனும் - புரத்தை
எரித்த புகழு மிராவணனை வெற்பில்
நெரித்த சயத்து நிலையும் - உரித்துக்
கரியுரி போர்த்த கணக்குங் கணவேள்
எரியெழப் பார்த்த வியல்பும் - விரியா
மொழியும் பரிசனமுன் முதண்ட மெங்கும்
ஒழிவின்றி நின்ற வொருவன் - பழியஞ்சி

உ௮௭. வீரப்புகழ் : “மறம் வீங்கு பல்புகழ்” பதீற். கஉ : 8.

உ௮௭ - அ. நடையால் அன்னத்தையும் உருவால் தாமரைப்பூவை
யும் அடர்த்த. அலம்ப - ஒலிக்க.

உ௮௯. மால் அந்தகவசுரன் - மயக்கத்தைச் செய்யும் அந்தகா
சுரன்; அந்தகவசுரன் : தமிழ் முடிபு. வயம் - வெற்றி. சொற்பாடு -
புகழ். காலன் - கூற்றுவன்.

உசு0. உரம் - மார்பு, வலி.

உசு௧. வெற்பு - கைலாயமலை.

உசு௨. கணக்கு - இயல்பு. விரியா - விரித்து.

உ௮௯ - சு௨. இக்கண்ணிகளில், சிவபெருமான் பராக்கிரமங்கள்
கூறப்பட்டன ; இங்ஙனம் பராக்கிரமங்களைத் தனித்தெடுத்தோதிப்
புகழ்தல் மரபு ; திருவா. திருப்பொற்சுண்ணம், 18 ; பேரிய. திருநீல
கண்ட யாழ்ப். 5 ; திருவால. ௮௬ : 9, பார்க்க ; “புரமெரித்த துங்கதித்த
புண்டரீக வந்தணன், சிரமறுத்த துஞ்சிலைக்கை வேளையன்று செற்றதும்,
நரமடங்க லைத்தொலைத்த நன்குமின்ன வாதியாம், வரமிகும் புராணமே
வழுத்துவார்க ளெங்கணும்” (சிதம்பர. துன்மத. 56) என்று பிறவிடத்
தும் இவ்வாசிரியர் கூறியுள்ளார்.

உசு௩. பரிசனம் - சூழ்ந்துள்ளோர் ; என்றது பாங்கியரை. பரி
சனத்தின் முன்பு.

இக்கண்ணி முதலியவற்றிற் பழியஞ்சியது முதலிய எட்டுத் திரு.
விளையாடல்கள் கூறப்படும்.

வெங்கால தூதுவரால் வேந்தற் குணர்த்தியதும்
மங்காத பாதகத்தை மாற்றியதும் - அங்கம்போய்

உசுரு. வெட்டியதும் பொய்யமணர் விட்டபணி மாய்த்ததும்
பட்டுவிழ வாளைப் பணித்ததும் - கிட்டி

எழிலார மெய்க்காட்டங் கிட்டதுவுந் தென்னந்
கழியாக் கிழிகொடுத்த வன்பும் - மொழியும்

திருமா தனையார் தியங்கவளை விறற்
பெருவாழ்வும் பாடிப் பெயர்ந்தாள் - அருகொருத்தி

வந்திறைஞ்சி மஞ்சன மாட வருகவென

உந்துமணி யூச லுடனிழிந்து - சந்ததழும்

வீசந் திரைவைகை மேவிநீர் நாவிலமர்

வாசம் புணர மகிழ்ந்தாடித் - தூசும்

உஎ0. களபமும் பூந்தொடையுங் காந்திமணிப் பூணும்

புளகமுங் கூடப் புனைந்து - தளவ

முறுவன் மடமகளிர் மொய்த்திண்டக் கண்டோர்

மறுக மதவேண் மகிழ - இறைமார்பில்

சின்தையுற நின்றாண்முன் றெய்வமறைப் பாய்பரிமேல்

இந்திரனு மாலயனு மேத்தெடுப்ப - வந்தான்

உசுச. வேந்தற்கு - பாண்டியனுக்கு, மங்காத பாதகத்தை - மா பாதகத்தை.

உசுரு. பணி - பாம்பு, ஆளை - பசுவை, பணித்தது - தாழ்ச் செய்தது.

உசுசு. கிழி - பொன்முடிப்பு; இங்கே உலவாக்கிழி.

உசுஎ. திருமாதனையார் - வணிகமகளிர், பெயர்ந்தாள் : பெயர்ந்த வள் மங்கை.

உசுஅ. மஞ்சனம் ஆட - நீராட, உந்தும் - செலுத்தும், உடன் - உடனே, ஊசலினின்றும் இழிந்து.

உசுக. நீர் - வைகைநீர், நாவிலமர் வாசம் - புழுகின் மணமும் மலரின் மணமும்.

உஎ0. காந்தி - ஒளி, தளவம் - முல்லையரும்பு.

உஎக. இறை - சொக்கநாதருடைய.

உஎஉ. மறைப்பாய்பரி - வேதக்குதிரை; “வேதப் புரவி” (கண்ணி, உஎஅ); “சண்டமறைப் பரிதனக்கா தார மாகித் தரிக்க” (நீருவினே, நரிபரி, 76.) மாலும் அயனும்.

அருவா யுருவா யருவுருவ மில்லா
உருவா யனியா யொனியாய் - மருவிலயன்
ஆடும் பெருமா னகிலம் புரக்கமுடி
குடும் பழியஞ்சிச் சொக்கனென - நாடி

உஎடு. உருகி யொருத்தி யுரைக்க மகிழ்வே
பெருகிப் பிடிபோற் பெயர்ந்து - கருணைக்கோர்
ஆகரணைப் பூரணனை யானந் தனைச்சந்தர்
சேகரனை யட்டாலைச் சேவகனை - ஏகி
வணங்கினாள் பார்த்தாள் வழுத்தினான் மாலோ
டிணங்கினாள் சிந்தை யினைத்தாள் - அணங்குடையான்
வேதப் புரையுடன் வீதி தனைக்கடந்தான்
மாதுக் கரசனைய மாமயிலைத் - தாதியர்கள்

உஎஊ. அனியாய் - அன்பாகி ; “ அன்பே சிவமாவ தாரு மறி
கிலார் ” (திருமந்திரம்.) இலயன் - முடிவைச் செய்பவன் ; இலயம் -
முடிவு ; கூத்திற்குரிய தாளமுமாம்.

உஎச. பழியஞ்சிச் சொக்கன் : “ அத்தனப் படுப ழிக்கே யஞ்சி
யக் கணத்துத் தோன்ற, உத்தமப் பத்தி மாறற் குணர்வுற வுணர்த்த
லாலே, பத்தர்கள் பத்த னுக்குப் பழியஞ்சுஞ் சொக்க னென்றோர், வித்
தகப் பெரிய நாமம் விளங்கிய தவனி மீது ”, “ அரும்பழிக் கஞ்ச
சொக்கன் ” (திருவால. ஊ. 29, சு. 34) ; “ பாவமே பாவம் பழி
யஞ்சுஞ் சொக்கருக்கே ” (மதுரைக்கலம். 29) ; “ பாவும் புகழ்ச்சேர்
பழிக்கஞ்சி யென்றுலகின், மேவும் பெயரினிமேல் வேண்டாவோ ”
தமிழ்விடு. 254.

உஎடு. பிடிபோல் - பெண்யானையைப்போல்.

உஎசு. ஆகரம் - இருப்பிடம். அட்டாலைச் சேவகன் - யானையெய்த
பொழுது சொக்கநாதர் கொண்டருளிய திருநாமம் ; அட்டாலை - மதின்
மேல் மண்டபம் ; “ செல்லம ரெயிலட் டாலைச் சேவகன் ”, “ ஊனெழு
குன்றை யானை மலையென வொழிந்த குன்றை, ஈனமி லாவி லத்தி மலை
யென வெய்த கோவைத், தேனலர்த் தொடையட் டாலைச் சேவக
னென்ன நாமம், மாநிலத் தன்று முன்ன மன்னிட வழங்கு மன்றே ”,
“ தெள்ளிய வில்லி யழகனட் டாலைச் சேவகன் ” (திருவால. உசு : 17,
28, சுசு : 15) ; “ பரசமய கோளரி எழுந்தருளியதற்குக் காரணம் அட்
டாலைச் சேவகரை நினைத்து ” தக்க. 172, உரை.

உஎஎ. மாலோடு - மயக்கத்தோடு. அணங்குடையான் - சிவபெரு
மான் ; அணங்கு - உமாதேவியார்.

கண்டவர்க ணின் றிரங்கக் கையணையிற் கொண்டேகிப்
புண்டரிக மாளிகையிற் போய்ப்புகுந்து - வண்டலர்த்தும்

உஅ௦. பாயன்மே லேற்றப் பகற்செங் கதிர்க்கடவுள்

ஆய குடதிசைவா யாழிபுக - மாயப்

பெருமலை நல்கும் பெருங்கங்குன் முன்னே

மருண்மலை வந்து மருட்டத் - திருமலை

தாங்குந் தனக்குவட்டுத் தையலுங் கண்டுமனம்

ஏங்குந் தவிக்கு மிரங்கியிடும் - பாங்கிலெழும்

வெண்மதியப் பாவி விடுக்கின்ற செந்தீக்கென்

பெண்மதிய மாற்றப் பெறுதென்னும் - கண்ணீர்

துளிக்கு மனமயங்குஞ் சோருங் குயிலை

விளிக்கு முடலம் வெதும்பும் - அளிக்கரசை

உஅ௫. வாவென்னும் போவென்னும் வண்கிளியை வாய்முத்தம்

தாவென்னு மலை தருகென்னும் - கோவென்னும்

உஎக. கையணை - கையாகிய அணை; “கையணை முகந்து செல்ல” (நீனாட்சி. பிள்ளை. 2.) புண்டரிகமென்பது வெண்டாமரைக் குப் பெயரெனினும் செந்தாமரைக்கும் வழங்கும். இவளைத் திருமக ளென்பார் இவளிருக்கும் மாளிகையைப் புண்டரிகமாளிகை யென்றார். வண்டு அலர்த்தும் - வண்டால் மலர்த்தப்படுகின்ற.

உஎக. - அ௦. பாயல் - படுக்கை. வண்டலர்த்தும் பாயல் - மலரணை. பகற் செங்க திர்க்கடவுள் - சூரியன். குடதிசை - மேற்றிசை. ஆழி - கடல். சூரியன் கடலிற்புகுகின்றனென்பது கவிமதம்.

உஅக. பெரு மலை - பெரிய மயக்கத்தை. மருண்மலை - மயக்கந் தரும் அந்திப்பொழுது; “இரவு பகலென்று வரையறுக்கப்படாத மருட்சியையுடைய மலைக் காலம்” என்பர் அடியார்க்கு நல்லார்; சிலப். கக : 33, உரை. திருமலை - அழகிய பூமாலையை.

உஅஉ. ஏங்கும் - ஏங்குவாள்.

உஅ௩. செந்தீயென்றது நிலாவை. பெண்மதியம் - பெண்புத்தி. ஆற்றப்பெறுது - பொறுக்கமாட்டாது.

உஅச. அளிக்கரசு - தலைமையான வண்டு; “ஒண்டரங்க விசை பாடு மளியரசே” தே. திருநா.

உஅ௫. போவென்னும் - தூதுபோவென்பாள். கோவென்னும் : “அம்ம கோவெனும்” மதுரைக்கலம். 14.

இப்படி வாடு மிவடன்னை யன்னையரும்
அப்பரிசை யாற்றுவா ராயிழாய் - ஒப்பிலான்
மாலையுந் தோளு மணிமார்பு நீதோயக்
காலையில் யாஞ்சென்று கட்டுரைப்பம் - வேலையெனத்
தோற்றுமா மையற் றுயரொழியென் றின்சொல்லால்
ஆற்றின ராறின ளங்கொருத்தி - சாற்றும்

மடந்தை.

சலம்புரி காமன் றழைத்தோங்க வெற்றி
வலம்புரி நல்கு மடந்தை - தலம்புகழும்

உகூ0. காம ரதக்கரும்பு காமச் சுவையமிர்தம்
காமன் றனக்குள்ள கட்டாண்மை - காமன்றன்
சேமத் தனஞ்செல்வஞ் செங்கோ லவன்கொற்றத்
தாமத் தரளத் தனிமவுலி - தேமுற்றுத்
தாது நெகிழுஞ் சதகோடி செங்குமுதம்
வாதிலழி யச்சிவந்த வாயினான் - பூதலத்தோர்
முன்னாசல் கொண்டுமன மோக முறவேண்டும்
பொன்னாச லன்னமணிப் பொற்குழையாள் - மன்னும்
அலகின் மறையோ ரறிவி னுயர்வோர்
உலைய வுலக முலைய - நலமகலச்

உஅசு. ஆற்றுவாராகி.

உஅஎ. கட்டுரைப்பம் - உறுதியாகச் சொல்வோம்.

உஅஎ - அ. வேலையென - கடல்போல, மையல் - காமமயக்கம்.
வேலையெனத் தோற்றுமா மையல்: “கடலன்ன காமம்” குறள். 1137.

உஅசு. சலம் - தணியாக்கோபம். வெற்றிவலம்புரி - வெற்றிச்
சங்கத்தை.

உகூ0. காமரதக் கரும்பு - காமனுடைய தேரிற்கட்டும் கரும்பு;
காம ரஸத்தைக் கொடுக்கும் கரும்புமாம்.

உகக. சேமத்தனம் - வைப்புத்திரவியம். தரளத் தாமத்தனி
மவுலியென மாறுக; முத்துமாலையையுடைய கிரீடமென்க.

உகஉ. செங்குமுதம் - செவ்வல்லி.

உக௩. ஊசல்கொண்டு - அசைவுகொண்டு.

உகசு. அலகு - அளவு. உலகம் - ஒழுக்கம். உலைய - கெட.

உசுரு. செங்கோ லொழித்தெவர்க்குந் தீங்கு புரிவேந்தர்
வெங்கோ லினுங்கொடிய வேற்கண்ணுள் - பொங்கி
மலையைக் கடிந்தெடுத்து வச்சிரத்தா லோங்கி
உலைவின் மகத்துக் குரித்தாய்ப் - பலகண்
படைத்துக் கருகிப் பணைக்களிற்றின் மேலாய்
மடற்கொத்து மாலை வணைந்து - திடத்தால்
புரந்தரனைப் போலப் பொலிந்து முனிவோர்
முரண்கெடுக்க விம்மு முலையாள் - நிரந்தரமும்
வஞ்சம் புரிவேந்தர் மண்டலத்துள் வாழ்வோர்தம்
நெஞ்சம்போ னின்றலையு நேரிடையாள் - அஞ்சிவரும்

௩௦௦. கோகனகந் தண்டரளக் கோவைதனைப் பூத்ததென
மோகந் தருவதன மூரலாள் - தோகை
ஒருபாக னெங்கோ னுலகே முடையான்
திருவால வாயான் றிருத்தோள் - மருவுவான்
சிந்தித்துத் தூதாநீ செல்லென்று பைங்கிளியை
வந்தித்துப் பாயன் மருங்கேறி - அந்திப்
பொழுதுவர வுள்ளம் புழுங்கி யழுங்கி
எழுதிய மின்போ லிருந்து - தொழுதாற்று
ளாகித் தமிழேனை யாற்றுவா ராரென்று
மோகித் தரிவையர்த முன்மொழிய - ஓகைபெற

உசுரு. வெங்கோல் - கொடுங்கோல்.

உசுசு - அ. நகிலுக்கும் இந்திரனுக்கும் சிலேடை. வச்சிரம் - வயிர
மணிமாலை, வச்சிராயுதம். மகத்துக்கு - குழந்தைக்கு, யாகத்திற்கு.
பணை - கொம்பு. களிற்றின் மேலாய் - யானையினுமுயர்ந்து, ஐராவதத்
தின் மேலாகி. மடற்கு ஒத்து - ஆடவர்கள் மடலேறுதற்குக் காரண
மாகப் பொருந்தி; மடல்கொத்து - மடலையுடைய கொத்து; பூங்
கொத்து, மாலை - மயக்கத்தை, ஆரத்தை. நிரந்தரமும் - எக்காலத்தும்.

௩௦௦. கோகனகம் முகத்திற்கும், முத்துவரிசை பற்களுக்கும்
உவமை. தோகை - மயில்போன்ற உமாதேவியார்.

௩௦௧. மருவுவான் - அணைதற்கு.

௩௦௨. பாயல் மருங்கு - படுக்கையின் மேல்.

௩௦௩. மோகித்து - மயங்கி. மொழிய - மூட்டை மொழிய.

1500. இன்னிசையாழ் வல்லாளோ ரேந்திழை யாழ்வாங்கித்
தென்னதென வென்றெடுத்துச் செந்தமிழாற் - பன்னியிசை
ஆக்கியவெண் சித்தி மடவார்க் கருளியதும்
மாக்கனக வாசல் வளவற்கு - நீக்கியதும்
வேட்டவர்க்குத் தண்ணீர் வினைமுகத்து நல்கியதும்
வாட்ட மறவிரத வாதத்தைக் - காட்டியதும்
வந்துபரி யாளாய் வளவற் குணர்த்தியதும்
எந்தையுல வாக்கோட்டை யீந்ததுவும் - முந்தைவழக்
கேறி வணிகற்கு மாதுலரா யெய்தியதும்
மாறன் பிரமகத்தி மாற்றியதும் - கூற

1501. மனத்துயரும் போக மதியிருளும் போகத்
தினத்தை விளைப்பான் றிகழ - அனத்தை
அணையநடை வல்லிநீ ராடினா ளாடை
புனைகலன் வாசம் பொறுத்தாள் - தனைநேர்
இலகுமணிச் செங்கண்மா லேற்றின் முனிவோர்
மலர்பொழிய மாமறைகள் வாழ்த்தப் - பலமுகிவீற்
பல்லிய மார்ப்பப் பணிலத் திரண்முழங்க
எல்லையி றேவரினி தேத்தெடுப்பத் - தொல்லை

1502. எந்திழை: எழுவாய், தென்னதெனவென்றது ஒருவகை
இசைக் குறிப்பு. இசை பன்னி - இசையை விளங்கப்பாடி.

1503. வளவற்கு - சோழனுக்கு.

இக்கண்ணி முதல் அட்டமாசித்தியுபதேசித்தது முதலிய எட்டுத்
திருவிளையாடல்கள் கூறப்படும்.

1504. வினைமுகத்து - போர்க்களத்தின்கண்.

1505. உணர்த்தியது - ஆயிரம் பரிக்கு ஒரு சேவகனென்று
உணர்த்தியது. கோட்டை - நெற்கோட்டையை.

1506. மாதுலராய் - அம்மாளுகி. மாறன் - வரகுண பாண்டிய
ருடைய.

1507. மதி - புத்தி. இருள் - அஞ்ஞானம். தினத்தை விளைப்பான் -
சூரியன்; தினகரன்; "பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறும்" மதுரை. 7.

1508. வல்லி - கொடிபோல்வாளாகிய மடந்தை. கலன் - ஆபரணம்.
வாசம் - சந்தனம் முதலியவற்றை.

1509. மாலேற்றின் - திருமாலாகிய இடபவாகனத்தின்மீது.

1510-15. முகிலின்-மேகத்தைப்போல, பணிலம்-ஒருவகைச்சங்கு.

அருண சயில னசல னமலன்

ஒருவ னருவ னுருவன் - இருவர்

௩௧௫. மகிழு முதல்வன் மதுரை யிறைவன்

அகில புவன வதிபன் - இகலின்

இலகு மதன வயிரி யிமய

மலையின் வனிதை மகிழ்நன் - அலகிலாப்

பேத னபேதன் பெருமான் பிறப்பறுக்கும்

பாதன் பரமன் பரானந்தன் - நாதனணி

வீதிபுகுந் தானென்று மெல்லியலாண் முன்விட்ட

தூதுபோய் மீண்டுகிளி சொல்லுதலும் - போதக்

களியுதவு தென்றலெனக் காமருபு மாலை

அளிசிற்றந்த காற்றங் கசைய - ஒளிவிரியும்

௩௨௦. பாதவங்கொள் பல்லவத்தை மெல்விரல்கள் பாரிப்பச்

சூத மலர்போற் சுணங்கெறிப்பச் - சாதி

விளையு மதுச்செருந்தி மிக்கமல ரெல்லாம்

அளகமலர்க் காவி னலரப் - புளகக்

௩௧௪. அருணசயிலன் - அருணசலத்தை யுடையவன். இருவர் - உமாதேவியும் கங்கையும்.

௩௧௫. அகிலபுவனம் - எல்லா உலகத்திற்கும்.

௩௧௬. மதனவயிரி - மன்மதனுக்குப் பகைவன்; வயிரம் - தனியாக்கோபம். மகிழ்நன் - கணவன்.

௩௧௭. பிறப்பறுக்கும் பாதன்: “மறுபிறப்பறுக்கு மாசில் சேவடி” பரி. ௩ : 2.

௩௧௮. முன் கிளியைத் தூதுவிட்டது, ௩௦௨ - ஆங் கண்ணியா லுணரப்படும்.

௩௧௯. இது முதல் ௩௨௫ - ஆங் கண்ணிவரை மடந்தைக்கு வேனிற்காலம் உவமை. அளி சிற்றந்த காற்று - அளித்தல் சிற்றந்த காற்று.

௩௨௦. பாதவம் - மரம். பல்லவம் - தளிர். பாரிப்ப - ஒப்ப; “காந்தளைப் பாரித் தலர்ந்தனவே” (திருச்சிற். 324.) சூதமலர் - மாம்பூ. சுணங்கு - தேமல். சாதி - சாதிப்பூ.

௩௨௧. மதுவிளையும் செருந்தி மரத்தின். மலர்க்கா - பூஞ்சோலை. கூந்தலுக்குக்காடு உவமை; “சூழற்காவல்” (திருவால. ௩ : 2); “ஐம் பாற் காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே” சகலகலாவல்லிமலை, 2.

கமுகத்திற் பாளையெனக் கண்டத்திற் கொண்ட
சமுகத் தரளந் தயங்க - அமுத

வளநீர்மை தாங்கி வளர்கனகக் கொங்கை
இளநீர்க் குலம்போ லிலங்க - உளமகிழ்ச்

சாற்றுமொழி கோகிலத்தின் றன்மைபெற வெந்நிலமும்
மாற்ற வரிய மகிழ்ச்சியுறத் - தோற்ற

௩௨௫. உருவ மதனுக் குடையானே வேண்டி
வருவசந்த காலம்போல் வந்தாள் - பெருமான்

திருவுலாக் கண்டா டிருவழகுங் கண்டாள்
உருகினு ளுள்ள முடைந்தாள் - அருகொருத்தி
ஆங்கதனைக் கண்டொழிய வானந்த வாரிதிமுன்
பாங்கி யொருத்தி பகருவாள் - தாங்கநீர்

ஏந்து மலையோ விவண்முலையோ நன்றென்று
சேர்துணரும் வாரின்று சேர்ந்திடர் - வேய்ந்த
இளம்பிறையோ வல்லி யிவனுதலோ செவ்வி
வளம்புனைவ தென்றறிய வாரீர் - விளங்கநீர்

௩௩0. துய்த்த கடுவிடமோ தோகைகருங் கூந்தலோ
மைத்த தெனவறிய வந்திடர் - கைத்தலத்தில்
தங்கு முழைவீழியோ தையன் மதர்வீழியோ
பொங்குநல மென்றறியப் போந்திடர் - செங்கைதனிற்

௩௨௧-௨. புளகக்கமுகு - கண்ணாடிபோன்ற ஒளியுள்ள பாக்கு
மரம், சமுகம் - கூட்டம். கழுத்திற்குக் கமுகும் முத்துமலைக்குப்
பாளையும் உவமை.

௩௨௨-௫. கோகிலம் - குயில். தோற்ற உருவமதன் - உருவத்தை
இழந்த மன்மதன். உடையானே - சொக்கநாதரை.

௩௨௩. பாங்கியொருத்தி - பக்கத்திலுள்ள மற்றொருத்தி.

௩௨௪. மலையோ - மேருமலையோ, சேர்து - தங்கி, வாறு - விதம்;
“வரைமகடான் வீற்றிருந்த வாறு” (கண்ணி, ச௩௨.) வேய்ந்த-சூடிய.

௩௨௬. இவள் நுதலோ. ௩௩0. மைத்தது - கறுத்தது.

௩௩௧. உழைவீழியோ - மானினுடைய கண்ணோ, தையல் - இள
மைப் பருவத்தைபுடையவள்.

சேர்ந்த துடியிடையோ தேமொழியாள் சிற்றிடையோ
நேர்ந்த தெனவறிய நீர்வாரீர் - காந்தியொளிர்

போதணியுங் கொன்றையோ பொற்கொடியாள் பொற்சுணங்கோ
ஏதுநிற மென்றறிய வெய்திடீர் - ஒதரிய

சித்தரே நித்தரே சிற்பரா நந்தரே
சுத்தரே யாலவாய்ச் சொக்கரே - இத்தகைமை

நூநூ. செய்யு மெனமடவாள் செப்ப வவளருகே
மையன் மடந்தையும் வந்திறைஞ்ச - ஐயன்
திருப்பார்வை யீந்தருளச் சிந்தைகளி கூர்ந்து
விருப்பா யிவள்பெற்று மீண்டாள் - ஒருத்தி

அரிவை.

புடவி முனிவோர் புகழ மதவேளுக்
கடர்மௌலி சூட்டு மரிவை - கடையும்
உவரி தருமமிர்த மன்றி யுலகோர்க்
கவனி யுதவு மமிர்தம் - புவனிவிலை
போதாத முத்தம் புகரொழிந்த மாணிக்கம்
சீதார விந்தத் திருச்செல்வம் - யாதும்

நூசு0. புகன்ற திசையும் புவியுஞ் சுருங்க
அகன்ற நிதம்பத் தணங்கு - முகந்தவிசை
வண்டி னொழுங்கும வலையு நுதற்சிலையும்
கொண்ட னிறமுங் குளிர்மலரும் - கண்டுமருள்

நூநூ. துடியிடையோ - உடுக்கையின் நடுவிடமோ. நேர்ந்தது -
றுண்ணியது. காந்தி - ஒளி.

நூநூ. ஏது - எது.

நூநூ. சித்தரே - எல்லாம் வல்ல சித்தரே.

நூநூ. மடவாள் - பாங்கி. நூநூ. மௌலி - கிரீடம்.

நூநூ. உவரி : கடலென்னும் பெயர் மாத்திரையாய் நின்று பார்
கடலையுணர்த்திற்று. உவர்க்கடலில் அமுதம் தோன்றியதென்பதும்
ஒரு சாரார் கொள்கை ; தக்க. 284, உரை.

நூநூ. புகர் - குற்றம். சீதாரவிந்தம் - சீத அரவிந்தம் ; குளிர்ந்த
தாமரைப்பூ ; “ சீதார விந்தபுயன் ” (தனிப்.) திருச்செல்வம்-திருமகள்.

மாலைக் கடுத்த வழகும் படைத்துமதன்
கோலத்தை யொத்தகருங் கூந்தலாள் - ஞாலத்துள்
நற்கனகப் பூணை நயந்தக்கா லோரிண்டு
பொற்கனக மேருப் பொருப்பாயும் - சொற்குலவும்
கொள்ளைத் தரளமணிக் கோவைத் திரளணிந்தால்
வெள்ளித் துணைக்கிரியின் மேம்பட்டும் - உள்ளம்

நுசரு. புதையவொளிர் மாணிக்கம் பூண்டக்கால் வெய்யோன்
உதைய வரையிணையை யொத்தும் - இதையம்

பனித்து முனிவர் பதைப்ப மதனன்
குனிப்ப மறலி குலைய - மனத்தை
உருக்கியிடையை யொதுக்கி மிகவும்
தருக்கி வளருந் தனத்தாள் - செருக்கண்
உறுசமர வீர ருரங்கிழித்து மீண்ட
நிறவலகு போல நிமிர்ந்து - கறுவி
விலகி மறலி விடுதூதர் போல
உலக மடைய வுலாவிச் - கலகம்

நுடு. விளைத்துக் கடுவை வெறுத்துயிரைச் சேர
வளைத்துப் பருகி மதர்த்துத் - திளைத்துக்
கொடுங்கால காலன் குவலயத்தைச் சாடும்
கடுங்கால தண்டநிகர் கண்ணாள் - தொடர்ந்து

நுசக - உ. கூந்தலுக்கு மன்மதன் உவமை. மன்மதனுக்கு : வண்
டின் ஒழுங்கு - நாண் ; வளை - சங்கம் ; நுதற்சிலை - கருதுதலையுடைய
வில் ; மாலைக்கடுத்த அழகு - திருமாலையொத்த அழகு ; மாலைக்காலத்
துக்குப் பொருந்திய அழகுமாம். கூந்தலுக்கு : வளை - சங்க வடிவை
யுடைய ஆபரணம் ; நுதற்சிலை - நெற்றியாகியவில் ; மாலை கடுத்த -
மேகத்தை ஒத்த.

நுசச. துணை - இரண்டு. நுசரு. இணையை - இரண்டை.

நுசசு. குனிப்ப - கூத்தாட. மறலி - யமன்.

நுசஅ. சமரவீரர் - போர்வீரருடைய. உரம் - மார்பை. அலகு - ஒரு
வகை யம்பு. கறுவி - கோபித்து.

நுடு. கடு - விடம்.

நுடுக. கால காலன் - முடிவைச் செய்கின்ற காலன் ; காலம் -
முடிவு.

திருவால வாயான் றிருமலை வேண்டி.

வருமால் வளர வருந்தும் - ஒருநாள்

படைமதனும் பல்கோடி பாவையருஞ் சூழ

மடலவிழும் பூங்காவில் வந்து - புடைமருவும்

தேமாவைப் பார்த்துகந்தித் தேமா நறுநிழலில்

நாமா தரித்திருத்த னன்றென்னப் - பூமடந்தை

௩௫௫. அன்னா னொருத்தி யடியிறைஞ்சி யாரணங்கே

என்னா ருயிரேயெ னின்னமுதே - முன்னாளில்

இந்தமா நீழல்கா ணீரேழு பேருலகும்

தந்தமா னன்பாய்த் தழுவுதலும் - எந்தை

மறுவகன்ற செய்ய வடிவத்திற் கொங்கைக்

குறியும் வளைத்தமும்புங் கொண்டான் - அறிகிலே நீ

கள்ளதவுந் தேமாவிற் காரணமீ தென்றுரைப்ப

உள்ளமே னுணத்தை யுள்ளடக்கி - வள்ளல்

செறிந்த திதுவன்றித் தெய்வ மரங்கள்

அறிந்ததிலே யோவென் றறைய - நறுங்குழலாய்

௩௬௦. ஆல மகிழ்தில்லை யாத்தி குராமருது

பாலைபலா வெண்ணுவல் பாடலம் - கோல

மருக்கொன்றை போலு மரங்களுள வண்ணல்

இருக்குமிட மிங்கிவற்று ளிந்தத் - திருக்கடம்பு

௩௬௨. திருமலை - அழகிய மாலையை.

௩௬௩. பார்த்து உகந்து. என்ன - என்று அரிவை சொல்ல.

௩௬௪. தந்தமான் - உமாதேவியார். எந்தை - சிவபெருமான்.

௩௬௫. கொண்டான் : கொண்டது காஞ்சித்தலத்தில்.

௩௬௬. கள் - தேனை. தேமாவிற் காரணம் - தேமாவினிடத்து உனக்கு விருப்பம் உண்டாதற்குக் காரணம். உள்ளம் ஏல் - உள்ளம் ஏற்ற. வள்ளல் - சிவபெருமான்.

௩௬௭. செறிந்தது - எழுந்தருளி யிருக்கப்பெற்றது. அறிந்தது - நீ தெரிந்துகொண்டது. என்று அறைய - என்று அரிவை கூற.

௩௬௦ - ௬௧. சிவபெருமானுக்கு நிழலளிக்கும் தல விருட்சங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆலமரம் : திருவாலங்காடு முதலிய தலங்களில் உள்ளது ; மகிழ மரம் : திருவொற்றியூர் முதலியன ; தில்லைமரம் : சிதம்பரம். ஆத்தி மரம் : திருவாப்பாடி ; குராமரம் : திருவிடைக்கழி ; மருத

போற்று மதுரா புரியால வாய்ச்சொக்கர்
வீற்றிருப்ப தென்று விளம்புதலும் - கோற்றொடியும்
நெஞ்சங் களிப்பமிக நீண்டகன்ற தூண்டுவிழிக்
கஞ்சங் களிப்பக் கடிதணைந்து - தஞ்சமென
நேர்வந் திறைஞ்சினு ணீபந் தனைநோக்கி
ஆர்வந் திகழ வறைகின்றாள் - சேரும்

நகரு. அரியயனு மேத்த வருமறைகள் போற்ற
உரிய முனிவ ருவப்பப் - புரியும்
விரியுமலர் வேணியான் வீற்றிருக்கப் பெற்றாய்
உரிய சிவலோக மொப்பாய் - பெரிய
தனியான் மதனன் சரத்தான் மயலால்
துனியாற் றளர்ந்தேனென் சொல்கேன் - முனிவகலத்
தீதன் றி முன்விறகு விற்றதுவுஞ் சேரலற்கு
நாதன் றிருமுகத்தை நல்கியதும் - ஓதல்
உறுபலகை பாணற் குதவியதுந் தாய்
விறலி யிசைவியந்த வீறும் - மறுகியுழல்

நள0. ஏனக் குருளைக் கிரங்கிமுலை யீந்ததுவும்
மான வரசடைச்சா வைத்ததுவும் - ஆனபயம்

மரம் : திருவிடைமருதூர் முதலியன ; பாலமரம் : திருப்பாலித்துறை ;
பலாமரம் : திருக்குற்றாலம் ; வெண்ணாவல் மரம் : திருலாளைக்கா ;
பாடலம் - பாதிரிமரம் : திருப்பாதிரிப்புலியூர் ; கொன்றை மரம் : திருக்
கொள்ளம்பூதூர், திருப்புத்தூர் முதலியன.

நகரு. கடிது - விரைவில், தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு.

நகரு. நீபந்தனை - கடம்பமரத்தை. ஆர்வம் - விருப்பம்.

நகரு. தனியால் - தனிமையால். துனியால் - துன்பத்தால்.

நகரு. சேரலற்கு - சேரமான் பெருமானையுறாக்கு. நாதன் -
சொக்கநாதர்.

இது முதல் விறகு விற்றது முதலிய எட்டுத் திருவிளையாடல்கள்
கூறப்படும்.

நகரு. பாணற்கு - பாணபத்திரனுக்கு. விறலி - பாணபத்திரன்
மனைவியினுடைய.

நள0. எனக்குருளைக்கு - பன்றிக்குட்டிகளுக்கு. மான அரசு
அமைச்சா - பெருமையையுடைய பாண்டியனுக்கு மந்திரிகளாக.

தீரத் திறல்வலியா னுக்குபதே சித்ததுவும்
நாரைக்கு முத்திதனை நல்கியதும் - தேரிற்
கருணையது வன்றியொரு கைம்மாற்றுக் கன்றே
அருளுடையா னாளுமோ வாளா - தொருவுமோ
என்றுரைக்கும் போதி லிறைவன் றிருவெழுச்சி
துன்று பணைக டவைத்திடலும் - வென்றி

இருபுருவ மாக மெடுத்ததனு வென்னத்
தருகலன்கண் மின்னிற் றயங்கக் - கருகிரிற்ம்

௩௭௫. கொண்ட மலரளகங் கொண்டற் குழாமென்ன
மண்டி வழிதேன் மழைகாட்டத் - துண்டமும்
கண்ணுங் கரமுங் குமிழுங் கருவினையும்
தண்ணென்ற கார்தருந் தானேர - வண்ண
முலைமே லணிதரள மொய்வடங்கள் செய்ய
மலைமே லருவிகண் மான - அலர்மேவும்
கந்தமிசுங் கார்காலங் காமப் பயிர்வினைக்க
வந்த தெனவீதி வந்தணைந்தாள் - எந்தை
கலாதி யிலாதி கலாமதி ருடி
வலாரி பராவு மணான் - நிலாவு

௩௭௬. வலியானுக்கு - கரிக்குருவிக்கு.

௩௭௭. ஆளுமோ - ஆண்டருளுவாரோ. ஒருவுமோ - நீங்குவாரோ.

௩௭௮. எழுச்சி - புறப்பாட்டை. பணைகள் - முரசங்கள். துவைத்
திடலும் - முழங்கித் தெரிவிக்கவும்.

௩௭௯. புருவம் மாகம் எடுத்த தனுவென்ன; மாகம் - ஆகாயம்.
இந்திரவில் இரண்டென்பர்; “எழிலியுந், தளிதளித்திரு தனுவெடுத்த
தன”, “வானில்வந், திட்டவிற்களிரண்டு” (தக்க. 159 - 60, குறிப்பு.)
கலன்கள் - ஆபரணங்கள். மின்னின் - மின்னலைப்போல.

இதுமுதல் ௩௭௮ - ஆம் கண்ணிவரையில் அரிவைக்குக் கார்காலம்
உவமை.

௩௮௦ - சு. அளகம் - கூந்தல். மண்டி - மிக்கு. துண்டம் - மூக்கு.
குமிழ் - குமிழும்பு. துண்டம் முதலியவற்றிற்குக் குமிழ் முதலியன
உவமை; நிரனிறை. இவை கார்காலத்துக்குரியன. தாம் நேர.

௩௮௧. வடங்கள் அருவிகளை மான.

௩௮௨. கந்தம் - நறுமணம்.

௩௮௩. கலாதி இல் ஆதி - கலாதத்துவங்கள் முதலியன இல்லாத

௩௮௦. சுராரி முராரி சுபால சுபாஸி

புராரி பராதி புராணன் - கிராதனணி

கண்ணன் கருணைபொழி கண்ணன் செழும்பவள

வண்ணன் சதுரன் மதுரேசன் - எண்ணெண்

கலையா னிறைபரமன் கங்காளன் வெள்ளி

மலையான் மழவிடைமேல் வந்தான் - குலவிப்

பணிந்தான் மடவாள் படர்மயலைச் சொல்லத்

துணிந்தாள் சிலவார்த்தை சொல்வாள் - கொணர்ந்தயலார்

பாரக் குவளைமலர்ப் பாயன் மலர்த்தொடையென்

தீர்ப் புழுகென் றிமசலமென் - ரோராமற்

௩௮௧. பேசும் பொழுதும் பெருமானே யென்னெஞ்சம்

கூசும் படியென்னோ கூறீடர் - ஆசைமால்

தந்தக்கான் மந்தக்கா ருழாம நென்னல்போல்

வந்தக்கா னாற்ற வல்லேனோ - அந்தி

மதிக்குட் டழலு மலைச்சந் தனத்திற்

கொதிப்புந் தரளக் கொதிப்பும் - விதித்ததுதான்

ஆதியாக உள்ளார். கலாமதி - கலையையுடைய பிறை. வலாரி - இந்திரன். மணுளன் - கலியாணசுந்தரர்.

௩௮௦. சுராரி முராரி - தேவர்களுக்குப் பகைஞனாகிய முரனுக்குப் பகைஞன் ; திருமால் ; இது, “ வலாரி தலாரியெனுஞ் சூர்மா ” (கந்தாறு. 10) என்றாற் போல்வது. சுபாலம் - நல்லநெற்றி ; இது சுபாலத்திற்கு அடை. பர ஆதி ; பரம் - மேல்.

௩௮௦ - அக. கிராதன் அணி கண்ணன் - கண்ணப்பநாயனார் அணிந்த கண்ணையுடையார். சதுரன் - திறமையையுடையவன்.

௩௮௧ - உ. எண்ணெண் கலையான் - அறுபத்துநான்கு கலைகளுக்குத் தலைவன் ; கலையால் நிறைந்த பரமனுமாம். மழவிடை - தர்மமாகிய இடபம்.

௩௮௩. மடவாள் - அரிவை. மயலை - தன்னுடைய மயக்கத்தை. கொணர்ந்தயலாரென்பது முதலியன அரிவையின் கூற்று.

௩௮௪. என்றென்பதைப் பாயலோடுங் கூட்டுக. இமசலம்-பனிரீர்.

௩௮௫. கூசும்படியென்னோ-கூசும்விதத்திற்குக் காரணம் யாதோ.

௩௮௬. மந்தக்கால் - தென்றல் ; “ மந்தக்கான் மகிமைசொல்ல வைத்திருந்தோம் ” (திருக்குற்றலப். மந்த. 127.) நென்னல் - நேற்று.

௩௮௭. மலை - பொதியின் மலையிலுள்ள.

என்னளவே வந்ததோ வெல்லார்க்கு மொக்குமோ
பொன்னளவு கொன்றையாற் பொன்படைத்த - தன்ன
படியோ வருளீரேற் பாரீர் நகையீர்
அடியேன் மதன்போருக் காளோ - தொடியோ

௩௬௦. கலையோ மனமோ கவர்ந்தீ ரளித்தீர்
அலையோ வலரோ வயர்வோ - தொலையாதோ
என்மயக்க மென்னென் றியம்பு மிவணிற்க
மின்மயக்கும் பெண்ணமுதம் வேறொருத்தி - மன்னும்
தேரீவை.

உலகுபதி னாலு மொருகுடைக்கீ ழாளச்
சிலைமதனுக் கீந்த தெரீவை - பலவுயிரைப்
பட்டுப் பறியும் படைவே லெனவரற்கு
மட்டுப் படாதகடு வல்லிடம்போல் - கிட்டரிய
கூற்றந் தனக்குங் கொலைநூல் படிப்பித்தும்
சாற்று மதனூ றலைகண்டும் - ஆற்றா

௩௬௩. தடல்போ யகில மழிய வுகாந்தக்
கடல்போ லுலாப்போதுங் கண்ணாள் - புடவி
மருளக் கொடுமை வளர வளர்ந்த
இருளும் வெளிபோ லிரியக் - கருமையுற
வீசி யுயிரை வெருட்டிப் பிணித்தயம
பாசனிகர் கொந்தளக பந்தியாள் - தேசம்

௩௬௮. கொன்றையால் - கொன்றைமலைமேலுள்ள விருப்பத்
தால்.

௩௬௯. பாரீர் - பார்த்தருள்வீராக.

௩௭௦. அலை - தாய் முதலியவர்களால் அலைக்கப்படுதல்.

௩௭௧ - ௭௦. தொடி முதலியவற்றைக் கவர்ந்தீர். அலைத்தல்
முதலியவற்றை அளித்தீர்.

௩௭௩. பறியும் படைவேல் - ஊடுருவிச்செல்லும் வேற்படை.
அரற்கு - சிவபெருமானுக்கு. மட்டுப்படாத - அளவுப்படாத.

௩௭௪. மதனூல் தலைகண்டும் - மதனூலை முற்ற அறிந்தும்.

௩௭௫. உகாந்தம் - யுகத்தின்முடிவு.

௩௭௬. பிணித்த - கட்டிய.

பணியப் பணியிற் பயின்று திருவை
மணியைப் புணர்ந்து மணந்து - தணிய

உலகை யளவிட் டுலகை விழுங்கி

உலகுக் கினிமை யுதவி - இலகி

ச00. அரியிற் குலவி யமுதிற் சமைத்த

கிரியிற் பொலிவு கிளர - உரிய

புழுகு பணிகீர் புணர்களபச் சேற்றில்

முழுகி வளரு முலையாள் - எழுதும்

பழுதற்ற வேலியரும் பண்பாற் றெரிந்தும்

எழுதக் கிடையா விடையாள் - மொழியும்

குடபா லிரவி குதிப்பக் கலைகள்

உடையான் குணபா லுதிப்ப - இடையாடும்

சென்றற் கொழுந்துலவுந் தெய்வமணி மண்டபத்தின்

முன்றிற் றிருமாதர் மொய்த்திறைஞ்ச - நின்று

ச00. மனங்கவரு மையல் வளர விரும்பாள்

அனங்கன் கொடுஞ்சமருக் கஞ்சி - இனம்பயிலும்

கோவைக் கனித்துவர்வாய்க் கோதையர்க்குக் கூறாமல்

பூவையர்க்குக் கற்பிப்பாள் போலிருந்து - தேவர்க்

கதிபன் முதல்வ னணியால வாயின்

முதல்வ னிசைகண் மொழிவாள் - மதுரைதிரு

நகஅ. இதுமுதல் ச00 - ஆங் கண்ணிவரையில் திருமாலுக்கும் நகிலுக்கும் சிலேடை.

பணி - பாம்பு, ஆபரணம். திரு - திருமகள், வீற்றுத்தெய்வம்.
மணி - கௌத்துபம், இரத்தினம்.

நகக. உலகை விழுங்கி-உலகத்தையுண்டு, ஒழுக்கத்தை அழித்து.

ச00. அரி - திருமால். அமுதிற்சமைத்த கிரி: இவ்வொரு ஞவமை.

ச0க. களபச் சேற்றில் - கலவைச்சந்தனக் குழம்பில்.

ச0உ. ஒவியர் - சித்திரகாரர்.

ச0ங். குடபால் - மேற்றிசையில். இரவி - சூரியன். கலைகளுடையான் - பதினாறு கலைகளையுடைய சந்திரன்.

ச0சு. கோதையர்க்குக் கூறாமைக்குக் காரணம் நாணம்.

ச0எ. முதல்வன்: “முனத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி” (ந்ருநா. தே. மதுரை.) இசைகள் - கீர்த்திகளை.

வாலவா யானதுவும் வாள்வளவன் சேனையொளி
கோலுமட லம்பாற் குலைத்ததுவும் - சீலமுறச்

சங்கப் பலகை புலவர்பெறத் தந்ததுவும்
கொங்குதேர் வேதியற்காக் கூறியதும் - கொங்குதேர்

சுகௌ. சோரவற்குத் தீதகலச் சொற்றதுவும் பற்றியநக்
கீரர் தமிழ்முனிபாற் கேட்டதுவும் - சீருடைய

செந்தமிழை யுமை தெரிவித் ததும்வடபால்
எந்தையிடைக் காடற்கா வெய்தியதும் - சிந்தை

மகிழ்ந்துரைக்கும் போது வனசப் பதியும்
புகழ்ந்த வுதயகிரி போத - மிகுந்துலகம்

மொய்த்த விருளு மகல முகமலர்ந்து
சித்திர மன்ன திருவெழுந்து - முத்தமிழும்

சுற்றார் புகழுங் கடம்பவனத் தாலயத்துள்
பொற்றா மரைப்பொய்கை போயனுகிச் - சுற்றும்

சுகரு. விரிந்ததடங் கண்டு வியந்து நயந்து
பரிந்து சிலதியரைப் பார்த்துத் - திருந்துமணி

சௌ. வாலவாய்; வாலம் - வால்; தன் வால வாயில்வைத்துப்
பாம்பு எல்லை காட்டினமையின் இந்நகர் இப்பெயர் பெற்றது; “வால
வாய் வதிந்த மதிமுடித் தனிமுதல்” (கலி.) அம்பு - சுந்தரப் பேரம்பு.

இதுமுதல் திருவாலவாயானது முதலிய எட்டுத் திருவிளையாடல்கள்
கூறப்படும்.

சௌ. புலவர் - சங்கப்புலவர். கொங்குதேர் - கொங்குதேர்
வாழ்க்கையென்னுஞ் செய்யுளை. வேதியற்கா - தருமியென்னும் அந்
தணப் பிரமசாரிக்காக.

சுகௌ. சோர் அவற்கு - சோரவிட்ட அத்தருமிக்கு. சொற்றது -
நக்கீரருடன் வாதுசெய்தது. தமிழ் முனி - அகத்திய முனிவர்.

சுகக. ஊமை - உருத்திரசன்மர். வடபால் - வடமதுரையில்.

சுகஉ. வனசப்பதி - சூரியன். சுகங். திரு - தெரிவை.

சுகரு. தடம் - பொற்றாமரையை. சிலதியரை - தோழியரை.

நீலக் கருங்கெண்டை யங்க ணிறைவுதரும்
கோலத்தோ டுள்ளங் குளிர்ச்சியடைந் - தேல

முளரி முகமலர்ந்து முத்தந் தரித்து
வளைகள் செறிந்து வயங்கி - அளிசேர்ந்

துகளு மிருப்பா லுடையான் றிருத்தார்
அகமகிழப் பெற்றுமய லாற்றும் - மகளிர்

தமைப்பொருவு மிந்தத் தடமென்று நேசத்
திமைக்குமணிப் பூணு ளியம்பி - ஆமைத்தவிழி

சஉ௦. ஓரா யிடக்கடவு ளுற்றபெருந் தீவினைபோல்
தீராத வென்மயலேத் தீர்த்திரென - நீராடி
ஆடை யணிமுற் றணிந்தாள் கரையணையப்
பாடலிசைப் பாணன் பணிந்திறைஞ்சி - ஆடல்வேள்
வெற்றித் திருவணைய மின்னே யரன்பவனி
இற்றைக்கு முண்டென் றியம்பினான் - சொற்றகைய
பாணற்குப் பைம்பூணும் பட்டா டையுமுதவி
யாணர்த் திருமா ளிகையெய்தி - ஆணிமணிப்

சகசு. இதுமுதல், சகசு வரை சிவபெருமான் அணிந்த மாலை
யைப்பெற்ற மகளிர் பொற்றாமரைக்கு உவமை.

கெண்டையங்கள் - கெண்டையைப்போன்ற அழகிய விழி;
கெண்டை - ஒருவகைமீன். பொற்றாமரைக்குக் கெண்டை கூறியது
தடாகமென்னும் பொதுமைபற்றிப் போலும். உள்ளம் - மனம்; உள்
அம் - கீழே யுள்ளநீர்.

சக௭. முளரிமுகம் - தாமரைமலர் போன்ற முகம், தாமரையாகிய
முகம். முத்தம் - வாய்முத்தத்தை, முத்தை. வளைகள் - கைவளைகள், சங்
கங்கள். அளி - அன்பு, வண்டு.

சகஅ. இருப்பு - இருத்தல்.

சகக. பூணுள் - தெரிவை.

சகக - ௨௦. விழி ஓராயிரக்கடவுள் - இந்திரன். தீவினை - விருத்
திரனைக்கொன்றபழி.

சஉ௧. முற்றும் அணிந்தாள். கரைஅணைய - கரைக்கு வந்தவுடன்.
ஆடல் வேள் - வெற்றியையுடைய மன்மதனுடைய.

சஉ௨. வெற்றித்திரு - வீரலட்சுமி.

சஉ௩. யாணர் - புதுவருவாய்.

பீடத் திருக்கவொரு பெய்வளையாள் வந்திறைஞ்சி
ஆடகப் பொற்பூ ணணிந்தக்கால் - கூடல்

சஉரு. அமலர் பவனி யருகி னெடுமால்
கமல வனிதையெனக் காணும் - அமையும்
வயிர மணிபுனைந்தான் மாமலரோ னன்னூல்
பயிலு மரிவையெனப் பார்க்கும் - செயிரில்
கதிருதய பாணு கதிர்கரப்ப வீசும்
புதிய மரசதப் பூணன் - மதிமுகத்து
வல்லிக் கலங்காரஞ் செய்து மலர்க்கரத்தில்
அல்லிக் குவளை யளித்தயல்கூழ் - மெல்லியர்க்கு
வைத்த கனகம் வயிரந் தரளமணிப்
பத்தி யணியணிந்து பன்மாதர் - மொய்த்திறைஞ்சப்
சரு0. பக்க முறநிறுத்திப் பாணன் றனைநோக்கி
மிக்க வுவமை விளம்பென்றாள் - தக்கமலர்ச்
செந்தா மரையாளும் வெண்டா மரையாளும்
மந்தா கினியு மருங்கெய்த - வந்தித்
தரமகளிர் சூழ வகிலாண்டம் பெற்ற
வரைமகடான் வீற்றிருந்த வாறு - பொருவுமெனக்

சஉச. பொற்பூண் - பொன்னணியை.

சஉரு. கமலவனிதையென - திருமகனென்று. காணும் - பார்ப்
பார்; நெடுமால் காணுமென்க.

சஉசு. வயிரமணி-வயிரமாகிய இரத்தினபரணத்தை; ஆகுபெயர்.
அரிவை - கலைமகள். பார்க்குமென்பதன்பின் எனவென்றொரு சொல்
வருவித்து என்றெண்ணியெனப் பொருள்கொள்க. செயிர் இல் - குற்
றம் இல்லாத.

சஉஎ. கரப்ப - மறைய.

சஉஅ. வல்லிக்கு - தெரிவைக்கு. அல்லிக்குவளை - அகவிதழை
யுடைய குவளைப்பூவை. உமாதேவியாரைப்போலத் தோன்றுமாறு அலங்
கரிக்கப் புகுந்தாளாதலின் கையிற் குவளையளித்தாள். உமாதேவியார்
திருக்கரத்திற் குவளைமலரிருத்தல், “கழுநீர்க் கையும், பொருவருமங்
கலநாணும்.....திருவருளு முலாவுமெழிற் சிவகாம சுந்தரி” (சிதம்
பர. கடவுள். 4) என்பதனாலும் அறியப்படும்.

சருக. மந்தாகினி - கங்கை.

சருஉ. வரைமகள் - பார்வதி. வாறு - விதம்; ருஉஅ - ஆம் கண்
ணிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

கன்னி யெதிரின்று கைகுவி ய மெய்குழைய
இன்னிசையாழ்ப் பாண னியம்பினான் - தென்னவற்காக்
கான்மாறி யாடுகின்ற காரணனை யாரணனை
நான்மாடக் கூடலுக்கு நாயகனைத் - தான்மால்கொண்

சநடு. டாவியப் பூண யழுத்தி நினைந்துருகி
ஒவியப் பாவையை யொத்திருந்தாள் - மேவா

அரக்க னுரத்தை யடுக்க லெடுக்க
நெரித்த வொருத்த னிருத்தன் - விரித்த
விதிப்படி யுற்ற விறற்சமன் வெற்றி
பதைக்க வுதைத்த பதத்தன் - மதித்த

சதுரான னன்கண்ணன் சங்கார காலன்
மதுரா புரேசன் மணான் - கதுவுமலர்ப்
போதுதிர்க்குங் கற்பகப்பூம் பொன்விருக் கத்தின்மேல்
வீதி மறைபரவ மேவுதலும் - ஆதரவு

சசு௦. கொண்டாள் விரைந்தணைந்தாள் கூடிப் பெருமானைக்
கண்டா ளிருகண் களிகூர்ந்தாள் - வண்டு

மருக்கமழுங் கொன்றையான் மாமூர லீந்தான்
தருக்கிப் புளகந் தழைத்தாள் - கருப்புச்
சிலையி னுதறிகழச் செங்கமல வாச
மலரின் வதனம் வயங்க - நிலவு

சநட. தென்னவற்கா - பாண்டியனுக்காக.

சநடு. ஆவி - உயிர். அப்பூண் - அந்த ஆபரணம்; அ - அழ
கென்னலுமாம்; “அணியு மமிழ்துமென் னுவியு மாயவன்” (நீருச்சிற். 5.)
மேவா - விரும்பாத.

சநசு. அரக்கன் - இராவணன். அடுக்கல் - கைலை மலையை.

சநஎ. சமன் - கூற்றுவன்.

சநஅ. சங்காரகாலன் - உருத்திரன். மும்மூர்த்திகளுமானவ
ரென்றபடி.

சநக. கற்பகப்பூம்பொன் விருக்கத்தின்மேல் - கற்பகவிருட்ச
மாகிய வாகனத்தின்மேல், வீதி - வீதியில்.

சசக. மூரல் - புன்சிரிப்பை.

சசக - உ. கருப்புச்சிலையின் - கரும்பாகிய சிலையைப்போல.
நுதல் - நெற்றி. செங்கமலம் - மன்மதன் அம்புகளுள் ஒன்று.

தளவ முறுவ றயங்க வசோகத்
தொளியும் வடிவு மொளிர - மிளிர்ஞ்சுதப்
போதிற் சுணங்கு பொலியக் கழுநீரிற்
காதிற் பொருகண் களிசிற் ப - ஓதும்

சச௫. மகரக் கொடியின் மணிக்குழைகள் வாய்ப்ப
இகலிப் பொருமதன னேற்றம் - அகலவெதிர்

வென்றிறைவன் றன்னருளால் வேளரசு கைக்கொண்டு
நின்றனன்போ லாயிழையு நேர்நின்றான் - குன்றாத
மெய்ப்பா லணங்குடையான் வெள்ளிமணி மன்றுடையான்
அப்பா லுலாவந்தா னாங்கொருத்தி - இப்பாரில்

பேரிளம்பெண்,

மாறாத வெற்றிபுனை மாரவேண் மாதவத்தின்
பேறு மெனவந்த பேரிளம்பெண் - கூறின்
வருத்தி யுடனே மகிழு மதனால்
விருத்தி யநுராக வெள்ளம் - திருத்தும்

ச௫௦. அமுத முதவ வவதரித்த மூரற்
குமுத வதனநறுங் கொம்பு - தமரம்

சச௩. தளவம் - முல்லையைப்போன்ற. முறுவல் - பற்கள். அசோ
கத்து - அசோகத்தளிரைப்போல.

சச௩ - ச. சூதப்போதின் - மாம்பூவைப்போல. சுணங்கு - தேமல்.
கழுநீரின் - கருங்குவளையைப்போல; “கழுநீர்க் கையும்.....உலாவு
மெழிற் சிவகாமசுந்தரி” (சிதம்பர. கடவுள். 4) என்று இந்நூலாசிரியர்
பிறவிடத்தும் கருங்குவளையைக் கழுநீரென்றல் இங்கே அறிதற்குரியது.

சச௫. மகரக்கொடியின் - மன்மதனுடைய மகரத்துவசத்தைப்
போல. மணிக்குழை - மணிகளையணிந்தகாது. காதிற் கு மகரக்கொடி
உவமை, “இளமயி லனைய சாய லேந்திழை குழைகொள் காது, வளமிகு
வனப்பி னாலும் வடிந்ததா ஞுடைமை யாலும், கிளரொளி மகர வேறு
கெழுமிய தன்மையாலும், அளவில்சீ ரனங்கன் வென்றிக் கொடியிரண்
டனைய வாக” (பேரிய. திருஞா. 1100); குழை - மகரக்குழைகளுமாம்.

சச௬. மகிழும் - மகிழ்தற்குக் காரணமான. அநுராகம் - ஒத்த
அன்பு.

ச௫௦. மூரற்குமுதம் - புன்னகையையுடைய குமுதம்போன்ற
வாய். தமரம் - ஓசை.

பழகு முததிப் படிபுதுமை யேற
அழகு பயந்த வணங்கு - விழையும்

சுரத மதனச் சுருதியறிவுக்
கிரதி பரவ விருப்பாள் - மருவு

திருவா லுருவாற் றிருப்பாற் கடன்மேல்
வருவாள் புகழ வருவாள் - பெரியோர்

நிறைகழிக்க மையொழித்து நேரெதிர்த்த வேந்தர்
உறைகழித்த வேலொத் துலாவி - இறையெடுத்த

சருடு. முத்தலேவே லென்னவுயிர் முற்று முடித்தறவோர்
சுத்தியவெஞ் சாபந் தனையொத்து - வித்தகமாம்
விற்றே ரநங்கனையும் வேற்றடக்கைக் கூற்றினையும்
குற்றேவல் கொண்டகொடுங் கூர்விழியாள் - துற்றணிந்த

வேரித்தா மப்பளித மென்சந் தனக்குழம்பாற்
பூரிப்பாற் செய்யமணிப் பூணரப் - பாரிப்பால்
எண்பார்த் தலத்துளிடையிலையென்று போகாமல்
கண்பார்த்த வன்ன கனதனத்தாள் - நண்பால்

இறைப்பொழுது நீங்கா திறைதிருமே னிச்சகண்
உறைக்குந் தகையுமென வுற்றோ - மறைத்ததற்கு

சுகூ. மெய்வளையு மாமை மிகவெறுக்கு மென்றோமுன்
கைவளையுந் தோள்வளையுந் காதலிபாள் - மைவளையும்
விண்படைத்த மாடத்தின் மீதே மதிள்புடைசூழ்
வண்பளிங்கிற் செய்தமைத்த மண்டபத்துக் - கண்களிப்ப

சருக. உததி - கடல். படி - பூமி.

சருட. திருப்பாற் கடல்மேல் வருவாள் - திருமகள்.

சருச. நிறை - மனத்தை நிறுத்தும் தன்மை. இறை - சிவபெரு
மான்.

சருடு. முத்தலேவல் - சூலாயுதம். சாபம் - சபித்தல்.

சருசு. வில் தேர் - ஒளியையுடையதேர். துற்று - நெருங்கி.

சருஎ. பளிதம் - பச்சைக் கருப்பூரம். பாரிப்பால் - நிறைவினால்.

சுகூ. மாமை - பேரழகு. மை - மேகம்.

சருக - சூ. சிவபெருமான் திருமேனியின்கண் உறுத்தி வருத்தும்
எனக் கைவளைகளையும், தன்னைமறைத்துக் கிடந்தததற்காக மாமை
வெறுக்குமென்று தோள் வளைகளையும் விரும்பாள்.

வெண்ணிலா முன்றிலிடை மீதேறி நீர்வெள்ளம்
தண்ணிலா வெள்ளமெனத் தையலார் - எண்ணிலார்

தங்க டிருமுகமுந் தாழ்குதலும் பங்கயத்திற்
பொங்கி யெழுமனிகள் போற்பொலியத் - தங்கம்

செறியு மணிக்குழையுஞ் செங்கண்ணும் வள்ளை
மறியுங் கயற்செயல்கண் மானக் - குறியாத்

ச௬௫. தளரிடையுங் கொங்கைகளுந் தாமரைநா ளத்து
வளரு மிருமுகையின் வாய்ப்பக் - களமும்

நகையு மணிபணில நன்முத்த மென்னத்
துகில்க டிரைபோலத் தோற்றத் - திகழும்

புலராத செவ்விப் பொலிவா லொளிகூர்
மலர்வாவி யைழுன்றின் மான - மலர்வாவிச்

செம்பதும்புப் பீடத்துச் சேரோ திமமென்ன
அம்பவளப் பீடத் தமர்ந்திருந்து - நம்பன்

ஒருவ னெமையா னுடையான் புயங்கள்
கருதி யயர்கின்ற காலை - முருகியலும்

ச௭௦. அம்புயமும் பாற்கடலு மைந்தருவுஞ் சிந்தித்தோர்
தம்பதங்க ளாக்கொள்ளத் தந்தருளும் - நம்பெருமான்

திங்க டனையொழித்துச் செங்கதிராம் வெங்கதிரைக்
கங்குலுக்குங் கற்பித்த காரணத்தை - மங்கைமீர்

சாற்றுமென யாழ்த்தடக்கைத் தைய லொருவிறலி

கோற்றொடியுந் செங்கை குவித்திறைஞ்சித் - தோற்றும்

ச௬௨. நிலாவெள்ளம் நீர்வெள்ளமாக. இதுமுதல், ச௬௭ - ஆங்
கண்ணி வரை முன்றிலுக்கு நீர்வாவி உவமை.

ச௬௩. திருமுகத்துக்குப் பங்கயமும் குழலுக்கு வண்டும் உவமை.

ச௬௪. வள்ளை - வள்ளைக்கொடி.

ச௬௫. நாளம் - தண்டு. களம் - கழுத்து.

ச௬௬. ஒதிமம் - அன்னப்பறவை.

ச௬௭. முருகு - நறுமணம்.

ச௭௦. சிந்தித்தவர்கள் பிரமபதத்தையும், திருமால் பதத்தையும்,
இந்திரபதத்தையும் பெறுமாறு அருள்பவர்.

ச௭௨. சாற்றுமென - சொல்லுங்களென்று பேரிளம்பெண்
சொல்ல.

கருணா கரணைக் கடம்பவனத் தானை

மருவாமல் வாடு மகளிர் - திருவாயாம்

செங்குமுதத் துக்குந் திகழ்மூரன் முல்லைக்கும்

அங்கட் சகோர மவைதமக்கும் - திங்கள்

சஎடு. பரிதியெனத் தோன்றும் பரமன் புயத்துக்

குரிய நினக்கிவ் வுரையேன் - தெரியிழாய்

ஓசை யமிர் தடியே முற்றருந்த யாழ்சிறிது

வாசியென நின்று வணங்குதலும் - மாசிலாத்

தந்திரியாழ் வாங்கிச் சராசரங்க ணின்றுருகக்

கந்திருவக் கன்னியருங் கண்டுவப்ப - அந்தமிலா

ஆதி வலைவீசி யன்புற் றதுவுமுண்மை

வாதவூ ரர்க்கு வழங்கியதும் - பேதமற

வெம்பரியைப் பாண்டியற்கு விற்றதுவு மற்றைநாள்

அம்புளியெண் னவையை யழைத்ததுவும் - எம்பெருமான்

சஅ௦. பிட்டுக்கு மண்சுமந்த பேரருளுந் தென்னவனை

அட்டதழல் வெப்பை யகற்றியதும் - மட்டிலமண்

வெங்கழுவி லேற விடுத்ததுவும் வன்னிகிண

றங்கனை கற்பா லழைத்ததுவும் - தங்கும்

சஎச. கட்சகோரம் - கண்ணாகிய சகோரப் பறவை.

சஎடு. ஏன் - எதற்கு; வேண்டாமென்றபடி.

சஎசு. வணங்குதலும்: வணங்கியவன் விறலி.

சஎஎ. தந்திரி - நரம்பு கந்திருவர்: கந்தர்வரென்னும் சொல் இவ்வாறு வழங்குதலும் உண்டு; “முந்திருவர் கண்ட முனிவறு தண் காட்சிக், கந்திருவர் கண்ட கலப்பு” (தொல். களவு. கு. 1, ந. மேற்.); “கந், திருவரங் காதரித் தின்னிசை பாடத் திருக்கண்வளர், திரு வரங்கா” திருவாரங்கந். 1.

இது முதல் வலைவீசியது முதலிய எட்டுத் திருவிளையாடல்கள் கூறப்படும்.

சஎஅ. ஆதி - சொக்கநாதர்.

சஅ௦. தென்னவனை - கடன்பாண்டியனை. வெப்பை - சுரநோயை. மட்டு - எல்லை.

சஅக. அங்கனை - வணிகப்பெண்.

இருந்தண் டமிழ்பாடி யாழ்கலனே யாகக்
சுருங்கங்கு லாழிகரை கண்டாள் - பெருங்கவர்க்கால்
வாரண மார்ப்ப மலர்வண் டொலியெழுப்பக்
காரிரு ளோடக் கடிக்கமல - வேரி
அலர நிருத ரழியக் கதிர்கள்
மலரத் தொழில்கள் வளர - விரகால்

சஅரு. இரவி குணபா லெழுபுரவித் தேர்மேல்
வருமபி ராம மழுங்கப் - பரவும்

மதவா ரணமு மணிவா ரணமும்
விதவா ர வாரம் விளைக்கக் - கதுவு

முறைச்சுருதி யாமொலியு மூவாத தெய்வ
மறைச்சுருதி சூமொலியு மல்கத் - திறத்தடையும்

பல்லுயிரிற் பேரிருளும் பாரிற் கலியிருளும்
ஒல்லை யடையா துடைந்திரிய - நல்லோர்

முகத்தா மரையு முனிவொன் றறியா
அகத்தா மரையு மலரப் - பகைத்தமொழி

சகூ. ஈனச் சமயத் திகலழிய வெல்லையிலா
ஞானக் கதிர்க ணலமுதவத் - தானே

தருமந்த மில்லாச் சராசரங்கட் கெல்லாம்
பருவம் பெறஞான பானு - ஒருவனெழில்

சஅஉ. கலன் - கப்பல். கங்குலாழி - இருளாகிய கடலை; “கங்
குல் வெள்ளங் கடலினும் பெரிதே” (குறுந். நடாள்: 5.) கவர்க்கால் -
கவடுபட்ட கால்.

சஅங. வாரணம் - கோழி. கடி - நறுமணம். வேரி - தேன்.

சஅச. அலர - பாக்க. நிருதர் - மந்தேகர். விரகு - தந்திரம்.

சஅடு. அபிராமம் - அழகு.

சஅசு. மதவாரணம் - யானை. மணிவாரணம் - சங்கு; மணி -
முத்து. விதம் ஆரவாரம்; விதம் - பலவகையான.

சஅஎ. சுருதியாழ் - சுருதியையுடைய வீணை. மறைச்சுருதி -
வேதம். திறம் - வகை.

சஅஅ. உயிரிற் பேரிருள் - அஞ்ஞானம்.

சஅக. முனிவு - வெறுப்பு. சகூ. இசல் - வலி.

எட்டாணை பூண்டெழுந்த வந்திரவி மானத்து
மட்டார் மலர்வீதி வந்தணையத் - தொட்டாரேல்
முன்னமய லைத்தீர்க்க மோகம் வடிவுடைய
தன்ன மடப்பாவை யாயத்தார் - தன்னருகு
போற்ற மதுரா புரேசன் பவனியெதிர்
ஏற்று நடந்தா ளிறைஞ்சினான் - ஆற்றாப்

சகூரு. பெருமா மயக்கத்தைப் பெற்றுவந்த தன்மை
ஒருநாவா லோத லுறுமே - அருகொரு
சேடி யிவணிற்கச் செந்தமி முாகரணை
ஒடி வணங்கி யுடையானே - நீடி
வளமதியத் தீயால் வதன மதியும்
உளமதியும் வாட லுணரேம் - அளவில்
ஒருமைக் கடலொலியா லுற்றதுயி னீங்கி
இருமைக் கடலுலைவ தென்னே - ஒருமலயக்
காற்றா லிரண்டு களபவரை முத்தாரம்
ஆற்றாத தென்னே வறிகிலேம் - கூற்றின்

௫௦௦. விளங்கியவே யோசையால் வேய்த்தோ ளிரண்டும்
துளங்குவகை யென்னென்று சொல்கேம் - விளிந்தால்
மறுகு மிவளென்று வாழ்த்த வவளும்
சிறிது மயக்கந் தெளிந்து - முறைகடந்து

சகூக - நட. ஞானபாணு - ஞானகுரியன். இந்திரவிமானம் - இந்திர விமானமாகிய வாகனம். பெற வந்தணையவென்க. தொட்டாரேல் - தீண்டவராயின். மடப்பாவை - பேரிளம்பெண் ; எழுவாய்.

சகூச. பவனி - பவனியை.

சகூரு. உறுமே : ஏகாரம் எதிர்மறை.

சகூக. இவள் - பேரிளம்பெண். உடையானையென்பது முதல் சேடியின் கூற்று.

சகூள. உளமதி - புத்தி.

சகூஅ. இருமைக்கடலென்றதுகண்களை. மலயம்-பொதியின்மலை.

சகூக. வரை யென்றது நகிலை. கூற்றின் - யமனைப்போல.

௫௦௦. வேய் - புல்லாங்குழல். விளிந்தால் - இவளைக் கடந்து சென்றால்.

௫௦௧. மறுகும் - வருந்துவாள். வாழ்த்த - சேடி வாழ்த்த. முறை கடந்தென்பதுமுதற் பேரிளம்பெண் கூற்று.

புக்க கடவுளர்தம் பொற்பழியத் தற்போதத்
தக்க னியாகந் தனையழிப்பாய் - மிக்க

உருவிலாக் காம னுயர்தோ னெரித்தும்
திருவிலா மாலைச் சிதைத்தும் - இருமருங்கும்

யாமத்து மாதரவா மாமதிதேய்த் திட்டழித்தும்
காமக் கொடுங்கனலின் கைகுறைத்தும் - சேமித்துப்

௩௦௩. பாத்துரையா மித்திரரைப் பல்லுதிர்த்து மாமடலிற்
சாய்த்த விதியைத் தலைகெடுத்துள் - சாத்தியொளிர்

மாக விமான மனம்வளர்த்த வென்றுயரம்
யோக மளித்தொழிக்க வொண்ணாதோ - மோகமுற

வாரு டறுத்து வளர்முலைக்குந் தோளுக்கும்
சீருரு மானிடர்க்குந் தேவர்க்கும் - ஆருரில்

௩௦௨. தற்போதம் - அகங்காரம்.

இது முதல் ௩௦௩ - ஆங்கண்ணி வரை தக்கயாகசங்காரத்தில்
இறைவன் செய்த பராக்கிரமங்களை நினைந்து கூறுவான்.

௩௦௩. உருவிலாக்காமன் - மன்மதன். திருவிலாமால் - காம மயக்கம்.
உருவுடைய காமனாகிய இந்திரனுடைய தோளை நெரித்துத் திருவுடைய
மாலைச் சிதைத்தவரென்பதை நினைந்து இவ்வாறு கூறினான்.

௩௦௪. யாமத்து மாதர் அவா மா மதி - இராக்காலத்து என்னைக்குறை
கூறும் மாதர்களுடைய ஆசையையுடைய பெரிய புத்தியை; யாமத்தும்
ஆதரவாம் மாமதியெனக் கொண்டு இரவில் ஆதரவாகின்ற பெரிய சந்
திரனையென மற்றொரு பொருள் தோற்றுவது காண்க. காமக்
கொடுங்கனல் - காமாக்கினி. சந்திரனைத் தேய்த்து அக்கினியின்
கையைக் குறைத்தவரென்பதை நினைந்து இவ்வாறு கூறினான்.

௩௦௫. பாத்து உரையா மித்திரரை - பகுத்தறிந்து கூறாத நண்பர்
களை. மித்திரரை - சூரியரையென மற்றொரு பொருள் தோன்றியது.
மாமடலிற் சாய்த்த விதியை - அழகிய பூவிதழ்களில் வெம்மையாற்றது
கிடத்தப்படுமாறு செய்த ஊழ்வினையை; விதி - பிரமாவென மற்றொரு
பொருள் தோற்றியது. பகனென்னுமாதித்தனைப் பல்லுதிர்த்துப்
பிரமாவின் தலையைக் கெடுத்தவரென்பதை நினைந்து இவ்வாறு
கூறினான்.

௩௦௬. மாக விமானம் - இந்திர விமானம் (கண்ணி, ககடு.)
யோகம் - கலத்தல்; மருந்தென்பது மற்றொரு பொருள்.

செம்பொற் றியாக மனிப்பதுபோற் செம்பசலை
அம்பொற் றியாக மனிப்பதேன் - அம்பிகை
ஆரத் தழுவு மரிய திருமேனி
சேரக்குழைத்த செயறீரப் - பாரில்

ருக0. அரிவையர்த நெஞ்சமுட னாகந் குழைத்தால்
புரிவுதரு மத்தழும்பு போமே - விரியும்
சடைப்பால் விளங்கத் தகும்பூந் தொடையும்
இடப்பாகப் பூந்தொடையு மீந்தால் - படைத்த
குலப்பாவை யாருடல் கொள்வரேன் மற்றை
வலப்பாகத் தாமம் வழங்காய் - முலைத்தடத்திற்
சேர்ந்தா னெனநின்று செப்பினு டன்னெஞ்சம்
சோர்ந்தா னுடலந் துளங்கினான் - போந்தனுகி
இப்படி மாத ரெழுவகையு மால்கொள்ள
முப்புவனங் காக்க முடிபுனைந் - தொப்பிலாச்

ருகரு. சுந்தர மாறன் சுருதி சுரநாடர்
வந்து பரவு மதுரேசன் - எந்தை
அருள்பாவு கோன்கருணை யங்கயற்க ணம்மை
ஒருபாகன் போந்தா னுலா.

ரு0௭ - அ. திருவாரூரில் பொன்னின் தியாகம் அளித்தது: இதனால்
ஸ்ரீ தியாகராச மூர்த்தி அடிக்கோராயிரம் பொன்னிறைக்குமையரென்
னும் திருநாமத்தால் வழங்கப்படுவர்; “கனக மோரடிக் காயிர நல்கு
மெங் கடவுள்” (திருவாநுரீப் திருநகர. 47); “அடியொன்றுக், குய்
யும் படிபசும்பொ னோரா யிரமுகந்து, பெய்யுந் தியாகப் பெருமானே”,
“பெய்யுமடிக் காயிரம் பொன்னெனப் பேறளிக்குங், கையு மிரப்புங்
கலந்திரே” (திருவாநுருலா); “ஓரடிக்கோர், ஆயிரம் பொன்னிறைக்கு
மையரை வீதியிலே, போயிரந்து தூதுசொல்லப் போக்கினோய்” தமிழ்
வி0. 99-100.

ருகக. போமே-போகுமா. குலப்பாவையார் - கங்கையும் உமா
தேவியாரும்.

ருகக. சேர்ந்து ஆள் - கலந்து ஆள்வீராக.

ருகக. சுருதி - வேதமும். சுரநாடர்-வானவர்களும்.

உ

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை

1. இந்நூல் அரும்பதவுரை முதலியவற்றில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்
 2. முகவுரை
 3. நூலாசிரியர் வரலாறு
 4. திருப்பூவணநாதருலா மூலமும் அரும்பதவுரையும்
-

**அரும்பதவுரை முதலியவற்றில் எடுத்துக்காட்டிய
நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின்
முதற்குறிப்புக்கள்**

அருணைக் - அருணைக்கலம்பகம்

ஏகாம்பர - ஏகாம்பரநாதருலா

கந்த - கந்தபுராணம்

காசிக் - காசிக்கலம்பகம்

காஞ்சிப் - காஞ்சிப்புராணம்

சிதம்பரச்செய் - சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை

சிலப் - சிலப்பதிகாரம்

சீவக - சீவகசிந்தாமணி

சுந்தர - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

செய் - செய்யுள்

செவ்வந்திப் - செவ்வந்திப்புராணம்

தமிழ்நா - தமிழ்நாவலர் சரிதை

திருக்குற்றாலப் - திருக்குற்றாலப்புராணம்

திருஞான - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் ; திருஞான
சம்பந்தமூர்த்திநாயனாப்புராணம்

திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருப்பூவணப் - திருப்பூவணப்புராணம்

திருவாலவாய் - திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்
புராணம்

திருவிடை - திருவிடைமருதாருலா

திருவிடை. மும்மணி - திருவிடைமருதார் மும்மணிக்
கோவை

திருவிளை - திருவிளையாடல்

திருவெங்கை - திருவெங்கையுலா

தே - தேவாரம்

பதி - பதிகம்

பிரபுலிங்க - பிரபுலிங்கலீலை

பெரிய - பெரியபுராணம்

மணி - மணிமேகலை

முத்துக் - முத்துக்குமாரசாமிபிள்ளைத்தமிழ்

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை

திருவாசகம்

“ பூவண மதனிற் பொலிந்தினி தருளித்
தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும் ”

திருவிளையாடல்

“ பருங்கை மால்வரைப் பூழியன் பைந்தமிழ் நாட்டில்
இரங்கு தெண்டிரைக் கரங்களா லீர்ப்புனல் வையை
மருங்கி னந்தன மலர்ந்தபன் மலர்கடும்ப பணியப்
புரங்க டந்தவ னிருப்பது பூவண நகரம் ”

திருப்பூவணநாதருளாவென்பது திருப்பூவணத்திலே கோயில்
கொண்டெழுந்தருளிய சிவபெருமான்மீது கவிஞர்பெருமானாகிய திருப்
பூவணம் கந்தசாமிப் புலவர் இயற்றியது; இதிலுள்ள கண்ணிகள் 469.

திருப்பூவணமென்பது பாண்டிநாட்டுள்ள தேவாரம்பெற்ற சிவ
ஸ்தலங்கள் பதினான்கனுள் ஒன்று; இதற்குரிய தேவாரப்பதிகம் - 4
(திருஞான. 2; திருநா. ௧; சுந்தர. 1); கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா -
1. இதற்கு வடமொழி தென்மொழி இரண்டிலும் புராணங்கள் உள்ளன.

ஸ்தல விநாயகர்கள் : கற்பகவிநாயகர், மணிமந்திரவிநாயகர்,
ஒட்டுக்கல் வெள்ளைவிநாயகர்.

ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள் : புஷ்பவனநாதர், பாஸ்கரபுரீசர்,
பிதிர்மோக்ஷபுரீசர், பிரஹ்மபுரீசர், ரகஸ்யசிதம்பரேசர், திருப்பூவணே
சர், அடைவார்வினையீர்ப்பவரென்பன; ஸந்திதி கிழக்கு.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள் : சுந்தரநாயகி, தடிதம்பை,
ஸுவர்ணவல்லி, அன்னபூரணி, அழகியநாயகி, அழகியமின், மின்னனையாள்,
மின்னம்மை, மின்னாளென்பன. அம்பிகையின் திருக்கோயில்
ஸ்வாமியின் திருக்கோயிலுக்கு வலப்பக்கத்துள்ளது.

நாயகர் திருநாமங்கள் : ஸௌந்தர நாயகர், அழகியநாயகர், அழகுக்கு
ஆருமொவ்வாதவரென்பன; பொன்னையாளுடைய நகத்தழும்பைப்
பெற்றருளியவர் இவரே; அத்தழும்பை இன்றும் காணலாகும்.

ஸ்தலத்தின் திருநாமங்கள் : புஷ்பவனம், புஷ்பவனகாசி, புஷ்ப
புரம், பாஸ்கரக்ஷேத்திரம், பிதிர்மோக்ஷபுரி, பிரஹ்மபுரி, ரகஸ்யசிதம்
புரம், திருப்பூவணம், திருப்பூவணக்காசியென்பன; பூவையெனவும்
திருப்புவனமெனவும் இதன் பெயர் வழங்கும்.

தீர்த்தங்கள் : வையை, மணிகர்ணிகை, அல்லது மணிகுண்டம்,
தேவிக்குண்டம், பாபநாசம், பிரஹ்மதீர்த்தம், லக்ஷ்மிதீர்த்தம், மார்க்
கண்டேயதீர்த்தம், நளதீர்த்தம், விஷ்ணுதீர்த்தம், வஸிஷ்டதீர்த்தம்
முதலியன.

ஸ்தலவிருக்கம் : பலா.

வழிபட்டுப்பேறுபெற்றோர்கள் : விநாயகர், உமாதேவியார், திருமால், திருமகள், பிரஹ்மதேவர், அகஸ்தியர், காளி, சூரியன், திருணசனர், தருமஞ்ஞர், ஸுஜ்ஜோதிமஹாராஜா, மார்க்கண்டேயர், வஸிஷ்டர், இந்திரன், சந்திரன், நளன், சாகாசனர், பொன்னையான் முதலியோர்கள்.

இந்தஸ்தலத்தில் என்பானது மலர் அல்லது சிலையாகுமென்பது ஐதிஹ்யம். வையைநதியிலுள்ள மணல்கள் சிவலிங்கங்களாகத் தமக்குத் தோற்றினைமயின், அவற்றை மிதித்தற்கஞ்சித் தரிசித்தற்கு அக்கரையிலேயே நின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலியோர்கள் பொருட்டுச் சிவபெருமான் திருநந்திதேவரைச் சிறிது சாய்ந்திருக்கும்படி கட்டினாயிட, அவர் அப்படியே சாய்ந்திருந்தனரென்று பெரியோர் சொல்லுகின்றனர்; அந்தத் தோற்றத்தை இன்றும் காணலாகும். இதனை, “செப்பு மூவர்சொற் பரிமீத்துதிக்க விருப்பொடு வந்துவையை மணர்சிவ லிங்கமென மனத்தெணிமுன்புவட கரைக்கவர் நிறுதுமிழ் பாடுபொழு தேயிடப் மாமுதுகு சாயும் வகை யேசெய்து முன் மூவர் தரிசிக்கமகிழ்நேசர்” (புட்பவணநாதர் வண்ணம்) என்பதனாலுமுணர்க. பொன்னையான்மடமென்றும், பொன்னையான் மண்டபம் என்றும் இரண்டு கட்டிடங்கள் இத்தலத்தில் உள்ளன; அவற்றுள் முன்னது பொன்னையான் சிவனடியார்களை அமுது செய்வித்த இடமென்றும் பின்னது அவள் பொருட்டு மதுரைச் சோமசுந்தரக்கடவுள் வந்து ரஸவாதம் செய்தருளிய இடமென்றும் சொல்லுகின்றனர். கோரக்கலித்தருடைய ஆலயமொன்று இத்தலத்தில் இருக்கின்றது. இதுநிற்க.

உலாவென்பது தமிழிலுள்ள பலவகைப்பிரபந்தங்களுள் ஒருவகை நூல்; ஒருதலைவன் பேதை முதற் பேரிளம்பெண் ஈருகிய ஏழுபருவமாதர்களும் தன்னைக்கண்டு காதல்கூர வீதியிற் பவனிபோந்தானென்று கலிவெண்பாவாற் கூறப்படவேண்டுமென்பது இந்நூலுக்குரியவிதி. இங்கே பாட்டுடைதலைவர் திருப்புவணநாதர்; மாதர்களின்றது உருத்திர கணிகையரை; ஏழுபருவங்களாவன : (ஐந்தாம் ஆண்டுமுதல் ஏழாம் ஆண்டளவும்) பேதை; (8 - 11) பெதும்பை; (12 - 3) மங்கை; (14 - 9) மடந்தை; (20 - 25) அரிவை; (26 - 31) தெரிவை; (32 - 40) பேரிளம் பெண். இவற்றுள் ஒவ்வொரு பருவத்தையும் வேறுபடுத்தி வருணிப்பது முதலியன கஷ்டமாகவிருந்தாலும் பெதும்பைப்பருவத்தை வருணித்தல் மிகவும் கஷ்டமென்பர்; “பேசு முலாவிற் பெதும்பைபுலி” என்பது ஔவையார் திருவாக்கு.

இந்தவுலா திருப்புவை யுலாவெனவும் வழங்கும்.

திருப்புவணத்தலவிசேடங்களும் பிறசிவஸ்தலங்களின் விசேடங்கள் முதலியனவும், நாயன்மார்கள் மற்றச்சிவநேசர்களுடைய அருமைச் செயல்களும் பழைய தமிழ்நூல்களின் அருமைப்பிரயோகங்களும் இந்நூலில் ஆங்காங்குக் காணப்படுவதன்றி, அக்காலத்திருந்த சிவகங்கை அரசராகிய முத்துவடுக நாததுரையவர்களின் சிவநேசமும் திருக்கண்ணதேவர், புவணலிங்கம்பிள்ளை, ஈசுவர மூர்த்தியாபிள்ளை என்பவர்கள் இத்தலத்தில் இன்ன இன்ன திருப்பணிகள் செய்தார்களென்பதும் அறியலாகும்; இந்நூலில், 46, 97, 100, 104-ஆம் கண்ணிகளைப் பார்க்க.

37 - வருடங்களுக்குமுன், மேலகரம் ஸ்ரீ திரிகூடராசப்பக் கவி ராயரவர்கள் திருநெல் லவலியில் இந்நூல் ஏட்டுப்பிரதியொன்று கொடுத்தார்கள்; ஷெ பிரதியில் முதற்பகுதி இல்லை; பெதும்பைப்பருவமுதலிய

பாகமேயிருந்தது; நடையின் இனிமையைநோக்கி முற்றும் படித்துப் பார்க்க விரும்பி மதுரை முதலிய இடங்களிற் பலமுறை முயன்றும் பிரதி கிடைக்கவில்லை; அப்பால் மதுரையில் ஸேதுபதி ஹைஸ்கூலில் உபாத்தியாயராக இருந்த அரியூர் ஸ்ரீ. எஸ். சாமிநாதையரவர்களிடமிருந்து பிரமணார் ம-ள-ளாஸ் வில்லியப்பப்பிள்ளையவர்களிடமிருந்து முழுவதுமுள்ள ஏட்டுப் பிரதியொன்றை வாங்கி அனுப்பினார்கள். இந்நூற்பரிசோதனைக்குக் கிடைத்தவை இந்த இரண்டுமே.

இந்நூலிலிருந்த சில ஐயங்களை நீக்கியவர்கள் திருப்புவணம் பிரஹ்மஸ்ரீ வெங்குசாஸ்திரிகள் முதலியோர்கள்.

அடிமடக்குகளிலும் சிலேடைகளிலும் பேதமில்லாமல் நகர னகரங்களும், எதுகைகளிற் பண்மைவரவேண்டியவிடத்து ஒருமையும் ஒருமைவரவேண்டியவிடத்துப் பண்மையும் இந்நூலுட் சிலவிடத்து வந்திருக்கின்றன; மாற்றக்கூடாமையால் அவை உள்ளவாறே பதிப்பிக்கப் பட்டன.

இந்நூலுள் ஒவ்வொரு கண்ணியும் நயமாக இருப்பினும் பின்னர்ச் சுட்டியவைகள் மிகப்பாராட்டற்பாலன:—

திருத்தேருடன் வருவோர் 83 - 128; குழாத்தினர்கூற்று 142 - 56; பேதைவருணனை 158 - 74; கைத்தாய் பேதையைக் கற்பித்தல் முதலியன 181 - 91; திருப்புவணநாதரைத் தெய்வப்பலாப்பழமென்று கூறும் சிலேடை 195 - 202; ஞானசம்பந்தர் முதலியோரைக் கூறுதல் 224 - 30; ஸ்வாமியின் கபோலத்தழும்பைப்பாராட்டல் 236 - 40; மங்கையைப் புட்பவனமென்றல் 252 - 7; சொல்லின்பம் 285 - 93; பாண்டிநாட்டுள்ள 14 - தலங்கள் 298 - 311; அரிவை தன் துயரைப்போக்கிக் கொள்ள முயன்றமை 355 - 9; தெரிவை, பொன்னனையாளுடைய நித்த நியமமுதலியவற்றைச் சித்திரத்தில் முறையே பார்த்து உவத்தல் 377 - 99; தெரிவை ஸ்வாமியைத்தரிசித்தலும் கூறுதலும் 408 - 19; பேரிளம் பெண் துதித்தலும், தன்னைக் கொன்றையாகக் கூறுதலும் 458 - 64.

இந்நூல் முதலில் 1904-ஆம் வருஷத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. இப்பதிப்பில், அரும்பதவுரை முதலியன அப்பதிப்பைக் காட்டிலும் பெருக்கத்தை யடைந்திருப்பதோடு படிப்பவர்களுக்கு உபயோகமாக இருத்தலைக் கருதி அவை மூலமுள்ள பக்கங்களில் அடிக்குறிப்பாக இப்போது அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

இங்ஙனம்

சென்னை
7-5-1923 }

வே. சாமிநாதையன்.

குறிப்பு: இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு 1923-ஆம் ஆண்டு எனது பாட்டனாராகிய டாக்டர் ஐயரவர்களாலும், மூன்றாம் பதிப்பு 1944-ஆம் ஆண்டு எனது தந்தையாராகிய ஸ்ரீ கவியாணசுந்தரையரவர்களாலும் வெளியிடப்பெற்றன. இந்நூலைப்பற்றிய விரிவான செய்திகள் மேலேயுள்ள முகவுரையால் நன்கு விளங்குமாதலால் நான் வேறு எழுதுவது வது மிகையாகும். இது சென்னை சர்வகலாசாலையாரால் வித்துவான் பரீகைக்குப் பாடமாக வைக்கப்பெற்றுள்ளது. அவர்கள் திறத்து மிக்க நன்றியறிவுடையேன்.

சென்னை-5
26-5-1956 }

க. சுப்பிரமணியன்.

நூலாசிரியர் வரலாறு

இந்நூலாசிரியராக கந்தசாமிப் புலவருடைய ஊர் திருப்புவணமே; இது “கனியினைப் பிழிந்து செந்தன் கண்டென வாப்ப னூர்நம், பனி மதி மிலைந்த நாதன் பன்னரும் புராணத் தன்னைப், புனிதன்மெய்க் கந்த சாமிக் கவிஞன்பூ வணத்தான் பார்மேல், இனிதெனப் புலவர் கூற வின் றமிழ்ப் புணர்த்தி னானே” (திருவாப்பனூர்ப் புராணம், பாயிரம் 3) என்பதனாலும், திருப்புவணம், கந்தசாமிப் புலவரென்ற வழக்கத்தாலும் விளங்குகின்றது. திருப்புவணத்திலிருந்த ஓர் உருத்திரகணிகையின் புத்திரராக இவர் கூறப்படுவர்; இது, “திருவாலவாயர்” (50-ஆம் பக்கம்) என்னும் இந்நூற்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளில், ‘பொன்னையாள் பெற்றெடுத்த புத்திரனேர் கந்தசாமி’ எனக் கூறப்பட்டிருத்தலாலும், பொன்னையானை, ‘எம், பொன்னையாள்’ (52 - 3 - ஆம் கண்ணி) என இவ்வுலாவில் இவரே பாடியிருத்தலாலும், கர்ணபரம்பரைக்கேள்விகளாலும் விளங்குகின்றது. இவ்வுலாவில் ‘மன்போசன் முத்து வடுகநா தேந்திரனருள், பொன்போலு மாடைபுனைந்தருளி’ (46) என்பதனால், இவர் சிவகங்கை அரசராக இருந்த முத்து வடுகநாததுரையவர்களின் காலத்தவராக எண்ணப்படுகிறார். அக்காலம் சற்றேறக்குறைய * 150 வருடங்களுக்கு முற்பட்டிருக்கலாமென்று தெரிகின்றது. திருப்புவணப்புராணம், பாயிரம், 3-ஆம் செய்யுளின் கூறப்பட்டிருக்குங்காலம் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 300 வருடங்களுக்கு முந்தியதாகின்றமையாலும் ௭௮ புராண ஏட்டுப் பிரதிகளில் அந்நூல் இவர் செய்ததாக எழுதப்படாமையாலும் செய்யுட்களின் நடை வேறுபாட்டினாலும் அந்தக் காலத்தை இவருடைய காலமாகச் சொல்லக்கூடவில்லை. இவ்வுலாவும் திருவாப்பனூர்ப்புராணமும் இவரியற்றியநூல்களென்று சிறப்புப்பாயிரங்களால் நிச்சயமாகத் தெரிகின்றன. புட்பவணநாதர்வண்ணமும், திருப்புவண ஸ்தலவகுப்பு தீர்த்தவகுப்பு மூர்த்திவகுப்பு என்பவைகளும், திருப்புனவாயிற் புராணமும் இவரால் செய்யப்பட்டனவென்று சொல்லுகின்றனர். இவரியற்றிய செய்யுட்களை ஆழ்ந்துபார்க்கையில் தேவாரமுதலியவற்றிலும் சைவ புராணங்களிலும் பழைய செய்யுட்கள் முதலியவற்றிலும் இவர் ஒழுங்கான பயிற்சியுள்ளவரென்றும், தமிழ்ப்பாஷையில் மிக்க அன்புடையவரென்றும், சிவபக்தி அடியார்பக்தி வாய்ந்தவரென்றும் தெரியவரும். மேலேகாட்டிய, “கனியினைப் பிழிந்து” என்னுஞ்செய்யுளால், இவருடையவாக்கு அக்காலத்திலேயே இன்னவண்ணம் மதிக்கப்பெற்றுவந்ததென்பது விளங்குதலின், அதன் அருமையைப்பற்றி ஈண்டு எழுதுவது மிகையாகும்.

வெண்பா

புவணத்தெம் புண்ணியன்முன் பொன்னையா ளுக்காக்கொள்
தூவணத்த பொன்மேனிச் சுந்தரன்மேற்—பாவணத்த
கந்தசா மிப்பேர்க் கவிஞனன்பிற் செய்யிந்நூற்
கெந்தநூ லாகு மினை.

* முத்துவடுகநாததுரையவர்களின் காலத்தை விளங்கத்தெரிந்து கொள்ளுதற்குத் தக்க சாதனம் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

திருப்பூவண நா தருலா

காப்பு

சேவையுலாக் கொண்ட திருப்பூ வணர்மேல்வெண்
பாவையுலாம் பூவையுலாப் பாடவே - கோவைச்
சிரத்தந்தத் தந்திவண்ணன் செம்மலென வந்த
கரத்தந்தத் தந்திவண்ணன் காப்பு.

நூல்

- பொன்பூத்த வந்திப் பொலந்தா மரையாற்கும்
மன்பூத்த கஞ்ச மறையவற்கும் - மின்பூத்த 1
இந்திரற்குந் தேவர்க்கு மியாவர்க்கு மாதவர்க்கும்
சந்திரற்குஞ் சூரியர்க்குந் தம்பிரான் - அந்தமிலாப் 2
பல்கோடி யண்டம் படைப்போன் பரிப்போனப்
பல்கோடி யண்டம் பரந்தழிப்போன் - பல்கோடி 3
நாரணரு நான்முகரு நாளற் றழியினுந்தன்
காரண நேத்திரத்தாற் கண்டிருப்போன் - ஆரணஞ்சொல் 4
எல்லாப் பொருளு மிதுபொருளென் றோர்பொருண்மேல்
இல்லாப் பொருளு மியானென்போன் - எல்லாநீ 5

(காப்பு) சேவை - இடபத்தை. வெண்பாவை - ஸரஸ்வதீதேவி.
உலாம் - உலாவும். பூவை - திருப்பூவணம். சிரம் தந்தத்துக் கோவை
அந்திவண்ணன்; சிரம் தந்தம் ஆகிய இவற்றைக்கோத்த மாலைய
யுடைய அந்திவண்ணன்; பரமசிவன். தந்தம் - பன்றிக்கொம்பு. கரத்து
அந்தம் தந்தி - துதிக்கையால் அழகுபெற்ற விநாயகக்கடவுள்; வன் நல்
காப்பு - வளவிய நல்ல காப்பாவர்.

1. உந்தித்தாமரையான் - திருமால்.
2. தம்பிரான் - தலைவன். 3. பரிப்போன் - காப்பவர்.
4. சூரியன் சந்திரன் அக்கினியென்னும் முச்சுடர்களுக்கும் இறை
வன் திருவிழிகள் காரணமாக இருத்தல்பற்றி, 'காரணநேத்திரம்'
என்றார்.
5. மேல் - தமக்குமேல்.

தலவிசேடம்

என்னனை யாரிடத்தி லென்றுமிரான் மின்னனையாம்	
என்னனை யாரிடத்தி லேயிருப்போன் - முன்னர்	6
இமகிரிக் கெய்திமணந் தெம்பெரு மாட்டி	
உமைதழுவச் சின்னா ளுறைந்து - சிமையக்	7
கயிலைமலைக் கெய்தியங்குக் காமுற் றுறைநாள்	
குயிலை மலைக்கரசன் கொம்பைப் - பயில்வொரீஇ	8
ஈசன் வெகுளவுமை யேதென்ன நீதக்கன்	
நாசமகம் பார்க்க நடந்தநாட் - பேசியவெம்	9
வார்த்தை யவமதித்தாய் மாதே யறிந்துசெயும்	
ஆர்த்தகொடும் பாவமீ தாகையால் - தீர்த்தலரி	10
தெற்குரியை யல்லேநீ யேகுழியே கென்னவுமை	
தற்குரிய நாதனிரு தாடுதிப்ப - நற்கருணை	11
வள்ள றிருவாய் மலர்ந்தருளிப் பாண்டிநாட்	
டுள்ளதுகர் புவணமென் றோர்தலமுண் - டொள்ளிழையே	12
அத்தலத்தி லல்லா லறிந்து செயும்பாவம்	
எத்தலத்துந் தீராதங் கேகென்னக் - கைத்தலத்தால்	13
ஈசனைப் போற்றி யெழுந்தருளித் தென்றிசையில்	
வாசமலி புட்ப வனத்தெய்தித் - தேசுவளர்	14
செம்பொற் றருவொன்று செங்கையால் வைத்துவளர்த்	
தம்பொற் றருவி னடிநீழற் - கொம்பர்	15

6. என்ன நையார். மின்னனையாம் என் அன்னையார் ; மின்னனை யாரென்பது இத்தலத்தில் அம்பிகையின் திருநாமம். இங்கே ஸ்வாமியின் திருக்கோயில் அம்பிகையின் திருக்கோயிலுக்கு இடப்பக்கத்தேயுள்ள தென்பது அறிதற்பாலது.

7. இமகிரி - இமயமலை.

8. குயிலை - குயில்மொழிபோன்ற மொழியையுடைய உமாதேவி யாரை. பயில்வு ஓரீஇ - சேர்ந்து பழகுதலினின்றும் நீங்கி.

9. ஏது என்ன - வெகுளுதற்குக் காரணம் யாதென்று வினாவ. தக்கனுடைய மகம். நீ நடந்த நாளில்.

9 - 10. வார்த்தை - செல்லவேண்டாமென்றது. ஆர்த்த - நிரப்பிய. அறிந்துசெயும் பாவம் - ஞானகிருதம் (13). தீர்த்தல் அரிது.

11. எற்கு - எனக்கு. தற்கு - தனக்கு.

13. என்ன - என்றுகட்டளையிட. 14. புட்பவனம் - திருப்புவணம்.

15. செம்பொற்றரு - பாரிசாதம். கொம்பர் - உமாதேவியார்.

தெருளார் பெருந்தவமுன் செய்ய வெளிப்பட்ட டருளே திருமேனி யானோன் - பிரியா	16
ஒருபதம் வேண்டிமணி யோடைகண்ட வெய்யோற் கிருபதங் காட்டியரு ளீந்தோன் - பெரியசத	17
பத்திர வேதனைமுன் பற்றி வருஞ்சாபம் அத்திர மாக வருள்செய்தோன் - மெத்தத்	18
தருக்குதிரு ணசனனார் தம்மருக்க ராக அரக்க வருவொழித்த வம்மான் - புரக்கும்	19
உருமே னிவந்தமா யோனைத் தவஞ்செய் திருமேனி தீண்டவருள் செய்தோன் - கருமேனி	20
மாமுகவ ரர்ச்சிக்க வானோர்க்கு மேனோர்க்கும் தாமுதன்மை யாகுந் தலையளித்தோன் - காமர்	21

16. தெருள் - தெளிவு.

17. ஒருபதம் - துர்வாஸமுனிவருடைய சாபத்தால் நீங்கிய தன் பதவியை. மணியோடை - மணிகர்ணிகாதீர்த்தம். வெய்யோன் - சூரியன். இருபதம் - இரண்டுதிருவடிகளை; ஒருபதம் வேண்டியவனுக்கு இருபதங்கொடுத்தருளினரென்பது மற்றொருபொருள்.

17 - 8. சதபத்திரம் - தாமரைமலர்; நூறு இதழையுடையது. சாபம் - பிரமதேவர் தம் சந்நிதியில் ஊர்வசியை விரும்பினமையால், 'இனி நீ நம்முன்னர் நிறற்றகு உரியையல்ல' எனச் சிவபெருமான் அவருக்குக் கொடுத்தருளியசாபம். அத்திரமாக - நிலையில்லாததாக; சாபம் அத்திரமாக - வில்லானது அஸ்திரமாகவென்பது மற்றொரு பொருள்.

19. திருணசனனார் - புல்லு உணவாகவுடையவர்; இவர் ஒரு முனிவர். அருக்கராகம் - சூரியன்போன்ற செம்மைநிறம். கௌதமிநதிக் கரையிலுள்ள திருணசனரென்னும் பிராமணரொருவர் ஸ்தலயாத்திரை செய்பவராகி இத்தலம்வந்து அம்பிகையைமட்டும் தரிசித்து ஸ்வாமியைத் தரிசியாமற் சென்ற பாவத்தால், ராகுஸ வடிவம்பெற்றுத் துன்புற்று நாரதமுனிவருடைய கட்டளையின்படி இத்தலத்துள்ள பிரமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அவ்வுருவம் நீங்கப்பெற்று விதிப்படி தரிசித்து முத்தி பெற்றனர்.

20. உரு மேல் நிவந்த - உருவம் மேலே உயரப்பெற்ற; உலகளந்த நிலையைக் கூறியபடி. திரு மேனிதீண்ட - திருமுகள்மேனியைத் தீண்டும் படி. வாலகில்லியமுனிவர்களை அவமதித்த குற்றத்தால் திருமாலைப் பிரிந்த திருமுகளார் இங்கேவந்து தவஞ்செய்து அப்பால் திருமாலால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றனர்.

21. மாமுகவர் - யானைமுகத்தையுடைய விநாயக்கடவுள்; இவருடைய திருநாமம் மணிமந்திரவிநாயகரென்பது.

செழுந்தமிழ் மாமுனிவன் றெண்கடனீ ரெல்லாம்	
உழுந்தமிழ்நீ ராக்க வுவந்தோன் - தொழுந்தருமன்	22
காளிசுச் சோதிகன்மார்க் கண்டன் வசித்தனிந்த்ரன்	
வாளிமக ரன்பூசை வாஞ்சித்தோன் - தோளில்	23
தழைக்கும் படிகொணள சக்ரவர்த்தி முன்பட்	
டுழைக்குங் கலிதீர்த் துவந்தோன் - மழைக்குள்	24
ஒருநாட் பகுந்துண்ட வுப்பிலாக் கீரைக்	
கருமாப் பதவி யளித்தோன் - விரிநீர்ச்செம்	25
போதத் திருவுருவாம் பொன்னனை யாட்கிரத	
வாதத் திருவுருவா வந்துதித்தோன் - கோதிலறப்	26
பைங்கூழ் வளர்த்த பசும்பாதி செங்கையான்	
மங்கா தமைக்க வளர்ந்ததருத் - துங்கமார்	27
ஒருகத்தி லேதருவா யோருகத்தில் வில்லுவமாய்	
ஒருகத்தில் வன்னியா யோருகத்திற் - சீருற்ற	28

22. இத்தலத்துள்ள மணிகர்ணிகா தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்த விசேடத்தால், அகத்தியமுனிவர் கடனீரையுண்டருளினர். (திருப்பூ வணப். சூரியன்பூ. 61). தருமன் - தருமஞ்செய்தோன் பிராமணன்.

23. சுச்சோதிகன் - கோதாவரிநதிக்கரைக் கண்ணதாகிய போகவதி நகரத்தரசனான தேவவன்மாவென்னும் அரசன் புத்திரன். இவன் நாரதமுனிவர் கட்டளைப்படி இத்தலம் வந்து ஸ்வாமிதரிசனம் பண்ணி மணிகர்ணிகையில் திலதருப்பணதிகளைச்செய்து பிதிரர்களை முத்தியடை வித்தான். வாள் - ஒளி. இமகரன் - பனியை உண்டுபண்ணுபவன்; சந்திரன். காளிமுதலியார் இத்தலத்திற்பூசித்தோர்.

23 - 4. படி - பூமி; தோளிற்படியைத்தாங்கிய நளன். கலி - கலிபுருடனாலாகிய துன்பத்தை; "வெம்மைக் கலிதீர்த்த மேன ணன் றந்த, செம்மைப் பதக்கமுரஞ் சேர்வித்து" என்பர்பின்; 54.

25. இத்தலத்தில் உடலைவெறுத்து உப்பில்லாத இலைக்கறியை மாத்திரமுண்டு சிவயோகஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஓர் அந்தணன் ஒரு நாளிரவிற்பெருமழை பெய்யுங்காலத்தில் மிக்கபசியோடுவந்த ஒரு பிராமணனுக்குத் தனக்குப் பாகஞ்செய்துவைத்திருந்த இலைக்கறியை அளித்து அவனையுண்பித்து அப்புண்ணியத்தால் வீடுபேற்றை யடைந் தான் (திருப்பூவணப். உமைவரு. 25 - 33)

26. போதத்திருவுரு - ஞானவடிவம். இரத வாதம் - ரஸவாதம். திருப்பூவணநாதர் பொன்னையாளென்னும் உருத்திர கணிகைக்கு இரும்பு முதலியவற்றைப் பொன்னுக்கித் திருவுருவங்கொண்டருளிய வரலாறு, திருவிளையாடல் இரதவாதஞ்செய்த படலத்தாலும், இந்நூல் 375-ஆம் கண்ணி முதலியவற்றாலும் அறியலாகும்.

26 - 9. அறப்பைங்கூழ் - முப்பத்திரண்டு தருமங்களாகிய செவ்விய பயிர்கள். பசும்பாதி - உமாதேவியார். உமாதேவியார் முப்பத்திரண்டு

பாரிற் கடவுட் பலாவாய்த் தழைக்கவதன்
வேறிற் கிளைத்தமுதல் விண்ணவர்கோன் - நேரா 29

அடிமடக்கு

மதித்த கயிலை வரையா னடக்க
மதித்த கயிலை வரையான் - துதித்தார்க்கு 30
வாய்த்திடத்தா னீபவனத்தினு னான்மறைசொல்
வாய்த்திடத்தா னீப வனத்தினுன் - சாத்தியகை 31
நந்த னிறைவிருத்த னாகத்தான் வீற்றிருந்தா
னந்த னிறைவிருத்த னாகத்தான் - முந்தரங்க 32
ஊரவரம் பெற்றமா யூரத்தான் கண்டோன்மீ
தூரவரம் பெற்றமா யூரத்தான் - தேரிற் 33

தருமங்களையும் வளர்த்தருளினமையின், 'கோதிலறப் பைங்கூழ் வளர்த்த பசும்பாதி' என்றார்; இதனைக் காஞ்சிப்புராணம், முதற் காண்டம், தழுவக்குழைந்த படலம், 137-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றாலும், ஷே புராணம், 2-ஆம் காண்டம், கழுவாய்ப்படலம், 238-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றுலுமுணர்க. தருவென்னும் எழுவாய், 'தழைக்க' (29) என்பதைக்கொள்ளும். பயிரைவளர்த்தோர் தருவையும் வளர்த்தற்குரிய ரென்றபடி. முதல் - முதற்பொருள். உமாதேவியாருடைய திருக்கரத் தால் வைக்கப்பெற்ற விருகையும் கிருதயுகமுதலிய நான்கிலும் முறையே பாரிசாதம், வில்லுவம், வன்னி, பலாவாக ஆயிற்றென்பதை, "முதுசுவை தருமா ரமுதவிந் துவிற்றுன் முளைத்திடுஞ் சுரர்தருவொன்று, துதிபெறு கிரேதா யுகமது முன்னுச் சொற்றகு நான்குகந்தொறுமிப், பதிதனிற் பாரி சாதமா லூரம் பன்னரு முயர்புகழ் வன்னி, திதமுறு செம்பொற் சுளைக்குடக் கணிசேர் தீம்பலா வாகியே திகழும்" (திருப்புவணப். சிதம்பரவுப. 12) என்பதனாலுமுணர்க.

29 - 30. நேரா - உடன்படாத. மதித்தகை இல் யான் ஐவரை அடக்க மதித்த - புத்திசுர்மையில்லாத யான் ஐம்பொறிகளாகிய துஷ்டரை அடக்கும்படி திருவுளம்பற்றின.

31. வாய்த்திடத் தான் ஈ பவனத்தினுன் - வாய்த்திடும்படி தான் ஈயும் பவனத்தினுன்; பவனம் - தேவருலகம். நான்மறை சொல் வாய்த் திடத்தான் - நான்குவேதங்களையும் சொல்லும் வாய்வன்மையை யுடையவர். நீபவனம் - கடம்பவனம்; மதுரை.

31 - 2. கைசாத்திய நந்தன் இறை விருத்தனாக - கையில் சங்கத்தை யணிந்த திருமால் பிரமதேவருடைய விரோதியாக; விருத்தம் : வட மொழி. இறை - பிரமதேவர். வீற்றிருத்தல் - கவலையின்றியிருத்தல். நந்தல்திறை - பெருகுதல் நிறைந்த. விருத்த நாகம் - விருத்தாசலம்; பழமலை.

32 - 3. முந்து அரங்க ஊரவர் அம் பெற்றமாய் ஊரத் தான் கண் டோன் - முன்பு திருவரங்கத்தையுடையவராகிய திருமால், அழகிய இடப் பாய்வரும்வண்ணம் தாம் செய்தருளியவர். மீது ஊர வரம்பெற்ற மாயூரத்

படங்கொண்ட வல்குற் பராபரையின் னம்மை	
இடங்கொண் டுறைபூவ ணேசன் - நடங்கொண்டு	34
சேவிக்குந் தெய்வத் திருப்பங் குனித்திருநாள்	
மேவப் பெருமகிழ்ச்சி மீ தூரக் - காவற்	35
குருமணிவெள் ளேற்றுக் கொடியேற்றி வீதித்	
திருவுலாப் போதுந் தினத்துள் - ஒருநாள்	36
சகங்காட்டுங் கங்கு றணிய வருணன்	
முகங்காட்டச் சங்க முழங்கச் - சுகங்காட்டும்	37
பொன்மலை வல்லியுடன் பூண்ட திருத்துயினீத்	
தென்மலை வில்லி யெழுந்தருளி - நன்மைப்	38
பருவயிர மாணிக்கப் பல்லக்கின் மீது	
திருவனந்தற் றெய்வவுலாச் சென்று - பெரிதிருந்து	39
தேறத் தகும்பெரிய திவ்யா கமப்படியே	
கூறத் தகும்பூசை கொண்டதற்பின் - மாறற்ற	40
நீணித் திலத்தரள நீல ப்ரவாளவச்ர	
மாணிக்கச் சித்ரரத்ன மண்டபத்திற் - பேணிக்கொள்	41
தங்காத னாயகியுந் தாழு மெழுந்தருளிச்	
சிங்கா தனத்தவிசிற் சென்றிருந்து - நங்கூடல்	42

தான் - தன்னை அடைந்தோர் மேலாகும்படி விசேடம்பெற்ற திருமயிலாடு
துறையென்னும் ஸ்தலத்தை யுடையவர்.

34. மின்னம்மை - அம்பிகையின் திருநாமம். நடங்கொள்ளல்
சேவிப்போருடைய தொழில்.

35. பங்குனியுத்தரத்தில் தீர்த்தம்.

35 - 6. காவல் - காத்தல் ; வெள்ளேறு - இடபம் ; திருமாலாகிய
வெள்ளேறு. ஒருநாள் - ஒன்பதாந்திருநாள்.

37. சுகங்காட்டும் கங்குல் - உலகில் தோன்றும் இருள். அருணன் -
சூரியன் ; அவனுடைய தேர்ப்பாகனுமாம்.

38. எல் மலை வில்லி - ஒளியையுடைய மேருமலையாகிய வில்லை
யுடையவர்.

39. திருவனந்தல் - விடியற்காலத்தில் நடைபெறும் தரிசன
விசேடம். தெய்வ உலா - அக்காலத்தில் ஸ்வாமி திருப்பள்ளியறையி
னின்றும் எழுந்தருளுதல்.

40. திவ்யம் - தெய்வத்தன்மை.

41. நித்திலத்தரளம் - இருபெயரொட்டு. ப்ரவாளம் - பவளம்.

42. 'தம்' : ஒருமயிற் பன்மை வந்தவழுவமைதி ; இதுபோன்ற
பிரயோகத்தை இந்நூலிற் பல இடத்துங்காணலாம். தவிசு - மெத்தை
முதலியன.

- ஊரிற்குண் டோதரற்கா லூட்டத் தனிபிரிந்து
பாரிற்செல் வையைப் பகீரதிப்பெண் - பேர்வுற்ற 43
- நீட்சிப் பிரிவொழிய நேடி மணப்பதெனக்
காட்சித் திருவபிடே கங்கொண்டு - மாட்சி 44
- அலங்கார மாக்கொளத ளாடை யிரண்டும்
விலங்காடை யென்ன விலக்கி - நலங்காணும் 45
- மன்போசன் முத்து வடுகநா தேந்தரனருள்
பொன்போலு மாடை புனைந்தருளித் - தன்போல் 46
- திகழ்ந்திடுங்க ணன்றித் திருமுடியுந் திங்கள்
புகுஞ்செல்வங் கண்டு பொருன்போல் - மிருங்கதிரீசும் 47
- செம்பருதி தானுமொக்கச் சேர்ந்து சுடர்வதென
அம்பொன் மணிமகுட மாங்கமைத்து - விம்ப 48
- நணிமகர மண்டலமா நன்முகத்திற் கேற்ப
மணிமகர குண்டலங்கள் வைத்துத் - திணிகொள் 49

திருச்சாந்தணிதல்

மணிகண்ட னென்னும்பேர் மற்றிதன லென்ன
அணிமணிக் கண்டிகண்டத் தார்த்துக் - கணிதிருச்சாந்த 50

42 - 3. கூடலாகிய ஊர் - மதுரை. வையை நதிப்பெண் - கங்கை ; வையையாகிய பகீரதிப்பெண்ணென்க. குண்டோதரனுக்குண்டாகிய பெருந்தாகத்தைத் தீர்த்ததற்பொருட்டு ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுள் கங்கையைத் தமது திருமுடியினின்றும் பூமியிற்பெருகச் செய்தாரென்பதும் அதுவே வையைநதியாயிற்றென்பதும் பழையவரலாறு (திருவிளை. அன்னக்குழியும்.)

45. அதன் ஆடை இரண்டு - புலித்தோலும் யானைத்தோலும். விலங்காடை - மிருகங்களின் தோலாகிய ஆடை ; விலகுதற்குரிய ஆடை.

46. மன் போசன் - புகழால் உலகில் நிலைபெற்ற போசராசன் போல் வானாகிய ; போசன் - வடக்கேயுள்ள தாராநகரத்தில் இற்றைக்கு 1200-வருடங்களுக்கு முன்னையிருந்து அரசுபுரிந்தவனும் பெருங்கொடையாளியும் ஸ்ரீ காளிதாஸன் முதலிய பண்டிதர்களை ஆதரித்து வடமொழியை வளர்த்தவனுமாகிய ஓரசசன் ; முத்துவடுகநாதேந்திரன் - முத்துவடுகநாத துரை ; இவர் சிவகங்கையிலிருந்த அரசர்களில் ஒருவர் ; மருத பாண்டியரென்னும்பிரபுவின் காலத்திற்கு முன்பிருந்தவர். 'தன்' என்றது சூரியனை.

47. முகக்கண்கள் - சந்திரனும் சூரியனுமென்பது அறியற்பாலது.

48. பருதி - சூரியன். விம்பம் - ஒளி.

49. நண் இமகரம் மண்டலமாம் - பொருந்திய சந்திரமண்டலத்தை ஒத்த.

50. மணிகண்டன் - நீலகண்டர் ; இரத்தினத்தையணிந்த கண்ட ரென்பது மற்றொருபொருள். கணித்தல் - மதித்தல். திருச்சாந்து, கிருஷ்ணகந்தமென்று வழங்கப்படும்.

தாகம் பவளா சலமென் றவிர்சடைவாழ்	
மேகம் படிந்த விதமென்ன - மோகம்	51
முதிர முதிர முழுதுடம்புந் தேவிக்	
கெதிரி லவனீந்த தென்ன - மதிநுதலெம்	52
பொன்னனை யாட்களித்த போதிரத வாதத்து	
மன்னுபுகை மேற்பரந்த வண்ணமென - மின்னுறவே	53
வெம்மைக் கலிதீர்த்த மேனா ணளன்றந்த	
செம்மைப் பதக்கமுரஞ் சேர்வித்துத் - தம்மைத்	54
திருவரைக்கோ மாட்டி தினந்தழுவுங் கைபோல்	
மரகதக்கே யூரம் வளைத்துப் - பருநன்	55
மணிக்கைவளை யென்ன வரும்பேர்க் கிசைய	
மணிக்கை வளைகரத்தில் வைத்துத் - துணைக்கமலப்	56
பூவிற் கருகுதிக்கும் பூங்கதிர் போ னுமெல்லாம்	
சேவிக்க ரத்தன்ச் சிலம்பணிந்து - மேவுற்ற	57
தம்பொற் சடைக்கிடக்குந் தண்கார்மின் னிட்டனைய	
செம்பொற் றிருவா சிகைசேர்த்தி - எம்பிரான்	58
மேன்மை வடிவமுடி மேற்பெண் டியானிக்கும்	
பான்மையெனக் கண்ணாடி பார்த்தருளி - நான்மறைநூல்	59
ஓர்ந்தமறை யோர்செ யுபசார மீரெட்டிற்	
சார்ந்ததிரு வாரா தனைகொண்டு - தேர்ந்தங்	60

51. “தம்பொற் சடைக்கிடக்குந் தண்கார்” என்பர் பின்னும் (58); “பிறையிட்ட திருச்சடையிற் பெயனான்கும் வரவிடுத்தான்” (திருவிளை. வருணன்விட்ட. 17) என்பதனானுமுணர்க.

52. முழுதுடம்பும் - உடம்புமுழுவதும். எதிரில்லவன் - சிவ பெருமான்.

50 - 53. திருச்சாந்து மின்னுறவென்க. இவ்வடிகளால் திருச்சாந் தணிதல் கூறப்பட்டது; “திருச்சாந் திலேபனமுஞ் செய்து” (தேவை யுலா, 84)

54. “நள சக்ரவர்த்தி முன்பட் டுழைக்குங் கலிதீர்த் துவந் தோல்” என்றார் முன்னும் (24); நளபதக்கமென வழங்கும் மூன்று பதக்கங்கள் இன்றும் இத்திருக் கோயிலில் உள்ளன.

55. கேயூரம் - வாகுவலயம்; தோள்வளை.

56. கைவளை - சிறுவளை. துணை - இரண்டு.

57. அருகு - சமீபம். சூரியன் இரத்தினச்சிலம்பிற்கு உவமம்.

58. சிவபெருமானுடைய சடையில் மேகம்கிடத்தல், இந்நூல் 51-ஆம் கண்ணியின் குறிப்பாலுணரலாகும்.

59. முடிமேற்பெண் - கங்கை. கண்ணாடிக்குக் கங்கை உவமம்.

60. உபசாரம் ஈரெட்டு - ஷோடசோபசாரம். “மாசிலுப சாரங்கண் மஞ்சனம் பூக்கந்தமணி, நேசவனந் தூபமொளி நீறதனிபின், தூசடைக்

கெழுதாச் சுருதி யெழுதுஞ் சுருதி செழுமாத் திருச்செவியுட் சேர்த்திக் - குழுமித்	61
தருமோசை தேவர் சயசய வென்ன வருமோசை மாமுனிவ ரோசை - இருவர்	62
நரம்போசை தெய்வநந்தி நம்பிரான் செங்கைப் பிரம்போசை யோடும் பிறங்க - விரும்போசைச்	63
சீர்மணிப்பொற் கோயிற் றிருப்பேர் சுமந்தருள வார்மணிப்பொற் றண்டின் மகிழ்ந்தேறி - நீர்மை	64
உணர்வரும்பஃ ரேவ ரொதுங்க வடியார் கணநெருங்கும் வாயில் கடந்து - மணநெருங்கும்	65
தென்ற னடந்தினிது சேவிப்பத் தென்பாண்டி இன்றமிழ்நா டுய்ய வெழுந்தருளிக் - கொன்றையளி	66
பாடுஞ் சடைக்கணிந்த பாகீ ரதிக் கேறி ஆடும் படிபறக்கு மன்னமென - மாடிர்ட்டு	67
நீடு கவரி நிரைதுள்ள மாமணித்தேர் ஊடு கவரி யுடனேறிச் - சூடியதன்	68
பிள்ளைமதி பார்க்கப் பெருமதிவந் தென்னநிலாக் கொள்ள வுயர்வெண் குடையோங்க - விள்ளும்	69

காய், ஆடைகுடைகவரி யாடலிசை வாச்சியங்கள், நீடுபதி னாரு நினை” (தனிப்பாடல்)

61. எழுதாச்சுருதி - வேதம். எழுதுஞ்சுருதி - தேவாரமுதலியவைகள்; “எழுதா மறையு மெழுது மறையும், வழுவாது கேட்டு மகிழ்ந்து” (திருவிடை. 197)

62. இருவர் - தும்புருநாரதர்; “எள்ளி லிருவ ரியாழ்முரல” (107)

63. விரும்பப்படும் ஓசையையுடைய.

64. திருப்பேர் - சிவகைங்கரியஞ் செய்பவர். தண்டு - திருவாடு தண்டு; ‘திருவாடு தண்டினு மேற்செல்ல’ என்பர் பின்னும்; 89.

65. பஃரேவர் - பல தேவர்.

67. பாகீரதி - கங்கை. மாடு இரட்டும் - பக்கத்தில் மாறி அசையும்.

67 - 8. சாமரைக்கு அன்னம் உவமை; அன்னப்பறவை ஆகாயங்க்கையை விரும்பும்.

68 - 9. “பிள்ளை மதியினைமுன் பெற்றெடுத்த தாய்மதிபோல், வெள்ளை மதிக்கவிகை மேனிமுற்ற” (திருவெங்கை. 94); “எரியவிர்ந்தனைய துவர்மணிச் சடிலத் தெறிதிரைக் கங்கையு டலைந்து, பருவருங்கேண்மைச் சிறுபிறைக் கிரங்கிப் பற்றித்த னிருக்கையிற் கொடுபோய்த், தெருமராதளிப்பான் முழுமதி யணுகிச் செவ்விபார்த் துறைவது மானும், விரிகதிர்த்தாளத் தொங்கல்குழ் வட்ட வெண்குடை மீமிசை நிழற்ற” (காஞ்சிப். தல விசேட. 3)

கொடைக்கடவு ணல்லான் குழாம்புக்கு விண்ணின் விடைக்கொடிநின் றுங்கு விளங்கச் - சுடர்க்கடவுள்	70
பன்னிருவ ரல்லர்மதி பார்த்திடினே யொன்றன்றால் உன்னி னநேக றுளரென்ன - மின்னுததிர்க்	71
கோலநிறை ரத்னக் குடையும் பருமுத்தின் சீல மணிக்குடையுஞ் சேணிமுற்ற - மேலை	72
வினைப்பகையார் வம்மின் வினைக்குரியார் போமின் எனப்பீலி யாடி யிலங்கப் - பனைக்கைமுகன்	73
மூடிகத் தேரேறி முன்னடப்பச் சேய்கலவ நாடகத்தே ரேறி நடந்தருள - ஊடணையும்	74
அன்னத்தே ரேறி யயன்மா றிருக்கருட வன்னத்தே ரேறி மருங்குவரப் - பொன்னொத்த	75
ஆதித்த ராறிருவ ராறிரண் டேழ்புரவிச் சோதிப்பொற் றேரேறிச் சூழ்போதக் - கோதற்ற	76
சீதக் கதிர்முத்தின் றேர்மீதிற் புட்பகத்தேர் மீதிற் பெருந்தோழன் மேவிவரத் - தீதற்று	77
வந்தணையும் வெள்ளை மதவயி ராவதத்தேர் இந்திர னேறி யினிதெய்தச் - செந்தழலோன்	78

70. கொடைக் கடவுள் நல் ஆன்குழாம்-கொடுத்தலையுடைய காம தேனுவின் சாதியாகிய தெய்வப்பசுவின் கூட்டத்தில். புக்கு ஆங்கு நின்று விளங்க.

71. மதியும் பலவுண்டு. 72. சீலம் - நல்ல இலக்கணம்.

73. பீலி - மயிலிறகாற்செய்த சிற்றலவட்டம்; “கடைந்துபெய் மணிக்கைச் செம்பொற் காசறு தகட்டிற் சூழ்ந்து, மிடைந்துபெய் மணிக் கட் பீலி மின்னுசாந் தாற்றி” (சீவக. 839). பனைக்கைமுகன் - விநாயகக் கடவுள்.

74. மூடிகத் தேர் - பெருச்சாளியாகிய வாகனம்; தேரென்பது ஊர்திகளின் பொதுப்பெயராகவும் வழங்கும்; “அன்னத்தே ரேறி யயன் வலப்பாற் கைபோத” என்பது ஆதியுலா. சேய் - முருகக்கடவுள். கலவம் - கலாவம்; மயிலின் றேகை; கலவநாடகத்தேர் - மயிலாகிய ஊர்தி.

75. “அன்னத் தேரின னயன்வலப் பாங்கரு மராவலி கவர்சேன, வன்னத் தேரினன் மாலிடப் பாங்கரு மலர்க்கரங் குவித்தேத்த” (திருவிளை. 5 : 113)

76. ஆறிரண்டு தேரென்க.

77. சீதக்கதிர் - சந்திரன். முத்தின்தேர் - முத்துவிமானம். புட்பகத்தேர் - புட்பகவிமானம். பெருந் தோழன் - குபேரன்.

நீதி மறலி நிருதிவரு ணன்பவனன்	
ஆதியீ சான னடலூர்தி - மீதுவரக்	79
கூறும் பதினொருவர் கூறருஞ்சாத் தன்வடுகன்	
ஏறும்பன் ஞாளி யினிற்போத - மாறின்றி	80
ஏழ்முனிவ ரெண்ம ரிருவ ரொருதனித்தம்	
தாழ்வில் விமானந் தமிழ்செல்லச் - சூழியக்கர்	81
கந்தருவர் சித்தர் கருடர் சுரருரகர்	
வெந்திறற் கின்னரர்சே வித்துவரத் - தந்தைதாய்	82
வேணு புரக்கோலம் வீழி மிழலையிடைப்	
பேணும் வகைபார்த்த பிள்ளையும் - பூணுமருள்	83
மெய்யாக் கயிலைமலை வீற்றிருந்த தன்கோலம்	
ஐயாற்றிற் கண்டருளென் னப்பனும் - எய்யாமல்	84
ஆடிச் சிவக்கு மடியைத்தென் னாரூறிற்	
பாடிச் சிவப்பேற்றும் பாவலனும் - கூடற்குள்	85
ஆசில் வழுதி யரசற்குச் சம்புவால்	
வாசி வரவழைத்த மந்திரியும் - வீசுதிரை	86
சேர்க்குங் கடற்புவிக்குட் டெய்வச் சிவலோகம்	
பார்க்க வரவழைத்த பார்த்திவனும் - நீர்க்குடிலப்	87

79. பவனன் - வாயுதேவன். ஆதியாகிய ஈசானன்.

80. ஏறு - இடபம். உம்பல் - யானை. பதினொருருத்திரர் ஏறுகளிலும் ஐயனார் யானையிலும் வைரவக்கடவுள் ஞாலியினிம்தும் போத; ஞாளி - நாய்.

81. எண்மர் - அஷ்டவசுக்கள். இருவர் - மருத்துவர்.

82 - 3. தந்தைதாய் - சிவபெருமானும் உமாதேவிபாரும். வேணு புரம் - சிகாழி. பிள்ளை - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்; இவர் சிகாழியில் திருத்தோணி பிள்ளை துள்ள உமாமகேசத் திருக்கோலத்தைத் திருவீழி மிழலையில் தரிசித்தனர். இதனை, “மைம்மருபுங்குழல்” என்னும் தேவாரத்தாலும் “சண்பைத் திருமறையோர்க ளெல்லாம்” (திருஞான. 552) என்னும் பெரியபுராணத்திருவிருத்த முதலியவற்றாலுமுணர்க.

84. அப்பன் - திருநாவுக்கரசுநாயனார். எய்யாமல் - இளையாமல்.

85. அடியைச் சிவப்பேற்றியது - பரவையாருடைய திருமணக்கு இறைவனைத் தூதுபோகும்படி செய்தது. பாவலன் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

86. சம்பு - பரமசிவன், நரி. வாசி - குதிரை. மந்திரி - மாணிக்க வாசகர்.

87. பார்த்திவன் - வரகுணபாண்டியர். குடிலம் - சடை. சிவலோகம் வருவித்ததை, திருவிளையாடலில் வரகுணனுக்குச் சிவலோகங் காட்டிய பதலத்தாலுணர்க.

- பொன்முடிக்கு ளன்றிப் புனையாத் திருக்கொன்றை
தன்முடிக்குள் வாங்கித் தரிப்போனும் - நன்மை 88
- ஒருவாத தத்தமணி யூர்தியினுஞ் சேமத்
திருவாடு தண்டினுமேற் செல்லப் - பிரியாத 89
- எப்பற்றுந் தீர்நாற்பத் தெண்ணு யிரவரெனும்
ஒப்பற்ற வேடத் துயர்ந்தோரும் - மெய்ப்புற்ற 90
- சுந்தரன் பாடுதிருத் தொண்டத் தொகைக்குளொன்பான்
வந்த திருக்கூட்ட மாதவரும் - சந்ததமும் 91
- நாவகத்து மார்பகத்து நற்றிருமுன் னூல்கிடக்கும்
பாவகத்த ராம்வேத பாரகரும் - புவணவன் 92
- தெய்வத் திருமேனி தீண்டத் தவம்பெற்ற
சைவப் பெருமறையோர் தங்கினையும் - உய்விப்போன் 93
- கண்ணகன் கோயிற் கயிங்கரியஞ் செய்வோரும்
பண்ணமர்பாட் டோதும் பரிசனமும் - எண்ணிறந்த 94
- தீர்க்கத் தபோதனருஞ் சேவிப்போ ருஞ்சைவ
மார்க்கப் பதினெண் மடத்தாரும் - ஏற்கநிறை 95

88. தரிப்போன் - தண்டசர்; “அங்கரவத் திருவடிக்காட் பிழைப்பத் தந்தை யந்தணனை யறவெறிந்தார்க் கருளப்போதே, கொங்கரவச் சடைக்கொன்றை கொடுத்தார் போலுங் குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்தனாரே” (தே.)

90. நாற்பத்தெண்ணுயிரவர் - நாற்பத்தெண்ணுயிரமுனிவர்; இது குழுஉப் பெயர்; “எண்ணு மொருநாற்பத் தெண்ணு யிரவரெனும், புண்ணிய வேடப் புனிதரும்” என்பது ஏகாம்பரநாதருலா, 96. மெய்ப்பு - புகழ்ப்படுதல்.

91. ஒன்பான் கூட்ட மாதவர் - தில்லைவாழ்ந்தணர், பொய்யடிமை யில்லாதபுலவர், பத்தராய்ப் பணிவார், பரமனையே பாடுவார், சித்தத் தைச் சிவன்பாலே வைத்தார், திருவாரூர்ப்பிறந்தார், முப்பொழுதும் திருமேனிதீண்டுவார், முழுநிற்பூசிய முனிவர், அப்பாலும் அடிச் சார்ந்தார்.

92. முன்னூல் (=முந்நூல்) - பழைய நூலாகிய வேதம்; முப்புரி யாகிய பூணூல். பாவகம் - தியானம். பாரகர் - கரைகண்டவர்; வைதிகப்பிராமணர்.

93. ஆதிசைவப்பிராமணர். உய்விப்போன் - சிவபெருமானுடைய.

94. பண் அமர் பாட்டு - தேவாரம். ஒதும் பரிசனம் - ஒதுவார்கள்.

95. தீர்க்கத்தபோதனரில், எதுகைபற்றி வல்லொற்று மிக்கது. பதினெண்மடத்தார் - சிவாகமபத்ததிகள் பதினெட்டையும் இயற்றிய ஆசாரியர்கள் பதினெண்மர்களுடைய பரம்பரையினர். அப்பதினெண்மர்களாவார்: துர்வாஸிவர், பைங்களசிவர், உக்கிர ஜ்யோதி, ஸ்ரீகண்டர், விஷ்ணு கண்டர், ஸுபோதர், வித்தியா கண்டர், இராமகண்டர்,

அண்டர் பணியு மழகிய நாயகர்முன்	
மண்டபஞ்ச பாபதி மண்டபமும் - கண்டருளிச்	96
சித்தங் களிகூர் திருக்கண்ண ராசேந்தர்	
உத்துங்க னுங்குலத்தி லுள்ளோரும் - அத்தர்	97
கமைக்குங் கொடிக்கம்ப மண்டபமு மம்பொன்	
இமைக்கத் திருமுன் னியற்றி - உமைக்கு	98
முரசதிர் கோயின் முதற்பிர காரத்	
திருமதிலு மண்டபமுஞ் செய்வித் - தொருதன்	99
வரிசைப்பேர் கொள்பு வணலிங்க மென்னும்	
உரிமைப்பே ரான்சுற்றத் தோரும் - பெரியமணி	100
கன்னிகைத் தீர்த்தக் கரைமதிலு மண்டபமும்	
மன்னுபுடை சுற்றுமாள் வாரியுடன் - முன்னிமுடித்	101

ஞானசிவர், ஞானசங்கரர், ஸோமசம்பு, பிரஹ்மசம்பு, அகோரசிவர், வருணசிவர், திரிலோசன சிவர், பிரஸாதசிவர், இராமநாதசிவர், ஈசான சிவரென்பவர்கள்; “பதினெண் மடத்திற் பயிலு - முதலிகளும்” என்பது திருவாணைக்காவுலா; “வெண்ணீற்று, வண்டற் பதினெண் மடத்தாரும்” என்பது திருக்காளத்திநாதருலா, 194.

96. அழகிய நாயகர்-பொன்னையார் செம்பொன்னால் இயற்று வித்த மூர்த்தி; “பணிபவ ளும்கு கண்டே பரவுமெம் பெருமா னுக்கிங், கணிபொலிவடிவ மச்சோ வழகிய வாவென் றன்பி, னிணையிலா வருங்க போலத் திருகையான் மாறியள்ளித், தணிவற முத்த முண்டாள் சம்புவி னருளை வாழ்த்தி”, “மணமலி பெருமாற்கச்சோ வழகிய தெனலான் மண்மீ, தணி திருநாம நின்ற தழகிய பெருமா னென்றே, யுணர்வுளா னுஞ்ஞ் சித்தர் சித்தரென் றெழியாளாகி, யிணையிலா வடிவத் தோடு மேகினுள் சிவலோ கத்து” (திருவாலவாய். 45 : 15, 17); “மழவிடை யுடையான் மேனி வனப்பினை நோக்கி யச்சோ, அழகிய பிரானே வென்னு வள்ளிமுத தங்கொண் டன்பிற், பழகிய பரனை யானுப் பரிவினாற் பதிட்டை செய்து, விழவுதேர் நடத்திச் சின்னாள் கழிந்தபின் வீடு பெற்றாள்” திருவிளை. 36 : 29.

97. திருக்கண்ண ராசேந்தர் உத்துங்கன் - திருக்கண்ணதேவர்; இவர் சிவகங்கை அரசர்களுடைய உறவினர். இவருடைய பரம்பரையோர் இக்காலத்துத் திருப்புவணத்தைச்சார்ந்த பிரமணூரிலிருக்கின்றனர்; உத்துங்கன் - உயர்ந்தவன்.

99-100. தன் வரிசைப்பேர் - புவணலிங்கமென்பது; ‘தன்’ என்றது சிவபெருமானை. புவணலிங்கமென்னுமுரிமைப்பேரான் - புவணலிங்கம் பிள்ளை யென்பவர்; இவருடைய வழித்தோன் லலாகிய மருதநாயகம் பிள்ளை யென்பவர் இப்பொழுது மதுரையிலிருக்கின்றனரென்பர்.

101. ஆள்வாரி - ஆளோடி.

துறுசீர்ப் புண்ணியநீர்க் குள்ளிறங்கி நானஞ்செய் தேறுவார் சொர்க்கத் திருகால்வைத் - தேறப்	102
படிகட்டி யன்ன படிகட்டி நாளும் வடிகட் டியதருமம் வாய்த்தோன் - முடிகட்டும்	103
துன்னு நதிமரபிற் றேன்றி சுரமூர்த்தி என்னு மவனு மியல்கிளையு - மின்னும்	104
கருத்தொன்றி வந்துசிவ காரியங்கள் செய்யும் திருத்தொண்டர் தங்க டிரளும் - நிருத்தஞ்செய்	105
செம்பொனிதழ்க் கும்பமுலைச் சேனயனப் பால்வயனத் தம்பொனிறத் தேவ ரடியாரும் - பம்புதிரை	106
வெள்ள மெனத்திரண்டு வீதிக் கரைபுரள எள்ளி லிருவ ரியாழ்முரலத் - துள்ளுகணப்	107
பானுகம்பன் சங்கம் பரிந்தூத வாணன்கார் மானுங் குடமுழவம் வாசிப்ப - ஆனாயர்	108
மெய்யஞ் செழுத்தால் விரவுங் குழலோசை ஐயன் செவிக்கின் னமுதூற்றப் - பொய்யன்பில்	109

102. ஊறுசீர் - ஊறுகின்ற இயல்பையுடைய. நானம் - ஸ்நானம்.

103. வடிகட்டிய - ஆராய்ந்தெடுத்த.

104. நதிமரபு - கங்காகுலம். ஈசுரமூர்த்தி-ஈசுவரமூர்த்தியா பிள்ளை யென்பவர்; திருப்புவணத்திற்கு மேற்கே ஒன்றரைநாழிகை வழித் தூரத்திற் சாலையில் ஈசுவரமூர்த்தியா பிள்ளைமடமென்று ஒரு பழைய கட்டிடமிருந்து சிலவருடங்களுக்குமுன்பு இடிந்துபோயிற்றென்பர். இவருடைய பரம்பரையோர் திருப்புவணத்திலே இருக்கின்றனர். கிளை - சுற்றம்.

105. வயனம் = வசனம் - சொல்; “நால் வயனத்தவ” என்பர்; திருவிளை. 24 : 27.

107. இருவர் : 62.

108. பானுகம்பன் - சிவகணத் தலைவர்களிலொருவன். வாணன் - வாணசுரன். பானுகம்பனுக்கு வாய்கள் ஆயிரம்; வாணசுரனுக்குக் கைகள் ஆயிரம் (திருவிளை. 5 : 104, பார்க்க). “பெய்யு மாமழை முகி லெனப் பெரியவாய்முழவம், துய்ய மாமதியனையவெண் கரிமுகச் சங்கம், ஐய வாணனும் பானுகம் பப்பெய ரவனுங், கையும் வாயுமொத் ததிர்த் தனர் செவிகரங் கவிழ்ப்ப,” (பிரபுலிங்க. கைலாய. 45); “தொள்ளை வளை, யொன்றா யிரம்வா யொலிக்கு மவைபோன்று, சென்றா யிரமெண் டிசைவிழுங்கக் - குன்றத், திரண்டா யிரங்கை தெழிக்குமது போற்றை, இரண்டான் முழுவொன்றிரங்க” (திருவெங்கை. 91-6). ஆனாயர் - ஆனாய நாயனார்.

109. அஞ்செழுத்தால் - பஞ்சாக்கரத்தோடு; பெரிய. ஆனாய. 22, 29.

- சம்பந்தர் கைத்தாளந் தாக்கிட நீலகண்ட
எம்பெரும் பாண ரிசைகூட்டப் - பைம்பொன் 110
- முருடு தடாரிதக்கை மொந்தை பதலை
இரலை திமிலைமுர சேங்கத் - திரையெறியும் 111
- வையை நதித்தீரன் வந்தான் மணிகுண்டச்
செய்யநெடுந் தீர்த்தச் சிவன்வந்தான் - துய்ய 112
- நலஞ்செய் நவக்கிரக நாட்களிவை நாளும்
வலஞ்செய்யு முருடையான் வந்தான் - பொலஞ்செய்ய 113
- பொன்பதும் மானனைய பொன்னனை யாண்மனைக்குள்
அன்பமுது கொண்டவரன் வந்தான் - முன்பிரத 114
- வாதஞ் செயஞ்சித்தன் வந்தான் மதிக்குடைவேள்
போதஞ் செய்யுப்போர் பொருள்வந்தான் - மோதுவிடம் 115
- தண்கழுத்தில் வைத்துநெடுந் தாலிசெழுந் தாமரையின்
பெண்கழுத்தில் வைத்த பிரான்வந்தான் - எண்கழிக்கும் 116
- துங்க வமரர் தொழும்பா வணங்கொடுக்கும்
செங்கம லச்சரணத் தேவந்தான் - எங்கள் 117

110. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருக்கோலக்காவிற் பொற்றாளம்பெற்று ஒத்தறுத்துப் பாடியவராதலின், இங்ஙனங் கூறப் பெற்றனார்; “கையதன லொத்தறுத்துப் பாடுதலுங் கண்டருளிக் கருணை கூர்ந்த, செய்ய சடைவானவர்த மஞ்செழுத்து மெழுதியசெம் பொற்று ளங்கள், ஐயரவர்திருவ ருளாலெடுத்தபா டலுக்கிசைந்த வளவா லொத்த, வையமெலா முய்யவரு மறைச்சிறுவர் கைத்தலத்து வந்த வன்றே” (பெரிய. திருஞான. 103 - 8) என்பதனாலுணர்க. திருநீலகண்ட யாழ்ப் பாணர்.

112. மணிகுண்ட நெடுந்தீர்த்தம் - மணிகர்ணிகாதீர்த்தம். ‘செய்ய நெடுந்தீர்ச்சிவன்’ என்றும் பாடம்.

113. நவக்கிரகங்களும் நகூத்திரங்களும் இத்தலத்தை வலஞ் செய்தல், “எண்ணி லங்குறை சராசர மிலிங்கமென் றெண்ணி, விண்ணி னுள்களுங் கோள்களும் விலங்குவது” (திருவிளை. 36 : 3) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது; இந்நூல், 371-ஆம் கண்ணியைப் பார்க்க.

115. வேள் போது அஞ்சு எய்யும் போர் - மண்மதன் ஐந்து மலர்ப் பாணங்களை எய்யும் சண்டையை.

115-6. விடத்தைத் தன்கழுத்தில் தரித்தருளி. பெண் - திருமகள். பெண்கழுத்தில் தாலியைவைத்த. எண்கழிக்கும் - அளவு கடந்த.

117. தொழும்பு ஆவணம் - அடிமையோலை.

பழவினை வேரறுப்பான் வந்தான் பருவெண் மழவிடை யேறுயர்த்தான் வந்தான் - அழகியமின்	118
மங்கைக்கு வாய்த்த மணவாளன் வந்தானென் றங்கத் திருச்சின்ன மார்ப்பெடுப்பப் - பொங்கு	119
நதிமாதர் கோக நகமாதர் தெய்வ மதிமாதர் நீடுவசு மாதர் - கதிர்மாதர்	120
ஏழ்மாதர் வேலோ னிருமாத ரெண்டிசைக்கே வாழ்மாத ரேழ்முனிவர் மாதர்கள் - சூழ்வானச்	121
சுந்தர மாதரெனத் தோன் றிரதி மாதருடன் அந்தர மாத ரனைவர்களும் - சிந்தைமகிழ்	122
கோலங்காட் டித்தான் குனிக்குந் திருக்கூத்தை ஆலங்காட் டிற்பார்க்கு மம்மையரும் - மூலங்காண்	123
சீரிசை யாடிநிழற் செம்ம றலைப்பயந்த பேரிசை ஞானிப் பிராட்டியரும் - ஏரிசைதென்	124
சையத் தமிழ்நாட்டிற் சைவந் தலையெடுப்பச் செய்விக்கும் பாண்டிமா தேவியரும் - உய்விக்கும்	125

118. தம்மை அடைவாருடைய எல்லாப் பாவங்களையும் தீர்த்தருளுதல் பற்றித் திருப்பூவணேசருக்கு அடைவார் வினைதீர்ப்பவென்பது திருநாமமாதலால், இங்கே ‘பழவினைவேரறுப்பான்’ என்றார்; “அடைவார் வினைதீர்த்த, பேரைப்புதுக்கீர் பிரான்” (154); “அடைவார் வினைதீர்க்கு மம்மான்” (467) என இந்நூலுள் வந்திருத்தல்காண்க; “அடைவார் வினைதீர்க்கும், புரிவுடை யாருறை பூவண மீதோ”, “அண்ணலெ னுநினை வார்வினை தீர்ப்பார்” (சுந்தர. தே. 1, 2) என்னும் திருவாக்கையுங் உணர்க.

120. மதிமாதர் - சந்திரனுடைய தேவிமார். கதிர் - சூரியன்.

123. ஆலங்காடு - திருவாலங்காடு. அம்மையர் - காரைக்காலம்மையார்.

124. ஆடி - கண்ணாடி. ஆடிநிழற்செம்மல் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார். “அந்தமாதியி லானிழல் வடிவமா யாடியி னிழல் போல, வந்த சுந்தரன்” (திருவினை. 5 : 112), “இட்டநமக் கோரிளவ லின்றுவரு மென்றுமலர், மட்டுறுதாராரூரன் மன்னுவகை - யுட்டுளைய.....பவளக் காற் கண்ணாடி பார்த்து” (திருவிடை. 186-9) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன. பேரிசை ஞானிப்பிராட்டியார் - இசைஞானியார்.

124-5. தென்சையம் - பொதியின்மலை. தமிழ்நாடு - பாண்டிநாடு. பாண்டிமாதேவியர் - மங்கையர்க்கரசியார்.

- அந்தண் வயற்பொலிதென் னூரீ நம்பிக்கா
வந்துலகி லுற்பவித்த மங்கையரும் - செந்துவரின் 126
மின்றழைத்த வேணி விமலனைத் தன்வீட்டில்
அன்றழைத்த மெய்ப்பொ னனையாரும் - நின்றிருகி 127
ஆரணச் செம்பொ னடிபோற்ற வெம்பெருமான்
தோரண வீதிதனிற் றேன்றினனாற் - சேரமரர் 128
தட்ப வனப்பாரி சாத வனமழையாற்
புட்பவன மாம்பேர் புதுக்கிரூர் - பெட்புமின்னாள் 129

குழாங்கள்

- போர்க்கைத் திருமழுவார் புட்ப வனப்புதுமை
பார்க்கத் திரண்டகிளிப் பண்பென்னப் - பேர்க்கரிய 130
நீலகண்டந் தம்போ னிமலன் படைத்திருந்த
கோலநின்று பார்க்குமயிற் கூட்டமெனப் - பாலுகந்த 131
ஆகத் தழுகியமின் னம்மை யெழில்பார்க்க
மேகத்தை விட்டுவந்த மின்களென - வேகவொற்றை 132
மான்விட் டதனால் வசஞ்செய்தா னென்றறவோர்
தான்விட்ட மான்கூட்டத் தன்மையென - வான்முட்ட 133
ஏங்கக் குயிலைமகத் தீடழித்தா னென்றுபழி
வாங்கக் குயிறிரண்டு வந்தவென - ஆங்கொரணம் 134

126. உற்பவித்தமங்கையர் - பரவைநாச்சியாரும், சங்கிலிநாச்சியாரும். துவர் - பவழம்.

128-30. அடிபோற்றல் : கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. 30. தண்பவனம் - தண்ணியகாற்றையுடைய; தட்பத்தையும் அழகையுமுடையவென்றுமாம். தேவர் மலர்மாரிபொழிந்தார். மின்னாள் - அழகிய மின்னம்மை. கைகாம்பு; திருமழுவார் - மழுப்படையையுடைய திருப்புவணேசர் : இவ்விருவரும் எழுந்தருளிய புட்பவனமென்க. பேர்க்க அரிய - நீக்குதற்கரிய.

131. மயிலுக்கு நீலகண்டமென்று ஒருபெயருண்டு; காரணப்பெயர்; "கலவ மாமயி லெருத்திற் கடிமவ ரவிழந்தன காயா" (சீவக. 1558) என்பதனாலு முணர்க.

132. மின்னம்மையாதலால் மின்கள் பார்க்க வந்தன.

132-3. வேக ஒற்றைமான் - வேகத்தையுடைய ஒருமான். அறவோர் - முனிவர். சிவபிரான வெல்லுதற்குத் தாருகாவனத்துமுனிவர் யாகத்தில் ஒருமானையுண்டாக்கி அனுப்பியதும், அதனைப்பிடித்து அவர் திருக்கரத்திலேந்தியதும் இங்கே அறியற்பாலன; தான் : அசைநிலை; பலமானவிடின் வசஞ்செய்யாரென்றெண்ணினார். வான்முட்ட - தேவருலக முழுவதும்.

134. குயிலை - இந்திரனாகிய குயிலை. மகம் - தக்கன்யாகம். இந்திரனாகிய குயிலை ஈடழித்தமை, "மடிந்தனன் கூற்றுவனக வாசவன்,

காண்ப் பழிப்பகலக் கண்டறிவோ மென்றரன்முன் சேணட்டி னன்னமெலாஞ் சென்றவெனத் - தாணட்டு	135
முன்றிலின் மாட முகப்பினின் மேடையிற்செய் குன்றினிற் சாளரத்திற் கோபுரத்தில் - மன்றில்	136
தடத்தினின் மண்டபத்திற் சாரரங்கிற் றெற்றி யிடத்தினில் வீதியினி லெய்தி - மடற்குவளைச்	137
சேயரிக்கண் மின்னூர்நந் தெய்வப் பலாப்பழத்திற் கீயினத்தின் மொய்ப்பா ரிருமருங்கும் - நேயமிகப்	138
பூத்து மலர்கருணைப் புட்பவனப் பூந்தேனைப் பார்த்திருகண் வண்டாற் பருகுவார் - தீர்த்தனணி	139
கங்கை தவத்தை வியப்பார் கதிரிமவான் மங்கை தவத்தை வழுத்துவார் - தங்கள்	140
தவக்குறையை நோவார் தடந்தோளை நோக்கி நிவக்கு முலைநோக்கி நிற்பார் - உவக்கு	141
மிகச்சின்ன நுண்ணிடையார் மெல்லியலாள் வைத்த நகச்சின்ன நோக்கியுள நைவார் - பகைச்சின்னம்	142
ஆவதென் னென்றிவர்மே லவ்வேளெய் யானென்பார் பாவங் கொடிதெம் பழியென்பார் - தேவரிவர்	143

னுடைந்தனன் குயிலென வருக்கொண் டும்பரின், அடைந்தன னதுபொழு
தண்ணல் கண்ணுறீஇத், தடிந்தனன் வீட்டினன் றடக்கை வாளினால்”
(கந்த. யாகசங்கார. 28) என்பதனால் விளங்குகின்றது.

135. தாள் - தோரணகம்பம்.

136. செய்குன்று - கட்டுமலை.

137. தடம் - நீர்க்கரை. தெற்றி - திண்ணை.

138. பலாமரத்தினடியில் எழுந்தருளியிருத்தல் பற்றித் திருப்
புவணேசரை, ‘தெய்வப்பலாப்பழம்’ என்றார்; “தேவி வளர்த்ததிருத்
தெய்வப்பலாவடியின், மேவிப் பழுத்த வியன்கனி” என்பர் பின்னும்;

195. ஈ - தேனீ.

141. தோள் - இறைவன்தோள்.

142. சின்ன - சிறிய; “மாசின சின்னத்துணி” (சீவக. 2929).
மெல்லியலாள் - பொன்னையாள். நகச்சின்னம் - பொன்னையா
ளுடைய நகத்தழும்பு. “நையுநுண் ணிடையி னுளந் நாயகன் கபோலத்
திட்ட, கையுதிர்க் குறியுஞ் சொன்ன காரணக் குறியுங் கொண்டு, வெய்ய
வெங்கதிர்கால் செம்பொன் மேனிலே ருகி நாலாம், பொய்யுகத் தவர்க்குத்
தக்க பொருந்துரு வாகி மன்னும்” (திருவிளை. 36:30). பகைச்சு -
பகைத்து.

143. ‘கொடிது’ என்பதைப் பழியென்பதனொடுங் கூட்டுக.

வெள்ளிக் கிரிமுலையாய் மேவற் குபாயமிதென் றள்ளித் திருநீ றலங்கரிப்பார் - உள்ளுறுபொன்	144
வாகார் பசுலையிற்கை வன்சிலையாக் கொள்ளுமென ஏகாசம் வீழ வெதிர்திற்பார் - மாகாதல்	145
வெள்ளத்தை நீந்த விடையோனை நாவாய்கேட் டுள்ளத்தி னுள்ளே யுருகுவார் - வள்ளல்	146
திருமேனிப் பாதியே தெள்ளமுத மற்றை ஒருபாதி யும்விடமென் றோர்வார் - அரண்மேல்	147
விரிபு மழைபோல் விரியாது தம்மேற் சொரிபு மழைநோக்கிச் சோர்வார் - அரிதாய	148
எம்மருந்தி னாற்சடைமே லிந்து குளிர்ந்திருப்ப தம்மருந்தைச் சொல்லீ ரடிகளென்பார் - விம்மியமீன்	149
மேல்வலைவீ சிப்பிடித்தீர் மேனாளிந் நாள்விழிமீன் மால்வலைவீ சிப்பிடிப்பீர் வந்தென்பார் - சாஸ்கூடற்	150
செய்க்கரும்பைக் கல்லாணை தின்னக் கொடுத்தீர்வேள் கைக்கரும்பைத் தின்னாதோகாணென்பார் - மெய்க் கரும்பாம்	151
பட்பவள வாயர்முனி பன்னியர்வாழ் தாருவனம் புட்பவன மாக்கினீர் போந்தென்பார் - புட்பவனம்	152

145. வாகு - அழகு. பசுலையின் - பசுலையை உடைமையால்; பசுலை பொன்னிறமுடையது. வன்சிலையா - மேருமலையாகிய வில்லாக. ஏகாசம். உத்தரீயம்.

146. நாவாய் - கப்பல்; நாவையுடைய வாய்; சிலைடை.

147. திருமேனிப்பாதி - அம்பிகையின்பாகம்.

148. மன்மதபாணம் மொட்டருமலராதலின், 'விரியாது தம்மேற் சொரி பூமழை' என்றார்; "சுருப்புநாண் கருப்புவி லருப்புக்கணை தூவ", "கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கணை மைந்தனை", "கருப்பு வில்லி யருப்புக் கணை தூவ" (மணி. 18 : 105, 20 : 92, 25 - 90) என்று வருதல்காண்க; "கரும்புஞ் சுரும்பு மரும்பும் பொரும்படைக் காமர்வில்வேள்" என்பர்; சிதம்பரச்செய். 74.

149. சடை மேலுள்ள பிறை எந்த மருந்தினாற் குளிர்ந்திருக்கின்றது?

149 - 50. வலைவீசிய 'திருவினையாடல் இங்கே அறியற்பாலது. மாலாகிய வலையை வீசி எம்விழுகளாகிய மனைப் பிடிக்கின்றீர்.

152. பண்ணையுடைய பவளவாயர். நீர்போந்து புட்பவனத்தைத் தாருவனமாக்கினீர்.

காணி யுமக்கோவிற் காமனுக்கோ சொல்லீர்கைப் பாணிமழு வேந்துநீர் பார்த்தென்பார் - தூணிமத	153
னாரைத் தடுத்தே யடைவார் வினைதீர்த்த பேரைப் புதுக்கீர் பிரானென்பார் - பாரித்த	154
தேரோட வோடப்பின் சென்றோடி யோடிக்கண் நீரோட வோடநின்று நெட்டுயிர்ப்பார் - சீரோடும்	155
அவ்விரத வாதந்தா னென்றுசெய்தா ரின்றுசெய்தார் இவ்விரத வாத மெமக்கென்பார் - கவ்வைக்	156
கிடைவார் கலையு மிழப்பா ருருகி உடைவா ரிவரு ளொருத்தி - தடமலரோன்	157

பேதை

அட்டதிக்கார் பெண்மை யழகு குடிபுகுத விட்டதொரு மூர்த்தமெனு மென்பேதை - கிட்டுநனை	158
கூறும் பொதிமலர்பூங் கொட்டை மதுமணமோர் ஆறுந்தன் னுள்ளடக்கு மம்புயம் - சீறும்	159
விழிதாங்கு நாதனைவில் வேளிரதி பண்டைப் பழிவாங்கப் பெற்றனைய பாவை - எழிறுங்கு	160
சங்கை மருவாத் தரள மிரதிபதி செங்கை மருவாச் சிறுகரும்பு - பொங்கநலம்	161

153. காணி - உரியஇடம்; படைவீடு; “ஆர்க்கும் படைவே ளர சிருப்பென் றஞ்சா தடிக ளருட்காசி, யூர்க்கும் புதுத்தோ ரணம்வைத்தா லுமக்கிங்கிவள்பேச் சுரைப்பாரார்” (காசிக். 14) என்பது இங்கே அறி யற்பாலது. பாணி - கை; கை மழு ஏந்தும் நீர் - சிறிய மழுப்படையை ஏந்துகின்ற நீர்.

156. அவ்விரதவாதம் - அந்த ரஸவாதலீலை. இ இரதவாதம்-இந்தத் தேரால் தடுத்தலை; வாதம் - தடை. கவ்வை - துன்பம்.

157. இடைதல் - பின்னிடுதல்.

158 - 9. மூர்த்தம் - உருவம். நனையும் பொதியும் மலரும் கொட்டையும் மதுவும் மணமுமாகிய ஆறும்; இவள் பின் அடைதற்குரிய பெதும் பைப்பருவ முதலிய ஆறையும் குறிப்பித்தபடி.

159. சீறும் - மன்மதனைச் சீறிய.

160. விழி - நெற்றிவிழியை. பண்டைப்பழி - மூன்னம் மன்மதனை யெரித்தது.

பூத்தறியாப் பூங்கொம்பு போகமறி யாப்பைங்கூழ் கோத்தறி யாத குலரத்னம் - ஏத்த	162
விரித்தறியாத் தோகைமயில் வெண்பாலு நீரும் பிரித்தறி யாதவன்னப் பிள்ளை - மரித்தறியா	163
மைதிகழு நீலகண்டன் வாழ்கின்ற புட்பவனம் எய்திவிளை யாடா விளஞ்சுரும்பு - வைதிகநூல்	164
நேசன் றிருக்கரத்தி னின்றுந்தென் புட்பவன வாசஞ் செயக்குதித்த மான்கன்று - வீசியவாட்	165
போரறி யாத பொலங்குழையாண் மன்மதனூற் பேரறி யாத பிராயத்தாள் - வார்வீழ்த்த	166
கொங்கையைச்செப் பென்றுவைத்துக் கொண்டுவிளை யாடமட மங்கையரைக் கேட்டு வருந்துவாள் - தங்குமனைச்	167
செய்யசுவர்ச் சித்திரத்திற் றீட்டுகத லிக்கனியைக் கையிற் கிளியருந்தக் காட்டுவாள் - ஐயமறப்	168
பூசைவரக் கண்டோடிப் போயோ வியப்புறவை ஆசையுடன் கூட்டி லழைத்தயர்வாள் - வீசுமுன்றில்	169
வெள்ளைக் கதிர்நிலவை வெண்பா லெனப்பளிக்கு வள்ளத் தினின்முகந்து வாய்வைப்பாள் - விள்ளும்	170
படிசே ரிருலிற் படுகோது நீக்கி வடியாத தேன்மழலை வாயாள்—கடியாமுன்	171
பல்லைவிடப் போகாப் பணிநஞ்சு போலத்தன் எல்லைவிடப் போகா விருவிழியாள் - தொல்லபர	172

162. போகம், சிலேடை. கூழ் - பயிர்.

163. கலாபத்தை விரித்தறியாத. மரித்து அறியா - இறந்தறியாத;
“எல்லா முடையா னிறத்தல் பிறத்தவிரண், டில்லானென் றெல்லாரு
மேத்தெடுப்பான்” (திருவிடை. 461)

165. நேசன் - சிவபெருமான். ‘வாள்’ என்றது கண்ணை.

161 - 5. இவ்வடிகளில், பேதையின் இளமைப்பருவத்தைப் பாராட்
டிய அணிநயம் மிகஇன்புறற்பாலது.

166. வீழ்த்த - நீக்கிய. 167. கேட்டு-செப்புவேண்டுமென்று கேட்டு.

169. பூசை - பூனை. ஓவியப்புறவு - சித்திரத்திலெழுதிய புற.

171. இருல் - தேன்கூடு. வடியாததேன்போலும் மழலைச்சொல்.

172 - 3. அபரபக்கம் - பின்பக்கம். பயப்பய = பையப்பைய-மெல்ல
மெல்ல.

பக்கக் கலைகள் பயப்பயப் போய்த்திரும்ப	
ஒக்க நிறைந்தனைய வொண்ணகையாள் - மிக்கமுத்தி	173
நாட்டினுமா ஞர்விரும்பு நாவலூ ரன்மணம்போற்	
கூட்டினுங் கூடாத கூந்தலாள் - வீட்டில்	174
நிறைந்த திருநெடுமா னீள்செவியி னுள்ளே	
மறைந்த மதுகயிட வர்போல் - பெறும்பிரண	175
வத்தி லடங்கு மறைபோற் றதீசிசரீ	
ரத்தி லடங்குவச்சி ராயுதம்போற் - சூத்திரத்தின்	176
மேலொரு நாளொருத்தி மெய்யிற் கனல்வேந்தன்	
சால வொளித்த தகைமைபோல் - வாலிதனை	177
எய்ய மறைந்த விராமன்போற் றேன் றிவர	
மெய்யின் மறைந்த வியன்முலையாள் - துய்யநிறம்	178
துன்னு பளிக்குமுன் றிற் றேன்றுநிழற் பாவைதனை	
இன்னுயிர்ப் பாங்கி யெனக்கொண்டு - தன்னகத்தில்	179
சிற்றி லிழைத்தயருஞ் சேயிழையா ளங்கவளை	
மற்றொரு கைத்தாய் மடியிருத்தி - முற்று	180
அழகு தரக்கனிந்த வாரமுதச் செவ்வாய்	
மழலை மொழிதிருந்தும் வண்ணம் - பழையமறைப்	181
பூவண மென்றுநிறை பூவணங்கோ யில்கொண்ட	
தீவண மேனிச் சிவனென்றும் - காவணவும்	182

173 - 4. முத்தியுலகத்திலும் சிறந்ததாகத் திருவாஞ்சை விரும்பிய நாவலூரன்-சுந்தரமூர்த்திநாயனார். சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய மணம் முன் கூட்டமுயன்றும் பின்கூட்டப்படாமற் போனமை ஈண்டு உவமம். வீட்டில் - பிரளயகாலத்தில்.

175. மதுவும் கைடவனும்; இவ்விருவரும் அசுரர்.

176. மறை - வேதம். ததீசிமுனிவருடம்பில் வச்சிராயுதமடங்கி யிருந்தமை திருவினையாடல், இந்திரன் பழிதீர்த்தபடலத்தால் அறியலாகும். சூத்திரம் - வஞ்சனை.

177. ஒருத்தியென்றது ஒளரவமுனிவரின் தாயை; வடவைத்தீ முதலியவற்றின் காரணமாகிய கடுங்கோபத்தையுடைய அம்முனிவரை அவர் தாய் நெடுங்காலம் துடையுள் தரித்த வரலாறு ஈண்டு அறியற் பாலது; பாரதம், ஆதிபர்வம், 196-ஆம் அத்தியாயம் பார்க்க.

182. “ஆவண வீதிப் பூவணங் கோயில்கொண்டாயே” என்பது கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா; 1 - 7. கா அணவும் - காத்தல் பொருந்திய; சோலையையொத்த.

தெய்வப் பலாவென்றுந் தெய்வப் பலாவடியில் சைவப் பொருளாந் தவமென்றும் - துய்யதிரை	183
வையைநதி யென்று மணிகர் ணிகையென்றும் ஐய னிடம்பிரியா வம்மையென்றும் - மொய்கயிலைக்	184
குன்றி லிருந்தருளுங் கோனென்றுந் தில்லைமணி மன்றி னடம்புரிபெம் மானென்றும் - மென்றுவர்வாய்ப்	185
பைங்கிளிக்கு மென்சொற் பயிற்றுதல் போற்பயிற்றி அங்கவள்கேட் டுண்மகிழு மவ்வெல்லை - எங்குமொரு	186
தாய்வயிறு காணாத் தருமத் திருவுடம்பை வேய்வயிறு கண்ட வியன்பதியும் - காவிரிவாய்ச்	187
சீருருவப் பேருருவச் செந்தீத் திருவுருவம் நீருருவ மாக நிகழ்பதியும் - ஒருமையால்	188
ஆர்க்குந் தெரியா வருமைத் திருமேனி சேர்க்குந் தழும்பிருந்த சீருரும் - ஏர்க்குமறை	189
தேற்றுமயன் காணாத் திருமுடியை வையைப்பே ராற்றின் மணல்கண் டறிபதியும் - போற்றுநெடு	190
மாய னறியா மலர்ப்பாதம் பொன்னையாள் தூய மனையறியுந் தொன்னகரும் - மேயபிரான்	191
தேவர் நெருங்கத் திருத்தேர்ப் பவனிவரல் தாவி றிருச்சின்னந் தானிசைப்பப் - பாவையன்னை	192
முன்செலப்பின் சென்றுகர முன்குவிக்கப் பின்குவித்து நன்குதுதிக் கத்துதித்து நாடிய - பின்பேதை	193
கைத்தா யரைப்பார்த்துக் காண்டகு சோதிதரும் இத்தேரி லார்சொல் லெனக்கேட்டாள் - அத்தேரில்	194

183. துய்ய - தூய; “துய்ய மாமதி யனைய” (பிரபுலிங்க. கைலாய. 45)

187. திருநெல்வேலி.

188. இறைவனது தீயுருவம் நீருருவமானதலம் திருவானைக்கா; செழுநீர்த்திரளென்பது அத்தலத்தில் இறைவன் திருநாமம்; “தென்னுனைக் காவானைத் தேனைப் பாலைச் செழுநீர்த் திரளைச்சென் ருடி னேனே” (தே. திருநா.)

189. திருக்காஞ்சி. 190. மதுரை.

191. திருப்புவணம். 192. பவனிவரலை.

தேவி வளர்த்ததிருத் தெய்வப் பலாவடியில் மேவிப் பழுத்த வியன்கனியென் - ருவலுற	195
மாது தனக்குரைப்ப மற்றதனைத் தாருமெனக் காதலுடன் கேட்டமுது கண்பிசையப் - பேதைகேள்	196
இந்தக் கனியெவர்க்கு மெட்டா நறுங்கனிகாண் முந்தப் பழமறையீ மொய்ப்பதுகாண் - சந்ததமும்	197
ஒன்றாய்ப் பலவா முருவிற் பொருந்தியெங்கும் நன்றாய்ப் புறம்புமுள்ளு நண்ணுங்காண் - குன்றாத	198
பாவு மலையிற் பசுந்தே னுடன்கலந்தங் கோவில் கருணைரச மூறுங்காண் - மேவுமன்பர்	199
உள்ளத் தினிக்குங்கா னோர்பொன் னனையாட்குக் கிள்ளப் பழுத்துக் கிடக்குங்காண் - விள்ளும்	200
பெரிய முகுந்தப் பிரமா தியர்க்கும் அரிய பழங்கா ணணங்கே - பரிவகனீ	201
என்னும் பொழுதி விரதமேற் கொண்டிருக்கும் பன்னுங் கருணைப் பழமகல - அன்னையரும்	202
அந்தக் கனிந மகத்தி லிருப்பதென இந்தக் கனியையிற்கொண் டேகினார் - வந்தமதன்	203
என்றுஞ் சிறியார்க் கினியதுகாட் டாரெனத்தன் வன்றின் சிலையை மறைத்தகன்றான் - துன்றும்	204

பெதும்பை

கரையற்ற பெண்மைக் கவின்கிறிது காட்டும் உருவப் பெதும்பை யொருத்தி - இருள்போய்ப்	205
புலர்ந்தும் புலராப் பொழுதிற் சிறிதே அலர்ந்து மலரா வரும்பு - கலந்தன்பு	206

-
195. 28 - 29 - ஆம் கண்ணிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.
 196. அதனை - அப்பலாப்பழுத்தை. 197. மறையாகிய ஈ.
 199. மலையிற்பசுந்தேன் - உமாதேவியார்.
 202. இரதம் - தேர் ; ரஸம். கருணைப்பழம் - சிவபெருமான்.
 203. அகம் - மனம் ; வீடு. இந்தக்கனியை.
 204. சிறியார்க்கு என்றும் இனியதுகாட்டார்.

கூரவருந் தாய்சமைத்த கூட்டிற் கிடவாத	
தேரு மிழாத சிறுகிள்ளை - சீரியதன்	207
கார்க்குஞ் செனவளர்த்த காகவன் புண்மருண்டு	
பார்க்கநிறங் காட்டும் பசியகுயில் - ஏர்க்க	208
நிறைந்து விடும்பாலு நீரும் பிரிக்க	
அறிந்துமறி யாப்பருவ வன்னம் - உறைந்துதனி	209
மேவி யிருந்தினிமேல் வேண்டு முரைபார்க்கப்	
பூவின்மத னூற்பாடம் போற்றுவாள் - பாவையுமை	210
ஆர்த்த சரவணத்தி லண்ணலுருக் கூட்டுதல்போல்	
சேர்த்திகுளை கூட்டுந் திருக்குழலாள் - கூர்த்து	211
வியனீரிற் ருயுடன்போய் மென்மெல நீந்தும்	
கயல்போற் புடைபெயர்ச்சி காட்டி - அயலவரைத்	212
தெட்டும் புரட்டுந் திருட்டும் புகுந்துகொலை	
மட்டும் புகுதா வரிவிழியாள் - எட்டரிய	213
அண்டபகி ரண்ட மளக்கத் திருநெடுமால்	
கொண்டகுறள் போன்முகங்கொள் கொங்கையாள் -	
[திண்டிதல்வேள்	214
கூடு மிளம்பருவக் கோலத்தி லேறிவிளை	
யாடுசிறு தேரணைய வல்குலாள் - தோடுருவும்	215
அத்திரக்கண் மங்கையரு மாடவருஞ் செய்கலவி	
சித்திரத்தி னல்லாற் றெறிந்திடாள் - மெத்தவரு	216

207. கிடவாத கிள்ளை, தேரும் இழாத கிள்ளை யென்க; கிளி மன் மதனுடைய தேருக்குக் குதிரையாகக் கூறப்படும்.

208. காக்கையின் கூட்டிற் குயிற்குஞ்சு வளர்தல் இயல்பு.

210. பூவில் - பூவாகியலில்; "பூவிற், கையதே மலர்வாளிக் காளை" என்பர்; திருவிளை. 23 : 25.

210 - 11. உமாதேவியார், முருகக்கடவுளுடைய ஆறு திருவுரு வத்தையும் ஒன்றாகக் கூட்டினமை ஈண்டுமாம்; "சீறியெரி, ஊட்ட மதின் மூன் றுழி நிகழ்ந்த வண்ணம்போற், கூட்டி முடிக்குங் குழலினாள்" (ஏகாம்பர. 223-4); "சண்பை, நாட்டிறைவ னாரெண் ணாகத்தமண ரைச் செயல்போற், கூட்டி முடித்த குழலினாள்" (திருவிடை. 375 - 6)

213. தெட்டும் - வஞ்சிக்கும்.

215. தோடு உருவும் - காதணியை உருவிச் செல்லும்.

- அன்னச் சிறுநடையா லாலிங் கனவனப்பால்
கன்னிக் கொலைசிறிது கைவந்தாள் - மின்னும் 217
- சுதைநிலா முற்றத்துத் தோழியருந் தானும்
புதியகுட நீர்வார்த்துப் போற்றிப் - பதமறிந்து 218
- தன்னைவளர்க் குஞ்செவிலித் தாய்போ னிதம்பேணி
மன்னி வளர்க்க வளர்முல்லை - அன்னதுதான் 219
- தன்சிறுபற் போலரும்பு தான்படைப்பக் கண்டுசிறந்
தன்பு மலர வகமலர்ந்து - முன்பணியும் 220
- தாதிய ரேவல்செயத் தாயர் களிதூங்க
மேதகு பல்லியம்வாய் விட்டார்ப்பப் - போதவிழும் 221
- கோதை புதுவிழாக் கொண்டாடித் தன்பருவ
மாதருட னங்கண் மகிழ்போதின் - மோதுபனி 222
- மொய்வந்த தென்னிமய முல்லைக் கொடிபடர்ந்த
செவ்வந்தி வண்ணச் சிவக்கொழுந்து - மெய்வரைவிற் 223
- கோட்டுந் திருப்பயத்திற் கொன்றையொடுஞ் சொன்மலை
பூட்டுந்தே வாரப் புலவர்களும் - நாட்டுபுகழ்த் 224
- தென்னந் தமிழிற் றிருவா சகப்புலவன்
என்னும் பெரியவன்பி னெங்கோனும் - பொன்னலரும் 225
- செந்தா திலங்குந் திருக்கொன்றை வேணியர்மேல்
அந்தாதி பாடியவென் னம்மையும் - நந்தேவர் 226
- வீதி யுலாங்கயிலை வெற்பி லரங்கேற்றும்
ஆதி யுலாவுரைத்த வன்பனும் - சோதிமலைப் 227

217. முதலிற் செய்யும் போரைக் கன்னிப்போரென்றும், முதல் வேட்டையைக் கன்னிவேட்டை யென்றுங் கூறுதல் மரபாதலின், 'கன்னிக் கொலை' என்றார்.

218. பதம் - காலம். 219. முல்லையாகிய அன்னது.

219 - 22. "அல்லியங் கோதை மாத ரன்பொடு வளர்த்த முல்லை, மெல்லரும் பீன்ற தென்னு விழாவயர் முழவு" (நாடகம், நாட்டு. 18)

224. திருஞானசம்பந்தர் முதலிய மூன்று நாயன்மார்கள்.

225. "தென்னந் தமிழினுடன் பிறந்த சிறுகால்" (மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், தாலப். 1). எங்கோன் - ஸ்ரீமாணிக்கவாசகர்.

226. அந்தாதி - அற்புதத்திருவந்தாதி. அம்மை - காரைக்காலம் மையார்.

227. அன்பன் - சேரமான் பெருமானாயினார்.

பெண்பாகங் கொண்ட பிரான்மெய்ப் பதிதோறும்	
வெண்பாவி னாற்புகழ்ந்த வேந்தனும் - பண்பாப்	228
பிரமணைமுன் னாட்சிரங்கொள் பெம்மானுக் கன்பாய்ப்	
பரமணை யேபாடு வாரும் - மருதிடங்கொள்	229
பைம்மணிக் கோவைப் பணியா பரணர்மேல்	
மும்மணிக் கோவைசொன்ன மூர்த்தியும்-தம்முருவாய்	230
வாழ்வாரும் வாழ்த்தி வருவாரு மெய்யுருகிச்	
சூழ்வாரு மெம்மருங்குஞ் சூழ்ந்துவரத் - தாழ்வில்லாத்	231
தெய்வப் பலாவின் றிருநீழல் வீற்றிருப்போன்	
சைவத் திருவீதி சாருதலும் - மையற்	232
செயல்சற் றறிவிழியாள் சேயிழையா ரோடும்	
இயலுற் றெதிர்போ யிறைஞ்சிக் - கயிலைக்	233
கிரிக்கு ளமர்ந்தபிரான் கேசாதி பாதப்	
பரப்பி னழகையெலாம் பார்த்தாள் - ஒருத்தி	234
தபோபலம் வாய்த்தபெருஞ் சாட்சிக் கிருந்த	
கபோல நகக்குறியைக் கண்டாள் - சுபாவம்	235
தெரிந்தமட வீரிந்தத் தேவர் கபோலத்	
திருந்தகுறி யென்னகுறி யென்றாள் - திருந்துநயிற்	236
பிள்ளையே யெங்கடவப் பேறே வரிவளைக்கைக்	
கிள்ளைநீ யின்னமிது கேட்டிலையோ - தெள்ளுகடல்	237
வண்ணனறி யாப்பதமில் வாயில் வரத்தவஞ்செய்	
பெண்ணமுது கைபடைத்த பேறுகாண் - எண்ணில்	238
அருவுருவ மில்லா வரனைக் கருணைத்	
திருவுருவஞ் செய்தாள் செயல்காண் - இருநயனம்	239

228. வேந்தன் - ஐயடிகள் காடவர்கோனையனார்; இவருளிச்செய்த வெண்பா கேத்திரத்திருவெண்பா.

229. மருது இடங்கொள் - மருதமரத்தின் அடியை இடமாகக் கொண்ட; “மருதிடங் கொண்ட மருதமாணிக்க” (திருவிடை - மும்மணி. 22)

230. மும்மணிக்கோவை - திருவிடை மருதூர் மும்மணிக் கோவை. மூர்த்தி - பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

234. ஒருத்தி - பொன்னையாள்.

235. கபோலம் - கன்னம். பொன்னையாளின் நகக்குறியை.

238. பதம் - இறைவன் திருவடி. பெண்ணமுது - பொன்னையாள்.

துள்ளிமுத்தங் கொள்ளமனந் தூயதிருப் பொன்னையாள் அள்ளி முத்தங் கொண்டவடை யாளங்காண்-ஒள்ளிமையாய்	240
கண்டருணீ யென்னவுட்கொள் காதல் புறந்தெரியக் கொண்ட புளகக் குறிப்பெய்த - வண்டுதக்	241
கேட்டு மலருங் கிளர்தா மரைமுகைபோல் ஈட்டிய செவ்வி யெழில்படைத்தாள் - மீட்டிவளைப்	242
பார்த்ததும் பாரா ததுவுமாய்ப் பைங்கொன்றைத் தீர்த்தனு மந்தத் தெருவகன்றான் - ஆர்த்த	243
சிறுநா ணுறுமடமின் செய்கைதெரி வில்வேள் சிறுநா ணுலிதுலக்கிச் சென்றான் - மறுதெருவிற்	244

மங்கை

சட்டமிடும் வில்வே டளநா யகப்பட்டம் கட்ட வளர்ந்த கவின்மங்கை - முட்டவசைந்	245
தார வளைந்துதுவண் டாடுமிடை யுங்கருத்தும் பார மறிந்த பருவத்தாள் - வீரமிகும்	246
வாட்கைக் குமரருக்கு மையற் பிணிகொடுத்து மீட்கத் தெரியும் விழியினுள் - வேட்கைதரும்	247
வானிற் சுரபியின்பால் வண்மையுடைக் கற்பகப்பூந் தேனிற் கலந்தனைய செவ்விதழாள் - மேனிிற்கும்	248
காருலவு தண்ணங் கடல்போ லகன்றுபரந் தாரமுதங் கொப்புளிக்கு மல்குலாள் - சோர்வுதர	249
வன்போர் புரிபொருவின் மன்மதன்ற னூலினுக்குப் பொன்போ லுரையறிந்து பூரிப்பாள் - என்பிறவி	250
எண்ணைப் பறித்தெறியு மீசன்போன் மாலானூர் கண்ணைப் பறித்தெறியுங் காட்சியாள் - வண்ணத்	251

240. துள்ளி - முத்தம் - நீர்த்துளியாகிய முத்தத்தை.

244. நாண் - நாணம், நாணி. 245. தளம் - சேனை.

246. பாரம் - கனம், பிறருடைய வருத்தம்.

247. “இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு, நோய்நோக்
கொன்றந் நோய் மருந்து” (1091) என்னும் திருக்குறளை இங்கே அறிக.

248. “பாலொடு தேன்கலந் தற்றே” என்பது திருக்குறள், 1121.

250. பூரித்தல் - நிறைத்தல்.

251. மாலானூர் - திருமால் மயக்கமுடையவர்.

திருமுகத்தெய் வீகநிறச் செந்தா மரையும் மருமுகக்குங் கூந்தனிற வண்டும் - கரியவிழி	252
ஆர்ந்தநீ லோற்பலமு மாம்பல்வாய்க் கிஞ்சுகமும் சார்ந்த திருநிறத்துச் சண்பகமும் - பூந்தரள	253
மாலை முலைக்கோங்கும் வாய்ந்த நகைத்தளவும் கோல மினிய கொழுங்குமிழும் - நூலினிடை	254
வல்லியுஞ் செங்கை மலர்க்காந் தஞஞ்சரண பல்லவமு மற்றெவையும் பார்த்தருளி - நல்லவர்பாற்	255
போதுதிரு வுள்ளத்துப் புட்பவனக் கோயிலார் ஈதுமொரு புட்பவன மென்றெண்ணக் - கோதகல	256
மேய திருவழகின் மெய்யு மவயவமும் தூய நிறத்திற் றுலங்குவாள் - சாயலியல்	257
ஒத்த பருவத் துயிர்ப்பா வையர்கூழ்ச் சித்திரமா மண்டபத்திற் சென்றிருந்து - முத்தமுலை	258
விம்மநைய நுண்ணிடையாள் வெண்முத்த மிட்டிழைத்த அம்மனை வாங்கியெறிந் தாடவவை - தம்ம	259
திருமுகச் செவ்விதிரு டத்திகழ்விண் டிங்கள் வருவதுவும் போவதுவு மான - விருகை	260
வனச மலர்மாறி மாறிவினை யாடும் இனியகளி யன்னங்க ளென்னப் - புனைகுழற்குத்	261
தோற்ற முகிறிறையாத் தூமுத்தின் பந்துநிறை போற்றிவர விட்ட புதுமையென - வேற்றதனைக்	262
கொள்ளா தெடுத்தெறியுங் கொள்கையென விண்முகில்பின் தள்ளாது மீளத் தருவதென - வள்ளல்பால்	263
தூதுவிடு மன்னமெனத் தொல்லையனங் காணாத நாதனென மீளு நலமென்ன - மாதரசி	264

253. கிஞ்சுகம் - முண்முருங்கை. நிறமாகிய சண்பகம்.

254. தளவு - முல்லை. நாசியாகிய குமிழும்பூவும்.

255. பல்லவம் - தளிர்.

252 - 6. இக்கண்ணிகளில் மங்கையைப் புட்பவனமாக உருவகித் திருக்கின்றனர்.

257. நிறத்தின் - நிறத்தோடு. சாயல் - மென்மை. இயல் - நடை.

259. தோழியரையும் உளப்படுத்தி, 'தம்ம' என்றார்.

262 - 3. அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாது.

அம்மாணை யேந்துகரத் தம்மாணை யேபாடி அம்மாணை யாடு மளவிலே - பெம்மாண்குழ்	265
காராழித் தேர்முதுகு காட்டக் கதிர்வெய்யோன் ஓராழித் தேரொதுங்கி யோட்டெடுப்பக் - கூராழி	266
பாதலக் கங்கை படியநெடுங் கூவிரம்போய் மீதலக் கங்கை மிசைப்பொங்கப் - போதருதேர்	267
மேல்வெண் டுகிற்கொடிகள் விண்ணஞ் சுரநதியின் பால்வெண் டிரைபோற் படிந்தாடச் - சேல்கொண்	268
டுருக்குந் திருக்க ணுமையம்மை பாகத் திருக்குந் திருப்புவ ணேசன் - திருக்கொன்றை	269
மாலை யழகன் வரும்பவனி தானுரைக்கும் வேலைதிரு வம்மனைகை விட்டெறிந்தாள் - சேலை	270
இடைக்கு ளிறுக்கி யெழுந்தாணற் ருயர் பிடிக்கப் பிழைத்துப் பெயர்ந்தாள் - தடுக்கும்	271
செவிலியர்க்குந் தப்பித் தெருவிற் புகுந்தாள் நவிலியற்கை வாசமலர் நங்கை - சிவபிரான்	272
தெய்வத் திருமார்புந் திண்டோளும் பொன்னையாள் கைவைக்குங் கோலக் கபோலமும் - சைவத்	273
திருநீறு சண்ணித்த தெய்வச்செம் மேனி அருணீர்மை குன்று வழகும் - பெருவாழ்வு	274
பெற்றதுபோற் கண்டு பெரிதிறைஞ்சிக் கண்பணிப்ப முற்றுமுடல் பூரிக்க முன்னின்று - நற்றவர்சேர்	275

265. அந்த மாணை ஏந்திய திருக்கரத்தையுடைய அம்மான் - சிவ பெருமான்.

253 - 65. இவ்வடிகளில் மங்கை அம்மாணை யாடுதல் கூறப்படுகின்றது. முத்தாற்செய்யப்பட்டனவாதலின், அம்மாணைக்குத் திங்களும் அன்னங்களும் முத்தின் பந்தும் உவமை கூறப்பெற்றன.

265 - 6. காராழி சூழ்தேர் - கரியகடல் சூழ்ந்த பூமியாகிய தேர்.

267. கூவிரம் - தேரின் மேன்மொட்டு. 'கூவிரிபோய்' என்றும் பாடம்; "கூவிரியால் விண்விரியக் கூரா முகன்பதிந்து, பாவிரி சேடன் படம்விரிய" என்பது தேவையுலா, 304.

272. இயற்கைவாசம் - இயல்பாகவேயுள்ள நறுமணம்; வாசம் - வசித்தலுமாம்.

274. சண்ணித்த - பூசிய; "மெய்யெல்லாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனியான் ருடொழாதே" (திருநா. தே. ஆரூர்)

விண்ணார்ந்த வெள்ளிமலை மேலிருக்குஞ் செந்தேனுக் கண்ணாந்து பார்த்து ளயர்வுற்றாள் - தண்ணார்	276
விதுக்குடி யேறுசடை வேதியன் மோகம் புதுக்குடி யேறுநெஞ்சு பூண்டாள் - மதுக்குமிழி	277
செற்றிய வெண்டரளச் செங்கனிவாய் நெஞ்சத்துள் உற்றதுயர் பாங்கியருக் கோதினாள் - மற்றவரும்	278
பொன்னே கிளியே புதுமயிலே யன்னமே மின்னே மதன விசயமே - அன்னைக்	279
கொடியார் தடுத்த கொடுஞ்சகுன மீதென் றுடனே குயிலுக் குரைத்தார் - மடவரலும்	280
மற்றதுமெய் யென்று மயங்கி யறிவழிந்து பொற்றொடி வீழப் புலம்புற்றாள் - முற்றும்	281
உரியார் கடைக்கணித்த தூங்குவட்கோ வேட்கோ தெரியா தெனவயிர்க்கச் சென்றார் - பொருவேள்	282
மதுவிருந்த மென்சாப வாளியின் வாய்க்குப் புதுவிருந் தாயினாள் பூவை - மதியார்	283

மடந்தை

இனத்தைப் பொருவே ளிரதிமேல் வைத்த மனத்தைத் திருப்பு மடந்தை - வனத்தவகில்	284
ஆவி முடித்திளைஞ ராவி முடிக்கவெனச் சீவி முடித்த திருக்குழலாள் - பூவுலகில்	285
ஆற்றுவன் காமுகர்த மாயுணா ளெண்ணியெண்ணிக் கூற்றுவன்பார்க் கப்பார்க்குங் கூர்விழியாள்-சாற்றரிய	286
கைசிவக்கக் காமவேள் கண்சிவக்க வாடவர்தம் மெய்சிவக்க வாய்சிவக்கு மெல்லிதழாள் - மொய்முனிவர்	287

277. விது பிறை.

280. கொடியார் - கொடுமையை யுடையார், காக்கை. 'தடுக்குஞ் செவிலியர்' என்றார் முன்; 271 - 2. காக்கைதடுத்தார் செல்லலாகாதென்பது விதி; "வடித்தெடுத்த வேற்கண் மணியிரண்டு கொண்ட, கொடித் தடுத்தாலாரே குவார்" (துமிழ்நா.) என்பதிலும் இச்சிலேடைப் பொருளமைந்திருத்தல் காண்க.

282. உரியார் - உடையார். அயிர்க்க - சந்தேகிக்க.

283. மதுவிருந்த சாபம் - கரும்புவில்.

285. ஆவி - புகை, உயிர்.

சாபம் பறக்கத் தவம்பறக்க மால்பிறக்கச்	
சோபம் பெறப்பிறக்குஞ் சொல்லினான் - கோபமதன்	288
போர்வளர நானோசை போய்வளரப் பேராசை	
வேர்வளர மேல்வளரும் வெம்முலையான் - தேர்மலயக்	289
கால்வளைய வேள்சிலைவன் கைவளைய வாடவரை	
மால்வளையப் போய்வளையும் வாணுசுப்பான் - மேல்வருமன்	290
புள்ளூற வாசைகிடந் தூற்றூற வாயூற	
வள்ளூற முத்தூறு மல்குலான் - துள்ளுவிழி	291
சுற்றமனஞ் சுற்றமனந் தூயோர்க்கு மாசைதலை	
சுற்றவுடை சுற்றுந் துடையினான் - வெற்றிமதன்	292
தேர்நடக்க மூன்றுலகுஞ் செங்கோ னடக்கமிகும்	
போர்நடக்கத் தானடக்கும் பொன்னடியான் - சீர்நடக்கும்	293
தெண்ணிலா முற்றத்திற் சென்றிருப்ப வோர்விறலி	
எண்ணிலா நேயத் தெதிர்நின்று - கண்ணிலான்	294
கண்பெற்ற தென்னமதன் கைகுவிக்குந் தெய்வமே	
மண்பெற்ற செல்வ மடந்தையே - பெண்பெற்ற	295
பேறே யெனவாழ்த்தப் பெண்ணரசி கொண்டாடி	
வீர ரிசையின் விறலியே - ஆரூர்	296
திருக்கங்கை வார்சடையார் தென்பாண்டி நாட்டில்	
இருக்குந் தலங்கள்பா டென்னப் - பெருக்கம்	297
திகழ்பூ வுலகிற் சிவலோக மென்னப்	
பகர்கூட லாலவாய் பாடி - மிகமால்	298
பிறிக்கு மடியார் பிறவிக் கருவேர்	
பறிக்கும் புனவாயில் பாடிக் - குறிக்குமால்	299

288. சோபம் - க்ஷோபம் (கலக்கம்) ; இரத்தத்தைக் குறைக்கும் ஒரு வகைநோயுமாம் ; “கோப மதனாலே குறையுயிருங் கொள்ளுகொள்ளும், சாபமத னாலே தயங்கினேன் - சோபமனத்து” (வருணகுலா. 444) என்பதனுணர்ச்சு.

289 - 90. தேர் மலயக்கால் - மன்மதன்தேராகிய தென்றல்.

291. அள்ளூறு - மிகு ஊறுகின்ற,

296. வீறு : வேறென்றற்கில்லாத அழகு.

297 - 311. இக்கண்ணிகளிற் பாண்டிநாட்டுச் சிவஸ்தலங்கள் 14-ம் கூறப்பெற்றுள்ளன.

298. “புத்திரரும் பூவுலகிற் சிவலோகம்” (திருவினா. தல விசேட. 21)

299. பிறிக்கும் - பிரிக்கும்.

சங்கந் திகிரி தணந்துமழு மானெடுக்கும்	
நங்களுக்குற் றுல நகர்பாடித் - தங்கொருபால்	300
பெண்மைத் திருக்கோலப் பெம்மா னினிதுறையும்	
உண்மைத் திருவாப்ப னூர்பாடித் - தின்மையற	301
வாட்டும் பிறவி வழிமறித்து ஞானவழி	
காட்டுந் திருவேட கம்பாடி - நாட்டில்	302
விரவுதிரு வெண்ணீற்றின் மெய்யன்பர் கூட்டம்	
பரவுதிரு நெல்வேலி பாடிப் - புரவுமுனை	303
சேர்திருவி ராகவன்முன் சேனையுடன் கண்டுதொழ்ச்	
சார்திருவி ராமேச் சரம்பாடி - ஏர்தருபொற்	304
கொம்பரனா டானையொரு கூறிலங்குங் கோலத்து	
நம்பரனா டானை நகர்பாடி - வம்பர்	305
புரங்குன்ற வாணகைசெய் பொன்மலைவிற் செல்வன்	
பரங்குன்ற மாநகரம் பாடி - உரங்கொள்	306
விடைக்குஞ் சரமுகைப்பார் வீற்றிருக்கக் காணி	
படைக்குந் திருச்சுழியல் பாடிக் - கிடைக்குமகத்	307

300. திருக்குற்றலத்தில் அகத்தியமுனிவரால் திருமால் சிவபெருமான் வடிவம்பெற்றனர் ; இதனை, “முறுகுவுலம் புரிக்கரத்து மான்குறுகப் பெரிய துழாய் முடியின் மீதே, சிறியமதிக் கலைகுறுகத் திலகநுதல் விழுகுறுகச் செழும்பூண் மார்பி, னிறை யரவப் பணிகுறுக நிகிலவுல கமு நிறைந்து நீண்ட மேனி, குறுகுகுறு கெனப்பரவித் திருவடிக் கீழ்க் குறு முனிவன் குறுகுங்காலை”, “தவம்பெருக வறம்பெருகப் பொருள்பெருகத் தெருள்பெருகச் சைவமோங்கிச், சுவம்பெருக மனுநீதித் துறைபெருக நிறைபெருகச் சுருதிவாய்மை, நவம்பெருகச் சரியாதி சதுட்டயங்கணனி பெருக ஞாலமெல்லாம், சிவம்பெருகக் குறுகியருள் பெருகினன் குற்றலத் தேவ தேவன்” (திருக்குற்றலப். திருமால் சிவ. 142-3) என்னும் அருமைச் செய்யுட்களாலுணர்க. இக்கதை, கந்தபுராணம், திருக்குற்றலப் படலத்துமுள்ளது; “மன்றி னருகு மலர்த்துழாய் நாறுமிடம், கொன்றை கமழ்வித்த கோத்தவனும்” (ஏகாம்பர. 91), “அலர்துழாய் நாறு மகன்றளியைக் கொன்றை, மலர்துழாய் நாறவைத்த மானும்” (திருவிடை. 215)

305. கொம்பர் அன்னாள்தான் - உமாதேவியார். ஐ ஒருகூறு - அழகிய ஒருபாகத்தில்.

307. விடைக் குஞ்சரம் - இடபமாகிய யானையை. காணி-உரிமை ; “படர் சடையர் காணியெனலாம்.....மயிலாடுதுறையே” (திருஞான. தே.) அகம் - மனம்; மகமெனப் பாடங்கொண்டு யாகமென்றுங் கொள்ளலாகும்.

தாசையுடைச் சிற்சபையி லேயன் றிருச்சிலம்பின் ஓசையுடைத் திருப்புத் தூர்பாடித் - தேசுநலம்	308
தாங்குதிருத் தேர்வீதிச் சைவா கமம்வேதம் ஓங்குதிருக் காணப்பே ரூர்பாடி - வாங்கும்	309
தனிக்கொடுங் குன்றமதன் றன்னை யெரித்தார் பனிக்கொடுங் குன்றநகர் பாடித் - தொனக்குமறைப்	310
பாவணம் பாடும் பரமன் றிருக்கோயிற் பூவணம் பாடும் பொழுதிலே - நாவணங்கு	311
நாதன் புதல்வர் நவினன் மறைபாடக் கீத விசைகின் னாரர்பாடக் - கோதிலாச்	312
சூழிசை வீணைகொடு தும்புரு நாரதர்தாம் ஏழிசை ராக வியல்பாட - வாழ்முனிவர்	313
பன்னியர் பல்லாண்டு டாடத் தருநாட்டுக் கன்னியர் தேவகா னம்பாட - இன்னிசையால்	314
தெய்வப் புலமைத் திருமு தலிமுவர் சைவச் சுருதித் தமிழ்பாட - உய்விக்கும்	315

308. தாண்டவமேழுனுட் கௌரீதாண்டவத்தைத் திருப்புத்தூர்ச் சிற்சபையிற் பரமசிவன் அம்பிகைக்குக் காட்டியருளினர் ; இது, திருப் புத்தூர்ப் புராணம், கௌரீதாண்டவச் சருக்கத்தால் தெர்கின்றது; பாண்டிபதி ஞலின்மீக்காப் பண்ணடமே ழிற்கௌரி, தாண்டவஞ்செய் சிற்சபையிற் றங்கினேன் ” என்பது, திருப்புத்தூருலா, 337.

309. திருக்காணப்பேர் - காளையார்கோயில். வாங்கும் - வளைக்கும்.

310. தன் இக்கொடும் குன்ற - தன்னுடைய கரும்பு வில்லோடும் குறைய. கொடுங்குன்றம் - பிரான்மலை.

311. பாவண்ணம் - பாக்களின்வண்ணம். நா அணங்கு - கலைமகள்.

298 - 311. இக் கண்ணிகளிற் பாண்டி நாட்டிலுள்ள பதினான்குதலங் களும் திருப்பதிக்கோவையிலுள்ள முறைப்படியன்றி, “கூடல் புனவாயில்குற்றூல மாப்பனூர், ஏடகநெல் வேலி யிராமேசம் - அடாணை, தென்பரங்குன் றஞ்சுழிய றென்றிருப்புத் தூர்காணை, வன்கொடுங்குன் றம்பூவணம்” எனினும் பழைய வெண்பாவிலுள்ள முறைப்படியே அமைந்துள்ளன.

311 - 2. நா அணங்கு நாதன் - பிரமன்; அவன்புதல்வர் - பிருகு முனிவர் முதலியோர்.

314. பன்னியர் - பத்தினிமார். தருநாடு - தேவருலகம்.

315. திருமுதலிமுவர் = மூவர்முதலிகள் - திருஞானசம்பந்தர் முத லிய மூவர்; மூவாத பேரன்பின் மூவர் முதலிகளும், தேவாரம் செய்த திருப்பாட்டும்” (ஏகாம்பர. 78) என்றார்.

சேணுலவு தெய்வத் திருநீல கண்டயாழ்ப்	
பாணர் தமிழ்மாலேப் பண்பாடப் - பூணரக்கன்	316
கைநநரம்பிற் பாடக் கருணைபுரி வள்ளலார்	
மெய்நநிரம்பு மாமறுகின் மேவுதலும் - சொன்னிரம்பு	317
பண்ணு ரிசைவிறலி பாடுந் தலமெல்லாம்	
கண்ணுரக் கண்ட களிகொண்டாள் - பெண்ணூர்	318
அமுதமெதிர் சென்றுசெம்பொ னுலத்தி காட்டிக்	
குமுத மலர்மலர்வு கொண்டாள் - விமலரே	319
என்ற ஞமக்கபய மென்றுள்கண் ணீர்ததும்ப	
நின்றனின் ருடனக்கு நீராளும் - குன்றாளும்	320
மின்னிறத்த கொன்றையந்தா ரீந்தனரோ வென்றயிர்க்கப்	
பொன்னிறத்தை யீந்தரனார் போயினார் - பின்னொருத்தன்	321
போடுங் கணைநுழைந்த புண்வழியிற் றென்றலூ	
டாடுந் துயருழந்தா ளாங்கொருத்தி - சேடன்	322

அரிவை

பகைகொண்டு பண்டு விரித்த படம்போல்	
அகல்கின்ற வல்கு லரிவை - உகிர்கொண்டு	323
முன்னொருகோ பத்தான் முடியரிந்த சங்கரற்குப்	
பின்னொரு கோபம் பெயர்த்துவரின் - அன்னவரை	324
ஏவர் தடுப்பரென வெண்ணி யயன்பயந்து	
தேவர் பெருமான் றிருவுள்ளம் - ஆவதற்கா	325

316. தமிழ்மாலேப்பண் - தேவார இசை. அரக்கன் - இராவணன்.

317. மெய் - உண்மை, தரிசிப்போருடைய உடம்புகள்.

318. 'விறலி' என்றது, 294 - ஆம் கண்ணியிற்கூறிய விறலியை. 'பாடுந்தலம்' என்றது, 298 - ஆம் கண்ணி முதலியவற்றிற் கூறிய வற்றை. ஆர - குறைவின்றி நுகர; ஏதிலா ராரத் தமர்பசிப்பர்" திருக்குறள். 837)

319. குமுதமலர் மலர்வுகொண்டாள் - வாய்திறந்தாள்.

320. அபயம் - அடைக்கலம். நீராள்கங்கை. குன்றாள் - உமா தேவியார்.

321. இன்னிறத்த - இனிய நிறத்தையுடைய. பொன்னிறம் - பசலை நிறம். ஒருத்தன் - மன்மதன்.

322. ஊடாடும் - உள்ளேசென்று துன்புறுத்தலாலுண்டாகிய.

323. பகைகொண்டு - வாயுதேவனிடம் விரோதங்கொண்டு.

மின்னைத் திரட்டி மிகப்பிழிந்து சாம்புநதப் பொன்னை யுருக்கிப் புடமிட்டுப் - பின்னையொன்றாய்க்	326
கூட்டிப் பிடித்துக் குழைத்துமதி நுட்பமெலாம் காட்டித் தனித்திருந்து கைவருந்தப் - பூட்டியமு	327
தூறு பருவத் தொருபெண் ணுருவாக்கிக் கூறு மழகைக் குடியேற்றி - வீறு	328
நலமுற்ற பெண்க ணலத்திற் றெரிந்து திலமத் தனையெடுத்துச் செய்த - நிலைபெற்ற	329
பிள்ளைக் குதலைமொழிப் பெண்ணழகு மிவ்வழகுக் கெள்ளத் தனையு மிலையென்ன - உள்ளத்திற்	330
கங்கை வெதும்பமலைக் கன்னி கலங்கமற்ற நங்கையர் சங்கையிலா நானெய்தத் - திங்களணி	331
முக்கணனார் மேனி முழுவதுங் கண்வேண்டும் இக்கன் னியைப்பார்க்க வென்றுரைக்க - அக்கணமே	332
வண்ண மலர்வேளும் வாகை தரிக்கவெங்கள் கண்ணுதன்முன் விட்டனைய காட்சியாள் - எண்ணிறந்த	333
பாங்கியர் நிற்கவுயிர்ப் பாங்கி யுடனேறி ஓங்கிய செய்குன்றி னுள்ளிருத்தி - ஆங்கவட்குத்	334
தென்னார் செழுங்களபச் சேறணிந்தா டானணிந்த பொன்னு பரணமெலாம் பூட்டினாள் - மின்னாடன்	335
பொற்பூர் சரீரத்தைப் புல்லி யகமகிழ்ந்தாள் கற்பூர தாம்பூலங் கைக்கொடுத்தாள் - பிற்பாடென்	336
ஊனா ருயிர்நீயென் னுள்ளக் கருத்தெல்லாம் மானே யறியாயோ மற்றென்ன - யானறியப்	337

329. திலம் அதனை - எள்ளின் அவ்வளவு.

330. பெண் - திலோத்தமை. 381. சங்கை - அளவு.

331. வெதும்பாதவள் வெம்மையுறக் கலங்காதவள் கலங்க.

(328) குடியேற்றி (333) விட்டனைய காட்சியாள்.

335. தென் - அழகு; தெற்குமாம். களபச் சேறு-கலவைச்சாந்து.

336. “கற்பூர தாம்பூலங் கைக்கொடுத்தேன்” என்பது, வருணா
குலாதித்தன்மடல், 412. பிற்பாடு - பின்னாக; “பெண்ணணி கோலம்
பெயர்ந்த பிற்பாடு” (சிலப். 13 : 1)

போமோசொ லுன்கருத்தைப் பூவணங் கோயில்கொண்டார் தாமே யறியத் தகுமென்ன - ஆமே	338
அவரறிவ துண்ணைக்கொண் டல்லவோ வென்றுட் கெவரறிவுந் தாமறியு மீசன் - அவிர்சடையான்	339
பின்னழகுக் கொப்புரையாப் பேரம் பலவாணன் தன்னழகுக் காருமொவ்வாத் தாணுவீங் - குன்னழகு	340
பார்க்கவே நானைப் பவனிவரு மென்றளவிற் கார்க்குமுல்கேட் டுள்ளங் களிப்பெய்தித் - தீர்த்தன்மேல்	341
ஆசை யினும்விரிவா வல்குல்பூ ரிப்பமுலை வீசிய விண்ணை வெளியடைப்ப - மாசகலும்	342
கன்னி புளகமுறுங் காலையின் மாலைபெற மன்னிய காமம் வளர்ந்தேற - அந்நேரம்	343
மாலைவரக் கண்டான் மயங்கி மறலிநிறம் சால முழுச்சிவப்போ தானென்றாள் - காலரவம்	344
போலவரக் கண்டு பொதியின் மலைப்புலியை வாலுருவி விட்டான் மதனென்றாள் - பாலருவி	345
விட்டதுபோல் வெண்ணிலவு வீசுவதை வெண்ணெருப்பாச் சுட்டநெருப் பேதென்று சொல்லினாள் - முட்டக்	346
குயில்வாய் விடமிருப்பக் கூற்றுதைத்தா ரென்னே வியல்வேலை நஞ்சுண்ட தென்றாள் - செயன்மாரன்	347
தாழை மலரணியாத் தன்பகைவன் மேலெய்யா தேழையெனை யெய்யுமதி யென்னென்றாள் - சூழ	348

338. ஆமென்பது உடன்பாட்டைத் தெரிவிக்கும் ஒரிடைச்சொல்.

340. அழகுக்காருமொவ்வாதானென்பது இத்தலத்தில் நாயகருடைய திருநாமம்.

341. தீர்த்தன் - தேவன்.

343. புளகம் - மயிர்சிவிர்த்தல். காலைமலை யென்பவற்றிற் சிறு பொழுதுகளின் பெயர்கள் தொனிக்கின்றன.

344. கால் - தென்றற்காற்று.

345. புலியை வாலுருவிவிடலென்பது ஒரு பழமொழி; “வயப் புலியை வாலுருவி விடுகின்றீரே” (பாரதம், சூதுபோர்ச்சருக்கம், 265)

346. “அலைவாய் விடத்தி னுடன்றோன்றி யாவி கவரும் வெண்ணெ ருப்பே” (நைடதம், சந்திரோ. 37)

உருகு மினத்தோ டுயிர்த்துயிர்த்து நெஞ்சம் சருகுபட வாடித் தளர்ந்து - முருகிதழித்	349
தாமக் கடவுடிரு வஞ்செழுத்தே தான்புணையா யாமக் கடனீந்தி யேறினாள் - சோமக்	350
கடவுட் சடாமவுலி காலேவரு மென்றென் றடர்பொற் பணிதிருத்தி யாடை - இடையிறுக்கி	351
மின்னணையா எல்கடந்து வீதிவந்தா எவ்வளவிற் பொன்னனை யாண்மனைக்குப் போயினோன் - தன்னணைய	352
நற்றேர் வரக்கண்டா ணாவரு மென்றுரைத்த குற்றேவற் பாங்கியைமுன் கும்பிட்டாள் - பிற்றேவர்	353
தேவனைக்கும் பிட்டா டிருத்தோ ணலங்கண்டாள் காவிமைக்க ணற்பருகிக் காமுற்றாள் - மேவுசெக்கர்	354
மாலேத் துயரொழிய வஞ்சி வலக்கண்ணம் காலேக் கதிர்கண்டு கைதொழுதாள் - ஆலித்துப்	355
பையவருந் தென்றற் பகைதீர வெம்பெருமான் செய்யதிரு வாபரணஞ் சேவித்தாள் - மையற்	356
கரணம் புயத்தானை யம்புலிப்போர் நீங்கச் சரணம் புயத்தலறிற் ருழ்ந்தாள் - முரணர்	357
வரிக்குயிலுக் கஞ்சுதொழின் மாற்றப் பெருமான் திருக்கரத்தைக் கண்டுதரி சித்தாள் - கருப்புவிற்கை	358

349. இதழி - கொன்றை.

350. யாமக்கடல் - இராத்திரியாகிய கடல். இவள், திருவைந் தெழுத்தே தெப்பமாக யாமக்கடலை நீந்திக்கடந்தாள்; இது பஞ்சாக் கரத்தையே துணையாகக்கொண்டு கடலைக்கடந்த வாக்கீருடைய அருஞ் செயலை நினைப்பிக்கின்றது.

353. பாங்கி நாவாவருமென்றதை, 341-ஆம் கண்ணியிற் காண்க.

355. வலக்கண்ணம் காலேக்கதிர் - சிவபெருமானுடைய வலக் கண்ணாகிய சூரியனை. ஆவித்து - முழங்கி.

356. திருவாபரணம் - பாம்பு. பாம்பு காற்றை உண்ணுமென்றல் ஈண்டு அறியற்பாலது; “வாயு வான பஞ்சடைத்துத் திருமா றுயிலு மலரணையே” (செவ்வந்திப். திருமலை. 30); “மணியுடைநாம் பூணுணவு மாற்றும்விரத, நணியனகொ றென்ற னடுக்கும்” (திருவிடை. 316) என்றார்; மையற்கு - மயக்கமாகிய பகையைத் தடுத்தற்கு.

357. அரணம் புயத்தானை - காவலாகிய திருத்தோள்களையுடைய வரை. தக்கன்யாகத்திற் சந்திரனைச் சிவபெருமான் திருவடியால் தேய்த்தது இங்கே உணரத்தக்கது.

358. தக்கன்யாகத்தில் இந்திரன்கொண்ட சூயில்வடிவின் இறகைச்

பூணு மதனடத்தும் போர்தவிரப் புட்பவன
வாணனுதற் கண்கண்டு வாழ்த்தினுள்-பாண்மிறுந்றும் 359
வண்டார் குழனெருநல் வந்தபகைக் குப்பகைதான்
தண்டா வரனுருவிற் றுன்கண்டாள் - கண்டோமென் 360
ருனந்த மூழ்கி யறிவுவரு முன்றிருத்தேர்
தானந்த வீதியொரீஇச் சார்ந்ததால் - ஞானந்தான் 361

தெரிவை

தேற்றமிகப் பேரின்பந் தேடுமவ ராசைக்கு
மாற்றுமருந் தென்ன வருந்தெரிவை - சாற்றயன்மால் 362
கற்பத் திருணிலவோ காய்பகலோ வென்னமிகப்
பொற்புற் றிருள்பழுத்த பூங்குழலாள் - கற்பத்துச் 363
சீலக் கடல்குளமோ சிற்றோடை யோவெனநீள்
நீலப் பெரிய நெடுங்கண்ணாள் - கோலமுந்நீர்க் 364
கண்ணற் பவளங் கறுப்போ விளர்ப்போவென்
றெண்ணச் சிவந்த விதழினாள் - விண்ணமுதம் 365
காறியுமிழ்புளிப்போ கைப்போவென் றிந்திரன்வாய்
ஊறிவரத் தித்திக்கு மொண்சொல்லாள் - வீறியபொன் 366

சிவபெருமானது திருக்கரம் வெட்டினமையின், குயிலாலுண்டாகும் வருத்தத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுதற்கு இவள் அதனைத் தரிசித்தாள்.

359. மன்மதனை எரித்ததுபற்றி நெற்றிக்கண்ணை வாழ்த்தினாள்; 'காமப் பகையைடயர் கண்ணாளா' என்பர் பின்னும்; 458.

355 - 9. இக்கண்ணிகளுடன், "நெற்றிமீது கண்படைத்த வும்மை மார னெய்வனோ, நீரணிந்த வரவிருக்க நெடியதென்றன் முடுகுமோ, வெற்றியான தாளிருக்க மதிய மும்மை நலியுமோ, விரவுகங்கு லுமது கண்ணின் வெயிலின்முன்பு நிற்குமோ, கற்றையான குழலியெந்த வுதவி கொண்டு பகைவெலும், கருணைகூர்தெ னருணைமேவு கலியுகத்து மெய் யரே, செற்றலார்கள் புரமெரித்த புழகணிப்ர தாபரே, தேவராய ரேசு கந்த தினவசந்த ராயரே" (அருணைக். 51) என்னும் பாடல் ஒப்பிடற் பாலது.

350. பகைக்குப் பகையென்றது, 355-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற் கூறிய மாலைமுதலியவற்றின் பகையாகிய இறைவன் வலக்கண் முதலிய வற்றை.

361. தேர் வேறு வீதியை அடைந்தது.

363. கூந்தலின் கருமைமிகுதியைக் கூறியபடி.

364 - 5. முந்நீர்க்கண்ணாள் நல்ல பவளம்.

366. உமிழ் - உமிழ்வாய்; ஏவல்.

மேருச் சிறுபந்தோ மென்கழங்கோ வென்னமிகப்
 பாரித் தெழுந்த பயோதரத்தாள் - சீரித்து 367
 வாய்ந்த விழையுரலோ வன்றாண மோவெனப்போய்த்
 தேய்ந்து சிறுத்தொழியுஞ் சிற்றிடையாள் - ஆய்ந்தவையம் 368
 எல்லாமோர் கையளவோ வில்லையோ வென்னவிண்மேல்
 செல்லா மணிநிதம்பத் தேரினாள் - வில்லேறும் 369
 பஞ்சி பரலோ படுநெருஞ்சி யோவெனவுள்
 அஞ்சிமுகஞ் சேக்கு மடியினாள் - விஞ்சுகழ் 370
 சேர்க்குந்தென் பூவைத் திசைபோல யாவரையும்
 பார்க்குந் தொறுமயக்கும் பண்பினாள் - கூர்க்கும் 371
 அரிவைப் பருவத் தருட்பூவ ணேசன்
 கருணைப் பவனிவரக் கண்ட - பரிசினால் 372
 காலே யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
 மாலை மலரு மயலினாள் - சாலமணம் 373
 தைவந்த காவிற் றனித்திருந்தோ ரோவநூல்
 கைவந் தவனைக் கடிதழைத்து - மெய்வந்த 374
 பூவண வாணனஞ்சொற் பொன்னனையாட் கன்றளித்த
 மாவணக் காதை வகுத்தெழுதி - ஓவியத்திற் 375
 காட்டு கெனநிறைபொன் கைக்கொடுப்ப வோர்படத்தில்
 தீட்டி யவனவண்முன் சென்றிருந்து-தோட்டலர்மென் 376

367. கழங்கு - கழற்சிக்காய். சீரித்து - பரிசுதித்து; “வச்சிரஞ் சீரிப்பான்போற், பொய்தவன் தலையைக் கொய்தான்” (திருவினா. 1 : 58)

368. இழை - நூலிழை.

370. பரல் - பருகைக்கல். சேக்கும் - சிவக்கும்.

371. பூவை - திருப்புவணம்; இத்தலத்தில் திசைமயக்கமுண்டென்பதை, இந்நூல் 113-ஆம் கண்ணியாலும் அதன் குறிப்பாலும் அறியலாகும்; இக்கண்ணி, “தலைவிக்கைங், கோணம் பெறவகுத்த கோயில்போலியாவரையும், காணுந் தொறுமயக்குங் காட்சியாள்” (ஏகாம்பர. 361 - 2) என்பதைப் பின்பற்றி வந்தது.

373. இக்கண்ணி, “காலே யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி, மாலை மலருமிந் நோய்”, (திருக்குறள், 1227) என்பதை உட்கொண்டது.

374. ஓவநூல் - சித்திரநூல். 375. ஓவியம் - சித்திரம்.

374 - 6. இக்கண்ணிகள், “ஓவியத் துறைகை போய வொருவனை யுருவிந் மிக்க, காவல னொருவன் மற்றோர் கன்னிநீ தீட்டு கென்ன” (நைடதம், அன்னத்தைக். 6) என்பதை நினைப்பிக்கின்றன.

- போதரசு கையாற்செய் பொன்னனையாய் பொன்னனையாள்
மாதரசு வாழ்பொன் மனையிதுபார் - கோதை 377
- புலரியிற் போந்து புனல்வையை கைமேல்
பலனுய்க்க மூழ்கும் படிபார் - நலனுய்க்கும் 378
- கண்மணி பூண்டுமனங் காழுறுவெண் ணீறணிந்து
பெண்மணியன் னுளிருக்கும் பெற்றிபார் - உண்மைத் 379
- தபத்தியானப் பெண்ணரசு தாழ்விலெழுத் தஞ்சும்
செபத்தியானஞ் செய்யுஞ் செயல்பார் - சுபத்தியானம் 380
- செய்து சிவனைத் திருவர்ச் சனைமுடித்துக்
கைகுவித்து மாதிருக்குங் காட்சிபார் - பெய்வனையாள் 381
- ஆயத் தொடும்புவை யங்கணனைச் சேவிக்கக்
கோயிற் புகுந்துநின்ற கொள்கைபார் - ஏயத் 382
- திருத்தஞ்சி லோதி திருமுன்பு சுத்த
நிருத்தஞ்செய் கோல நிலைபார் - நிருத்தம் 383
- புரிந்தங்கு நின்றிரிதிற் போந்து மனைக்குட்
பரிந்தங் கிருக்கும் படிபார் - அருந்த 384
- முருந்து நகைமனைக்குண் மொய்த்தீண்டிச் செல்லும்
திருந்துதிருத் தொண்டர் திரள்பார் - வருந்தங்கண் 385
- நாய னடியாரை நண்ணி யெதிரிறைஞ்சித்
தூய வமுதருத்துந் தோற்றம்பார் - மேயசிவன் 386
- தன்னுருவம் பொன்னுருவ மாகச் சமைக்கவிளங்
கன்னி சமைத்த கருவுருப்பார் - அன்னம் 387
- தொடுத்த கருத்தறிந்து சுந்தரப்பே ரண்ணல்
எடுத்தசித்த வேடத் தெழில்பார் - வடித்தவயில் 388
- ஒத்தவிழி மாளிகைமு னுற்றொருபால் யோகபட்டச்
சித்தரிறு மாந்திருக்குஞ் செய்கைபார் - அத்தகைமை 389

377 - 8. போதரசு - பிரமதேவர். புலரி - விடியற்காலம்.

383. திருத்து அம் சில் ஒதி - திருத்திய அழகிய சிலவான கூந்தலை யுடையாள். திருமுன்பு - சந்திதியில். சுத்தநிருத்தம் சொக்கமென்றும் வழங்கப்படும்; சிலப்பதிகாரம் பார்க்க.

385 - 6. முருந்துநகை - பொன்னனையாளுடைய. நாயன் - தலைவர்.

387. திருவுருச்சமைத்தற்குக் கம்மியர்களைக்கொண்டு பிடிப்பித்த கரு. 388. சுந்தரப்பேரண்ணல் - சோமசுந்தரக்கடவுள். அயில் - வேல்.

கண்டெதிர் சென்றுமலர்க் கால்பணிந்தன் பென்னுமயல் கொண்டெதிர் நிற்குமவள் கொள்கைபார் - வண்டுளரும்	390
நெய்ய குழல்வருந்து நின்கருத்தே தென்றெங்கள் அய்யர் முறுவ லரும்புதல்பார் - தையலரி	391
காணாத் திருவுருவங் காணுங் கருத்தரவப் பூணர்க் குரைக்கும் புதுமைபார் - நீணாகச்	392
சித்த ருரைப்படியத் தேமொழியில் லிற்கரும்பொன் அத்தனையு முன்புவைத்த வார்வம்பார் - வைத்ததன்மேல்	393
நீற்றைச் சிதறியையர் நேரிழைநீ யித்தையெரி ஏற்றம் பசும்பொன்னு மென்பதுபார் - கோற்றொடியும்	394
கட்டுசடைச் சித்தர் கருதுமுறை யேயெரிபெய் தட்டகரும் பொன்செம்பொ னுனதுபார் - வட்டமுலைக்	395
கொம்பனுள் புவணத்தெங் கோமானை யாணிதீர் செம்பொனாற் கண்ட திருவுருப்பார் - விம்பவாய்	396
வள்ளிமுத்தங் கொள்ளு மகப்பெற்றோன் மேனியைக்கண் டள்ளிமுத்தங் கொள்ளுமவ ளன்புபார் - வெள்ளிவெற்பன்	397
அன்புக் கிளகியவ ளங்கை நகரேகை தன்பொற் கபோலந் தரித்ததுபார் - வன்பிற்	398
பிடித்த விரதப் பெறும்பேறு பாவைக் கடுத்த விசேட மதுபார் - முடித்தகுழல்	399
மாதேயென் றோவநூல் வந்தோன் வகுத்துரைக்கும் போதே விரகம் புறம்பொசியக் - காதார்	400

391. நெய்யகுழல்-நெய்ப்புற்ற கூந்தலையுடையாய். அரி-திருமால்.

392. கருத்து - கருத்தினை. அரவப்பூண் - பாம்பாகிய ஆபரணம்.

393. கரும்பொன் - இரும்பு. 396. விம்பவாய் - கொவ்வைக்கனி.

397. வள்ளி - வள்ளிநாயகியார். மக - முருகக்கடவுள்.

377 - 99. பொன்னையாளுடைய நித்தியநியமங்களை முறையே சித்திரத்திற் காட்டுவதாகவுள்ள இக்கண்ணிகள், “மகிழ்வுற்ற வாய முடன் வண்டரள மாலை, திகழ்சித்ர மண்டபத்திற் சேர்ந்து-மகர, விடந் தோய் விழியங் கெழுதியவை யெல்லாம், நெடும்போது பார்த்தகலா நிற்ப - அடைந்தெவரு, மின்ன திதுவிதுவென் றெங்களுக்குக் காட்டி யநுள், அன்ன நடையாயடைவிலென - மின்னிடையீர், வெள்ளி மலைநீங்கி விண்ணோரு மண்ணோரும், உள்ளும்பிராணை யுமையாள் போய் - உள்ளமிகத், தாங்காத பூசைக்குத் தக்கவிட மீதென்று, நீங்காது நின்ற நிலைபாரீர் - தேங்கமழும், காவி புடல சூழ்ந்த கம்பா நதிப்புனலில், பாவை படியும் படிபாரீர் - கோவையிதழ், ஓசையளிக

குழையாள் குழைந்தறிவு கொள்ளேபோய் நெஞ்சம் தழையாமை நின்று சருகாம் - பொழுதில்	401
தினைத்தவுமை யம்மை திருக்கையால் வைத்து வளர்த்த தருநிழலில் வாழ்வோன் - கிளைத்துமனப்	402
பத்தி மலரவந்நாட் பாணு வழிபட்டோன் அத்தி மலர வருள்செய்தோன் - முத்தி	403
மலரமலர் புட்ப வனத்தான் பவங்கள் புலரவருந் தேவி புரத்தான் - குலவு	404
நளச்சக்கர வர்த்திகலி நாசஞ்செய் நாதன் இளச்சக்கர வர்த்திபணி யெம்மான் -வளைச்சக்கர	405

ருலவம்பி காவனத்தில், வாசமலர் கொய்யும் வகைபாரீர் - பேசரிய, ஆதி யமர ரறியா வவராக, மாது குவித்த மணல்பாரீர் - கோதை, அணியு மிரு ளோதி யன்பொடுபூ சித்துப், பணியும் வழிபாடு பாரீர் - இணையிலிமுன், மேவு புளகமுடன் வெண்ணீறு மெய்க்கணிந்து, தேவி யிருந்த செயல் பாரீர் - பூவிற், கரந்து மழைபொழியாக் காலத்தே கம்பை, பரந்து வரு பெருக்கைப் பாரீர் - விரிந்தபுனல், மாகம் புதைய வரப்பண்ணித் தம்மை யொளித், தேகம்பர் நின்ற விடம்பாரீர் - தோகை, அரும்புனல்கண் டஞ்சியவ ராகமுறச் சென்று, பரிந்து தழுவியதுபாரீர் - புரிந்து, மலைக்கு மகடன் வழிபாடு வந்து, பலித்த பெறும்பேறு பாரீர் - கலப்பொற், றெரிவையுடனித்தத் தோமா நிழலிற், பரம னிருந்தவிடம் பாரீர் - பொரு வில், திருக்கைவளை யான் முலையாற் நிண்டோளு மார்பும், பரித்த திருத் தழும்பு பாரீர் - விரித்தசடை, யண்ணல் வெளிப்பட்டருள்வரங்கள் பாரீ ரென், நெண்ணும் புதுமை யிவையெல்லாம் - ஒண்ணுதலாள் காட்ட" (ஏகாம்பர. 363 - 80) என்னும் பகுதிகளோடு ஒப்பு நோக்கத் தக்கவை.

401. 'குழையாள் குழைந்து' என்பது சொல் முரண்.

402. இந்நூல் 26 - 9 ஆம் கண்ணிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

403. இறந்த தன்னுடைய பிதாவின் எண்புகளைக் கங்காநதியிலிடு வதற்கு அவற்றை ஒருகுடத்திலடைத்து வைத்துக்கொண்டு செல்லும் தருமஞ்ஞனென்னும் அந்தணனொருவன் இத்தலம் வந்து மணிகர்ணிகை யின் கரையில் இருக்கையில் அவ்வெண்புகள் தாமரைமலரும் நீலோற்பல மலருமாயினவென்பர்; இதனை, இத்தலபுராணத்தில், தருமஞ்ஞன் முத்திபெற்றசருக்கத்தாலறிந்து கொள்க. அத்திமலரவென்பதற்குப் பூவாத அத்திமரம் மலரவென்பது மற்றொருபொருள்.

403 - 4. இந்தவனத்தில் முத்தி யென்னுமலர் மலர்கின்றது. தேவி புரமென்பது இத்தலத்திற்கு உரிய திருநாமங்களுள் ஒன்று.

405. நளச்சக்கரவர்த்திக்குக் கலியின் துன்பம் இத்தலத்தில் நீங்கி யது. இளனென்னுமரசன், தன்பால்வந்த ஆடவர்களை மகளிர்களாகச் செய்யும் இயல்பையுடைய வனமொன்றிற்புகுந்து பெண்டிடிவமுற்றுப் பின் சில முனிவர்களுடைய கட்டளைப்படி அசுவமேதத்தார் சிவபெரு மானை உபாஸித்து அவ்விடிவம் நீங்கப்பெற்றமையின், 'இளச்சக்கர வர்த்திபணி யெம்மான்' என்றார்; இதனை, இராமாயணம், உத்தர காண்டத்தாலுணர்க.

நீளத்தான் காணாத நீளத்தான் நேவிபுகல் தாளத்தான் சங்கார தாண்டவத்தான்-கேளொத்தான்	406
புவணத்தெங் கோமான் பொலந்தேர் மறுகணைய ஏவணக்கண் மின்கேட் டெதீர்சென்றாள்-தீவணத்தன்	407
தெய்வத் திருமேனிச் செஞ்சோ தியுமுகமும் கைவைத்த வீரமழக் காட்சியும் - உய்வித்த	408
காவித் திருநீல கண்டமுங் கொன்றையந்தார் மேவிப் பரிமளிக்கு மெய்ப்புயமும் - தாவிப்	409
பொழியுங் கருணைப் புனிதநதி பொங்கி வழியுந் திருக்கண் மலரு - மொழிமறைப்	410
பண்மணக்குஞ் சீதப் பவளத் திருவாயும் விண்மணக்குங் கங்கை விரிசடையும்-பெண்மணக்கும்	411
செம்பாதி யும்போய்த் தெரிசித்தாண் மார்பிருக்கும் வம்பார் முலைத்தழும்பை வாழ்த்தினாள்-மொய்ம்பேறும்	412
சீல வளைத்தழும்பின் சீர்புகழ்ந்து பொன்னனையாள் கோல நகக்குறியைக் கும்பிட்டாள் - நீலமிடற்	413
றெந்தையை நோக்கி யிதழித் திருப்பயத்தால் வந்த விரகநோய் மாற்றுதற்குச் - சொந்த	414
மருந்தறியீர் வேளூர் வயித்தியரென் றுங்கே இருந்தபரி சென்னோ வியம்பீர் - திருந்துகையில்	415
நிற்குந் தொகைவளையை நீர்கொண்டீர் கூடலிலே விற்குந் தொழின்மறந்து விட்டரோ - நற்கள்	416
வழியுமலர்க் கொன்றைதர மாட்டீர்க்கா ஞரின் மொழியும் பெயரென் மோழியீர் - பழியஞ்சும்	417

406. நீளத்தான் - திருமால். தேவி புகல் தாளத்தான் - அம்பிகை விரும்பிக்கொட்டுகின்ற தாளத்தையுடையவர்; "தாளவட்டங் கொட்டு கைப்பாணி யொப்பவொரு சப்பாணி கொட்டியருளே" (மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், சப்பாணி. 1)

407. ஏவண்ணக்கண் - அம்பின் இயல்பையுடைய கண். மின் - தெரிவை. 410. மலர் நதியைப் பொழிகின்றதென்றது ஒருவியப்பு.

412 - 3. முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பும் காஞ்சீபுரத்தில் அம் பிகை பூசித்தபொழுது உண்டானவை. வம்பு - கச்சு. மொய்ப்பு - தோள்.

415. வேளூர்-வைத்தீசுவரன் கோயில். வைத்தியர்-வைத்தியநாதர்.

416. விற்குந்தொழில் - வளையல் விற்குந்தொழில்.

417. ஆஞரில் மொழியும்பெயர் - தியாகராசரென்னும் திருநாமம்.

ஆட றவிர வறுபத்து மூன்றேமுன்	
கூட னகராடல் கூறுவீர் - ஓடுகண்ணீர்	418
ஊற்றை மறிக்க வுபாயமறி யீர்வையை	
ஆற்றை மறிக்க வறிவீரோ - சாற்றீரென்	419
றன்னமுரைத் தாளரனா ராகத் தழுகியமின்	[420
தன்னை நினைத் தஞ்சினார் தார்கொடுக்கப் - பின்னைமதன்	
காவி யொழிந்த கணைகிடக்குந் தூணியெனப்	
பாவைகிடந் தாண்டந்தான் பைந்தாரான் - பூவை	421
உரிய வுடற்குயிருண் டென்ன வுயிர்த்து	
நிரைவனையார்க் கையத்தை நீத்தாள் - தெரிவைக்	422

பேரிளம்பெண்

கடுத்த பருவ மலர்வே ளிரதி	
எடுத்தனைய ளாம்பே ரிளம்பெண் - தொடுத்தமதன்	423
நீலவம் பொன்றொழிய நின்றநா லம்புசெயும்	
சீலமுங்கண் டெவ்வெவர்க்குஞ் செப்புவாள் - சால	424
வினைநீடு மன்மதவேள் வேதாந்த சாரத்	
தனுபோக முற்று மறிந்தாள் - தனிமுவர்	425
கானத் திருமுறையைக் கைவிடாள் பண்ணோடும்	
பானற் பெருவிழியாள் பாடுவாள் - ஆணையுரித்	426
தாரைச் சயிக்கவிரண் டாணை தலைகீழாப்	
பாரப் பெருந்தவஞ்செய் பான்மைபோல் - வாரென்	427
முகபடா நீக்கி முனிந்தா டவர்மேல்	
இகலிக் கிரிவீ ழிபம்போல் - அகமகிழ	428
உந்தி மடுவென் றுரைக்கு மதுபார்க்க	
வந்த துணைச்சக்ர வாளம்போல் - முந்தத்	429

417 - 8. பழியஞ்சும் ஆடல் - பழியஞ்சின திருவினையாடல்.

419. ஆற்றைமறித்தது, பிட்டுக்கு மன்சுமந்தத்திருவினையாடலில்.

421. காவியொழிந்தகணை - தாமரைமலர் முதலிய நான்கு. பைந்தாரன் - மன்மதன்.

424. கொலைப்பாண மாதலின், நீலமலராகிய அம்பு விலக்கப் பட்டது.

426. திருமுறை - அடங்கன்முறை. 427. வார் - கச்சு.

428. முனிந்து - கோபித்து.

- திருப்பனந் தாளிலிங்கந் *திண்கலைச்சிக் காசு [430]
 விருப்பினுடன் சாய்ந்த விதம்போல் - பருப்பதம்போல்
 இன்னம் பருக்கி விடைதாங்குந் தாங்காதென்
 றுன்னி யதுபார்க்க வுற்றதுபோல் - தன்னைவிழை 431
 மாந்தருக்கு மோக மகோத்தியைக் கையணைத்து
 நீந்தக் கவிழ்த்தகுட நீர்மைபோல் - நேர்ந்திட் 432
 டெதிர்த்துவரு வாரையெல்லா மியாஞ்சயித்தோ மென்ன
 மதித்தலுத்துச் சாய்ந்த வகைபோல்-கதித்திடத்திண் 433
 கோல்பிடித்த செங்கைக் குடைபோற் றலைகீழா
 மால்பிடிக்க நின்ற மணிவரைபோல் - சால்பகல 434
 மட்டுண் டடங்காது வம்பிற் றலையிட்டு
 முட்டுண்டு பிங்குனியு மூர்க்கர்போல் - கிட்டும் 435
 வளநீல ரோம மணிக்கயிறு பூட்டி
 இளநீ ரிறக்கு மியல்போல் - இளைஞோரால் 436
 ஆடி விசையோய்ந் தயர்ந்துவீழ் பம்பரம்போல்
 கோடி முகங்கவிழ்ந்த கொங்கையாள் - நீடுலகில் 437

430. சிவநேசம்பூண்ட தாடகையென்னு மங்கையொருத்தி திருப் பனந்தாளிற் சிவலிங்கப்பெருமானை நாள்தோறும் பூசித்துக்கொண்டு வருகையில், ஒருதினம் சாத்துதற்காகப் பூமாலையை இரண்டுக்கையாலு வுடுத்தபொழுது, கட்டுக்குலைந்து அவளாடை நழுவத்தொடங்கியது; முழங்கையால் அவ்வாடையை இடுக்கிக்கொண்டு மாலேசாத்துதற்கு முடி யாமல் அவள் மிக வருத்தமுற்றாள்; அப்பொழுது அவ்வருத்தம் பொருமல் அவளன்புக்கிரங்கிச் சிவபெருமான் தமது திருமுடியை வளைத்து அம்மாலையை ஏற்றுக்கொண்டருளினார் என்பது அத்தலபுராண கதை. கலையாற் சிறப்பெய்தியதுபற்றி, கலைச்சியென்பது மேற்கூறிய தாடகைக்குப் பெயராயிற்றென்பர்; “சிலைச்சிக்கு மதனெரிய விழி திறந்த திருப்பனந்தாட் சிவனே மாய, வலைச்சிக்கு விட நினைவே னும்கையுநான் வயப்படுத்தமாட்டே னந்தோ, குலைச்சிக்கோ ரன்னமின் னுங் காணாத சடைமௌலி குலைந்து போன, கலைச்சிக்கு வளைந்ததுவுங் கலையனுக்கு நிமிர்ந்தததுவுங் கண்டுந் தானே” என்னும் பழைய பாட்டில் இவ்வரலாறும் கலைச்சியென்னும் பெயரும் அமைந்திருக்கும் அழகைப்பார்க்க. கலைச்சியென்னும் பெயர் வழக்க முண்மை இப்பாட லாலும் தெரிகின்றது.

431. அது - அந்தஇடையை.

434. மால் - கண்ணன். மணிவரை - கோவர்த்தனகிரி.

435. மட்டு - எல்லை, நறுமணம். வம்பு - வீண்செயல், கச்சு.

436. உரோமாவலியாகிய மணிக்கயிறு.

* ‘திண்கலைச்சிக்கற்கா’ என்னும் பாடம்.

திக்கு விசயஞ் செலுத்தி மதனாவம்	
புக்க விசிகம் புரைகண்ணாள் - மிக்குலகம்	438
நாடுந் திருமா னடனத்தி னாற்றுகைப்புண்	
டாடும் படம்போலு மல்குலாள் - கூடிய	439
மேல்வீசு நள்ளிருளின் மேனிதெரி யாதுநிலாக்	
கால்வீசும் போதுதெரி காருடல்போல் - நான்மாடச்	440
செய்யநகர் வேந்தாற் சிறையிற்சின் னாக்கிடந்து	
மெய்யினைத்து மீண்டுவரு மேகம்போல் - சைய	441
மடந்தை மணவாளன் வாழ்சேதுக் கைதை	
குடைந்துவரு வண்டின் குழாம்போல் - மிடைந்துமலர்	442
மாலைமரு வாததினான் மாமலர் பூத்துதிர்ந்த	
சோலையது போலுஞ் சுரிகுழலாள் - சாலமைக்கு	443
மேவு மகத்தொழிய வெண்டரள மேலிலையென்	
ருவலுறத் தோட்கணியா வாரத்தாள் - புவணத்தெம்	444
புத்தமுத வாரியின்மேற் பொன்னனையாள் வைத்தபரி	
வத்தனையும் வைக்கு மளவினாள் - மெத்தநிலை	445
ஓங்கு மணிமாடத் துள்ளோ ரரியணையில்	
பூங்கவரி கால்வீசப் போயிருந்து - பாங்குறையும்	446
முற்பருவப் பெண்கட்கு மோகநூ லவ்வவர்தம்	
சொற்பருவங் கண்டுகண்டு சொல்லுங்கால் பொற்பிற்	447
சிலர்கேட்கப் பாடஞ் சிலர்கேட்க வர்த்தம்	
சிலர்கேட்கச் சங்கை தெளிவித் - துலகேழின்	448
மன்மதனால் கைவந்தோர் மற்றிலையென் ருசிரியத்	
தன்மை செலுத்துந் தறுவாயில் - தொன்மை	449

438. ஆவம் - அம்பருத்தாணி. விசிகம் - அம்பு.

439. திருமால் - கண்ணபிரான். காளிங்கனென்னும் பாம்பின் படம்.

441 - 2. வேந்து - உக்கிரபாண்டியன். சையம் - மலை. கைதை - தாழம்பூ.

443. அமைக்கு - மூங்கிலுக்கு. 444. அகம் - உள்ளிடம்.

447. மோகநூல் - காமநூல்; 'மன்மதநூல்' என்பர்பின்; 449.

449. கைவந்தோர் - தேர்ச்சியுற்றோர். தறுவாய் - சமயம்.

450. அருணைக். 4; தாயுமானவர். எங்கு நிறை. 1.

அவனசை யாம லணுவசையா தென்னும் புவனப் பழமொழிக்குப் புத்தேள் - உவமை	450
தெரிக்குந்தெய் வங்கள் சிகாமணி தோன்றி மரிக்குந்தெய் வங்கண் மணுளன் - பரிக்கும்	451
அயனுக்கு மிந்திரற்கு மங்கேழ் முளரி நயனற்குந் தேவர்க்கு நாயன் - பயனெக்கும்	452
வையைநதித் தீரன் மணிகர் ணிகைத்தீர்த்தன் சைவநிறை புட்பவனத் தம்பிரான் - தெய்வமறை	453
யார்ப்பவனி யெங்கு மதிரக் கறங்குதிருத் தேர்ப்பவனி வீதிவரல் செப்பினார் - போர்ப்பவனி	454
சென்றினோரு ராவி செகுத்துண்ணுங் கண்ணுர்க்கு மன்றவுரை செய்நான் மறந்தெழுந்தாள் - முன்றில்	455
கடந்தா டிருவீதி கண்டாடேர் முன்னே நடந்தாள் சிவனை நயந்தாள் - தடந்தேரை	456
ஓடாமை வேண்டி யொருகோடி தண்டனிட்டாள் நீடா தரங்கூர நேர்நின்றாள் - வீடாத	457
நாமக் கயிலைமலை நாதா புராதன காமப் பகையையடர் கண்ணுளா - வாமக்	458
கவுரி திருக்கணவா கங்கைமண வாளா பவன கவனவிடைப் பாகா - உவமையில்பொற்	459
கச்சேற்ற கொம்மைமுலைக் கன்னியரை வீதியிலே பிச்சேற்ற வந்த பெருமானே - மைச்சேற்கட்	460
பாவணங் கோசைபயில் பாண்டிப் பழம்பதியாம் பூவணங் கோயில்கொண்ட புண்ணியா - மேவநினைந்	461

451. மணுளன் - தலைவன்; 'தோன்றி மரிக்குந்தெய் வங்கண்மணுளன்' என்பது, "செத்துப்பிறக்கின்ற தெய்வங்கண்மணவாள" (முத்துக். செங்கீரை. 1 - 5) என்பதைத்தழுவியது.

454. ஆர்ப்பு அவனி எங்கும் அதிர.

455. மன்ற - தெளிவாக. 457. வீடாத - அழியாத.

458. நாமம் - மிக்கபுகழ். காமப்பகையை - காமனாகியபகையை.

459. பவன கவனம் - காற்றைப்போன்ற வேகம்.

460. பிச்சேற்ற - பித்தேற்ற; "பேராளன் நென்னன்பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி" என்பது திருவாசகம், திருவம்மாளை, 2.

461. பா அணங்கு - கலைமகள்.

தானாத மாலை யடுத்துமட லேந்தினேன்	
தேனுவா யூறநின்று தேங்கினேன் - ஆனாத	462
வண்டு விழுக்கண்ணீர் மல்கினேன் பொன்பூத்தேன்	
விண்டலர் தூற்ற வெளிநின்றேன் - மண்டி	463
வருமார்வத் துற்றேன் மலர்க்கொன்றை யானேன்	
திருமார்வத் துற்றணையச் செய்துன் - அருடாராய்	464
என்றானே நோக்கி யிடர்நோக்கிச் சம்பரனை	
வென்றானே யீசன் விலக்கினான் - நின்றாளப்	465
பேதை முதலாகப் பேரிளம் பெணீருக	
மாதர் பலர்மயங்க மாதேவன் - சோதிப்	466
படர்வார் சடையெம் பரம்பர னென்றும்	
அடைவார் வினைதீர்க்கு மம்மான் - அடியார்	467
குழாமருச் சந்நிதியெங் கோமா னதிரும்	
முழாவருக் கோயின் முதல்வன் - விழாவருத்	468
தேருடையா னெங்க டிருப்பூ வணக்காசி	
ஊருடையான் போந்தா னுலா.	469

திருப்பூவணநாதருலா முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

462 - 4. சிலைடை : தேங்குதல் - நிறைதல், நிலைகுலைதல். வண்டு-வண்டுகள், வளையல்கள். கண்ணீர் - கள் நீர், விழிநீர். பொன்பூத்தல் - பொன்னிறத்ததாகப் பூத்தல், பசலைநிறமடைதல். அலர் - மலர், பலர் கூறும் பழிமொழி. வரும் மார்பம், வரும் ஆர்வம்; மார்பமென்பது மார்வ மென்றும் வழங்கும்; “புயந்தமுவுங் கண்ணியுஞ்செவ் விதழி யேமால் பூண்ட கயற் கண்ணியுஞ்செவ் விதழி யேமால், வியந்து சொலி னன்ன தும்பொன்னிறமே யெங்கண் மின்னிறமும் பொன்னிற மே புயம்பெருமல் அயர்ந்திவள் வாடத்தகுமோ வருட்கண்பாரீ ரருணகிரிப் பெரியீரே யமல ரேநல், வயந்த விழா வழகரே நினைக்க முத்தி வரந்தருவா ரேமலைமேன் மருந்தனாரே” (அருணாக. 14) என்ற அருமைச் செய்யுளிலும் இப் படிபேயேறெரு வகையாகக் கொன்றையைத் தலைவிக்கு உவமை கூறியிருத்தல் காண்க.

465. சம்பரனை வென்றானே - சம்பராசுரனைச் சயித்த மன்மதனை; “சம்பரனுக் கொருபகைவா” (கந்த. காமதகன. 99)

அழகியநாயகர் துதி

தன்னனையார் தந்தையார் தமராரென் றறியாமற்
றனித்தவுன்னைப், பொன்னனையார் வயிற்கருவிப் புகுந்த
தனான் முத்தமிட்டுப் புதல்வன்போல, மின்னனையா ரிடம்
பிரியா மணவாள னெனப்புரிந்த விதத்தாலன்றோ, என்ன
னையார் களுந்தரிசித் தேத்தினர் பூவணத்துறைந்தா
யெளிதிற்றுனே.

சிறப்புப்பாயிரம்

திருவால வாயரெலாம் வலசித்த ரிரதவா தஞ்செய்
தற்கா, வருவாரை வணங்கவவர் மணிமுறுவல் சிறிதரும்பி
மலர்க்கணைக்கக், கருவாகிப் பொன்னனையாள் பெற்
றெடுத்த புத்திரனேர் கந்த சாமி, பெருவாய்மைப் பூவை
யுலாப் பாடியதெம் போலியர்கள் பிழைக்கத் தானே.

[இந்த இரண்டும் பழைய செய்யுட்கள்]

° மணிமந்திர விநாயகர் துணை

அழகியநாயகர் துதி

தன் அன்னையார். வயின் - இடம், வயிறு. கரு - திருவுருவம்வார்த்
தற்குக்கட்டிய கரு, கருப்பம்.

சிறப்புப் பாயிரம்

‘பொன்னனையாள் பெற்றெடுத்த புத்திரனேர் கந்தசாமி’ என்றது
இந்நூலாசிரியர் ஓர் உருத்திரகணிகையின் புதல்வரென்பதைக் குறிப்
பிக்கின்றது.

மு க வு ரை .

“காளத்தி காணப் பெற்ற கண்களே கண்க ளென்றுங்
காளத்தி நகரக் கேசுங் கால்களே கால்க ளென்றுங்
காளத்தி புசங்க ருத்தே கருத்தென்றுங் கைலை நாமக்
காளத்தி புகழு நாவே நாவென்றுங் கற்றோர் சொல்வர்.”

உலாவென்பது, தமிழ்ப்பாஷைக்குரிய தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒருவகைநால்; ஒருதலைவன், *பேதைமுதற் பேரிளம்பெண் ஈறுகிய ஏழுபருவ மகளிர்களும் தன்னைக்கண்டு கா தல்கூரும்படி † வீதியிற் பவணிபோந்தானென்று கலிவெண்பாவாற் கூறல்வேண்டிமென்பது அந்நூலுக்குரியவிதி. இதனை, “திருந்தெரிந்த பேதை முகலெழுவர் செய்கை, மறந்தயர வந்தான் மறுகென்-றறை ந்தகலி, வெண்பா வுலாவாம்” என்னும் வச்சணந்திமாலையால் உணர்க. இப்பிரபந்தத்தின் இலக்கணவிரிவு, பன்னிருபாட்டியல்முத லிய பழைய பாட்டியல்களில் விளங்கக் காணப்படும்.

தாம் வழிபடுகற்குரிய கடவுளரமீதும் தம்மைஆதரித்த தலைவர் களமீதும் பண்டைக்காலத்தொடங்கிப் பெரியோர்கள் செய்துபோந்த பற்பல உலாக்கள் இத்தமிழ்நாட்டில் வழங்கிவருகின்றன. ஆதியுலா முதலியவைகளும், மூவருலா முதலியவைகளும் மேற்கூறிய இரு பகுதிகளுக்கும் முறையே உதாரணங்களாகும்; அவற்றுள்,

திருக்காளத்திநாதருலாவென்பது, திருக்காளத்தியிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான்மீது சேறைக்கவிராச பிள்ளையென்னும் கவிஞர்பெருமான் இயற்றியது; இதில், நூறு - கண்ணிகள் உள்ளன.

பாட்டுடைத்தலைவராகிய திருக்காளத்திநாதருடைய பெருங்கரு ணைத்திறமும், இத்தலவிசேடமும், தீர்த்தவிசேடங்களும், இங்கேவழி பட்டுப் பேறுபெற்ற மெய்யன்பர்களுடைய அருமை பெருமைகளும், வேறுதலங்களின் விசேடங்களும், பழைய சிவபுராணங்களிலுள்ள விசேட சரித்திரங்களும், தேவார திருவாசகமுதலிய அருட்பாக்களி லுள்ள அருமைப்பிரயோகங்களும், பொருளை வருத்தமின்றி இனிது விளக்கும் பலவகையான மடக்கணிகள், சிலைடைகள், கேட்டோர் வியத்தற்குரிய தொனிகள் முதலியனவும், அக்காலத்தில் இத்தலத்தி லிருந்தமடங்கள் இன்னவென்பதும், இத்திருக்கோயிற்குரிய பலவகை யான திருத்தொண்டிசெய்துபோந்தவர்கள் இன்ன இன்னவகையா ரென்பதும், பிறவும் இந்நூலிற் காணலாகும்.

*பேதைமுதல் ஏழுபருவமாதர்களாவார்: பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்பவர்கள்.

† வீதியென்றது இங்கே உருத்திரகணிகையர்வீதியை; கருரு-ன்.

எனக்குத் தோற்றியவளவு ஏதோ ஒருவாறு குறித்திருக்கும் அரும்பதவுரையை அறிஞர்கள் பொறுத்து அங்கீகரிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்; சிலகண்ணிகளின் கருத்து விளங்காமையால், அவற்றிற்குப் பொருளெழுதவில்லை. கூக-ஆம் கண்ணிபிற சிவபெருமான் இத்தலத்தில் ஆகாயவடிவாக எழுந்தருளி இருக்கின்றனரென்று கூறியிருப்பதற்குத் தக்கஆதாரம் கிடைக்கவில்லை.

கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் ஒன்றன் கலைப்பில்மட்டும் இந்நூல் இரட்டையர்சரியற்றியதென்று எழுதப்பட்டிருந்தது; சேறைக் கவிராசபிள்ளை இயற்றியதாகத் தக்க ஆதாரங்கள் கிடைத்தமையாலும் அவரியற்றிய வேறு உலாக்களுக்கும் இதற்குமுள்ள (பிம்பப் பிரதிபிம்பம்போன்ற) நடையொற்றுமையாலும் இரட்டையர்களுடைய செய்யுண்டடைக்கும் இதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டினாலும் இஃது இவரியற்றியதென்றே நிச்சயிக்கலாபிற்று.

இந்நூல் ஸம்பந்தமாக அறிபவேண்டியவற்றை அறிந்துகொள்ளுதற்கு நான் முன்பு திருக்காளத்திக்குப் போயிருந்தபொழுது அங்கே மாணேசராக இருந்த ஸ்ரீ ஏ. எஸ். பொன்னுஸாமி ஐயரவர்கள் வேண்டிய சகாயம் செய்தார்கள்.

இந்நூற் பரிசோதனை முதலியவற்றிற்கு அக்காலத்தில் உடனிருந்தவர்களுள் சென்னை நியூயிங்டன் ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராக இருந்த ஸ்ரீ திரு. கிருஷ்ணையரவர்கள் மிக்கஅன்புடன் செய்துவந்த பேருதவி மற கற்பாலதன்று.

அரும்பதவுரையும் பாடபேதங்களும் படிப்பவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்குமென்று கருதி இந்தப்பதிப்பில் மூலபாகமுள்ள அந்த அந்தப்பக்கங்களில் அடிக்குறிப்பாகப் திப்பிக்கப்பெற்றுள்ளன.

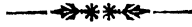
இப்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குத் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவதேறை யாதீனத்துப் பிரதி க-ம், திருநெல்வேலி மேலை ரத வீதி ஸ்ரீ அம்பலவாண கவிராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம், மேலகரம், ஸ்ரீ சண்பகக் குறஞ்சலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதி க-ம், சென்னை, சூளை, ஸ்ரீ அப்பனசேட்டியாரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம், மன்னார்கோயில் தாலாகா, நெச்சியூர், ஸ்ரீ வைத்தயலிங்க சேர்வைகாரரவர்கள் வீட்டுப்பிரதி க-ம், ஸ்ரீ கணகசபைச் சேர்வைகாரரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம், சென்னை, ஸ்ரீ தோ. வே. திருநாகேசுவர முதலியாரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம், சென்னை, ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசாமி முதலியாரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம் கிடைத்தன.

மேலேகாட்டிய உபகாரிகளை நான் எப்போதும் ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பதையன்றி அவர்களுக்கு யான் செய்யக்கூடியது யாது?

சென்னை, }
20—6—25.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய சேறைக் கவிராசபிள்ளையின் இயற்பெயர் இன்ன தென்று தெரியவில்லை; வீரைக்கவர்ராசபண்டிதர், சேங்கோட்டைக்கவர்ராசபண்டாரமென்னும் பெயர்களை னோக்கும்கால், பண்டைக்காலத்திற் சிலருக்குக் கவிராசரென்றே இயற்பெயர் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

சேறைக்கவர்ராச பிள்ளையென்று இவர்பெயர் வழங்குதலால், இவரது ஊர் சேறையென்று தெரிகின்றது; சேறையென்பது சோழநாட்டிலுள்ளதும் தேவாரம் பெற்றதுமாகிய திருச்சேறையென்பதோ அல்லது சேறூரென்பதன் மருஉவோ யாதும் தெரிந்திலது. இந்நாட்டிற் சேறூரென்றுபெயருள்ள ஊர்கள் பலவுள்ளன. இவர், ஒருசமயத்திற் பாண்டிநாட்டினரைநோக்கி, 'இந்தத் தேசப் புலவர் மனத்துக் கிடியென வந்தேன்காண்' (௫) என்று கூறியிருத்தலின், பாண்டிநாட்டினரல்லவென்று கருதப்படுகிறார்.

இவர் சாதியார் கருணைச்; இதனை, 'கருணைசன் சேறைக் கவிராசராசன்' (௩) என்பதனு லுணர்க.

சைவசமயம் பூண்டொழுகியவர்; முருகக்கடவுளை உபாசித்து மந்திரசித்திபெற்றவர்.

தமிழிலக்கண இலக்கிய நூல்களிலும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களிலும் சிவபுராணங்களிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர். சொல்லினிமை பொருளினிமை வாய்ந்த அதிவிசித்திரகரமான செய்யுட்கள்செய்தலில் வல்லவர். இவருடைய செய்யுட்கள் செம்பாகமானவைகள். இவர இன்னராதல் இவருடைய நூல்களுள் ஏதேனும் ஒருபாகத்தைப் படித்தற்பும் விவேகிகளுக்கு நன்குபுலப்படும்.

தமிழ்ப்புலவர்கள்பால் மிக்க வணக்கமுடையவர்; வரலாறுக்கு வந்தோர்களை வென்று அடக்கும் ஆற்றலுமுடையவர்; ச, ௫.

செய்யுட்களை விரைந்துசெய்யும் ஆற்றலுடையவராயிருந்தமையின் ஆசு கவிராசரென்றும், அந்நனம்பாடும் புலவர்பலரினும் மேம்பட்டு விளங்கினமையின் ஆசுகவர்ராசராசரென்றும், ஆசுகவர்ராசசிங்கமென்றும், வண்ணம் பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவராக இருந்தமையின் வண்ணக்களஞ்சியமென்றும் வழங்கப்பெற்றவர். இவர் வண்ணம்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவரென்பதற்கு "சீலைக்காம னுடலெரிய" என்றும் திருவண்ணாமலையார் வண்ணத்தல் உ-ஆம் கலையிற் சிவஸ்தலப்பெயர்களை அடைமொழியின்றி அமைத்திருத்தலே போதிய சான்றாகவுள்ளது.

திருக்காளத்தியிலிருந்தாரும் சேங்குந்தர் மரபினரும் சிவபத்திச் செல்வம் வாய்ந்தவருமாகிய வேங்கடராசுநதலியாரென்னும் பிரபுவின் அருமைப் புலவராகவருது அவரால் அன்புடன் ஆதரிக்கப்பெற்று அந்தத்தலத்திற் பெரும்பாலுந் தங்கிக் காலக்கழித்தவர். அவர்பால் மிக்க நன்றயற்றவுடையவர்; 'தககினை கயிலையிலவாழ், செங்குக் தககுல வேங்கட ராயன் திருவாசற்புலவன்' (௫) எனத் தம்மை இவர் புலப்படுத்தியிருத்தலால் இதனையுணர்க. திருக்காளத்தநாதருலாவைச் செய்வித்தவர் மேற்கூறிய பிரபுவாகவேயிருக்க வேண்டுமென்றும் இதனால் தெரிகிறது. அந்தப் பிரபுவினாலும் பிரகோடயாளிகளாலும் பல்லக்குவரிசை முதலியனவும் மிக்க பரிசில்களும் பெற்றவர்.

பாண்டிநாட்டிலிருந்த சீவிலிமாறருடைய பரம்பரையைச் சார்ந்தவரும் இராமபாண்டியரென்று பெயர்பெற்றவருவதாகிய சிம்மாசரோருவரிடம் சென்று விரைவாகப்பாடும் தம்முடைய ஆற்றலைப் புலப்படுத்தி அவரை வியப்புறச் செய்து பலபரிசில்கள் பெற்றுமீண்டவர்; ௫.

திருவண்ணாமலைநாதரீது வண்ணம்பாடிக்கொண்டு அரங்கேற்றத்துக்காக அத்தலத்திற்கு இவர் பலசிதம்புடன் சென்றாரென்றும், அக்காலத்தல் அவ்வூரிலிருந்த உண்ணாமலையெல்லப்பநாடுவரென்றும் தமிழ்ப்புலவர் இவர் வரவைக்கண்டு அஞ்சி ஒதுங்கி மறைந்தாரென்றும், அதுதெரிந்த பரமேசுவரரீது புலவரென்பவர் அவரை அவமதித்துக்கூறினாரென்றும் தெரிகின்றன; ௬.

அந்தக்ககவியீராகாவமுதலியார், தாமியற்றிய *சேயூர் முருகன்பிள்ளைத்தமிழில் (அம்புலி. ௧0) 'தவிராத' என்னுஞ் செய்யுளில் இவர்க்குச் சேயூர் முருகனுலாவைப் பாராட்டிக்கூறியிருத்தலால், இவருடைய காலம் அவருடையகாலத்திற்கு முந்தியதென்று தெரிகின்றது. தமிழ்நாவலர்சரிதையில் அம்முதலியாருடைய செய்யுட்களுக்கு முன்னே இவருடைய செய்யுட்கள் வைக்கப்பெற்றிருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும். தமிழ்நாட்டிலும் ஈழநாட்டிலும் கவிஞர்பெருமானென்று புகழ்ப்படைத்து விளங்கிய அம்முதலியார் மேற்கூறியசெய்யுளில் திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்புகழ், கந்தபுராணமாகிய இவற்றின்வரிசைகளில் இவரியற்றிய உலாவியன்பெயரை வைத்திருத்தலன்றி, 'திருவுலாவைக்கற்றுக்கலாம்' என்றும் அருமையாகப் பாராட்டிக்கூறியிருத்தல் இவருடைய வாக்கின் உயர்வையும் அதன் நடையின் இனிமையையும் அதிலமைந்தான பத்திச்சுவையையும் விளங்கச்செய்கின்றது.

மேற்கூறிய சேயூர் முருகனுலாவில், 'சேறைக் கவிராசன், சொன்ன வுலாப்படித்துச் சோதிபெறத் தாலாட்டி' (உ) என்று கூறியிருத்தலையும், திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமியமாலையில், "செவிராசியம்" என்னும் எ-அ-ஆம் செய்யுளில், 'புலிராச பாண்டியன் சித்தத்துக் கேற்பப் புகன்ற சித்தர், கவிராசராச கயிலா புரேசநம் காளத்தியே' என்று குறித்திருத்தலையும் பிறசெய்யுட்களில் இங்ஙனங்கூறியிருத்தலையும் நோக்குகையில் தம்முடைய வாக்கில் தம்முடைய பெயரையும் தம்முடையசெய்யுடையதையும் எந்தவகையாகவாவது எடுத்துக்காட்டும் ஒருவகைவழக்கம் இவருக்கிருந்ததென்று தெரிகின்றது.

திருவண்ணாமலைப் பரமேசுவரரீதுபுலவர், உண்ணாமலை எல்லப்பநாடு னர் முதலியோர்கள் இவர்காலத்திருந்த புலவர்கள்.

திருக்காளத்திநாதருலா, திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமியமாலே, சேயூர்முருகனுலா, திருவாட்போக்கநாதருலா, திருவண்ணாமலையார்வண்ணம் ஆகிய இந்நூலகளும் சிலதனிப்பாடல்களும் இவரால்செய்யப்பெற்றனவென்று தெரிகின்றன.

திருக்காளத்திநாதருலாவில் எ-அ-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற் காலவ்சேடப்பெயர்களும், அ-உ-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றில் பன்னிரண்டு இராசரீதுபெயர்களும், க-உ-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற் பத்தந்தூர் காரியப்பாநுள்கள் பலவற்றிற் பெயர்களும், உ-எ-அ-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற் பலவகையான நாந்லைப்பெயர்களும் ௩௭௨-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றில் ஸ்தலப்

நூலாசிரியர் வரலாறு.

பெயர்களும் தொனிக்கும்படி இவர்பாடியிருத்தலையும், பின்னும் ஆங்காங்கு அமைத்துள்ள செம்பாகமான பலவகை அடிமடக்குகள், சிலைடைகள் முதலிய வற்றையும், சிவோத்தருஷதங்க்ளையும் உற்றுோக்குகையில், இவருடைய செய்யுள்நடை திருவானைக்காவுலாவுடையவராகிய காளமேகப்புவலருடைய அதிவிசித்திரகரமான செய்யுள்நடைபோல மதிக்கப்படுகின்றது.

இவ்வரலாறு, கர்ணபரம்பரைச்செய்தியாலும் சில பழையசெய்யுட்களாலும் தெரிந்து எழுதப்பெற்றது. அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:—

சேயூர் முருகன்பிள்ளைத் தீழ், அம்புலிப். கடு.

க. தவிராத வெவ்வினை தலர்க்குமுரு காறுந்
தரித்தா நெழுத்தோதலாந்
சந்திதிக் கருணகிரி நாதன் திருப்புகழ்ச்
சந்தம் புகழ்ந்துய்யலாம்
புவிராசன் வாவன் கழுக்குன்றன் வளமைபுரி
புண்ணியந் தரிசிக்கலாம்
பொருகுர னைப் பொருந் கதையுதம் கந்தப்
புராணக் கடற்காணலாந்
கவிராச னிப்பிரான் மிசைசெய்த திருவுலாக்
ஈலிவெள்ளை கற்றுருகலாந்
கவிவீர ராகவன் சொற்றபிள் னைக்கவி
கலம்பகக் கவிவின்னவலா
மலிராட க்கோயில் புக்குவினை யாடலா
மம்புலீ யாடவாவே
யயிலவன் செய்கையின் மயிலவன் கந்தனுட
னம்புலீ யாடவாவே.

* சேயூர் முருகனுலா, கண்ணி, கடுஉ - நு.

உ. செவிரா சிவங்கடந்த சேறைக் - கவிராசன்
சொன்ன வுலாப்படித்துச் சோதிபெறத் தாலாட்டிக்
கன்ன லறிந்தந்திக் காப்பேற்றி - யன்னநடை
காட்டியிட காட்டியுடை காட்டியிழி காட்டி மொழி
காட்டியியல் காட்டியியல் காட்டியே - நாட்டவரைப்
பூவரடி யாராக்கிப் புன்முறுவ லாலுருக்குந்
தேவ ரடியார் திறஞ்குழ.

ஷெ உலாக்சீறப்பிப்பாடியரம்: வெண்பா.

ங. கொற்ற ரெண் செய்யூர்க் குமர.....
கற்றவ ரெல்லாந் களிக்கவே - வெற்றிக்
கருணேசன் சேறைக் கவிராச ராசன்
.....சொன்ன வலா.

* இவ்வுலாவைத் தந்துதலியவர், ம-ா-ா-ஸ்ரீ, க. குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள், B.A.

தமிழ்நாவலர் சரிதை.

ஆசுகவிராசசிங்கம், கடிகையாரைப்பாடியது: வெண்பா.

ச. செந்தமிழோர் தங்களிரு சீபாத் தூளிப்பொர
வந்த புலவோர்த மார்பாணி - கந்த
னடிகையா ரப்பரவு மாசுகவி ராசன்
கடிகையார் கோலா கலன்.

பாண்டியராசா ஆரோன்று கேட்டபோது இவர் பாடியது: விருத்தம்.

டு. தென்பா ர னு மந்விந் குறுமுனி தேக்கிண கயிலையிலவாழ்
செங்குந் தக்குல வேங்கட ராயன் நிருவா சற்புலவ
னென்பேர் வண்ணக் கட்சிய தன்றி யெதிர்த்தவர் மார்பாணி
யிந்தத் தேசப் புலவர்ம னத்துக் கிடையென வந்தேன்கா
ணுன்பால் யான்வர வாசத் காராக் குத்தா ரம்பண்ணி
யுள்ளுக் கென்னே யழைப்பித் தாசி லுரைக்குந் கவிதைகள்கேட்.
டென்பால் வரிசைகள் பரிசில்லக ணல்கி யிரட்சித் திடவேணு
மிராமா சீலிவி மாறா பாண்டிய ராச வரோதயனே.

திருவண்ணாமலைபிற்ப் பரமேசுவரப்புலவர் பாடியது:

சட்டளைக்கலித்துறை.

சு. கண்ணார் மதிக்குந் கவிராச சிங்கங் கடந்துதிரு
வண்ண மலையப்பர் மேல்வண்ணம் பாடிமுத் தாலத்திகொண்
டெண்ணு பிரமட வாரஞ்முழப் பல்லக்கி லேறிவந்தா
னுண்ண முலையெல்லன் மூலக டோறு மொதுங்கினனே.

பழையதனிப்பாடல்: வெண்பா.

எ. ஆறுமுக னனை யவனடியார் தம்மாணை
ஏறு மயிலாணை யென்னனை - வீறுபுகழ்
தேறு கவிராச ராசன் நிருவாணை
ஏறிய வாழே யிறங்கு.

இந்தவெண்பா, நல்லபாம்புதிண்டப்பெற்று ஒருவர் மயங்கியபோது விஷ
வேகத்தை இறக்குதற்கு இவருடைய மாணுக்கரொருவர் சொன்னதென்பது
கர்ணபரம்பரைச்செய்தி.

[குறிப்பு:—(க) முருகாறு-திருமுருகாற்றுப்படை. வளவன் கழுக்குன்
றன் - சேயூர்க்கோயில் நிருப்பணிசெய்த ஒருபிரடி. திருவுலா - சேயூர் முருக
னுலா. பின்னெக்கவி - சேயூர்முருகன் பின்னெத்தமிழ். கலம்பகம் - சேயூர்
முருகன் கலம்பகம். செய்கை - செய்யுரென்பதன்மருஉ; சேயூர்க்குச் செய்யு
ரென்றும் பெயருண்டு. (உ) ராசிபுர-இரகசியம். உலா-சேயூர்முருகனுலா.
கன்னல்-நாழிகை. (ங) கருணேசன் - கருணைச்சாதியாருடையதலைவர். (ச)
கடிகையார் - கடிகைப்புலவர். (டு) தக்கிணகயிலை-திருக்காளத்தி. வண்
ணக்கட்சி-வண்ணக்களஞ்சியம்; கட்சி - கூடு. உத்தாரம் - கட்டளை; உலக
வழக்கு. ஆசில் - விரைவில். (சு) கண்ணார் - பகைவர். கடந்து - பகை
வரை வென்று. உண்ணமுலையெல்லன் - உண்ணமுலையெல்லப்பயிரொன்
னும் புலவர்.

திருக்காளத்திநாதருலா ஆராய்ச்சி.

இத்தலத்திற்குரிய விசேடங்களைப் பலவகையாக இன்னாலுள் ஆசிரியர் அமைத்திருத்தல் மிகவும் இன்புறம்பாலது; ஒவ்வொன்றற்குப் பின்னுள்ள எண்களாற் சட்டப்படும் கண்ணிகளைப் படித்தலால் விளங்கும்.

இத்தலமுள்ள நாடு ஆற்றார் வளநாடு. கண்ணி-௬௨, ௫௩௭.

ஸ்தலவிநாயகர்:—அஞ்சந்திவிநாயகர்; இப்பெயர் ஐஞ்சந்தியென்றதன் மருஉ; காப்பு, ௫௩௬.

ஸ்வாமிபின் திருநாமங்கள்:—காளத்திநாதர்.—சிலந்தி காளனென்னும் பாம்பு, யானைஎன்னும் இம்முள்ளுலும்வழி நடப்பெற்றவரென்பது இதன் பொருள்; திருக்காளத்திநாதர், எ௭, ௫௩௭; அழைத்து வாழ்வித்தவர், எ௬, உசக; ஆபிராமத்தவர், ௩௫, உ௦௬; ஆராவமுதர், எ௬, உ௮௩, உ௬௫, ௫௫௮; ஆல், ௫௫௭; ஐந்துகொழுந்து, ௩௦௭; கணநாதர், உ௭௫; கரும்பு, உ௮௪; கல்லாடிக்கரும்பு; உ௨௧, உ௭௬, ௩௦௭; கல்லாடிசாயார் (கல்லாடி), ௫௮, ௬௦, ௧௧௦, ௩௦௩, ௪௦௦, ௪௨௬, ௪௪௦, ௪௮௭, ௫௪௩, ௫௭௪; கல்லாலின் கணி, உ௩௮; காபாலி, ௫௮, ௩௩௧; காளத்தி, ௪௬; காளத்தியானை, ௧௪௬, ௪௫௭, ௫௫௫; சார்த்தாரைக்காத்தவர், எ௪, உ௦௩, உ௩௬, ௫௦௬, ௫௫௬; சோர்த்தார்க்கினியோர், உ௦௩; சோதிப்பெருந்தேவர், உ௦௫; சோதிவிடங்கள், எ௪, உ௦௫, ௩௭௦, ௫௭௭; தருமமுர்த்தவர், ௫௦௬; தென்கைலைநாயகர், ௧௧௫, ௫௩௬; பச்சிமவாயிப்பரமர், ௧௫, எ௬, ௪௧௧; புலி, ௮௫, உ௦௬, ௪௬௦; மலைக்கொழுந்து, உ௦௭, ௩௧௬, ௫௫௩; செவ்வந்திப்புராணம், திருமலைச்சுருக்கம், ௪௮, ௪௬-ஆம் பாடல்களைப்பார்க்க; மாணிக்கச்சோதிமலை, உ௦௧; மும்முடிச்சோழமுர்த்தி, ௪௪; மெய்த்தேவர், எ௪; யானைத்துணை, உ௦௪; வரத்தருவார், ௪௧௧, ௫௪௧. ஸோமாஸ்கந்தநமர்த்தி திருநாமம்:—சோதிவிடங்கள்.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள்:—ஞானப்பூங்கோதை: இப்பெயர் ஞானப் பூவெனவும், ஞானமெனவும் வழங்கும், எ௩, ௧௧௧, உ௩௭, ௫௬௬; வண்டார் குழலாள், ௫௬, ௫௬௭.

பீடங்கள்: திருக்காளத்திநாதரது பீடம்.—ஆகமபீடம். தகஷிணாந்திபீடம்:—வைதிக பீடமெனவும், தென்பீடமெனவும் வழங்கும், ௧௩௫.

ஸ்தலத்தின் திருநாமங்கள்:—கண்ணப்பபுரம், ௧௫; கயிலை, உ௫௦, ௩௧௬, ௪௮௦; திருக்காளத்தி, ௪௬; தென்கயிலை—தகஷிணைகலாஸம், ௬, ௧௧௫, உ௬௫; மும்முடிச்சோழபுரம், ௬௪.

தீர்த்தங்கள்:—பொன்முகரியாறு, ௧௫-உ௩, ௧௩௪, ௧௪௧, உ௫௮, ௩௦௮, ௪௬௨, ௫௩௬, ௫௬௩; அரகம்தீர்த்தம், ௩௫; உருத்திரதீர்த்தம், ௩௭; மகாகாளி தீர்த்தம், ௩௬; மகாமோகினிதீர்த்தம், ௩௬; மணிகங்கை அல்லது மணிகர்ணிகை, ௩௮; மாயூரச்சனை, ௩௬; மார்க்கண்டதீர்த்தம், ௩௬, வசசிரதீர்த்தம், ௩௪.

வற்குடி:—அகண்டவில்வம், ௧௦௧; கல்லால்: இது சிலைவடம், கனகக் கல்லாலெனவும் வழங்கும்; ௫௮, ௧௧௦, உ௨௧, உ௩௮, உ௭௬, ௩௦௩, ௩௦௭, ௪௦௦, ௪௨௬, ௪௪௦, ௪௮௭, ௫௧௧, ௫௪௧, ௫௫௭, ௫௭௪.

மலைகள்:—அகத்தியமலை, ௧௩; தூர்க்கைமலை, ௩௪; தென்கைலைமலை, ௬, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௪௬, ௫௩௬; நீலமலை, ௩௭.

வழிபட்டுப்பேறுபெற்றோர்:—அக்கினிப்பிரபன், உ௭; அரிச்சந்திரன், ௪௫௩; அருச்சுனன், ௪௫௩; ஆதிசேடன், உ௩௪, ௫௭௬; இந்திரன், உ௬;

கண்ணப்பர், சௌ - ௫௨, ௧௨௦, ௧௪௦, ௧௮௬, ௨௦௪, ௨௨௩, ௨௨௬, ௨௪௭, ௨௫௪, ௨௬௩, ௩௫௦, ௩௬௫, ௪௦௮, ௪௮௪, ௫௨௬, ௫௬௫, ௫௭௬; கன்னிய ரிருவர், ௫௬, ௧௨௧, ௧௮௮, ௩௬௬, ௫௨௧, ௫௭௬; காளன்னென்னும்பாம்பு, ௪௧-௬, ௧௨௧, ௧௪௬, ௧௮௫, ௨௩௬, ௨௪௫, ௨௬௨, ௩௬௩, ௩௬௬, ௪௮௦, ௪௮௭, ௫௨௪; கௌசிகர், ௨௮; சனகாதிகள், ௨௮, ௧௧௧; சித்திரசேனன், ௨௬, ௫௭௫; சிலந்தி - சிலம்பி, ௩௬-௪௦, ௧௩௧, ௧௮௫, ௩௦௬, ௩௬௭, ௪௮௩, ௫௨௬, ௫௭௬; சிலந்தி முதலிய எண்மர், ௩௬௬; சிவகோசரியார் - சிவகோசன், ௪௬, ௫௨, ௧௮௭, ௨௦௩, ௨௪௬, ௫௭௫; சுந்தரபாண்டியன், ௬௫; சோழர்மூவர், ௬௩, ௧௬௦: திருமால், ௧௧, ௧௨௨, ௫௩௭; தூர்க்கை, ௩௪; நக்கீரர், ௫௪, ௧௮௭, ௨௪௮, ௪௮௬, ௫௨௩, ௫௬௪, ௫௭௬; நீலை, ௨௬; பகீரதன், ௪௫௩; பிரமன், ௧௭-௨௩, ௪௬௦, ௫௩௭; மகாகாளி, ௩௬; மணிமான், ௨௬, ௫௭௫; முசுஞ்சுத்தன், ௨௬; மூகனொருவன், ௫௪௬; யாதவன், ௬௬ - ௭௨, ௧௬௧; யானை, ௪௧ - ௬, ௧௨௧, ௧௪௦, ௧௮௬, ௨௩௬, ௨௪௬, ௩௬௬, ௫௧௬, ௫௨௨, ௫௭௫; வசிட்டர், ௨௮; ஸரஸ்வதி, ௨௪, ௩௬௮, ௫௩௬, ௫௬௪.

மடங்கள்:—பதினெண்மடம், ௧௬௪; பரத்துவாசாச்சிரமம், ௩௭; மணி கங்கை மடம், ௧௬௩: வடமடம், ௧௬௩.

திருத்தொண்டு புண்டொழியவர்கள்:—ஆறுகொத்தார், ௧௬௪; எட்டுக்கொத்து இளையளாயக்கர்கள், ௧௬௭; கோயிற் கணக்கர், ௧௬௬; சிட்டய ராமன், ௧௬௨; பத்துக்குடி வேதபாரகர், ௧௬௫; மந்திரவோலைக்கணக்கர், ௧௬௬.

விசேடச் செயல்தகள்:—தென்கலையை வலம்வருதல், ௩௮, ௫௨௬; மேற்குச் சாளரவாயிலின் வழியே திருக்காளத்திநாதரைத் தரிசித்தல், ௫௨௪.

இத்தலத்திற்குரிய ஆகமமும் தேவாரமுதலியனவும் வருமாறு:—

ஆகமம்:—காரணம், ௧௩௬, ௧௬௫.

தேவாரம்: திருநாரசம் பந்தமர்த்தி நாயனார்:—சந்தமாரகிலொடு - கொல்லி; வானவர்கடானவர்கள் - சாதாரி. திருநாவுக்கரசு நாயனார்:— விற்றாணை றில்லாத - திருத்தாண்டகம். சுந்தரமர்த்தி நாயனார்:— செண்டாடும் விடையாய் - நட்புராகம்.

கக-ஆம் திருநறை: நக்கீரதேவநாயனார்:—கயிலைபாதி காளத்திபாதித் திருவந்தாதி, போற்றிக்கலிவெண்பா, கண்ணப்பதேவர் திருமறம். கல்லாட தேவநாயனார்:—கண்ணப்பதேவர் திருமறம்.

புராணங்கள்.

வடமொழி:—தகடிகைகலாஸ மகாத்மிய முதலாகிய புராணங்கள்-௭.

தேலுங்கு:—தூர்ஜமகவி இயற்றிய புராணம்-௧, [இதன் மொழிபெயர்ப் பே தமிழ்ச் சீகாளத்திப்புராணம்.]

தமிழ்:—திருக்காளத்திப்புராணம் - ௧; சீகாளத்திப்புராணம் - ௧.

தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள்:—திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமியமலை, செய்யுள் - ௧௦௦; திருக்காளத்திக்கோவை; திருக்காளத்திநாதர் கட்டளைக்கலிப்பா - செய்யுள், ௨௦; திருக்காளத்திநாதர் பதிகம்-௧; வடமொழியில் இத்தலத்திற்கே யுரிய ஸஹஸ்ர நாமமும் பலவகைத் துதிகளும், தமிழிற் பல தனிப்பாடல்களும் உள்ளன.

திருக்காளத்திநாதர் துணை.

திருக்காளத்திநாதருலா.

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

ஐஞ்சந்திவிநாயகர்.

காருலா வுஞ்சோலைக் காளத்தி யாள்வார்க்குச்
சீருலா விண்ணப்பஞ் செய்யவே - பாரில்
விளங்கருளஞ் ¹சந்தியான் வேழமுக ²மானான்
களங்கருளஞ் சந்தியான் காப்பு.

நூல்.

- க. சீர்பூண்ட ஞானச் ³சிறப்பிற் பராபரமா
யார்பூண்ட கொள்கைக்கு மாதியா - யேர்பூண்ட
- உ. மூலமாய் மூலத்தின் ⁴முற்பொருளா யப்பாலேக்
கோலமாய்க் கோலக் ⁵குணக்குன்றாய்க் - ⁶காலமாய்ச்
- ங. சண்டமா யங் ⁷கடந்து தன்வேலை ⁸யைந்தியற்றிப்
பிண்டமா ⁹யாட்டுவிக்கும் பேராள - னண்டங்க

தலவிசேடம்.

- ச. ளாணியா கச்சமைத்த வன்றே தனக்கமைத்த
காணியா குந்தென் கயிலாயன் - பேணி
- ரு. வடகயிலா யத்தொருநாள் வாளுே ரயன்மா
¹⁰லடகயிலா யத்தோ ரவைக்கே - புடையிருந்த
- சு. மாதேவி நின்றுதனை வாழ்த்தியே நின்றபதிக
ளேதேது பாரி லெனக்கேட்க - மேதினிமே

(காப்பு.)—விளங்கு அருள் அஞ்சந்தியான். களங்கர் உளம் சந்தியான்.

ங. சண்டம் - கொடுமை. வேலை யைந்து - பஞ்சகிருத்தியம்.

ரு. அடகு அயில் ஆயத்தோர் - இலைகளை உண்ணுகின்ற கூட்டத்தா
ராகிய முனிவர்.

(பிரதிபேதம்.) 1 'சந்தியார்' 2 'ஆனார்' 3 'சிறப்பின்' 4 'முற்பொருள்'

5 'குலக்குன்றாய்' 6 'சீமமாய்ச்' 7 'கடந்துதான்புரியுமவ்வேலை' 8 'ஐந்தியற்றப்'
'ஆக்குவிக்கும்' 10 'அடகயில்வார்போற்றம்'

- எ. லாயிரத்தெட் டிண்டுபதி யாய்ந்தாய்ங் தவற்றெடுத்த
நாயகமா கும்பதிக ணுன்கவற்று - ணீயெம்மைக்
- அ. கூடிவினை யாடுவது ¹ கோலவட காசியிலே
யாடல் புரிவதுபொன் னம்பலத்தே - நீடுமுது
- கூ. குன்றிற் குலாவல் குடிம்பத் துடனிருக்கை
² தென்றிக் கயிலையிலே சேயிழையா - யென்றலுமே
- கௌ. வேத வியாதன் விடைகொண்டு காசிபுகப்
போதன் முதிய பொருப்பேற - மாதவத்தோர்
- கக. மன்றுதொழத் தன்னெதிரே மாலிரண்டு யோசனையி
னின்மதுதொழங் கல்லாலி னீழலான் - மன்றலுமை
- கஉ. யம்மை மணத்தி லருள்கொண்டு ³ தெற்கில்வருஞ்
செம்மை முனியயனைச் சென்றேத்தி - யிம்மை
- கங. ⁴ யகத்தியமாக் குன்றி லமைத்த நதியாய்ப்
பகுத்தபெருங் கங்கையிலோர் ⁵ பங்காய்த் - தொகுத்த
- கச. மருவா ரிருகரையு மாகடலின் மட்டாய்த்
திருவார் சிவாலயங்கள் செய்தே - சுரர்முனிவர்
- கரு. சீலக் தவம்புரியச் செம்பொன் கொழித்துநடந்
தாலிக்கும் பொன்முகரி யாற்றினான் - பாலர்
- கசு. சதுரா னனற்குமொழித் தையலுக்கு ⁶ மூன்று
பதினா யிரர்பிறந்தேழ் பாரு - மதிரப்
- கள. பரதாரங் கொண்டரக்கர் பஸ்கோடி நல்கி
விரதா திகளழிக்க விரண்னோர் - கருதிவிதி

அ - டி. முதுகுன்று - வீரத்தாசலம். தென்றி - தெற்கு; “தென்றி
யரக்கனைக், குன்றிற் சண்பைமன், அன்று நெரித்தவா, நின்று நினைமினே”தே.

கௌ. போதன் - பிரமன்.

கக. மன்று - சீதம்பரம். மால்இரண்டு யோசனையில் நின்மதுதொழ
மிடம் திருவேங்கடமலை; ‘தொழுதெதிரே கோடேறி, நின்ற முராரி’ என்பர்
பின்னும்; கஉஉ.

கஉ. முனி-அகத்தியர். கங. பங்கு-கூறு. கரு. ஆலிக்கும்-முழங்கும்.

கசு. மொழித்தையல் - கலைமகள். அதிர - நடுங்க.

கரு - சு. பாலர் பிறந்து.

(பி - ம்.) ¹ ‘கொற்றமணிக்காஞ்சியிலே’ ² ‘தென்றற்கயிலே’ ³ ‘தெற்கு
வருஞ்’ ⁴ ‘அகத்திய மாங் குன்றி லமைத்த’ ⁵ ‘பாங்காய்-மிகுத்த’ ⁶ ‘மும்
மைப் பதினாயிரர்’

- கஅ. யானோனைக் ¹கண்ணொரக்க வாங்கவனுர் ²தன்னவரைத்
தானோர் மகவீன்று சாடென்னப் - போனோன்
- கக. கடிந்தவரைக் ³கொல்லத்தன் கானையர்க ளெல்லா
மடிந்த⁴பம்ம கத்தி வரலும் - படிந்தரனைப்
- உ௦. பூசித்தா லன்றியிது போகாதென் றஞ்செழுத்தும்
பேசித் தவஞ்செய் பிரமற்கா - மாசி
- உக. வரமகத்திற் ⁵ரோன்றியே மற்றவனைச் சூழ்ந்த
பிரமகத்தி யைப்போக்கப் ⁶பின்னும் - திரமகத்திற்
- உஉ. ⁷பொன்முகரி யாடியவன் புத்திரன்வேண் டிப்போற்ற
நன்மகவை ⁸யீந்தந்த நாளிலே - நின்முகரி
- உ௩. யாடிவலஞ் செய்தோ ரனைவர்க்கு மைந்தர்களு
நாடியது நல்கென்ன ⁹நல்கினோ - னீடுதவப்
- உ௪. பாங்கலனோ டோவாது பாடி யவன்சபிக்க
மூங்கைவடி வாய்வெண் முளரியா - ளீங்கிறைஞ்சத்
- உ௫. ¹⁰தாக்குகொடுஞ் சாபந் தவிர்த்துச் சகலகலை
¹¹வாக்குவி யாக வரந்தந்தோன் - கோக்குலிசத்
- உ௬. திந்திரன்பூ சித்தருளு மெம்பிரா னீலையெனுந்
¹²தந்திரமா சத்திதொழுந் தம்பிரா - னந்தமுசு
- உ௭. குந்தன் பணிவான் குனி¹³ரக் கினிப்பிரபன்
வந்தன் புடனே வழிபட்டோன் - ¹⁴சந்தன்

கஅ. மகவு - உக்கிரன். கக. பம்மகத்தி - பிரஹ்மகத்தி.

உக. மகம்-மகநஷத்திரம்; இஃது இத்தலத்தில் மிக்க விசேடமுடையது.

உஉ. நன்மகவை - ரிபுவென்னும் முனிவரை.

கக - உ௩. பிரமதேவர்க்குப் புத்திரர் முப்பதினாயிரவர் பிறந்தது முதலி
யவற்றை, சீகாளத்தி. நான்முகச்சுருக்கத்தாலுணர்க.

உஉ - ௩. ஈந்து நல்கினோன்.

உ௪. பாங்கலன் - ஒருமுனிவர். வெண்முளரியான் - கலைமகள்.

உ௬. நீலை - ஒருயோகினி மங்கை; “அமர, ருலக மாந்தருள் யோகினி
நீலையென்பவரும்”, “கம்பக நமநீழல், வள்ளலு நீலையெனும் யோகினி மடவா
லும்” என்பவை திருக்காளத்திப்புராணம்.

உ௭. அக்கினிப்பிரபன் - ஓர் அசுரன்; “ஆத ரந்திக முக்கினிப் பிரபனு
மசுரன்” என்பதனுணர்க; திருக்கா. சந்தன் - அகத்தியமுனிவர்.

(பி - ம்.) ¹கண்டுதொழ் ²மற்றவரை ³கொல்லென்னக் ⁴பிரமத்தி,
‘பிரம்மகத்தி’ ⁵‘தோன்றி மலராய்’ ⁶‘பின்னும்-பிரமகத்து’ ⁷‘அவன்போற்ற
முகரிபுவர்’ ⁸‘சயவந்தநாளிலே’ ⁹‘நல்கினோன்-பாடலிகல்’ ¹⁰‘தாக்கியசாபம்’
¹¹‘வாக்குவியாகும்படிக்கு வாய்தந்தோன்’ ¹²‘சந்திரன்மா சத்தி’ ¹³‘அக்கினிப்
பகவன்’ ¹⁴‘சந்த’

- உஅ. வசிட்டன் கவுசிகன்முன் வாசவனை வைத
விசிட்டன் சனகாதி மேலோர் - கசட்டறிவு
- உசு. சென்றமணி மான்¹வினைச் சித்திரசேனன்பணிவான்
குன்றமணி மாசித்தி கூட்டுவோன் - கன்றையு
- நஉ ராருரி லேபுவியா யானைக்கா விற்புனலாய்ச்
சீரு ரருணையிலே செந்தீயாய்ப் - ²பேருரு
- நக. மேகாம் பரத்தி வியங்கொலியாய்த் தன்னூரி
லாகாய மாய்நிற்கு மாடலான் - மாகாயம்
- நஉ. பொன்னுக்குந் தன்னூற்றிற் பொன்றிற் ³பரமுத்தி
யின்னார்க்கென் னும வினிதளிப்போன் - முன்னூளிற்
- நங. கல்லென்ற தாருகனைக் காளி தனைவகுத்துக்
கொல்லென்று விட்டான் குழையிட்டான் - வல்லியிடைத்
- நச. துற்கை யிருந்து தொழுமலையா னிந்திரனார்
செற்குலிசத் தாற்கண்ட தீர்த்தத்தா - னிற்கு
- நரு. மரகர⁴தீர்த் தத்தி லமர்ந்தருள்வான் பேரா
யிர⁵முடையன் பொற்கோயி லீசன் - பரமளிக்கு

உஅ. வைதவிசிட்டன் - கௌதமர்; விசிட்டன் - விசேடமுடையவர்.

உசு. சென்ற - நீங்கிய. மணிமான் - ஓர்இயக்கன்; சித்திரசேனன்-ஒரு கந்தருவன்; “திகழ்மணிமான் முன்னியக்கர்”, “இனிய சித்திர சேனன் முன்னுனயா ழிசையிற், பனிவிசும்பிடைக் கந்தரு வரும்பணிற் தனரால்” என்பவற் றுலுணர்க; திருக்கா. குன்றம் அண்ணி மாசித்தி கூட்டுவோன்; தென்கயிலைக்குத்தேர்கே வலித்தாசலமென்ற மலைஒன்று உள்ளது; “அட்ட மா சித்திக ளனைதரு காளத்தி” என்பது, திருநா. தே. கொல்லி. கக.

நக. ஒலி - காற்று.

நங. “வல்லையரு காளியை வகுத்துவலி யாகியிரு தார கனைநீ, கொல் லெனவிடுத்தருள் புரிந்தகிவன் மேவுமலை.....காளத்திமலையே” என்பது, திருநா. தே. திருவிராகம், ந.

நச. மலை - கனகதுர்க்காம்பாமலை; இது தென்கைலைக்கு வடக்குள்ளது. செல் - இடி. தீர்த்தம் - வச்சிரதீர்த்தம்.

நரு. அரகரதீர்த்தம் - ஹரஹரனென்பவன் உண்டாக்கியதீர்த்தம்; சிவத் திரவியங்களை அபகரித்த கொடும்பாவத்தால் நரகத்திற்கிடந்து துன்புற்ற கரபனென்னும் ஆதிசைவனொருவன் தன்னைக்கண்டு சகியாமல் சாந்தரென்னு முனிவர் ஹரஹரவென்று கூறியதைக்கேட்டு அட்பாவம் ஒழியப்பெற்று ஹரஹரனென்று பெயருள்ள ஓர் ஆதிசைவனாகப்பிறந்து இத்தலத்தையடைந்து வழி

(பி - ம்.) ¹‘பெரியசித்திரசேனன்’ ²‘பேருராம்’ ³‘கபாலமுத்தி’ ⁴‘தீர்த் தத் தமர்ந்தருள்வான்’ ⁵ ‘உடையபொற்’

௩௬. மார்க்கண்டன் மாகாளி மாமோ கினித்தடத்தான்
சேர்க்கு ¹மயூரத் திருச்சுனையா - ஞர்க்கு

௩௭. முருத்திரதீர்த் தத்தா னுயர்நீல வெற்பான்
பரத்துவச ஞச்சிரமப் பாங்கான் - ²கருத்தொலைக்கு

௩௮. மென்மணி³கங் கைத்தடத்தா னீங்கிவையெல் லாஞ்சூழ்ந்த
தன்மலையைத் தாங்குமூந் தன்மையான் - கன்மமற

௩௯. நெஞ்சிலந்தி லண்ணனே நித்தா வெனப்போற்றிச்
செஞ்சிலந்தி நூவினாற் செய்கோயில் - பஞ்சிலங்கு

பட்டு அவன் உண்டாக்கியது. அங்கே சென்றோர், ஹரஹாவென்றால் தாரையாகத் தீர்த்தம் மேலேயிருந்துவிழுமென்றும் சொல்வதுண்டு; “உரைதரு மதன் வடபா லோங்கரு வித்தாரை, யரகரவெனின்வீழு மாகரதீர்த்தமெனச், சுார் முனி வர்ச்சொற்றா” என்பதனாலுணர்க; திருக்கா. பேராயிரமுடையன் - ஆயிரத்திருநாமங்களையுடையவர்; திருக்காளத்திநாதருக்குத் தனியே ஒருஸஹஸ்ரநாமமுள்ளது; அன்றி, மூலத்தானத்துக்குத்தெற்கே ௫-நாழிகை வழித்தூர்த் திலுள்ள தருமசேஷத்திரத்தில் எழுந்தருளிய ஸஹஸ்ரலிங்கேசுவரரென்னும் சிவலிங்கப்பெருமானே இம்மொழி கூறியதாகவும் ஊகித்தற்கிடமுண்டு.

௩௯. மயூரத்திருச்சுனை - மயூரன்பொருட்டு உண்டாக்கியசுனை; கேரள தேயத்திற் பிறந்தவனும் பொருளைவிரும்பித் தந்தையைக்கொன்ற மகாபாலியுமான மயூரனென்பவன் அப்பாவத்தால் வருந்தி இத்தலத்தையடைந்தபொழுது சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்துவிருத்தப்பிராமணவடிவங்கொண்டு தோன்றி அவன்பாவத்தை ஒழித்தற்பொருட்டுத் தமது தண்டத்தால் மலையைக்குத்தி உண்டாக்கப்பெற்றது.

௩௭. உருத்திரதீர்த்தம் - திருக்காளத்திசார் சந்நிதியிலுள்ளது. நீலவெற்பு - நீலமலை; இது மூலத்தானத்திற்குத் தெற்கேயுள்ளது; வைரவக்கடவுளெழுந்தருளியிருத்தலின், வைரவமலையென்றும் வழங்கும். பரத்துவச ஞச்சிரமம் - பரத்துவாசமுனிவர் தவஞ்செய்த ஆச்சிரமம். இது மூலத்தானத்திற்கு அக்கினி மூலையில் மலையின்மேலுள்ளது. இதற்கு அருகே அம்முனிவரால் உண்டாக்கப்பெற்ற பரத்துவாசதீர்த்தமும் அதன் அக்கினிமூலையில் அவர் பூசித்த பரத்துவாசலிங்கமுமிருக்கின்றன.

௩௮. எல - ஒளி. மணிகங்கைத்தடம் - மணிகர்ணிகாதீர்த்தம். இது மூலத்தானத்திற்குத்தெற்கே ஓர் அம்புவிழெல்லையிலுள்ளது. மாசிமாதத்தில் நடக்கும் பிரஹ்மோத்ஸவத்தில், அம்மும் திருநாளிலும் மகர சங்கிராந்தியிலும் திருக்காளத்திநாதர் வேட்டைக்கோலத்தோடு தென்கயிலைமலையைச்சூழ எழுந்தருளியருதல் இயல்பு. இது மிருகயாலினோதமென வழங்கும்.

௩௯. நெஞ்சில் அந்தி வண்ணனே.

(பி - ம்.) ¹ ‘மயூரத் திருச்சுனை’ ² ‘திருத்துமுதல்’ ³ ‘கங்கைத்தலத்தான்’

- சௌ. தீபம் படவதுதன் சீவன் ¹விடத்தோன்றி
நீபங் கயத்தாளி னில்லென்றோன் - கோபக்
- சக. கடுவரிக்கா ளன்மணியைக் கல்லென்று தள்ளித்
தடமதக்கைந் நீராட்டித் தந்தி - யிடுமலரைச்
- சஉ. செற்றையெனப் பாம்பிகழச் செய்நாளின் மற்றிரண்டு
மொற்றை யொருநா ஞுவாவரலும் - புற்றரவ
- சங. மூக்கிற் புகுந்து முடிசூடைய வெய்யவிடந்
தாக்கித் தலைமண்டை ²தான்கொண்டி - மாக்கிரியை
- சச. முட்டிநா கப்பெட்டி முத்துமா ணிக்கத்தின்
பெட்டிபோற் சும்பம் பிளந்திரண்டும் - ³பட்டளவிற
- சரு. கைந்நாகம் பைந்நாக கங்கணம்பூ ணப்⁴பொருமப்
பைந்நாகங் கைந்நாகப் பட்டி⁵டுக்க - ⁶முன்னுகித்
- சசு. தாளிற் கலந்தவற்றாற் ⁷தன்பேருங் கொண்டோருங்
காளத்தி யூராகக் கற்⁸த்தோ - னீளத்
- சள. திருவார் சடையிற் செருப்புக்கா னீட்டி
யருவாது வாய்⁹நீர்கொண் டாட்டி - மருவாரும்
- சஅ. பச்சிலையைச் சூட்டிப் பசித்ததெனச் சீராட்டி
யெச்சி லிறைச்சி யினிதூட்டி - வைச்சிருந்த
- சக. ¹⁰சீரன்ப னன்பைச் சிவகோச னேமறைந்து
¹¹பாரென் றிருத்தியொரு பார்வைக்கே - சோரிவிடச்

சௌ. அது சிலந்தி.

சக. கடுவையும் வரியையுமுடைய காளனென்றும் பாம்பு.

சஉ. செற்றை - செத்தை. இரண்டும் செய்நாளில். உவா - யானே.

சச. யானையின்மத்தகம் உடைந்தபொழுது முத்தும் பாம்பின் தலையிலிருந்த மாணிக்கமும் வெளிப்பட்டன. சும்பம் - யானையின் மத்தகம்.

சரு. கைந்நாகம் - யானே. பைந்நாகம் - பாம்பு. இந்த இரண்டும் சிவசாரூபம் உற்றன.

சசு. அவற்றாற் கொண்டருளிய திருநாமம் காளத்திநாதரென்பது.

ம. ௧௦ - சசு. சிலந்தி, காளன், யானே இவைகள் சிவபெருமானோ வழிபட்டு முத்தியெற்ற கதைகளைச் சீகாளத்திச் சரு. கத்தாயுணராக.

சக. அன்பன் - கண்ணப்பநாயனார். பார்வைக்கு-பார்வையினிடத்தே.

(19 - ம்.) 1'பட' 2'தான்கொள்ள' 3'பட்டதற்பின்' 4'பொருதும்', பொருத்தப்' 5'உடுக்கச்-செய்நாளில்' 6'முன்னுள்ள' 7'தன்பேர்ப் பெரிட்டுருங்' 8 'காந்தி' 9'நீரினாட்டி' 10'சீரனவனபை' 11'பாரென்றிருக்க'

௫௦. சென்றடியான் கண்டு தியங்கி மயங்கிமருந்
தொன்றிலுமா ரும லுபாயம்போய் - 1 நின்றுிடந் து
௫௧. தூயவிழி 2யப்பிபிடச் சோரிபோய் 3மற்றைனிழி
பாய வவனுங்கண் பாய்ச்சாழுன் - வாய்திறந்து
௫௨. கண்ணப்பா வென்றுருகிக் கண்டமறை யோனுடனே
வண்ணப்பா தங்கொடுத்து வாழ்வித்தோ - 4எண்ணிக்
௫௩. கயிலை மலைபாதி காளத்தி பாதி
பயிலுமறை னூறெரிந்து பாடிச் - 5 சயிலமிசை
௫௪. யந்தாதி 6 கீர னருளத் திருமேனி
யிந்தாதி யாக மெனத்தந்தோ - னந்தாத
௫௫. 7 பாண்டிவள நாட்டிலுயர் பாவலனைப் போலவே
யீண்டி யிருங்கதிபை பெய்தவே - வேண்டி.
௫௬. வரும்புண்ட ரீகவிழி 8 மாணாரத் தாளி
லிரும்புண்ட நீராக்கு மெங்கோன் - சுரும்புண்ட
௫௭. பொன்னின் சரணப் புகலியார் வேந்தனுக்குச்
சின்னங் கொடுத்த சிவபிரான் - 9 வன்னமறைத்

௫௦. இடந்து - பெயர்த்து. ௫௨. மறையோன் - சிவகோசரியார்.
௪௭ - ௫௨. “வாய்க்கலச மாகவழி பாந்செயும் வேடன்மல ராகுநயனங்,
காய்க்ணையி னூவிடந் தீசனடி கூடுகா ளத்தி மலையே” என்பது திருநா. தே.
திருவிரா. ச. கண்ணப்பநாயனார் சரிதத்தைப் பெரியபு. கண்ணப்பநாயனார்
புராணத்தாலும், சீகாளத்தி. கண்ணப்பச் சுருக்கத்தாலுமுணர்க.

௫௩ - ௪. அந்தாதி-கயிலைபாதி காளத்திபாதித் திருவந்தாதி. கீரன்-
நக்கீரர். தியாகம் இந்தாவெனத் திருமேனி தத்தோன்; “இந்தாவிட்தோ
ரிளங்குழவி” கந்த. வள்ளி. ௩௫. நக்கீரர் சரிதத்தைச் சீகாளத்தி. நக்கீரர்
சுருக்கத்தாலுணர்க; “சங்கத்தோன் வேண்டச் சீரத்தையேபுதவித், துங்கத்
தியாகியெனத் தோன் துமக்கு” என்பது, இரத்தினகிரியுலா.

௫௫. பாவலன் - நக்கீரர்.

௫௬. புண்டரீக விழிமாறா - மதுமரயிலிருந்த மாணிக்கவல்லியென்னும்
பரத்தையின் புதல்வியர்களும் முமையே ஆயிர்தலதை, காந்திமதியென்னும்
பெயரையுடையவர்களுமாகிய புரண்டு கன்னியர்கள். இரும்பு - நெருப்பிற்
பழுக்கக்காய்ச்சிய இரும்பு; “ஏதிலேன் மனத்துக்கா ரிரும்புண்ட நீரை”
தேவாரம். சுந்தர. பிரமபுரம். இவர்கள் முத்திபெற்ற சரிதையை, சீகா
ளத்தி. கன்னியர்கதைச் சுருக்கத்தாலுணர்க.

௫௭. புகலியார் வேந்தன் - திருநாணசம்பந்தமுர்த்திநாயனார்.

(௫ - ம்.) 1 ‘நின்றாவில்’ 2 ‘அப்பிவிட’ 3 ‘மற்றைக்கண்’ 4 ‘எண்ணிக்’
5 ‘சயிலமடை’ 6 ‘கீரற் கருளாத் சீரத்தை’ 7 ‘பாண்டியனார் நாட்டிலுந்தன்
பாரத்திருவடியை, ஈண்டித் திருவடியி லேமவே’ 8 ‘மாணார யிவ்வாறு’ 9 ‘முன்
னமறைத்’

ருஅ. தேவார வாகீசர் செம்பொற்கல் லாலடியிற்

¹ காவாலி யென்ற கணநாத - ஞவலான்

ருசு. கொண்டாட வண்டார் ² குழலா ஞடன்புகுந்து

செண்டா டியவியடையான் சீருடையான் - பண்டைநூற்

சு௦. பண்ணை ³ மறைத்தோதப் பாகவத னம்மாளைக்

கண்ணை மறைத்தோதக் கண்ணீர்தோன் - விண்ணவரும்

சுக. ⁴ பூசச்சு முந்திருமேற் பூச்சினான் ⁵ பூசலிடி

மோசைக் கலிங்க னுயிருண்டோன் - வாசவனார்

சு௨. பொன்னுலகைப் பூஞ்சோலை பூவுலக மாக்கவே

மன்னிவள ⁶ ராற்றார் வளநாடன் - முன்னே

சு௩. மதிவிக்ர மச்சோழன் வண்குலோத் துங்கன்

றுதிபெற்ற ராசேந்தர சோ டன் - கதிபெற்ற

சு௪. செம்மையர்க ளாகத் திருப்பணிக ளாற்பணியு

மும்முடிச் சோழபுர மூர்த்தியான் - மெய்ம்மைக்

சு௫. கனசுப் தரமாறன் கண்டமணி வாய்தற்

புனிதன்கண் ணப்ப புரத்தா - னனகனணி

சு௬. யாதவற்குத் தால மிடுவாளைப் புல்கிரீ

போதியெனப் போதுபோய்ப் போந்தாளே - யாதவனுஞ்

சு௭. சீரளகங் கொய்யத் திரும்பிவந்து நைவாளேத்

தாரளகங் கூடத் தடவியே - பேரவென

ருஅ. “கல்லாலின் கீழிருந்த காபாலிகான்” என்பது, திருநா. தே. திருத் தா. அ. கணநாதன் - ஷெ. க, ட, ச; சுநீ. தே. க, ட, சு௦. நாவலான் - சுந்தர ழார்த்தநாயனார்.

ருசு. “செண்டாடிய விடையான்” என்பர் பின்னும்; டுரு௦. “செண்டா டும் விடையாய் சிவ னேயென் செழுஞ்சுடரே, வண்டா றுங்குழலா ஞமை பாக மகிழ்த்தவனே” என்பது, சுநீ. தே. சு.

சு௦ அம்மாளை போன்ற கண்; “புகழாத வைணவர்தம் விழிமறைத்துப் பின்பு புகழ்விழி தந்திடுமலை” என்பது, சுப்பிரமணியக்கடவுள் சேஷத் தீரக்கோவைப் பிள்ளைத்தமிழ், திருக்கா ளத்தி, சிறுபறை. சு.

சு௫. வரகுணபாண்டியர் வழிபட்டனரென்று வடமொழிப்புராணம் தெரிவிக்கின்றது.

சு௬. யாதவன் - நாராயண நகரத்தரசன்.

சு௭. கூட - வளர. பேர - செல்லக.

(பி - ம்.) ¹ ‘காபாலி யென்னும்’ ² ‘குழலாருடன் புகழ்ந்த’ ³ ‘மறைத் தோதுகின்ற பாகவதத் தம்மாளை’ ⁴ ‘பூசச்சுமுந்திரு’ ⁵ ‘பூசியிடம்’ ⁶ ‘ஆற்றுவள நாடன்’

- ௬அ. வந்தானைக் கூந்தல் வருவித்தா ராரென்னத்
தந்தாரைச் சொல்லவிறை தாள்போற்றி - யெந்தாய்
- ௬க. தலமே தெனக்¹கயிலைச் சங்கமனா முன்னை
நலமேவப் பண்ண ²நடந்தே - முலகி
௭௦. ³ விரும்பெல்லாங் கூட்டென் றிரதவா தஞ்செய்
தரும்பொ னளகேச னுக்கித் - திரும்பவுந்தன்
௭௧. கோபுரங்கண் மண்டபங்கள் ⁴கோயில் வலமேறு
மாபுரங்கொள் வீதி மணித்தேர்கள் - சோபனங்க
௭௨. ளாகத் திருப்பணிகொண் டந்தத்தி லேயவனை
யோகக் கதவுதிறந் துட்கொண்டோன் - ⁵பாகத்து
௭௩. நாலெட் டறம்வளர்க்கு ஞானப்பூங் கோதையிடு
மாலேக்கு வாய்த்த மணவாளன் - சூலத்தன்
௭௪. மெய்த்தேவன் சோதி விடங்க னிருநான்கு
கைத்தேவன் சார்ந்தாரைக் காத்தபிரான் - மொய்த்தேறு
௭௫. நாகநில யத்திமையோர் நாயகன் மாலிடப
வாகன தேவன் மகதேவன் - சேகரித்த
௭௬. பச்சிம வாயிற் பரமனா ராவமுதன்
மெச்சி யழைத்துவாழ் வித்தருள்வோ - ⁶னச்சன்
௭௭. கயிலாய மேவினான் காளத்தி யாள்வா
னுயர்திருக்கா ளத்தி யுடையான் - பயனறிந்து

பலவகைச் சொல்லணிகள்.

- ௭அ. ⁷ சொல்வார் க் கணுவன் றுடியன் ⁸கலைகாட்டான்
மல்வாய்த்த பேய்க்கணத்தான் மாத்திரையா - நெல்லைக்

௭௧. சோபனம் = சோபானம் - படி.

௬௬ - ௭௨. இக்கண்ணிகளிலுள்ள கதையை, சீகாளத்தி. விடசங்கமச்
சுருக்கத்தாலும், சிலந்திமுதல முற்கதைச்சுருக்கத்தாலுமுணர்க.

௭௩. ஞானப்பூங்கோதை: அம்ிகையின் திருநாமம்.

௭௫. நாகநிலயம் - விண்ணுலகம்.

௭௬. பச்சிமவாயில் - மேற்குவாயில். அச்சன் - அத்தன். [கிய ஆடை.

௭௭. திருக்கு ஆள் அத்தி உடை - திருக்கையுடைய யானையின் தோலா

௭அ. அணுவன் - அண்ணுவார். துடி - உடுக்கை. கலைகாட்டான் - நூல்
களாற் காட்டப்படாதவர். பேய்க்கணம் - பேயின்கூட்டம். மாத்திரை - மிக்க
அலைகளையுடைய கங்கை. எல்லை - சூரியனை.

(பி - ம்.) 1 'கயிலைச்சங்கரனும்' 2 'நடந்தேமென்-றுலகில்' 3 'இரும்பை
யெல்லாங்கூட்டி' 4 'கோயிலையேறு மாபுரங்கள்' 5 'பாகத்தில்' 6 'சச்சன்'
7 'சொல்வார் க் கிலவன்' 8 'கலைக்காட்டன்'

எசு. கழிகையா னண்பகலான் காலையுச்சி வைத்தா

1 னடியிரவன் செவ்வந்தி 2 நாத - நெடிய

அ0. வருத்தியியன் வார 3 நெருவனன்பு காணத்
திருத்திய னக்கத் திரத்தன் - 4 மருத்தடைத்து

அக. வைத்தமக 5 யோகன் கரணன் மறமிகுத்துப்
6 பத்திபுரி யோரையுள்ளான் பஞ்சாங்கன் - சத்தியென்னு

அஉ. மாத னுவாவருடன் 7 வாலுகத்தன் கற்பத்தன்
தாதுண் சடைச்சுரும்பர்ச் சங்காரன் - 8 மோதுநீர்

அங். வைகைக் கெதிரே வருமேடன் 9 சைவத்தார்க்
குய்கை மறையோ ருபநிடவன் - செய்கை

எசு. கழிகையான் - கடிந்த கையை யுடையவர். நண்பு அகலப்பெறாத கண்ணப்பநாயனாருடைய காலையுச்சியில் வைத்துக்கொண்டவர். நடி இரவன் - இரவில் நடிப்பவர். செவ்வந்திநாதனென்பது திருச்சிராப்பள்ளியிற் கோயில் கொண்டருளிய சிவபெருமானுடைய திருநாமம்.

எசு-அ0. நெடிய உருத் தியியன் வாரன்-நீண்ட வடிவத்தையும் காத்தற் றொழிலையுமுடைய திருமாலிடத்தே அன்புள்ளவர்; 'முகுந்தப் பிரியர்' என்பது சிவபெருமானுடைய திருநாமங்களுளொன்று. ஒருவன் - கண்ணப்பர். திருத் தியன் - திருத்தியையடைக்கோர்; திருத்தியவரென்றுமாம். அக்கு அத்திரத் தான் - (நெற்றிக்)கண்ணாகிய அஸ்திரத்தையுடையவர். மருத்து - காற்று.

அக. மகயோகம் - சிவயோகம். கரணன் - காரணமாகவுள்ளவர். பத்தி புரியோரை உள்ளான் - பத்தியெய்யாதவர்களை நினையாதவர். பஞ்சாங்கம் - ஐந்து அங்கங்கள்; தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாக்கள் ஐந்தையும் ஐந்தங்கமென்றல் மரபு; பர விய அங்கமெனினும் பொருந்தும்.

அக - உ. சத்தியென்னு மாதன் - உமையென்கிற மாதையுடையவர். உவாவருடன் - யானையால் திருமஞ்சனம் செய்யப்பெற்றவர். வாலுகம் - வெண் மணலாற்செய்த திருவுருவம்; என்றது ஊலகதலிங்கத்தை. கற்பம் - திருநீற் றுவகையுள் ஒன்று. சுரும்பர் சங்க ஆரன் - வண்டின் கூட்டத்தையுடைய ஆரத்தை அணிந்தவர்.

எஅ - அஉ. இக்கண்ணிகளில் முறையே அணு, துடி, கலை, காட்டை, கணம், மாத்திரை, எல்லை, கழிகை, நண்பகல், காலே, உச்சி, இரவு, அந்தி. திதி, வாரம், நஷத்திரம், யோகம், கரணம், ஓரை, மாதம், உவா, வருடம், உகம், கற்பம், சங்காரமென்னும் காலவிசேடப்பெயர்களும் பஞ்சாங்கமென்னும் பெயரும் தொனித்தல் காண்க.

அங். வரும் ஏடு. உபநிடவன் - உபநிடதத்தையுடையவர்.

(பி - ம்.) 1 'நடையிரவன்' 2 'நாதன்-படியைக், கவரொண் படையெடுத் துக் காக்குந்தியியான், மவுனன் கயிலைவடி வாளன் - சுவையு, ணருத்தியிடுங் கண்ணப்ப னன்பறிய வேண்டித், திருத்தியன்' 3 'ஒருத்தனன்பு' 4 'கருத்தடை த்து' 5 'யோககரணன்' 6 'பத்திபுரிவோரை' 7 'மாலுகத்தன்' 8 'மோதுநீர்' 9 'சைவத்தாலுய்கை'

அச. யிதமிதுந் தொண்டற் கெனத்தூது சென்றேன்
கதிரொளிவீ சுங்கற் கடக - னுதயகலைச்

அரு. சிங்கப் புலியன் சிலர்க்கன் னியனானேன்
சொங்கொண்ட சங்கத் துலாத்தினு - னங்கை

அசு. விரிச்சிகத்தா ராதிப்பான் வீணைத் தனுசன்
கரத்திலிசை பாய்மகரக் காதான் - புரத்தகையன்

அள. விற்சாத கும்பன் விதிக்குமீ னங்கெடுத்தோ
னெற்சாம கீத விராசியான் - பொற்சாயற்

அஅ. கையே நியதலையான் கண்ணே நியநுதலான்
மெய்யே நியநாவான் மேற்காலான் - செய்யார்

அசு. திருமுல்லை வாயான் சிறந்தகுட மூக்கான்
கருமங்கு மஞ்சைக் களத்தா - னருமந்த

அச. கந்தொண்டனுக்கு இஃது இதம்; தொண்டன் - கந்தாழர்த்தி
நாயனார். கற்கடகன் - மாணிக்கங்கள்பதித்த அத்தகடக்களையுடையவர்.

அச - ரு. உதயம் சிங்கம் கலை புலியன் - தூணிவித்த சிங்கத்தோ
லாகிய ஆடையையுடைய புலிபோல்வார்; “சிங்கத்தாரிமூடுதிர்” தேவாரம்.
“தம்பத்துதித்த சிங்கத் தான் மருமுட் சாத்தனினார்” திருவிடை மருதாருலா,
௩௬௬. சிவபெருமானைத் தெய்வவியாக்கிரமென்றல் மரபாதலின், ‘புலியன்’
என்றார். இங்ஙனம் கூறுதலை இந்நூலில் ௨௦௬, ௪௬௦-ஆம் கண்ணிகளிலும்
காண்க. இனி, உதயகலை - உண்டாகிய ஆடையை, சிங்கு அப்புலியன் -
குறைந்த அந்தப் புலியினின்றும் பெற்றவரெனினுமாம். அன்பில்லாத சிலர்க்கு
அந்நியராணோர். சொம் - பொருள்; என்றது சங்க மண்டபத்துக்கு எதிரே
தூக்கிய பொற்கிழியை. சங்கத்து உலாத்தினுன்; “சங்கத் துலாத்துஞ் சா
ணத்தான்” என்பது செய்யுருலா.

அசு. விரிச்சு (விரித்து) இகத்து ஆராதிப்பான்; இகம் - இம்ம. வீணை
யையுடைய தனுசன் - இராவணன். தகையன் - தடைசெய்தவன்.

அள. சாதகும்ப வில்லன் - பொன்னுலாகிய மேருவில்லார். விதிக்கும்
ஈனம் கெடுத்தோன். இராசி - கூட்டம்.

அங - எ. இக்கண்ணிகளில் முமையே மேடமுதலிய இராசிகள் பன்னி
ரண்டின்பெயரும் அமைந்துள்ளன.

அள - அ. பொற்சாயற் கையென்றது வரகுணபாண்டியரின் தேவியா
ருடையகையினே; சிவபெருமான் திருமுடிபீது அப்பெண்மணியாருடைய திருக்
கைவறிய சரித்ததை, மருதவனப்புராணம், வரகுணச்சருக்கம், அரு-ஆம் செய்
புள் முதலியவற்றனுணர்க; கையிலேறிய தலையென்றுவிரித்து, தலை பிரமகபால
மெனினுமாம். மேற்காலானென்றது ஊர்த்துவ தாண்டவமூர்த்தியை.

அசு. திருமுல்லைவாய் - திருமுல்லைவாயில். குடமூக்கு-கும்பகோணம்.
அஞ்சைக்களம் - திருவஞ்சைக்காளம்; மஞ்ச ஐ களம் - மெகம்போன்ற அழகிய
கண்டமென்றமாம். இக்கண்ணியில் தலப்பெயர்களை அவயவப் பெயர்கள்
போலத் தோற்றும்படி அமைத்திருக்கும் அழகு வியக்கற்பாலது.

கூ௦. பச்சை வடத்தான் பலகலைமேற் கட்டியா
னச்சிறுபா கைக்குள்ளே யாட்கொண்டோ - னச்சரவப்

கூக. 1 பேரணையான் பாகன் பெருங்காழிச் சட்டையான்
பாரியகச் சூரான் பவந்தடுப்பான் - 2கேரநுந்

கூஉ. துப்பட்டி யாட்டினான் துண்டப்புள் பூசித்தான்
முப்பத் திரண்டறமு முட்டாதா - நென்பொழுதுங்

கூங். கோவணத்தான் போர்வையான் கோயிலிலே தேவரெலா
3 மேவி விளைத்தபரி வேட்டியா - னேவருக்கு

கூச. மந்திரவஞ் சக்கரத்தான் மாற்கருளஞ் சக்கரத்தான்
4 றந்திரவீ ணைக்கனகஞ் சக்கரத்தான் - முந்திவருங்

கூரு. காலகா லன்பலதூல் காட்டினான் காட்டினா
னூலகா லன்பழசை யாட்டினான் - கோலநான்

கூ௦. பச்சைவடம் - ஆலமரம். பலகலைகளைப் பண்டைக்காலத்தில் உண்டாக்கியவர். அச்சிறுபாகை-அச்சிறுபாக்கம். ஆட்கொண்டோரென்பது அத்தலத்தில் ஸ்வாமியின் திருநாமம்; “அச்சிறுபாக்கமதாட்சி கொண்டாரே” என்பது, திருநா. தே; “என்புற்ற வணிமார்ப ரெல்லையிலா வாட்சிபுந், தன்புற்று மகிழ்ந்ததிரு வச்சிறுபாக் கத்தணைந்தார்” என்பது பெரியபு. திருநா. ௧௦௩௩.

கூ௦ - கூக. அரவப்பேரணையான் - திருமால். காழி - சீகாழி. சட்டையான் - சட்டைநாதர். கச்சூர் - திருக்கச்சூர். பவம் - பாவம். கேரம் - பால்.

கூஉ. துப்புஅட்டி - தூய்மையான பொருள்களைச் சொரிந்து; ஆட்டினான் - அடியவர்களால் திருமஞ்சனம் செய்யப்பெற்றவர். துண்டப்புள்-கூரிய மூக்கினையுடைய கழுகு; கழுகு பூசித்த கதையைத் திருக்கழுக்குன்றப்புராணம், கங்காசலச் சருக்கத்தாலுணர்க. ‘சம்பாதிபோற்றினார்’ என்பர்பின்னும்; ௩.கூக.

கூங். கோ வண்ணத்தான்-கிரணம்பொருந்திய திருமேனியையுடையவர். போர் வையான் - போரையொழிப்பவர். பரிவேட்டி - வலம்வருதல்; இது பரிவேஷ்டிதமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு.

கூ௦-கூங். இவற்றில் பச்சைவடம், கலை, மேற்கட்டி, சிறுபாகை, அணை, பாகு, சட்டை, கச்சு, பவந்தம், துப்பட்டி, துண்டம், கோவணம், போர்வை, வேட்டியென்னும் பருத்திநூற்காரியப்பொருள்களின் விசேடப்பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க. பவந்தம் - திரை.

கூச - கக௦. இக்கண்ணிகளில் பலவகையான மடக்கணிகள் வந்திருத்தல் காண்க.

கூச. மந்திரமாகிய அஞ்சக்கரம் - பஞ்சாஷ்டகம். மாலுக்கு அருளிய அழகிய சக்கராயுதம். வீணையைத் தாங்கிய திருக்கரம்.

கூரு. காலசக்காரர்; மிருத்தியுஞ்சயேசுவரரென்று இங்கே ஒரு மூர்த்தியுள்ளதலின் அதுபற்றி, “காலகாலன்” என்றொன்றுமாம். பலதூல்களைச் (பி.ய்.) 1‘பேரணையான் தந்த’ 2‘கேரநுந்’, ‘கேரநுந்’ 3‘மேவிவிளைந்த’, ‘மேவிவிழைந்த’ 4‘தந்திரிவினை’

௯௬. மாடன்மா டன்மதனை மாட்டினான் மாட்டினான்
வேடன்வே டன்முயலை வீட்டினான் - மூடர்களைச்

௯௭. சோதியான் சோதியான் ரோலைத்தோ லாக்கினு
னாதியான் மாலைமா லாக்கினான் - பாதிதுகி

௯௮. ராகத்தா னாகத்தா னம்பினு னம்பினு
1 னாகத்தா னாகத்தா னம்பினான் - 2சேகில்

௯௯. கெழுமிவள ராகாச கேசன் மகேசன்
3 பழகி யறிபாசன் பாச - னழகார்

௧௦௦. நகுலெண் 4 லையனா னந்த னனந்தன்
5 நகுலென் கனற்சந்தன் சந்த - னகிலன்

௧௦௧. கடிவில்லன் வில்லன் கதனல்ல னல்லன்
வடிவங் குழைவல்லன் வல்ல - னடியார்

செய்தருளியவர். பின்னுள்ள காடு - மயானம். பழசை - பழையனார் திருவா
லங்காடு; அத்தலத்தைப் பழையென்பது பழவழக்காதலின், சோழநாட்டிற்
காவிரியினை தென்கரைக்கண்ணதாகிய நீரூப்பழையாற்றிலுள்ள தலங்களுள்
ஒன்றாகிய ஆறையடநீர்யென்னும் தலமுமாம்; பழையாறு - பழையென
வழங்குகின்றது. அதிற் சிவபெருமான் நடனஞ்செய்ததாக அத்தலபுராணம்
கூறும்.

௯௬ - ௯. நான்மாடம் - மதுரை. மாடன் - பொன்னிறமுடையவர்;
மாடு - பொன்; 'பொன்பனைத் தன்னவிறை' திருச். ௨௧௯. மாட்டினான் -
மாளச்செய்தவர், இடபவாகனமுடையவர். வேடனது வேடமுடையவர்.
முயல் - முயலகன். வீட்டினான் - வீழ்த்தினார்.

௯௭. சோதியான் - சோதியாதவர், ஒளியையுடையவர். தோல்-யானை.
மால் - திருமால், மயக்கம்.

௯௮ - ௮. பாதி துகிர் ஆகத் தான் ஆகத்தான் - பாதிவடிவம் பவழம்
போலத் தோற்றமவண்ணம் திருமேனிகொண்டருளியவர். அம்பினுன் அம்
பினுன் - கடலிற்றுயிலும் திருமலை அம்பாகவுடையவர். ஈகம்-மலை, பாம்பு.

௯௮ - ௯. சேகு-குற்றம்; சேகில் ஆகாசகேசன்; 'ஆகாசகேசனை மாபுரு
டனை மாசேக்சரனை யடையா நின்றேன்' ஆலைக்காப்பி. பாசம்-அன்பு, பேய்.

௧௦௦. ஆனந்தன் அனந்தன். கனற்சந்தன் - கனல்போலும் அழகுடைய
வர். சந்தன் - வேதத்தையுடையவர்.

௧௦௧. கடியுமில்ல - பிராகம். வில்லம் - வில்வம். கதன் அல்லன் நல்
லன்; குழை வல்லன் - உமாதேவியார்க்குக் குழைந்த வன்மையையுடையவர்;
குழைதற்குக் காரணமாகிய வல்லை (கொக்கையை) யுடையவரெனினுமாம்.
வல்லம் - ஒரு திருப்பதி.

(பி - ம்.) 1 'நாகத்தா னம்பினு னம்பினுன்' 2 'சேகிற்' 3 'பழகியெறி',
4 'தலையின்' 5 'தருகன்னச் சந்தனஞ்'

- க0௨. ¹ பணியும் பணியான் பணியும் பணியா
 னணியு மணியா னணியா - னணிய
 க0௩. மலையான் மலையான் மலையா னிலவின்
 கலையான் கலையான் கலையான் - புலையகலுங்
 க0௪. கேதாரன் கொக்கினிற கேதாரன் மூவிரட்டி
 யாதா நெவ்வுயிர்க்கு மாதாரன் - வேதா
 க0௫. மதித்தவளத் தண்ணு மலையான் கனலா
 மதித்தவளத் தண்ணு மலையான் - விதித்ததிருக்
 க0௬. கச்சாலை யானுடுங் கம்பத்தா ²னுடுதூ
 கச்சாலை யானுடுங் கம்பத்தான் - விச்சான்
 க0௭. திருப்பாசை யானடங்குஞ் சித்தான் பவுரி
 திருப்பாசை யானடங்குஞ் சித்தான் - நருப்போ
 க0௮. விரங்குகயி லாயமலை யேற்றான் பலபு
 விரங்குகயி லாயமலை யேற்றான் - மருங்கு

க0௨. பணி - தொண்டு, பாம்பு, ஆரணம். அணியான் - அழகியவர். அண்ணியவர்.

க0௨ - ௩. அணி அமலையான். மலை - பருப்பதம். மலையான் - மாறு பாழல்லாதவர். கலை - பிறை, நூல்கள். கலையான் - கலைதலில்லாதவர்.

க0௪. கேதாரம் - ஒரு திருப்பதி. கொக்கின் இறையே மாலையாக வுடையவர்; மலர் விசேடமாகிய கொக்கிமருமாம்.

க0௫. மதி தவளம் தண் ஆம் அலையான் - திருமால். மதித்த வளத்து அண்ணாமலை.

க0௬. கச்சாலையான் - காஞ்சிக்கண்ணதாகிய கச்சபாலயத்தையுடையவர்; “கச்சிக்கச்சாலாயம்” தண்டி. உரை - மேற். ஆடும் கம் பத்தான் நாடு தூகச் சாலையான் - பகைவரை வெல்லும் இராவணனது நாட்டினைக் குதிரைச்சாலை யாகவுடையவர்; கம் - தலை; இராவணன் வேதத்தில் வல்லவனென்றும் அதனால் இலங்கையில் வேதங்கள் மிக்கு வழங்கினவென்றும் கூறுவர். சிவ பெருமானுக்கு வேதத்தைக்குதிரையென்ற மலமரபு. நாடும் கம்பத்தான்; கம்பம் - திருவேகம்பம். விச்சு - வித்து - விதை.

க0௭. திருப்பாசை - திருப்பாதுர். அடங்கும் சித்தான். பவுரி - கூத்தின் விகற்பம்; திருப்பு ஆசையான்; ஆசை - திசை. நடம் குஞ்சித்தான்.

க0௭ - ௮. தருவைப்போலே இரங்குகின்ற திருக்கரத்தில் ஆய் கின்ற சோற்றை ஏற்றருளியவர். பலபுட்கள் ஒலிக்கின்ற கைலாயமலையையும் இடபத்தையுமுடையவர்.

க0௮ - ௯. மருங்கு தா வரத்தினுள் - மருங்கே தருதற்கு வரத்தையுடையார்; வரதக் கரத்தினர். கடு கைத்து ஆரான் - விடத்தை வெறுத்து உண்ணாதவர்; விருப்பத்தோடு உண்டவர். பிமவியாகிய தராவிற்கு அரம்போன் மலர்; தரா - உலோகவகையில் ஒன்று. கடுக்கைத்தார் - கொன்மைமலை. (பு - ம்.) ¹பணியும் பணியும் ²காட்டுதூர், ³நீடுதூர் ⁴கயிலாயவலை

௧௦௯. தரவரத்தி னுன்கடுக்கைத் தாரான் பிறவித்
தரவரத்தி னுன்கடுக்கைத் தாரான் - விரவியபொற்
௧௧௦. கல்லா லடியான் கடாவினான் போர்வென்றான்
கல்லா லடியான் கடாவினா - னல்லாலி
௧௧௧. னுல்வர்க்கும் போதித்தான் ஞானத்தின் பாகத்தான்
மால்வர்க்குஞ் சோதித்தான் மாயத்தா - னூல்வர்க்க
௧௧௨. மேலானான் மேலானோர் வீடானான் வீடானோர்
பாலானா ¹னென்னாவின் பாலானான் - வாலாருந்
௧௧௩. ² தும்பையன் சண்பையன் ³சந்தரன் சந்தரன்
சம்புவன் டன்சிவன் சங்கரன் - சிம்புளன்
௧௧௪. வானனிலந் தீநனிலம் வாரியெனு மைந்தொகைதா
னுனவன் பேதமு மானவன் - மீனவன்
௧௧௫. பற்கன் விசிட்டன் பரம பதமென்னுந்
⁴ தெற்கண் கயிலைச் செகநாதன் - முற்கோவி
௧௧௬. வேதப் பெருமான் விதித்த பெருமாசி
மாதத் திருநாளின் மற்றொருநா - ளாதி
௧௧௭. புரண பரஞ்சோதி பொன்மண் டபத்தே
முரணகல வீற்றிருந்து முன்னாட் - ⁵பொருளுதவத்
௧௧௮. திண்காப் பணிகரத்திற் சிந்தா மணிகளுமிழ்
வண்காப் பணிந்தருளி மற்றைநா - ளொண்கதிரோன்
௧௧௯. நென்கயிலா யம்பணிந்து செல்வான் வடவெள்ளிப்
பொன்கயிலா யம்பணியப் போனதற்பி - னன்கருணைக்

௧௧௦. கடாவினான் போர் - யமனுடையபோரை. அடியான் கல்லாத்
கடாவினான்; அடியான் - சாகீகியநாயனார்.

௧௧௧. ஞானம் - ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

௧௧௨. நாவன்பால் - நாவினிடத்தே. வால் - வெள்ளை.

௧௧௩. சந்து - தூது. அண்டன் - தேவர்.

௧௧௪. மீனவன் - சந்தரபாண்டியராக எழுந்தருளியிருந்தவர்.

௧௧௬. வேதப்பெருமான் - பிரமன்.

௧௧௭. புரணம் = ஸ்புரணம் - தோன்றுதல்.

௧௧௮ - ௮. பிறருக்குப் பொருளை உதவுதற்குத் திண்ணிய கா முன்
னாட் பணிந்தகரம்; கா-கற்பகம். சிந்தாமணிகளை உமிழுகின்ற வளவிய காப்பு-
சர்ப்பரஸை.

௧௧௯. செல்வான் - சூரியன். சூரியாஸ்தமயத்தின்பின்பு.

௧௧௯ - ௨௯. 'நன்கருணை' என்பது முதல் 'நீலத்திருச்சாந்துசாத்தி'

(பி - ம்.) ¹ 'என்னாவின் பாலானான்' ² 'தும்பையன் சண்பகன் சந்தரன்
சங்கினன்' ³ 'சந்தரன் மந்திரன்' ⁴ 'தெற்கின்கயிலை' ⁵ 'இரணியமெய்த்தின்'

நீலத்திருச்சாந்துக் காப்பு.

௧௨௦. கள்ளவிழிக் கண்மணிதான் கண்ணப்பன் கண்மணிக்கா
வுள்ளொதுங்கி மேல்வந் துதித்ததென - 1 நள்ளருளின்
௧௨௧. கோலத்தி லே²கலந்த கோளரவி னுலமென
நீலக் கரிமதத்தி னீரென்னப் - பாலடைந்தார்
௧௨௨. துன்றளக மென்னத் தொழுதெதிரே கோடேறி
நின்ற முராரி நிழலென்னச் - சென்றுவளை
௧௨௩. முன்கை³யபி ராமி முளரிக் கலங்கரித்த
மென்கடக நீலமணி விம்பமெனத் - தன்களங்கந்
௧௨௪. திங்கள் சொரிந்ததெனச் சித்தசவே ளன்றெரியப்
பொங்குவிழி யின்னும் புகைந்ததென - 4வங்குரித்து
௧௨௫. வெங்கோபங் கொண்டெழுந்த வீரன் கருவென்னச்
செங்கோ கனகத்துத் தேனென்னத் - துங்கத்
௧௨௬. திருவிற் குனித்துச் செருமுகத்தே வாங்கும்
புருவத் திடைநாண் புரளக் - கரியகளை
௧௨௭. வைத்ததெனக் காமன் வடிவழகை வாங்கிவைத்த
சித்ரமெனக் கங்கை செயலெல்லா - மெத்தெனவே
௧௨௮. யொற்றிருந்து கேட்கு முமையென்னத் தேவருடன்
மற்றவரைக் காத்த மறுவென்ன - நெற்றித்
௧௨௯. திலகமுற நீலத் திருச்சாந்து சாத்தி
யலகிலணி பூண்ட வழகா - யுலக
௧௩௦. மொருமூன்று நான்மறையு மும்பர்களும் போற்றத்
திருவிதி போந்து திரும்பி - யருளியபின்
௧௩௧. பண்பட்ட நூற்சிலந்தி பத்திமையா லுண்மகிழ
வெண்பட்டு நூலாடை மேற்சாத்திக் - கண்பணிப்பக்

என்பது இறுதியாக ஒருதொடர் ; அ - ஆம் திருநாளிரவில் திருச்சாந்தணிதல்
கூறப்படுகின்றது; இது கிருஷ்ணகந்தோத்ஸவமொன்றும்.

௧௨௧. பாலடைந்தார் - மதுரைக்கன்னியர்கள்.

௧௨௫. வீரன் - வீரபத்திரர். தேன் - வண்டு.

௧௨௬. கரியகளை - திருமாலாகிய அம்பு.

௧௨௮. காத்த மறு - விடம்.

(பி - ம்.) 1 'நள்ளருளின்' 2 'கலந்த' 3 'அபிராம முளரிக்' 4 'அங்கு
ரிக்', 'அங்குதித்து'

- கநஉ. கம்பூரஞ் சாத்தி¹ கலவைகுளி ரச்சாத்திச்
சொற்பூந் தவளத் தொடைசாத்தி - நற்புடையில்
- கநங். வெண்சா மரையிரட்ட வேயுறுதோ ளாற்பரித்துத்
தண்சாய னுமகளிர் சங்கமாய்ப் - பண்சாரச்
- கநச. செந்தீபக் கஞ்சந் திரண்டலரப் பொன்முகரி
யிந்தீ வரமுண் டுளந்தென்றல் - வந்துலவத்
- கநரு. திங்க ணிலாவெறிப்பத் தென்பீட முன்றிலிலே
யங்க ணுலாப்போந் தருளியபி - நென்கள்பெருஞ்
- கநசு. சைவ மறையோர் சதுமறையின் காரணத்துத்
தெய்வமகா பூசை செலுத்துதலுங் - கையி
- கநஎ. லரும்பள்ளி வேளெய்ய வன்றவனைப் பாரா
வரும்பள்ளி வாச மணுகி - விரும்பி
- கநஅ. யகிலாண்ட மீன்றானே யேவ்விருளிற் கூடி
யகிலாண்ட பூண்முலைப்போ ராடி - மிகவுறங்கிச்
- கநக. செங்கதிரோன் கைமலரச் செந்தா மரைமலர
மங்கையுடன் ⁴செங்கண் மலர்ந்தருளிக் - கங்கைகீர்
- கசு௦. கண்ணப்பன் வாய்நீர் கரியுமிழ்நீர் கண்ணப்பன்
வண்ணச் ⁵செருப்பணிந்த வார்சடைமே - வெண்ணத்திற்
- கசுக. புக்கார் பலங்கடியும் பொன்முகரி நீராடி
மிக்கான பூசை விதிக்கொண்டு - திக்காடை

கநஉ. இக்கண்ணிமுதல் வெள்ளைசாத்துதல் கூறுகின்றார். தவளத் தொடை - தும்பைமாலே; இஃது இத்தலத்தில் மிக்க விசேடமுடையது.

கநங். தோளாற் பரித்து நாமகளிர் சங்கமாய்ச் சாமரை இரட்டவென்க. சாமரையிரட்டுமகளிர் வெள்ளையணிந்திருத்தலின், கலைமகள் போல்வாரென்பார், 'நாமகளிர்' என்றார்; திருமகள் போலவாரை, 'இத்திரைகள்' என்பார்பின்; உ௦௬.

கநரு. தென்பீடம்- தசுதினாமுர் எதியின்பீடம்; இது வைதிகபீடமெனப் படும்.

கநசு. காரணம் - காரணகமம்.

கநஎ. அரும்பை அள்ளி. பள்ளி - படுக்கை.

கநஅ. அகிலாண்டம் - எல்லா அண்டங்களையும். அகில் ஆண்ட - அகிற் புகையை ஆண்ட.

கநக. கை - கரம் - கிரணம்.

(பி-ம்.) ¹'கலவைத் தளிர்சாத்தி' ²'பாராது' ³'அன்றிருளிற்' ⁴'சேக்கை வளர்ந்தருளி' ⁵'செருப்பிருந்த'

கசஉ. மண்டிகரி யேற மதவாடை கொம்புநொளப்
புண்டரிக வாடை பொறிதாக்கக் - கண்டிகழா

கசங. நீவிக் கலைசாத்தி நீடலையி லேழுலகைப்
பூவிட்ட கச்சுப் புறத்தார்த்து - மூவுருவு

கசச. மொன்றாதல் காட்டு முபவீத மாப்பணிந்து
பொன்றாத தொல்லைப் பொருளெல்லாஞ் - சென்று

கசரு. முடியு மிடத்தே முடிபுனைந்து சேணர்
சடையு மிளம்பிறையுந் தாழப் - பிடியிடஞ்சே

கசசு. ரிக்கயிலைக் காளத்து யானைக் கியலோடை
தக்கதெனப் பட்டந் தரித்தருளி - நக்கருக்குத்

கசஎ. தேங்குழையுந் தோடுஞ் சிலையிடத்தி லுள்ளவெனப்
பூங்குழையுந் ¹தோடும் புடைசூட்டி - மூங்கிற்

கசஅ. ²சகோதரரென் றராத் தழீஇக் கழுத்துமுத்த
³மகோதரிநீ லத்தை மறைக்கக் - ககோதரநந்

கசக. பையரா மெய்க்குளுமிழ் பன்மா மணிவடம்போற்
செய்ய⁴மா ணிக்கவடஞ் சேர்ந்திலங்க - வெய்யிற்

கரு௦. கணத்தணியாய்ப் பல்லுலகாய்க் கங்கைப் படியாய்
மணிப்பதக்க ராசி மலியப் - பணிக்கிரணப்

கருக. பார்தல் மலைவலியைப் பார்த்துச் சுழலவிட்டுப்
போந்ததென வாகு புரிவயங்கக் - காந்தி

கசஉ. மதவாடை - யானைத்தோலாகிய ஆடை. புண்டரிகவாடை - புலத்தோலாகிய ஆடை. 'கரியேற', 'கொம்புநொள', 'பொறிதாக்க' என்பன சிலைடைகள்.

கசங. ஆதிசேடனாகிய கச்சு.

கசச. காளத்தியானையென்பது இத்தலத்தில் ஸ்வாமியின் திருமாமம். ஓடை - நெற்றிப்பட்டம்.

கசஎ. குழை, தோடு என்பன ஆபரணவிசேடங்கள்; இவற்றிற்கு முறையே தளிர், பூவிதழென வேறு பொருளுங்கொள்க. சிலை - மலை.

கசஅ - அ. சிவபெருமான் மூங்கிலிற்றோன்றியவராதலின் அவரைச் சகோதரரென்று முத்தம் கருதியதென்றார். மகோதரிநீலம் - விடம். ககோதரம் = காகோதரம் - பாம்பு.

கசக. அரா - காளனென்னும் பாம்பு.

கரு௦. வாகுபுரி - வாகுவலயம்.

(பி - ம்.) ¹தோடும் புறத்தார்த்து ²சகோதரனென்று ³மகோதரநீலத்தை ⁴மாணிக்கஞ்சிறந்திலங்க'

௧௫௨. யுருக்கொள்வல யத் துமணி ¹யொன்பதின்ம ருற்ற
திருப்பதிக மென்னத் திகழ - மருப்பதத்துச்
௧௫௩. சந்திரனு மந்தகனுந் ²தாருகனை வென்றாளுஞ்
சிந்தை யதிரச் சிலம்பதிர - வந்தரத்திற்
௧௫௪. கோத்தபெரு வெள்ளங் குடிக்கப் பசிகொண்டு
காத்திருந்த வங்கி ராத் தீநாங்க - கோத்திரத்தி
௧௫௫. லம்மை மருங்கிற் கிலந்துதலை மோதுவபோற்
சும்மைகொடு செங்கைத் துடிதுடிப்பக் - கொம்மைத்
௧௫௬. தனங்களுடை யார்வீதி சார்வளவு நில்லென்
றறங்களை³யங் கோர்கை யமைக்கப் - புனைந்தமணிப்
௧௫௭. பச்சைக் கொழுந்தைப் பசும்புற் கொழுந்தெனவே
⁴ நச்சிக் கரநவ்வி நாரீட்ட - மெச்ச
௧௫௮. பணியாட நீராடப் பைங்குவளை மலை
யணியாடப் பொன்னிதழி யாட - மணமுண்டு
௧௫௯. வண்டாடக் கோடிதலை மாலையா டச்சுருதி
கொண்டாடத் ⁵தேவர்குழாங் கூத்தாடச் - சண்ட
௧௬௦. முரசுதிரத் தெய்வ முழவதிர ⁶நாக
சுரமதிரச் சங்கந் தொணிப்ப - வரையரையன்
௧௬௧. மாக்கற் பகவல்லி வானிக் கிரணவிழி
தாக்கத் திருவாடு தண்டேறி - நோக்கினுற்
௧௬௨. சீறுமத னுக்குதவி செய்யவோ வென்றணுகிக்
கூறு மதிபோற் குடைநிழற்றத் - தேறமுத
௧௬௩. லன்னமா னாந்கன் டதிசயித்துப் ⁷பார்த்துழல
வன்னமா வெண்சா மரையசையத் - தன்னை
௧௬௪. யலக்கணற் வாழ்த்து மடியார் பவத்தை
விலக்குவபோ லாலவட்டம் வீசத் - துலக்குமணி

௧௫௨. ஒன்பதின்மர்-திருவிசைப்பாக்களை அருளிச்செய்த திருமாளிகைத் தேவர் முதலிபோர்.

௧௫௨ - ௩. பதத்து அதிர். தேய்ப்புண்டமைபார் சந்திரனும், உதை யுண்டமையால் யமலும், கூத்தில் தோல்வியுற்றமையால் காளியும் சிந்தை நடுங்கினர்.

௧௫௪. கோத்திரம் - மலை. ௧௫௫. துடி - உடுக்கை.

௧௫௭. நவ்வி - மான்.

(பி - ம்.) ¹‘ஒன்பதுகளுற்ற’ ²‘தாருகனைக் காய்த்தாளுஞ்’ ³‘ஓர் செங்கை’ ⁴‘நச்சிக் கிரநவ்வி’ ⁵‘தொண்டர்குழாங்’ ⁶‘நாகசுரமதிரச் சங்கநதழங்க’, செம்பொருளரசுதிரச் சங்கமதிர’ ⁷‘போல்வெண் குடைநிழற்ற’ ⁸‘பார்க்கவுழல்’

- கசுரு. யம்பொற்¹ களாசி யடைப்பைவரக் கஞ்சுக்கிகள்
செம்பொன் மணிவேத் திரம்பிறங்க - வெம்பரிதித்
- கசுசு. தேசு பெறுங்கனகத் திண்கோ புரநிரையின்
வாசல் பலகடந்து வந்தருளி - வீசுகதி
- கசுஎ. ராழியாற் பொற்கொடியா லாடகப் பொற்றொடையால்
வாழி மணிவடத்தான் மாலையாற் - கேழ்கிளருஞ்
- கசுஅ. சங்க² மணிகும்பந் தாங்கலாற் பாகத்துச்
செங்கணை மாலையை தேரேறி - மங்கையுடன்
- கசுசு. சங்கு திமிலை தடாரி குடமுழா
மங்கல கீத மகரீயாழ் - பொங்கிய
- கஎ௦. சச்சரி பேரி தலைமயங்கிக் கம்பிக்கப்
பிச்ச வணிகள் பிறங்கியிட - வுச்சியிலே
- கஎக. ⁴ யண்சந் திரனேவென் றுண்டவற்குச் சந்திரன்போல்
வெண்சந் திரவட்ட மேலாடக் - கண்சாத்து
- கஎஉ. ⁵ வள்ள லறுபமத்து மாலுமய னுங்கருடப்
புள்ளுமன்னப் புள்ளும் பொலிந்தேறத் - தள்ளிக்
- கஎங. ⁶ கிரியி னரியுமெரி கின்றவனும் வெள்ளைக்
⁷ கரியு மரியுங் கடவப் - பெரிய
- கஎச. தடமையுரு வானவனுந் தானவனும் பொற்பா
ரிட⁸மையிட மேறி யிறைஞ்சக் - குடதிசையிற்

கசுரு. களாசி - காளாஞ்சி. கஞ்சுக்கிகள் - சட்டையிட்டோர்.

கசுஅ. மங்கையுடன் தேரிலேறி.

கசுஎ - அ. தேருக்கும் திருமாலுக்கும் சிலைடை: ஆழி - உருளைச்சக்கரம். பொற்கொடி - பொன்னாலாகிய துவசம், திருமகள். மணிவடம் - அழகிய (இழுக்கும்) வடம், இரத்தினமலை. சங்கம், மணி, கும்பம் ஆகிய இவற் றை; குடக்கூத்து ஆடியபொழுது திருமால் கும்பந்தாங்கினர்.

கஎ௦. கம்பிக்க - அதிர்த்து முழங்க; 'கம்பிக்குத் தெய்வமுரசு' என்பர் பின்னும்; ருசு௦.

கஎக. சந்திரவட்டம் - ஒருவகைவிருது.

கஎஉ. அறுபமத்துமால் - ஒப்பற்றமால்.

கஎங. கிரியின் அரி - இந்திரன். எரிகின்றவன் - அக்கினி. அரி-ஆடு.

கஎச. மை உரு வானவன்-யமன். தானவன் - நிருதி. பாரிடம் - பூதம்; மயிடம்=மகிஷம் - எருமைக்கடா; எதிராசினிதை.

(பி - ம்.) ¹காளாஞ்சி ²மணிகும்பம் ³யாழ்செங்கோடு ⁴அன்சந் திரன்வளர வாண்டவர்க்கு, 'அஞ்சந் தாற்குலே றுண்டவர்க்கு', ⁵வள்ளலனு மத்துவச ⁶கிரியுமரியும் ⁷கரியுமறியுங் கடாவ ⁸மயிட'

- கஎடு. கானேறு நீர்க்கரசைக் கந்தச் சமீரணனை
மீனேறு மானேறு மேற்கொள்ள - 1 ஊனுருகிச்
- கஎசு. சுற்றமா கக்கலந்த தோழனுந் 2 தோழனும்
பெற்றவிமா னத்தேறிப் பின்செல்ல - வொற்றைமருப்
- கஎஎ. பாளிதுடி யாளியெனு மாதார பூதர்பெருச்
சாளியினு ஞாளியினுந் தாழ்ந்ற - வேளு
- கஎஅ. நயச்செண் டடிப்பவனு நற்புடைக்கே சொற்கே
கயத்துங் கயத்துங் களிப்ப - வியற்காளி
- கஎசு. துங்கக் கலையேறச் சூலிரெடும் பேயேறச்
சிங்கத்தி லேறச் செழுங்கன்னி - சங்கமா
- கஅ0. யோரெழுவ ரோரெண்ம ரொன்பதின்ம ரோர்பதின்மர்
பாராப் பதினொருவர் பன்னிருவ - ரீரெழுவர்
- கஅக. தத்தம் விமானந் தமிழேறக் கந்தருவர்
சித்தர் முனிவர் திரண்டேத்த - முத்தமிழாற்
- கஅஉ. பல்லக்கைப் பெண்ணுடப் பாடினோன் வெண்டாளப்
பல்லக்கி லேயிருந்து பண்பாடக் - கல்லொக்க
- கஅங். மேனோன் மிதந்தானை மெய்க்கா வணமேந்த
மாநா வலினரசை மாவேந்தக் - 4 கான

கஎடு. நீர்க்கரசு - வருணன். சமீரணன்-வாயு. மீனேறு - சுறமீன்.
மானேறு - கலைமான்.

கஎசு. தோழனும் தோழனும் - குபேரனும் ஈசானனும்; சாருபம்பெற்றவ
னாதலின், ஈசானனைத் தோழனென்றார். பெற்றவிமானம் - பெற்றுக்கொண்ட
விமானம், இடபமாகிய விமானம்; எதிர்நிரனிறையாகப் பெற்றமும் விமானமு
மெனக் கொள்ளினுமாம்.

கஎஎ. எ. விளாயகரும் வைரவக்கடவுளும். ஞாளி - நாய்.

கஎஅ. செண்டடிப்பவன் - ஐயனார்; செண்டு - ஒருவகைப் படைக்கலம்.
புடைக்கு - பக்கத்தல். சொல் - புகழ். கேகயம் - மயில். கயம் - யானை.

கஎசு. கலை - கலைமான்.

கஅ0. எழுவர் - ஏழுபுனிவர்; சத்தகன்னியருமாம். எண்மர் - அட்ட
வசக்கள். ஒன்பதின்மர் - நவக்கரகதேவர்; பதின்மர் - தசப்பிரமர். பதி
னொருவர் - ஏகாதச உருத்திரர். பன்னிருவர் - துவாதசாதித்தர். ஈரெழு
வர் - பதினெனு மனுக்கள்.

கஅஉ. பல் அக்கு - பலவாகிய என்புகள். பாடினோன் - திருநாணசும்
பந்தர்.

கஅங். மிதந்தான் - திருநாவுக்கரசர். அரசு - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

(பி - ம்.) 1 'வானுருகு' 2 'தோழனும் பொற், பெற்ற' 3 'எனு மாபுதர்
பூதர்' 4 'கான'

கஅச. நரிக்குதிரை கொண்டோ னரவா கனத்தே

1 தரிக்கமணித் தண்டேறத் தண்டி - திருக்கழலை

கஅரு. தூலின்வழி 2கண்டோரு நொத்தீன்ற கற்சுமத்துக்

கோலுஞ் சிவபதத்தைக் 3கொண்டோருத் - காவிரண்டிந்

கஅசு. தாவென்ன வெற்பிற் றலைமோது 4நின்றோருஞ்

சீவன்செல் கண்வழிமே 5சென்றோரும் - பாவனைக்கு

கஅள. ணண்பாக வேநம்பி நான்வந்தே னென்றோனும்

வெண்பா 6விளக்கேற் றம் னத்தகனும் - பெண்பாகம்

கஅஅ. பெண்க ஞுடையெனப் பேரிட்பம் பெற்றோருங்

கண்களிக்கக் கேடகத்திற் காட்சிதரப் - 7பண்களித்துப்

கஅசு. பாடியுமர்ச் சித்தும் பணிந்தும் பதம்பெறும்பல்

கோடி யடியார் குழாங்கொள்ள - நாடளித்த

கக௦. சோழ ரிருமருங்குஞ் சூழ்ந்துவரத் தொண்டையரும்

8 பூழியருங் கேரளரும் போற்றிசெய் - ஆழி

ககக. யெழுபிறப்புந் தானறுத்த யாதவர்கோ னின்ற

செழுமணிப்பொற் செங்கோல் செலுத்தத் - தொழுகோயிற்

ககஉ. சட்டமிடத் தோன்றிச் சதகோடி வைபவஞ்செய்

9 சிட்டய ராமனின்று சேவித்துக் - கிட்ட

கஅச. தண்டி - தண்டசர்.

கஅரு. தூலின் வழிகண்டோர் - சிலந்தியாக இருந்து வழிபட்டதேவர்.
கொண்டோர் - காளானென்றும் பாம்பாக இருந்து வழிபட்டதேவர்.

கஅசு. தலைமோது நி றோர் - யானையாக இருந்து வழிபட்டதேவர்.
சென்றோர் - கண்ணப்பநாயனார்.

கஅள. வந்தேனென்றேன் - சிவகோசரியார். வித்தகன் - நக்கீரர்;
'நந்தாவிளக்கெனவே நக்கீரா சொன்னதிரு, வந்தாதி யேகாதணி' என்பர் பின்
னும்; முஉங்; "சொல்லும் பொருளுமே துத்திரிய பெய்யுமா, நல்லிடிஞ்சி லென்
னுடைய நாவாகச் - சொல்லரிய, வெண்பா விளக்கா வியன்கயிலை மேலிருந்த,
பெண்பாகம் கேற்றினேன் பெற்று" என்று இவர் கூறியிருத்தலால் இவரை
வெண்பாவிளக்கேற்றும் வித்தகர் என்றார்; கயிலைபாதி காளாத்திபாதித்
திருவந்தாதி, க.

கஅஅ. பெற்றோர் - மதுரைக்கல்னியிருவர்.

கக௦. தொண்டையர் - ஆத்தொண்டைமன்னுடைய பரம்பரையரசர்.

(பி - ம்.) 1'தருக்க' 2'கண்டோளும்' 3'கொண்டோளும்' 4'நின்றோனும்'
5'சென்றோனும்-பூவுலகில்' 6'விளக்கேத்தும் வித்தகரும்' 7'பண்களிக்கப்' 8'பூழி
யரு மருங்கு' 9 'சிட்ட ருயரின்னு சேவிப்ப'

- கக௩. வடமடத்து மாமுனியு மாமணி கங்கைத்
திடமடத்து வாழ்தே சிகணங் - கடலனைய
கக௪. கொண்டற் கொடையாறு கொத்தாரும் வெண்ணீற்று
வண்டற் பதினெண் மடத்தாரும் - புண்டரத்துச்
கக௫. ³ சுத்தச் சிவாகமத்துத் தொல்லோற்று காரணத்துப்
பத்துக் குடிவேத பாரகரு - மத்தனருள்
கக௬. ⁵ வைத்திகோ யிற்கணக்கு மந்திரவோ லைக்கணக்கு
⁶ முத்திரிக்குங் கூர முறையாரும் - பத்திபுரி
கக௭. யெட்டுக்கொத் தான வினையநா யக்கர்களும்
வட்டக் களபமுலை வண்ணவா - பிட்ட
கக௮. சிறுபத்தி முல்லைகைத் ⁷ தேவரடி யார்க
ளறுபத்து நாலுவகை யாரு - முறுதியின்மற்
கக௯. துள்ள வடியாரு மோங்கு தமிழோருந்
தெள்ளிய பாடகருஞ் சேவிப்பக் - கள்ளமதன்
௨௦௦. பூமழையு மேற்சொரிபொற் பூமழையு மந்தனர்கைப்
பூமழையு மண்டம் ⁸ பொலிந்தேற - மாமறுகி

கக௩. வடமடம் - சங்கர முனிமடம்; இஃது இத்தலத்திற் காலிகோ
புரத்திற்கு வடக்கே மேற்குத் திருவீதிச் சேமேற்கே கருங்கல்லமண்டப் வடிவாக
இப்பொழுதுள்ளது. மாமணி கங்கைத் திடமடம் - மணிகர்ணிகேசுவரமடம்.
இது திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கேயுள்ளது.

கக௪. ஆறுகொத்தார் - யானைமுதலியவற்றிற்கு இடமுத்திரைபோடு
வோராகிய முத்திராதிகாரிகள் முதலிய ஆறுவகையினர். பதினெண்மடத்
தார் - சிவாகமபத்திகர் பதினெட்டும் இயற்றிய சிவாசாரியர்கள் பதினெண்
மர்களுடைய பரம்பரை; அப்பதினெண்மர்களாவார் : துர்வாஸசிவர்,
பைங்களசிவர், உகரஃயோதி, ஸ்ரீகண்டர், விஷ்ணுகண்டர், ஸம்போதர், வித்யா
கண்டர், இராமகண்டர், ஞானசிவர், ஞானசங்கரர், ஸோமசம்பு, ப்ரஹ்மசம்பு,
திரிலோசனசிவர், அகோரசிவர், வருணசிவர், ப்ரஸாதசிவர், இராமநாதசிவர்,
சசானசிவரெஸவர்கள்; 'பதினெண் மடத்திற் பயிலு - முதலிகளும்' என்
றார் திருவானைக்காவுடையாரும்.

கக௬. மந்திரவோலைக்கணக்குமுத்திரித்தல் - வேதாகமங்களை யெழுது
தல். கூரமுறையார் - கூரமென்றும் உயிரிலிருந்துவந்த முறையையுடையோ
ரென்பர்.

கக௭. எட்டுக்கொத்தான இனையநாயக்கர் - திருவபிடேகத்திற்குப் பால்
கொணர்தல் முதலிய எட்டுவகைத்தொண்டிற்கு உரியவர்கள்.

கக௮. தேவரடியார்கள் - உருத்திரகணிகையர்கள்.

(பி - ம்.) ¹ 'ஆறுகொத்தாரும்' ² 'பண்டைதூர்' ³ 'சுத்தசிவாகமத்துத்'

⁴ 'வேதபாற்காரும்' ⁵ 'வைத்தக்காயிற்' ⁶ 'உத்திரிக்குங் கூலமுடையாரும்'

⁷ 'தேவரடியாரும்' ⁸ 'பொலிந்தேற', 'பொலிந்தோங்க'

௨௦௧. லாணிக் கனகத் தமைத்தசிலை யான்வந்தான்
மாணிக்கச் சோதி மலைவந்தான் - பாணிதனிற்
௨௦௨. ¹ பத்துப் பிறப்பிற் பகழிப் பிரான்வந்தான்
² செத்துப் பிறவாத தேவன்வந்தா - னித்திரையிற்
௨௦௩. சார்ந்தாரைக் காத்த தயாவா ரிதிவந்தான்
சேர்ந்தார்க் கினிய சிவன்வந்தான் - கூர்ந்தசிவ
௨௦௪. ⁴ நம்பிக்கு முன்னின்ற நம்பிக்கை யான்வந்தான்
றும்பிக்கை யானைத் துணைவந்தான் - செம்பவளச்
௨௦௫. சோதிப் பெருந்தேவன் சோதி விடங்கன்வந்தான்
போதிக்க வொண்ணப் பொருள்வந்தான் - கோதற்ற
௨௦௬. வாயிரநா மத்தான்வந் தானன்று செங்காட்டிற்
போயிரந்த பிள்ளைப் புலிவந்தா - னேயமென்றும்
௨௦௭. வைத்த மலைக்⁵கொழுந்தான் வந்தான்வந் தானென்று
பத்திபுரி சின்னம் பணிமாறத் - துத்திவரி

குழாங்கள்.

௨௦௮. ⁶ நாக ருலகமணி நாக நிதம்பியரும்
பாக ருலகமொழிப் பாகரு - மேகமணி
௨௦௯. சந்திரனே போன்றமுக சந்திரலோ கத்தாரு
மிந்திரனா ரிந்திரைக ளெல்லாருங் - கந்தருவ
௨௧௦. கன்னியருஞ் சித்தரிளங் கன்னியருங் கின்னரர்தங்
கன்னியருங் கிம்புருட கன்னியரும் - பொன்னின்
௨௧௧. சிலைவாழ்நங்க சிலைப்புருவத் தாரு
⁷ மலைவாழ்நிலையகத் தாரு - நிலையாழ்
௨௧௨. கண்ண னுலகமலர்க் கண்ணாரும் பூலோக
வண்ண மகளிர் வடிவெய்திப் - பண்ணையா

௨௦௨. திருமாலாகிய பகழி.

௨௦௩ - ௪. சிவநம்பி - சீவகோகாரியார்.

௨௦௮. பாகருலகம் - பிரமனுலகம்.

[மாம்.

௨௦௯. இந்திரைகள்-திருமகன்போன்ற மங்கையர்கள்; அரம்பையர்களு

௨௧௦ - ௧௧. பொன்னின்சிலை - மேருமலை. அலைவாழ் அலைஅளகத்தார் -

நீரமகளிர்.

(19 - ம்.) ¹பத்துப்பிறப்பு' ²'செத்துப் பிறவாச்சிவன்' ³'இத்தரையிற்'

⁴ 'நம்பிக்குந் தின்னணுக்கும்' ⁵'கொழுந்தன்' ⁶'நாக குலத்திலுள்ள நாக'

⁷ 'அலைவாழ் முகிலகத்தாரும்'

- உகங். யீட்டி மரவிற் கிடங்கொடுத்த தென்னென்று
கூட்டமிதிந் தோகைக் குழாங்களோ - காட்டிமுன்னே
- உகசு. யெங்க ணதியை யிவரடக்க வென்னென்று
பொங்கி வருமெகினப் புட்களோ - பங்கமகத்
- உகரு. தோடி முழையை யுரித்தா ரிவரென்று
தாடி வருமானின் சங்கமோ - சூடேற்றி
- உகசு. மீனக் கொடியானை வென்றகொடி யாரொனச்சூழ்
கானக் குயிலின் கணங்களோ - யானை
- உகஎ. பிடித்தபிடி யாயுரித்த பேராள னைப்பின்
பிடித்த பிடியின் பெருக்கோ - சடைக்கு
- உகஅ. ளிளைத்தமதி சிக்கியதென் றெவ்வுடிவுந் கூடி
வளைத்தனவோ வென்று மருளக் - களித்துமணி
- உகசு. மாளிகையிற் சூளிகையின் மண்டபத்திற் கோபுரத்தி
லாளிநிரை முற்றத்தி லாடரங்கிற் - சாளரத்தின்
- உஉ௦. மாடத்தி லாலயத்தின் மாமகர தோரணத்திற்
கூடத்திற் கூடிந் கொடியிடையீ - ரோடிவருந்

கு ழா ம க ளி ர் கூ ற் று.

- உஉக. கல்லா லடியிற் கரும்பினிர தந்தன்னை
யெல்லாருந் கண்ண லினிதருந்தீர் - பொல்லாத
- உஉஉ. வாலால முண்டிலகை யாளு மடையாளக்
கோலா கலக்குறியைக் கும்பிடர் - காலா

உகங். அரவு - காளன்; பூண்களாகிய பாம்புகளுமாம்.

உகசு. அன்னப்பறவை கங்கையில் வாழ்த்துரியது. மகம்-தக்கனுடைய
பாகம்.

உகரு. தாடி = தாவடி - தாண்டி; தொகுத்தல். உகசு. யானையை.

உகசு. குயில் மன்மதனுக்குக் காளம். கானம் - காடு, இசை.

உகஅ. உரு - நகைத்திரம்.

உகசு. சூளிகை - மா ரிகையின்மேலுள்ள அறை. சூளி - அத்தியாளி:
“அறுகுசூழ்சிறைத்தெற்றி” திருவிளே. உ௦: எ.

உஉ௦. மகர தோரணம் - மகரதோரணத்தையுடையவாயில்.

உஉக. கரும்பு - திருக்காளத்திநாதர். இரதம் - தேர், சாடி.

உஉஉ. கால் - கண்ணப்பருடைய பாதம்.

௨௨௩. லுதைத்தமுடி யார்வந் துலாத்துமது பாரீர்
பதைத்ததிரு வாபரணம் பாரீ - ரதற்கடங்கா
௨௨௪. வெண்மதியைப் பாரீரவ் வெண்ம கிபோற் சிக்காமற்
பெண்மதியை நன்றாப் பிடித்திடர் - திண்மலையா
௨௨௫. யிச்சுதர்கள் வீறின ரித்¹தேவி யார்க்கின்னம்
பச்சுடம்பென் பாலென் பகர்ந்திட - ரெச்சி
௨௨௬. லிறைச்சிதகர் லோமென் நெலும்பணிய வேண்டா
மறைச்சுவிட ரென்று வணங்கீர் - குறிச்சணிய
௨௨௭. விர்தத் திருவரத்துக் கேனக்கொம் பேன்கொங்கைத்
தந்திக்கொம் பாகாதோ தான்கேளீர் - ²முந்தியதா
௨௨௮. யோங்கியவோங் காரத்தி ணுட்பொருளாய் நின்றதுபோற்
³நேங்கு⁴திரு வாசியினைச் சேவியி - ராங்கார
௨௨௯. மாலு மயனு மதிக்கமிதிக் கூப்பெற்ற
காலின் முயலகனைக் கைதொழீர் - கோலியெதிர்
௨௩௦. நிலீ ரெனவெதிரே நிற்பார் கதிரோனைப்
பல்லீருங் கையைப் பரவுவார் - வல்லி
௨௩௧. திருத்தோடி நிற்கச் சிவந்தபா திக்குக்
கருத்தோடி நெஞ்சங் கரைவா - ரெருத்தோனே
௨௩௨. வில்லடி⁵மே லேயிருங்க மெல்லடியா ளாரென்பார்
வல்லடியோ வந்த வரத்தென்பார் - நல்லடியான்
௨௩௩. கண்களையு மட்டுங் கரையாத கண்ணெஞ்சம்
பெண்களையோ நாடுமெனப் பேசுவார் - திண்கிரணத்

௨௨௩. உலாத்தல் - பவனிவருதல். “சங்கத்தலாத்தினுள்” என்றார் முன்னும்; அரு. திருவாபரணம் - நாகாபரணம். அதற்கு - அப்பாம்பிற்கு.

௨௨௫. பால் - பக்கம்.

௨௨௬. இக்கண்ணியின் முதலடியில், “ஆட்டைத்தான் தின்கிறான் எலும் பையும் சுழுத்திற் போட்டுக்கொள்ளல் வேண்டுமா” என்னும் பழமொழியின் கருத்து அமைந்துள்ளது. குறிச்சு - குறித்து.

௨௨௭. ஏனக்கொம்பு - பன்றிக்கொம்பு.

௨௩௧. திருத்தோடி - திருத்தத்தோடி. எருது - இடபம்.

௨௩௨. அருச்சுனன்வில்லடி. மெல்லடியாடொன்றது கங்கையை. நல்லடியான் கண்ணப்பர் ‘வல்லடி வரத்து’ என்பது ஒருபழமொழி.

(பி - ம்.) ¹‘தேவிமார்’ ²‘முந்தித்தான்’ ³‘தேன்கொடியரு மாஸிகையைச் சேவியி’ ⁴‘திருவாசிகையைத் தெண்டனிடர்’ ⁵‘மேலேயிந்த’

௨௩௪. தெண்மணிக ளேசாத்திச் சேடன்பூ சித்தவர்மேற்
கண்மணிக ளேசாத்திக் காட்டுவா - ருண்மயங்கிப்
௨௩௫. பூசலா மென்றாலும் பூசலாஞ் சந்தனத்திற்
பேசலா மோவென்று பேசுவா - ராசையா
௨௩௬. லத்தியா னேமுருவா லக்காள னேரானேம்
பத்தியா லாளீர் பரிந்தென்பார் - புத்தியெல்லாம்
௨௩௭. போயிரங்கு வீரஞானப் ¹பூவையணைத் தீரிளநீர்க்
² காயையணை யீரென்று கண்பிசைவார் - தேயங்
௨௩௮. கனியார்கல் லாலின் கனியார் மடவார்க்
கினியா ரினியாரிங் கென்பார் - முனியாம
௨௩௯. லேத்தவரு மெங்கட் கிரங்கீரோ சார்ந்தாரைக்
காத்தவரே யென்று கழறுவார் - பூத்த
௨௪௦. பனியிதழி மார்பெமக்கே பங்கென்று கேட்கக்
கனியிதழி மாரைக் கடிவார் - தினமு
௨௪௧. மழைத்துவாழ் வித்தவரே யானான் மடவீ
ரிழைப்பரோ வெம்மைநமக் கென்பார் - தழைத்தசுரைக்
௨௪௨. காய்வீணை யிட்டிரோ கைத்தாய ராலெமக்கு
வாய்வீணை யிட்டிரென் வந்தென்பார் - பாய்வார்போற்
௨௪௩. பாணிமா னுக்கெதிரே பார்வைமா னேத்துரப்பார்
நாணிமா னித்தோமே நாமென்பார் - பூணே
௨௪௪. மறுவார் வடத்தி லுளமுச லாடப்
பெறுவா ரிவரினொரு பேதை - குறுகாத

௨௩௪. சேடன் - ஆதிசேடன்; ஆதிசேடன் பூசித்தமை, திருக்காளத்தி
புராணத்தள்ள, பலரும் சிலந்தியும் பூசுத்த அத்தியாயத்தில் ௩௫-ஆம் செய்ய
ளால் விளங்குகின்றது; 'சேடனடைந்த சிவபிரான்' என்பர் பின்னும்; ௫௭௬.

௨௩௫. அன்னத்திற் சந்துபேசலாமோ.

௨௩௬. அத்தி - கடல், யானை. உருவால் - கரியநிறத்தால்.

௨௩௭. ஞானப்பூ-ஞானப்பூங்காதையம்மை. பூவையணைவீர் காயை
யணைந்தாலென்னகுறை?

௨௩௮. இனியார் - இனித்தலில்லார், இனியாராவார்?

௨௪௦. பனியிதழி - குளிர்த்தகொன்மைப்பூ. கனியிதழிமார் - கொல்
வைக்கனிபோன்ற அதரத்தையுடையவர்.

௨௪௨. வீணையிட்டிர்-வீணையையணிந்தீர். வாய்வீணை - வீண்மொழிகளை.

௨௪௩. பாணி - கை. மானித்தோம் - பெருமையுறச்செய்தோம்.

(பி - ம்.) 1 'பூவையணிந்தீர்' 2 'காயையணைவீர்'

பேதை.

௨௪௫. தாயிற் சிறந்தாரைச் சாரும் புயங்கேசன்
 1 வாயிற் பெறுதவிள மாணிக்க - நாயனார்
௨௪௬. செம்பொற் சரணஞ் செறியுங் களியானைக்
 கொம்பிற் பிறவாக் 2 குறுந்தாள - நம்பனார்
௨௪௭. 3 வேட்டிருக்கத் திண்ணனார் வேட்டம்போய்க் கொண்டுவரு
 குட்டினைச்சி தோயாச் சுவைச்சிறுதே - லுட்டியத்தார் [ஞ]
௨௪௮. தண்டா மரையடிசேர் சங்கத்தோ னந்தாதி
 யண்டா முழுச்சிற் றலங்காரம் - தொண்டாகித்
௨௪௯. தண்கயிலை யாரைத் 4 தழுவுஞ் சிவகோசன்
 வண்கைப் புகுதா மருக்கொழுந்து - வெண்கிரணச்
௨௫௦. 5 சோமன் செறிசடையார் சொற்கயிலே வீதிதொறுங்
 காமன் வளையாக் கருப்புமுனை - யீமனார்
௨௫௧. கங்கைக் கரைக்காமன் 6 காவிபோற் கூடலிலே
 வெங்கழுவிற் புக்கார் விரதம்போ - லங்கவரைச்
௨௫௨. சொல்லா மகத்திற் சுரடுகித்த வாயுதம்போற்
 கல்லாக் கொலைபடைத்த கண்ணினு - ளெல்லார்க்குந்
௨௫௩. தம்பிரான் பாலொடுங்குந் தக்கோ ரிருவருமா
 யம்பினு கத்தொடுங்கு மண்டமுமாய்ச் - சம்பந்தன்
௨௫௪. வண்ணக் குடத்தென்பு வைத்தெழுப்பு மங்கையுமாய்த்
 திண்ணற் கொளித்திருக்குஞ் செங்கையுமாய்க்-கண்ணிருநு

௨௪௫. புயங்கேசன் - காளன். ௨௪௮. சங்கத்தோன் - நக்கீரர்.

௨௪௬. சிவகோசன் - சிவகோசரியார்.

௨௫௧. கங்கைக்கரையில் மன்மதனது நீலமலர்ப்பாணம் கொலைசெய்த
 லில்லாததென்றபடி; காமனை எரித்த இடம் கங்கைக்கரை. கங்கைக்கரை யென்
 பதற்கு இந்தத்தலத்தில் உள்ள மணிகர்ணிகையின் கரைபெனினும்பொருநதும்.
 கழுவிந்புக்கார் - சமணர்; அவர்கள் விரதம் கொல்லாமை. அவரை - சிவ
 பெருமானே.

௨௫௨. மகம் - தக்கன் யாகம்.

௨௫௩. தக்கோரிருவர் - பிரமனும் திருமாலும்; மதுரைக்கன்னியரிருவரு
 மாம். அம்பு - திருமால். ஆகம் - உடம்பு.

(பி = ம்.) 1 'வாயிற் பரவாத' 2 'குளிர்தரளம்' 3 'வேட்டிருக்குந்' 4 'தழு
 வும் புயங்கேசன்' 5 'சோமனென்றசடை' 6 'காவியம்போல்'

- உருடு. மண்டத் தமரு மருஞ்சக்ர வாகமுமாய்த்
துண்டப் பணிவாய்ச் சுடர்களுமாய்த் - தெண்டிவாவா
- உருசு. யான்றிவமு தக்குடமு மாகவிருந் திருந்தினிமேற்
ரேன்றி வளருந் துணைமுலையா - ²ஏன்றுவிட
- உருள. முண்டார் திருச்சடைமே லுன்மத்த முண்குதலை
வண்டாய் மிழற்று மழலையாள் - சண்டேசன்
- உருஅ. போற்றும் பரமனார் பொன்கொழிக்கும் பொன்முகரி
யாற்றி னறஸ்போ லளகத்தாள் - கூற்றிலே
- உருசு. யாங்கவுரி யல்லா தரும்பியவெண் ணுன்கறமுந்
தாங்க முயன்றனைய தந்தத்தாள் - பாங்கியென
- உசு0 நின்றதுனை நீங்கா நிழலை யுடன்கொண்டு
சென்று மனைபுகுந்து தேடுவாண் - முன்றிலிலே
- உசுக. மெத்துமணற் சிற்றிவ் விருந்தருந்த வாவென்று
சித்திரத்தி னோடொல்கிச் செப்புவாள் - கைத்தாயை
- உசு2. நீங்கிப் பிரியா ணிலைக்கண்ணு டிப்பொருளே
வாங்கித்தா வென்று வருத்துவா - ளாங்கருணை
- உசுங. யாய்நீர்மை வேட னபிடேக மேனியைப்போல்
வாய்நீ ரமுதொழுகு மாற்பினா - யேநீர்மை
- உசுச. வள்ள லடியார் மனம்போ லணுவளவுந்
கள்ள மடையாக் கருத்தினுள் - கிள்ளையுடன்
- உசுரு. ருவித் தனைவளர்க்குந் தாயரள கச்சுரும்பை
நாவற் கனியெனவே நச்சுவாள் - பாவனையி
- உசுசு. வென்னிலா ³ஞானவெளி யேகாந்த யோகியைப்போற்
றன்னிலே தான்பேசுந் தன்மையா - ளன்னைமார்
- உசுஎ. மாணிக்கக் கல்லால் வயிடு ரியமணியா
லாணிக் கனகத்தா லாரத்தாற் - பேணிக்

உருடு. அண்டம்-முட்டை; ஆராயமுமாம். துண்டப்பணி-இராகுகேத.
உருள. உன்மத்தம்-ஊமத்தமலர். உருஅ. கூட-திருமேனியின்பங்கு.
உருசு. தந்தம்-பல்; பற்கள் முப்பத்திரண்டு. உசுக. மெத்து-நிரம்பிய.
உசுங. வேடன் - கண்ணாட்டி. மேனி - சிவபெருமானது திருமேனி.
உசுசு. எல் நிலாம் - ஒளிவிளங்கும்.
(பி - ம்). ¹அமுதக்குடமாயாகத்திருந்து ²'ஏன்றுவிட' ³'ஞானவெளி'

௨௬௮. கொழுங்கமுகு நாட்டிக் குலாவியமுற் றத்தே
செழும்பவளப் பொன்னுசல் செய்ய - வெழுந்திவளு
௨௬௯. மென்னை மணியூச லேற்று மெனவேற்றி
யன்னையர்க ளாட்டி மளவிலே - சின்னங்க
௨௭௦. ளார்ப்ப மணிமுழவ மார்ப்ப வலம்புரிசு
ளார்ப்ப வருமறைக ளார்ப்பவே - போர்க்கடலா
௨௭௧. நென்றுங் கழியான்பச் சேரியா னீர்க்குளத்தான்
கன்றுந்து மாற்கில் னுங் கால்வாயா - னின்னுதனை
௨௭௨. 1 யேத்தத் துவா வானிருங்கி ணறுந்தாரான்
2 சாத்தியநீர் வற்றாத் தடாகத்தான் - கோத்த
௨௭௩. புரமபிவான் முத்தி புகற்கேணி யாவான்
சுரரிதய வாவிடிலே தோய்வா - 3 னிரவலர்நோ
௨௭௪. யாற்றினான் குலத் தகழுதிரங் கைத்தலையி
லூற்றினு னன்னினைவி லோடையா - னூற்றெட்டித்
௨௭௫. தாளத்தி லாடிதிருத் தாளன் கயிலாயன்
காளத்தி நாதன் கணநாதன் - வேளத்தன்
௨௭௬. கற்றைச் சடையன் கனகக் கொடியாடும்
வெற்றித் திருத்தேர்மேன் மேவுதலுங் - கொற்றமதன்
௨௭௭. மாசிப் புதுத்தேர் மருவினான் மற்றிவளு
மீசன் பழத்தேர்க் கிறங்கினு - னேசத்தின்

௨௭௦ - ௭௪. இக்கண்ணிகளிலே கடல், கழி, ஏரி, நீர்க்குளம், கால்வாய், துரவு, கிணறு, நீர்வற்றத்தடாகம், மடு, கேணி, வாவி, ஆறு, அகழ், ஊற்று, ஓடை என்னும் பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

௨௭௦. போர்க்கு அடலான்.

௨௭௧. கழியான் - நீங்காதவர். பச்சேரி = பசுமை ஏரி - பசிய அழகை புடைய உமாதேவியார். நீர்க்குளத்தான் - தேம்பாகுபோல்வார்; குளநீரென்க; குளம் - வெல்லம். கால்வாயான் - கிட்டுதற்கரிய திருவடியையுடையார்.

௨௭௨. துவான் - நீங்காதவர். கிள்ளுகின்ற நறியதார். நீர் - குணம். தட ஆகம் - பெரிய உடம்பு.

௨௭௩. புரம் அபிவான். முத்திபுகற்கு ஏணியாவான். இதய ஆவி.

௨௭௪. ஆற்றினான் - தணித்தவர். அகழ்தலாலுண்டாகிய உதிரம். நல்ல நிலையில் ஓடுகின்ற அழகியவர்; "மலர்மிசையேகினுள்" என்பது நீருக்குறள், ௩.

௨௭௪ - ௫. னூற்றெட்டுத் தாளம் - சச்சுபுமுதலியன்.

௨௭௭. மாசிப்புதுத்தேர் - மாசிமாதத்திலே தோன்றும் தென்மல். இங்கே திருவிழா மாசிமாதமென்பது அறியப்படாது. பழத்தேர் - பூமி.

(பி - ம்.) 1 'ஏற்றத் துவான்' 2 'சாற்றியநீர்' 3 'புரவலனோய்'

௨௭௮. முத்தேர் நகையாரு முன்கொண்டு போய்த்தொழுதா
ரொத்தே தொழுதங் குழையோரை - யித்தேரி
௨௭௯. வாரென்றாள் கல்லா லடிக்கரும்பென் ருரதனைத்
தாரு ¹மெனக்கென்பாளைத் தாய்மாருங் - காரிகையே
௨௮௦. யிர்தக் கரும்பெவர்க்கு மெய்தாக் கரும்புகா
ணந்தவயன் மாலுக் கரிதுதான் - செந்தமிழ்சே
௨௮௧. ராலைவா யிற்பண்டு மாடுங்கா ணுடியுங்கல்
லாலை யடைந்துமழி யாதுகாண் - சாலவொரு
௨௮௨. சற்றுங்கோ தில்லைக்காண் சாற்றி வதிகங்காண்
சிற்றின்பர் ²நாவிற்சே ராதுகாண் - முற்றும்பே
௨௮௩. ரின்பப் பெருக்கங்கா ணிச்சை கடந்தேறு
மன்பர்க்கோ ராரா வழுதங்கா - ணென்பளவிற்
௨௮௪. நேருங் கரும்புந் தெருவகல நின்றமட
வாருங் கரும்பு மனைபுகுந்தார் - டோர்மது
௨௮௫. மிக்கரும்புக் கென்கரும்பை யீந்தாலு மீவரெனக்
கைக்கரும்பைக் கொண்டு கடிதகன்றா - னொக்குமே
௨௮௬. பாலற் கவன்றத்தை ³பாற்கடலீந் தாரையா
ராலைக் கரும்பளித்தா லன்றென்பார் - மேலொருத்தி

௨௮௦-௮௩. சிவபெருமானுக்கும் கரும்புகும் சிலைடை. இங்க டயங்,
ஆலையாடல், கல்லாலை, கோது, சாறு எனக் கரும்பிற்கேற்ற மொழிகள் அமைத்
திருத்தல் காண்க.

௨௮௦. அந்த அயனுக்கும் மாலுக்கும்.

௨௮௧. ஆலையாய் = ஆலவாய்-மதுரை. கல்லாலை-கல்லாலாகிய ஆலையை,
கல்லாலமரத்தை.

௨௮௨. கோது - குற்றம், சக்கை. சாற்றில் - இரத்தத்தில், திருவிழா
வில் அல்லது சொல்லுமிடத்தில்.

௨௮௪. தேரும் கரும்பும் - தேரும் சிவபெருமானும். கரும்பு - பேதை.

௨௮௫. இக்கரும்புக்கு - இந்தக் கரும்புபோல்வாளுக்கு.

௨௮௬. பாலற்கு-உபமையுமுனிவருக்கு. அவன் - மன்மதுனுடைய; "பா
லுக்குப் பாலகன்வேண்டி யழுதிடப் பாற்கட லீந்தபிரான்" திருப்பல்லாணு.
கடலையீந்தவார்களும்பையளித்தால் அன்மென்பார் ஆரென்க.

(டி:- ம்.) ¹ 'எனக்கென்னத்' ² 'நாவிற் செவியாகாண்' ³ 'பாற்கடலை
யீந்தாராந்'

பே து ம் பை.

௨௮௭. தக்க வெழிற்பெதும்பை தாதுநீங் காழுகுளப்
பக்குவப்போ தன்ன பருவத்தாள் - கைக்கு
௨௮௮. ளளவுமதன் செங்கோற்¹சுகப்படா னோனு
மிளவரச²நாட்கொண் டிருந்தாள் - களபவிளங்
௨௮௯. குன்ற முலையார் குறிப்பறியுங் கொள்கையாள்
கன்று தளிர்கோதுங் கல்வியா - ளொன்றியசெம்
௨௯௦. பொன்னை யறியப் புழுகறியப் பூவறியத்
தன்னை யறியுந் தறுவாயா - ளன்னைமா
௨௯௧. ³ராலி னடையா ளலையே றிளவன்னக்
காலி னடை⁴சிறிது கைவந்தாள் - கோலமத
௨௯௨. வெற்புவரு மட்டுமிறை வென்னிலொடுங் கிப்பார்க்குஞ்
சற்ப முகத்துமுனை தன்னைப்போற் - புற்புதம்போற்
௨௯௩. சித்தர்கடங் கையிற் சிவலிங்கம் போற்சிறிது
முத்திவரத் தோற்று முலையின - ளத்தனுவே
௨௯௪. ளேழுலகு மோரிலக்கா வெய்ய வெனக்கினிமே
லேழு⁵கணையா மெனுங்கண்ணாள் - குழுவகோர்
௨௯௫. பூராயக் காட்சியே போதுமெனத் தென்கயிலே
யாரா⁶வழுத ரணிகொண்டான் - பாரிரந்த
௨௯௬. தெண்டிரைமா லென்னச் சிறுகிக் கருகியடிக்
கொண்டிவள ராசின்ற கூந்தலா - ⁷ளொண்டொடியா
௨௯௭. ⁸ளொத்துக்கண் மையெழுதி யோதிகோ திப்பின்னி
நித்திலம்பூட் டத்தரித்து நின்றிடுவாள் - சித்தசன்றன்
௨௯௮. வாம்பரியுங் காகளமு மானத்⁹தே ருங்குணமும்
பூம்பகழி யும்பயிலும் பூங்காவி - லாம்பளிக்கு

௨௮௭. றோது-மலரும்பருவமுள்ள அரும்பு. ௨௯௦. தறுவாய்-சமயம்.
௨௯௧-௨. மதவெற்பு - யானை. இறை - சிவபெருமான். சர்ப்பம் =
சர்ப்பம் - காளன்.
௨௯௩. முத்து இவர. ௨௯௫. பூராயம் - விருப்பம்.
௨௯௮. பரி - கினி. காகளம் - குயில். தேர் - தென்றல். குணம் -
நான். பகழி - மலர்.

(பி - ம்.) 1 'அகப்படாதென்ன' 2 'தாண்டொண்டெழுந்தாள்' 3 'ஆலி
னடையா ளலையாற்றிள்' 4 'சிறுத்து' 5 'கண்பென்ன வெழுங்கண்ணாள்'
6 'அமுதாணி யாட்கொண்டாள்' 7 'ஒண்டொடியார்' 8 'ஒத்திலக்கு மை
யெழுதி யோதியைக்கோ திப்பின்னி' 9 'தேருங்குடையும்'

௨௯௯. மண்டபத்திற் சோதி ¹மணிக்கார்த வேதிகையிற்
புண்டரிக மான்போற் பொலிந்தேறி - வெண்டாள
௩௦௦. மூர லொளிவீச முத்தின் பருங்கழங்குங்
காரளக நீலக் கருங்கழங்கு - மாரமுதச்
௩௦௧. சேமவிதழைப்போற் சிவந்தபவ முக்கழங்குங்
காம ருகிர்வயிரக் கற்கழங்குந் - தாமமலர்க்
௩௦௨. கைச்செம் பதுமரா கக்கழங்கும் பொற்கழங்கும்
பச்சை மயிலியலின் பைங்கழங்கு - மெச்சவெடித்
௩௦௩. தொன்றென் றுலகமெலா மொன்றா யொடுங்கிவிடு
மன்னுமுள கல்லா லடிபாடி - நன்றென்
௩௦௪. றிரண்டென் றெழிலடியா நீடேற நல்கும்
பரந்தவிரு பாதங்கள் பாடி - கிரந்தரமு
௩௦௫. மூன்றென்று மூன்று முதலிகளுந் தாம்புகழுஞ்
சான்ற சுருதித் தமிழ்பாடி - யான்றவொரு
௩௦௬. நாலென்று மாசிமக நாடோறுந் தெண்டனரிடு
மூல மறையின் முடிபாடிச் - சாலவே
௩௦௭. யஞ்சென்று கல்லா லடியிற் கரும்பினுய
ரஞ்சு கொழுந்தி னடிபாடி - ²நெஞ்சருகி
௩௦௮. யாறென்று நாளு மமரர்புகுந் தாறாடி
நீறணியும் பொன்முகரி நீர்பாடி - வீறுடனே
௩௦௯. யேழென்று முன்சிலந்தி யெய்தொளியைப் பின்கூடி
வாழு மெழுவர் வளம்பாடிக் - கேழின்

௩௦௦. மூரல் ஒளிவீசும் - மூரலைப்போல் வெள்ளொளியைவீசும்; பின்னும் இப்படியே கொள்க.

௩௦௧. உகிர் - நகம். ௩௦௨. கையைப்போற் செம்மைநிறமுள்ள.

௩௦௫. மூன்று முதலிகள் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலிய மூவர்; “மூவாத பேரன்பின் மூவர் முதலிகளுந், தேவாரஞ் செய்த திருப்பாட் டும்” என்பது திருவேகாம்பரநாதருலா.

௩௦௭. கரும்பு - சிவபெருமான். ஐந்துதலைகளையுடைய நாகலிங்கமாக எழுந்தருளியிருத்தலின், திருக்காளத்திநாதரை, ‘அஞ்சுகொழுந்து’ என்பர்.

௩௦௮. ஆறு, சிலேடை.

௩௦௯. எழுவர் - காளன், யானை, கண்ணப்பர், சிவகோசரியார், நக்கீரர், கன்னியிருவர்.

(௮ - ம்.) 1 ‘மணிக்கார்தி’ 2 ‘விஞ்சுவே’

௩௧௦. மிசையேழு மாட விழியாட நாவி
விசையேழு மாட விருந்தா - ளசையுமின்னூர்
௩௧௧. போது மடமயிலே போது மெனச்செங்கைப்
1 போதின் விளையாடல்விடும் போதிலே - பூதப்
௩௧௨. படையான் பணித்தொடையான் பாணிச் சடையா
னுடையான் புலித்தோ லுடையான் - விடையான்
௩௧௩. 2 கழைத்தாயன் கண்டங் கரியா னருளுங்
கழைத்தாயன் கண்டங் கரியான் - குழைக்காதன்
௩௧௪. வேதப் பரியினான் வேத ஞமலியான்
வேதப் பொருளினான் வேதாந்த - னாதன்
௩௧௫. குடங்கையணி தீயன் குளிர்த்தகயி லாயன்
றடம்பணில மாயன்ச காயன் - கடம்பவன
௩௧௬. னன்கழ லாடி நமன்கழல வேதாக்கும்
பொன்கழ லாடிதேர் போந்திடலுந் - தன்கழலை
௩௧௭. யேழு பிறப்பு மெறிவ தெனவெறிந்தா
டோழிமார் தாய்மார் தொழ்த்தொழுதான் - 3 கீழிற்
௩௧௮. படிநிரையு மால்பிரமன் பல்வெளியுங் காணு
வழுமுடியைக் கண்ண லளந்தாண் - முடியிற்
௩௧௯. கலைக்கொழுந்து சூடுங் கயிலாயச் செம்பொன்
4 மலைக்கொழுந்தின் மாற்பிலே வைக்க - முலைக்கொழுந்து
௩௨௦. போதா தெனச்சிறிது புந்தியிலே சிந்திப்பாண்
மாதா யரைப்பார்த்து மாதிவளா - ராதிக்
௩௨௧. கிசைய வினிதிருந்தா ளென்னையொரு பாலி
லசைய விருத்துமென வன்னூர் - வசமோ

௩௧௨. பாணி - நீர்.

௩௧௩. கழை தாயன் கண்டங்கு அரியான் - வேய்குழலை உரியதாகக்
கொண்ட திருமாலினுடைய விழிதங்கப்பெற்ற அரிபவர். கழை தாயன் - மூங்
கிலைத் தாயாகவுடையவர். கண்டம் கரியான்.

௩௧௪. நன்கு அழலில் ஆடியவர்.

௩௧௮. படிநிரையில் மாலும் பல்வெளியில் பிரமனும் காணாத.

௩௧௯. கலைக்கொழுந்து - பிறை.

(பி - ம்.) 1 'போதில் விளையாடும் போதிலே' 2 'கழைக்காயன் கண்டங்'
3 'கீழும், படிநிரையு மாலயனும் பல்லுபிருங் காணு' 4 'மலைக்கொழுந்து
மீதிலே வைக்க'

௩௨௨. மலைக்கு மலையொடுத்த வாறாய்க் கயிலை
மலைக்கு மலையொடுத்த ¹மாணை - விலக்கியொரு
௩௨௩. மாதளிப்பா ருண்டோ மயிலேயென் பாரைநீ
ரேதறிவீர் பாரீ ரிவர்வேணி - ²மீதிவளை
௩௨௪. யென்றவர்க்குக் கையா விசைவித்தா எவ்வளவிற்
சென்றது திண்டேர் செலவேக்கி - நின்றபே
௩௨௫. ராசை யுடையீ ரறியாச் சிறியானீ
யாசையுடை யாருக்குள் ளாக்கினீர் - சீசியுமைச்
௩௨௬. சொல்லாது சொல்லியலர் தூற்றோமோ தோற்றீர்போம்
³ புல்லா விலையெடுத்துப் போடோமோ - சல்லாபக்
௩௨௭. கல்லினெறிந் தாறலைப்புக் காணோமோ கைகொட்டி
யெல்லவரு மம்பலத்தி லேற்றோமோ - ⁴நல்லுடம்பைக்
௩௨௮. குத்துடம்பு செய்யோமோ கூத்தாடல் காணோமோ
⁵ நித்தமொரு காலி னிறுத்தோமோ - கற்றவர்முன்
௩௨௯. ⁶ சங்கித் திடோமோ தலையி லடியோமோ
பங்கச் செருப்பேந்தப் பண்ணோமோ - செங்கைவிரன்
௩௩௦. மூக்கிலே தான்வைத்து முந்திச் செவிபுதைத்து
வாக்கிலே நன்றாக வையோமோ - நோக்கியுமைக்

௩௨௨. கயிலைமலைக்கு - கயிலையிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானுக்கு.

௩௨௩. வேணியீது இவளைப்பாரீர்.

௩௨௪. என்று அவர்க்கு. நின்றபேர் - நின்ற மங்கையர்கள்.

௩௨௫ - ௩௪. 'ஸ்வாமீ, தொண்டிபூண்டொழுகும் அடியேங்களைத் தேவரீர் ஆட்கொள்ளாமையினால் இன்ன இன்ன அபசாரங்களைச் செய்தேனும் தேவரீருடைய திருவருளைப் பெறுதற்குரிய ஆற்றலுடையேம்; பண்டைக்காலத்தில் அவ்வபசாரங்களையற்றியவர்களை விரைந்து ஆளவில்லையா' என்று உண்மையடியார்களுடைய செயற்கருஞ் செய்கைகளும் சிவபெருமானுடைய பெருங்கருணைத்திறமும் நன்குபுலப்படும்படி கூறுவாளாயினள்.

௩௨௫. ஆசையுடையீர் - திக்காகிய ஆடையையுடையீர்.

௩௨௬. அலர் - பழிமொழி, மலர். புல்லையுடைமையால் தோற்றீரென்க.

௩௨௮. குத்துடம்பு - குத்தப்பட்டஉடம்பு.

௩௨௯. சங்கித்திட்டவர் - நக்கீரர். தலையில் அடித்தவன் - அருச்சுனன். செருப்பேந்தப் பண்ணியவர் - கண்ணப்ப நாயனார்.

(பி - ம்.) ¹ 'மாண்மேல்' ² 'மீதொருத்தி' ³ 'புல்லாலிலை' ⁴ 'நல்லுடம்பிற்-குத்துடம்பு செய்யோமோ கூத்தாட்டல்' : குத்துடம்பு-குறுமையான வுடம்பு; திருக்குற்றாலத்தில் திருமால் சிவபெருமானானது ஈண்டு அறியற்பாலது ⁵ 'நிற்றமொரு' ⁶ 'சங்கத் திடோமோ'

௩௩௧. காபாலி யென்னோமோ காட்டஞ் சுமத்தோமோ
வாபோவென் றேவி வருத்தோமோ - பாப

௩௩௨. 1 மதிச்சுமட ராக்கோமோ மன்றாடி னாறு

2 மெதிர்த்தகொடு நஞ்சை யிடோமோ - புதைத்திவற்றைப்

௩௩௩. பொய்தானென் றீரேற் புறம்பிடோ மோபண்டு
செய்தாரை யேதேனுஞ் செய்தீரோ - கைதவத்தை

௩௩௪. யேழைக்குக்³ காட்டிவீ ரீடேறு வீரதனல்
வாழு மிரப்பகன்று வாழுமென - யாழூரையைச்

௩௩௫. கொண்டு மனைபுகுந்தார் கோலவே ளப்பருவங்
கண்டு சிறிதுசில காணுன்போல் - விண்டகன்றான்

ம ன் கை.

௩௩௬. வேறொருத்தி பூமங்கை வெண்டா மரைமங்கை
தேறு மிமயச் செயமங்கை - கூறுமொரு

௩௩௭. 4 மும்மங்கை யர்க்கடந்து மூவரைமெய்க் காவலிடுஞ்
செம்மங்கை யாகிவளர் சீர்மங்கை - வெம்மைவிட

௩௩௮. மன்றே தரித்தா னமுதகலா மண்டலமே
லின்றே யெழுந்த தெனுங்கண்ணண் - மன்றேறி

௩௩௯. 5 யாடிம்பரதத் தவன் சுரதக் கூத்தினுக்குக்
கூடுமிரு தாளக் குவிமூலையாள் - பாடகக்காற்

௩௪௦. பொற்றொடியாள் பாகன்⁷ புகன்றுபுக வீணையுள்ளாள்
பற்றுதுடி யுள்ளாள் பணியுள்ளாண் - முற்றிவளை

௩௩௧. திருநாவுக்கரசு நாயனார், பாணபத்திரர், சுந்தரமூர்த்தி
நாயனார்.

௩௩௨. மதியாகிய சுமையடையையுடையவர்.

௩௩௩. புறம்பென்றது விற்றம்மிண்டநாயனார் கூறிய 'புறகு' என்னும்
மொழியை; 'புறம்புக்குள்ளானான்' என்பர் பின்னும்; ௫௪௫.

௩௨௪, ௩௩௫. சிந்தபேர் மனைபுகுந்தார்.

௩௪௦. வீணை, துடி, பணியென்றது இவளுடைய உறுப்பின் விசே
டங்களை.

(பி - ம்.) 1 'மதித்துவடர்'—துவடர் - பகைவர். 2 'இதத்தோடு நஞ்சை
யிடோமோ' 3 'காட்டினீர்' 4 மும்மங்கையுங்கடந்து' 5 'ஆடும் தத்தா னவன்
சுரதக்கூத்தாடக்' 6 'கூடியன தாளக்' 7 'புணர்ந்துபுகல்'

௩௪௧. * 1மோசைமுதற் கங்காளன் முன்னுக்கப் பின்னுக்கு
மாசையிருட் டன்ன வளகத்தாண் - மாசில்

௩௪௨. * 2விடைபிரிந்த வோதிமத்தின் மென்பெடைபோ லன்னை
யிடைபிரிந்து சேரு மினத்தாள் - கொடிமகரச்

௩௪௩. * சித்தச வேந்தன் சிறந்தகலை நூல்படித்துப்
புத்தரங்கி லேறப் பொருந்துவாண் - மத்தகத்துக்

௩௪௪. * கண்பொடிசெய் தானந்தோ ³காற்பொடிசெய் தானிலையே
பெண்பெருமா னுக்கென்னும் பெற்றியாள் - பண்பிலவ

௩௪௫. நெய்யு மலரு மெழிலோ தியினலருள்
செய்யுஞ் செயலறியுள் செய்கையாள் - பெய்வளைக்கைத்

௩௪௬. தோழியருந் தானுமிளந் தோகைகு குழாமெனவே
⁴ யேழுநிலைக் குன்றத் தினிலேறி - வேள்வியிலே

௩௪௭. தன்னைமறந் தாட்டுத் தலைபடைத்த வம்மாளை
யன்னைதனை யின்றமலை யம்மாளை - முன்னைநாட்

௩௪௮. கொங்கையொரு மூன்றுடைய கொம்பையரு ளம்மாளை
யங்கையிலே வீற்றிருக்கு மம்மாளைக் - கங்கையெனு

௩௪௯. மம்மாளைப் பெற்றசடை யம்மாளைப் பாடியவ
ளம்மாளை யாடு மளவிலே - கைம்மாளைச்

௩௫௦. சீரா டியதுடையான் செண்டா டியவியுடையான்
⁵ வேரா டியசடையான் வேடன்வாய் - கீராடிப்

௩௫௧. பாலாடி நெய்யாடிப் பண்டைத்தீ யாடியயன்
மாலாடி நின்னு⁶தொழ மன்றாடி - ⁷மேலாடி

௩௪௧. மோசை-விரலணி; "ஒள்ளிழை மகளி ரிலங்குவனைத் தொடே, மெல்
விரன் மோசை" என்பது நற்றிணை, ௧௮௮; மோசை யென்பது வாழையின்
பெயராதலின், வாழைமரத்தினடியிலெழுந்தருளிய கங்காளரோனீலுமாம்.
முன்னுக்க - முன்னே செலுத்த. ஆசையாகிய இருட்டு.

௩௪௭. ஆட்டுத்தலைபடைத்த அம்மான் - தக்கன். அன்னை - உமாதேவி
யார்.

௩௪௮. கொம்பு - தடாதகாதேவியார். வீற்றிருக்கும் அந்த மாளை.

௩௪௯. கைம்மான் - விராயகக்கடவுள்.

௩௫௧. மேலாடி - எங்கும் வியாபித்தவர்.

(பி - ம்.) 1'மோசமுதற்' 2'விடைபிரித்த' 3'காற்பொடியொவ் வானிந்த
4 'ஏழுநிலை' 5 வேரோடிய' 6 'தொழு' 7 'மேலாடி'

* இக்கண்ணிகள் ஒரேபிரதியில்மட்டுமிருந்தன.

௩௫௨. செம்பொற் கொடியாடுத் தேர்மீது தோன்றுதலு
மம்பொற் கொடியாட லாங்கொழிந்தா - னெம்பிரான்
௩௫௩. பாதம் பணிந்தாள்பின் பார்வையிலே யம்பணிந்தாள்
போதம் ¹பணிந்தாள் புழுங்கினாள் - காத
௩௫௪. லடிமுள முத்தணிக ளத்தனையு நீரூப்
பொடிமு டியதழலைப் போன்றா - னுடையானைக்
௩௫௫. கண்ட பொழுதே கறுத்தான் கறுத்தவே
² ளண்ட வரிதினியென் றஞ்சவாள் - ³விண்டிவனாந்
௩௫௬. தாதுயரை நோக்கித் தமியேனை யாள்வாரோ
⁴ மாதினிடத் தாரென்றான் மற்றவருங் - கோதையே
௩௫௭. வண்டிலங்கு மேனியிலே வாழு ⁵மடவரலைக்
கண்டிலையோ நெஞ்சங் கரந்தாயோ - பண்டிர்
௩௫௮. கற்றகலை யெல்லாங் கழன்ற கலையுடனே
யற்றவோ நின்னை யவர்கொண்டா - லுற்றனைக்க
௩௫௯. மாமியா ருண்டோ மலையிற் பெருநீலி
யாமவனாஞ் சக்களத்தி யாகாளோ - காமிக்கை
௩௬௦. தோற்சேலைக் கோபிச்சைச் சோற்றுக்கோ வோட்டிக்கோ
மேற்சாம்பற் கோசுடலை வீட்டிற்கோ - நாற்சந்தி
௩௬௧. யம்பலத்துக் கோவெலும்பி னுபரணம் பூணுகைக்கோ
வெம்பணிமா லைக்கோபேய் வேலைக்கோ - சம்பந்த
௩௬௨. நல்லிடத்திற் சோதுத்தாய் நம்போ வியரிருக்கு
மில்லறத்திற் கித்தனையு மேற்குமோ - வல்லதுமில்
௩௬௩. வாண்டா ரொருவர்க் ககப்படுவ ரோவல்லர்
⁷ காண்டாயே யனறிந்தக் கள்வரே - வேண்டினாற்

௩௫௨. அம்பொற் கொடி - மக்கை, ஆடல் - வினையாடல்.

௩௫௩. அம்பு - நீர், போது அம்பு - மலர்ப்பாணம்.

௩௫௮. கற்றகலை - கற்றதூல்கள். கழன்ற கலை - ஆடை.

௩௫௯. காமிக்கை - விரும்புதல்.

௩௬௩. காண்டாய் - கண்டாய். வேண்டினால் - பிரார்த்தனையினால்.

(பி - ம்.) ¹ 'பணிந்தாள் புலனறிந்தாள்' ² 'அண்டவருமினி' ³ 'விண்டவரும்'

⁴ 'மாதினிடத் தாரென்ன' ⁵ 'மடவானைக் கண்டனையே நெஞ்சங் கரைந்தாயோ'

⁶ 'அல்லல்' ⁷ 'காண்டாயெனுமிந்தக் கள்வரை'

௩௬௪. 1 சீரு ரரியுரத்துச் செங்கமல மங்கைக்கா
வாருரி லேசென் றருளன்பு - 2 மாருர
௩௬௫. னுசைப் பரவைதனை யப்பரவை மங்கைமுன்னே
நேசத் துடனே நிகழ்த்தன்பும் - பாச
௩௬௬. வலைச்சேரி யிற்பிறந்த மங்கைக்கா வந்நா
ளலைக்கே வலைச்சி மன்புந் - தலைக்கொண்ட
௩௬௭. கங்கைதனை யேவிவருங் கம்பையிலே போர்மங்கை
கொங்கை தழுவக் குழையன்பு - மிங்கே
௩௬௮. சகலகலை மங்கை தவம்புரிந்து போற்ற
வகில கலையருளு மன்பு - நிகரில்லாப்
௩௬௯. பாகொத்த செய்யமொழிப் பாண்டிவள மங்கையரை
யாகத்தி லேவைத் தருளன்பு - நீகருதி
௩௭௦. மாதவத்தைச் 3செய்தாலம் மங்கையர்போல் வாயென்றே
யாதரித்துத் தேற்று மளவிலே - சோதி
௩௭௧. விடங்கர் விடங்களித்தார் வேணியர் பொற் றிண்டே
ரடைந்த தயல்வீதிக் கப்பான் - மடந்தை

ம ட ந் தை.

௩௭௨. கரியகுழற் கள்ளினத்தாள் கார்ப்புருவ நெற்றி
யரியதிரு விற்கோல மாணள் - வரிபரந்த
௩௭௩. காமர் விழியாலங் காட்டின னுசுகுமிழ்
மாமலரோ டெட்டி வணத்தினுள் - சோமகலை
௩௭௪. நன்னிலவே யன்ன நகைமுல்லை வாயினுள்
கன்னமணி 4வள்ளைக் கருகாதாள் - பன்னியுள்

௩௬௪. ஆருரன் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

௩௬௫. ஆசைப்பரவை - ஆசைக்கடல்.

௩௬௮. சகலகலை மங்கை - ஸரஸ்வதி தேவி. ௩௭௧. விடம் - நீர்

௩௭௨-௯. இக்கண்ணிகளில் கள்ளில், விற்கோலம் (கூலம்), ஆலங்காடு, பூவணம், நன்னிலம், முல்லைவாயில், திருச்சுருகாழர், கூடல், வேணுபுரம், கமலாலயம், திருச்செங்கோடு, ஆலக்கோயில், வலஞ்சுழி, குறுக்கை, மாணிக்கநாகம் (திருவாட்போக்கி), அரம்பைவனம் (திருப்பைஞ்ஞீலி), திருமருகல், கஞ்சனார், கச்சபாலமென்னும் திருட்பதிகளின் பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

௩௭௨. கள் இனம் - வண்டின் கூட்டம். விற்கோலம் - வில்லின் அழகு.

௩௭௩. ஆலம் - விடம். எட்டிலின் வண்ணத்தினுள். [வாயினுள்.

௩௭௪. நிலவு - சந்திரிகை. நகை - பல்; நகையாகிய முல்லையையுடைய (பி - ம்.) 1 'சீருர பரியுரத்து' 2 'ஆருரன்' 3 'செய்துவரு மங்கையர்களா

கென்றே' 4 'வள்ளைக்கருக்காதாள்'

௩௭௫. சாற்றுங் களந்தனக்குச் சங்கநேர் கூடலாள்
போற்றுந்தோள் வேணு புரத்தினுள் - கோற்றொடிக்கை
௩௭௬. மேவுகம லாலயத்தாள் ¹விம்முமுலைச் செங்கோட்டாள்
கோவுதர மாமாலக் கோயிலா - ளாவலா
௩௭௭. லுற்றுலகெ லாமுழுசு முந்தி வலஞ்சுழியாள்
சிற்றிடை²நூ லாங்குறுக்கை சிந்திப்பாள் - வெற்றிசெறி
௩௭௮. வன்ன மணியல்குன் மாணிக்க நாகத்தா
³ ளன்ன துடையி னரம்பையாள் - கன்னியர்கைக்
௩௭௯. கஞ்ச மிசையிற் ⁴கணைக்கால் வராலினத்தாள்
பஞ்சடியி னுற்கச்ச பாலயத்தாள் - செஞ்சொலாள்
௩௮௦. பூணு மழகும் ⁵புறப்பொருளுந் தன்னிழலிற்
காண வழகெறிக்குங் காந்தியாள் - வீணைமொழிப்
௩௮௧. பாங்கியரே ⁶யானும் பணிந்துறங்கும் பாயலிலே
யீங்கொருவ ரென்கனவி லெய்தினு - ராங்கவரை

வி னு வி டை.

௩௮௨. யாரென்றே னுன்றெரிய லாரென்றா ரெத்தரோ
நீரென்றேன் சென்னியிலே நீரென்றார் - பாருமியர்
௩௮௩. பந்தென்றே னின்குதிபூம் பந்தென்றார் வெண்ணீரோ
சந்தென்றேன் போய்வந்தேன் சந்தென்றா - ரெந்தலூர்
௩௮௪. நாடென்றே னல்லுறவே நாடென்றார் கையிலே
யோடென்றேன் கோபமா யோடென்றார் - போடுமிது
௩௮௫. கோதென்றே னீயதரங் கோதென்றா ரிங்குண்டோ
வாதென்றே னாடினேன் வாதென்றா - ரோதுசடைப்
௩௮௬. புல்லென்றேன் வந்துறுகப் புல்லென்றார் நெஞ்சிவர்க்குக்
கல்லென்றே னேசமினிக் கல்லென்றார் - நல்லதிவர்

௩௭௫. சங்கம் - சங்கு. சங்கம் நேர்கூடுதலையுடையாள். வேணுபுரம்-
மூங்கிலின் உரு.

௩௭௬. கோடு - யானைக்கொம்பு.

௩௭௭. ஆங்கு உறுக்கை - அங்கே கோபித்தலை.

௩௭௮. அரம்பை - வாழை. ௩௮௨. ஆர் - யாவர், ஆத்தி.

௩௮௩. பந்து - சுற்றம், கந்துகம். சந்து - சந்தனம், தூது.

(பி - ம்.) ¹ 'விம்பமுலை' ² 'நூலாங்கொறுக்கை சிந்திப்பாள்' ³ 'பன்னு
துடையின் பரம்பையாள்' ⁴ 'கணைக்கான் மகரத்தாள்' ⁵ 'புறம் பொருளும்'
⁶ 'நாலும்'

- ந.அ.எ. வம்பென்றே னின்முலைக்கே வம்பென்ற ரெண்ணியதெ
னம்பென்றே னம்மையே நம்பென்றார் - கெம்புமிவர்
- ந.அ.அ. வாக்கென்றே னுமனைய வாக்கென்ற ராருடனே
தாக்கென்றேன் கொங்கையொடு தாக்கென்றார்-1போக்கரென்
- ந.அ.க. போமென்றே னுல்வேதம் போமென்றார் 2பித்தரிவ
ரோமென்றே னே.துமறியோ மென்றார் -தாமரைக்கைத்
- ந.கூ.0. தியேதென் றேன்காமத் தியென்றார் கண்விழித்தேன்
போயே மறைந்தார் புறம்போகா - ராயவரைச்
- ந.கூ.க. சொல்லி யருளுமெனத் தோகையே கோகிலமே
மெல்லியலே கொம்பே விரைத்தேனே - வல்லியே
- ந.கூ.உ. பொன்னே யிளமானே பூவையே பொற்கிளியே
மின்னே யநங்கன் விசயமே - யன்னமே
- ந.கூ.ந. கேளுன் கனவு கிடையாக் கனவுகா
3 னுளுந் துணையிறைவ னுளுன்காண் - காளனுடன்
- ந.கூ.ச. செங்கையத்தி பூசித்த தெய்வத் திருவுடம்புன்
கொங்கையத்தி பூசை தனைக் கொள்ளுங்காண் - சங்கரனை
- ந.கூ.ரு. நற்கனிவாய்ப் பூசித்தா னன்கனிவாய் நீர்போலுன்
பொற்கனிவாய் நீரும் புலப்படுங்காண் - கற்கனிந்து
- ந.கூ.கூ. நல்குநா கத்தை நயந்தபிரான் 4பேரருளுன்
னல்குநா கத்தை யறியுங்காண் - செல்கோயிற்
- ந.கூ.எ. சேமநா லிற்செய் சிலந்தியையாட் கொண்டவனுன்
காமநா லிற்குங் கனிவான்காண் - டாமதியா
- ந.கூ.அ. னென்று பொருள்விரிக்கு மெல்லேக்க னெவ்வுலகுள்
சென்று பணியரனார் சிற்பரனார் - குன்றதனிற்
- ந.கூ.கூ. சம்பாதி போற்றினார் சங்கரா நீற்றினார்
பம்பாநதியார் பரகதியார் - 5செம்பொற்
- சு.0.0. சிலைவடத்தார் கஞ்சன் சிரமடர்த்தார் விண்ணோர்
தலைவடத்தா ரந்தகனைச் சாய்த்தா - ருலைவடர்த்தா

ந.அ.எ. நம்பு - இச்சை, விரும்பு. ந.அ.க. ஓம் - ஆம்.

ந.கூ.அ. குன்று - திருக்கழுக்குன்றம்.

ந.கூ.கூ. பம்பாநதி - காஞ்சீபுரத்துள்ள நதிகளில் ஒன்று.

சு.0.0. சிலைவடம் - கல்லாலமரம்.

(பி - ம்.) 1'போக்கரோ' 2'பித்தரிவ, ரா மன்றே னே.துமறியாமென்றார்'

3 'ஆளுந் துணையிறைவ ரானார்காண்' 4 'பேரருளால்' 5 'அம்பொற்'

- சு௦௧. ரன்பர்க்குத் தோற்றுவா ரையர்கா ளத்தியா
ரின்பத் திருத்தேர்மே லெய்துதலு - முன்பிரவிற்
- சு௦௨. கண்ணூரக் கண்ட கனவை வரக்கண்டாள்
பெண்ணு மவர்க்கிதுவே பேறென்றா - ளெண்ணியவர்
- சு௦௩. தம்மைப்போற் செங்கைத் தளிர்முடிமேற் சூட்டினா
ளம்மைக்கண் மஞ்சனநீ ராட்டினாள் - வெம்மைமனம்
- சு௦௪. பித்தேறி னாள்பெண் பினைத்தேறி னானை¹ம்பூங்
கொத்தேறி யங்கங் குழைந்திட்டாள் - புத்தரசை
- சு௦௫. மீளத்தி யானியீர் ²வேதாத் தியானத்தீர்
காளத்தி யாரே கடிதென்றா - டோளிற
- சு௦௬. கொதுகொ ளரவக் கொடும்பசிக்கு மாதர்
மதியை யிரையிடவோ வந்தீர் - புதிய
- சு௦௭. வுடம்போ டியிரோ டிலாவுநரைப் பூண்ட
வடம்போல ³வாக்கிடவோ வந்தீர் - படிந்து
- சு௦௮. பரவு மிருவர்விழி பற்றாம லெங்கள்
வரிவிழியுங் கைக்கொளவோ வந்தீர் - கருதி
- சு௦௯. யெலிக்கு முடியிடுநீ ரின்றே யிலவளைப்
புலிக்கு முடியிடவோ போந்தீர் - பலிக்கு
- சு௧௦. மொருமாலை வேண்டி யொருமாலைக் கஞ்சம்
பெருமாலை நீக்கீர் பிரானே - யுருகி
- சு௧௧. வருவார்க்குப் பேசி வரத்தருவீ ரன்றோ
திருவாய் மலரீர் சிவனே - துருவி
- சு௧௨. யெரிகால் விடம்போ லிருள்வந்தா லென்ன
பரிகாரஞ் சொல்லீர் பரனே - யரிவளர்த்த
- சு௧௩. வெற்றிக் கணைக்காமன் வெஞ்⁴சாபப் போர்க்குநீர்
நெற்றிக் கணைக்காட்டி நில்லென்னீர் - முற்றும்

சு௦௪. பினை-பின்னை. ஐம்பூங்கொத்து - ஐங்கணை, புத்தரசு-மன்மதன்.

சு௦௭. பூண்டவடம் - என்புமாலை.

சு௦௮. இருவர்: திருமாலும் கண்ணப்பநாயனும்.

சு௦௯. எலியென்றது மாவலியாகவந்த எலியை. புல் இக்கு-புன்மையை
யுடைய கரும்புலில்.

சு௧௦. மாலை - பூமாலை, மாலைக்காலம், மயக்கத்தை.

சு௧௧. நெற்றிக்கண்ணை.

(பி - ம்.) ¹அம்பின், கொத்தி²தறி³ ²வேதத் தியானத்தீர்³ ⁴ஆக்கவோ

⁴ ⁴சாபம் போக்கினீர்

சகசு. பொருளாள ராயிருந்தும் பூண்டவனை கொண்ட
 ருளாள ரேசல்மென் னுளிர் - மருளானேன்
 சகரு. பிள்ளைப் பழிபோதும் பெண்பழிவேண் டாமென்னுங்
 கிள்ளைக் குரலிரக்கங் கேளாதே - தள்ளி
 சகசு. நடந்தா ரிவளின்கே ¹நன்மரம்போ னின்றான்
 மடந்தா ²யெனவணைத்து மாளார் - கடந்ததற்பின்

அ ரி வை.

சகசு. ஆரமுத வண்ணத் தலங்காரத் தூரியத்தைச்
 சீருடனே தோய்த்துத் திசைமுகத்தோன் - பாரிற்
 சகஅ. சதிராக வோவியத்தைச் சஞ்சரிக்கக் கீறு
³ மதிருப லேகை யரிவை - புதியவுறுப்
 சகசு. பத்தனையுந் தத்தமிலே யாபரணம் போலுடலுக்
 கொத்தழகு பொங்க வொழுகுவாண் - மெத்து
 சஉ௦. மதுர விளந்தென்றன் மன்றவிளங் காவி
 னிதழி விளமெல் லியலாண் - முதியபகி
 சஉக. ரண்ட மலைய வகிலாண்ட முங்குலையக்
 கண்ட வரிபிரமர் கண்மூடப் - பண்டைநா
 சஉஉ. ளேரம் பனைப்பெற்ற ரேகிப் பலிக்காடும்
 பேரந்த காரப் பெருங்குழலாள் - குரரஞ்சத்
 சஉங். தாண்டும் விடைப்புனிதன் சங்கார தாண்டவத்திற்
 பூண்ட பிநாகப் புருவத்தாள் - பாண்டரங்கன்
 சஉச. ⁵ பூசலிலே முன்பு புவனமெல்லாஞ் சுட்டெரிக்கும்
 பாசு பதமனைய பார்வையா - ஸீசன்
 சஉரு. மிகைத்தபுரந் தூளாக வில்வளைத்துச் சற்றே
⁶ நகைத்தநகை யன்ன நகையாள் - பகைத்தெண்
 சஉசு. பகட்டைத் திசையொதுக்கிப் பண்டையய னண்ட
 முகட்டையிடித் தன்ன முலையாள் - வகுத்தகலை
 சஉஎ. யோதுசம யங்க ஞ்ணராமற் குத்திபடும்
 வாதுபொரு ளொத்த மருங்கினுள் - பூதலத்தி

சகசு. சலம் என் - தணியாக்கோபத்துக்குக் காரணம்யாது?

சஉஉ. பலிக்கு - 'சாம்பலின்கண். ச'உஎ. குத்தி - குஸ்திப்போர்.

(19 - ம்.) ¹நன்மரம்போல் ²என வணைத்தார் ³அதிருபரோகை ⁴அழகு
 செய்ய ⁵பூசலிடு முன்னே ⁶நகைத்தமுகை

சஉஅ. லாதாரச் சேடனுமஞ் சல்குலாள் கூர்மத்தைப்
பாதாளத் தேதுரத்தும் பாதத்தாண் - மேதினிமேற்

சஉக. கல்லா லடிபோற் கடவுளரு நான்முகனு
மெல்லாரு மேத்து மெழிலினுள் - பொல்லாக்

சஉ௦. கறைபற்றி யீரெண் கலையோன் குறைப
வறுபத்து நாலுகலை ¹யார்ந்தா - ணிறைவுற்

சஉக. ² நரங்கவதி காரியிருந் தங்கரங்க போகந்
தினங்கருதிச் செய்யச் சிறந்தா - ளினஞ்சூழ

சஉஉ. முன்னுட் செழுநிலா முற்றத் தரியணைமேற்
பொன்னுட்டி லிந்தராணி போலேறித் - தன்னைக்

சஉங. குறுகி யொருவிறலி கொண்டாடச் சாந்து
நறுவிரையும் பூமலரு நல்கி - விறலியே

சஉச. நாரியமை யாட்கொண்ட நாயகர்க்குள் ளேசிறந்த
பேரழகு நாயகரார் பேசென்ன - நேரிழையே

சஉரு. தாயி லறம்புரிந்த தங்கைக்கு மாறாய
சேயிழையா னுண்மைதனைச் செப்புதுமோ - தூய

சஉசு. முகமிழந்து தன்மனைவி மூக்கிழந்து மின்ன
மகமகிழ்வா னைச்சொல்ல லாமோ - மகமதிலே

சஉஎ. தேய்ந்தானைப் பல்லொடியச் சென்றானைப் பூங்குயிலாய்ப்
பாய்ந்தானைப் பேசிற் பழுதன்றோ - காய்ந்தளவி

சஉஅ. னீரூயி னானை நிறத்திலுதை பட்டானைக்
கூறான கையானைக் கூறுதுமோ - தேறி

சஉக. லருத்தியுள்ள பெண்ணுக்கு மாணுக்கு நாதன்
பெருத்த சிவனேகாண் பெண்ணே - கருத்துனக்கென்

சஉ௦. ஈரெண் கலையோள் - சந்திரன். இம்மகளிர்க்குரிய கலைகள் அறு
பத்துநான்கென்பதை, ம.னி. உ-ஆம் அடிக்குறிப்புரையாலுமுணர்க.

சஉக. அநங்கனுகிய அதிகாரி.

சஉஉ. முன்னுள் - திருத்தேர்ப்பவனியினது முதலுளில். [திருமால்.

சஉரு. மாறானமை - மோகினியாகிவந்து தழுவினமை. சேயிழையான்.

சஉசு. அகமகிழ்வான்-பிரமன். சஉஎ. சந்திரன், சூரியன், இந்திரன்.

சஉஅ. மன்மதன், யமன், அக்கினி.

(பி - ம்.) ¹ 'ஆய்ந்தான்' ² 'அநங்கனதி காரியிருந் தந்தரங்க போகந்'

- சச௦. சொல்லென்ற போதே சடுதென்ற லேதென்ற
எல்லென்ற பாவிக்க கப்பட்டாள் - கல்லால்
- சச௧. விரவிதேர் வந்தாலு மெல்லியலீர் நம்மூர்க்
கிரவிதேர் வாராதிங் கென்றாள் - கரதலத்தி
- சச௨. லன்று 1 திருவிளையாட் டாடினாள் கண்புதைத்த
தின்று முளதோ விறைக்கென்றாள் - கொன்றைக்
- சச௩. கிணைவிழியின் முத்துகுத்தா ளெய்யாதே யென்று
கணைமதனைத் தாழுங் கதைபோ - லணைமேல்
- சச௪. விழுந்தா ளெழுந்தஞ்ச வேதாவின் கற்பங்
கழிந்தாளிற் கங்குல் கழிந்தா . ளெழுந்தாள்பி
- சச௫. னேனைக் கருங்குழலீ ரின்றைக்கெவ் வாறுபெரு
மானைப் பிடிக்க வகையென்றாள் - கானக்
- சச௬. குழலிலே கண்ணிவைத்தாள் கொங்கையில்வா ரிட்டாள்
விழியைவலை யாய்த்திரைய வீசினாள் - பொழுதுணர்ந்து
- சச௭. நின்றாள் வழிநோக்கி நிற்பா 4 ணிலையறியச்
சென்றாடி தீர்த்தன் சிராப்பளியான் - கன்றாப்பூ
- சச௮. ரொள்ளிய தானு 5 வொருதானு பாலாழிப்
பள்ள னயனெழுந்த பாகத்தான் - றள்ளித்தன்
- சச௯. குன்ற மிடந்தவனைக் கொல்லாமற் பாரிடந்த
பன்றி சபதம் 6 பரிகரித்தா - னன்றறியாப்
- சச௧௦. பாணனிடத் தொன்றியருட் பாணனைக்காத் தான்வடநூற்
பாணனியாழ்ப் பாணன்பண் பாடினாள் - சேணகரா

சச௧. விரவி - விரவியவர்.

சச௨. கண்புதைத்தது - உமாதேவியார் திருக்கண்புதைத்த திருவிளையாடல். இச்சரிதையை, காஞ்சிப். திருக்கண்புதைத்த படலத்தாலுணர்க.

சச௫ - சு. பெருமாள், குழல், கண்ணி, வார இவைகள் சிலைடை.

சச௮. தானு - நடுத்தி; ஸ்வாமியின் திருநாமம்; "கன்றாப்பூர் நடுத்தியைக் காணலாமே" என்பதனாலுணர்க; திருநா. தே. பாலாழிப் பள்ளன் - பாற்கடலில் துயில்பவராகிய திருமால்.

சச௯ - ௫௦. நன்றறியாப்பாணன் - ஏமநாதன். அருட்பாணன் - பாணபத்திரர். வடநூற்பாணன் - வடநூற்புலவர். யாழ்ப்பாணன் - திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்.

(பி - ம்.) 1 'திருவிளையாட் டானாள் கண்புதைப்பது' 2 'அஞ்சி வேதாவின்' 3 'வலை யாய்த்திரைய விட்டாள்' 4 'நிலையறிவான்' 5 'ஒருபாலன் பாலாழி' 6 பரிகரித்தான் மன்றேறி'

- சருக. னப்பாலேக் கப்பாலா னப்பாலற் கேவளைவா
னிப்பால னண்டநிறுத் தெண்கையான் - 1 முப்பாலா
- சருஉ. முத்தியான் முத்தியான் ²முத்தா வணமகிழ்வான்
மத்தியா னக்கதிரின் வைகுவான் - பத்தி
- சருநு. யரிச்சந் திரனை யருச்சனைத் தன்கண்
கரிச்ச பகீரதனைக் காத்தான் - நரிச்சு
- சருசு. மரிச்சவரை யென்று மரிப்பியா னண்ட
மரிச்சரிச்ச தூளே யணிவான் - விரிச்சிருவர்
- சருரு. பாடுஞ் செவியான் பரத்தையடை யார்செவியா
னாடுஞ் செவியா னருட்செவியான் - காடனுகிப்
- சருசு. பன்னியர்கள் கூறை பறித்தான் பசங்கனக
மின்னியநற் றேரேறி மேவினான் - முன்னிவருந்
- சருஎ. தானே கொடுநடந்து தாக்குனாள் காளத்தி
யானே வலையி லகப்படுமோ - வானமுய்ய
- சருஅ. வெம்புநா கேசரியை வெள்ளுகிரி னூலன்றான்
சிம்பு ளொருவருக்குச் சிக்குமோ - வம்புதெரி
- சருசு. வெஞ்சாப வேடன் விழிபறித்தே ³யுட்புகுத்தும்
பஞ்சா னனந்தான் பயப்படுமோ - கஞ்சநறும்
- சசுஓ. பூவிற் புலிநகத்தன் பொற்கைநகத் தாலுறக்
மாவிற் புலியொருவர்க் கஞ்சமோ - நாவிலிவன்

சருக. அப்பாலன் - திருவிரிஞ்சைத் தலத்திலிருந்த சீவசர்மாவென்னும்
ஆதிசைவச்சிறுவன்; இவனுக்குச் சிவபெருமான் வளைந்தருளியதைத் திருவிரிஞ்
சைப்புராணம், டாலனுக்குத் திருமுடிவளைத்த சருசுகத்தாலுணர்க.

சருக - உ. முப்பாலாம் முதல்-சாலோகமுதலிய பதமுத்திகள்; முத்தி -
பரமுத்தி.

சருநு. 'தன் கண்கரிச்ச' என்றது தவத்தால் வருந்தியதைப் புலப்படுத்து
கின்றது.

சருசு. மரிச்சவரை - மரித்தவரை. இருவர் - கம்பாநீர், அச்சுவதாரீர்.

சருரு. பரத்தையடையார் செவியார்-முத்தியையடைவதற்கு உரிமையி
ல்லாதவர்களால் ஜபிக்கப்படாதவர். செவி=செவ்வி - அழகு, சமயம். காடு -
தேவதாருவனம்.

சருஎ. தானே - சேனை, ஆடை.

சசுஓ. பூவிற் புலி - தாமரைப்பூவின்பொருந்திய பிரமதேவர். உறக்கும் -
கிள்ளும். ஆவிற் புலி - சிவபெருமான்.

(பி - ம்.) ¹'முப்பாலான்' ²'முத்தா ளனைமகிழ்வான்'; மூன்று திருவடி
களைபுடைய பிருங்கிமுனிவரை மகிழ்பவர். ³'உட்புகுத்தப்', 'உட்கொண்ட'

சசுக. பன்கலைகற் றுண்டோ பயமுறுத்தப் 1போய்ப்பயந்தா
டன்கலையுந் தோற்றா டரங்கித்தாள் - புன்கலைகள்
சசுகஉ. போலே பெருமானும் புன்முறுவல் செய்துதேர்
மேலேக மற்றை விழாவிதிப் - பாலொருத்தி

தே ரி வை.

சசுகந. யக்கமல வேதா வழகம்பு ராசியிலே
தக்க மதிமந் தரநாட்டி - மிக்க
சசுகச. கரணவடம் பூட்டிக் கலையாற் கடையத்
திருவவதா ரஞ்செய் தெரிவை - சுருதுபணி
சசுகரு. நங்கயிலைக் குன்று நறைக்காந் தளமுனைய
செங்களபக் கொங்கையாள் செங்கையா - ளிங்கிதவேள்
சசுகசு. 2 வில்லி னிவாநாரி மென்கதலித் தண்டனைய
வல்லி யுரோமத்தாள் வாமத்தாள் - சில்பொழுதி
சசுகஎ. லல்கு மிமையோ ரமுதுஞ் சிவனமுது
நல்குமத ரோட்டத்தா ணுட்டத்தாள் - புல்காமல்
சசுகஅ. வண்டகலுஞ் சண்பகமு மாயோன் வலம்புரியுந்
கண்டனைய துண்டத்தாள் கண்டத்தாள் - வெண்டரளச்
சசுகசு. சோதிக் கழையெனவே 3குதக் குழையெனவே
சாத்திக்குந் தோளினா டாளினாள் - சீதளித்த
சஎ0. நீண்மண் டிலத்து நிலாவு மிருளும்போற்
கேழ்மந்த காசத்தாள் கேசத்தாள் - சூழ்மணியின்
சஎக. பைக்கொண்ட மாதனையும் பங்கயமு மென்றுலகோர்
கைக்கொண்ட தந்தத்தாள் கந்தத்தாள் - செய்க்குண்
சஎஉ. மடையோதி மப்பெடைக்கும் வஞ்சிக் கொடிக்கு
மிடையா நடையா ளிடையாள் - படைமதனூல்
சஎந. வாசித்தார் கொங்கைகளை வாசித்தார் கூந்தலுக்கு
வாசித்தார் கொய்ப்பு வனத்திலே - தூசினிடை

சசுக. உண்டோ - பயன் உண்டோ.தன் கலையும் - தனது ஆடையையும்.
சசுகசு. நாரி - வண்டு. வாமம் - துடை.
சசுகஎ. சிவனமுது - விடம். சசுகஅ. துண் டம் - மூக்கு.
சஎக. கந்தம்-மணம். சஎஉ. இடையா - பின்னிடாத.
சஎந. கொங்கைகளை மணக்கச்செய்த மகளிர். வாசித்தார் = வாசிகைத்
தார் - கோக்கும் மாலகைக்குரிய பூ.
(பி- ம்.) 1'போய்ப்புகுந்தாள்' 2'வில்லின் வரிநாரி' 3'குதத்தளிரெனவே'

- சஎச. கண்டு கொடிகள் கடிது மரமேற
வண்டு விழியின் ¹மறையெய்தத் - தொண்டையிதழ்
- சஎரு. தன்னை யுறநோக்கித் தத்தை முகஞ்சிவப்பக்
கன்னி மயில்²வெருவிக் கண்பாப்ப - வன்னமுலை
- சஎசு. வற்கண்டு கூட்டமிட ³மஞ்சரிகள் கண்டனைய
சொற்கண்டு நைந்துகனி சோர்ந்துவிழ - நிற்குங்
- சஎஎ. கிளைத்தோளைக் கண்டு கிளைவனைய மூரன்
முளைக்கே முலைகண் முகிழ்ப்ப - வளைக்கடகப்
- சஎஅ. ⁴பாணித் திரள்கண்டு பல்லவங்கள் கை⁵குலைப்ப
மாணிக்கப் பீடத்தில் வந்தேறி - நீணிலத்தி
- சஎக. லஞ்ச மவற்றையெலா ⁶மஞ்ச லெனவழைத்து
வஞ்ச வசந்தனை⁷ வாடுவென்று - விஞ்சியவென்
- சஅ௦. னாசையுரைபோ யருட்கயிலை யார்க்கென்ன
மாசுணமுண் டஞ்சவேன் மற்றென்னப் - பூசலிங்
- சஅக. நோகிலத்தை யேகென்னக் கோகிலமு மும்பர்கோன்
மாருயிலாய்ப் பட்ட வகைசொல்ல - மோகத்தை
- சஅஉ. யிட்டமத னாபோ யிசையென்ன மற்றவனுஞ்
⁷துட்ட நயனஞ் சுடுமென்னக் - கிட்டிமால்
- சஅங. வண்டு பகரென்ன வண்சிலந்தி நூல்பிணிக்கி
னண்டி விடுவிப்பா ராரென்னத் - தண்டலையிற்
- சஅச. ⁸பூவைகா என்றில்காள் போமென்ன வேடனுள்ள
பாவையறி யாயோ பகரென்னக் - கோவித்து
- சஅரு. மாங்குயிலின் மெய்கருக வண்டு பொறியுண்ண
⁹தேங்கனத்தில் பூவை ¹⁰சிறையெய்த - ¹¹வேங்கித்
- சஅசு. தூத்து¹²ரிளங் காற்றுழலச் சூறைகொளும் பஞ்ச
சரத்தனரு வாகச் சபித்துத் - திருத்திழையீர்

சஎசு. மஞ்சரிகள் கூட்டமிட.

சஎஎ. கிளை - முங்கில். முலை - முல்லைக்கொடி.

சஎக. வசந்தன் - தென்றல்.

(பி - ம்.) 1 'மறையெய்த' 2 'வெரிநிற் கண்புதைப்ப' 3 'மஞ்சரியைக் கண்டளகம்' 4 'பாணித் தளிர் கண்டு' 5 'குலை' 6 'அஞ்சலென நிறுத்தி' 7 'சுட்டநயனம்' 8 'பூவைகா என்பார்பாற்' 9 'தேங்கனத்திற் பூவை திரையெய்த' 10 'பூவை திரண்டேற்' 11 'ஓங்கித்' 12 'இளங்கால் சுழல்'

- சஅஎ. பொல்லா மரத்தின் பொழிலைத் துறந்துபோய்க்
கல்லா லடியதனைக் காண்பேமோ - நல்லபணி
- சஅஅ. மத்தகத்தின் மீதிலே மாணிக்க மிட்டவர்க்கு
1 முத்தமிட நாமு முயல்வேமோ - பத்தினால்
- சஅக. கீரனா வைக்கொண்டு கேட்டார் தொடைநமது
கீரனா வைக்கொண்டு கேட்பேமோ - தாரணியி
- சகூ. லவ்வே தனைநினைந்தா னையரே யாசையெனு
மீவ்வே தனைநினைபி ரென்பேமோ - செவ்வையாய்
- சகுக. மெச்சிமவான் றன்மகளார் வேந்தை மடலெழுதிப்
பச்சிமவா சற்படிந்து பார்ப்பேமோ - நிச்சயித்துக்
- சகூஉ. காமருவு நீழற் 2கரைமுகரி நீர்க்கனக
மாமணலிற் கூடல் வளைப்பேமோ - நாமெலாஞ்
- சகூங. சொல்லீ ரெனவவருஞ் சோகமே னிப்பொழுதே
வல்லீ பவனி வருவரெனு - மெல்லைக்கண்
- சகூச. வட்டக் குடையந்த 3மாமன் மகத்திமையோ
4 ரிட்டத் தினைக்கெடுத்தாரென்றாட - முட்டத்தன்
- சகூரு. 5 சீத விழியென்று சீர்ப்பதத்தை முன்பணியுஞ்
சோதி மலரைச் சுமப்பானும் - போதிலே
- சகூசு. 6 தங்கித் தனது தலையென்று பிச்சைகொளுந்
7 துங்கக் கலத்தைச் சுமப்பானுஞ் - 8செங்கையிலே
- சகூஎ. யாபரணந் தன்னை யருளிற் சுமப்பானுந்
தாபதரும் போற்றத் தடந்தேரிந் - பூபரண
- சகூஅ. குண்டலத்தான் 9சைவங் குடிக்கொண்டா னோர்முன்று
மண்டலத்தான் மூவிரண்டு மண்டலத்தான் - 10கண்ட

சஅஅ. மத்தகம் - தலை. முத்தமென்பது சிலைடை.

சஅக. கீரம்-கிளி சகூ. வேதனை - பிரமனை, துன்பம்.

சகுக. டச்சிமவாசல் - மேற்குவாயில். சகூஉ. கூடல் - கூடற்சுழி.

சகூரு. சுமப்பான் - திருமால். சகூசு. சுமப்பான் - பிரமன்.

சகூஎ - அ. பூபரண குண்டலம் - ஆதிசேடனாகிய குண்டலம்.

சகூஅ. சைலம் - ஸ்ரீசைலம்.

(பி - மீ.) 1 'முத்தமிட்டு' 2 'கனமுகரி' 3 'மாசிமகத்து' 4 'இட்டத்தினி தெடுத்தார்' 5 'தேவலிழி யொன்றிடந்து சீர்ப்பதத்தி லேயணியுஞ்' 6 'தங்கிக் கிடக் குந் தலை', 'தங்கித் தனக்குத் தலையென்றே' 7 'துங்கக் கமலஞ் சுமப்பானும்' 8 'செங்கையினில்' 9 'சைவங்' 10 'கண்டச்'

சகக. சலந்தரனைக் கொன்றான் சதாசிவனுய் நின்ற
னலந்த ¹வடியாரை யாள்வான் - பலந்தருந்

௫௦௦. காளகண்டன் விண்ணோர்கள் கண்டன் சசிகண்ட
னீளகண்டன் கண்ணீன்ற நெற்றியான் - கீளுடையான்

௫௦௧. பூனை ²யணிசடையன் போற்றிமால் பூசிக்க
வானையுமி முழி வழங்கினோ - னாந்

௫௦௨. திடத்தொடுவந் தானிவளுந் தேருக்குத் தேரும்
வடத்துக்கு நேரே வடமுங் - கொடிக்குக்

௫௦௩. கொடியுங் கொடுவந்தாள் கும்பமெதி ரிட்டாள்
வடிவஞ்சுக் கேயுண்ட மாற்றா - னிடையிலே

௫௦௪. யெய்தா னிவனொருத்தி யென்செய்வா ளெய்தவனை
வைதாள் சிவன்கண்ணை வாழ்த்தினாள் - கைதா

௫௦௫. னயர்த்தாள்பொன் பூண்டா ளவர்மேனி தீண்ட
வியர்த்தாள் பெருமூச்சு விட்டா - னாயிர்த்தா

௫௦௬. டருமமுரைத் தீரென்றாள் சார்ந்தாரைக் ⁴காத்தாள்
விருதுவிடா தேமயிலே மீட்டார் - தெருவகல

பே ரி ள் ம் பே ண்.

௫௦௭. மண்ணரசர் விண்ணரசர் மாற்றரசர் போற்றுபெரும்
பெண்ணரசெ லாம்பணியும் பெரிளம்பெ - ணண்ணி

௫௦௮. யியலு ⁵யிசையுள் ரெண்ணிரண்டுங் கண்டு
மயிலுங் குயிலு மருவாள் - புயலொழுங்கு

௫௦௯. தீரத் தெழுதலிலாத் தெண்டிரைபோ லஞ்சனங்க
⁶ளோரத் தெழுதாத வொண்கண்ணாள் - சேரத்

௫௦௦. விண்ணோர்கள் கண்டன் - தேவர்களைச் சிவந்தது நடத்துபவர்.
நீள் அகண்டன். கீள் - இலங்கோடு.

௫௦௩. சுக்குண்ணல் - பொடியாதல். மாற்றான் - மாந்தன்.

௫௦௪. விருது - சார்ந்தாரைக் காத்தாரென்னும் சிறப்புப்பெயர்.

௫௦௮. இசையுள் ஈரெண்ணிரண்டு - முப்பத்திரண்டு இராகம்.

(பீ - ம்.) ¹ அடியவரை ² 'அணியன் புருடமான் பூசித்தான், காணைய
னன்பகலாக் கண்ணினாள்', புருடமான் - புருஷமிருகம். சிவபெருமானைப்
புருஷமிருகம். பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம் திருமழபாடி; இக்கதையை அத்
தல புராணத்தாலுணர்க' ³ 'சிக்கே யுண்ட, சுக்கேயிட்ட' ⁴ 'காத்த' ⁵ 'இசையுள்
ரெண்ணிரண்டும்' ⁶ 'ஓரத் தெழுதலிலா'

- நிக௦. திருத்தி யெவர்க்குஞ் செவிபொதிந்த விண்ணோ
ரருத்தி யசனவச னத்தா - லொருத்தி
- நிகக. முலைவளைத்த மார்பர்க்கோ முன்னிற்பே மென்று
தலைவளைத்து நின்றபடி தானே - 1சிலைவடத்தா
- நிக௨. ரெம்மலையுந் தாழ்வாழிக்²கயிலை யைத்தாமுஞ்
செம்மையுட னேவணக்கஞ் செய்தவோ - தம்மி
- நிக௩. லுருக்கமறக் காணிக் குடன்பிறந்த மல்லா
னெருக்கியுடன் சாய்ந்த நிலையோ - செருக்கி
- நிக௪. வரிவண் புளக மலையான போதே
சரிவுந் தகுமென்று தானே - 4தெரியாதார்
- நிக௫. பொய்யென்பா ரிவ்விடையைப் பொய்யோமெய் யோவென்று
பையவிறங்கி யெட்டிப் பார்த்தவோ - மெய்யா
- நிக௬. ⁵ மிடையொடியு மிங்கே யிருக்கொணு தென்று
படியி லிடந்தேடும் பண்போ - ௩டுவே
- நிக௭. யெழுகளியர் வாழ்வி லிறுமார்தார்க் கவ்வாழ்
வொழிய முடிவளைத்தற் கொப்போ - விழியினும்
- நிக௮. ⁶ சிங்கத்தைப் பார்க்கச் சிறிதிழிந்து பின்னிடெந்த
வெங்கும்ப மாவின் விகாரமோ - பொங்கப்
- நிக௯. பொருப்பை வளைத்தானைப் போர்பொருவே மென்று
விருப்பு⁷லகோ டாநின்ற வீரோ - மருப்பானை
- நிக௧௦. யுற்றிறைஞ்ச மாகண் டிடல்வளைத்த வோவென்னச்
சற்றிறைஞ்சி நின்ற தனதடத்தான் - கற்றைக்
- நிக௧௧. கரிய குழற்கிரண்டு கன்னியரே சேரு
மிருகழலே குடுமல ரென்றுஞ் - சரிவுறினு
- நிக௧௨. மற்புதமாங் கொங்கைக் கடலானே பூசித்த
பொற்புடைய மேனியே பூணென்றுஞ் - சொற்பதத்தி
- நிக௧௩. னந்தா:விளக்கெனவே நக்கீரர் சொன்னதிரு
வந்தாதி யேகா தணியென்றும் - புந்தியுடன்

நிக௧௦. விண்ணோசனம் - அமுதம். ஒருத்தி - உமை.

(பி-ம்.) 1'சிலைவடத்தான்' 2'இக்கயிலைக்குத்' 3'பிறந்தோமென்று' 4'தெரியாத' 5'இடையு மிடையிங்கே' 6'சிங்கத்தைப் பார்க்கச் சிறிதிழிந்து செல்லாத' 7 உலகோடாகின்ற'

௩௨௪. மெய்க்காளன் பூசித்தார் மேற்சா ளரந்தொழுகை
கைக்கா. கியகங் கணமென்றுந் - துக்கெலா
௩௨௫. மின்னுதற்குச் செய்கோயில் வெள்ளிவட்டி னன்னீறே
தன்னுதற்குச் சிந்தூரந் தானென்றும் - பன்னுதற்கு
௩௨௬. ¹ வான்சிலம்பி பூசித்தார் வன்சிலம்பைச் சூழுவதே
தேன்சிலம்பு பூந்தாட் சிலம்பென்று - மூன்சுவைத்தார்
௩௨௭. நற்பணிகள் செய்வதுவே நம்பணிக ளாமென்றும்
பொற்பணிகள் பூணத பொற்பினுள் - கற்பகத்தி
௩௨௮. னேடலங்கு மாலை யினம்பாளைத் தேமாலை
நீடரங்க முத்த நிலாமாலை - யாடரங்கிற்
௩௨௯. சோதி வயிரச் சுடரின் றவிசேறித்
தாதி யொருத்தி த்ணைநோக்கி - வேதிகையிற்
௩௩௦. சந்தமாப் பன்மணிக டன்முன் பரப்பென்ன
வந்த மணிக ளவைபரப்ப - முந்தி
௩௩௧. நிறைகூ டலைவளைத்தா னீலத்தைக் கண்டா
ளிறையோன் களங்கண்டே னென்றாள் - பிறகினிய
௩௩௨. செம்பவளங் கண்டா. டிருமேனி கண்டதுபோ
லும்பர்பிரா னுரழகை யுன்னினுள் - கொம்பினையாள்
௩௩௩. பச்சைதனைக் கண்டாளோர் பாதிபையென் போல்வார்க்கு
வச்சவடி வோவென்று வாழ்த்தினு - னிச்சை
௩௩௪. வயிரத்தைக் கண்டாள்; வயிரத்தா னெங்க
ளுயிருக்குச் சார்பென் றுரைத்தா - ளயர்வுடனே
௩௩௫. முத்தைக்கண் டானிதுவேய் முத்தோவென் றுளயலா
ரத்தைக்கண் டாயெனவே ²யேசுகு - ரத்தனையுந்
௩௩௬. காணச் செழுந்தென் கயிலாய மாமலையா
ணணிச்செம் பொன்முகரி யாற்றினுன் - வாணி
௩௩௭. யரிபிரமர் போற்றுபுரி யாற்றார்நன் னுட
னூரியதிருக் காளத்தி யூரான் - வரியளிகள்

௩௨௪. வன்சிலம்பு - வளவியமலை.

௩௨௮. மாலைகள் ஆடுகின்ற அரங்கு.

௩௩௩. ஓர்பாதிபைய - வலப்பாதிபைய.

௩௩௬-௪௦. இக்கண்ணிகளில் மலைமுதலியதசாங்கங்கள் கூறப்படுன்றன.

(பி - ம்.) ¹ 'வான்சிலம்பி' ² ஏகினர்'

௫௩௮. கூடிவினை யாடிதிருக் கொன்றைச் செழுந்தாரான்
பாடியநால் வேதப் பரியின - ஞாடினரை
௫௩௯. யாதரிக்கு மொற்றைமருப் பஞ்சந்தி யானையான்
மேதினியை யுண்ட விடைக்கொடியான் - மூதண்டஞ்
௫௪௦. சென்றதிரக் கம்பிக்குந் தெய்வ முரசுடையா
னன்றுதிரு நீலகண்ட ரானையான் - மன்றம்
௫௪௧. கரந்தையான் செங்கனகக் கல்லா லடியான்
சுரந்தவன்பர் நெஞ்சத் துணைவன் - வரந்தருவா
௫௪௨. னத்துவிதன் சுத்த ினருளாம்பெண் ணோர்பாகன்
வித்துவித மின்றி விளைவிப்பா - னத்தனைக்கு
௫௪௩. மான்பகுதி யாங்கார மாவிந்து நாதாந்தத்
தூன்பகுதி யாயுயிரா யுள்ளுநீஇத் - தேன்பா
௫௪௪. யனந்தவித நாம னனைத்துலகும் பெற்றான்
ிவனைந்த சராசரத்தில் வாழ்வா - னினைந்தடியார்
௫௪௫. பாடவிரந் தூட்டான் பசியாறறி னான்சந்தா
யோடியுமுன் ருன்புறம்புக் குள்ளானான் - வாடி
௫௪௬. முதலவாய்ச் சேயழைத்தான் மூங்கைகவி கொண்டான்
குதிரைநரி யாக்கிக் கொடுத்தான் - மதுரையிலே
௫௪௭. கூனகற்றி னுன்வெங் கொதிப்பகற்றி னுனங்கி
தானகற்றி னுன்கற்பந் தள்ளின - னீனர்களை
௫௪௮. யேடேற்றி வன்கழுவி லேற்றினான் கற்புணையைக்
கோடேற்றி நீற்றைக் குளிர்வித்தான் - வீடேற்றி

(௫௪௩. மான் - மகத்தத்துவம். ௫௪௫. சந்தாய் - தூதாகி.

௫௪௬. சிதம்பரத்திலிருந்த நாதசன்மா வ்வன்பவருடைய தூல்களைத் திரு
டிய பீமனென்பவன் அவரார் சபிக்கப்பெற்று ஊமையாகிப் பல இடங்களிலு
மலைவருந்தித் திருப்பருப்பதத்திருந்த உரோமசமுனிவர் கட்டளையின்படி
இத்தலத்தையடைந்து சிவபெருமானை வழிபட்டு மூலத்தானத்திற்குத் தெற்கே
யுள்ள சக்திக்ஷேத்திரத்தில் சிவலிங்க பரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து வாக்குண்டா
கப்பெற்றுச் சிவபெருமானையும் ஞானப்பூங்கோதையையுடுத்துத்து உயர்தன
னென்பது புராணவரலாறு; ஷே. ஸ்துதி மூகஸ்துதியென இக்காலத்து
வழங்கும்.

௫௪௮. கோடு - கரை. நீற்றை - நீற்றறையை.

(பி - ம்.) 1 'அஞ்சந்தி யா... நிதியான்' 2 'அரிதாம்பெண்' 3 'அந்த சரா
சரத்தி லாவான்'

௫௪௯. யீடேற்று வான்புழக்க ளீராகத் தன்பதியின்
மாடேற்று வான்கட்டு வாங்கத்தான் - கோடை
௫௫௦. வசந்தா டவிதழைத்த வாறாய்ச் சிவந்த
1 பசந்தாடி யின்னரையின் பந்தி - யசைந்தாடப்
௫௫௧. பூவுலகெல் லாம்புகழப் பொற்பூவி னன்மாரி
தூவத் திருத்தேர்மேற் றேன்றுதலு - மாவலாற்
௫௫௨. கூட லொளிந்தோடிக் கும்பிட்டாள் போகாதே
2 நீடு'மணித்தேரி னில்லென்றா - டேடரிய
௫௫௩. வள்ளலே தெய்வ மலைக்கொழுந்தே மாமணியே
தெள்ளமுதே தேனே செழும்பாகே - யுள்ளத்
௫௫௪. தொளிவிளக்கே நான்மறைக னோல'விடுங் குன்றே
தெளிபொருளே தொல்லைச் சிவனே - வெளிவெளியே
௫௫௫. காலக் கடைத்தனியே கண்ணையென் காட்சியே
மாலைத் திருக்கூத்தே வாரணமே - ஞாலமே
௫௫௬. பல்லுயிர்க்குந் தாயே பசுபதியே 3பல்லுயிர்கள்
செல்லிடமே யெல்லோர்க்குஞ் செல்வமே - நல்லுறவே
௫௫௭. பாலே 4பழமேதூல் பாடும் பரங்கருணை
யாலே விளைவினாவே யாதியே - மூலமே
௫௫௮. யாரா வமுதே யடியேன் மனமுனது
பாரா முகந்தனக்குப் பற்றுமோ - தீராமற்
௫௫௯. சாரந்தாரைக் காத்தார்மெய்த் தன்மமோ வன்மந்தா
னேரந்தாரைத் தள்ளிவிட னீதியோ - சோர்ந்து
௫௬௦. மழைத்தவிழி நீரிலே வாடினேன் பாரீ
ரழைத்தெமைவாழ் விக்கு'மரசே - யுழைத்தடக்கை
௫௬௧. யையரே யும்மைப்போ லாக மெலும்பானேன்
வெய்ய வடிசில் விடமாளே - னையம்புக்

௫௫௦. சிவந்த - சிவந்தநிறமுள்ள அசைந்தாடு மாலைகள். பசந்தாடி - பச்சைநிறமுள்ள அசைந்தாடு மாலைகள். நரை - சாமரை.

௫௫௨. கூடல் - கூடற்சூழியிழைத்தலை.

௫௬௧. ஐயம்புக்கு - பிச்சைக்குப் புகுந்து, ஐந்து பாணங்களுக்கு.

(பி - ம்.) 1'பசந்தாடியின் னிரையின்பந்தி' 2'நீடுதிருத் தேர்மேல்' 3'பல் லுயிருஞ் செல்லிடமே' 4'பழமே பரமே'

௧௬௨. கோடி யுழன்றே னுமையே நினைவானேன்
கூடி யணையாக் குணங்கண்டீர் - வீழ்
௧௬௩. லலைப்பொன் முகரியிலே யாடுவீ ரிந்த
முலைப்பொன் முகரியிலே மூழ்கீர் - கலைத்தெளியை
௧௬௪. வெண்பாவைக் கீந்தொருவன் வெண்பாவைக் கைக்கொண்
கண்பாவை தஞ்சக் கனிந்தருளீர் - பெண்பாவி [டர்]
௧௬௫. 1 யிவ்வேட நண்ணி யிணைவிழிமேல் வைத்தாலு
மவ்வேடன் போலருளுக் காகாதோ - மெய்வேட
௧௬௬. ஞானப்பூங் கோதைக்கு நாயகரே யிப்பவனி
மானப்பூங் கோதையரை வாட்டாதோ - தேனக்கு
௧௬௭. வண்டார் குழலார் மணவாள ரேயுயிரை
வெண்டார் குழலாக்க வேண்டிமோ - தொண்டானோ
௧௬௮. தாமபய மென்னச் சலதியிலே காத்தநீர்
காம பயமெனக்குக் கற்பித்தீர் - மாமைபயி
௧௬௯. விச்சைத்தீ வெம்மை யிருக்கவே யென்னுளிந்தக்
கொச்சைத்தீ யைக்கையிற் கொண்டரே - பச்சைநிற
௧௭௦. நீலிக் குறவான ிட்டேர மோகொன்றை
பாலிக்கி லீரிதென்ன பாவமோ - சாலவறம்
௧௭௧. பூண்டதிரு 2மேற்பூச்சைப் பூசநினைந் தேனோதான்
3 வேண்டிமணி மேனி வெதும்பவோ - வாண்டகையே
௧௭௨. யாண்டருளீ ரென்பாளை யாண்டருளா தப்படியே
சேண்டரணி மாதர் திசைமாதர் - நீண்ட
௧௭௩. திரைமடவார் பூமடவார் தெய்வ மடவார்
வரைமடவார் நாக மடவார் - தரைமடவா
௧௭௪. ரெல்லாரு மால்கொண் டிறைவா வெனவிறைஞ்சச்
செல்லா டகக்கிரணத் தேரேறிக் - கல்லாவி

௧௬௪. ஒருவன் - நக்கீரர்.

௧௬௭. வெண்டு - மரங்களின் உள்ளீட்டைப்போக்கும் ஒருவகையோப்.
தொண்டானோ - த்நநாவுக்கரசுநாயனார்.

௧௬௯. என்னுள் இருக்கவே. கொச்சை - இழிவு.

௧௭௧. நினைந்து ஏனோதான்.

௧௭௩. நாகம் - நாகருலகம்.

(பி - ம்.) 1 'இவ்வேட மன்றி' 2 'மேற்பூச்சு' 3 'வேண்டி'

ருசு

திருக்காளத்திநாதருலா.

ருளரு. னத்தன் சதுமுகன்மா லாயிரங்¹கண் ணுன்மணிமான்
சித்திர சேனன் சிவகோச - னத்திசிலை

ருளசு. வேடன் சிலந்தியிரு மெல்லியலார் நக்கீரன்
சேட னடைந்த சிவபிரா - னூடல்

ருளஎ. விருதுகட்டுஞ்²சோதி விடங்கன்மால் வெள்ளை
யெருதுகட்டுங் காளத்தி யீசன் - சுருதித்

ருளஅ. திலகனபி ராமஞ் செறிவீதி தோறு
மூலகறியப் போந்தா னுலா.

திருக்காளத்திநாதருலா முற்றிற்று.

வ்ருத்தம்.

“மருப்படிக்கொண் டெழுமுலையா ரெண்ணிறந்தார்
வயிற்புக்கு வருந்து நெஞ்சே
கருப்படிக்கா லருந்தியெனக் களித்தெழுபே
ரன்பினொடுங் கவின்கா ளத்திப்
பொருப்படிக்கீழ்க் கண்ணப்ப ருளவேட்டம்
புரிகாற்பொன் னடியிற் பூண்ட
செருப்படிக்கீழ்ச் சிறுமணலாய்க் கிடவாத
தீவினைக்கென் செய்கு ஹோமே.”

வெண்பா.

“சிலந்தியொடு காளனத்தி திண்ணர்தமை யாண்ட
நலந்திகழுங் காளத்தி நாதா - அலந்துஞ்
சகமயக்கந் தீரணுன் னுண்மலரை யுன்னி
அகமயக்கந் தீர அருள்.”

ருளஅ. அபிராமம் - போழுகு.

(பி - ம்.) 1 ‘சண்ணுன் கலைமான்’ 2 ‘வீதி விடங்கனார் வெள்ளை’ 3 ‘அபி
ராமன்’

உ
சிவமயம்

மேலகரம் பண்டாரக்கவிராயர்
இயற்றிய
திரு இலஞ்சி முருகன் உலா

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணத்ய கலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
எழுதிய குறிப்புரையுடன்

சென்னை,
கபீர் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

[இரண்டாம் பதிப்பு]

துர்முகிஸ்ர மார்கழி

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை

	பக்கம்
1. முகவுரை	iii-viii
2. காப்பு	1
3. திரு இலஞ்சி முருகன் உலா மூலமும் குறிப்புரையும்	1—40
க. முருகக்கடவுள் திருவவதாரம்	... 1
உ. தலப்பெருமை	... 2
ந. ஆறு படைவீடுகள்	... 4
ச. அகத்தியர் தென்பால் வருதல்	... 5
ஊ. அவர் இலஞ்சியில் இருவாலுக்கேசரைப் பிரதிட்டைசெய்து பூசித்தல்	... 5
ஈ. அவர் திருக்குற்றால மடைந்து திருமாலைச் சிவபிரானாக்கல்	... 6
எ. அகத்தியமுனிவர் துதிசெய்தல்—(திருக் குற்றாலப்பெருமை)	... 6
அ. முருகக்கடவுள் பெருமை	... 8
ஐ. திருவிழா	... 9
கௌ. ஆறுநாளும் கொண்டருளும் திருக் கோலங்கள்	... 10
கக. அபிடேகம் முதலியன	... 10
கஉ. திருவாபரணம் புனைதல்	... 11
கந. உடன்வருவோர்	... 12
கச. வாத்தியங்கள்	... 13
கஊ. திருச்சின்னம்	... 13
கஈ. குழாங்கள்	... 15
கஎ. குழாங்களின் கூற்று	... 16
கஅ. பேதை	... 17
கஐ. பெதும்பை	... 20
உௌ. மங்கை	... 23
உக. மடந்தை	... 27
உஉ. அரிவை	... 30
உந. தெரிவை	... 32
உச. பேரிளம்பெண்	... 36
4. வாழ்த்து	... 40

முகவுரை

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்று
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செங் கோடன் மயூரமுமே.

—கந்தரலங்காரம்.

பாட்டுடைத்தலைவன் வீதியிற் பவனிவருகையில் ஏழு பருவத்தை யுடைய பொதுமகளிர் அவனைக் கண்டு மயங்கியதாகப் புலவராற் புனைந்து கலிவெண்பாவாற் பாடப்பெறும் தமிழ்ப் பிரபந்தம் உலாவாகும். இஃது உலாப்புறமெனவும் வழங்கும்; புறவுலாவென்பது அங்ஙனம் மாறிவந்ததென்பர் சங்கரநமச்சிவாயர்; நன்னூல், சூ. 267, உரை.

தலைவன் பவனிவருதல் காப்பியங்களிலும் சிறப்பித்துப் பாராட்டப்பெறும். பெருங்கதையில், ‘நகர்வலங்கொண்டது’ என்னும் பகுதியிலும், சீவகசிந்தாமணியிலும், கம்பராமாயணத்தில் உலாவியற் படலத்திலும் அவ்வக்காப்பியத் தலைவர் களுடைய பவனிச்சிறப்புக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

உலாவிற் கூறப்படும் ஏழுபருவமகளிரும் பொதுமகளிரென்பதை, ‘பக்குநின்ற காமம் ஊறிற் பொதுமகளிரொடு கூடிவந்த விளக்கமும் பாடாண்டிணைக்கு உரித்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர். அது பின்னுள்ளோர் ஏழு பருவமாகப் பகுத்துக் கலிவெண்பாட்டாகச் செய்கின்ற உலாச்செய்யுளாம்’, ‘இனி ஊரொடு தோற்றமும் பரத்தையர்க்கன்றிக் குலமகளிர்க்குக் கூறப்படாது’ (தொல். புறத். சூ. 30-31, உரை) என்னும் பகுதிகளால் நச்சினூர்க்கினியர் வற்புறுத்தியிருக்கின்றனர். கற்புடையமகளிர் பிறரைக்கண்டு காழுறுதல் அறமன்றாதலின் இவ்வரையறை அமைந்ததென்று தோற்றுகின்றது. உதயணன் உலாவந்தகாலத்தில் கற்புடையமகளிரல்லாத ஏனையோர் அவனைக் கண்டு காழுற்றனரென்பதைப் புலப்படுத்தி,

“ஞாலத் திரியா நன்னிறைத் திண்கோள்
உத்தம மகளி ரொழிய மற்றைக்
கன்னிய ரெல்லாங் காமன் றுரந்த
கணையுளங் கழியக் கவினாழி வெய்தி
இறைவனை நில்லார் நிறைவனை நெகிழ்”

(பெருங்கதை, 2. 7 : 53-7)

எனக் கவிஞர்பெருமானாகிய கொங்குவேளிர் அமைத்திருக்கும் பகுதியும், சீவகன் உலாவருகையில் ஆசி கூறிய மாதரைக் கற்புடை மகளிரென்றும் மயங்கிய மாதரைக் கற்புடை மகளி ரொழிந்தோரென்றும் (சீவகசிந்தாமணி, 456-7) நச்சினூர்க் கினியர் விளக்கி எழுதியிருக்கும் உரையும் இவ்வரையறையைப் புலப்படுத்தி நின்றல் இங்கே அறிதற்குரியது.

*உலாப்பிரபந்தத்தில் ஏழுமகளிருடைய பருவங்களுக்கேற்ற செயல்களாகிய சிற்றிலிழைத்தல், சிறுசோறடுதல், கழுங்கு பந்து அம்மாணையாடுதல், கிளி பூவைமுதலியவற்றோடு குலவுதல், யாழ் வாசித்தல், பொழிலாட்டு, புனல்விளையாட்டு, மலர்விழாவெடுத் தல், ஊசல் முதலியனவும் பாட்டுடைத்தலைவனது சிறப்புக்களும் தசாங்கமுதலியனவுமாகியவற்றில் சில குறைந்தும் குறையாமலும் வரும்.

திரு இலஞ்சி முருகனுலாவென்பது இலஞ்சியென்னும் தலத் தில் எழுந்தருளியுள்ள முருகக்கடவுளைப் பாட்டுடைத்தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பெற்றது. இலஞ்சியென்பது திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த திருக்குற்றலத்துக்கு வடக்கே உள்ளதாகிய பழைய சுப்பிரமணியஸ்தலம்; திருக்குற்றலத்துக்குரிய பரிவாரஸ்தலங் களுள் ஒன்றாக விளங்குவது. இங்கே அகத்தியமுனிவராற் பிர திஷ்டை செய்யப்பட்ட இருவாலுகேசரென்னும் திருநாமத்தை யுடைய சிவலிங்கப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; இங்கே பிரமதேவர் முதலியோர் பூசித்துப் பேறுபெற்றுள்ளார். இதற் குரிய ஸ்தலவிருட்சம் மகிழ் (இலஞ்சி—மகிழ்). இத்தல விஷயமாக ஸ்ரீ அருணகிரிநாதரால் இயற்றப்பெற்ற திருப்புகழ் சில உண்டு.

இந்நூலாசிரியர் திருக்குற்றலத் தலபுராணம் முதலியவற்றை இயற்றிய கவிஞர்பெருமானாகிய மேலகரம் திரிகூடராசப்பக் கவிராயருடைய முதற்புதல்வராகிய பண்டாரக்கவிராய ரென் பவர். பண்டாரமென்பது முருகக்கடவுள் திருநாமங்களுள் ஒன்று.

* உலாக்களின் இலக்கணங்களும் பிறவும் இதற்குமுன் என்னுற் பதிப்பிக்கப்பெற்ற உலாக்களின் முகவுரைகளால் அறியலாகும்.

இந்நூலில், “செய்ய திருநாமஞ் சீரடியேற் கன்றளித்த, மெய்யன் றிருமலைமேல் வீற்றிருப்போன்” (400) என்று உள்ள குறிப்பால் இந்நூலாசிரியர் முருகக்கடவுளுக்குரிய திருநாமங்களுள் ஒன்றை யுடையவரென்பது தெரிகிறது. இவர் செய்தனவாக வேறு நூல் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. இந்நூலினால், இவர் முருகவேளிடத் துப் பேரன்புடையாரென்பதும் திருக்குற்றலத்தலத்தில் ஈடுபா டுடையவரென்பதும் தெரியவருகின்றன. பிற உலாக்களிற் புலவர் பலர் அமைத்துள்ள பலவகை மரபுகளை அறிந்து அவற்றிற் சில வற்றை இதில் அங்கங்கே அமைத்திருக்கின்றார். இதன் நடையைப் பார்க்கும்போது இளமைப்பிராயத்தில் இந்நூல் இவரால் இயற்றப் பெற்றிருக்கவேண்டுமென்று தோற்றுகின்றது. இந்நூலில் உள்ள கண்ணிகள் 460 ; காப்புச்செய்யுள் 2 ; வாழ்த்துச் செய்யுள் 1.

இந்நூலால், இத்தலம் மிகப்பழமையுடையது என்பதும் (9, 14), முருகவேளாற் படைக்கப்பட்டதென்பதும் (18—25), பிரமதேவர் (11) இந்திரன் (12) முதலியவர்கள் இங்கே பூசித் துப் பேறுபெற்றனரென்பதும், அகத்தியர் திருக்குற்றலத்துக்குப் போகும்வழியில் இங்கே முருகக்கடவுளை வழிபட்டு இருவாலு கேசமூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்தனரென்பதும் (37—48), இத்தலம் தென்னூரியநாட்டைச் சார்ந்ததென்பதும் (387), சித் திராநதி இதற்குமுரியதென்பதும் (389), இங்கே கந்தஷஷ்டி யில் திருத்தேர்விழா நடைபெறுமென்பதும் (83) தெரியவருகின் றன. இங்கே திருக்கோயிலில் சரவணமண்டபம் (91) என்னும் பெயருடைய மண்டபம் ஒன்று உண்டு ; இங்குள்ள நந்தவனம், “உய்யானம் பாடி” (317), “உய்யானஞ்சென்றே” (424) என்ப வற்றிற் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூலாசிரியருடைய காலத்தில் திருத்தேர்விழா தொண்டைவேளாளரும் வண்டூரென்னும் ஊரி னருமாகிய சாமிநாதர் என்பவரால் நடத்தப்பெற்றது (81—2). இக்கோயிற்பணிக்கொத்தைச் சார்ந்த புண்ணைவனக்குருக்கள், மண்டலிகன் ஆண்டான், ஸ்தானீகன்முத்தையன் என்பார் இதிற் கூறப்படுகின்றனர். திருவிழாக் காலத்தில் முருகக்கடவுள், முதல் நாள் பிரமதேவராகவும் இரண்டாம்நாள் திருமாலாகவும் மூன்றாம் நாள் உருத்திர மூர்த்தியாகவும் நான்காம்நாள் மகேசுவரராகவும் ஐந்தாம்நாள் சதாசிவமூர்த்தியாகவும் ஆறாம்நாள் வெள்ளிமயில் வாகனாருடராகவும் திருக்கோலங்கொண்டு உலாவந்து ஏழாம்நாள் திருத்தேரில் பவனிவருவது வழக்கம் (84—8).

அகத்திய முனிவர் இத்தலத்தில் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டபின்னர்த் திருக்குற்றலஞ்சென்று திருமலைச்

சிவபிரானாகச் செய்து வழிபட்டுத் துதித்ததாக உள்ளபகுதியில் திருக்குற்றாலப்புராணத்திலுள்ள வரலாறுகள் பல சுருக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்தத்தலம் திருக்குற்றாலத்தோடு தொடர்புடைய தென்பது இப்பகுதியால் விளங்குவதோடு, “சித்திரமா மன்றத் திருநடனத் தானருள்வி, சித்திரமா மன்” (198), “திரிகூடத் தோன்ற லொருமகனை” (284), “திரிகூடத் தைம்முகனார் வேண்ட வரும், ஆறுமுகன்” (401—2), “திரிகூடத்தேவன்—நயமாகத், தந்தபிள்ளை” (419—20), “வற்று வடவருவி யான்மைந்தன்” (436) என்பவற்றாலும் புலப்படுகின்றது. கந்தபுராணத்திலுள்ள செய்திகளாகிய முருகக்கடவுள் திருவவதாரம் முதலியன இந் நூலின் முதலிலும், அரிவைப்பருவத்தில் அரிவை சித்திரமெழுதிக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ள பகுதியிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இதில் கூறப்பட்டுள்ள சுப்பிரமணியஸ்தலங்கள் : கதிர்காமம், கந்தமாதனம், குன்றுதோருடல், சோலைமலை, திருச்செந்தூர், திருத்தணிகை, திருப்பரங்குன்று, திருமலை, திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், வள்ளியூர், வேள்விமலை என்பன.

முருகக்கடவுளே திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனாராக அவ தரித்தாரென்னுங்கொள்கையினர் இவ்வாசிரியரென்பது, “பாவ ணைத்தும், வாசிதீர் காசுபெற மண்டலத்திற் சொன்னவனை” (151—2), “பெண்ணைப்பெண் ணாக்கிவிடப் பேதலித்த தாகாமல்” (167), “கோலுசமண், ஆற்றை யொழியவைத்தா யல்லையோ” (168—9), “வாசிபெறக் காசுமுன்னுள் வாங்கினோன்” (237) என்பவற்றால் அறியப்படுகிறது. “திருமுருகாற் றுப்படையைச் செப்பியநக் கீரன், வெருவு பயந்தவிர்த்த வீரன்” (66), “அற் புறுநக், கீரன் புகண்மலை யேந்தினீர்” (165—6), “கீரன் மெய்யாமொழி” (227) என்பவற்றில் நக்கீரதேவரையும், “பாடுந் திருப்புகழைப் பண்ணிரண்டு நற்புயமும், சூடுங் கருணைச் சுவாமி” (68), “திருப்புகழும், சேந்தசெவிக் கொண்டருளிச் செய்தபின்னர்” (113) என்பவற்றில் திருப்புகழையும், “ஆசி லாப், பாவி லருணாகிரி பைந்தமிழின் மாரிபெய்ய, நாவிற் றிருப் பெயரை நட்டோனை” (152—3), “கந்த ரனுபூதி சொன்னகிளி” (205), “போத வருணகிரி” (227) என்பவற்றில் அருணகிரிநாத ரையும், 113-ஆம் கண்ணியில் கந்தபுராணத்தையும், 227-ஆம் கண்ணியில் பொய்யாமொழிப்புலவரையும்பற்றிய செய்திகள் வந்துள்ளன. முருகவேளுக்குரிய கார்த்திகைத்திருநாளும் (427) கந்தஷஷ்டிவிரதமும் (437) இதிற்கூறப்படுகின்றன.

இந்நூலாசிரியர் பேதையைப்பற்றிக்கூறுகையில் அப்பருவத்

திற்குரிய சிற்றிலிழைக்கும் செய்தியை அமைக்கின்றார். அவள் குதலைச் சொல்லை, “பன்னியுரைக்கும் பதினெட்டுப் பாஷையன்றி, இன்னமொரு பாஷை யெனுமொழியாள் ” (178) என்று வருணித்திருத்தல் இன்பத்தை ஊட்டுகிறது. “குஞ்சரத்தை யிந்தக் குடத்தடைத்துத் தாருமென்றே, பஞ்சரிக்கு மந்தப் பருவத்தாள் ” (183) என்பதில் பேதைப்பருவமனப்பான்மையைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகிறார்.

பெதும்பைப்பருவத்தில் அப்பருவத்துக்குரிய கழங்காடலும் மங்கைப்பருவத்தில் மங்கை பந்தாடுதலும் சொல்லப்படுகின்றன. பந்தாட்டத்தைப்பற்றிக் கூறியுள்ள பகுதியில் அமைந்துள்ள சந்தம் இடத்துக்கு ஏற்றதாக விளங்குகின்றது.

மடந்தைப் பருவத்தில் மடந்தை முருகவேளைத் துதித்து யாழ் வாசித்தாளென்ற செய்தி காணப்படுகிறது. அப்பகுதியில் இசை நூற்செய்திகள் சிலவும், காந்தாரி, காம்போதி, கல்யாணி, தேவகாந்தாரி, மாளவி, தோடி, வராளி, மலகரி, வராடி, நாட்டை, பயிரவி, பூபாளம், மோகனம், முகாரி, செயசாட்சி என்னும் இராகப்பெயர்களும் சொல்லப்படுகின்றன.

அரிவைப்பருவத்தில் அரிவை முருகவேள் திருவிளையாடல் களை ஒவியத்தில் எழுதிப் பிறருக்கு எடுத்துக் கூறுவதாக ஒரு செய்தி உள்ளது. தெரிவைப்பருவத்தில் முருகவேளுக்குரிய தசாங்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:—(1) மலை : கந்தமாதனம், (2) நாடு : தென்னூரியநாடு, (3) நகர் : இலஞ்சி, (4) ஆறு : சித்திராநதி, (5) யானை : ஐராவணம், (6) படை : வேல், (7) கொடி : சேவல், (8) முரசு : மும்முரசு, (9) மாலை : கடம்பு, (10) ஆணை : குமரன்றுணையென்னும் ஆணை.

பேரிளம்பெண்பருவத்தில் பேரிளம்பெண் யாவரினும் இளமையுடையவர் யாரென்று வேதியர்களைக்கேட்க, அவர்கள் ஒவ்வொருவராக எடுத்துக் கூறிப் பிறகு முருகவேளை என்றும் இளமையை யுடையவரென்னும் முடிவுக்கு வருவதாக ஒருசெய்தி கூறப்படுகிறது. அன்றி, இப்பருவத்தினள் ஒரு கடப்பங்கன்றைக் கொண்டு அதற்கு முருகக்கடவுள் திருநாமத்தை இட்டு வளர்த்து அது மலர்ந்தகாலத்தில் அதன் மலரை முருகவேளுக்கு அணிய எண்ணினாளென்ற வரலாறு காணப்படுகிறது. திருவாரூருலாவில், பெதும்பைப்பருவப்பெண் ஏழு செவ்வந்திச் செடிகளை ஆதிவிடங்கர் முதலிய ஸப்தவிடங்கருடைய திருநாமமிட்டு வளர்த்து வந்து வீதிவிடங்கரென்னும் பெயரையுடைய செடி மலர அதன் மலரைத் திருவாரூர்த் தியாகராசப்பெருமானுக்குச் சூட்ட

எண்ணினுள்ளென்றுள்ள பகுதியைப் பின்பற்றி இஃது அமைக்கப் பெற்றதுபோலும்.

யமகம், திரிபு, சந்தம், மடக்கு, சிலேடை, உவமை முதலிய வற்றை இந்நூலில் அங்கங்கே காணலாம். “பாந்தத் தயலென்றும் பாரவவ்வில் ரண்டென்றும், மாந்தர்களை யேவு மதர்விழியாள்” (372), “ஒற்றின், தொடையாம் பதினெட்டிற் சொன்னபதின் மூன்றே, இடையா யுடைய விடையாள்” (375—6) என்பவற்றில் நெடுங்கணக்கைப்பற்றிய செய்திகளாற் சில பொருள்களை இந்நூலாசிரியர் அமைக்கின்றார். பச்சம் (179), குமிந்து (266), ரண்டு (306), போச்சுது, வாச்சுது (443) முதலிய மருஉமொழிகளும், “உனதுசித்தம்” (16), “காரியமோ வீரியமோ” (453) என்னும் உலகவழக்குக்களும்; அளகை (132), கொஞ்சம் (449, 451), கதம்பு (269), கோரித்து (299), சரப்பளி (268), சாலுவை (422), செக்கணி (270), சொம்பு (371), பஞ்சரித்தல் (183), பாந்தம் (113), பிசிப்பு (265), பெண்டுவைத்தல் (365, 451), பேதலித்தல் (167), மூப்பியர் (211), வங்கணம் (455) முதலிய பதங்களும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலின் ஏட்டுப்பிரதியொன்று பல வருஷங்களுக்கு முன் திருவாவடுதுறையாதீனத்தில் திருமுகப்பணிவிடை இயற்றிவந்த ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளையவர்களிடமிருந்து கிடைத்தது. இஃது எளிய நடையில் அமைந்திருத்தலின் மிகச்சுருக்கமாகவே குறிப்புரை எழுதப்பட்டது.

இதனைக் கலைமகளில் வெளியிடுவித்த இப்பத்திரிகையின் அதிபரும் நிர்வாகப்பத்திரிகாசிரியருமான ஸ்ரீமான் ரா. நாராயணசாமி ஐயர் பி. ஏ., பி. எல். அவர்களுக்கு இதன்முகமாக எனது நன்றியறிவைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

‘தியாகராஜவிலாசம்’
திருவேட்டசுவரன் பேட்டை,
12—1—35

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்.

உ
கணபதி துணை

திரு இலஞ்சி முருகன் உலா

காப்பு

(வெண்பா)

ஏர்கொண்ட தென்னிலஞ்சி யீசன் குருபரன்மேற்
சீர்கொண் டுலாமாலை சேர்க்கவே—நார்தருமால்
ஐந்துகர நால்வாய்மூன் றுனவிழி யோரிருதாள்
எந்தை யொருமருப்ப னே.

2. ஒண்டா மரைமலர்த்தாள் வேல னுலாத்தமிழ்க்குத்
தண்டா மரையாள் தமிழ்முனிவன்—பண்டருமோர்
அப்பன் முதன்மூவ ரானதிரு வாசகத்தேன்
அப்பனுமே காப்ப ரடுத்து.

நூல்

(கவி வெண்பா)

[முருகக்கடவுள் திரு அவதாரம்]

சீர்கொண்ட மாலுந் திசைமுகனுந் தேவர்களும்
கார்கொண்ட கந்தரனைக் கைகுவித்தே—ஏர்கொண்ட

2. நாடெங்கே யெங்கடிரு நங்கைமா ரெங்கேயெம்
வீடெங்கே யென்று மெலிவுரைப்ப—வாடுமுங்கள்

காப்பு : 1. நார் - அன்பு. மாலை சேர்க்க என்பதற்கேற்ப நார்தரு
மால் என்றது ஒருநயம்; நார் - மாலைகட்டும் நார்.

காப்பு : 2. தண்டாமரையாள் - கலைமகள். தமிழ்முனிவன் - அகத்
தியர். அப்பன்முதல்மூவர் - அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர். திருவாசகத்
தேனப்பன் - மாணிக்கவாசகர். திருவாசகத்தேன் : “ திருவாசகமென்
னுந் தேன் ” பழம்பாடல்.

கண்ணி, 1. கார்கொண்ட கந்தரன் - சிவபெருமான்.

2. எங்கே எங்கேயென்றது இழந்தோம் இழந்தோமென்றபடி.

3. வாட்டங்க ளெல்லா மதலை தவிர்ப்பெனென்று
நாட்டமிசை யோராறு நற்பொறிகள்—ஈட்டியே
4. அக்கினிநல் வாயுகங்கை யாம்வா கனமீதில்
உய்க்கச் சரவணத்தி னுள்ளுருவாய்த்—தக்கபுகழ்
5. ஆராறு மீன்முலைப்பா லாரவுண்டு வாழுங்காற்
சீரார் சிவபெருமான் றேவியுடன்—பேரான
6. பொய்கைக் கரையிற் புகுதுங்கான் மைந்தரைக்கண்
டைய னனுக்கிரகத் தாலெடுத்தே—மெய்யுமையாள்
7. ஈராறு காலை யிருகாலாத் தானிருவிப்
பேராத வன்பாற் பிரியமுற்றாள்—சீராளன்
8. அஞ்சுமுகம் போதாவென் றுறுமுகத் தோடெழுந்து
வஞ்சச் சூர் மாய்க்கவந்த வான்பொருளான்—தஞ்சமுற்ற

[தலப் பெருமை]

9. பின்னவர்க ளோடே பிரியமுறு மந்நாளும்
தென்னிலஞ்சி யாகச் செழித்ததலம்—மின்னயிலான்
10. வெள்ளிக் கயிலை விளையாடு மப்பொழுதும்
உள்ளக் களிப்பா லுகந்ததலம்—தெள்ளுமறைப்
11. பூமேவு நான்முகத்தோன் பொன்னிலஞ்சி யென்றுதிரு
நாமேவு வாக்கா னவின்றதலம்—காமேவு
12. கற்பகநா டாளி கருதி யிணைமலர்த்தாள்
அற்பகலு நாடி யருச்சித்துப்—பொற்புடனே

3. நாட்டம் - நெற்றிக்கண்.

5. மீன் - நட்சத்திரம்; கார்த்திகைப் பெண்கள்.

6. பொய்கை - மானிடராக்காத நீர்நிலை.

7. இருவி - இருத்தி. பிரியமுற்று ஆள்.

6-7. “நையா நின்ற சிறுமருங்கு னங்கை யுமையாள் பரமனோடு - நறுநீர்ப் பொய்கைத் தடங்கரைவாய் நண்ணி முகமா றினுக்கேற்பகி, கையா றிரண்டு புரிந்ததுபோற் காலா றிரண்டு செய்யாது - கருதி யிரண்டே செய்தனண்முற் கடையேஞ் செய்த நல்வினையால்” திரு விடைக்கழி முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், சிற்றிற். 9.

8. “சூர்பெருங் குலத்தை மாய்ப்ப, அஞ்சுமுக மமையாவென் றுறுமுக மாகவெழுந் தருளி னானே” திருக்குற்றாலத் தலபுராணம், திருமால் சிவபிரானு. 106.

9. பின்னவர்கள் - வீரவாகுமுதலிய நவவீரர்களாகிய தம்பி மார்கள்.

12. கற்பகநாடாளி - இந்திரன்.

13. போற்றுரை யெங்கோன் பொருதுவெல்லப் பொன்னாட்டை
மாற்று தடிவணங்கி வாழ்ந்திருந்தான்—ஏற்றூர்வாழ்
14. குற்றால மிந்தக் குவலயத்துண் டாகுமுன்னே
பற்று யிருந்த பழையபதி—கற்றூரோ
15. டந்நாட் கயிலைக் கயன்வருங்கால் வேதத்தின் .
முன்னும் பொருளை மொழிகென்ன—என்னாலே
16. ஊகமில்லை யையா வுனதுசித்த மென்றுரைக்கச்
சேகரத்திற் குட்டிச் சிறைப்படுத்தி—வாகயிலான்
17. அண்டபகி ரண்ட மசரஞ் சரங்களெல்லாம்
உண்டுபண்ணு முன்னே யுகந்துகந்து—பண்டதும்பு
18. கோயில் படைத்துக் குலவு மதில்படைத்து
வாயிலொரு நான்கு வகைபடைத்துத்—தாயினிலும்
19. அன்பு படைத்த வரிய குடிபடைத்தே
இன்பம் படைத்த வெழில்படைத்து—முன்பெல்லாம்
20. வாழை பலாப்படைத்து மாங்கனிகள் தேன்பிலிற்றப்
பானைக் கமுகு பலபடைத்து—வேளையே
21. நேராம் புருடரெலா நேரிழையா ரேயிரதி
யாரா மெனவே யருள்படைத்துச்—சீரான
22. நீதிமன்னர் செங்கோ னெறிபடைத்துப் பைந்தொடிமார்
காதலுறுங் கற்புக் கதிபடைத்து—மாதங்கள்
23. மும்மழைகள் பெய்யு முறைபடைத்துப் பைங்கூழ்கள்
செம்மைபெற வோங்குந் திருப்படைத்து—மும்மைபெறத்
24. தங்கையினு ளள்ளியிடா தார்பிச்சை பிச்சையென்ன
எங்கோ னிருந்து படைத்தவிடம்—மங்காத

13. பொன்னாட்டை வெல்ல.

16. ஊகம் - அறியும் ஆற்றல். சேகரத்தில் - தலையில். வாகு - அழகு.

20. வேளை - காமனை.

22-3. மன்னர் செங்கோல்நெறியும் மகளிர் கற்பும் மழை பெய்தற் குரிய காரணங்களாதலின் அவற்றை முறையே கூறினர்; மழைபெய்யா மைக்குக் காரணங்களைக் கூறுகின்றபொழுது, “செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ, கொங்கவிழ் குழலார் கற்புக்குறை பட்டோ, நலத்தகை நல்லாய் நன்னு டெல்லாம், அலத்தற் கால யாகியது” (மணி. 28 : 188 - 91) என்று சொல்லும் பகுதியால் இது புலப்படும்.

23. கூழ்கள் - பயிர்கள்.

24. முன்பிறப்பில் தங்கள் கையினால் அள்ளி, இரப்பவர்களுக்குப் பிச்சையிடாதவர்கள் இந்தப் பிறப்பில் பிச்சை பிச்சையென்று இத்தலத் தில் வந்து கூறும் வண்ணம் படைத்த இடம்; என்பது பிற இடங்களி

25. தென்னிலஞ்சி யென்றற் செழிக்கும்வள மத்தனையும்
என்னி லியம்ப வெளியதோ—மன்னு

[ஆறு படைவீடுகள்]

26. திருப்பரங் குன்றமற் சேரடியார் போற்றும்
திருப்பரங் குன்றருஞ் செவ்வேள்—விருப்பான
27. சீரலைவா யாகாமற் சிந்தை நினைப்பருளும்
சீரலைவா யாளுந் திருக்குமரன்—ஆரத்
28. திருவாவி னன்குடியா மென்சை சிறந்த
திருவாவி னன்குடிவாழ் தேவன்—பெருவாய்மை
29. ஏரகத்தா ரிவ்விடத்தா ரென்றிமையோர் தாம்புகமும்
ஏரகத் தார்வா னெழிலயிலான்—பாரகத்தில்
30. குன்றுதோ ருடுங் குலமஞ்ஞை வாகனத்தான்
குன்றுதோ ருடுங் குகப்பெருமான்—மன்றல்சேர்
31. வண்டானஞ் சோலை மலைகு முலகின்மிக்க
வண்டானஞ் சோலை மலைக்கிழவன்—கண்கா தங்
32. கோராறு மோராறு மோராறு மோராவும்
ஈராறு கையு மினிதுடையான்—ஏராவும்

லுள்ள கிரவலர்கள் இவ்விடத்திற்கு வந்து பிச்சை பெறுதற்குரிய செல்வ முடையது இத்தலமென்று குறித்தபடி; “மாசித் திங்கண் மாசின சின்னத் துணிமுள்ளின், ஊசித் துன்ன மூசிய வாடை யுடையாகப், பேசிப் பாவாய் பிச்சை யெனக்கை யகலேந்திக், கூசிக் கூசி நிற்பர் கொடுத்தான் டறியாதார்” (சீவக. 929) என்னும் அருமைச்செய்யுள் இங்கே கருதற்குரியது.

26. திரு பரம் குன்றமல் சேர் - செல்வத்தின் மிகுதி குறையாமல் சேர்ந்துள்ள; பரம் - பாரம்; “உரியார், திருப்பரங்குன் றத்திருந்தான்” (136 - 7) என்பர் பின்.

27. சிறப்புக்கெடாதபடி மனத்திலுள்ள எண்ணங்களை நிறைவேற்றும். சீரலைவாய் - திருச்செந்தூர். ஆர - இருப்பதற்கு.

28. திரு வாவி நன்குடியாம் என்ன - திருமகள் தாவிவந்து இதுவே நமக்கு நல்ல வாழிடமாமென எண்ணும்படி.

28-9. பெரு வாய்மை ஏர் அகத்தார் - பெரிய சத்தியத்தையும் அழகையும் உடைய நெஞ்சினர்.

31. வள் தானம் - வளவிய இடங்களும். வண்டு ஆல் நம் சோலை மலை; ஆல் - ஒலிக்கின்ற.

31-2. கண் ஓராவும் ஓராவும் காது ஓராவும் ஓராவும் என முறையே கூட்டுக.

33. வள்ளிக் கொடிபடர வாய்த்த தனிக்கொம்பு
தெள்ளமுதத் தெய்வச் செழுங்கொடிக்கு—மெள்ளவே
34. ஏறுங் குமார விளங்கொம்பு மேற்குடைய
ஆறுடைய தென்னிலஞ்சி யாறுமுகன்—வீறியதோர்

[அகத்தியர் தென்பால் வருதல்]

35. தெக்கணபாற் கும்பன் றிரும்பி வரும்வழியில்
அக்கணமே விந்தா சலமடக்கி—மிக்கதொரு
36. வில்வலன்வா தாவியையும் வென்றுபுவி மீதினிலே
சொல்லரிய காவேரி தோற்றுவித்து—நல்லதொரு

[அவர் இலஞ்சியில் இருவாலுக்கேசரைப்
பிரதிட்டை செய்து பூசித்தல்]

37. தென்னிலஞ்சி மேவிச் சிவகுருவைப் பூசித்தே
மன்னுதிரு வெண்மணலை வாணித்துச்—சென்னி
38. வணங்கிச் சிவபூசை வாய்த்ததெனப் போற்றிக்
குணங்குறிகள் காணாக் கொழுந்தை—இணங்கியே
39. பின்னு மகிழ்ந்து பிரியமுட னப்படியே
துன்னுசிவ பூசை தொடுத்தியற்றி—இந்நிலத்தில்
40. என்று மழியா தெழுபுவிக்குங் கீழ்வேராய்
நின்றநிலை கண்டு நிலைகலங்கி—அன்று
41. பெருமை யிருவரையும் பேரன்பு மொன்ற
இருவாலு கேசனென வேத்தி—அருமையாய்
42. நாதமாய் விந்துவாய் நாதவிந்து வுங்கடந்த
போதமாய் வேதப் பொருளாகிச்—சோதிபெறு

33. தெய்வச் செழுங்கொடி - தெய்வயானையம்மையார்.

35. கும்பன் - அகத்தியமுனிவர். இக்கண்ணி முதலியவற்றிற் கூறப்பட்ட செய்திகளின் விரிவைத் திருக்குற்றாலப் புராணம், திருமால் சிவபிரானுன சருக்கத்திற் காணலாம்.

37. சிவகுரு - முருகக்கடவுள். வாணித்து - அமைத்து; பாணித் தென்பதன் திரிபு.

37-41. “குருவாங் குகவே ளருள்பெற்றுக் கும்ப முனியன் றிரவி லொரு, திருவா லுகத்தாற் சிவபூசை செய்து மறுநாட் சிறுகாலை, ஒரு வா லுகத்தாற் பூசனைசெய் துபய வடிவு மொன்றாக்கி, இருவா லுகநா யக னெனவே யியற்றி யாரா தனைபுரிந்தான்” திருக்குற்றாலப்புராணம், திருமால் சிவபிரானுன. 124.

42. “நாதமுநாதாந்த முடிவு நவைதீர்ந்த, போதமுங் காணாத போதமாய்” கந்தர் கவி. 2.

43. சுத்தவித்தை யீசுரமாய்ச் சொல்லுஞ்சா தாக்கியமாய்ச்
சத்திசிவ மானசிவ தத்துவமாய்—வித்தியா
44. தத்துவங்க ளேழுமாய்ச் சாருமறு நான்கான
சித்திபெறு மான்மதத்வச் செய்தியாய்—முத்திபெறு
45. பஞ்ச கலையாய்ப் பகர்மூல மந்திரமாய்
விஞ்ச கலாதிகளாய் மேவியே—செஞ்சொல்
46. அயனா யரியா யரியயனுங் காணா
இயலா ரிருவாலு கேசன்—நயமாய்
47. அவனவனா மல்லா லதுவுமா மெங்கோன்
இவனா மிருவாலு கேசன்—சிவமணமே
48. வீசும் படிக்கு விளங்கியதன் னான்மார்த்த
ஈசுரனை யங்க ணிருத்தியே—தேசுபெறு

[அவர் திருக்குற்றலமடைந்து திருமாலைச் சிவபிரானாக்கல்]

49. தென்பாலே குற்றலஞ் சென்றுதிரு மாலையவன்
அன்பாலே யென்பாலே யாகவென—முன்பாலே
50. போற்றிமகு டாகமமே பூண்டபரார்த் தப்பூசை
ஏற்றி விருப்பவனே யென்றுதான்—சாற்றியே

[அகத்தியமுனிவர் துதிசெய்தல்]

(திருக்குற்றலப் பெருமை)

51. சத்தா யசத்துமாய்ச் சத்தசத்து மாகியொரு
சித்தாய் வினையாடுஞ் சீர்மழுவோய்—நித்தமாய்

43. சுத்தவித்தியாதத்துவம், ஈசுவரதத்துவம், சாதாக்கிய தத்துவம், சத்திதத்துவம், சிவதத்துவமென்னும் ஐந்தும் சிவதத்துவமாகும்.

43-4. வித்தியாதத்துவமேழாவன, காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை.

ஆத்துமதத்துவம் இருபத்துநான்கு : அந்தக்கரணம் நான்கு, ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கன்மேந்திரியம் ஐந்து, தன்மாத்திரை ஐந்து, பூதம்ஐந்து.

45. பஞ்சகலையாவன : நிவர்த்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தியை, சாந்தி, சாந்தியாதீதமென்பன.

மூலமந்திரம் - பிரணவம். கலாதிகள் - கலை முதலிய ஆறு அத்து வாக்கள் ; அவை மந்திரம், பதம், வர்ணம், புவனம், தத்துவம், கலை என்பன.

48-9. என்பாலே ஆக - என் பங்கிலே ஆக ; என்றது சிவ பிரானாகவேண்டு மென்று விண்ணப்பித்ததைக் குறிப்பித்தது.

50. மகுடாகமம் திருக்குற்றலத்துக்குரியது ; “கூறுமவர் கோல மொடு கோயிலிடை யேகி, வீறுதமி முாலரியை வேதமனு வாலே, ஆறுபுனை வேணியர னாதல்புரி பூசை, ஏறுமகு டாகமமெ னுவருள்செய் தானால்” திருக்குற்றலப். திருமால். 115.

52. மண்ணுகி நீராய் வசுவாகி வாயுவாய்
விண்ணுகி யோங்கும் விளக்கொளியாய்ப்—பெண்ணுகி
53. ஆண யலியா யசரஞ் சரமாகி
ஊணுகி யுண்ணு முடலுயிராய்க்—காணாத
54. ஆதியாய்ச் சோதியா யாதியந்த மில்லாத
பூதியா யைம்முகத்துப் புத்தேளாம்—நீதி
55. வடவருவித் தீர்த்த மகிமையாய் போற்றி
திடமுடைமும் மூர்த்திசீர் போற்றி—அடலுடைய
56. தென்றலங்கால் கொண்டுபவத் தீயமறை யோன்பாவம்
அன்றுதான் போக்கு மருள்போற்றி—குன்றுகூழ்
57. வானோர் சிவத்ரோக மாய்த்தவர்கள் வீடுபெறத்
தானே யருட்கமைத்த தாள்போற்றி—கானூர்
58. நரிவேட னோர்வலத்தா னாதந்த வீடு
புரிவா யளித்த புகழ்போற்றி—கரிவிருப்பாம்
59. பூசைக்கு வீடளித்த புண்ணியா போற்றியொரு
பேசு கவிப்பன் பிழைபொறுத்துத்—தேசுபெறு

52. வசு - அக்கினி.

54. பூதி - செல்வம்.

55. வடவருவித் தீர்த்தம் - இது திருக்குற்றாலத்திலுள்ள தீர்த்தங் களுள் ஒன்று. இதன் வரலாற்றைத் திருக்குற்றாலத்தலபுராணத்தி லுள்ள வடவருவிச் சருக்கத்தாலுணரலாம். “வடவருவி யானே மலப் பாழுஞ் சேற்றில், நடவருவி யானே நமை” (திருக்குற்த். சிலேடை). மும்மூர்த்தி : திருக்குற்றால நாதர் பிரமாவாகவும் திருமாலாகவும் சிவ பிரானாகவும் ஆயினமையின் மும்மூர்த்தியென வழங்கப் படுவார்; “நிமலனே யத்தலத்து மூவராய் முத்தொழிலு நியமித் தானே” திருக்குற்றாலப். மூர்த்தி. 12.

56. தென்றலங்கால் - தென்றற்காற்று. தீயமறையோ னென்றது ஆத்திரேயனென்னு மந்தணனை. இதிற் கூறப்பட்ட வரலாற்றின் விரிவைத் திருக்குற்றாலப்புராணம், மந்தமாருதச் சருக்கத்தாலறிக. குன்று - திரிகூட மலையை. சூழ் - வலஞ்செய்த.

57. வானோர் சிவத்துரோகமென்றது, சிவபிரானையவமதித்த தக்கன் செய்த வேள்விக்குச் சென்ற துரோகத்தை; திருக்குற்றாலப் புராணம், தேவர்கள் சிவத்துரோகந் தீர்த்த சருக்கம் பார்க்க.

58. நரியும் வேடனும். இதிற் கூறப்பட்ட வரலாறு திருக்குற்றாலப் புராணம், வேடன் வலம் வந்த சருக்கத்தாலுணரப்படும்.

58-9. ஷட புராணம் யானைபூசித்த சருக்கம் பார்க்க. “தந்த வாரணம் போன் முத்திவீடு புரக்க நெஞ்சே” (திருக்குற்த். அந்நாதி). கவிப்பன் - கண்டக சேதனைப்பவன்; இவன் பிழையைப் பொறுத்து

60. வீடளித்தாய் வேதியன்றன் மெய்த்தாதைக் காநரகக்
காடொழித்தாய் போற்றி கழல்போற்றி—சாடுநற
61. வுண்ட மறையோன்ற னுட்சிறந்த பாவமெலாம்
கண்டறுக்குந் தீர்த்தக் கரையானே—வண்டணுகாச்
62. சோலையாய் போற்றி துணருடைய பொன்னிதழி
மாலையாய் சித்ரசபை வாணனே—சாலப்
63. பொறுமை யருட்கடலே போற்றியென வேத்திக்
குறுமுனிவன் போற்றியகுற் ருலம்—திறமாக

[முருகக்கடவுள் பெருமை]

64. ஏர்வலப்பால் வாழ விருவாலு கேசுரனார்
சீரிடப்பால் வாழ்வு சிறக்கவே—ஓரிலஞ்சி
65. தன்னில் நடுவாமுஞ் சண்முகசிந் தாமணிநீள்
தென்னிலஞ்சி மேவுந் திறற்கடம்பன்—பன்னித்
66. திருமுருகாற் றுப்படையைச் செப்பியநக் கீரன்
வெருவு பயந்தவிர்த்த வீரன்—மருவாத
67. சிங்கமுக னானமுகன் றீயவொரு சூரபன்மன்
அங்கவரை மாய்த்த வறுமுகவன்—துங்கமுறப்
68. பாடுந் திருப்புகழைப் பன்னிரண்டு நற்புயமும்
சூடுங் கருணைச் சுவாமிமிக—வாடியவப்
69. புத்தேளி ருக்கும் புரந்தரற்கும் விண்ணுலகில்
தத்தம் பதிநிலைமை தானளித்தோன்—சித்தமகிழ்ந்

வீடளித்தது ஷெ புராணத்துள்ள கண்டகசேதனச் சருக்கத்தால் விளங்கும்.

60. வேதியன் - சுருற்சன் ; அவன் தாதை கவுற்சன். இவ் வரலாற்றை ஷெ புராணத்துள்ள கவுற்சனச் சருக்கத்தால் உணர்க.

60-61. நறவுண்ட மறையோன் - தருமசாமியென்பவன். தீர்த்தம் - வடவருவிவந்து வீழுந்தடாகம் ; தருமசாமிச்சருக்கம் பார்க்க.

61-2. வண்டணுகாச்சோலை - சண்பகச்சோலை. இதழி - கொன்றை. சித்ரசபை - திருக்குற்றலத்துள்ள சபை ; இஃது இரத்தினசபை முதலிய ஐந்தனுள் ஒன்று ; “ஆதியாம் பரையலது நன்னகர்ச்சிற் பொதுநடன மாருங் காணார், காதலாற். சுரர்முனிவர் பலகாலந் தவம்புரிந்து கண்ட வாற்றாற், போதினான் முகன்முலப் பரைபரம னியந்திரங்கள் பொறித்தா னன்றே, வாதரா யணன்முதலோர் சித்திரமன் நெனுநாமம் வழங்கி னாரால்” திருக்குற்றலப். திருநடச். 39.

65. சண்முகசிந்தாமணி : “பெண்கொடியா மிருநிதிக்கு நடு வளர்சிந்தாமணி” திருக்குற்றலப். திருமால். 100.

67. ஆனைமுகன் - தாருகாசுரன்.

70. திந்திரனார் தம்மகளை யேய்ந்துமணங் கொண்டருளிச்
சுந்தரஞ்சேர் மான்மக்ளாந் தோகைக்காச்—சந்திரனார்
71. ஆறு கருணை யழகுமுகங் காட்டாமற்
கூறுமொரு வேங்கைக் குலமரமாய்—வீறியே
72. நின்று வருந்தி நெடுங்குறவர் வந்தாட
அன்று வலிய வணைந்தகுகன்—சென்றுபுரி
73. தாகமார் நாரதனார் தாம்செய்யுமாய் கத்தகரை
வாகனமாக் கொண்ட வடிவேலன்—பூகஞ்சூழ்
74. மன்னிலஞ்சி சூழ மலரிலஞ்சி யுஞ்சூழ்ந்த
தென்னிலஞ்சி வாழுந் திருக்குமரன்—என்னையே
75. ஏழு பிறப்பு மினிப்பிறவா தாளவந்து
வாழு மிலஞ்சி வடிவேலன்—ஊழிக்கும்
76. காய்த்த கருப்பிணிக்குக் கான்மருந்தா யென்றனக்கு
வாய்த்த விலஞ்சி வடிவேலன்—ஆய்ப்பாகர்
77. முன்னுங் குருவெனக்கு முக்கால முங்குருவா
மன்னு மிலஞ்சி வடிவேலன்—பொன்னுலகோர்

[திருவிழா]

78. பூவுலகோ ரெண்டிசையோர் பொன்மா லயனுடனே
ஏவருங் காட்சி யெமக்கென்ன—மேவியே
79. வீறுகொண்டு விண்ணேறி மேய வருவதெனக்
கூறுகொண்ட சேவற் கொடியேற்றிச்—சாறுகண்டே
80. ஆலயத்துண் மேவா வணிவிலங்கு புண்மரங்கள்
வேலையற்றுப் போற்றும் விழாவிலே—சீலத்துத்

70. மான்மகள் - வள்ளியம்மையார். 72. ஆட - போர்புரிய.

73. தகர் - ஆடு; “நெருப்பிலுதித், தங்கட் புவன மனைத்து மழித்
துலவும், செங்கட் கிடாயதனைச் சென்றுகொணர்ந் - தெங்கோன், விடுக்
குதியென் றுய்ப்பவதன் மீதிவர்ந்தெண் டிக்கும், நடத்தி விளையாடு
நாதா” (சுந்தரர்கலி. 58 - 60). பூகம் - கமுகமரம்.

74. இலஞ்சி - குளம். மலரிலஞ்சி - மலரையுடைய மகிழ்மரம்.
தென்னிலஞ்சி - அழகிய இலஞ்சியென்னும் தலத்தில்

75. ஊழிக்கும் - ஊழியளவும்.

76. கருப்பிணிக்கு - பிறவியாகிய நோய்க்கு. கான்மருந்தாய் - தன்
னுடைய திருத்தாளே மருந்தாக; வனமூலிகையாக என்னுமாம். ஆய்ப்
பாகர் - உமாதேவியாருடைய பாகத்தையுடையவர்; விரித்தல் விகாரம்.

77. பொன்னுலகோர் - தேவர்.

78. பொன் மால் - திருமகனையுடைய திருமால்..

79. சாறு - திருவிழா.

81. தென்னனோ சோழனுடன் சேரனுமே வந்தேத்தப்
பொன்னிலத்தோர் போற்றிப் புகழ்விழவில்—மன்னுதொண்டை
82. மண்டலத்தில் வண்டுரில் வாழ்சாமி நாதனெனும்
தெண்ட னடாத்துந் திருநாளில்—எண்டிசையும்
83. கந்தசட்டி யென்று கருதுகின்ற வைப்பசியிற்
செந்தமிழோர் போற்றுந் திருநாளிற்—பந்தமற

[ஆறுநாளும் கொண்டருளும் திருக்கோலங்கள்]

84. வந்தொருநாள் போற்றினரை வாழரம்பை மார்தேவர்
சிந்தையொடு போற்றுந் திருநாளில்—முந்தொருநாள்
85. பங்கயத்தோ னாகிப் பருதி யணிந்தருளும்
செங்கையன்போல் நாளிரண்டிற் சேர்ந்தருளித்—திங்களணி
86. தேவ வருத்திரனாச் சீர்மூன்றி னாலாநாள்
ஏவ லுறுதகரி லீசுரனா—ஆவலுடன்
87. விள்ளுஞ் சதாசிவமா வெள்ளிமயில் வாகனத்தில்
தெள்ள மனுக்கிரகஞ் செய்வனெனத்—துள்ளலைபோல்
88. வாத்தியமெங் குந்தொனிப்ப வள்ளியம்மை தெய்வானை
ஏத்துதிருப் பள்ளி யெழுந்தருளி—நீத்தம்போற்

[அபிடேகம் முதலியன]

89. பாலாடித் தேனாடிப் பைங்கருப்பஞ் சாராடிச்
சேலாருங் கங்கை திளைத்தாடிச்—சாலவே
90. வீறுடைய வுட்சாத்து மேற்சாத்துங் கொண்டிருக்குக்
கூறு திருப்பூசை கொண்டருளி—ஆறுதிரு
91. முண்டத்து நீறணிந்து முத்திச் சரவணமா
மண்டபத்தி லாசனத்தில் வந்திருந்தே—அண்டரெல்லாம்
92. போற்றுந் திருவாசற் பொன்னின் மணிக்கதவம்
ஏற்ற திருக்காப் பியலணிந்து—சாற்றரிய

82. தெண்டன் - வணக்கத்தையுடையவன்.

85. பருதி - சக்கராயுதம். 86. தகர் - ஆட்டுக்கிடாய் வாகனம்.

84-7. முதல்நாளில் பிரமதேவராகவும் இரண்டாம்நாள் திருமாலா
கவும் மூன்றாநாள் உருத்திரமூர்த்தியாகவும் நான்காநாள் ஈசுவரனாக
வும் ஐந்தாநாள் சதாசிவமூர்த்தியாகவும் ஆறாநாள் வெள்ளிமயில் வாகன
ரூடராகவும் திருக்கோலங்கொண்டு உலா வருவார் என்பது கருத்து.

87-8. எனத் தொனிப்ப. நீத்தம் - வெள்ளம்.

89. கங்கையென்றது சுத்த தீர்த்தத்தை.

90. உட்சாத்து - உள்ளே உடுக்கும் உடை. மேற்சாத்து - புற
வுடை. இருக்கு கூறு - வேதம் கூறுகின்ற.

91. முண்டம் - நெற்றி. அண்டர் - தேவர்.

[திருவாபரணம் புனைதல்]

93. பன்னிரண்டு வெய்யோர் பணிந்துசெவி சாற்றுதல்போற்
பன்னிரண்டு குண்டலமும் பார்த்தணிந்து—துன்னவே
94. கட்டுவடங் கட்டிக் காண்சன்ன வீரமிடாச்
சட்டமாக் கண்ட சரம்பூட்டி—இட்டமாப்
95. பொன்மலைக்குப் பொன்மௌலி பூட்டுதல்போ லோராறு
நன்முடிக்குப் பொன்முடிக ணன்கியற்றித்—தொன்மைபெறு
96. பாற்கடலிற் றெள்ளமுதைப் பையத் திரட்சிசெய்து
கோக்கல்போற் றண்டரளக் கோவையிட்டுத்—தீர்க்கமாத்
97. தொண்டரிடத் தன்புந் தொடர்கருணை யும்பெருகி
மண்டிய மார்பில் வழிந்தவோ—மிண்டுபுரி
98. வன்குரை மாய்த்தவந்த மாசீர்த்தி யும்விறலும்
இன்சீரோ டெய்தியவோ வீங்கென்னத்—தென்மலயம்
99. வாய்த்தவகிற் கட்டை வழங்குபனி நீர்தோய்த்துத்
தேய்த்தநறுஞ் செஞ்சாந்தின் சேறணிந்—தார்த்தெழுந்த
100. சூரன் றனைச்சயித்தே தோகையெனக் கொண்டவெற்றி
வீரமெனுந் தொங்கல் விசயமோ—வாரமதா
101. வானக் குலக்கொடிதான் வைத்தமண மாலையோ
கானக் குறத்திதருங் கண்ணியோ—தேன்மொழியார்
102. பெண்கடப்ப வோமதவேள் பேதலிக்க வோவென்ன
வண்கடப்ப மாகம் வனைந்தருளித்—திண்பொன்னின்
103. மேருவினில் வெய்யோன்றான் வீற்றிருந்த தேய்ப்பவே
ஆரும் பதக்க வணிபூண்டு—சீருடனே
104. மின்னங் கொருவடிவாய் வீற்றிருந்த தொப்பவே
பொன்னகல முப்புரிநூல் பூணுவித்துத்—தன்னிகரில்
105. நல்லதரு வென்னவளர் நான்மூன்று கைகளிலும்
சொல்லரிய கங்கணங்கள் சூழ்வித்தே—எல்லவிர
106. மன்னு நவமணியால் வண்ணமுறச் செய்ததொரு
மின்னுதர பந்தனமும் வீக்கியே—சொன்னமதாற்

93. வெய்யோர் - சூரியர்.

94. கட்டுவடம் - கழுத்திற்கட்டும் ஆபரணம். சன்னவீரம் - மார்பி
லிடும் வீரசங்கிலி; தக்க. 341, உரை. இடா-இட்டு. சட்டமா-முறையாக.

101. வானக் குலக்கொடி - தெய்வயானையம்மையார். கானக்குறத்தி-
வள்ளியம்மையார்.

102. பெண்கள் தப்பவோ ; தப்பல் - நிறையழிதல். மதவேள் -
காமன். பேதலிக்க - வேறுபட. ஆகம் - மார்பில்.

105. தரு - கற்பகம். எல் அவிர - ஒளி விளங்கும்படி.

106. வீக்கி - கட்டி.

107. கம்மியனாற் செய்யக் கருத்தில்லா வித்தாரச்
செம்மையுறு பொன்னரைநாண் சேர்வித்து—விம்மவே
108. இட்டவிழை யாயிரம்பொ னேற்றவிலை யாமறியாப்
பட்டுடையோ டுத்தரியம் பாங்கமைத்து—மட்டிலாப்
109. பொற்சிலம்பிற் ருழ்வரையிற் பொற்றைகளை யிட்டதெனப்
பொற்சிலம்பு பொற்காலிற் பூட்டியே—நற்புகழ்சேர்
110. ஓராறு நன்முடிமே லோங்கியவான் வில்லென்னச்
சீரார் திருவா சிகைசேர்த்துப்—பேரான
111. ஆதவனோர் காற்றவிசா வன்றுதின்ற தேய்க்குமெழிற்
சீதநிலைக் கண்ணாடிச் சீர்பார்த்து—வேதமொழி
112. ஒருந் தமிழு மொருவன்மொழி வாசகமும்
பாரிற் றிருவிசைப்பா பல்லாண்டும்—சீர்சிறந்த
113. காந்தப் புராணக் கவியுந் திருப்புகழும்
சேந்தசெவிக் கொண்டருளிச் செய்தபின்னர்—பாந்தமாய்ச்

[உடன்வருவோர்]

114. சொன்னநிலத் தோர்களுக்காத் தூதுசென்ற தம்பியெனும்
மன்னன் றனிவீர வாகுவுடன்—பின்னவரும்
115. மற்றைய வீரர்களு மாபூதச் சேனைகளும்
கொற்றமுசு குந்தக் குரிசிலுடன்—பற்றுமனத்
116. தொண்டருடன் பத்தசனர் சொல்லரிய சீர்த்திபெறும்
அண்டருட னல்ல வடியாரும்—மண்டிவரத்
117. தென்னிலஞ்சி யாற்குச் சிவார்ச்சனைபோற் பத்திசெயும்
பொன்னுடைய புனைவனம் போற்றிவரத்—துன்னுகுக்கன்
118. தொண்டு விரும்பியவன் றெண்டருக்கே தொண்டுசெய்யும்
மண்டலிக னாண்டான் வணங்கிவரத்—தொண்டுசெயும்
119. தானீக னாகித் தலத்தைப் பிரபலஞ்செய்
மானபரன் முத்தையன் வாழ்த்திவரத்—தீனமில்லாத்
120. தானத்தார் நல்ல தவத்தார்க டானத்தார்
ஆன புவியோ ரனைவோரும்—வானில்வரும்

-
109. தாழ்வரை - அடிவாரம். பொற்றைகள் - சிறுகுன்றுகள்.
 111. தவிசா - ஆதனமாக.
 - 111-2. வேதமொழியாகிய தமிழ் - தேவாரம். வாசகம் - திருவாசகம்.
 113. சேந்தசெவி - அணிகலனாற் சிவந்த செவி. பாந்தமாய் - பொருத்தமாக; “பாந்தம தாயெற் கருள்வோன்” சிரகிரிக்கோவை 104.
 114. சொன்னநிலத்தோர் - தேவர்.
 119. தீனம் - எளிமை.
 120. தானத்தார் - தானம் செய்பவர்கள், தலத்தில் இருப்பவர்கள்.

121. இந்துவைச்சூழ் தாரகைபோ லெண்புவியு மோர்காலம்
அந்த முறுங்கடல்க ளார்த்தென்ன—முந்தி
122. இரைப்பப் புரந்தரனா ரேந்திழையா ளாறு
தரத்தின் முகவழகைத் தான்கண்—டுரைப்பதற்கும்
123. எட்டாத விற்பவெள்ள மேன்றமட்டும் வாரியுண்டு
மட்டாருங் கொங்கை மலைவளரக்—கட்டார்கொள்
124. மான்மகளார் முன்செய்த வன்கண்மைக் குள்ளருகி
மீன்விழியா லானந்த மெய்யொழுக்கத்—தேன்மொழியாள்
125. ஆன திலோத்தமையு மாடரம்பை மேனகையும்
மானி னுருப்பசியு மற்றோரும்—பானல்சேர்

[வாத்தியங்கள்]

126. கண்ணி னிருவரையுங் கைகூப்பிச் சூழ்ந்துவரப்
பண்ணின் முறையே பதலைதுடி—தண்ணுமை
127. ஓர்காளம் பம்பை யொருகட் பறைதவில்
சீர்முழுவம் பேரி திடிமொலி—ஆர்தக்கை
128. கல்லவடந் தேர்கரடி கைபடக மொண்டிமிலை
சல்லரிநன் மாமுருடு தாமுழங்க—நல்லசந்துத்

[திருச்சின்னம்]

129. தூகந்த மாதனத்தோர் தோகை யிருவர்புணர்
தூகந்த மாதனத் தோன்வந்தான்—பாகமதிற்
130. பானலைவாய்ப் பைங்குயிலார் பாவை யிருவர்விருப்
பானலைவாய்ச் சூரன் பகைவந்தான்—தானம்வளர்
131. வேள்விமலை யான்மகளை வேட்டோன் குறத்தியனை
வேள்விமலை யான்வித் தகன்வந்தான்—தாழ்வில்

122. புரந்தரனா ஏந்திழையான் - இந்திரன் புதல்வியாகிய தெய்வ யானை அம்மையார். 123. ஏன்றமட்டும் - இயன்றமட்டும்.

125. பானல்சேர் - கருங் குவளையைப்போன்ற.

128-9. சந்துத் தூ கந்த மாதனத்தோர் இருவர் - சந்தனத்தின் சுத்தமாகிய வாசனையையுடைய பெரிய ஸ்தனத்தினராகிய வள்ளி தெய்வயானையம்மையார். தோகை - மயில்; உவமை. தூ கந்தமா தனத்தோன் - பற்றுக்கோடாகிய கந்தமாதன பருவதத்தில் எழுந்தருளி இருப்பவன்; இது கயிலையைச் சார்ந்தவிடத்தில் முருகக்கடவுளுக்கிருப் பிடமாக இருப்பது.

130. பானல் ஐ வாய் - குமுதம்போன்ற அழகிய வாயையுடைய. இருவர் விருப்பான். அலைவாய் - திருச்செந்தூர். தானம் - தேவலோகம்.

131. வேள்வி மலையான் - யாகம் செய்ய மயங்காதவன்; இந்திரன்.

132. அளகைவள்ளி யூருடையா னைம்முகத்தோன் மைந்தன்
அளகைவள்ளி யூருடையான் வந்தான்—வளகுபெறு
133. பண்பைத் திருமலையும் பஞ்சா யுதன்மருகன்
பண்பைத் திருமலையப் பன்வந்தான்—நண்பாம்
134. பழநி மலைப்பாலன் பால்வந்தான் சீராம்
பழநி மலைப்பாலன் வந்தான்—சளமாம்
135. கதிர்காமத் தோனாங் கடுஞ்சூரை வென்ற
கதிர்காமத் தோன்காளை வந்தான்—பதமாம்
136. திருவே ரகத்தினட்டான் சீரடியார்க் கென்றும்
திருவே ரகத்தினட்டான் வந்தான்—உரியார்
137. திருப்பரங் குன்றத் திருந்தான் விருப்பாய்த்
திருப்பரங்குன் றத்திருந்தான் வந்தான்—தரிப்பாய்வாழ்
138. சீதத் திருவிலஞ்சிச் சேவகன்வந் தானெனவே
ஓதுதிருச் சின்ன மொலியெழுப்ப—பூதலத்திற்

வேட்டோன் - மணந்தவன். வேள்வி மலை - நாஞ்சில் நாட்டிலுள்ளதலம்;
“நாஞ்சினுட்டு வேள்விமலையம்மே” குற்றலக்குறவஞ்சி.

132. அளகை - கூந்தலையுடையாள். வள்ளி ஊரு உடையான்;
ஊரு - துடை. ஐம்முகத்தான் - சிவபிரான். அளகாபுரியைப்போன்ற
வள்ளியூரையுடையவன்; வள்ளியூர் : தென்பாண்டிநாட்டில் உள்ள
சுப்பிரமணிய ஸ்தலங்களுள் ஒன்று; திருப்புகழ் உடையது. வளகு -
வளம்.

133. பண்பு ஐ திரு மலையும் - நற்குணத்தையும் அழகையும்
உடைய திருமகளை அணிந்த; ஐ - அழகு. பஞ்சாயுதன் - திருமால்.
பண்பைத் திருமலை - பண்புளிப்பட்டினத்தைச் சார்ந்த திருமலை; இது
திருக்குற்றலத்திற்கு அருகேயுள்ள ஸ்தலம்.

134. பழ நிமலைப்பால் அன்பால் வந்தான் - பழமையும் தூய்மை
யும் உடைய உமாதேவியாரிடத்தில் அன்பினால் அவதரித்தான்; “இழை
யணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி” என்றார் திருமுருகாற்றுப்படை
யிலும். சளம் - வஞ்சனை.

135. கதிர் காமத்தோனும் - கதிர்க்கின்ற ஆசையையுடையவனாகிய.
சூர் - சூரபன்மன். கதிர்காமத்தோன் - கதிர்காமமென்னும் தலத்தில்
எழுந்தருளியுள்ளவன்.

135-6. பதமாம் திரு சீரடியார்க்கு ஏர் அகத்தில் நட்டான்; அகம்-
மனம்; நட்டான் - பதித்தவன். என்றும் திருவேரகத்தில் நட்டான்; திரு
வேரகம் மலைநாட்டகத்துள்ளதொரு திருப்பதி; சுவாமிமலையுமாம்; நட
டான் - விரும்பியவன். உரியார் - உரிமையையுடைய அன்பர்களது.

137. திரு பரம் குன்ற திருந்தான் - செல்வமிகுதி குறைவுபடச் சம்
மதியாதவன்; மேன்மேலும் வளர்ப்பவனென்றபடி.

[குழாங்கள்]

139. பேதை பெதும்பையுடன் பேசுமங்கை சீர்மடந்தை
காத லரிவை கமழ்தெரிவை—வாதைதவிர்
140. பேரிளம்பெண் னாரும் பிலத்திலுள்ள கண்ணியரும்
சீரிளம்பெண் னாயத் திரளுடனே—நேரில்
141. அரமகளிர் கூட்டமுமே யாகி நிரையாய்த்
திரமுடைய மாடஞ்செய் குன்றும்—தரமுடைய
142. மாளிகையுங் கோபுரமு மண்டபமுந் தெற்றியுடன்
சூளிகையும் மேடைகளுஞ் சூழ்மறுகும்—ஆளிபோல்
143. அம்பொன் மடப்பிடிபோ லஞ்சொற் கிளிமயில்போற்
செம்பொனின் மான்போற் நிகழனம்போற்—கொம்பிலுறை
144. கோகிலம்போற் பூவைபோற் கோவைபோல் வாய்திகழ
வாகிலஞ்சி வீதியெலாம் வந்தீண்டி—வேகமுடன்
145. தேருடனே தேருடையார் சேர்ந்து பொருவதற்கு
நேருடைய வேளை நிகழுமட்டும்—சேரலர்கள்
146. ஈடுபெறத் தேரொளித்த தென்னவல்குற் பொற்றேர்கள்
ஒடிக் கலிங்க மொளித்திருப்ப—நாடியே
147. ஆறிரண்டு தோளு மழகுமுக மோராவும்
ஏறுங் கருணைவிழி யீராவும்—கூறுதிருக்
148. கையிலொரு வேலுங் கதிர்த்தபுரி முந்நூலும்
சைய நிகருந் தடமார்பும்—துய்யதிருக்
149. கந்தரமுங் காதுங் கணகமணிக் குண்டலமும்
அந்த முறுங்கருணை யார்மொழியும்—சிந்தரஞ்சேர்

140. பிலம் - நாகலோகம். ஆயத்திரள் - பாங்கியர் கூட்டம்.

141. அரமகளிர் - தெய்வப்பெண்கள். நிரையாய் - வரிசையாய்.
திரம் - நிலை.

142. தெற்றி - திண்ணை. சூளிகை - மாடத்தின் உச்சிக்கட்டிடம்.
ஆளிபோல் - இடையால் சிங்கம்போல.

143. நடையாற் பிடிபோலவும் சொல்லாற் கிளிபோலவும் கண்ணால்
மான்போலவும் நடையால் அன்னம்போலவும்.

144. குரலாற் குயில்போலவும் சொல்லாற் பூவைபோலவும்; பூவை -
நாகணவாய்ப்புள். கோவை - கொவ்வைக் கனி.

145. சேரலர்கள் - பகைவர்கள்.

146. ஈடு - எளிவரவு. கலிங்கம் - ஆடை; கலிங்கதேசமென்பது
வேறு பொருள்.

148. சையம் - ஒரு மலை.

149. கந்தரம் - கழுத்து. அந்தம் - அழகு. சிந்துரம் - குங்கும
திலகம்.

150. நெற்றியுஞ் சேவ னெடுங்கொடியு நல்லடியார்
பற்றியிடு பாதப் பரிபுரமும்—உற்றுவளர்
151. தேவனைச் செந்தூர்வாழ் தேசிகனைச் சோலைமலைக்
காவனை வேள்விமலைக் காங்கெயனைப்—பாவனைத்தும்
152. வாசிதீர் காசுபெற மண்டலத்திற் சொன்னவனை
வீசுதிரு வேரகத்தின் மெய்ப்பொருளை—ஆசிலாப்
153. பாவி லருணகிரி பைந்தமிழின் மாரிபெய்ய
நாவிற் றிருப்பெயரை நட் டோனைக்—காவிலொரு
154. வள்ளிக் கொடிக்கு மரமாத் தவமிருந்து
கள்ள மணத்தாற் களித்தோனைத்—தெள்ளுதமிழ்த்
155. தென்னிலஞ்சி யானைச் சிவபிரான் றேசிகனை
உன்னி வணங்கி யுவந்தேத்திக்—கன்மிதப்பில்
156. அன்றுவந்த நாவுக் கரசன் றிருவுளம்போல்
ஒன்றிவந்து மாத ரெழிலுற்றுத்—துன்றவே

[குழாங்களின் கூற்று]

157. வெண்கடம்பு சூடும் விளக்கொளிசென் றேறிவரும்
திண்கடம்பு சூடுதிருத் தேர்பாரீர்—விண்புகழும்
158. பொன்னிலஞ்சி பாரீர் புகழிலஞ்சிச் சீர்பாரீர்
தென்னிலஞ்சி பாரீர் திருப்பாரீர்—மின்னனையீர்
159. தேன்வழியும் வீதிவரு தேரழகோ வவ்வீதி
தானழகோ வீதுணர்ந்து சாற்றுமென்பார்—வானிரவி
160. தேசெல்லாங் கூடித் திரண்டதுவோ நம்முடைய
ஆசையெல்லா மோருருவ மானதோ—தேசிகனை
161. எம்மை யணையவொட்டா தீர்புறமுஞ் சேர்ந்திருக்கும்
உம்முடையார் யாவ ருரையுமென்பார்—செம்மைபெறு
162. தெய்வக் கொடியுஞ் சிலைக்குறவர் மின்கொடியும்
பையப் படருமொரு பண்மலையே—உய்யும்வகை

150. பரிபுரம் - சிலம்பு.

152. வாசி - வேறுபாடு. சொன்னவனை - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தியை ; முருகக்கடவுளே திருஞானசம்பந்தராக வந்தாரென்னுங் கொள்கையையுடையவர் இவ்வாசிரியர். இங்கே குறிப்பிட்டது திருவீழிமிழலை யிற் படிக்காசுபெற்ற வரலாற்றை.

154. மரமென்றது வேங்கைமரத்தை.

158. இலஞ்சி - மகிழ் மரம், பொய்கை, இலஞ்சி யென்னும் தலம்.

160. தேசு - ஒளி.

162. தெய்வக் கொடி - தெய்வயானை யம்மையார். குறவர் மின் கொடி - வள்ளி நாயகி.

163. எத்தித் திருக்கறுத்தே யேழை யடியரையாள்
சத்தித் திருக்கரத்துச் சண்முகா—நித்தமுமே
164. நித்திரையு நீங்காம னெஞ்சி னினைப்பவர்க்கு
முத்தித் திருவா முருகோனே—சத்துருவின்
165. வெற்புக் கயிற்றொட்டாய் வீதிவரு மெங்கண்முலை
வெற்புக் கயிற்றொட வேண்டாவோ—அற்புறுநக்
166. கீரன் புகண்மலை யேந்தினீர் கேளுமெங்கட்
கீரன் புகண்மலை யீந்திலீர்—வாரமுடன்
167. பெண்ணைப்பெண் ணாக்கிவிடப் பேதலித்த தாகாமற்
பெண்ணைப்பெண் ணாக்கிவிட்டாற் பேதமோ—மண்ணுக்குள்
168. வேலைக் கடம்பா விரும்புமெளி யேங்களுக்கோர்
வேலைக் கடம்பகர வேண்டாவோ—கோலுசமண்
169. ஆற்றை யொழியவைத்தா யல்லையோ வெங்கள்கண்ணீர்
ஆற்றை யொழியவைத்தா லாகாதோ—போற்றினர்க்குத்
170. தொங்க லணிந்தாய் சுவாமியுனைப் போற்றெமக்குத்
தொங்கலணிந் தாலதற்குத் தோடமுண்டோ—துங்கமுற
171. ஆலிங் கனம்வயிறே யாகுமென் றீர்கூடி
ஆலிங் கனஞ்செய் தணைகிலீர்—மேலுமென்றே
172. சென்றீர்ப்பத் தென்னிலஞ்சிச் செட்டிப் பெருமான்தேர்
நன்றுதிரு வீதி நடாவினான்—அன்றுதான்

[பேதை]

173. மேவுமொழி பேதைமொழி விள்ளு மொழிப்பேதை
கூவ வறியாக் குயிற்சூழவி—தாவுவிழி
174. மான்போலு மென்னினந்த மான்போற் றொழிலறியா
மீன்போற் பிறழா விழியினான்—யான்போற்றும்

163. சத்தி - வேல்.

165. வெற்புக்கு அயில் தொட்டாய் - கிரவுஞ்ச மலையை அழிப்பதற்கு வேலை விட்டாய். கயிற்றொட = கையில் தொட.

166. புகழ் மலை. ஈர் அன்பு உகள் மலை.

167. பெண்ணைப் பெண் - பெண் பனை. பெண்ணைப் பெண்ணாக்கி விட்டால் - பெண்களாகிய எங்களைப் பெண்தன்மையுடையவர்களாகச் செய்துவிட்டால்.

168-9. வேல் ஐ கடம்பா—வேலையும் அழகிய கடப்ப மாலையையும் உடையாய். வேலை கடம் பகர - தொழிலாகிய கடமையைச் சொல்ல. சமண் ஆற்றை - சமணர்களது மார்க்கத்தை.

171. ஆல் இங்ஙனம் வயிறே ஆகும் ; ஆல் - ஆலிலை.

175. ஆறுமுகத் தாறெழுத்தா னூரிலஞ்சிப் பூங்கொம்பில்
ஏறிவினை யாடா விளந்தோகை—தேறியே
176. ஈன்றனைக் காணா திருக்கவறி யாளழகார்
மூன்றும் பிறைபோலு முண்டத்தாள்—ஆன்றுமே
177. வீடாதி வேண்டி விளங்குந் திருவிலஞ்சி
கூடார்போற் கூடாக் குழலினாள்—நாடாரும்
178. பன்னி யுரைக்கும் பதினெட்டுப் பாஷையன்றி
இன்னமொரு பாஷை யெனுமொழியாள்—தென்மதுரைப்
179. பொய்ச்சமணுக் குள்ளாகிப் போனசைவந் தான்முனைக்க
மெய்ச்சம்பந் தர்பார்த்த வேளைபோற்—பச்சம்
180. தனைக்குமுடற் குள்ளிருந்து தப்பா தெழும்பி
முனைக்கநாட் பார்க்கு முலையாள்—பிழைக்க
181. மறந்து மிலஞ்சி வணங்காரைப் போல
இறந்து பிறக்கு மெயிற்றாள்—சிறந்ததொரு
182. வைக்கோற் பழுதையைப்போல் வாழுகின்ற பாம்பையொரு
கைக்கே பிடிக்குங் கருத்தினாள்—மிக்கமலைக்
183. குஞ்சரத்தை யிந்தக் குடத்தடைத்துத் தாருமென்றே
பஞ்சரிக்கு மந்தப் பருவத்தாள்—மிஞ்சனையைப்
184. பேச்சுமரப் பாவை பிதற்றுதற்கு மெண்ணைப்போல்
ஏச்சுப் பயிற்றுவிப்பா யின்றென்பாள்—வாச்சவிலின்
185. முன்றிலிடைச் சிற்றிலின்வாய் மொய்மணற்சோ ருக்கியதைத்
தின்றிடுமி னென்றென்று செப்புவாள்—அன்றயிலாப்
186. பண்பதனைப் பார்த்துப் பயந்தாண்முன் கூட்டமிடக்
கண்பிசைந்து நின்று கதறுவாள்—பெண்பிள்ளாய்
187. மங்கைப் பருவம் வருங்கா லயில்வரென்று
நங்கைமார் கூட்டி நடந்துசெல்லச்—சங்கையிலாத்
188. தென்னிலஞ்சி தன்னிற் றிருவீதி யோர்மருங்கிற்
தன்னிகரில் பொய்கைச் சரவணமும்—மின்னிகராம்
189. வள்ளியம்மை தெய்வானை வாய்த்த நடுவதனில்
வெள்ளிமயில் வாகனனை மேலமைத்தே—ஒள்ளிழையீர்

176. முண்டம் - நெற்றி. ஆன்று - அடங்கி.

179. பச்சம் - பட்சம்.

183. பஞ்சரிக்கும் - தொந்தரவு செய்யும்; “பஞ்சரித்து நின்னைப் பலகா லிரந்ததெலாம்” தாயுமானவர்.

184. மரப்பாவை பேச்சுப் பிதற்றுதற்கு. ஏச்சு - ஏய்த்து. வாச்ச - வாய்த்த.

186. பயந்தாள் - பெற்றதாய்.

190. சேவியுமின் சேவியுமி னென்றென்று செப்பியே
பாவையுந்தா னின்று பகருங்கால்—ஆவிநிகர்
191. பாத சரமும் பரிபுரமுங் கிண்கிணியும்
சீதப் புரிநூற் றிருமார்பும்—ஆதவர்கள்
192. எல்லா முதித்ததென்ன வீராறு குண்டலமும்
சொல்லா லடங்காச் சுடர்முடியும்—சல்லாபம்
193. சேரு மழகுஞ் சிறப்பு மதற்கிசைந்த
சீரு முடைய திருவுடையான்—சூருடைய
194. வேலுடையான் றேகை விடையுடையான் வீரகண்டைக்
காலுடையா னுறிரண்டு கண்ணுடையான்—மேலும்வளர்
195. செந்தூ ருடையான் றிருப்பரங் குன்றுடையான்
நந்தூர் திருவாவி னன்குடியான்—சந்தூரும்
196. ஏரகத்தான் சோலைமலை யென்றும் விருப்புடையார்
சீரகத்தான் காவித் திருமலையான்—பாரகத்தில்
197. குன்றுதொறு மாடல்புரி கோமா னடியர்மனம்
குன்றுதொறு மாடல் புரிகோமான்—மன்றுகளில்
198. சித்திரமா மன்றத் திருநடனத் தான்ருள்வி
சித்திரமா மன்றப்பாத் தேசுடையான்—நத்தரியை
199. அம்மா னெனவுரைப்போ னம்மான் மருகனெனும்
பெம்மா னிலஞ்சிப் பெருமையான்—எம்மான்
200. திருவருள்போ லெத்திசையுந் தெய்வமுர சார்ப்பு
அருமைத்தே ரேறி யணையத்—தெரிவையர்கள்

192. சல்லாபம் - இன்பம்.

194. விடை - ஆட்டுக்கிடாய் ; “ மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழு
விடை ” முருகு. 232.

195. நந்து ஊர் ; நந்து - சங்கு. சந்து ஊரும் - சந்தன மரங்கள்
பரந்து வளரும்.

196. சோலை மலையிலும் எப்பொழுதும் அன்புடையவர்களுடைய
சிறப்புப் பொருந்திய நெஞ்சிலும் இருப்பவர். காவித் திருமலை - திருந்
தணிகை ; திருக்குற்றலத்துக் கருகிலுள்ள திருமலையுமாம்.

197. அடியர் மனம் குன்று தொறும் ஆள்தல் புரி - அடியவர்
களுடைய நெஞ்சம் சோரும்பொழுதுகளில் ஆண்டருளும்.

198. சித்திரமா மன்றம் - திருக்குற்றலத்திலுள்ள சித்திர சபை.
விசித்திர மா மண் - விசித்திரத்தையும் பெருமையையும் உடைய
தலைவன். நத்து அரியை - சங்கினை உடைய திருமலை.

199. அம்மான் என - மாமன் என்று. அம் மான் மருகன் - அழகிய
மானுக்கு மாப்பிள்ளை.

201. ஓரானந் தக்கடலி லோயாமன் மூழ்கியந்தச்
சீரானந் தக்கடலைச் சேவிப்பக்—காராரும்
202. கோதையரு மன்னையருங் கூறுமுயிர்த் தோழியரும்
பேதையரும் போற்றுதல்போற் பின்போற்றித்—தாதியரும்
203. சென்னி வணங்கித் திருக்குமரன் கைப்பிடித்த
வன்னி தனைப்பிடித்து வாருமென்றாள்—கன்னிக்
204. குயிலே மடக்கொடியே கோடரத்தி லாடும்
மயிலே பிடியே வளர்மானே—கையிலே
205. யார்பிடிப்பார் கந்த ரனுபூதி சொன்னகிளி
ஏர்பிடிக்கு நீபிடிக்க வெய்துமோ—பார்பிடிக்க
206. என்றுகனி வாய்ச்சியர்க ளெல்லோருந் தாண்கூற
நின்று நிலஞ்சுரண்டி நிற்பவே—வென்றிவடி
207. வேல னுலாவி விளையாடி மேற்சென்றான்
சேலனுமங் கோடியே செல்கின்றான்—சாலப்

[பெதும்பை]

208. பெதும்பை யவளொருத்தி பேதைமைகள் சற்றே
பதுங்கி யொதுங்கும் படியாள்—ததும்புகொங்கை
209. ஏரார் திலோத்தமைக்கோ விந்திரைக்கோ மேனகைக்கோ
தாரா ருருப்பசிக்கோ தங்கையாள்—பாராரும்
210. வெய்ய கதிர்க்கு வெளிவரா துண்ணெகிழும்
துய்ய கமலமுகைச் சொர்க்கத்தாள்—பையவே
211. மிக்க குழைநெகிழ மேன்மேலு மூப்பியர்கைத்
தக்கை தவிர்ந்த தனிக்குழையாள்—புக்கவொரு
212. பம்பரத்தி னன்முளைபோற் பற்றிக் கடைந்தறுத்த
அம்பரத்தி னன்முளைபோ லாமுலையாள்—நம்பும்
213. அருட்பார்வை யல்லாம லாடவரை வாட்டும்
மருட்பார்வை யான வலையும்—தரிப்பாக

203. வன்னி - கிளி.

204. கோடரம் - மரக்கிளை.

205. அருணகிரிநாதர் கிளிவடிவமாக முருகன் திருக்கரத்திலிருந்து
கந்தரனுபூதியை அருளினாரென்பது கர்ணபரம்பரைச் செய்தி.

203-5. திருத்தணிகையுலா.

207. சேலன் - சேல்மீன் கொடியையுடைய மண்மதன்.

210. சொர்க்கம் - ஸ்தனம்.

211. மூப்பியர் - செவிலியர். தக்கை - மகளிர் காதை வளர்க்கும்
ஒருவகைக் கருவி; வழக்கு.

212. அம்பரம் - மஞ்சள்.

214. மூலந்தான் பார்த்து முதன்மைபெறக் கற்பதற்குக்
காலந்தான் பார்க்குமிரு கண்ணினாள்—மேலுந்தான்
215. தென்னிலஞ்சி யெங்கோன் றிருத்தொண்ட ரானவர்கள்
தந்திலைமைத் தொண்டு தலைக்கொண்டே—உன்னும்
216. அடிமையாற் செய்கரும மல்லவின்ரும் போல
நெடிமையாய்க் கூடுகுழ லானோர்—துடியிடையிற்
217. பட்டாடை சுற்றப் பணிபூண வாசையல்லால்
கட்டாக வேரோர் கருத்தில்லாள்—தட்டாமல்
218. இல்லத் திருந்துமன்ற லென்றவினே யாட்டயர்ந்து
மெல்லத் திருந்தும் விருப்பினாள்—நல்ல
219. மகிழும்பூஞ் சோலைநிழல் மௌவல்படர் பந்தல்
மகிழங் கனகமலர் முன்றில்—மகிழும்
220. குயில்பேடை செம்போத்துக் கோழி புறவம்
மயில்பூவை பின்னே வரவே—ஒயிலாக
221. வல்லியருங் கிள்ளைகளு மாண்களுமே முன்செல்ல
மெல்லியர்கள் மெல்லென்ன மெல்லென்ன—நல்லசங்கைச்
222. சங்கினமுந் தண்மதியைத் தாரகையுஞ் சூழ்வதென்ன
மங்கைமார் சூழ்ந்துவர வந்திருந்து—கங்கைமுதற்
223. சத்தநதி முத்தோ தடங்கடலேழ் முத்தமோ
சித்ரநதி முத்தோ தெரிந்தெடுத்துப்—பத்தியாய்க்
224. கொங்கைக் குவட்டிற் குலவுமுத்த மாவமெனச்
செங்கைமேற் கூத்தாடுஞ் சீர்காட்ட—அங்கியிலே
225. வந்த தகர்க்கு மருண்டமர ரோடியநாட்
சிந்தையுடன் காத்த செயலொன்றும்—முந்துசூர்
226. கூறிரண்டே யாக்கிக் கொடியமயில் வாகனமா
ஏறிப் பிடித்த வெழிலிரண்டும்—தேறியசீர்ப்
227. பொய்யா மொழிகீரன் போத வருணகிரி
மெய்யா மொழிகள் விதமுன்றும்—நையாத

219. மௌவல் - முல்லை.

220. ஒயில் - ஓய்யாரம் ; வழக்கு.

221. நல்ல சங்கு - (இங்கே) வலம்புரி.

223. சித்ர நதி - திருக்குற்றாலத்தைச் சார்ந்த ஒரு நதி ; இத்தலத் திற்கும் உரியது.

224. அங்கியில் - நாரதர் செய்த வேள்வித் தீயில்.

225. தகர் - ஆட்டுக் கிடாய். சூர் - சூரனாகிய மாமரத்தை.

226. மயில்வாகனமாக ஏறிக் கொடியாகப் பிடித்த ; எதிர் நிரனிறை.

227. பொய்யாமொழி - பொய்யா மொழிப்புலவர். கீரன் - நக்கீரர்.

228. கும்பன் முசுருந்தன் கோவீர வாகுவுக்கும்
உம்பருக்குஞ் சொன்ன வுரைநான்கும்—அம்பதும்மம்
229. துன்றயனார் வேடருடன் சூரரொரு மூவரையும்
அன்றுபங்கஞ் செய்த வவையைந்தும்—வென்றிசேர்
230. கின்றபரங் குன்றுங் கிளர்செந்தூ ரேரகமும்
குன்றுதொ ருடல்குளிர் சோலைமலை—என்றுமே
231. காந்த மணியிற் கதிருரிமை தானிருந்தும்
வேய்ந்தவொளி யெங்கும் விளங்குதல்போல்—வாய்ந்ததிருத்
232. தென்னிலஞ்சி தன்னிற் றிருவருணீங் காதிருந்தும்
தன்னிலைமை யான தலமாரும்—பன்னியே
233. விண்ணமுத முண்டுவந்தோர் மீறிவள ரேழிசையின்
பண்ணமுத முண்டுவப்பப் பாடியே—நண்ணுகழங்
234. கன்றெடுத்துக் கொண்டுவினே யாரும் பொழுதெளியோர்
மன்றுணையாய் மேவி வளர்குமரன்—குன்றுதனைத்
235. தூளாக்கு மெம்பெருமான் ரெண்டருட னென்னையுமோர்
ஆளாக்கு மெம்பெருமா னென்னையன்—தாளாரும்
236. மூவருக்கு மேலா முதற்பொருளா யோங்குருகன்
தேவருக்குச் சேனா பதித்தலைவன்—யாவருக்கும்
237. தேசிகன்வே தாந்தன் றிறற்கடம்ப னற்புலவோன்
வாசிபெறக் காசுமுன்னாள் வாங்கினோன்—வீசுபுகழ்
238. ஆறுமுக னைந்துமுகத் தான்மைந்தன் வள்ளியூர்
ஏறி மலைகுடைந்த வெந்தையான்—வீறுமயில்
239. வாகனத்தன் வாகனத்தன் வன்சிரத்தி லேபுடைத்த
வாகனத்தன் மாகனத்தன் வள்ளியோன்—கூறுதிரு

228. கும்பன் - அகத்தியர்.

229. வேடர் - வள்ளியினுடைய சுற்றத்தார். சூரர் ஒரு மூவர் - சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாருகன்.

231. காந்தமணி - சூரியகாந்தக் கல். கதிர் - சூரியன்.

237. தேசிகன் - குரு. நற்புலவோன் : “நூலறி புலவ” (திரு முருகாற்றுப்படை) வாங்கினோன் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

238. ஐந்து முகத்தான் - சிவபெருமான்.

239. வாகனத்தன் - வாகனமாக உடையவன். வாகு அனத்தன் வன்சிரத்திலே புடைத்த வாகன் அத்தன் ; வாகு - அமுகு ; வாகன் - திருக்கரத்தையுடையவன். மா கனத்தன் - மிக்க மேன்மையை யுடையவன்.

240. மான்மருகன் மான்மருகன் மான்மருகன் வேன்முருகன்
மான்மருகன் மாதுமையாண் மாமதலை—ஞாலமெல்லாம்
241. வந்து முழுவொலிக்க வாழ்கோடி சூரியர்கள்
சுந்தரமு மோருருவாய்த் தோன்றியசேய்—முந்து
242. புறக்கடலின் றேயெழுந்து போந்ததென்னுஞ் சேனை
திறற்கடம்பன் றேர்மீதிற் செல்ல—உறக்கமுங்கு
243. பாதியிலே யாடல் பலமறந்து விட்டகன்றான்
வீதியிலே பாவையைப்போன் மேவினான்—நீதிபெறு
244. திங்களைநேர் கண்ட திருமால்சீர்க் கொப்பூழ்போல்
அங்கை குவித்தே யடிபணிந்தான்—மங்கலநாண்
245. பூண்டிருவர் வாழும் புதுமைகண்டாள் கண்டவுடன்
வேண்டியவ ரோடிருக்க விண்டிசைத்தாள்—பாண்டதும்பு
246. காவிடத்துக் கோகிலமே கண்மணியே யுன்றனக்கென்
கோவிடத்திற் போயிருக்கக் கூடுமோ—தேவமயில்
247. வள்ளி மயிலின் மலரடியைப் பூண்டாலும்
ஒள்ளிழையா யுன்றனக்கு மொண்ணுமோ—தெள்ளமுதே
248. பொன்னேவா வென்றாயும் போந்தழைக்கச் சேவகன்பால்
தன்னேச மும்பொறியுஞ் சார்த்தியே—மின்னாவான்
249. கூடத் தொடர்ந்தேகிக் கோமான்றே ரெங்கென்று
தேடத் திருத்தேர் செலவிட்டான்—வேடன்
250. தனுப்பார்த்து நாண்பார்த்துச் சத்தியுடன் மங்கை
தனுப்பார்த்துத் தானு நடந்தான்—இனிப்பான

[மங்கை]

251. மங்கைப் பருவ வரிக்குயில்மிக் காய்வளர்க்கும்
செங்கைக் கிளிபதுமஞ் சேரன்னம்—சங்கையின்றி

240. மான் மருகன் - திருமாலுக்கு மருகன், மானுக்கு மாப்பிள்ளை, இந்திரனுக்கு மாப்பிள்ளை. மால் மரு கல் மாது உமையாள் - பெருமை மருவிய இமயமலையின் திருமகளாகிய உமாதேவியாருடைய.

244. திருமால் சீர் கொப்பூழ் - தாமரை.

245. இருவர் - தெய்வயாளை, வள்ளி. அவரோடு வேண்டி இருக்க.

246. தேவ மயில் - தேவயாளை அம்மையார்.

248. வா என்று ஆயும் ; ஆய் - தாய். பொறி - அறிவு.

249. வேள் தன்.

250. தனு - வில், உடல்.

251. மிக்கு ஆய் வளர்க்கும் ; ஆய் - தாய்.

252. அண்டரையும் வெல்லு மனங்கனுடன் வாதாடும்
கெண்டையையும் வெல்லுங் கிளர்கண்ணுள்—கண்டுமொழிக்
253. காரிகைமார் யார்யார்க்குங் காம விரதிக்கும்
வேரிதா னூற விரும்பிதழாள்—வாரிவிளை
254. முத்தமோ வன்றியிள முல்லையோ நேரென்னச்
சித்த நிலைப்பரிய சீரெயிற்றாள்—நித்தமுமே
255. தென்னிலஞ்சி யேத்தாருந் தென்னிலஞ்சி யேத்தினரும்
என்ன விளம்பு மிடைமுகத்தாள்—சொன்னமலை
256. இங்கிரண்டு தானுண்டே லீடுசொல்லக் கூடுமென்னப்
பொங்கிரண்டு மேருப் புணர்முலையாள்—சங்கையின்றிச்
257. சானுக்கு ஞெண்டு தனுவினுக்கு நற்புருவம்
தேனுக்கு நேராந் தெரிமொழியாள்—வானுக்குள்
258. உம்ப ருவக்கு முவட்டாத தெள்ளமுதம்
செம்ப்துமக் கோயிற் றிருவனையாள்—அம்பரத்தைத்
259. தொட்டுலவு மேடையையுந் தோகையர்க டங்களையும்
விட்டுத் தளியே வெளிவராள்—உட்டினமாம்
260. வெப்பந் தவிர்ந்திடவே வீசுதென்றன் மேடையின்மேல்
துப்பிதழி யார்க்குமுத் தோகைபோல்—செப்பமுடன்
261. கந்துகங்கொண் டாடுதொறுங் கானமயி லாடவங்கே
வந்தொளித்து நின்றே மதனாடச்—சந்ததமும்
262. கண்ணும் பிறழக் கடைக்கண் சிவப்பேறப்
பண்ணுடனே செங்கனிவாய் பாட்டயர—நண்ணுமிரு
263. காதிற் குழையாடக் கண்ணின் மணியாடச்
சோதிக் கலன்கள் துவண்டாடச்—சூதில்
264. நயங்கண் மிகுந்து நலங்கள் சிறந்த
குயங்க் எிரண்டுங் குலுங்கத்—தியங்கி

252. வாதாடும் கண்ணுள் - வெல்லும் கண்ணுளென்க. கண்டு - கற்கண்டு.

253. வேரி - தேன்.

255. ஏத்தார் தேய்தலும் ஏத்தினர் விளக்கம்பெறுதலும் இங்கே அறிதற்குரியன.

256. ஈடு - ஒப்பு.

257. சானு - முழந்தாள்.

258. அம்பரம் - ஆகாசம்.

261. கந்துகம் - பந்து. 263. சூதில் - சூதாடு கருவிகளைப்போல்.

264. குயங்கள் - கொங்கைகள்.

265. நுசுப்பு மொசிந்து நுடங்கி மடங்கிப்
பிசிப்பின் வருந்திப் பெயர்ந்து—வசிப்பின்
266. நிமிர்ந்து குனிந்து நெருங்கி விரைந்து
குமிந்து மயர்ந்து குலைந்தே—அமிழ்ந்தே
267. எழுந்து மிருந்து மிடங்கை பரிந்து
செழுங்கை வலங்கை திரிந்து—விழுந்தும்
268. உரத்தின் மிகுத்த வொளித்திரண் மொய்த்த
சரப்பளி பொற்பணி தத்த—நிரப்பிய
269. கந்த சுகந்த கதம்பொடு குங்கும
சந்தன முங்கு தனங்களில்—வந்திடு
270. கட்டு ரவிக்கை கதித்திட மெய்க்கலை
மட்டறு செக்கணி வைத்திட—இட்டமாய்ப்
271. பாதச் சிலம்பு பயப்பயவென் றோலமிடச்
சீதக் கரவளைகள் சேர்ந்தொலிப்ப—நீதியாய்க்
272. கந்தருவ தேசத்துக் கன்னியருங் கைவிதிர்ப்பச்
சுந்தரியு மேனகையுந் தோளசைப்பப்—பந்துபிடித்
273. தாடினா ளாடுதொறு மாறுமுகத் தான்புகழே
பாடினாள் பூவாளி பாக்கியமே—தேடியே
274. ஓடி யரனா ருருவுவக்கு மோகினியே
ஆடிநிகர் கன்னத் தருங்கினியே—ஒடைவளர்
275. அஞ்சமே கஞ்சமே யம்பொன் மடப்பிட்யே
மஞ்சமேய் மாதங்க மாமயிலே—தஞ்சமே
276. எங்கள் குயிலே யெனமடவார் போற்றிசைப்பப்
பங்கயமான் பந்து பயிறல்விட்டு—மங்கையுமே

-
265. நுசுப்பு - இடை. வசிப்பு - வசீகரத் தன்மை.
 266. குமிந்து - குவிந்து; வழக்கு. 267. பரிந்து - நீங்கி.
 268. உரத்தில் - மார்பில். சரப்பளி - ஒருவகைக் கழுத்தணி.
 269. கதம்பு - கதம்பம்; கந்தப்பொடி. முங்கு - முழுகும்.
 270. செக்கணி - ஒருவகைக் கூத்து.
 271. பயப்பய = பையப் பைய - மெல்ல மெல்ல.
 272. விதிர்ப்ப - அசைக்க. சுந்தரி - இந்திராணி. தோள் - கை.
 273. பூ வாளி - மலரம்பையுடைய மனிமதன்; பூ ஆளி எனலுமாம்.
 274. ஆடி நிகர் கன்னம்; ஆடி - கண்ணாடி.
 275. அஞ்சம் - அன்னம். கஞ்சம் - தாமரை; மணி. 4 : 8-9'; 15 : 75-6; பெருங். க. 36 : 19. மகளிருக்குத் தாமரை மலரை உவமை கூறுதல் மரபு. மஞ்சம் - கட்டில். தஞ்சமே - எங்களுக்குப் பற்றுக்கோடாக இருப்பவளே.

277. தென்னிலஞ்சி வாழ்கருணைச் செவ்வேளைத் தேடுதலும்
மன்னு புதையல் வறிஞனுக்குத்—தன்னிலே
278. வந்ததுவே போல வதனமதி யோராறும்
கந்தரமு முந்நூலுங் கட்கடம்பும்—எந்தமையாள்
279. வேலு மயிலும் விளங்குந் திருமுடியும்
காலுந் திருச்சிலம்புங் கண்டுதான்—சீலமுறும்
280. அன்பர்களுக் கன்பானை யன்பகத்தி லில்லாத
வன்பருக்கு வன்புடைய வானவனை—இன்பமாய்
281. ஏரகத்தில் வாழு மெளியேங்கட் காரமுதைச்
சூரகத்தைக் கீறுஞ் சுடர்க்கொழுந்தைப்—பாரகத்தில்
282. வெண்ணையுண்ட வாயாலே மேதினியெல் லாமுண்ட
கண்ணனுக்கு நன்மருகக் காங்கெயனை—விண்ணினுக்கு
283. மெய்ப்பா மொருமணியை வேத விழுப்பொருளைத்
துய்ப்பார்க்கு நல்குஞ் சுடர்க்கொழுந்தைப்—பைப்பாந்தள்
284. குடுந் திரிகூடத் தோன்ற லொருமகனை
நாடுந் திருவிலஞ்சி நாயகனைத்—தேடியே
285. உள்ளங் களிப்ப வுரோமமெலாந் தான்சிலிர்ப்ப
வள்ளற் குருபரனை வந்தித்தாள்—தெள்ளுதமிழ்ச்
286. சீரானந் தக்கடலைச் சேரவெதிர் நோக்கினாள்
பேரானந் தத்தின் பெருங்கரையை—ஆராய்ந்தும்
287. காணாள் புனக்குறத்தி காதலனா னீரவளும்
காணாதென் காதலனாக் கைகலவீர்—நாணாளும்
288. பக்கத் திருந்து பணிவிடைசெய் யும்மவர்க்குப்
பக்கப் பணியேனும் பாலிப்பீர்—செக்கர்நிறத்
289. தேவரீ ரென்றுரைப்பச் சேயிழையைப் பாரான்போல்
தேவனுந்தான் வேரோர் தெருவனைந்தான்—பாவைக்குச்
290. செவ்வேள் வடிவமெலாஞ் சிந்தையுணர்ங் காதிருக்கும்
அவ்வேளை யெய்வதுவு மல்லென்று—மெய்வேளும்
291. மைத்துனனே யாகையான் மாதவளுந் தங்கையென்று
சித்தசனுந் தேரைச் செலவிட்டான்—நித்தமுமே
292. வேண்முரசும் வேளிருதும் வேளுடைய சின்னமுடன்
வேளுடைய தேரும் விகாதமென்றும்—வேள்குடையாம்

283. பை - படம்.

290. மெய்வேள் - முருகக்கடவுள்.

291. மைத்துனன் - அத்தைமகன். சித்தசன் - மன்மதன்.

292. வேள்முரசு : கடல். வேள் இருது : வஸந்தகாலம். வேளுடைய சின்னம் : குயில். அவன் தேர் : தென்றல். விகாதம் - பகை.

293. இந்துவும்வெப் பன்றிமுத்து மீரப் புழுகுடனே
சந்தனம்வெப் பென்றுமன்று தானறிந்தாள் - விந்தைபெறு

[மடந்தை]

294. சீரார் மடந்தை தெரிவையர்க்கெல் லாமரசி
பேரா ரநங்கன் பெருங்குருவே—நீரார்
295. குமிழிக் குழுவைக் குலவுங் கணகச்
சிமிழைத் தெருவிற் சிதறி—அமிழ்திற்
296. பழகிப் பழகித் தடித்துப் பணைத்தே
அழகைப் பிடித்தங் கடைத்து—விழையக்
297. குடத்திற் பருத்துக் குதித்துக் குதித்துத்
திடத்தைக் கனத்தைச் செலுத்தி—அடர்த்துத்
298. தவத்தர் மனத்தைத் தவிக்க வடித்துச்
சிவத்தைத் தரிப்பர் திறத்தைக்—கவர்த்துமேற்
299. கோரித்துப் பூரித்துக் கோடொத்துப் பூணிட்டு
வீரத்திண் சீரொத்து வீரத்துப்—போரிட்ட
300. வாரற்று மீறிட்டு வாகொத்து மோகத்துத்
தார்சுற்று போகத் தடமுலையாள்—கார்சுற்றும்
301. தண்டலையிற் சென்றிலஞ்சித் தாமரைவா முன்னமென
மண்டபத்தி லாசனமேல் வந்திருந்தே—ஒண்டொடிமார்
302. சூழு முடுப்போலத் தோகையொரு சந்திரன்போல்
வீழி யிதழ்மடந்தை வீற்றிருந்தே—ஏழிசைக்
303. கின்னரிகண் மீட்டிக் கிளர்யாமுங் கைப்பிடித்து
மன்னுசுர மண்டலமும் வாழ்த்தெடுத்துப்—பன்னி
304. மகரயாழ் வீக்கியதின் மாடகமே றிட்டுச்
சகரமுத லேழெழுத்துந் தாக்கி—அகரத்தின்
305. சாரி யெழுப்பியே சத்தசுர மாக்கியே
ஆருமோ ரேழிசையு மன்றிசைத்துச்—சேரவே

295. குழுவை - கூட்டத்தை.

299. கோரித்து - கொடுமையுற்று. கோடு - யானைக்கொம்பு. சீர் - கனம்.

301. இலஞ்சி - தடாகம். மண்டபத்துக்கு இலஞ்சியும், ஆசனத் துக்குத் தாமரையும், மடந்தைக்கு அன்னமும் உவமைகள்.

303. கின்னரி, யாழ், சுரமண்டலம் : இவை இசைக்கருவிகள்.

304. மாடகம் - முறுக்காணி. சகரமுதலேழெழுத்து - சரிகமபதறி யென்பன.

304-5. அகரத்தின்சாரி - ஹகார சஞ்சாரம்.

306. வாழோசை ரண்டுடனே மந்தரமத் யந்தாரம்
ஏழோசை யுந்திவவி லேற்றியே—நாளுமே
307. வாயு மிடறும் வழங்கு மிடமுமலால்
ஆயவுறுப் பெல்லா மசையாமல்—மேயதிறற்
308. காந்தாரி காம்போதி கல்யாணி யுந்தேவ
காந்தாரி மாளவியுங் காவடி—சேர்ந்தாடும்
309. தோடி வராணி துலங்கு மலகரியும்
நேடி வராடி நிசநாட்டை—நாடும்
310. வயிரவி பூபாள மாமோ கனமும்
செயிரறுமு காரியுடன் சேர்ந்த—உயிரான
311. வல்ல செயசாட்சி மற்றுமுள்ள ராகமெல்லாம்
சொல்லரிய தாளங்கள் சோர்வின்றி—அல்லற்
312. கருப்பையுடன் பூஞ்சுயந்தங் காதுவந்து கேட்பப்
பருத்த கருடனுடன் பாந்தள்—விருப்பமாய்
313. ஓவியமுந் தாவரமு மொக்கவே நின்றுருக
ஆவலுட னும்ப ரமுதென்னச்—சீவனுண்டாய்ப்
314. பட்டமர முந்தளிர்க்கப் பண்டிருவர் கொண்டாட
இட்டமுடன் பாடி யியற்றினாள்—மட்டவிழும்
315. தாரைக் குழலமைத்த சஞ்சீவி யாரமுது
காரைக் குழலமைத்த கற்கண்டு—சீர்மிகுத்த
316. எங்கள் குடிதனக்கு மிவ்வூர்க்கு நாயகமென்
றங்கை வளையா ரதிசயிப்ப—மங்கலவாழ்த்
317. துய்யானம் பாடி யுயரிலஞ்சி யூர்பாடி
வையார் வடிவேல் வளம்பாடிப்—பொய்யாத

306. ஓசை ரண்டு - ஆரோகண அவரோகணங்கள் ; “ஆரோசை யமரோசை களினமைத்தார்” (பெரிய. ஆனாய. 24). மந்தரம் - மெல்லோசை ; மத்யம் - மத்தியமம் - சமன் ; தாரம் - வல்லோசை ; “மந்தரத்து மத்திமத்துந் தாரத்தும் வரன்முறையாற், றந்திரிகண் மெலிவித் துஞ் சமங்கொண்டும் வலிவித்தும்” (பெரிய. ஆனாய. 27). திவவு - நரம் புக்கட்டு.

312. கருப்பை - எலி.

312-3. “நலிவாரும் மெலிவாரு முணர்வொன்றாய் நயத்தலினால், மலிவாய்வென் னெயிற்றரவம் மயில்மீது மருண்டுவிழும், சலியாத நிலையரியுந் தடங்கரியு முடன்சாரும், புலிவாயின் மருங்கணையும் புல்வாய புல்வாயும்” பெரிய. ஆனாய. 34.

314. இருவர் - தும்புரு நாரதர்.

318. வாக்கு மனமு மலர்ப்பதத்தி லேயிருத்தித்
தேக்குந் திருவழகின் சீர்பாடி—ஆக்கமாம்
319. கானக் குறத்திதன்மேற் காதலெலாம் பாடுங்கால்
தானை சரியவளை தான்சரிய—மானவேற்
320. கொற்றவனார் மீதே குலாவுமயல் கொண்டதால்
அற்றமாய் வீணை யயர்க்கின்றான்—பொற்றொடிமார்
321. ஏதென் றெடுப்பளவி லீராறு செங்கைபெறு
நாத னறுமுகத்து நாதாந்தன்—வேதன்
322. சிரத்திற் புடைத்த திறற்செந்தி லாரும்
தரத்த னிலஞ்சித் தலத்தான்—திரத்துடனே
323. வந்தான்வந் தானெனவே மாதினுக்கு நற்செவியிற்
சிந்தாமற் சின்னஞ் சிறப்பிக்கச்—சந்தாப
324. மோகமய றீர்ந்தெழுந்து முத்தனையார் தற்குழத்
தாக முடனெழுந்து தானணுகி—நாகம்வரு
325. செம்மேகம் போன்று சிவந்த திருவடிவும்
அம்மேகம் போன்றிருண்ட வம்மயிலும்—எம்மேலும்
326. ஊன்று பதமு முபய பரிபுரமும்
தோன்றுமுடி யோராறுந் தோட்கடம்பும்—ஆன்றுதான்
327. மான்மகளார் கொங்கையுடன் வானரசி கொங்கையணி
நானம் வழிந்தொழுகு நன்மார்பும்—தேன்மொழியாள்
328. வெற்பரசி யான விமலைகுழல் வாய்மொழிமான்
அற்புடனே யீன்ற வறுமுகனைப்—பொற்புடைய
329. வேள்வி மலையானை வீர மயிலானைக்
காவி மலையானைக் காங்கையனைத்—தாழ்வில்
330. திருவிலஞ்சி யானையெதிர் சேவித்தாள் சேவித்
துருவிலஞ்சிப் பொன்னையுரம் பெற்றாள்—மருவியே

319. தானை - ஆடை.

320. அற்றம் - சோர்வு.

323. சந்தாபம் - வெம்மை.

324. நாகம்வரு - மலையின்மேல் வருகின்ற. 325. எமது சிரத்தும்.

326. உபய பரிபுரம் - இரண்டு சிலம்பு.

327. வானரசி - தேவயானை.

329. வேள்விமலை : 131-ஆம் கண்ணியைப் பார்க்க. காவிமலை : கண்ணி, 196.

330. அஞ்சிப் பொன்னை உருவில் உரத்திற்பெற்றாள் ; பொன் - பசலை ; உரம் - மார்பு.

331. சேவித்த நற்பலன்கைச் சிக்கிற்றென் றேயவன்றேர்த்
தாவிநடந் தாள்சிறிது சாற்றுவாள்—கோவியப்ப
332. மேக முடையாய் வெட்டிவளர் கண்ணுடையாய்
மோக முடையாய் முகமுடையாய்—தாகமுடை
333. மாலை யுடையாய் வளையு மரையுடையாய்
சேலை யுடையாய் திருவுடையாய்—கோலமுடன்
334. தால மிகவுடையாய் சண்முகனை யுள்ளுடையாய்
வேலை யுடையாய் விருப்புடையாய்—நீலமுடன்
335. கோங்குடனே காந்தள் குமிழுடனே தாமரைப்பூத்
தாங்கியெனைப் போலுமிந்தத் தன்மைபெற்றும்—ஒங்கும்
336. கடப்பனையென் கண்ணெதிரே காட்டாமல் வீதி
கடப்பதுவு நீதிகொல்காற் றேரே—கடப்பனையே
337. வைத்திருக்கு முன்போனான் வைத்திருக்க வேண்டுமென்பால்
உய்த்திருநீ யென்றுரைத்து மோடுமதை—மொய்த்து
338. மறிப்பவள்போற் செல்வானை மாதரெல்லாங் கூடிக்
குறித்து வணங்கிக்கொண் டேகச்—சிறப்புநகை
339. மான்மருக னீந்தந்த மான்மகனோ டேயுலவி
மான்மருவும் வேரோர் மறுகனைந்தான்—மேன்மை

[அரிவை]

340. அரிவை யொருத்தி யரிவையர்க்கு மேலாம்
தெரிவைக்கு நேரினைய செல்வி—வரியரவின்
341. பையோநற் றேர்த்தட்டோ பார மதனிருப்போ
சையோகஞ் செய்யுந் தடநிதம்பம்—மெய்யான
342. பைந்தமிழைக் கேட்டுப் பலனுதவார் பாக்கியம்போல்
நைந்த விடையுடைய நங்கையாள்—செந்தமிழின்

331. தேரை அடைதற்கு என ஒரு சொல் வருவிக்க.

332. இதுமுதல் தனக்கும் தேருக்கும் உள்ள ஒப்புமையை மடந்தை கூறுகின்றாள். கண் - மூங்கிற்கணு.

333. அரை - இடை. சேலை - தேர்ச்சீலை.

334. தாலம் - பனை.

332-5. தலைவிக்குப் பொருள் பொருத்துகையிற் கீழ்க்கண்டவாறு கொள்க:—முடி - தலை, கண் - விழி, தாலம் - நாக்கு, வேலை - காரியம்; நீலம்: கண், கோங்கு: நகில், காந்தள்: கை, குமிழ்: நாசி, தாமரைப்பூ: முகம்.

338-9. நகை ஈந்து. மானின் மருகன் - முருகன். மால்மகன் - காமன். மால் மருவும் - பெருமை மருவிய.

340. தெரிவையை, “பெரிய தெரிவையிவள் பேரிளம்பெண்டங்கை” (369) என்பர் பின்.

343. கல்வி மழைக்குக் கனக மழைபொழிவோர்
செல்வம்போல் வீறுந் திருமுலையாள்—நல்லதொரு
344. வித்துரும மேடையின்மேன் மெல்லியலார் சூழ்ந்துநிற்பக்
கைத்துரும்பொன் றேந்தியெதிர் கந்தனார்—சித்துவிளை
345. யாடினதெ லாமுதியோ ராய்ந்தெடுத்துக் கூறவே
நாடி யவையெழுது நாளின்கண்—கூடியே
346. பாவைமா ரெல்லாம் படிப்படிநீ தானெழுதும்
தேவர்களை யொன்றென்றூச் செப்புகெனப்—பூவையீர்
347. சூரனிடந் தூதுசென்று சொல்லித் திரும்பிவந்து
வீர னுரைக்கும் விதம்பாரீர்—சாரமாய்த்
348. தேவகுரு வந்துகுரு தேசிகர்க்குச் சொல்லுவார்
மூவர் பிறப்பை மொழிகுதலும்—ஆவலுடன்
349. வெள்ளியா லண்டமெல்லாம் வேண்டியது மற்றுமெலாம்
வள்ளல்பாற் கூறு வதும்பாரீர்—உள்ளமுடன்
350. சென்னி வணங்காத் திசைமுகனைக் காவல்வைத்து
மன்னி யிருந்த வகைபாரீர்—துன்னியே
351. இந்திரன்வந் தெய்தி யிடருரைப்பக் கேட்டுவந்து
சிந்தை மகிழ்ந்திருக்குஞ் சீர்பாரீர்—அந்தமுனி
352. மீறு மகத்தில் வெகுண்டு வருந்தகரை
ஏறி நடத்து மெழில்பாரீர்—சீறியே
353. அண்டம் புரந்திருந்த வாண்மயிலை வாககமாக்க
கொண்டு நடத்துங் கொலுப்பாரீர்—தொண்டுபுரி
354. அண்டரெல்லாங் கூடி யடிவணங்கிப் போற்றிசெய்து
தெண்டனிட்டு நிற்குஞ் செயல்பாரீர்—கண்டமறு
355. உள்ளவன்றான் வேண்டியே யுண்மைப் பொருள்கேட்ப
விள்ளவவன் வீற்றிருக்கு மெய்பாரீர்—உள்ளும்

344. வித்துருமம் - பவழம்.

347. வீரன் - வீரவாகு.

348. மூவர் பிறப்பு - சூரன்முதலிய மூவருடைய பிறப்பை. குரு
தேசிகர் - முருகக்கடவுள்.

349. வெள்ளி - சுக்கிரன்.

351. முனி - நாரதர்.

352. மகத்தில் - யாகத்தில். தகரை - ஆட்டுக்கிடாயை.

353. அண்டங்களை ஆண்டிருந்த சூரபன்மனாகிய ஆண்மயிலை ;
முட்டையைக் காத்திருந்த ஆண்மயிலையென ஒரு பொருள் தொனிக்
கின்றது.

354-5. கண்டத்தில் மறு உள்ளவன் : சிவபெருமான்.

356. அகத்தியன்வாய் பொத்தி யடிபோற்ற வுண்மை
மகத்துவத்தைக் கூறுமறை பாரீர்—மிகக்குறத்தி
357. துன்றுதினை நற்றேனுஞ் சொற்றேனுங் கூட்டியே
தின்று ருசித்திருக்குஞ் சீர்பாரீர்—என்றுரைப்ப
358. முத்தர்களும் பத்தர்களு மோன முனிவர்களும்
சித்தர்களு மாழிபோற் சேர்ந்தொலிப்ப—நித்திலத்தின்
359. தொங்கலார் தேர்மீதிற் சோலைமலை செந்தூரில்
தங்குந் திருவிலஞ்சிச் சண்முகனார்—புங்கமுடன்
360. இங்குவந்தா ரென்றியங்களீரொன் பதுமொலிப்ப
மங்கைமார் கூட மடமயில்போய்—அங்கைகுவித்
361. தாசைகொண்ட பித்தருட னானசித்தர் தஞ்செயலும்
பேசி னிவர்கடொழில் பேதமோ—பாசிசுழையாள்
362. அப்படியே மாலி லமுந்தினு ளேரகத்திற்
செப்பு திருமலைவாழ் செவ்வேளே—முப்புரிநூல்
363. வாணனே வள்ளியூர் வானவனே பொற்பணியின்
பூணனே தென்னிலஞ்சிப் புண்ணியனே—நீணிலத்திற்
364. சேரத் திருவுளமோ சிந்தையிலலை யோவிந்த
வேரிக்குழ ருமு மெல்லியலை—ஆரமுடல்
365. காயுமோ வென்பளினிக் காதல்கொண்டு பெண்டுவைப்ப
தோயுமோ வெங்களுக்குடிக் கொண்ணுதோ—நீயுந்தான்
366. சொந்தமுடன் பெண்டாயெந் தோகைதனைக் கொள்ளாயேல்
இந்த வழக்குவிடோ மென்பார்முன்—சிந்தையுடன்
367. தம்மிடத்தி லன்புவைப்போர் தங்களுக்கு வேண்டுவன
செம்மைதருஞ் செவ்வேளுஞ் சேயிழைக்கு—வெம்மைவந்து
368. காயாமற் சற்றே கடைக்கட் கிருபைவைத்துக்
சேயோனும் வேறோர் தெருச்சென்றான்—காயாப்

[தெரிவை]

369. பெரிய தெரிவையிவள் பேரிளம்பெண் டங்கை
தெரிவையர்க்குள் ளேராச செல்வம்—பரிவினரன்

357. சொற்றேன் : “ குறப்பெண்.....தேனாறு கிளவிக்கு வாயூறி
நின்றவன் ” முத்துக். பிள்ளை. 15.

358. ஆழி - கடல்.

360. இயங்கள் - வாத்தியங்கள்.

362. மால் - காமமயக்கம்.

363. வள்ளியூர் : 23-ஆம் கண்ணியைப் பார்க்க.

364. வேரிக்குழல் - வாசனையையுடைய கூந்தல். ஆரம் - சந்தனம்.

368. காயா - பிறரைக் கோபியாத.

370. உண்ணஞ்ச மென்றே யுவமித்தோ மாயினிவள்
கண்ணஞ்சி னுரழைப்பார் காசினியில்—நண்ணுநுதி
371. அம்பு முறையி லடங்கி யொடுங்கிவிடும்
வெம்பும் விழிக்கணைக்கு வெள்கியே—சொம்புபெறும்
372. பாந்தத் தயலென்றும் பாரவவ்வில் ரண்டென்றும்
மாந்தர்களை யேவு மதர்விழியாள்—சாந்தணியும்
373. கொங்கைக் கிணையாக் குலாவவிள நீர்தாளில்
தொங்கித் தலைகீழாய்த் தூங்குமே—பொங்கிவளர்
374. விந்தம் புவியினுக்குண் மேருவரன் வில்லாகும்
எந்தமலை யிந்தமுலைக் கீடாகும்—சந்திரனேர்
375. வத்திரத்துக் கொப்பாக வாரிச நான்முகனை
நித்தியமுந் தாங்கிநிற்கு நீரினுக்குள்—ஒற்றின்
376. தொடையாம் பதினெட்டிற் சொன்னபதின் மூன்றே
இடையா யுடைய விடையாள்—இடைமேல்
377. வரைமேல் வரைகளின்மேல் வான்கமுகி னீலம்
நிரையாகப் பூத்தநெடுங் கொம்பு—விதியாரம்
378. மாதவரை முன்னாண் மயக்கவந்த மாதரசி
மாதரைவிட் டேகாத மாணிக்கம்—மாதரெல்லாம்
379. சூழ்ந்து வணங்கித் தொழுதுநிற்ப வாசனமேல்
வாழ்ந்து கொலுவாய் மகிழ்ந்திருப்ப—வீழ்ந்து

370. நுதி - நுனி.

371. அம்பும் உறையில் ; உறை - அம்பருத்தாணி. சொம்பு - அழகு.

372. பாந்தத்து அயல் : 'ப' என்ற எழுத்து வரிசையின் ஈற்றயல் ; என்றது 'போ' என்பதை. வவ்வில்ரண்டு : வா. போவென்றும் வாவென்றும் ஏவும்.

374. விந்தம் - விந்தமலை. புவியினுக்குள்ளாகும் என்று 'ஆகும்' என்பதை முன்னுங் கூட்டுக. ஈடு - ஒப்பு.

375. வத்திரம் - முகம் ; இது வக்திரம் என்பதன் திரிபு. ஒற்று - மெய்யெழுத்து.

376. தொடை - வரிசை. பதின்மூன்று : லகரஒற்று ; அதனை இடையெழுத்தாக உடையது இல்லையென்றசொல் ; இடை இல்லையென்றபடி.

377. வரையென்றது வயிற்றிலுள்ள மடிப்புக்களை. வரைகளென்றது நகில்களை. கமுகென்றது கழுத்தை. நீலமென்றது கண்களை. விதி - நூலின் விதி.

378. மா தரைவிட்டு - பெரிய பூமியைவிட்டு.

379. கொலுவாய் - கொலுவில்.

380. சதங்கைதண்டை பாடகமுந் தாம்பாடப் பாடும்
மதங்கி யொருவனிதை வந்தாள்—இதம்பெறவே
381. மின்னெப்பொன் னுட்டரசு விட்டகன்று மண்ணுலகில்
அன்னோநீ வந்த ததிசயமே—துன்னுமுலை
382. விண்டுக் குடையினைப்போல் வீண்குற்றங் கூந்தலுக்கு
வண்டுதான் செய்ததுண்டோ மாங்குயிலே—வண்டைக்
383. களங்கமறப் பாடிக் கருதிவெல்வ னென்றே
விளங்குமிசை பாடினியும் விள்ள—வளம்பெருகு
384. செந்தூர் திருமலையான் சீர்வேள்வி நன்மலையான்
நந்தூர் திருவாவி னன்குடியான்—சந்தூரும்
385. தென்னிலஞ்சி வீற்றிருக்குஞ் செவ்வேள் தசாங்கமெல்லாம்
உன்னி யுரையென் றுரைத்தலுமே—மன்னிவளர்
386. பாரார் பெருமை பகர்கந்த மாதனமாம்
சீரார் வரையின் செழுமைகளும்—பேரான
387. முன்ன ரியநாடு மோன முனிவர்புகழ்
தென்ன ரியநாட்டின் செல்வமும்—எந்நாளும்
388. பன்னிலஞ்சித் தாதியரும் பார்த்துமகிழ் வெய்துமிந்தத்
தென்னிலஞ்சித் தானச் சிறப்பு—இந்நிலத்தில்
389. குத்திரம்வெண் குட்டமுடன் கோடி வினையறுக்கும்
சித்திர மாநதியின் சித்திரமும்—நித்தியமும்
390. நாடிரண்டைஞ் சூறு நரவரியும் போயுலவும்
கோடிரண் டாயிரமார் குஞ்சரமும்—நாடியே

381-2. முலைவிண்டுக்கு - நகிலாகிய மலைக்கு. உடை - ஆடை. நகிலுக்கு ஆடை குற்றஞ்செய்ததாவது மேல்முடியிருத்தல். கூந்தலுக்கு வண்டு குற்றஞ்செய்ததாவது மொய்த்தல்.

384. நந்து - சங்கு.

386. கந்தமாதனம் - கைலையைச்சார்ந்த ஒருமலை; இது முருகக் கடவுளுக்குரியது; செந்தூருமாகும்.

387. முன் ஆர் இயம் நாடும். தென்னாரியநாடு - திருவிடங்கியுள்ள நாடு.

388. பன்னில் அம் சித்தாதித்யரும்; சித்தாதித்யர்-சித்தர் முதலியோர்.

389. குத்திரம் - கூடூதிரம்; “குமரகண்டங்குத் திரம்பேய் கயரோ கன்சார் பிரேதம், இவைபிறவு முடற்குட்ட முதற்பிணியுந் தீர்த்து” (சேது. துராசார. 29). சித்திரம் - அழகு.

390. நரவரி - நரசிங்கம். ஆயிரம் நரசிங்க அவதாரமாயினும் உலாவுகின்ற குஞ்சரம்; அயிராவணம்.

391. வேலா யுதம்படைத்த மீளித் திருக்கரமும்
காலா யுதம்படைத்த கைக்கொடியும்—மேலான
392. வெற்றியுடன் வீரம் விளங்குமன்ற லம்முரசே
உற்று முழங்கு முயர்முரசும்—பற்றித்
393. திடம்பலரும் போற்றத் திருமார்பிற் சூடும்
கடம்பலர்ப்பூங் கொத்துக் கணியும்—அடங்கிக்
394. குமரன் றுணையெனவே கோவுலகங் கூறி
அமருந் திருவாணை யன்பும்—குமரவேள்
395. வென்றித் தசாங்கத்தின் மெய்ம்மைபெறும் பாட்டமுதம்
ஒன்றிச் செவிவாயி னுட்புகுத—மன்றல்சேர்
396. கூந்தற் பிணையாசை கோடிகொண்டாள் காமவெள்ளம்
நீந்தப் புணைகாணாள் நின்றயர்ந்தாள்—சாந்தகுண
397. வல்லி விறலிதனை வாவென் றருகழைத்துச்
சொல்லியே காமத் துயர்செறித்தாள்—வல்லதெல்லாம்
398. பேசுவன பேசிப் பிதற்றுவன தான்பிதற்றி
ஆசையுடன் சேருமென்றே யன்றிசைப்ப—நேசமுடன்
399. சங்கந் திமிலை சமுத்திரம்போ லேழுங்கப்
பொங்கடியார் சீரோசை போந்திசைப்பத்—தங்கவே
400. செய்ய திருநாமஞ் சீரடியேற் கன்றளித்த
மெய்யன் றிருமலைமேல் வீற்றிருப்போன்—பையரவம்
401. பூண்டார் புகழ்பூண்டார் போற்று மடியவரை
ஆண்டார் திரிகூடத் தைம்முகனார்—வேண்டவரும்
402. ஆறு முகனிலஞ்சி யைய நெழுந்தருளி
ஏறிவரும் வைய மெதிர்ந்தோன்றக்—கூறியதோர்
403. மூவர்க்கு ளேயொருவன் மொய்தமிழ்க்கு நீர்க்குளத்தில்
ஆவற் பொருள்கைக்கு ளானதுபோல்—தாவியே
404. இன்பவெள்ள மேற்கொண் டிருகைசிர மேற்கூப்பி
அன்பினுடன் பாதத்தி னம்புயமும்—துன்பமற

391. காலாயுதம் - கோழிச்சேவல்.

392. மன்றல் - கலியாணம்.

393. கணி - கண்ணி.

396. கூந்தற்பிணை : தெரிவை. புணை - தெப்பம் ; “ காமவெள்ளம் நீந்தவொரு புணையின்றி ” திருக்குற. மந்தமாருதச்.

402. வையம் - தேர்.

403. ஒருவன் : சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். நீர்க்குளத்தில் - திருவாரூரீக் கமலாலயத்தில். பொருள் - திருமுதுகுன்றத்தில் மணிமுத்தாநதியி லிட்ட பொன்.

405. மார்பழகுந் தோளழகும் வத்திரத்தி னல்லழகும்
தேரழகுங் கண்டாள் திகைப்புற்றுள்—பேரழகின்
406. மன்மதனே யுன்றன் வளர்குடையு முன்றேரும்
என்மதியை யுண்டே யிடர்செயுமோ—நின்மதத்தாற்
407. சூர்மதத்தைச் செற்றோன் றெடர்பெனக்கு முண்டாகிற்
சீர்மதியுந் தென்றலுந்தாஞ் சீறுமோ—ஒரென்று
408. பன்னிப் பிதற்றுதலும் பன்னிரண்டு கையோனும்
சின்னக் குயிலோனுந் தேருமாய்—மன்னித்
409. திருமறுகிற் சென்றேகச் சேயிழைசெவ் வேளை
உருவெளியிற் கூடி யுகந்தாள்—பெருமைசேர்

[பேரிளம்பெண்]

410. பேரிளம் பெண்ணொருத்தி பேருலகங் கட்கெல்லாம்
சீரிளம்பெண் ணான திருவனாள்—பார்பிளந்து
411. பொன்னாட்டை யெல்லாம் பொருதுவென்று பொன்மலையை
இந்நாட்டை வெல்லு மிருதனத்தாள்—நன்னாட்டில்
412. வேளையம்புக் கம்பேவி மேலு மவனைவெல்ல
வாளும்புக் கேவு மதர்விழியாள்—நாளும்புக்
413. காலுக்கு நேருதர மம்மலைக்கு நேருமுலை
நாலுக்கு நேரான நுண்ணிடையாள்—பாலுக்கு
414. நேர்மொழியார் சூழ நெடுவேள் ரதிபணியத்
தாருலவு சிங்கா சனத்திருந்தே—ஏருலவு
415. பண்டுமின்று மென்றும் பகரிளையான் யாவனென்று
கண்டின்று சொல்லுமென்று கட்டுரைப்ப—மண்டலத்தில்
416. அன்ன நடையா ரவணி புரந்திருக்கும்
மன்னவரைச் சொல்ல மடமயிலும்—இன்னவரில்
417. மிக்கவர்கள் யாவரென்று வேதியரைத் தான்வினவத்
தக்கபதி னெண்கணமுஞ் சாற்றியே—திக்கரசர்
418. ஆதி முனிவருக்கு ளானமார்க் கண்டனுடன்
நீதிமக வாளை நிகழ்த்தியே—போத

405. வத்திரம் - முகம்.

406. குடை : சந்திரன். தேர் : தென்றல்.

407. ஓர் - இதை நினைப்பாயாக.

408. சின்னக்குயிலோன் - குயிலாகிய சின்னத்தையுடையவன் ;
சின்னம் - காளம்.

412. வேள் ஐ அம்புக்கு - காமனுடைய ஐந்துமலர்ப்பாணங்களுக்கு.

418. போத - மலரிலுள்ள.

419. அயன்மாலைச் சொல்லி யவர்களுக்குண் மேலாம்
செயமாந் திரிகூடத் தேவன்—நயமாகத்
420. தந்தபிள்ளை யோரிருவர் தந்திமுகன் முன்னோனென்
றிந்தவகை யெல்லா மியம்பியே—கந்தனே
421. என்று மினையா னெவர்களுக்குந் தானினையான்
துன்றினையான் றென்னிலஞ்சிச் சோதியென்றார்—நன்றென்றே
422. சொன்னவர்கள் வாய்நிரம்பச் சொன்னஞ் சொரிவித்துப்
பொன்னரைநாண் சாலுவைகள் பொற்கடுக்கன்—மின்னுமொரு
423. கண்டசரங் கட்டுவர்க்கங் கற்கட்டு வட்டமனம்
கொண்டதுவாய் கொள்ளாமற் கூர்ந்தளித்துத்—தண்டலையில்
424. உய்யானஞ் சென்றே யொருகடப்பங் கன்றெடுத்துச்
செய்யோன்பே ரிட்டுநட்டுச் செப்பியே—மெய்யாகக்
425. கட்டினாள் போற்றுங் கடப்பமலர் பூத்தவுடன்
மட்டிலா நல்ல மகிழ்ச்சிபெற்றே—இட்டமுடன்
426. அங்கனையார் கூடி யழகு குரவையிட்டுப்
பொங்கு பதலைபம்பை புக்கியம்ப—இங்கெவரும்
427. காண்டிரெனத் திங்கடொறுங் கார்மயிலின் மேற்பவனி
வேண்டியே யாரல் விழாவெடுத்தே—ஈண்டுபொன்னும்
428. ஓதனமு நல்கி யுயரடியார் தங்களுக்குச்
சாதனமா முத்திநிலை சாற்றியே—போதக்
429. கடப்ப மலரெடுத்துக் கண்ணிகட்டிச் செவ்வேள்
தடப்புயத்திற் சாத்துவமோ வென்னத்—திடப்படவே
430. பெண்ணு ரமுதம் பிரியமுட னேயுரைப்பத்
தண்ணு ரமுதே தனிமயிலே—கண்ணேகேள்
431. இந்திரனார் பத்தர்மல ரேழை யடியர்மலர்
சந்தவரைக் கும்பன் றனிமலர்கள்—அந்தமுற
432. முந்நூன் மணிமார்பர் முப்போதுஞ் சாத்துமலர்
எந்நேரஞ் சூடு மிணையடிக்குப்—பொன்னேநீ

421. “என்று மினையாய்” (முருகு. இறுதி வெண்பா); “என்று மழியாத விளமைக்கார” திருப்புகழ்.

423. கூர்ந்தளித்து - மிகுதியாக அளித்து.

427. ஆரல்விழா - கிருத்திகைத்திருவிழா. 428. ஓதனம் - அன்னம்.

431. சந்தவரை - சந்தனமரத்தையுடையமலை; பொதியின்மலை. கும்பன் - அகத்திய முனிவர்.

432. முந்நூல் மணிமார்பர் - அந்தணர்.

433. யேயெடுத்துச் சாத்துமல ரேறு தெனமறுப்பப்
போயெடுத்து வல்லி புலம்புதலும்—வாயெடுத்துப்
434. பாடு மடியார் பகர்ந்த படிதிருக்கூத்
தாடும் பெருமா னறுமுகவன்—நீடும்
435. கொடியார் தமைச்சாடுங் கொற்றவைக்கு மைந்தன்
அடியார்க் கெளியனலை வாயான்—பொடியாரும்
436. குற்றலத் தண்ணல் குழல்வாய் மொழியுமைசேர்
வற்ற வடவருவி யான்மைந்தன்—கற்றாய்ந்து
437. சட்டி விரதஞ் சகத்திருந்த பேர்க்குமன
திட்ட வபீட்டமெல்லா மீந்திடுவோன்—கெட்டியாய்த்
438. தென்னிலஞ்சி வீற்றிருப்போன் செண்பகவி நாயகர்க்குத்
தன்னிகரில் லாததுணைச் சண்முகத்தோன்—முன்னரெல்லாம்
439. பூத கணநடப்பப் பொய்ம்மையில்லா மெய்யடியார்
ஏதமறப் பின்னே யிசைந்துவரப்—போதமுறும்
440. கும்பன் முதன்முனிவர் கொண்டாடிப் போற்றிவர
இம்பரிலே யைந்தருவு மீந்துவரத்—தம்பமாம்
441. தேவர்சே ருபதியாஞ் செட்டிப் பெருமானேர்
தாவியே யவ்வேளை தானெய்த—ஆவலுடன்
442. காணுமற் போனபொருள் கண்டவர்போ லுண்மகிழ்ந்து
நாணும லங்கே நடந்துசென்றாள்—வீணாளாய்ப்
443. போச்சுதே நேற்றுவரை பூங்குயிலா ரேயெனக்கும்
வாச்சுதின்றே யென்று வணங்கினாள்—பேச்சதனால்
444. வேதியர்கள் சொன்னதெல்லா மெய்யே குமரனென்றே
ஓதி யுணர்ந்தா ளுவப்புற்றாள்—வீதியிலே
445. வந்தாணைப் போற்றி மகிழ்ந்தெடுத்த புட்பமெல்லாம்
சந்தாபந் தீரவே சாத்தினாள்—கொந்தாரும்
446. கோதை சரியமலர்க் கோதைபோ லேபணிந்தாள்
போத விரண்டுகுடம் பொன்பெற்றாள்—ஊதைக்கான்

435. கொற்றவை - துர்க்கை. அலைவாய் - திருச்செந்தூர்.

438. செண்பகவிநாயகர் - திருக்குற்றலத்து விநாயகர் ; இவ்விநாயகர் மேலகரத்திலுள்ளார்.

440. இம்பரில் - இவ்வுலகத்தில்.

442. சென்றாள் : சென்றவள் பேரிளம்பெண்.

445. புட்பம் - தான் வளர்த்த கடம்பமரத்தின் மலர்கள். சந்தாபம் - வெம்மை.

446. கோதை - கூந்தல், மாலை. போத - நிறைய. இரண்டுகுடம்

447. மான்மகளைக் கூட மயங்கித் தியங்கினீர்
மான்மகளைக் கூட மயங்கிலீர்—மான்மகளைக்
448. கொள்ளாத கோட்டாலை கொண்ட ரெனைமதனும்
கொள்ளாத கோட்டாலை கொள்வானேன்—வள்ளியென்னும்
449. கொஞ்சக் குறத்திதன்னைக் கொண்டீர் சசிவருத்தும்
கொஞ்சந் தவிர்த்தெனையுங் கொள்ளீரோ—இன்சொலவள்
450. வள்ளிக் கொடிச்சி வளர்கொடிச்சி வன்கொடிச்சி
வள்ளற் கொடிச்சியும்நான் வாய்ப்புக்கால்—எள்ளலறப்
451. பெண்டுவைத்துக் கொள்வீர் பெருமையுண்டா மான்மகளைக்
கொண்டதுபோற் கொஞ்சங்கள் கூறரே—மண்டலத்தில்
452. அங்கவளு மானைமக எல்லவோ நாயடியேன்
பொங்கவனி வேந்தர் புதல்விகாண்—மங்கையவள்
453. பேரிளம்பெண் ணையடியேன் பேர்பெரிய தேர்வேந்தர்
காரியமோ வீரியமோ கைக்கொள்வார்—நீரும்
454. மணந்தான் மயக்கமறும் வாய்முத்தந் தந்தே
அனைந்தாலென் னுசையறு மென்றாட்—கிணங்கிருவர்
455. தங்கள்முகம் பார்த்துத் தனிக்கிருபை மூரலே
புங்கமுடன் செய்தான் புகழ்வேலன்—வங்கணமாய்ச்
456. சொன்ன வெழுவருக்குஞ் சொல்லரிய மாலைறப்
பொன்னகரும் பன்னகரும் பூவுலகும்—நன்னகரும்
457. மீறி நெறியேற மிக்கசைவந் தானேற
மாறிலாச் செங்கோல் வளர்ந்தேற—ஈறிலாக்
458. குற்றலம் வாழக் குழல்வாய் மொழிவாழ
வற்ற வடவருவி வாழவே—பற்றுக

பொன் பெற்றாள் - இரண்டு குடங்களைப் போன்ற தனங்களிற்பசலையைப் பெற்றாள்; பொன் - பசலை. ஊதை - காற்று. கான் - காடு.

447. மான் மகள் - மானின்மகளாகிய வள்ளி, மாலின் (மால் - இந்திரன்) மகளாகிய தேவயானை. 448. கோட்டாலை - துன்பம்.

449. கொஞ்சக்குறத்தி - சிறுமையையுடைய குறமகள். சசி - சந்திரன்.

452. அவளென்றது தெய்வயானையம்மையை. அவள் மங்கை.

453. அடியேன் பேரிளம்பெண்.

454. இருவர் - வள்ளியும் தெய்வயானையும்.

455. வங்கணமாய் - நேசமாக.

456. எழுவர் - பேதைமுதலிய ஏழுபருவமகளிர். மால் - காமமயக்கம். பொன்னகர் - தேவலோகத்திலுள்ளார். பன்னகர் - நாகலோகத்தினர். நன்னகர் - திருக்குற்றலம்.

459. மாதங்கண் மும்மழைகண் மங்காமல் வாழுவே
வேதங்கண் மெய்ப்பொருள்கண் மெய்வாழ—நீதங்கள்
460. சீருடையார் வாழத் திருவாழத் தென்னிலஞ்சி
ஊருடையான் போந்தா னுலா.

வாழ்த்து

(வெண்பா)

முத்திதருங் குற்றால முற்றுமே வாழிவெற்றிச்
சத்தியணி வேண்முருகர் தாம்வாழி—எத்திசையும்
சீர்வாழி பத்தர் செயம்வாழி தென்னிலஞ்சி
ஊர்வாழி வாழி யுலா.

திரு இலஞ்சி முருகன் உலா முற்றிற்று.

மு க வு னை ர.

தேவாரம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருநெடுஞ்சு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடலிடை மலைக டம்மா லடைத்துமால் கரும் முற்றித்
திடலிடைச் செய்த கோயி திருநீரா மெச்சு ரத்தைத்
தெடலிடை வைத்து நாவிற் சுழல்கின்றேன் நாய்மை யின்றி
யுடலிடை நின்றும் பேரா வைவராட் ண்டு நாளை.

தேவையுலா என்டது, இராமேசுவரத்துத் திருக்கோயில்கொண்
டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ இராமநாதர்மீது பலபட்டடைச் சொக்கநாத பிள்
ளையால் இயற்றப்பெற்றது; தேவை - இராமேசுவரம்; இது பாண்டி
நாட்டிலுள்ள பாடல்பெற்ற பதினான்கு சிவஸ்தலங்களுள் ஒன்று.

உலாவென்பது தமிழ்ப்பாஷைக்குரிய தொண்ணூற்றாறுவகைப்
பிரபந்தங்களுள் ஒன்று; பேதை முதலிய எழுவகைப் பருவமகளிர்
களும் தன்னைக்கண்டு காதல் கூரும்படி ஒருதலைவன் வீதியிற் பவனி
போந்தானென்று அவனுடைய அரிய செயல்களைப் பலவகையாகப்
புலப்படுத்திக் கலிவெண்பாவாற் பாடவேண்டுமென்பது அந்தாலுக்
குரிய விதி; வீதியென்றது இங்கே உருத்திரகணிகையருடைய
தெருக்களை.

இந்தாலால், ஸ்ரீ இராமநாதருடைய பெருங்கருணத்திறமும்
இராமேசுவரத் தலவிசேடங்களும் தீர்த்தவீரர்களின் முதலியனவும்
வேறுதலபுராண கதைகளும் பழைய சிவபுராணங்களிற் காணப்படும்
அரியசரித்திரங்களும் நாயன்மார்களுடைய அருமைச்செயல்களும்
பலமுகமாக அவ்வவவந்தது அறியலாகும். பொருளை எளிதில்
விளக்கும் மடக்கு சிலேடை முதலிய சொல்லணிகளும், முக்கிய
மான பொருளணிகளும், கேட்டுபார்களை விரைவில் விடப்பிக்கும்
தொணிகளும் இஹி பரக்கக்காணலாம். அன்றியும், இத்தலத்தில்
உள்ள ஆரியர் ஐந்துற்றுப்பன்னிருவர் என்பது கூசு - ஆம் கண்

ணியாலும், பண்டைக்காலத்தில் இத்தலத்தில் இன்ன இன்ன திருப் பணிகள் இன்னுள்ளாராற் செய்விக்கப்பெற்றனவென்பது கூட - ஆம் கண்ணி முதலியவற்றாலும், இரகுநாதஸேதுபதி கட்டுவித்த மண்டபம் ஒன்றில் உதவ்வகாலத்தில் இராமநாதர் எழுந்தருளின ரென்பது கூட - ஆம் கண்ணியாலும், திருத்தேர் சேதுபதிகளாற் செய்விக்கப்பெற்றதென்பது ௧௦௮ - ஆம் கண்ணியாலும், இராமநாத ருக்குச் சாத்திய திருவாடை விஜயரகுநாதஸேதுபதியால் அளிக்கப் பெற்றதென்பது ௧௦௯ - ஆம் கண்ணியாலும், அவர் திருத்தேர் வட முகூர்த்தம் செய்தனரென்பது ௧௧௮ - ஆம் கண்ணியாலும் விளங்கு கின்றன. இன்னும் இங்ஙனம் விளங்குவன பல.

இந்நூலாசிரியர், கவிராயரென்றும் புலவரென்றும் வழங்கப் பெறுவர். இவருடைய வாக்கின் பெருமை இத்தமிழ்நாட்டில் யாவ ருக்குந் தெரிந்ததாதலால், அதைப்பற்றி இங்கே ஒன்றும் எழுதத் துணிந்திலேன்.

திருத்தேர் வடமுகூர்த்தம் செய்தவர் விஜயரகுநாதஸேதுபதி என்று கூறியிருத்தலால் அவர் காலமும் இந்நூலாசிரியர் காலமும் ஒன்றென்பதும் இந்நூலை இயற்றுவதித்தவர் அவரென்பதும் விளங்கு கின்றன.

பண்டைத் தமிழ்நூல்களின் காணப்படாத ஒருவகைச்சொற்கள் இந்நூலின் சிலவிடத்து வந்துள்ளன; இடத்துக்கேற்ற சிறப்புள்ளன வென்று கருதி அவை பெரியவர்களால் அக்காலத்து அங்கீகரிக்கப் பெற்றனபோலும்.

இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ௫௦ - வருடங்களுக்கு முன்பு அன்பர்களுடன் நான் சேதுபுராணத்திற் பாலோடைச் சருக்கத்திற் குப் பொருள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தபொழுது திருவாவழிதறை ஆதினத்து மஹாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர் கள், “மேலான கத்துருவின் வீழ்சலத்தோ டந்தணிக்கப், பாலாவி யாகிய பாலோடையும்” (கண்ணி-௧௧) என்பாடதக்கூறி, அதிலுள்ள ‘சலத்தோடம்’, ‘பாலாவி’ என்பவற்றைப் பலபடப் பாராட்டி, “இது தேவையுலா” என்றும், “இதில் உச - தீர்த்தங்களும் இப்படியே ஒவ்வொரு டயம்படக் கூறப்பெற்றுள்ளன” என்றும் சொன்னார்கள். அதுவே இந்நூலேத்தேடி ஆராய்ச்சிசெய்யும்படி பண்ணுவித்தது.

இந்நூலின் முதற்பதிப்புக்குத் திருவாவதி நூற்றாண்டின் யாதீனத்தலைவர்களாகிய ஸ்ரீமத் அம்பலவாணதேசிகரவர்கள் அளித்த பிரதியும், ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரதியும், மேலகரம் ஸ்ரீ திரிகூடராசப்பக்கவிராயரவர்கள் வாங்கித்தந்த பிரதியும், இரண்டாம் பதிப்புக்கு வேறு சில பிரதிகளும் உபயோகமாக இருந்தன.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராஸனாதிபதியாக விளங்கிய ஸ்ரீமான்: பொ. பாண்டித்துரைஸாமித்தேவரவர்கள் விரும்பியபடி இதனைச் செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், ௧௯௯ - ஆவதாக முதன்முறை 1907-ஆம் வருஷத்தில் வெளியிடலானேன்.

அச்சப்பிரதிகள் இப்போது இல்லாமையாலும் மறுபடி வெளியிடவேண்டுமென்று சில அன்பர்கள் தூண்டினமையாலும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தாரின் அனுமதிபெற்று இப்போது இரண்டாம் முறை பதிப்பிக்கலானேன்.

இப்பதிப்பில், சில இடங்களில், மூலம் சிற்சில திருத்தங்களை யடைந்திருப்பதன்றி, குறிப்புரைகளும் ஆங்காங்கு அதிகமாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

சிதம்பரம், }
10—7—25.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

கணபதி துணை.

பலபட்டடைச் சொக்கநாதபிள்ளை இயற்றிய தேவையுலா.

—→*←—

காப்பு.

ஆதியுலாக் கொண்ட வமலனிரா மேசன்மேற்
சோதியுலாத் தேவையுலாச் சொல்லவே - காதலாம்
தந்தத்தொற் துத்தந்தித் தாவென்றாடுஞ்சிவன்சேய்
தந்தத்தொற் துத்தந்தித் தான்.

நூல்.

- க. நீர்கொண்ட மேக நிறங்கொண்ட மால்கமலப்
போர்கொண்ட கண்மலராற் புதித்தும் - சீர்கொண்
- உ. பிபமன் னியுவி னுபதேசம் பெற்றுத்த
செபமன் னியபூரை செய்கும் - இபமென்ன
- ங. வந்து பிறந்த மதலையைச் சாம்பனென
இந்துகுலத் தொன்றுபெய ரிட்டழைத்தும் - வெந்துயரை
- ச. மேன்மாற்றும் வில்லோத கேச்சுர லிங்கத்தை
ஆன்மார்த்த பூசையா வர்ச்சித்தும் - நான்மறையின்

குறிப்புரை.

காப்பு.

ஆதியுலா - சோமான் பொமாள்நாயுடுர் அருளியஉலா. தேவை -
இராமேசுவரம்; நூலின் கசு, கடக, உசா, உசா, நடா, நடா-ஆம் கண்
ணிகளிற் காண்க. மூன்றாம் பாயில், 'தந்த' என்பது முதலியன தானாவொற்றுக்
கள். சொல்லத் தான் காதுலாமென்க.

நூல்.

- க. மால் எழுவாய்.
- உ. உபதேசம்பெற்றதை, கூர்ம்புராணம், பூர்வகாண்டம், நடா-ஆம்
அத்தியாயத்திற்காண்க. பெயர் - ஜடம்.
- ங. மதலையை - சாம்பவாயிற் பிள்ளையை. சாம்பனென்பது சிவபெ
ருமானுடைய திருநாமம். ஒன்றுபெயர்-ஒருபெயர்; 'ஒன்று தரினன்' நீவக.
ச. வில்லோதகேச்சுரம்—ஒருசுவஸ்தாம். ஸ்ரீகண்ணபிரான், நாகா
சுரனைக்கொண்டு தேவலோகஞ்சென்று டாரிசாததருவை. அபகரித்தபின்பு பாரி
யாத்திரமலையையடைந்து, அதற்கு வரக்கொடுத்துவிட்டுத் தாம் நினைத்தமாத்
திரத்தில் வந்த கங்கையில் ஸ்நானம் செய்து, கங்காதீர்த்தமும் வில்வமும்

- ரு. வேர்பெற்ற வீதி விடங்கரைப் பாத்கடலின்
மார்பிற் சுமந்து வணங்கியும் - நேர்பெற்ற
சு. தொண்டி புரியுந் தொழும்பெலா நாணாந்
கண்டி புரியுந் கருணையால் - ஷண்டருல
எ. கின்னு நடுங்கு மிராவணனைக் கொன்றபழி
தன்னை யகற்ற நலேக்கீடா - என்னையோர்
அ. பல்லா ஈரவர் படைத்த மலமாதி
யெல்லா விருளு மினிககற்றத் - கொல்லேநாட்

உச - தீர்த்தங்கள்.

- சு. கால வரையடைந்துங் கால வரையடையாச்
சீல முடையசக்ர தீர்த்தமும் - கோலவரைப்
கௌ. பேதையொரு பாகன்போற் பேயுடனேயாடும்
வேதாள தீர்த்தமெனு மென்புனவும் - புகலத்து
கக. வாவுந் திடமதிக்கு வந்த மறுத்துடைந்த
பாவ விநாசப் பசுந்தடமும் - ஆவலாற்
கஉ. சீதைதரும் பட்டத்தாற் றேவேந் திரப்பட்டங்
கோதகன்ற தாஞ்சீதா குண்டமும் - நீதிபொய்த்
கங. தேயமிழந் தோனிழந்த தேர்பரியெ லாங்கவந்த
வாயி லுதிப்பித்த மங்கலமும் - நேயந்தால்

வைத்து அந் திறிசெவிராணை ஆவாஹனஞ்செய்து, தாம் கொணர்ந்த பாரிசாத
மலர்க்கால் அருச்சுணபுரிந்து அதித்ததனால் அவிட்டம் விவோதகேசுவர
மென்று திருநாமம் பெற்றது. இது, பாரதம், மறிலம்சம், விஷ்ணுபர்வம்,
எரு-ஆம் அத்தியாயத்திற்கண்டது.

- ரு. வீதிவிடங்கர் - திருவாநந்திச்சியாகராசர். [சொல்.
எ. தலைக்கீடு - வியாஜம். என்னை - என்னவியப்பு ; ஓர், இடைச்
சு. காலவரை - காலவரமணிவரை, கால எல்லை. சக்ரதீர்த்தமுதலிய
உச - தீர்த்தங்களின் விசேடங்களையும் ஆமப்பேறப்பெற்றோர் இன்னார் என்ப
தையும் சேதுபுராணத் துள்ள சக்ரதீர்த்தச்சுருக்க முதலியவற்றால் முறையே
அறிக்க கொள்க. தூலங்கியர், ஒன்றொரு நயம் புலப்பட உச - தீர்த்தங்களை
யும் முறையே கூறியிருக்கு அழகு கூர்ந்துணர்ந்து இன்புறற்பாலது.
கௌ. பேதையொருபாகன்போல்-சிலபெருமான் பேயோடாடுதல் போல.
பேய் - சுதர்சனனைய பேர்.
கக. திடமதி - ஓரன் பெயர். மறு - அவனடைந்த பாவம்; சந்திரர்
குள்ள களங்கமென்பது மற்றொருபொருள். [ஹத்திதோஷம்.
கஉ. பட்டம்-குளம், பதவி. கோத-இந்திரனைச் சார்ந்திருந்த பிரஹ்ம
கங. தேயமிழந்தோன் - மனோசுவன்னெனும் அரசன். கவந்தம்-நீர்,
தலைபோனஉடம்பு; தலைபோன உடம்பிலிருந்து தேர்முதலியவை தோற்றின

கசு. ஏத்திய நல்லோரை யேகாந்த ராமன்பாற்
சேர்த்து விடுமமுத தீர்த்தமும் - பூக்தமலர்

கரு. வீட்டிலுறை வேதாவை மிக்கமக வாணாக்
கூட்டி யருள்பிரம குண்டமும் - வாட்டமுறு

கசு. நொய்யமனத் தன்மசக னூறுமக வாணாக்
செய்யு மனுமகுண்ட தீர்த்தமும் - ஐயமற

கௌ. மானத வாடிவடி வாய்த்தெய்வ யானைநனை
யீனு மகத்தியனா சேல்வையும் - மேனாளில்

கஅ. மெய்கழுவ வந்த விசயன் றமைபனுக்குப்
பொய்கழுவி ராமர்திருப் பொய்யையும் - தெய்வதங்கள்

கசு. வாழு மொருதேவை வந்து பலதேவர்
தாழு மிலக்குமணர் தண்டினலும் - சூழலதிற

வென்பது மற்றொருபொருள். இதுவா ளாவலாறு, சேநுபுராணம், மங்கல
தீர்த்தச்சுருக்கத்தாலியிலாகும்.

கசு. 'ஏகாதராமம்' என்பது இராமேசுவரத்திலுள்ள ஓரிடம்; இராமர்
இராவண சங்கரத்திற்குரிய காசியங்களைப் பலருடன் ஆலோசித்துக்கொண்
டிருக்கையிற் கடல்முழக்கம் ஒலிப்பேசியது ஒலிவர்க்குக் கேளாமலிருக்கும்
படி செய்தமையின் அவர் கோரிக்க, உடனே கடல் ஓசையின்றி அடங்கியத
னால், அவ்விடத்திற்கு ஏகாதராமமென்றும், ஏகாதராமங்கரம் என்றும் அங்கு
எழுந்தருளியிருக்கும் இராமபிரானுக்கு ஏகாதராமமென்றும் பெயர்கள் உண்
டாயின ; "மாயோ னாகும், மங்கலதல போலடங்கி நிதிக்" என்றும்,
"இமைக்குக் கடலேழி லேகாந்த ராமன், அமக்குக் கடல்தார்த்த தமர்தீர்"
என்றும் பின் வருதல் காண்க; ௧௧, ௩௧௭.

கரு. வேதா - பிரமர். மகாவான் - யாகத்தையுடையவன், இந்திரன்,
பிரமதேவரை இந்திரனாகச் செய்ததென்பது மற்றொருபொருள்.

கசு. தன்மசகன் - தருமசகன்; இன் ஓராசன். நூறுமகவான்-நூறு
பிள்ளைகளுடையவன், இந்தர ; தருமசகனென்னுமொருவனை இந்திரனாகச்
செய்ததென்பது மற்றொருபொருள்.

கௌ. மானதவால் - கைலை அல்லது இமயமலையிலுள்ள ஒரு தெய்வப்
பொய்கை. தெய்வயானை - சகலகாமனைடவனைத் தாங்குதற்பொருட்டிச்
சிவானுஞ்ஞயால் தோற்றயானை. ஏல்லை - குளம்; "மதிக்கு மகத்தியனார்
வாலிவந்த வேழத, அழககையினைய நுடையான்" என்பர் பிள்ளைம்; ௨௨௨.

கஅ. மெய் - உடம்பு. விசயன் தமையன் - தருமபுத்திரர். பொய் -
துரோணசாரியர் இறக்கும்படி கூறிய பொய்ச்மொழி. கழுவல் - நீக்கல்.
மெய்கழுவவந்தவனுக்குப் பொய்யைக்கழுவ்யதென்பது குறிப்புப்பொருள்.

கசு. தேவை - இராமேசுவரம். பலதேவர் - பலராமர். ஒருதேவைப்
பலதேவர்கள் வணங்கினார்களென்பது மற்றொருபொருள்.

- உ௦. காந்திவருங் கூட்டைக் கழுவச் சுகமழுக்குத்
தீர்ந்து விசெடா தீர்த்தமுன் - சாந்தமலர்
- உ௧. கூற்றன் மகனைக் குபேரன் மகனாகத்
தேற்று மிலக்குமி தீர்த்தமும் - நாற்றிசையும்
- உ௨. போய்முனைக்குஞ் சீதைபழி போக்குதற்காத் தண்ணீரின்
நீமுனைக்கு மக்கினி தீர்த்தமும் - பூமியிலே
- உ௩. தங்குமறை யான்றாளுந் தந்துவிசும் பின்மறையான்
செங்கையு நல்குசகர தீர்த்தமும் - பங்கபத்தோன்
- உ௪. மாலை முடியறுக்க வந்த பிரமகத்திக்
காலை யறுத்தசிவ கங்கையும் - வேலையெனப்
- உ௫. பொங்குநீர்க் குள்ளே புழுங்கினோன் வெம்மையொரு
சங்கநீர் தீர்த்தசங்க தீர்த்தமும் - பங்கொருவன்
- உ௬. ஒப்பரிய வையத்தி லோடிவந்து முந்நீரைச்
செப்பமுற நீந்துயமுத் தீர்த்தமும் - இப்புவிபின்
- உ௭. மாமிக்காய் மாமன்போய் மாமனைக் கொன்றபழி
சேமித் திடாக்கோடி தீர்த்தமும் - காமத்தால்

உ௦. கூடு - உடம்பு. சுகம் - சுகநிலை. அழுக்கு - மனமாசு; கூட்டைகழுவக் கிளி அழுக்குத்தீர்த்ததென்பது மற்றொரு பொருள்; “நீடு சடா, தீர்த்த மொருசுகத்தின் சென்மன் துடைத் தமைகேட், டார்த்தசுகமெல் லா மடைத்தென” என்பர் பிள்ளை; க்குரு - க.

உ௧. கூற்றன் மகன் - தருமபுத்திரர். குபேரன் மகனாக - பெருஞ்செல் வமுடையவனாக. யமன் பிள்ளையைக் குபேரன் பிள்ளையாககியதென்பது மற்றொன்று. [தீமுனைத்ததென்றது வியப்பு.

உ௨. தீயில் தண்ணீர்தோய்ந்து முறையாக இருப்பத் தண்ணீரில்
உ௨ - ௩. பூமியிலே தங்குமறையான் - ஹரிஹரனென்றும் அந்தணன். விசும்பில மறையான் - சூரியன். மு - னர்க்குரிய சக்கரதீர்த்தம் வேறு, இது வேறு. மறையானென்பது சிலேடை. [மகத்தியினது அடியை.

உ௪. மாலைமுடி - மாலையையணிந்த தலை. அறுக்க-அறுத்தலால். பிர

உ௫. நீர்க்குள்ளே புழுங்கினோன்-வற்குநாபாரணியர். புழுக்கம்-நன்றி மறத்தோமெயென்புமனகெப்பம். பெருவெள்ளத்தினுள்ளே முழுகியும் திராத வெப்பம் ஒரு சங்கு நீராலே தீர்த்ததென்பது மற்றொருபொருள்.

உ௫ - ௬. பங்கு ஒருவன்-முடவனாகிய இராயிகுல முனிவர். வையம்-வண்டி. முந்நீர் - கங்கை யமுனை கையெயல் வழுத்து தீர்த்தங்கள்; காலில் லாதவன் பூமியில் ஓடிவந்து கடலை நீந்தினுனென்பது மற்றொருபொருள்.

உ௭. மா மிக்காய் - பெருமை மிகுந்த. மாமன் - திருமகள் கணவராகிய கண்ணபிரான்; மாமனைக் கொன்ற - தம்முடைய அம்மானாகிய கஞ்சனைக் கொன்ற. சேமித்திடா - பாதுகாவாது விடாலைத்த.

- உஅ. ஓசைநீர் தோய்ந்தோற் குருப்பசியின் வேதனைகள்
மோசனமாஞ் சாத்தா முதரீரும் - பேசொருவன்
- உசு. வெண்மை யிரைக்கழுவ மிக்க கருமயிராந்
திண்மை பெறுஞ்சருவ தீர்த்தமும் - வண்மையினுந்
௩௦. றுனை யரியையுஞ் சம்புனைபும் விண்ணவர் நங்
கோனாகச் செய்த கணங் கங்காடியும் - மாநிலதஞ்ன்
௩௧. மேலான கத்தாருவின் வீழ்சலத்தோ டந்கணிக்கங்
பாலாவி யாகியபா லோடையும் - மேலான
௩௨. நாணுருவா மம்புருவ நங்கை சிலையுருவின்
கோண லொழித்தகவி குண் டமும் - காண
௩௩. அரிதலை தன்னை யயனுடலிற் சேர்க்குஞ்
சரசுவதி காயத்ரி நாமும் - பிரச
௩௪. மொழுகுஞ் சுனைகளா வேங்குபுகழ்த் தேவை
முழுது மொருபழமா முன்றோர் - கொழுகிறைஞ்சஞ்
௩௫. சேதுப் பலாமரமாச் சேதுப் பலாமரத்தின்
மீதிற் பழுத்த வியன்கணியின் - கோதற்ற
௩௬. வான்மே ரமுதென்றால் வாய்காக்கங் தித்தித்திஞ்
கேன் மீபா னிறைந்த சிவக் கொழுந்து - மாண்டோர்வான்

உஅ. நீர்தோய்ந்தோர் - புதுபா. உருப்பி - ஈரீவரி; நீராடியவரு
க்கு அச்சத் தத்தரும் பெரும் சி தீர்த்ததென்பது குறிப்பிப்பொருள். ஒரு
வன் - சுதரிசனென்றும் அத்தனை.

உசு. தின்மை - இரமைப்பாகம்.

௩௦. அரி - ஈரங்கு. சம்பு - நரி. சேது புராணம், கவிசம்புச் சருக்
கம்பார்க்க. திருமாலையும் உருத் தரையும் இவ்விருவரச்செய்ததென்பது குறிப்
புப்பொருள்.

௩௧. சேதுடம் - வஞ்சனையாலுளாதாகிய பாவம்; அது வினையை
அடிமையாக்கியது. பாலாவி - பாலவேது. ஜல்தோவதத்தைத்தனித்தற்கு
இது பாலாவியாழ்ந்தென்பது மற்றொரு பொருள். பாலோடை - ஒருதீர்த்தம்.

௩௨. நாண் - காணம். அம்புருவம் - அழகிய புருவம். நங்கை - ஆரம்
பை. சிலையுருவம் - கலவடிவம். கவிசுண்டம் - சக்திரீர்த்தம். நாணி, அம்பு,
லில் இவற்றின் வடிவகசொன்பது மாற்றாது. கோணல் - மாறுபாடு.

௩௩. அரிதலை - அரித்தலை. திருமாலின் தலையைப் பிரமருடைய உட
லிற்சேர்த்ததென்பது ஒன்றாம்.

௩௪. பழம் - டலாப்பழம்.

௩௫. - சு. கணியின் தேன்போல் சிறைநதவென்க. மாலும் போருக்குரிய
வானும்.

௩௭. மச்சமயில் போற்கண் மலைவளருங் காதலியாம்
பச்சமயில் வாழ்செம் பவளமலை - நிச்சமாய்க்
௩௮. காவையு மிந்தர புரத்தையுங் கானனமுந்
தேவையு மாகத் திருத்தினேன் - மேவுந்
௩௯. திருக்கந்த மாதனத்திற் சென்றேறு நாடொட்
டிருக்கந்த மாதனமா வேறான் - வெருக்கொள்ளு
௪௦. முங்கார கால வபிரவனா மோங்கார
சங்கார காலனையுந் தாமித்தோன் - பொங்குபெயர்க்
௪௧. காவலுறுஞ் சேதுவந்த மாகாளி யம்மையருட்
காவல் புரியுங் கடிநகரான் - தேவர்கோன்
௪௨. வேதனைசெய் கால்விலங்கை விட்டோட்டு வோன்சேது
மாதவன் கால்விலங்கை மாற்றாதான் - மோதி
௪௩. எறிகடலைத் தாண்ட வெழுந்தவனு மாளை
மறிகடலை யென்றெதுரே வைத்தோன் - உறுபுலியாற்
௪௪. கோலு கலிங்கமன்றிக் கொட்டுணையும் பட்டுடான்
வாலு கலிங்க வடிவினான் - மேலா
௪௫. மவனசை யாம லணுவசை யாமை
பவனனு மாருதியும் பார்த்தோன் - அவனையுமை

௩௭. மச்சம் ஆயில் - மீனும் வேலும். மலைவளர்காதலி - அர்ப்பிகையின்
திருநாமம்; காதலியென்றும் வழங்கும்; "காதலிதேர்" என்பார்பின்; ௧௦௮.
மலைக்கு மயில் உரியது.

௩௮. நீரணிறை.

௩௯. திருக்கந்தமாதனம் - ஒருமலை; இஃது இராமநாதர் எழுந்தருளி
யிருக்குமிடம்; "கந்த மாதனத்திலருச்சித் தேத்து, மேந்துபுனற் சடிவழி
யிராமநாதன்" என்பதனுணர்ந்; சேதுபுராணம், கடவுள். ௨. இருக்கு அந்
தம் - வேதத்தின் உச்சி. [புகழுக்கு.

௪௦. உங்காரகாலவரவரென்பது ஸ்தலவரவரர் திருநாமம். பெயர்க்கு.

௪௧. சேதுவந்தமாகாளி - சேதுபந்தமாகாளி; ஸ்தலதேவதை.

௪௨. சேது மாதவருடைய கால் விலங்கை மாற்றமை, சேதுபுரா
ணம், சேதுமாதவச் சருக்கத்தால் அறியலாகும். ௪௩. கடலை மறிப்பாய்.

௪௪. கோலு கலிங்கம் - சுற்றப்பட்ட ஆடை, கொட்டுள் றையும். வாலு
கலிங்கம் - மணலாகிய சிலலிங்கப் பெருமான்; என்றது இராமநாதருடைய
திருமேனியை. 'மாதவர் வகுத்த வேலை வந்தது நிறுப் பாய் வல்லை, சிவதவா
லுத்தாற் செய்த சிவனருட் குறியை யென்றார்' என்பதனுணர்ந்; சேதுபுராணம், இராமனருச்சனை. ௮௫.

௪௫. அகங்காரமுற்றிருந்த பலதேவர்களுக்குமுன்பு இயக்கவடிவங்
கொண்டுசென்ற சிவபெருமான் நாட்டியதரும்பை அசைத்தற்கு வாயுதேவன்,

- சசு. தானுத் தான்வந்த தெமையாள நாமெல்லாம்
வானோரை யாளவந்த வானோரும் - ஏனோரைப்
சஎ. பூதலமீ தாளப் புரியுங் கருணையான்
பாதலமே யாபரணப் பையானோன் - வேதனார்
சஅ. சென்னி தனக்குத் திருக்கை மலர்வீடும்
அன்னமு நல்கு மருளாளன் - சென்னி
சசு. மதியார்க்குந் தான்பணியும் மார்க்கண்டே யர்க்கு
முதயாத் தமன மொழித்தோன் - கதிராவற்கும்
ரு0. சண்டைப் படுமிருட்குந் தக்கன் செயுமோம
குண்டத்தின் முன்னுறவு கூட்டினோன் - புண்டரிகக்
ருக. கண்ணினான் கண்களுக்குங் காட்டாத பொற்பாதங்
கண்ணிலா வந்தகற்குங் காட்டினோன் - கண்ணின்

வலியல்லாணமையும், எடுத்துவிடுவதற்காக இராமலிங்கத்தை அனுமார் பல முறை அசைத்துப்பார்க்கவும் அஃது அசையாதிருந்தமையும் அறியற்பாலன; கந்தபுராணம், காமதனச்சருக்கர், சுக; சேதுபுராணம், இராமனருச் சனைச் சருக்கர், கருக; “எல்லா வுயிர்க்கு முயிரருணைச் சிவராசைவி, எல்லா தனுவு மசையாத தென்பதறிந்தனமே, வில்லாடன் மார னிருக்கவும் யோகம் விளைத்த வந்தாட், புல்லாதிருந்தன வெல்லா வுயிருத்தம் டோகத்தையே” (அருணைக்கலம்பகம், ௩.), “அவன்ன்றி யோரனுவு மசையாது” (தாயுமானவர்) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

சஎ. ஆபரணம் பாம்புளாணமையின் பாதலம் ஆபரணப் பையாயிற்று.

சஎ - அ. அன்னம் - பிஷாணம். பிரமநுக்குக் கொடுத்திருந்ததன்றி அவர்த?க்கும் பதுமாஸனம், அன்னவாகனம் கொடுத்தருளினரென்பது மற்றொரு பொருள்.

சசு. மதியார்-சந்திரன். உதயாத் தமனமொழித்தது, ஒரேவிதமாக இருக் குமபடிசெய்தது; “கருமுடிவைத் தருகால கற்பமெலாங் கடப்பவருள், திரு முடியிற் பிழைசிறிதுத் தேயாது வாராதே” என்றார்; அருணைக்கலம்பகம், ௧. மதியாதார், மதிப்பவரென்றும் இருதிமத்தாரையும் ஒப்பினைத்து நடத்து பவரென்பது மற்றொரு பொருள்.

ரு0. உறவு கூட்டல் - சூரியன் இருளை அறியும்படி செய்தல்; கண்போனையின் அவன் இருளை அறிந்தான்; “சிறுவிதி யாகசூதிற் றினகரற்கு முன்னங், குமகியிருந் கூடவைத்த கோமான்” (தீருவிடைமருதாருலா, ௧௨) என்பதிலும் இக்கருத்து அமைந்துள்ளது.

ரு0 - ரு௧. புண்டரிகக் கண்ணினான் - திருமால். கண்ணிலா அந்தகன் - கண்ணோட்டமில்லாத யமன். காட்டியது - மாபியுதைத்தது. நல்லகண்ணுடையா னுக்குத் தோற்றதபாதம் குருடருக்குத் தோற்றியதென்பது மற்றொரு பொருள். “மேலு மறித்தில னுட்குகன் மேற்சென்று கீழிடந்து, மாலு மறித்திலன் மாலுமற் தேவழி பாடசெய்யம், பாலன் மிசைச்சென்று பாசம்விசிறி மறித்த சிந்தைத், கால னறிந்தா னறிதம் கரியால் கழலடியே” தேவாரம்.

- ருஉ. கடைக்கு விடயமன்றிக் கார்முதலை யென்று
விடைக்கு விடைகொடுக்கும் வேந்தன் - இடைக்குலத்துப்
- ருங். பூவையர் தாள்பணியப் போகாமல் விண்ணவர்க்குச்
சேவை கொடுத்தருளச் செல்கொடியான் - ருவிலா
- ருச. மாருப வில்வேண் மலர் தூவக் கண்பார்த்துச்
சாருபந் தந்தருளுந் தம்பிரான் - வீரப்
- ருரு. புலிபோல வாட்டைப் புசிக்குமரா வுக்குந்
சலியா நடம்புரிந்த தாணு - வலியாரை
- ருசு. மோது மிருமழுவன் முக்கால னற்கண்ணன்
வேதமைந்த னாறுதலை மேவினோன் - காத
- ருள. லெழுசமைய நெட்டிலகு மொன்பது திக்கும்
பழுதகலின் பத்து நிதியும் - தொழுவருள்வோன்
- ருஅ. தன்புய வெற்பிடத்துந் தாட்டா மரையிடத்து
மென்பணி கொள்ளு மிராமேசன் - அன்பர்
- ருக. திகைத்த வினையுமயன் சென்னியுஞ்சே திக்கு
நகத்தன் வரராம நாதன் - சகற்பதியைப்
- சு௦. பூசித் திருநாளு நம்மையென்று போதித்தோன்
மாசித் திருநாள் வருநாளிற் - பாசத்தாற்

ருஉ. விடயமன்று இக்கார்முதலை. விடை - திருமால், விடுத்தல்;
“ஊரும் விடைசுருட னூரவிடை கொடுத்தார்” திருவிடைமருதானுலா, ௩௫௫.

ருஉ - ௩. திருமால் கண்ணனாக அவதரித்தபொழுது இடைக்குல
மகளிர்பாற் பயிற்சிறமை இங்கே யறியற்பாலது.

ருச. சாருபம் - செத்த உருவம், ஸாருபம். பூசித்தவனைக் கடைக்கணித்
துச் சாருபம் கொடுத்தருளினரென்பது மற்றொன்று. [பதஞ்சலி.

ருரு. புலி - வ்யாக்ஷரபாதர். ஆட்டை - ஆட்டினை, நடனத்தை. அரா-

ருசு-எ. ஒருமழு, இருகால், முக்கண், நால்வேதம், ஐந்துதலை, ஆறுசமயம்,
ஏழுலகம், எட்டுத்திக்கு, ஒன்பதுநிதி யெனவே இருத்தம் குரியவைகள் வேறு
தொகைப்பொருள்களாகத் தொனிக்கும்படி இக்கண்ணிகளிற் கூறியிருத்தல
வியக்கற்பாலது; இருமழு - பெரியமழு. முக்காலன் - மூன்று காலங்களையுடைய
வர். ஆற்கண்ணன் - ஆலமரத்தின் மேல் எழுந்தருளியிருப்பவர். வேதமைந்தன் -
வேதத்தை அருளிச்செய்த வலியையுடையவர்; மைத்து - வலி. ஆறு - ஆகாய
கங்கை. எழு - எழுகின்ற. நெட்டிலகம் - நீண்டஉலகங்களையும். ஒன்பதுஉதி
கும் - ஒன்பதாக உதிக்கப்பெற்ற. பழுதுஅகல் இன்பத்து நிதி - பழுதகற்
இன்பத்துத் செய்யுமிதி. உலகையும் நிதியையும் அருள்வோன்.

ருஅ. என்பணி - என்னுடைய பணிவிடை, என்பாசிய அணி.

ருக. நகம் - மலை, உகர். சகற்பதி - திருமால்.

சு௦. பூசித்திரு, ஏல். பாசம் - அன்பு.

கூக. பொற்கொடி மார்பிற் பொருந்தும் விடைக்கொடியா
நற்கொடி யேறு நலங்கண்டு - சொற்கொடிபோல்

கூஉ. வாழும் பருவத வர்த்தனியுந் தானுமல
கேழும் பரவ வெழுந்தருளி - ஆழியருள்

கூங். காபாலிக் கென்றுகட்டு வித்த ரகுநாத
பூபாலன் மண்டபத்திற் போந்திருந்து - மாபாரச்

கூசு. செஞ்சடை யன்றித் திருப்புயஞ்சே ராளென்னு
நஞ்சடை வார்த்தைமிக நாணடைய - மஞ்சதவழந்

கூரு. தேறுகுழற் கங்கையா ளெந்தையுஞ் சேர்வதுபோற்
கூறு மபிடேகங் கொண்டருளி - ஈறு

கூசு. புரியாடை யோரெட்டிம் புல்லாடை யொன்றுங்
கரியாடை யொன்றுங் களைந்து - துரைராசன்

கூஎ. தென்னன் விசய ரகுநாத சேதுபதி
கன்ன னருள்பொற் கலைபுனைந்து - பின்னை

கூஅ. இறைப்பொழுதுங் கங்கைதனை யீசைகா ணுமன்
மறைப்பதெனப் பொன்மகுடம் வைத்துக் - கறைக்கண்டன்

கூகூ. காதி விருவரிசை காந்திருந்து கேட்பனபோற்
கோதி லரவக் குழைசாத்திச் - சாதலற

கூக. பொற்கொடி-திருமகள்; பொன்னுண். சொல்-புகழ். “புட்கொடி யைக் கொண்டு பொறிக்கொடிமார் பிற்கொண்மலரக், கட்கொடி யேற்றி” திருவிடைமருதாநலா, கசுங்.

கூஉ. பருவதவர்த்தனி - அம்பிகையின் திருநாமம். ஆழி - சக்கரம்.

கூங். ரகுநாதபூபாலன் - ரகுநாதசேதுபதியார்.

கூஉ - ந. இவரைத் திருமாலாக உட்கொண்டு ‘ஆழியருள்’ என்றார்.

கூசு. ஓர் எட்டு - எட்டுத்திசைகள். புல் ஆடை-புலித்தோலாகிய ஆடை.

கூரு - கூ. மூவகையாடைகளும் குற்றமுடையனவென்று நீக்கப்பட்டன வென்பது குறிப்புப்பொருள்.

கூஎ. விசயரகுநாதசேதுபதி - இந்தாலாசிரியர் காலத்திருந்த அரசர்; “தருத்தேர் விசயரகுநாதன் மங்கத், தருத்தேர் வடமுஞர்த்தஞ் செய்ய” என் பர் பின்னும்; கங்அ.

கூஅ. இறைப்பொழுதும் - சிறிதளவும். ஈசை - உமாதேவியார்.

கூகூ. இருவர் - கம்பளர், அசுவதர ரெப்பவர்கள். கேட்பனபோல் - கேட்பனவாகிய பாம்புகள்போல். பாம்பு இசையை அறிதற்குரியது; “காதி லிரண்டுபேர் கண்டோ ரிரண்டுபே, ரோதிராய்க் காணு ரிரண்டுபேர் - பேதை முலை, உண்ணு ரிரண்டுபே ரோம்புபுலி பூரருக்குப், பெண்ணுன பேரிரண்டு பேர்” தில்லைக்கலம்பகம், அ.

- எ௦. அண்டர்க்கா வுண்டநஞ்சி லாரமுத ஸு றதல்போற்
கண்டத்தின் முத்துவடங் கட்டுறீஇச் - சண்டன்போய்
- எக. எட்டித் தொடுமுன் னிறுகச் சிவக்கொழுந்தைக்
கட்டிப் பிடித்தோன் கரம்போல - வட்டத்
- எஉ. தினமணிக்கே காந்திரும் செம்மல் புயத்தி
லினமணிக் தேயூர மிட்டிக் - கனல்விழியைத்
- எங. தோண்டும் விரலைத் தொழலங்க சூரியன்போற்
காண்டகுமா ணிக்கக் கடகமிட்டு - வேண்டிலுவர்
- எச. மெய்யாண் முலைத்தழும்பை வேணியாள் காணும்
கையாள் பதங்கந் கவினுவித்தும் - பொய்யுலகில்
- எரு. தாயுதர பந்தனத்தைத் தள்ளுந் தனிமுதலுக்
காயுதர பந்தனமு மாங்கமைத்தாத் - தேயம்
- எசு. பரித்தானும் வாணன் பலசநங்கை மிட்ட
திருத்தாளி னாபுரமுஞ் சேர்ந்த - தரித்த

திருச்சாந்தணிக்.

- எஎ. திருமா லொருபாலுந் தேவியொரு பாலும்
இருபாலுங் கைக்கொண்ட தென்னத் - திருமேனி
- எஅ. ஆகாய மென்ன வகிலாண்ட மாந்தருவிந்
சேகாய வண்ணந் தெரிப்பதெனப் - பாகாய
- எசு. சானகி செங்கைத் தளிரும் பொறுதுதிரு
மேனி நிறங்கன்றி விட்டதெனக் - கானகத்தின்

எ௦. சண்டன் - யமன். எக. கட்டிப்பிடித்தோன் - மார்க்கண்டேயர்.
எஉ-ங. தினமணி - சூரியன். கனல் விழியை - கனலுகின்றகண்ணை;
“பகன்ற மரைக்கண் கெடக் கடந்தோன்” திருக்கோவையார், கஅச.
எச. மெய்யாள் - உமாதேவியார். வேணியாள் - கங்கை. கை -
அலங்காரம்.

எரு. உதரபந்தனம் - ஓணி.

எசு. வாணன் - வாணசுரன். பல சதம் கை - பலநூறுகிய கைகள்;
ஆயிரம் கைகளையுடையவனாகிய வாணன் சிவாச்சனை செய்துவந்தவன்.
வாணன் சதங்கையணிகள் பலவற்றையணிந்த திருவடையென்பதும் ஒன்று.

எஎ. “ஒருபாதி மால்கொள மற்றொரு பாதி யுமைகொளவே, இருபா
தியையு மிழந்தான் புராரி” தனிப்பாடல்.

எஅ. சேகு - வயிறம்.

எசு. இராமநாதரது திருமேனி சீதையால் அமைக்கப்பெற்றது; சேது
புராணம், இராமனருச்சனை, அரு-க௦சு.

- அ௦. மண்டிப் பொருவ்சயன் மண்ணைப் பிடிபிடிக்கக்
கண்டத்தி னஞ்சு கலைந்ததெனக் - கொண்டலார்
- அக. தெள்ளுஞ் சிவத்தியானஞ் செய்ப்போ திரண்டிருவு
முள்ளும் புறமு மொளிர்வதெனக் - கிள்ளைவளர்
- அஉ. கையிற் கருப்பணிவாள் காத லெனுநீலப்
பையுட் பொதிந்த பவளமென - ஐயமறத்
- அங. தூய சிவஞானத் தோன்றா நெவ்வெவர்க்கு
மாயை நிழலின் மறைத்துதென - நேப
- அச. மருக்கூந்தன் மங்கைநிறம் வாஞ்சித்தா ரென்னத்
திருச்சார் திலேபனமுஞ் சேய்நா - விரைபச்சாந்தாற்
- அரு. சந்திரனில் வாழுந் தடந்தா மயங்குகண்ணன்
வந்தெந்நி நிற்கும் வடிவென்ன - முந்தியே
- அசு. விம்பப் பிரதிவிம்ப வேதாந்த நீதியெனப்
பைம்பொணிலைக் கண்ணாடி பார்த்தருளி - வெம்போரில்
- அள. வானிற் பறக்கு மதின்கூன் றையுமெய்ய
மேனிற்கும் பொன்மேரு விலலென்ன - வானத்து
- அஅ. முந்திய விந்திரவின் மூன்றி லுமைபிறழும்
எந்தைநிற முங்கண் டொண்டொளிக்க - நின்றையிலா
- அசு. மற்றொருபொன் வில்லை வளைத்துத் தரித்ததெனப்
பொற்றிரு வாசி பொலிந்தோங்கக் - குற்றமறு
- சு௦. சீரா தனமான சிங்கா தனத்துலிருந்
தாரா தனகொண் டருளியபின் - யாரும்

அ௦. மண்ணை - சமுத்தி; வழக்கு. கொண்டலார் - மேகம்போல்வா
ராகிய இராமர்.

அஉ. கையிற் கரும்பு அணிவாள் - உமாதேவியார்.

அச. இலேபனம் - பூச்சு. சாந்தால் - திருச்சாந்து அணிந்தமையால்;
அது கருமையுடையது.

அரு. சந்திரனிடலத்தில் திருமால் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; இத
னை, “ஆற்குழை யோவர கோவாயா பாடி யருமையோ, பாற்கடலோ திங்க
ளோ தங்கு மாவம் பலபலவா மாற்கு மாநின் றார்மாதை நாதர் வளங்கொள்
பம்பை, மேதகரைக் கோயில்கொண் டார்புரஞ் சீரிய வங்கணக்கே” என்ப
தனுவணர்க; நீருவாமாத்நூர்க்கலம்பகம், கை.

அஅ. இரண்டு - பச்சைநிறமும் சிவப்புநிறமும்.

சு௦ - சுக. யாரும் நந்தியால் அடங்கிநிற்க. சடங்கம் - ஆறு அங்கம்.

- கக. மடங்கலெனு நந்நியான் மாயோ னடக்கு
நெடுங்கடல் போலடங்கி நிற்கச் - சடங்கஞ்சேர்
- கஉ. நான்மறையு முத்தமிழு நற்பே ரிரண்டிடையோ
னான்மறையு முன்னே துவன்றநற்சின் - மேன்முறையே
- கங. வாட்டிவிடுஞ் சென்மம் வரும்வழியைத் தாளிட்டுப்
பூட்டிவிடுஞ் சேதுப் புராணமுங் - கேட்டருளி
- கச. மெய்நூற் றுறையின் விதிவழியே பூசிக்கும்
ஐந்தூற்றுப் பன்னிருவ ராரியரும் - இந்நிலத்திற்
- கரு. நேற்றுமலை யத்தனையுஞ் சேதுபந்த மீதுகுடி
யேற்றுலக நாதமுனி யென்போனுங் - கூற்றிற
- கசு. ஆர்க்குங் கடறூர்த் தமிழி றிருநகரஞ்
சேர்க்கு மிராவாடு தேசிகனும் - நீர்க்கடலில்
- கௌ. ஆராமங் கோயில்குள மற்புதமாக் கற்பித்த
மாராம நாத வாமுனியும் - சீராமர்
- கஅ. மெய்யம் பலமாக வீற்றிருப்பார்க் கேற்றபணி
செய்யம் பலவாண தேசிகனும் - ஐயன்
- கக. சிவராச தானியுடன் தேவையையொப் பாக்குந்
தவராம நாதமுனி தானும் - புவனேசற்
- கஃ. காதவன்வாழ் கோபுரங்க ளட்டபந்த னுதிகன்செய்
மாதவனும் வேதவன மாமுனியும் - சீதைபுனர்

கக. மாயோ - இராமர்; இவர் கடலோசையை யடக்கினமை, இந்
தூல், கச-ஆம் கண்ணிக்குற்ப்பா லுணரலாகும்.

கஉ. முத்தமிழ் - தேவாரங்கள். பேரிரண்டென்றது, தென்னவன்
பிரமராயர், மாணிக்கவாசகரென்பவற்றை. தூல் முறை - திருவாசகம்.

கங. தாள் - திறவுகோல்; "இன்பப் புதாத் திறக்குந் தாளுடைய மூர்
த்தி" சீவக. கருசக.

கரு. சேது, சேதுபந்தமெனவும் சேதுவந்தமெனவும் வழங்கும்.

கௌ. ஆராமம் - சோலை.

கஅ. மெய்-மனத்தை; "வடிவங் கண்டே மெய்யொருப் பட்டதில்லை"
திருவால. கஃ. கக.

கக. சிவராசதானி - ஸ்ரீகாசி.

கஃ. 'ஆதிகள்' என்றதனால், வேதவன முனிவனால் வைப்பிக்கப்பெற்ற
வேதவனச்சோலையும் கொள்ளப்படும்; "மாதவனும் வேதவன மாமுனிவன்
வைப்பித்த, வேதவனத் தண்டலையென் கூந்தலான்" உஉரு.

க0க. மேகஞ் சொரிந்ததினு மிக்காக நித்தமரி

டேகஞ் சொரிந்து தினம்பூசை - ஆகந்நின்

க0உ. மைவார் வளையும் வனமுலையும் பொற்றோர்க்குத்

திவ்யா கமப்படியே செய்விக்கும் - சைவ

க0ங. சிகாமணி யான சிதம்பர நாத

மகாமுனியு மாமெழுவர் வந்து - நகரிக ள்க்

க0ச. கண்ணன் முதலோர் கண்ணேறு வைச்சேரப்

பண்ணுதல்போற் செய்யும் பணிவிடையும் - மண்ணுலகங்

க0ரு. காத்தருளுஞ் சேதுபதி கட்டளைசைச் சட்டமிட

வாய்த்தசொக்க நாத வாமுனிவன் - கீர்த்தியுடன்

க0சு. நம்பர் திருப்பணிக ண்டொலுஞ் செய்தனவுஞ்

சம்பு திருச்செவியிற் சாத்தியாபின் - அம்பொற்

க0எ. நிருவாழி தாங்கலாற் சேரும் வடத்தாற்

பரிவான பீதாம் பாத்தாற் - நிருவென்னு

க0அ. மாத பதியுமவன் மாமகுட மும்போலுஞ்

சேதுபதி வைத்தநிறுத் தேரநிக் - காதலிதேர்

க0க. பின்னாரச் சண்டன்றேர் பின்னாரச் சைந்தர்தேர்

முன்னாரச் நீருரு மூனாசில - என்னிறையோன்

க0க0. ஆதித்தேர் தானு மழகுக்குத் தோற்றிந்நுச்

சோதித்தேர் தன்னைச் சமப்பதென - விதுக்

க0க1. கெழுந்தருளும் போது விமையோர்கள் வெள்ளங்

கொழுந்து படர்ந்துவருங் கூட்டம் - தொழுந்தகைய

க0க2. வள்ளலுடன் முன்வந்த வள்ளல்க ளோரொரு

வெள்ள மெனக்கலித்து மீண்டதென - ஒள்ளிழையார்

க0கங. அன்று தனிப்போ யவன்விழிக்குத் தோற்றமத

னின்று படைக்கூட்ட மிட்டதெனச் - சென்றோடிப்

க0உ. வளை - வளைத்தமும்பு. பெற்றமை, காஞ்சிப்புராணம், தழு வக்குழைந்த படலத்தாலுணரலாகும்; க0ருசு - ஆம் கண்ணியைப்பார்க்க.

க0எ - அ. திருமாலுக்கும் திருத்தேருக்கும் செலை: ஆழி - சக்கரம்; உருளை. வடம் - ஆலிலை, தேர்வடம். திருவென்னு மாதபதி - திருமால். திருமால்போலும் தேர்.

க0க0. ஆதித்தேர் - பூமி.

ககசு. பேதைமையால் வாலி பிதாமிதித்த பூமிதனை
மேதினியோ ரெல்லா மிதித்ததெனக் - காதலுமை

ககரு. ஏடலர் தாரா னினனுக் கிடுஞ்சாப
மாடவர்க் செல்லாமுன் டானதென - நீடுதடா

ககசு. தீர்த்த மொருசுநத்தின் சென்மற் துடைத்தமைகேட்
டார்த்தசு மெல்லா மடைந்ததெனப் - பார்த்திருந்து

கக௭. சானகியை யீன்ற தலததைவெல்லப் பூவையரை
யேனை யிடமெல்லா மீன்றதென - மாநெல்லாங்

ககஅ. கோவங்க மானக. குத்தினை வஞ்சித்த
பாவங் கழுவப் படாந்ததெனக் - கிடைக்கொள்

ககசு. தென்கடனீ ருண்ணச் செலும்போ டு சீமூத
மின்களையெல லாங்கரையில் விட்டதெனத் - தன்கிளைபோற்

கஉ௦. கொச்சை மயிலெல்லாங் கூட்டமிட்டி வெறபீன்ற
பச்சை மயிலைவந்து பாப்பதென - அச்சதனும்

கஉக. மூவர் பணிந்த முதற்றலமென் ருங்கவாதம்
பூவையரெல் லாப்பணியப் போந்ததெனச் - சேவைதனிற்

கஉஉ. பிந்தாது சூழவனப் பேடவர்கைத் தாமரையில்
வந்தாடல் போற்சா மரையாடத் - துந்துபி

கஉ௩. சல்லரி தக்கை தடாரிமுடி சம்பேரி
கல்லவடங் காகளங் கல்லென்னச் - சொல்லரிய

கஉசு. வெண்கவிகை யான்மறைந்து விண்ணிறம் வெண்ணிறமாய்
வண்கவிகை னீலநிற மாளுடக் - கண்கவெனுப்

ககசு. வால்புதா - 'நிஷாஜஸ்' என்பவன். மிதித்த ஆடவர்கள் உடனே
மகளிர் வடிவமடையும் இடமொழிந்த மிதித்து அவன் பெண்வடிவமடைந்
தான்; கூடும்புராணம், அகத்தியர் இராவணன்மரபுரைத்த ததியாணம், ககசு.

ககரு. சாபம் - பெண்வடிவமடைக வன்றது.

ககசு. சுகம் - கிளி, சுகுமுனிவர்.

கக௭. ஈன்றதலம் - பூமியின் ஒரு பகுதி; ஏனையிடம் - பூமியிலுள்ள
மற்றையிடங்கள்.

ககஅ. கோ - அரசன். வஞ்சித்தடாவென்றது, மாரீசன் மான் வடி
வங்கொண்டுவந்து மயக்கியதை. ககசு. சீமூதம் - மேகங்கள். தன், சாதி

கஉக. மூவர் - இராமர், பலராமர், கண்ணபிரான். [யொருமை.

கஉஉ. 'சூழ்' என்றதற்கு எழுவாய் ககஉ-ஆம் கண்ணியிலுள்ள 'ஒள்ளி
ழையார், என்றது.

கஉசு. ஆகாயம் நீலநிறமுடைய தென்பது கவிகளின் மதம்.

௧௨௫. பொங்கலர் பூத்தகடும் போன்றமட வார்களட்ட
மங்கல மேந்தி மகிழ்வேந்தம் - பங்கயனும்
௧௨௬. மாலும் பறவைகளில் வந்தேற வாசையிரு
நாலும் புரப்போர் நரர்விலங்கு - மேலேற
௧௨௭. எட்டிய கோள்க ளெழுபத் தொருகுதிரை
கட்டிய தேர்கள் கடிதேறக் - கிட்டுவினை
௧௨௮. பாறுமிரு நால்வசவும் பன்னே ருருத்திரரு
மேறு விமான மினிதேறச் - சீறயிலே
௧௨௯. எள்ளு மிருகண் ணெழுமா வார் நான்முன்று
புள்ளும் விலங்கும் பொலிந்தேறக் - கிள்ளை மொழி
௧௩௦. நேயத் திருமா னிலமா னினாம்பிடிமான்
காயத் திரிமான் கலைமானும் - தூயோர்
௧௩௧. எழுவர்நதி மாந் ரெழுமுனியர் மாகர்
வழுவி லெழுவர மாதர் - பழிநீர்
௧௩௨. வசமாத ரெண்மர் மகிதல மாதி
யசமான மாதரோ ரெண்மர் - இசைகதி ரோன்
௧௩௩. கன்னியர் நால்வர் கட ஷ்டம் லாநாதன்
பன்னியர் மூவொன் பதுமாதர் - சென்னியச
௧௩௪. மானவர் பெற்ற வறுபது மாதருட
னேனையரு மொய்த்தீண்ட வெம் மருங்கும் - மேனான்றிற்
௧௩௫. கோவ மொடுங்கரா வுண் - குலமைந்தர்
மூவரையும் வாழ்வித்த மூவர்களுந் - தேவருக்கும்

௧௨௬. ஆசை-திசைகள். நரவாகனமுடையோர்-திருதியும் குபேரனும்.
௧௨௭. சூரியன் முதலிய ஒன்பது கோள்களின் தேர்களிற்கட்டிய குதி
ரைகள், முறையே, ஏ, கடு, அ, அ, அ, கடு, அ, சு, சு ஆதலின், 'எழுபத்
தொருகுதிரை' என்றார்; கூர்மபுராணம், ஆசுவர்கதர்ச்சிரபபுரத்த. ௧௧-௩.
௧௨௮. எழுமடவார் - சத்தமாதர்கள்; நால்விலங்கும் மூன்றுபுள்ளு
மென்க; எதிர்க்கரணிதை.
௧௨௯. இரம்பிடிமான் - இந்திராணி.
௧௩௦. எழுவர் அரமாதர் - அரம்பை முதலிய எழுவர்; 'எழுவா
மாதர்' என்றும் படித்தற்கிடமுண்டு.
௧௩௧. சூரியன் மனைவிகள் நால்வர் சஞ்சை, இராக்கினி, பிரபை, சா
யையென்பார்; கூர்மபுராணம், சூரியன் மரபுரைத்த. ௩ - ௬.
- ௧௩௨ - ௪. சென்னி அசமானவர் - தக்கர்.
௧௩௫. கோவம் ஒடுங்கு அரா, கோவமொடும் கராவெனப் பிரித்துப்

கக௬. பேருலகத் தோர்க்கும் பிர்ம்படி யுண்டாக்கும்
ஒரிருவர் தாமு முடன்போத - நீரோடப்

கக௭. பண்ணியங் கொள்ளாது பார்முழுதுங் கொண்டாடப்
புண்ணியங் கொள்ளும் புகழாளன் - விண்ணோர்

கக௮. தருத்தேர் விசய ரகுநாதன் றங்கத்
திருத்தேர் வடமுதூர்த்தத் செய்யப் - பெருத்த

கக௯. மறுகு கடலாக மன்பதை வெள்ள
முறுகு கரைபுரண்டி மோத - நிறைவயிரக்

குழாங்கள்.

கச௦. கன்னிலத்து மின்னுசந்த்ர காந்த வணிகிலத்தும்
பொன்னிலத்தும் வைசயந்திப் பொன்னிலத்தும் - அன்னம்

கச௧. உலாநிலத்து மேனிலத்து மோர்நிலத்து மில்லா
நிலாநிலத்தும் வெள்ளி நிலத்தும் - கலாநிதியும்

கச௨. தாரா தரமு முதவுந் தரளமின்கள்
ஓரா யிரங்கோடி யுற்றவென - நேரிழையார்

கச௩. காதலுட னேறிவொர் கைக்கடகந் தம்மையே
பாத கடகமெனப் பார்த்தணிவார் - கீதாநி

கச௪. பாடகத்தின் மீதே பரிந்தணிபுங் கண்டசரம்
பாடகத்தின் மீதே பரிந்தணிவார் - நாடி

கச௫. இதுங்கொண் மலர்கே நிருகை யிடத்தே
சதங்கை தெரியத் தரிப்பார் - விகங்கொண்ட

கச௬. காலாழி கையாழி யாகக் கடிதணிவார்
மாலாழி நீக்க மறுகுவார் - காலிடமு

பொருள் கொள்க; கரா - முதலை. வாழ்வித்தமுவர் - நீருஞானசம்பந்த
முர்த்தநாயனார் முதலாம்.

கக௬. ஒரிருவர் - திருவாதவாளிகள், அரிமர்த்தனபாண்டியர்.

கக௮. தருத்தேர் - கற்பகம் ஆராயப்பெற்ற.

கச௦. வைசயந்தி - பெரியகொடி கட்டப்பெற்றதும் வீட்டின்முன்புறத்

கச௧. கலாநிதி - சந்திரன். [துள்ளதுமான மாளிகை.

கச௨. நிரனிதை.

கச௪. பாடகம் - பாடுகின்ற இடமாகிய கழுத்து; ஒருகாலணி.

கச௫. சதங்கை - ஓரணி. இரணிகைகளில் நூறுகைகளைத் தரிப்பா
ரென்றும் ஒன்று தோற்றும்.

௧௪௭. மொய்த்திடுவார் மார்பு முறுகு முலைதாங்கி
யெய்த்திடுவார் வேர்வை யிறைத்திடுவார் - தத்தம்
௧௪௮. இடைகளையுந் தேடுவா ரெல்லோர் மடியும்
உடைகளையுந் சோதித் துடைவார் - விடையோன்
௧௪௯. கனிவாயுந் தம்மிதழுங் கைவிரலாற் கூட்டத்
தனியாமை யாலே தவிப்பார் - இனிஇந்தப்
௧௫௦. பெண்களையு மாண்களையும் பேசுந் திரைக்கரத்தாற்
கண்களையு டாதோ கடலென்பார் - என்கொள்ளும்
௧௫௧. எம்முடைய கொங்கை யிணைகளுக்கு மீசரே
உம்முடைய வில்லங்க மோயாதோ - எம்ம
௧௫௨. திரவியமா நாணையழித் தீருமது நாணை
வரையறை யாப்பதுக்கி வைத்தீர் - நிரைவனையார்
௧௫௩. கைவளையை நீக்கினீர் கண்ணுகலீ ரும்முடைய
பெய்வளையை நீக்கப் பெறுவீரே - ஐயரே
௧௫௪. கொள்ளை விடமமுதாக் கொண்டிரே நீரெமக்குத்
தெள்ளமுத நஞ்சமெனச் செய்தீரே - துள்ளி
௧௫௫. விழமதனை வென்றீரே விண்பழுத்த வெள்ளைப்
பழமதனை வெல்லப் படாதோ - முழுமுதலீர்
௧௫௬. என்றென் திரங்க விளநீ ரையுமுலையு
மொன்றென் திருக்கு மொருபேதை - என்றும்

பேதை.

௧௫௭. திருமகளார் சிந்தை தெளிய வினைய
மருமகளார் பெற்றெடுத்த வஞ்சி - விரக
௧௫௮. வசப்படுவோர்க் கெல்லா மதன்கரும்பு போலக்
கசப்பு வினையார். கரும்பு - பசப்புவினை
௧௫௯. தன்போல் விளங்கச் சரக்காமன் றேரிழுத்துத்
துன்ப முருத சுகப்பிள்ளை - பின்பொற்றை

௧௫௧. வில்லங்கம் - வில்லின் அங்கம்; வில் - மேரு; வேறுபாட்டுக் குண
மென்பது மொருபொருள்; “சுமப்ப தெ ன்கொ னீயித்த, வில்லங்க மாம்பிறை
யை வெங்கை புரத்தானே” வெங்கைக்கலம்பகம், ௫௧.

௧௫௨. “உமது நாண்” என்றது, பாம்பை.

௧௫௩. பெய்வளை - அம்பிகை. ௧௫௫. வெள்ளைப்பழம் - சந்திரன்.

௧௫௭. இனைய மருமகளார் - இரதி.

௧௫௯. “தன்” என்றது மன்மதன் குதிரையாகிய கிளியை.

௧௬௦. மாவிற் றனித்திருந்து மால்கொண்டோர் பேய்கொள்ளக்
கூவத் தெரியாக் குயிற்பேடு - தானிப்
௧௬௧. படியேழு மோடிப் படரச் சிறிதே
கொடியோடுங் காமக் கொழுந்து - துடியோடிப்
௧௬௨. போரம்பஞ் செய்யும் புகழ்க்காம வேடிருநாட்
காரம்பஞ் செய்யுமங்கு ரார்ப்பணம் - சேருங்
௧௬௩. களவுங் கொலையுங் கவுரியமுந் குதும்
வினையுந் தமோகுண வித்து - வெளியதிரு
௧௬௪. நீற்றொளி பொங்குகிரு நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்
ஏற்றினு மேருத விண்ணிசை - ஆற்றலால்
௧௬௫. என்முடியென் றெண்ணி யிருப்பினு முன்முடியாப்
பொன்முடிபோற் கூடாத பூமுடியார் - முன்னோன்
௧௬௬. தலந்துதிக்கு மப்பருக்குச் சாக்கியர் பாலிற்
கலந்தளித்த நஞ்சனைய கண்ணன் - நிலந்துதிக்கும்
௧௬௭. பைநாகம் போய்மறைத்த பைம்பொற் சிகரம்போன்
மைநாக நீரின் மறைந்ததுபோற் - சைநாக
௧௬௮. பங்கன் சடைமுடிமேற் பண்டா யிரமுசத்துக்
கங்கை யொளித்திருந்த காட்சிபோற் - செங்கனியின்
௧௬௯. சார்பி லொளித்திருந்த துக்ககன்போன் மிக்கமணி
மார்பி லொளித்த வனமுலையார் - ஊரனுக்குப்
௧௭௦. பைம்பொன் றிருமுருகன் பூண்டியி லேபறிபோஞ் [யாள்
செம்பொனெனப் போய்மீண்ட சிறெயிற்றான் - கொம்பனை
௧௭௧. செய்யதொரு சித்திரத்திற் றீட்டுஞ் செழுங்கினியைக்
கையி லழைத்தழைத்துக் கன்னுவார் - மெய்யுறுகண்
௧௭௨. ணடி நிழலுக் கமுதூட்டு வாளுதுவுங்
கூடவரு தூட்டக் குனிந்துண்பான் - நீடுதிரை

௧௬௨. போர் அப்பு அஞ்ச எய்யும்.

௧௬௩. கவுரியம் - கிராளரியம்; குருரத்தல் மை.

௧௬௬. சாக்கியர்-சைனர்; திருநாலவாயுடையார் திருவிளா. ௩௮: ௫௦.

௧௬௭-௮. பைநாகம் - சேடன். கைநாக பங்கன் - சிவபெருமான்.

௧௬௮. செங்கனி - காசிபெனென்பவன் பரிசுஷுத்துவுக்குக் கொடுத்த

௧௬௯. ஊரன் - சந்திரமூர்த்திநாயனார். [இலந்தைக்கனி.

௧௭௩. மட்டித் தெடுத்த மணற்சோற்றைத் தானெடுக்க
எட்டிக் கடலை யிறைத்துவிடாள் - கிட்டிய
௧௭௪. மாதவிப் பந்தர் மணப்பந்த ராவாவிச்
சீதளச்செந் தாமரையே தீயாகப் - பேதுறாக்
௧௭௫. கிஞ்சக பத்திரமே கிட்டுஞ் சிருக்காக
வஞ்சகங்கண் மத்திரஞ்சொ லங்கணரா - நெஞ்சகந்த
௧௭௬. புன்னே யரும்பு பொரியாகப் பூங்கீதற
னன்னர்ச் சொரியு நறுநெய்யா - முன்னரிள
௧௭௭. வண்ட லயர்ந்த மணற்சோறு நல்லிருந்தாக்
கொண்ட முரசுங் குரைகடலாத் - தண்டலையில்
௧௭௮. தன்பாவை யான தமணியப் பாவைதனக்
கன்பா மணஞ்செ யமையத்துத் - தென்பூமி
௧௭௯. வாழ வருங்கந்த மாதனத்தைப் பொன்மேருத்
தாழ்வரல் பொலுந் தடந்தேர்மேற் - சூழத்
௧௮௦. தனுக்கோடி நீங்கு தனுக்கோடியான் வந்தான்
மனுக்கோடி யேழுடையான் வந்தான் - எனைக்காக்கும்
௧௮௧. மூவா முதல்வந்தான் முப்பத்து முக்கோடி
தேவாதி போறனுஞ் சிவன்வந்தான் - மேவவரும்
௧௮௨. பாலாழி தூணியாக் கொண்ட பரன்வந்தான்
நீலாழி யிலவாழ் நிதிவந்தான் - மேலோர்கள்
௧௮௩. நந்தா வரராம நாத னெதுர்வந்தான்
வந்தா னென்றாதும் வலம்புரியும் - துந்துபியும்
௧௮௪. பின்னத் தொணியான பெரிப் பெருந்தொனியுஞ்
சின்னத் தொனியுஞ் செவிதூர்ப்ப - அன்னை
௧௮௫. எழுவது கண்டெழுந்தா னேழையர் பின்போய்த்
தொழுவது கண்டி தொழுதாள் - முழுவதும்

-
௧௭௩. மட்டித்து - சுழன்று, வீசு. [ஓமஞ்செய்வதற்குரிய ஒருகருவி.
௧௭௫. கிஞ்சக பத்திரம் - முள்ளு முருங்கைப் பூவின்மடல். சிருக்கு -
௧௮௦. தனுக்கோடி - கோடி உடம்புகள், ஒரு தீர்த்தம். மனுக்கோடி
ஏழ் - ஸப்தகோடிமகாமந்திரம்.
௧௮௨. நீலாழி-கரியகடல்; நீல்-நீலம்; முதற்குமை; சேது உள்ளகடல்.
௧௮௪. சின்னம் - ஒருவாத்தியம். இதில் பேரோல் சிறியவொலியென்
படுமொன்று.

- கஅசு. பாதாதி கேசமெலாம் பாவை தரிசித்து
வேதாதி கேசவனை மேம்பட்டாள் - பேதைமற்
- கஅஎ. ரென்றினையும் வேண்டாம லும்பர்கோ னங்கைமான்
கன்றினை வேண்டிக் கரைந்தழுதாள் - கின்றினையு
- கஅஅ. மன்னே யுமைவிழியென் நம்மாணு மம்மானைத்
தன்னையத் தாலே குறித்ததுநாண் - பின்னவனும்
- கஅசு. தேற்றுமிள மான்கன்றைச் சென்னிப் பிறைக்கொழுந்தில்
ஏற்றி விடுவதிலு மிச்சைகாண் - கூற்றுவன்வே
- கக௦. ராணி யறுகை யபேட்சித் தவர்சாத்தும்
வேணி யறுகையது மேயுங்காண் - மாணிழையாய்
- ககக. பெம்மா னமரர் பெருமானம் மான்கோமா
னெம்மானம் மாணையுனக் கீயுமோ - சும்மாது
- ககஉ. கண்ணருவி யோடக் கரைந்தழுவ தேனெனுமுன்
விண்ணருவி யோடுந்தேர் வேறகலப் - பெண்ணென்திரே
- ககங. வந்த விசையமதன் வானியின் வாய்க்குவிருந்
திந்த விசையடையா தென்றகல - வந்த
- ககச. குதம்பை ததும்புங் குழையா ளகன்றாள்
பெதும்பை யொருத்திகுளிப் பிள்ளை - பதங்கண்டு

பெ து ம் லு ப.

- ககரு. துச்ச மதனன் ரெடுக்குங்காற் றோட்சரமுங்
கைச்சரமு மாகாக் கடிமுல்லை - அச்சமற

கஅசு. வேதாதி - பிரமர். இவர் மேம்பட்டமைக்குக் காரணம், அடி
முடியைத் தரிசித்தது.

கஅஎ. கின்று இனையும்.

கஅஅ. 'அனனே' என்பதுமுதலியன தாயின்சூற்று. உமைவிழி
பென்று - உமைவிழி போலவென்று. அம்மானும் - சிவபெருமானும்.

கக௦. ஆணி அறுகை - ஆணியோர் அறுதல். வேணி அறுகை - சடையி
லுள்ள அறுகம்புல்லை. [பரிநரி. சக.

ககக. சும்மாது - சும்மா; "சும்மாது சிரந்தாக்கி" திருவள்ளையாடல்,

ககஉ. ஏன் எனும் முன-என்னவென்று தாய் சொல்லுமுன். அருவி -
அருபத்தையுடையார்; இராபநாதர்.

ககங. விசயம் - வெற்றி. இந்தவிசை - இந்தமுறை.

ககச. பதம் - மலரும்பருவம், விரும்பும் பருவம்.

ககரு. துச்சம் - இழிவு.

- ககசு. நீளவரு நாளத்தி னேற்று முகந்தோற்றி
நாளே மலரு நளினமலர் - வேளை
- ககௌ. வெடிக்குமலர் மேற்றூயை விட்டு நடந்து
படிக்கு மடவன்னப் பார்ப்புத் - துடித்தோடித்
- ககௌ. தாவுமதன் தோர்முன்னை தாய்கூவுத் தாண்காணிற்
கூவு மதுரக் குயிற்சொலை - பூவுலகிற்
- ககசு. செல்லார் திருமருகற் திங்குளார் வெவ்விடம்போற்
கொல்லாமன் மீண்டின்பிங் கூர்விழிபார் - சொல்லும்
௨௦௦. பெருந்தாளம் வேண்டாத பிள்ளையார்க் கீசன்
றருந்தாளம் போலுந் தனத்தார் - வருந்திய
௨௦௧. பேதமற வாசீசர் பெற்ற சிவபதம்போற்
கோதையர் கூட்டுங் குழவினாள் - சோதிசேர்
௨௦௨. பொற்கண்ட மான புதியமணி முற்றத்துக்
கற்கண்டு கொண்டு கரைகண்டி - சர்க்கரையாற்
௨௦௩. பாத்து பரத்திப பசுந்தன் குடங்கொண்டு
வார்த்து வளர்த்தசிறு மாதவிக்குப் - பூத்தறியாத்
௨௦௪. தன்போ விளங்கரும்பு ண்ணையொரு கொள்கொம்பாப்
பொன்போலும் வஞ்சிநிதி பேசுதத்தில் - இன்ப
௨௦௫. நலஞ்செய்யுங் கங்கை நதிவந்து நித்தம்
வலஞ்செய்யச் செய்யும் வழிபோல - நிலம்பதிய
௨௦௬. வண்டில் பதியு மணித்தேரி வெந்தைவரக்
கண்டில் கடந்தாள் கடிதடைந்தாள் - கொண்டல்போய்
௨௦௭. முன்னம் பணிந்த முளரித் திருப்பதத்தை
மின்னும் பணிந்துபோன் மின்பணிந்தாள் - சென்னிமே

ககசு. வேளை - காலம்.

[பாடல்.

ககௌ. வெடிக்கும் மலர் - அலருந்நீ ; “அடவி வெடிமுல்லை” தனிப்

ககசு. திருமருகலில் திருஞானசம்பநதமிழர் தந்தாயலுராலும், திங்குளரில் தருநாவுக்கரசுநாயலுராலும் விடங்கா தம்வேகங்குறைத்தமை இங்கே அறியற்பாலது.

௨௦௦. பிள்ளையார் - திருஞானசம்பநதர்.

௨௦௧. வாசீசர், திலதவதியாராற் சைவசமயத்தைச்சார்ந்து பேறுபெற்றமை இங்கே அறியற்பாலது.

௨௦௨. கண்டம் - துண்டம். ௨௦௬. வண்டில் - தேருருளை; வழக்கு.

௨௦௬. கொண்டல் - இராமர், மேகம்.

௨௦௮. லாறுபிறை தோற்று மழகு மொருவேளை
நூறுவிழி தோற்று நுதலழகும் - கூறரிய
௨௦௯. வெண்டிசையுங் கொண்ட விடையழகு மேழலகுங்
கொண்ட சிலையின் குனிப்பழகும் - கொண்டிவரு
௨௧௦. மம்புமத்த லொன்றையொள்த் தாயன் றினைவேடன்
றம்பியெனச் செய்த சரணழகும் - கொம்பினையான்
௨௧௧. கண்டவளுங் காணு தவளுமாய்ப் பேராசை
கொண்டிவ கொளாதுமெதர் கும்பிட்டான் - அண்டர்கோன்
௨௧௨. வேற்றோர் மறுகடைந்தான் வில்வே டொடைமடக்கித்
தோற்றா நெனும்பேர் துலக்கினுள் - சாற்றும்

ம ந் கை.

௨௧௩. திருப்பிறந்த நாட்பிறந்த தெள்ளமுதத் தாலே
யுருப்பிறந்த மங்கை பொருத்தி - தருப்பிறந்த
௨௧௪. அண்ட மனையு மசிலமுமஞ் சுங்காள
கண்ட மனைய கருங்குழலான் - தொண்டருடை
௨௧௫. அன்பிறை நீங்கா வடியான் முடிமல்வாழ்
வன்பிறை போல்விளங்கும் வாணுதலான் - என்பிறவிப்
௨௧௬. பேருசல் மாற்றும் பிரானே கிமையாடுங்
சீருசல் போலுஞ் செழுங்குழையான் - ஆருரிற்
௨௧௭. கோன்கன் றினையாளுங் கோமான் காதத்தேந்து
மான்கன் றினைய வர்விழியான் - தான்கன்ற

௨௦௮ ஆறு பிறை - ஆறும பிறையுள். நூறு விழி - அழித்த கண்.
ஆறுபிறை, நூறுகண்களெட்டன இதல் வெற்றொருப்பாருள்.

௨௦௯. சிலையின் குனிப்பு - வில்லைப்போன்ற புருவங்களின் வளைவு,
“குனித்த புருவமும்” தேவாரம்.

௨௧௦. ஆய - நீருமால். வேடன் - கண்ணப்பர். ஆயனை வேடனுடைய
தம்பியாகச் செய்ததென்பது இதன் குறிப்புப் பாருள்; திருமால் சிவபிரான்
திருவடியிற் கண்சாத்தியது ஆங்கே அறியத்தக்கது.

௨௧௨. தோற்றான் - தோல்வியுற்றான், கண்ணுக்குப் புலப்பட்டான்.

௨௧௩. தரு பிறந்த - கற்பகம் தங்கப்பெற்ற.

௨௧௪. அண்ட மனையும் - அண்ட மாகிய இடமும்.

௨௧௫. அன்பு இறையளவும் நீங்காத.

௨௧௭. கோன்கன் றென்றது மறுநீதிச்சோழருடைய குமாராகிய வீதி
விடங்கரை; “சமக்கன்று கழுவாய் வேறே தகச்செய லாரின் செய்கை, வழக்

௨௧௮. மைபோற்றுங் கண்ணுமையான் வாட்டர் திருத்துமான்
கைபோற் சிவந்த கனிவாயான் - வையமெலாம்

௨௧௯. ஈன்றவரை யீன்றகுறி யீகென்னப் பச்சுடம்பு
தோன்றிய வேப்போலுந் தோனினுள் - ஆன்புகழ்ச்

௨௨௦. சேதுவிலுந் செம்பொன் வரையிலுந் சேர்க்கத்
மாதனங்கள் போலும் வனமுலையான் - ஒதியபொன்

௨௨௧. னுடமருங் கங்கை நதிமுடிக்கார் கைப்பிடித்த
மாடமரு கம்போன் மருங்குலான் - நாடு

௨௨௨. மதிக்கு மகத்தியனார் வாவ்வந்த வேழக்
துறிக்கை யினைய னுடையான் - மதுக்கொன்றைப்

௨௨௩. பைத்தா மரைவணங்கிப் பச்சைமா லர்ச்சிந்த
செந்தா மரைய னையேறடியான் - முத்தியதோர்

௨௨௪. தென்னிலங்கை நாடியாச் சேதுவுரோ மாவலியாப்
பொன்னிலங்கு நற்சிகரம் பூண்முலையாத் - தன்னையுணர்

௨௨௫. மாதவனும் வேதவன மாமுனிவர் வைப்பித்த
வேதவனத் தண்டலைமென் கூந்தலா - மோதாழிப்

௨௨௬. பீடுறுகட் டேவைபெணும் பென் கொடியுந் தானுமா
வாடுதல்போற் பொறபந் நடிக்குங்கால் - நீடாழி

௨௨௭. திண்கயி லாசமனஞ் செய்வோன் பணித்தேத்தும்
வண்கயி லாச மனமுலக்கோன் - கண்கள்

கன்று தவாதி பெண்ணு மந்திர நுரைகொள் ளாதான், குழக்கன்று நிமித்தந்
தன்சீர்க் குலத்தந் மருந்தா யுள்ள, மழக்கன்று தபத்தே நூர்ந்த மலுவளித்தது
சோனாடு" பட்டிசீகாப்புராணம், திருநாடு, ௨.

௨௧௯. ஈன்றார் - சிவபெருமான்; அவர் திருநெல்வேலியில் மூங்கிலடி
யில் முனைத்தருளினமை இங்கே அறியற்பாலது.

௨௨௦. மேருவின் தென்பாலும் கந்தமாதனமென்று ஒருமலையுண்டு;
கந்தபுராணம், அண்டகோச. ௩.௧.

௨௨௧. நாடு அமரும். மாடமருகம் - பெரிய உடுக்கை.

௨௨௨. அகத்தியனார் வாகி - அகத்திய தீர்த்தம்; கா - ஆம் கண்ணிக்
குறிப்பைப் பார்த்து.

௨௨௩. பைத்தாமரை - பசியமாலையையுடைய சிவபெருமானே.

௨௨௫. வேதவனத்தண்டலை - வேதவனமுனிவர் வைப்பித்த சோலை;
௧௦௦ - ஆம் கண்ணிக் குறிப்பைப்பார்த்து.

௨௨௬. கண் - இடம்.

௨௨௭. திண் கையில் ஆசமனஞ் செய்வோன் - அகத்தியமுனிவர்.

- உஉஅ. ககுபங் கடக்குமொரு காதற் கரும்பின்
மிகுபங் கடக்குதிரு மெய்யான் - தகைதீர்
- உஉக. பரராம நாதரையும் பாவித் தருள்வோன்
வரராம நாதன் மகிழ்ந்து - சுரர்குழ
- உஉஓ. ஆதித்த னம்பொற் குடைமேற் குடையாகச்
சோதித்தன் பொற்றேறிற் றேரூன்றுதலும் - மோதும்
- உஉக. பரவையிரச் சின்ன பரிசுநிரா தென்ன
வுரவை யிரச்சின்ன மூத - விரைவெழுந்து
- உஉஉ. தென்ன னடையாளஞ் சேருந் திருவிழியா
ளன்ன நடையா ளமலன்றேர் - முன்னின்
- உஉங. றெளியன்னங் காணாத வொண்முடியை மற்றோர்
களியன்னங் கண்டதுபோற் கண்டாள் - கிளிதான்
- உஉச. திடமான்முன் காணாக் திருவடியை மற்றோர்
மடமா நெதிர்காணு மாபோல் - நடமாடும்
- உஉரு. பொன்னடியைக் கண்டு புகழ்ந்தா டிருவழகை
முன்னடியி னின்று முகந்துண்டாள் - பின்னே
- உஉசு. மதனம் படாதோ வரிக்குயிலி னேசை
விதனம் படாதோ விளம்பீர் - முதனம்பி
- உஉஎ. வந்தவளை முன்ன மதுரையினீர் போய்விற்ற
தந்த வளையும்குத் தந்தவளை - நொந்துவளை
- உஉஅ. நாணுங் கலையு நலனுங் கலனுமருந்
தூணுங் கவர்த காமக் கொண்ணுமோ - வேணுமால்

-
- உஉஅ. ககுபங் - தகை. காதற்கரும்பு - உமாதேவியார். மிகு பங்கு
- உஉக. பரராம அநாதரையும். [அடக்கும்]
- உஉஓ. பரவை இரைச்சு-கடல்முழக்கம்; இரைச்சு, வழக்கு. வயிரச்சின்னம் - வயிரமுத்திய சின்னம்.
- உஉஉ. பாண்டியருடைய ஆடையாளம் மீன்.
- உஉங. அன்னம் - பிரபதேவராகிய அன்னப்பூன்.
- உஉச. மால் - திருமால். உஉரு. முன்னடி - அடிமுன்.
- உஉசு. மதன் அம்பு அடாதோ. ஓசையால். விதனம் - வியஸனம். படாதோ - உண்டாகாதோ. [தந்தத்தாலாகிய வளையல்கள்.
- உஉஎ. 'வந்தவள்' என்றது, தன்னைப் பார்க்கையாக்கி. தந்த வளை -
- உஉஅ. வேணும் - வேண்டும்; "வேணுமாகில் வேணுமன்றி விரகெனக் கழன்றுதான், நாணுமாகில்" வல்லி. பாரதம். சூதுபோர். கசுரு.

௨௩௯. அந்தத் திருவணையி லன்பா விருக்கின்றீ
ரிந்தத் திருவணையி லீனமோ - சிந்தை
௨௪௦. திகைத்தகன்று போல்வானைச் சேர்ந்தருளீ ரென்ன
நகைத்தகன்று தேர்மே னடந்தான் - பகைத்திருந்த
௨௪௧. சேக்கை யகன்ற செழுங்குயின் மீண்டிவரிற்
காக்கையுங் காக்கை கருதுமோ - தாக்குங்
௨௪௨. கணைமேற் கிடத்தக் கருதுவாள் போற்பூ
வணைமேற் கிடத்தினா ளன்னை - கணையால்
௨௪௩. தொடர்ந்துபொருங் காமனுக்குத் தோட்டிணையாய் வந்த
மடந்தை யொருத்திமலர் மங்கை - அடைந்தவருக்
௨௪௪. கீவினி லேந்தருவா மேகாம் பரநாதர்
மாவினில் வாழும் வரிக்குயில் - ஓவா
௨௪௫. திடைமருதூர் மேயார்க் கினிய நிழலார்
தடமருதில் வாழுமிளந் தத்தை - பொடியாழிப்
௨௪௬. பால்வரையா மேனிப் பரமன் வரையான
மால்வரையில் வாழுமட மஞ்ஞை - நால்வரையாள்
௨௪௭. கூடற் குருமணிதன் கூட முளைத்தெழுந்த
வாடற் கடம்பி னமர்பூவை - நாடும்
௨௪௮. இணையிவி தேவை யிராம னடைத்த
வணையில் விளையாடு மன்னம் - பணியவெழில்
௨௪௯. காட்டிஞ் செருத்தணியிற் காலத் தலர்குவளை
யேட்டி லிருக்கு மிளஞ்சுரும்பு - நாட்டும்

௨௩௯. இந்தத்திருவானவர் அணைந்தால்.
௨௪௦. திகைத்த கன்று - திகைப்புற்ற மான்கன்று.
௨௪௧. காக்கை கருதுமோ - காத்தலை நினையுமோ.
௨௪௨. கிள்ளை மருதமாத் திலிருத்தற்குரியது ; “வாழ்மருத வாழ்க்கை
மதித்துறவு கொள்ளவந்த, கேழ்விளர்செந் தார்ப்பசுங் கிள்ளையென” திருவடை
மருதாருலா, ௨௫௫.
- ௨௪௪ - ௫. மாங்குயில், மருதக்கிள்ளை யென்பன வழங்கு.
௨௪௬. பால் வரையா - வெண்மை நீங்காத. மால்வரை - கைலை; கந்த
மாதனமுமாம். மயில், குறிஞ்சி கருப்பொருள்.
௨௪௭. ஆடற் கடம்பு - வெற்றியையுடைய கடம்பமரம். பூவை - சாக
ணவாய்ப்புள்; கடம்புக் குரியது பூவை.
௨௪௯. செருத்தணி - திருத்தணிகைமலை. காலத்து - முக்காலங்களி
லும். அம்மலையிலுள்ள ஒரு சுணையில், கலை உச்சி மலை ஆகிய மூன்று

௨௫௦. மகோததி முத்த மணிப்பவளத் தோடு
சகோதர வாஞ்சை தரித்து - முகோதய
௨௫௧. மாமதியில் வந்து மணியித முக்கருகே
தாமதியா நின்றனைய தந்தத்தாள் - காமனையாள்
௨௫௨. அத்த னுமையவளுக் காக விரட்டைமுடி
வைத்த தனைய வனமுலையாள் - மத்தகசம்
௨௫௩. என்னப் படைத்த விளம்பிடி யானைடை
தன்னைப் பழித்த தனிநடையாள் - தன்னும்
௨௫௪. அறல்போலுங் கூந்தற் கடர்சோலை நல்குந்
திறைபோன் மலர்கொம்பர் சென்றாள் - நறைகள்
௨௫௫. துடிபோலு மெல்லிடை யாள் சொல்லுக்குத் தோற்றங்க்
குடிபோவ தென்னக் குறிக்கப் - படியனிகள்
௨௫௬. பின்னின் நிரங்கப் பிணைமலர் கொய்யுங்காற்
பொன்னின்ற வானுலகும் பூவுலகும் - முன்னின்
௨௫௭. ரௌர்மணித் தேரேறி யும்பர் பெருமான்
கிளர்மணி வீதிவரல் கேட்டாள் - தளரும்
௨௫௮. இடையென்று மெண்ண ளிறுக்கியுதித் தாலு
முடையென்று நில்லாதென் றோராள் - தடையொன்றும்
௨௫௯. இல்லா தவர்போ லெழுந்தா ளிரண்டிருளும்
வெல்லா தவர்போலு மெய்வடிவும் - சொல்லாத
௨௬௦. சந்திர சேகரமுந் தானு முமையவளு
மிந்திர சாப மெனுமழகும் - அந்நக்
௨௬௧. கரும்புயல் வாழ்காள கண்டமுங் கங்கை
விரும்பி வளர்ச்சுல மின்னும் - லிரும்புவனி

காலங்களிலும் கருங்குவளை மலநமென்பர்; கந்தப்புராணம், வள்ளியம்மை.
௨௨௨. ஏடு - இசழ்.

௨௫௧. தாமதித்தல் - தங்கல்; வழக்கு.

௨௫௩. படைத்ததனி நடையாளென்க; “படியினெடுக்கிரி யனையமதங்
கொடு பதறிநடந்திடு மின்னாரே”, “நடையுமிந் திரவேழ மிருகையிந் திரதாரு
நயனமிந் திராலேமே” அருணைக்கலம்பகம், ௧௦, ௫௮.

௨௫௮. உடையானது என்றும் நில்லாது.

௨௫௯. இரண்டிருள் - அகவிருள், புறவிருள்.

௨௬௧. வாழ், உவமவருடி.

- உசுஉ. ஆதார மெய்யெல்லா மாகாய மென்பதனைக்
காதா வறிந்தவன்கண் ணுலறிந்தாள் - சோதி
- உசுங். இழந்தா னெழுநூலி னெண்மடங்கு காம
முழந்தாள் சிலநின் றுமைத்தாள் - தழைத்தலர்ந்த
- உசுசு. குற்றமறு கொன்றைக் குழகன் கடைக்கணித்து
மற்றமறு கொன்றை மருவினான் - பொற்றபொழிக்
- உசுரு. லோலத்து வண்டுதேன் கூட்டுண்ட பூமலை
போலத துவண்டு பொருமினான் - சோலை
- உசுசு. வருகாக வன்புள் வளர்த்ததூழில் கூவச்
சருகாக மெய்யுலர்ந்து சாய்ந்தாள் - அருகே
- உசுஎ. மிகுந்த வரைமுலையார் மேவ விழியுட்
புகுந்தவரை யுட்கொண்டு போனான் - தகுந்தவரைச்

அ ரி வை.

- உசுஅ. சாதக ராக்கியந்தச் சாதகரைத் தான்வளர்த்த
மாதக ராக்க வருமரிவை - தாதுகிறை
- உசுசு. போது விரிகமலப் போதுபங்க முற்றதென்று
சேதுவில் வாழந் திருமடந்தை - வேதத்
- உஎ௦. திறைவன் மணிநாவை யெச்சிலிது வென்று
மறைபயில் தேவையில்வாழ் வாணி - குறைதோன்ற
- உஎக. வாசவன் மேனி வடிப்பட்ட தென்றிரா
மேசரம் வாழவந்த விர்தராணி - மாசிரா
- உஎஉ. அத்தனுக் கோடி யருந்தனுவீர் தோனையகன்
றித்தனுக் கோடிவந்த விற்பரதி - நெய்த்திருண்ட

உருக - சுஉ. ஸவாமியின் திருமேனியை ஆகாயமென்றதற்கேற்பச் சூரியன்முதலிய பொருள்கள் இவற்றிற்குட்பெற்றிருத்தல் காண்க.

உசுசு. கொன்றைக் குழகன் - கொன்றைப் பூவையணிந்த இளமைப் பருவத்தை யுடையார். மற்ற மறுகு - வேறுவீதி. [துவட்சியுற்று.

உசுரு. கோலத்து வண்டு - அழகையுடைய வண்டிகள். துவண்டு -

உசுசு. காக வன்புள் - காக்கை. [தவரை - தக்க தவமுடையோரை.

உசுஎ. மிகுந்த வரை - மிக்கமலை. புகுந்தவர் - ஓராமநாதர். தரும்

உசுஅ. சாதகர் - உதவி செய்ய்பவர்கள். மா தகர் - பெரிய ஆட்டுக்கிடாய்.

உசுசு. பங்கம் - சேறு, பழுது. உஎ௦. இறைவன் - பிரமர்.

உஎஉ. அத்தனுக்கு - சீவபெருமானுக்கு. ஓடி அரிய உடம்பை
எந்தோன் - மன்மதன்.

௨௭௩. கூந்தல் கருமணலுங் கோவா நகைமுத்துங்
காந்தி மதிமுகமுங் கட்கயலும் - வாய்ந்தகனி
௨௭௪. மூன்றையும் வென்ற மொழியமுத முங்காட்டித்
தோன்று மனையைத் துலக்குவாள் - தோன்றாத்
௨௭௫. திறலிக்கு வேளுக்குச் செங்கோல் கொடுப்பாள்
விறலிக்கு நோக்கருளும் வேளை - மறலிக்குக்
௨௭௬. கண்ணன் மகுடங் கவிக்குங் கனிமொழியைப்
பண்ணார் விறலி பணிந்திருந்தாள் - எண்ணிய
௨௭௭. மூவேழ் நரம்பு முறையே குரன்முதலாப்
பாவே ழிசையும் பயில்வித்துப் - பூவை
௨௭௮. முகரீ நிலங்க முளரியோ னாதி
ஈகனீராத் தெய்வந் தொழுது - மிகவும்
௨௭௯. இறும்பு தெனச்சங் கிசையாதி யாகக்
குறும்பு ழிசையிறுவாய்க் கூட்டிப் - பெறும்பாடல்
௨௮௦. எண்ணூர் றுறையி னிசைவாணர் கொண்டாடப்
பண்ணூர் ரெருமூன்றும் பாடுங்காற் - கண்ணனவன்
௨௮௧. எய்தறுபத் தாரு யிரந்தெய்வ யாண்டிதவஞ்
செய்து வரம்பெற்ற சீர்பாடி - வையமுடன்
௨௮௨. கால முழுதழியக் கண்ணுதலைத் தாடேடி
ஞால முழுத நகைபாடி - மாலையாத்
௨௮௩. தோளிற் கிடந்த தொகைபாடிக் கண்மலரைத்
தாளிற் கிடந்த தகைபாடித் - தோளில்
௨௮௪. உதித்தமை பாடி யொருகுல நாவிற்
பதித்தமை வித்தமையும் பாடித் - துதித்துச்

௨௭௪. 'தோன்றும் மனையைத் துலக்குவாள்' என்றதனால், அரிவை
பைத் திருமகனென்றபடி; தோன்றாமனை - கடல். துலக்குவாள் - விளங்கச்
செய்வாள்; இது பாண்டிநாட்டு வழக்கு.

௨௭௩ - ௪. இவற்றிற் கடலிலுள்ள பொருள்களையே உவமைகூறி
யிருத்தல் காண்க.

௨௭௫. திறல் இக்கு வேளுக்கு - மன்மதனுக்கு. [௨௧.

௨௭௭. மூவேழ் நரம்பு-இருபத்தொரு நரம்பில்; பேரியாழுக்கு நரம்பு,

௨௮௦. பண்கள் னூற்றுமூன்றென்பதைச் சிலப்பதிகாரத்தாலுணர்க.

௨௮௨. ஞாலம் உழுத. ௨௮௩. தாளிற்குக் கண்மலரை இடந்த.

௨௮௪. குல நர் - குலப்படையின் தலை.

௨௮௫. சிறந்தமை பாடிநா சிங்கவெறி பஞ்சாப்
பறந்தமை யெவ்வெவையும் பாடி - அறந்தான்
௨௮௬. வழுவு மிராவணனை மாய்த்த கொலைபைக்
கழுவு மருள்பாடுங் காலைத் - தொழுவந்தோர்
௨௮௭. பாரேழும் வெற்பேழும் பாய்பரியே முஞ்சூழ
நீரேழுங் காரேழு நேரார்ப்பப் - பேராப்
௨௮௮. பெருகு கணைகடலும் பேரியு மார்ப்ப
வருகுகளை யீன்றோன் வரலும் - சுரியபிடிக்க
௨௮௯. கன்று நடந்தருகே காமாரி யைத்தொழல்போற்
சென்று நடந்திருதான் சேவித்தான் - கின்றிறைவன்
௨௯௦. காயஞ் சிவந்த கவின்கண் இருகிணர்
தாயஞ் சிவந்தருகே தாங்கிணர் - மாயன்றன்
௨௯௧. சின்ன மகன்றான் நிருந்திழைமுன் ரோன்றிணன்
முன்ன மகன்றான் முழுமுதலோன் - பின்னொருத்தி

தே ரி வை.

௨௯௨. பேர்திகழ் பேரிளம் பெண்ணையெல்லா மாடவருக்
கூர்திக ளாக்கு மொருதெரிவை - பேரிருட்கும்
௨௯௩. நாடிய திங்களுக்கு நல்லறிவு வந்துறவு
கூடிய தன்ன குளிர்முகத்தான் - நீடாழி
௨௯௪. பண்டு பிரிந்த பவளமு முத்துமெதிர்
கண்டிகலந் தன்ன கனிவாயாள் - பண்டைமக
௨௯௫. மேருவு மந்தரமும் வெண்கயிலை போலீசன்
சேரு மிடமாய்ச் சிறந்திருக்கப் - பாரில்
-
௨௮௭. 'காரேழுநின்றார்ப்ப' என்றும் பாடம்.
- ௨௮௬-௭. தொழுவந்தார் ஆர்ப்ப.
௨௮௮. வருகுகளை ஈன்றோன் - ஓராமநாதர்.
௨௮௯. காமர் அரி - அழகிய சிங்கம். ௨௯௦. தாய் அஞ்சி வந்து.
௨௯௧. சின்ன மகன்-சிறியபிள்ளை; மன்மதன்; "சின்னவிடைப்பாகா"
காசிக்கலம்பகம், எக; "பொறுத்தசின் விடையாரும் பொருந்து சினவிடை
யாரும்" அருணைக்கலம்பகம், எக.
௨௯௨. பேரிளம் பெண்ணை யெல்லாம் - பெரிய இளைய பனைகளை யெல்
லாம்; பேரிளம் பெண்களையெல்லாம் மனப்பதுமொன்று. ஊர்திகளாக்கல்-மடல்
மாவாகச் செய்தல்; இவனைக்கண்ட ஆடவர் மடலேறுவரென்றபடி.
௨௯௪. முத்து பற்களுக்கு உவமை.

௨௬௬. நிவந்தமுனை யூசியொன்றி னின்றிரண்டு வெற்புந்
தவஞ்செய் தீனைய தனத்தாள் - சிவந்தவிரற்
௨௬௭. பத்துப் பவழங் களையும் பழமென்று
கொத்துங் கிளிபோலுங் கூருகிராள் - எத்திசையும்
௨௬௮. கால னடத்துங் கருமேதி யுன்கொம்பு
போல நெரித்த புருவத்தாள் - ஆலவட்டம்
௨௬௯. கொப்பாக வேள்பிடித்துக் கொண்டாடும பொன்னாச
லொப்பாக நின்றாடு மொண்குழையாள் - மெய்ப்பாகுஞ்
௩௦௦. செய்குன்றின் மேலிருந்து சேடியர் தற்குழ
மொய்குன்றம் வென்ற முகின் முலைக்கும் - பெய்கின்ற
௩௦௧. மஞ்சைப் பொருத மலர்க்குழற்கு மால்கொண்டார்
நெஞ்சைப் பொருத்திரு நெற்றிக்குங் - கஞ்சர்
௩௦௨. தகுமான நீங்கவென்ற தாளுக்கு மன்று
வெகுமானஞ் செய்யும் விதம்போல் - நகையாய்த்
௩௦௩. துலங்காரு சீதவி சட்டிசிலம் பாதி
யலங்காரு செய்யு மளவில் - இலங்கிய
௩௦௪. கூவிரியால் விண்விரியக் கூராழிகுப்பதிந்து
பாவிரி சேடன் படம்விரியத் - தேவருல
௩௦௫. கச்சாணி யந்தே ரணிகுடைக்கு மப்பாலே
கைச்சா ணிருசானே காணுமென - முச்சகமுங்
௩௦௬. கோத்த மகமேருக் கூண்டனைய தேர்மீதில்
வாய்த்தமக தேவன் வரல்கேட்டாள் - பூத்த

௨௬௬. ஊசி, உரோமாவலிக்குவமை.

௨௬௬. “காழி, மெய்ப்பானை மேவியமாந்தர் வியந்தாரே” தேவாரம்.

௨௬௮ - ௬. கொப்பு - ஒருவகைக்காதணி; கொப்பு ஆலவட்டமாக.

௩௦௦-௩௦௩. தனத்திற்கு ஆரம், கூந்தற்குச் சீதவி, நெற்றிக்குச் சட்டி.

௩௦௧ - ௩. தகுமானம் - தக்க பேரமை. கஞ்சம் நீங்க. நகையாய் - பல்லையொத்து. ஆரம்-முத்தமலை. சீதேவியென்பது தலையணிகளுள் ஒன்று.

௩௦௪. கூவி - தேர்க்கொழுஞ்சி. பாவிரி - டாக்களில் விரிந்த.

௩௦௪ - ௫. “ஆலக்கதிர் ஞாயி மூரு மணிபெட்டு தேர்க்கொழுஞ்சி, விலகும வதிற்றுக் காமன் மெய்ள கொருசா ணிரபப், பலாபுகழ் மணிமா டத்துப் பறக்குமொண் கிளியொ முங்கி, னிலைசெரு கியபசும்பூந் தோரண மிசைய வார்த்தார்” (பிரபுலிங்கலல, சூனியசங்காதனத்திலிருந்தகதி, ௬) என்பதை இக்கண்ணிகளின்பொருள் நினைப்பிக்கின்றது.

௩௦௬. கூண்டு - கூடு.

௩௦௭. கமலங் கதிரோனைக் கண்டலரு மன்றே
அமலன் வரல்கேட் டலர்ந்தான் - உமைபாகன்
௩௦௮. புத்தியில் வாழப் புறந்தேதி மாந்தரைப்போல்
வந்தியர் சூழ மறுகடைந்தான் - சந்தித்தான்
௩௦௯. சங்கங் கடைந்தணியுந் காழ்குழைப் பெம்மானே
அங்கங் கடைந்தா ரயனிற்ப - வெங்கஞ்சன்
௩௧௦. காட்டு மலரைவென்ற சுண்ணன் கரமலர்
சூட்டு மலரைத் தொழுநிரந்தான் - ஏட்டையுறும்
௩௧௧. அன்ன மறியாம லாகமெலா மென்பானீர்
பின்னேமால் வேதனையும் பெற்றீர - முன்னியபே
௩௧௨. ராசையுடையீரே யண்டருக்குத் தோற்றீரே
மாச மதியைவெல்ல மாட்டீரே - யீசரே
௩௧௩. தென்றலோ வம்ம திருமேனி தீண்டினிடு
மென்றலோ வெம்பணியெ லாமணித்தீர் - வென்றி
௩௧௪. மதனை யெரித்தீரே மாநிடுஞ்சேர் காம
மதனை யெரித்திடவொண் ணோகோ - விதனஞ்சேர்
௩௧௫. கொள்ளை விடமாங் குழலோசைக் காவேய்க்குப்
பிள்ளை புசந்து பிழைக்கீரே - வெள்ளை

௩௦௮. வந்தியர் - புகழ்த்துபாடுவோர். ௩௦௯. கஞ்சன் - கம்ஸன்.

௩௧௦. காட்டு மலரை - காட்டியமல்லர்கள். கரமலர், எழுவாய். ஏட்டை - இளைப்பு.

௩௧௧. அன்னம்-அன்னப்பதவை, உணவிற்சரிய அன்னம். மால் வேதனையும்பெற்றீர் - திருமாலையும் பிரமதேவரையும் பெற்றீர்; உணவில்லாமையால் இளைத்தீர், மயக்கத்தையும் வேதனையையும் அடைந்தீரென்பது மற்றொரு பொருள்.

௩௧௨. ஆசையுடையீர் - திசுக்கரிய ஆடையையுடையீர்; இச்சையுடையீர். அண்டருக்குத்தோற்றீர் - தேவருக்குப் புலப்படீர்; பகைவருக்குத் தோல்வியுற்றீர்.

௩௧௩. என்றலோ - என்றல்லவோ; அலா - அல்லவோவென்பதன் மருஉ; "என்கவிதை, இன்றலோ ராசசுனைப் பேந்தான்" தனிப் பாடல். பணி - பாம்பு; அது காற்றைப்பிசிப்பது; "நீரணிந்த வரவிருக்க நெடியதென்றன் முடுகுமோ" அநுணக்கலம்பகம், ௫௧.

௩௧௪. 'மாத' எனத் தன்னப் படர்க்கையாற் கூறினான்.

௩௧௫. 'வேய்க்குப் பிள்ளைபுகுந்து' என்றது, திருநெல்வேலியில் மூங்கி வடியில் முளைத்ததனை; இதனால் சிவபெருமான் வேயின்மழுத்தென்று பாராட்டப்பெறுவர்.

௩௧௬. அயில்வாயி லுங்கொடிதென் றல்லவோ கூவுந்
குயில்வாய் தனைநெரித்தீர் கூறீர் - கயல்பாய்ந்
௩௧௭. நிமைக்குங் கடலேழி லேகாந்த ராமன்
அமைக்குங் கடல்பார்த் தமர்ந்தீர் - உமைக்கொம்
௩௧௮. பிசையு மொருபா விராதுவிடை யேறீ
ரசையுமணி யோசைக்கா வன்றோ - திசைதோறு
௩௧௯. மாலைப் பொழுதடரும் வந்திப் பொழுதென்றே
காலைப் பொழுதையொரு கண்வைத்தீர் - ஞாலத்தில்
௩௨௦. நும்ம விரக நுமக்கிவ்வா ருமாகி
லெம்ம விரகமெமை யென்செய்யா - திம்மெனவந்
௩௨௧. தாளீர் புயத்தி லணையீர் படுத்துயரங்
கேளீ ரெனநெருங்கிக் கிட்டிகலும் - வேள்போருந்
௩௨௨. தேராமல் மாலையருள் செய்யாமற் றேரானுந்
தாரானு நானென்றே தானகன்றான் - ஊரறிய
௩௨௩. அன்றுந் தனித்தா ளிலம்புகுந்தா ளவ்வாறே
யின்றுந் தனித்தா ளிலம்புகுந்தாள் - நன்றென்று

பேரிளம்பெண்.

௩௨௪. கைத்தகாய் தின்று கனியை முனிவார்தம்
பித்தகல வந்துதித்த பேரிளம்பெண் - பொய்த்த
௩௨௫. வலரை விரும்பா தரும்பை விரும்புஞ்
சிலரை மயறீர்க்குந் தெய்வம் - கலைமதியை
௩௨௬. விண்கூடி பாம்பருந்தி வெண்பிறையைத் தீண்டாமை
கண்கூடாத் தன்மேன்மை காட்டுவாள் - பண்கூட
௩௨௭. மூவரும் பாடு முதுதாறி ழின்பத்தால்
மேவருந் தன்பருவ மேம்படுவாள் - காவிரிவாய்ச்

-
௩௧௭. ஏகாந்தராமன் அமைக்கும் கடல் - இராமர் ஓலியை அடக்கிய
கடல்; அஃது ஏகாந்தராமநகரத்தைச் சார்ந்தது; கச-ம் கண்ணிக்குறிப்பைப்
௩௧௮. அசையும் மணி - லிடையின் கழுத்திற் கட்டியமணி. [பார்க்க.
௩௧௯. இப்பொழுது வந்து மாலைப்பொழுது அடரும். காலைப்பொழுது -
சூரியன். [யுடையான், கொடான்.
௩௨௨. தேரான் - தேரை உடையான், அறியான். தாரான் - மாலையை
௩௨௫. கலைமதி - பதினாறுகலைகளையுடைய மதி; பூரணசந்திரன்.
௩௨௬. கண்கூடு-பிரத்தியக்ஷம். ௩௨௭. முதுதமிழ்-தேவாரங்கள்.

௩௨௮. சென்று திருவானைக் காவிற் சிவனைமதக்
குன்று வணங்கக் குனிந்ததோ - நின்றநிலை
௩௨௯. விட்டுத் திசைச்சுன்றை வெல்லவென்று காஞ்சிபுர
மட்டு மொருபயணம் வந்ததோ - இட்டிடைதான்
௩௩௦. என்று முறியா திருக்கத் தலையோ
நின்று தவஞ்செய்ய நீர்மையோ - வொன்றோடொன்
௩௩௧. நெய்யா வழக்கித் தென்திரே மறிப்பிருந்து
பொய்யா நடுநிலையிற் போவதோ - கையாற்
௩௩௨. நகைந்த வடிக்கனத்தைத் தத்த முகங்கள்
பகுந்தெடுத்தக் கொண்ட படியோ - மிகுந்துவரும்
௩௩௩. தொண்டருக்கா மூர்க்கர் துணிந்தாடுஞ் சூதுகள்போய்ப்
பண்டு வயிற்றிற் படுப்பதோ - விண்டு
௩௩௪. புகழ்ந்திடும் டோதுகின்ற போர்மா நுதிபோல்
முகங்கவிழ்ந்த கொம்மை முலையாள் - மகிழ்ந்துவரும்
௩௩௫. வேட்டுணை யாடவரை வென்று சயங்கொள்ளத்
தோட்டுணை தேடுந் துணைக்குழையாள் - நாட்டுறையும்
௩௩௬. மாந்தரையுந் தேவரையும் வாளமர் செய்வதற்குக்
கூந்தலரண் போய்ப்பார்க்குங் கூர்வழியாள் - வாய்ந்த
௩௩௭. பளிக்கு நிலத்தும் பதித்திடுகண் ணடி
விளைக்கு மொளிப்பசம்பொன் வீட்டும் - ஒளித்தொளித்துப்
௩௩௮. புவைய ரன்பு பொருந்தவினை யாடுங்கால்
தேவை யரன்பவனி செப்பினார் - பாவை

௩௨௮. மதக்குன்று - யானை.

௩௨௯. காஞ்சிபுரம் - காஞ்சிநகரம், காஞ்சியென்னும் ஆபரணத்தை
யணிந்த இடை.

௩௩௧. நெய்யா - இளையாத. மறிப்பு இருந்து - மறிப்பிருந்து. நடுநிலை-
இடையுள்ள இடம், நடுநிலைமை.

௩௩௨. பகுந்து - பங்கிட்டு.

௩௩௩. மூர்க்கர் - மூர்க்கநாயனார். விண்டு - இராமர்.

௩௩௫. வேள் துணை - மன்மதனையொத்த.

௩௩௬. கூந்தல் அரண் - கூந்தலாகிய காட்டரண்.

௩௩௮. தேவை அரண் - இராமநாதர்.

௩௩௯. பழுதாதல் கூறுத பண்டை மறைபோ
லெழுதாத வேற்கண் ணிணையும் - எழுபிறவி
௩௪௦. வேலை யகன்று விடுஞ்சைவர் போன்றுதிரு
மாலையகன்ற மலர்க்குழலும் - சீலமுறும்
௩௪௧. முன்னவரை வெல்லு முனைப்படைவேள் போற்கரும்பு
தன்னை வரையாத் தனதடமும் - மன்னினாள்
௩௪௨. என்ன விருக ணெழுதாண் மலர்முடியாள்
கன்ன லெழுதாள் கடிதெழுந்தாள் - அன்னங்கள்
௩௪௩. பின்பதறி வாணைவிட்டிப் பேர்ந்தோடச் சென்றாள்
ளன்பதறி வாணை யடிபணிந்தாள் - வன்பிலங்கை
௩௪௪. ஏற்றமுறு வேந்து மிருவர் முயலகருங்
கூற்றமு மஞ்சங் குரைநழுவும் - நோற்றுபுலி
௩௪௫. தான்முக னஞ்ச தளருந் திருவரையு
நான்முக னஞ்ச நகதுனியும் - கூன்முதுகூக்
௩௪௬. கச்சபமும் வெள்ளைக் கருமாவும் பச்சைநிற
மச்சமு மச்சமுறு மார்பிடமும் - உச்சமுறும்
௩௪௭. முப்புர மஞ்ச முறுவலுங் காமவே
ளப்புர மஞ்ச மணிதுதலு - மொப்புரையா

௩௩௯. எழுதாத - மை எழுதப்படாத.

௩௪௦. திருமலை - விஷ்ணுவை, அழகிய பூமலை.

௩௪௧. வரையா - எழுதாத, நீக்காத.

௩௪௨. கள்ளல் - கரும்புத்தொய்யில்.

௩௩௯ - ௪௨. கண்ணிணைகளில் மையெழுதாள், குழலில் மலர்முடியாள், தனதடத்திற் கன்னலெழுதாள்.

௩௪௩. பின்பதறி. அன்பது அறிவாணை.

௩௪௪. வேந்து - இராவணன். இருவர் முயலகர் - முயலகனென்னும் அசுரன், முயலை அகத்தேயுடைய சந்திரன்.

௩௪௫. முகம் நஞ்சு தளரும் - முகம் நைந்து தளருதற்குக் காரணமான.

௩௪௬. வெள்ளைக்கருமா - சுவேதவராகம்.

௩௪௭. அப்புரம் - அந்த உடம்பு; அழகிய உடம்பும் அம்பினது உரமு மாம்; புரம் - உடம்பு.

௩௪௮. மோகப் பணியு முதிர்ப்பணியும் பாரிருளு

மாகத் திருளு மடர்விழியும் - லோகம்

௩௪௯. முடிச்சிட்ட நாளின் முகுந்தனயன் சென்னி

முடிச்சிட்ட மாலே முடியுந் - துடிச்சிட்ட

௩௫௦. விண்ணவ ரஞ்சமந்த வெண்பொழிப் பூச்சுமன்ப

ரெண்ண வரஞ்சமந்த விண்ணருளுந் - கண்ணாரக்

௩௫௧. காண்டோறுங் காண்டோறுங் காயங் களிப்பெய்திப்

பூண்டோறும் பூண்டோறும் பூட்டவிழ்ந்தாள் - ஆண்டவரை

௩௫௨. மாற னடித்த மதுரையிலே யஞ்சாமல்

மாற னடித்த மதம்பாரீர் - நீறணியும்

௩௫௩. வெட்ட வெளியாரா மேனியா ரோரிடையன்

வெட்ட வெளியாராய் விட்டாரோ - முட்டவருள்

௩௫௪. தங்கலா லேறு தணவார்க்குச் சாக்கியனார்

தங்கலா லேறு சகித்ததோ - இங்கிவார்க்குக்

௩௫௫. கண்ணிடர் தப்புமெனக் காலா லுதைத்தொருவன்

கண்ணிடர் தப்புவதுங் காதலோ - பெண்ணமுதம்

௩௪௮. மோகப்பணி - மோகமாகிய பாம்பு. முதிர்ப்பணி - முதிர்ந்த இராகுதேவதூக்களாகிய பாம்புகள். பாரிருள் - புறவிருள். ஆகத்திருள் - ஆக விருள். விழிகள் சோமசூரியாக்கினிகளாதலின், பணிமுதலியவை அஞ்சுவன வாயின.

௩௪௯. முடிச்சிட்டநாள் = முடித்திட்டநாள் - அழித்த காலம். முடிச் சிட்ட = முடித்திட்ட - கட்டிய. துடிச்சு - துடித்து. இட்டம் - இஷ்டம்.

௩௫௦. விண்ணவர் அஞ்சும். எண்ண வரம் சுமந்த.

௩௫௧. ஆண்டவர் - சோமசுந்தரர்க்கடவுள்.

௩௫௨. மாற நடித்த மதுரை. மாறன் அடித்த மதம் - பாண்டியன் அடித்த செருக்கு.

௩௫௩. வெட்ட வெளியாராம் மேனியாரெனவும் வெட்ட எளியாராயெ னவும் பிரிக்க ; “வேன்ற முத்தர்தமை வெட்டினு னேயிடையன்” என்பது இரட்டையர் பாடல். இடையன் வெட்டியது திருநெல்வேலியில் நிகழ்ந்த செய்தி.

௩௫௪. ஏறு தணவார்க்கு - இடபத்தை நீங்காதவார்க்கு. சாக்கியனார் தம் கல்லால் எறிந்தது.

௩௫௫. கண் இடம் தப்புமென. ஒருவன் - கண்ணப்பநாயனார். கண் இடந்து அப்புவதம். பெண்ணமுதம் - உமாதேவியார்.

௩௫௬, அங்கிதஞ் செய்ததுபோல லங்கைவளை யான்முலையா
லங்கிதஞ் செய்த தடுக்குமா - இங்கிதந்தான்

௩௫௭, என்னென்று நைந்தா ளிறைவர் திருமேனி [றுங்
பொன்னென்றல் பூவென்றல் பொய்யென்றாள் - பின்னென்

௩௫௮, கூறத் தரமன் நெனக்குழைந்தாள் கொன்றையின்மே
லாறத் தரமன்றென் னுசையென்றாள் - மாறற்ற

௩௫௯, அம்புயத்தாள் போல்வா ளருளுமழ குங்கண்டு
செம்புயத்தாள் மாலை சிறிதளித்து - நம்பெருமான்

௩௬௦, பாரிறைவ னும்பர் பதியிறைவன் நென்றேவை
யூரிறைவன் போந்தா னுலா.

வாழி.

சேது நகர்வாழி தீர்த்தங்கள் வாழிகந்த
மாதனம் வாழிபர மன்வாழி - காதலித்தாய்
வாழி சிவசமயம் வாழிதலத் தார்வாழி
வாழிமனு வேந்தன் வளம்.

தேவையுலா முற்றிற்று.

இராமநாதர் திருவடித்தாமரைகள் துணை.

௩௫௬, அங்கு இதம் செய்ததுபோல், அங்கிதம் செய்தது - அடை
யாளஞ்செய்தது; “மைவார் னையம் வனமுலையும் பெற்றோர்” என்றார் முன்
னும்; ௧௦௨.

௩௫௭, ‘என்னென்றுணைந்தாள்’ என்றும் பாடம்.

௩௫௯, செம்புயத்து ஆள் மாலை.

இராமநாதர் துணை.

